

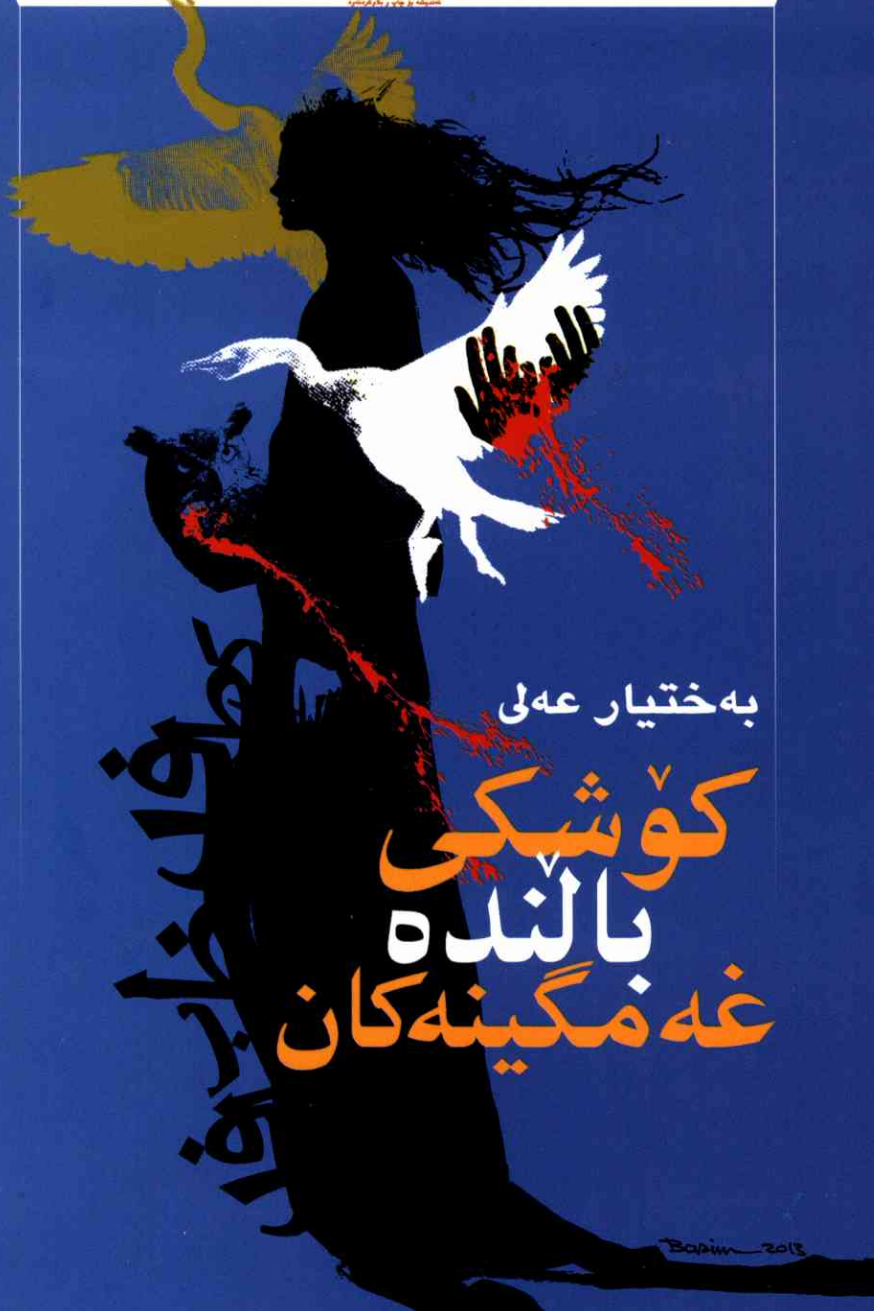
تصویر ابو عبدالرحمن الکردي

رۆمان

ENCESE

سێنێڤه و چاڕ رۆمانهکان

به ختیار عهلی

کۆشکی بالنده غه مگینه کان

کۆشکی
بالنده
غه مگینه کان

Basim 2018

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندى جوره ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

کۆشکی بالنده غه مگینه کان

به ختیار عه لی

Engeşe ne çay ne çay ne çay ne çay

ناوہندی روشنیبری و ہونہری نەندیشە
بەپنۆهەبری چاپ و بڵاوکردنەوه: دانا مەلا حسەن
بەپنۆهەبری ہونہری: باسەم رەسام

ناوی کتیب: کۆشکی بالندە غەمگینەکان

ناوی نووسەر: بەختیار عەلی

بابەت: پۆمان

نۆبەتی چاپ: نووھەم ۲۰۱۴

چاپخانە: رجاچی / تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۱۰۰۰۰) دینار

ژمارە ی سپاردن: لە بەرپنۆهەبەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان

ژمارە (۲۲۲۴) ی سالی (۲۰۱۳) ی پێدراوه.

ISBN: 978-1-63068-980-3

مافی ئەم بەرھەمە پارێزراوە. بەبێ رەزامەندی نووسەر، هیچ کەس و کتیبخانە و چاپخانە یەک لە
ناوھەمی ولات و دەرھەمیدا مافی کۆپیکردن یان لە چاپدانەوه ئەم کتیبە ی نییە. ھەرھەما کەس
مافی ئەھمی نییە بێ رەزامەندی نووسەر ئەم بەرھەمە یان بەشیکێ بەخانە سەر تۆری نینتەرنیٹ
یان لە شیوێ CD و کتیبی خوێنراویدا بۆ مەبەستی بازرگانی تۆماریکات. بە پێچەوانەشەوه
پووبە پووی بەرپرسیاریتی یاسایی دەبێتەوه.

ناوہندی روشنیبری و ہونہری نەندیشە/ نەندیشە بۆ چاپ و بڵاوکردنەوه

سلیمانی- شەقامی مەولەوی- تەلاری سیروانی نوێ- نھۆمی چوارەم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

یەکیک لە ئیوارە ساردەکانی زستان بوو کە مەنگۆری بابەگەرە و کامەرانی سەلما لە سەر سیلە یەکیک لە کۆلانەکاندا مەنسور ئەسرینیان بینی. سەعاتیک بوو بە تاییەت لەویدا وەستا بوون بۆ ئەوەی ئەو ببینن. کامەرانی سەلما سویندی خواردبوو گەر قسەکانی لەگەڵ ئەسریندا نەگەنە ئەنجام، بیکوژیت. سووک و سادە بیکوژیت، «وەک سەگیک خەلتانی خوینی بکات» چونکە جگە لەوە چارەیکە تری نییە. هەموو دەیاناسی چ کورپیکسی توپە و خۆنەگر و دلگەرە. ماوەیەک بوو ئەو دەنگۆ زۆرانە لە هەندێ جیگادا دەهاتن و دەچوون، شیتیانکردبوو... کەس بەتەواوی نازانیت چۆن ئەو دەنگۆیانە گەشتوونەتە کامەران، بەلام دەرونیکی بەدخوا تەواوی چیرۆکەکی بە زیادە و پێوەنانیکی زۆرەو بۆ ئەو گێرا بوو. هەمووان دەیانگوت کە سەوسەن فیکرەت «ئەو کچە شوخ و نەناسراوی پتر لە سالیکیە لە بەغداوە هاتۆتە ئەم شارە» حەزی لە مەنسور ئەسرین کردووە. ئەگەر ئەو پاست بیت، کامەرانی سەلما هیچ چارێکی نییە جگە لەوەی بیکوژیت، گەر پێویستبکات دەتوانیت خۆشی بکوژیت. ئەوەی بتوانیت چارێکی تر بێ ئومیدی ئەو خۆشەویستییه لە ناکاوە بژی، نەکردهبوو، کورپەکە بە چەشنیک عاشق بوو مرۆف لێیدەترسا... ئەوەی بە هەموو کەسیک گووتبوو، بە هاوڕیکانی سەر خواردنەو، بە خوشکەکانی، بە ئامۆزاکانی، بە دراوسێ

دوكانه كانى براكهى... يه كه يه كه پيىگوتوبون نه گهر له گه ل مه نسور نه سريندا نه گاته نه نجام ده يكوژيت. هه موو ده يانزانى كامه رانى سه لما له و گه نجه سه ره پۆ و شيتانه يه كه ده كرئت كارى له و جوړه ي لى بوه شيتته وه. كورپه كه له و چه قۆ وه شيننه بيده روه ستانه يه كه به دروستى نازانيت چه زكردن ماناى چى، ترسناكترين شتيش نه وه يه يه كيىك له مجوره سه رشيتانه له ناكاو عاشق بيت. مه نگوپى با به گه و ره كه داناترين هاوپرئى بو، پيشنيارى نه وه ي بۆ كردبوو بهر له وه ي ده ستبداته هيچ كاريىك له گه ل مه نسوردا قسه بكات. گوتبووى «هيچ كه سيىك تا نئستا شتيكى پاسه ده رياره ي په يوه ندى سه وسه ن فيكره ت و مه نسور نازانيت... ناكريت تۆ نه وه نده هه له شه و بيهؤش بيت، بى هيچ قسه يه ك و به لگه يه ك كه سيىك بكوژيت». مه نگوپ خۆى له ناسراوترين و كوئترين چه قۆكيىشه كانى شار بو، هه ميشه به حيكه تيىكى زۆره وه ئيشيىكردبوو، باوه پرى به وه هه بوو مرؤف بهر له وه ي ده ست بۆ چه قۆكه ي به ريت، ده بيت هه موو هه وليىكى خۆى دابيت. هه ميشه كامه رانى سه لماى وه ك كورپىك يان برا بچوكيىكى خۆى بينيىبوو، شتيىك له نازايه تى له و گه نجه دا هه بوو پرى ده گرت. نه و پرى نه مجوره پياوه كه لله گه رمانه ده گريت، چونكه شتيىك له كلپه ي ژيانيان تىدايه مه نگوپ زۆر چه زى پىده كات. نه وكات كامه ران ته مه نى له بيست سالى تينه ده په پرى، له گه ل هه موو مندالى و سه ره پۆيى خۆيدا خاوه نى نه زمونىك بوو، مه نگوپ كه گه ليىك له و گه و ره تر بوو نرخ و به هاى گه و ره ي بۆ داده نا. سالىىك له وه و بهر له كاتى قوماردا له ژىزه ميني ئوتىليىكى ناسراودا ناسيىبووى، ئوتىليىكى چلكن و كوئ كه ناويانگى خۆى يه كه مجار له پيسى و پۆخلى و دووه ميش له وه وه وه رگرتبوو كه كۆمه ليىك له شاره زاترين و دلره قترين قومارچييه كان يارى تىدا ده كه ن. هه ر له يه كه م ساته وه به وه سه رسامبوو كه كامه ران گه نجىكى وه ها چاواقيم و نه ترسه، به و چه شنه تىكه ل به و

یاریک‌ره شاره‌زایانه ده‌بیت که هندیکیان له‌سه‌ر شتی زۆر له پاره بچوک و بیماناتر ده‌ستیان خویناوی بوویوو. هر ئه‌وه نه‌بوو کورپتیکی جوان بیت که قژیکی قه‌ترانی و پیستیکی شه‌رابی هه‌یه، به‌لکو که هات له یه‌که‌م ئیواره‌وه هه‌موو شتیکی له‌سه‌ر یاریکه‌ره‌کان و ئوتیله‌که ده‌زانی. شیوه‌ی خوگورپنی و چۆنیتی قسه‌کردنی، ئه‌و جله کوردییه قه‌شه‌نگانه‌ش که ئیجگار شیک له‌گه‌ڵ قامه‌تیدا ده‌گونجان، وایانده‌کرد هه‌مووان به شتیک له‌سه‌ر سامییه‌وه سه‌یریکه‌ن. ده‌بیت بلّین‌گه‌ر له یه‌که‌م پۆژه‌وه مه‌نگورپی باه‌گه‌وره نه‌بوویه له‌وانه‌بوو تووشی گنچه‌لی کوشنده ببیت. خۆی یه‌کیک بوو له‌و سه‌ره‌ر پۆ بیباکانه‌ی، سلّی له وروژاندنی هیچ نه‌ژدیه‌یه‌ک نه‌ده‌کرده‌وه. به‌جۆریک باوه‌ری به خۆی بوو، ده‌کرا له‌ک زوو خۆی بخاته ناو دهرد و گرفتگی گه‌وره‌وه. غه‌مخۆری و نامۆزگاریی خوشکه‌کانی سوودیکی ئه‌وتۆیان نه‌بوو، هه‌رده‌م به شتیک له هه‌لچوون و توپه‌یی خۆی ده‌ریازده‌کرد. هه‌موو باوه‌ریان وابوو هه‌ر به گه‌نجی خۆی تووشی کاره‌ساتیک ده‌کات و تیا‌ده‌چیت. پێشتر دووان له خالوانی که هه‌مان سروشتیان هه‌بوو، له تافی جه‌هتلیدا به پوداوی بیمانا و بۆ شتی گه‌لیک بیبایه‌خ تیاچووویون. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌وجۆره ره‌فتاره له خوینی خیزانه‌که‌دا بیت، هه‌میشه ئاره‌زوویه‌کی توندی تیدا‌بوو شتگه‌لیک بکات که ئاسان نیین و کیشه‌یان به‌دوادا دیت. مه‌نگورپی باه‌گه‌وره که‌مجار که‌ستیکی به‌و چه‌شنه خستبووه ژێر بالّی خۆی. ده‌یزانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کامه‌ران تیا‌ده‌ژی، جیا‌وازه له‌گه‌ڵ بیست ساڵ له‌وه‌ویه‌ردا، ده‌میک خۆی هه‌مان یاریده‌کرد. بیست ساڵ له‌مه‌به‌ر مرۆف به‌رچاوی پوو‌نتریوو، ده‌ولت له هه‌موو کونج و که‌لینیکدا خه‌لکانیکی نه‌بوو مرۆف حیسابیان بۆ بکات، به‌مشیوه‌یه نه‌خزابوووه ناو چه‌وره و چه‌قۆکیشه‌کانی بازاپه‌وه، ئه‌وه‌کات سیاسه‌ت وه‌ک ئه‌مرۆ کۆری گه‌رم نه‌بوو... ئیستا هه‌موو شتیک پر ترس و تاریک‌تره. مایه‌ی ئه‌فسوسه

يەككىسى ۋەك كامەرانى سەلما بەھۆى نەفامىيەكى گەنجانەۋە تىياچىت. دۋاى ئەزمونى بىست سال گە يشتبوۋە ئەۋ بېۋايەى نەھىلئىت ئەم كوپرە سوار سەرى خۆى بېت و خولياكانى بىكوژن، ئەۋە بوۋوۋو بە مەسەلەيەكى گەرە لەلای. مەنگوپى بابەگەرە دەيزانى ئىستا ۋەك جاران نىيە مرۆف چەقۆيەك بخاتە گىرفانى و بېھەق و حىساب لە ھەموو شوئىنئىكا دەرىبھىنئىت و بە پووتى ئاشكرابىكات. گەر كامەرانى سەلمای بىست سال لەۋەۋەبەر بېنىيايە باكى بەۋە نەدەبوۋ لە كام شەرە چەقۇدا زامداردەبىت، كى دەبېئىكىت يان كى دەيكوژئىت، بەلام ئىستا چ ئارەزوۋيەكى نىيە گەنجىكى ۋەھا خوين گەرم و پىر كئپە بە مردوۋى بېنىت. بە ھارپىكانى گووت ئەم كوپرە قۇناغىكى بېمىشكى ئىجگار تايەت دەزى، دەبىت چاومان لەسەرى بىت. سەرەتا ۋەك قومارچىيەكى زىرەك كە جووتىك چاۋى ھوشيارى ھەيە خۇشبوۋىست، بەلام دواتر جۆرە سۆزىكى برايانەى بەرامبەرى ھەبوۋ. مانگىك لەۋەۋبەر كامەران بە جۆرىك لە شانازى و خۇشبەختىيەۋە پىيگووت كە حەزى لە كچەكەى فىكرەت گولدانچى كردۋە. شىۋازى راگەياندن و دركاندى كامەران بۆ ئەۋ ۋەشقە بەجۆرىك سەير و بېۋىنە بوۋ، مەنگوپى سەرسامكرد. پىر لە بىستوپىنچ سال بوۋ لىرەۋ لەۋى خەلكى دەبىنى كە باسى ۋەشق و عاشقى دەكەن، بەلام پىشتر كەسى نەبىنىبوۋ، بەۋ چەشنە ئاشكرابە باسى خۇشەۋىستى خۆى بكات. ئەۋ لە ھەموو جىگايەكدا و لە بەردەم ھەموو كەسئىكا بە فەخرىكى مىرانەۋە باسى حەزكردنى خۆى لە سەۋسەن دەكرد. لە ناۋ خوشك و كچە پورەكانىشىدا ھەمان ئاۋازى دەخوئىند. بەلام ھەموو دەيانزانى كە سەۋسەن فىكرەت خۆى ھىچ شتىك لەۋ بارەيەۋە نازانىت. يەككىك لە خوشكەكانى پىيگووت «سەۋسەن بە ئەندازەيەك جوانە، ۋادەزانم نىۋەى پياۋانى شار حەزبان لىكردبىت، دلئىبابە جەتابت لەۋ حەزەدا بە تەنيا نىت». ھەموو كچە

پورہ کانی لہو باوہرہ دابوون کہ سہوسن گولڈانچی کچی لوت بہرزہ و ناویانگی جوانی خوی لہو جل و بہرگ و مہکیاجہ کالانہوہ بہدہستہتیاوہ کہ بہردہوام دہیانگورپیت، بہلام ہہمووش دہیانزانی جگہ لہو پیکپوشی و جوانبہرگیہی شتیکی نہزانراو لہ سہوسنہدا ہہیہ دہیکات بہ خانمیکی تاپیت۔ جلہکانی ہہمیشہ لہ جلی ٹافرہتانی دی بہ حیشمہتتر بوون، گہرچی مہکیاجیکی زور تہنکی دہکرد، بہلام شتیکی لہ گونجانندی پہنگ و ہارمونیہتی تیدابوو، سہرنجی ہہر کہسیکی پادہکیشا۔ خانمیکی شاریترو و شارستانیترو لہ ژناتی ٹہم شارہ دہردہکوت کہ لہ خوجوانکردندا خویان زور ماندوودہکن، بہلام ہہمیشہ شتیکی نارپیک دہپوات و زورہیان ہہرچیہک دہکن ہہر گوندہکی دہنوینن۔ کہ مہنگورپی بابہگہورہ یہکہمجار سہوسن فیکرہتی بینی، گووتی « گہر ٹہم خانمہ بییت بہ ژنت تا ماویت پیاویکی بہختہوہر دہبییت»۔ کاموی سہلما ٹہگہرچی ٹہزمنیکی ٹہوتوی لہگہل ٹہفین و خوشہویستیدا نہبوو، بہلام وہک زور لہ گہنجہ بوشناخہکانی ہاوتہمہنی لہو باوہرہ دابوو ہہر کاتیک و ہہر خانمیکی بویت دہتوانیت بیکات بہ ٹہفینی خوی۔ ٹہو جورہ لہ خورازیبوونہ بیٹہندازہیہ، لہپاستیدا ہویہک و بہہانہیہکی پاستہقینہی نہبوو۔ کورہکہی سہلما گہرچی گہنجیکی جوان و بہسہروسیما بوو، بہلام ناویانگی بہ شیوہیہک خراپ پویشتبوو، کچہ پورہکانی خوی لیدہرچیت، بہشی ہہرہ زوری خانمانی شار، وہک میتردیک یان خوشہویستیکی نمونہی سہیریان نہدہکرد۔ بہلام مہنگورپی بابہگہورہ دلنیابوو ہہر کہسیک بہم کورہ ناشنابیٹ و ٹہو دلگہرمیہ مندالانہیہی لہ نزیکہوہ ببینیت، لہو ہہلچوونہ لہ ناکاو و زمانپسی و شہرانگیزیہ نہگونجوانہی دہگوزہریت۔ ہہمیشہ دہیگوت «خرابہکانی خراپہی گہنجین»۔ ہہموو ہہستیاندہکرد لیبورڈنی مہنگورپی بابہگہورہ بہرابہر ٹہو کارہ بہد و چہقوہہشینیہ بیباکانہی کورپی سہلما دولان، جورہ

لېبورىنىڭكى لە خراپەكانى گەنجى خۆى، لەو سەردەمانەى بېرەحمترىن چەقۆكېش و مەينۆشى شار بوو، سووكايەتى پېشەى سادە و كارى پۇژانەى بوو، وەك شەپرانىيەكى بېرەحم ناوى لە ھەموو كۆپ و مەجلىسىڭدا دەھات. ئىستا كە بوو بە كەسىكى دىكە، ھىشتا تىگەيشتنى بۆ ئەو جۆرە سەرگەرمى و لادەرىيە وەك خۆيەتى. بەلام مەنگوپ وەك نامۆژگارى براىەكى بچكۆلانەى خۆى بكات، پىيگوت «چەقۆ لە پووى كەسىڭدا بەرزمەكەرەو كە نەيناسىت، لەگەل يەكېڭدا بچۆرە جەنگەو بەزانىت چ كارەى». ئەو ئىوارە ساردەى زستان كە چاوپوانى مەنسور ئەسرىنيان دەكرد، ھەمووان بە تەماى بەفرىكى گەرەبوون، دونيا بە جۆرىك ساردبوو، مەنگوپ دەلەرزى. ئەو يەكېك بوو لە نىشانەكانى پېرى كە ھىدى ھىدى ھەستى پىدەكرد. وا بۆ زياد لە سى سال دەچىت ناتوانىت زستانان بى كلىتە بژى... بەدرىزايى زستان شتىك لە چەمىنەو و خۆكۆر كردن و گرمۆلەبوونى پىوھەدياربوو. ئىستا ھەر كەسىك لە دووريشەو بەدىبايە بەو كرىبوونە زۆر و بەو كلىتە روسىيە ئەستورەدا دەيناسىيەو. مەنسور دواى نىو سەعات چاوپوانى لە پالتۆيەكى پەشدا دەر كەوت، گەنجىكى بەويقاربوو كە ھىچ ترسىكى نەوتۆى لە سەرما پىوھە ديارنەبوو، لەو گۆرانىبىژانە دەچوو كە بە گىتارەو لە بەفردا گۆرانى دەلېن، قزىكى پېرى ھەبوو كە با بەرەو دواوھ دەبىرد، بارىك و غەمگىن بوو، شتىك لە نىگايدا بوو مروف و اھەستبكات ھەر ئىستا توانجىكى پەش دلى شكاندوھ. مەنگوپ نەيدەزانى چۆن لەم چەشنە گەنجانە نرىك بىتەوھ، كورەكە دەنگىكى ناسك و خالى لە گرىى ھەبوو، بەلام دوور لە ھەر چەشنە تۆنىكى كچانە كە دەشىت خۆشى و ئەفسونى ناو دەنگى ھەر پىاوپىكى ئەم شارە لكەدارىكەن. مەنسور دەموچاوپىكى بارىك و جووتىك چاوى كراوھى ھەبوو... چەشنىك لە ئادەمىزاد كە مەنگوپ ھەسودى پىدەبەردن، بە درىزايى زيانى وەك

كه سيكي كورت و كونج و سه رپووتاوه ده بايه دپتر و بپره حمتر بيت بؤ
 نه وهى بژى، له شارىكى بپره حمى وهك ئيره دا، نه وهك پياويكى
 ناشيرين ده بايه ده جار له وانى دى زياتر هونه رى زيان بزانييت، بؤ نه وهى
 بمينيته وه و نه خورييت و فهراموش نه كرپيت. به لام نه م نومانى له
 جوړى مهنسور نه سرين هميشه زيره كتر و خو شه ويستتر و قه بولكراوترن،
 شتيكيان تيدايه خه لك ناسانتر قه بوليا نيكات. مهنگور له يه كه م ساته وه
 كه سه يري چاوى كرد، تيگه يشت نه م كورپه عاشقه و عاشقيكى
 نه به ديشه. له نيهانى خويدا دلنيا بو نه م چه شنه له ناده ميزاد، كه هر
 چند كه م زيان و بيخه تر ده نوپنن، به لام له ناوه وه سه رسه خت و
 زوركيشن. له و جوړانه درهنگ هه لده چن و درهنگيش واز له نوميدى
 خويان ده هپنن... مهنگور حه زى له و توخمه ده كرد كه زوو هه لده چن،
 زوو ده يكه نه قيامه ت، به لام ناسان په شيمانده بنه وه. گهرچى مهنسور
 كورپكى گه لك شيرين دياربوو، به لام مهنگور له دلى خويدا گوتى «
 له سهگ ده چپت». وشه ي سهگ له فهرهنگى نه ودا هه مان ماناى
 خراپى نه بوو كه خه لكى پوژانه به كاریده هپنن، به لكو وشه يهك بوو، بؤ
 وه سفى جوړيك له دهرون كه به ريگاي پتچاويپتج ده گاته نيازه كانى
 خو، دهرونيك به پووكه ش ساده و ساكار ده نوپنييت، به لام له راستيدا
 وريا و زيت و پر فيله. مهنسور شتيكى له سه ر چيروكى نه م يه كتر
 بينينه ده زانى، مهنگور له ريگاي هاوپنيه كى خو يه وه هه والى نه وهى به
 مهنسور گه ياندبوو كه له گه ل دوستيكدا ده يه ويت بيبينييت، به لام كاتيكي
 دياريكراويان بؤ نه م چاوپيكه و تنه ديارى نه كردبوو. شتيك له غرور و له
 خورا زيبوونى ديرماك كه پيده چوو پاشماوهى هه سته ناگرينه كانى
 سه رده مى گه نجى بيت، وايده كرد مهنگور و ابزانييت هه موو كه س له م
 شاره دا ده يناسيت. ناوى خو ي وهك يه كييك له ناوه گرنگه كان ده بينى،
 شوړه ت و ناويانگى له ريزى خه لكى بازار و قوما رچيبه كاندا نه و خه ياله ي

تياسه وزكردبوو كه هيچ كەس نيينه نه يناسيت، به لام له راستيدا مه نسور نه سرين نه يده ناسي، كه هاوړپيه كي پيگوت «مه نگوړي بابه گوره و هاوړپيه كي ده يانه ویت بتبينن». نه سرين واي هه سترگد مه سه له كه په يوه ندى به كيشه يه كيك له خوشكه كانيبه وه هه بيت، كه ده يزاني په يوه ندييه كي دلداري توندى له گه ل نالتونچيه كدا هه به ... راسته وخو خه يالى بوئه وه چوو، كه نهو دلداريه شيتانه و بيسنووره ي خوشكه كه ي دواچار موسييه تيك له خيزانه كدا دروستده كات. به وه دا خوښى عاشق بوو، هه ستيده كرد چەند عاشقك له يه ككاتدا و له ناو يه ك خيزاندا جيگايان نابيته وه. ناوي مه نگوړي بابه گوره ي نه بيستبوو، به لام پيشتر مه نگوړي بينيوو، كەس نيينه نه م پياوه ي نه بينيت كه هه ميشه له مراخاني سه ر دهق و كلاشى پاك و سپيدا له هه موو شوينيكدا ده بينرا، له زوربه ي چايخانه و باړ و كه بابخانه كاندا ده رده كه وت. شيوه ي به چه شنك بوو مروف گه ر بيديبايه له يادى نه ده كرد. سه ريكي پووتاوه ي خر، ده موچاويكي كونج، مليكي كورت، بالايه كي بچكوله و گرد، به لام له هه مان كاتدا پر له شانازي. به لام مه نسور سه ر به و دونيايه نه بوو كه نه و تيا ده گه را. قوتابى پولى سى بايولوزى بوو. دلنيا بوو له وه ويه ر ده يانجار نه م پياوه چكولانه يه ي بينيوه كه له گه ل هه موو ناشيرينيه كانيدا جووتيك چاوي كراوه و هه نگويني هه بوو، جووتيك چاوي هيند جوان كه زور له دزيوييه كانى ديكه ي كه مكردبووه وه، له و چاوانه ي ده كريت پر په حم ده ريكه ون و له كاتى تاييه تيشدا ترسناك و توپه ديارين... نه زمونيكى دريژ فيريكردبوو له ريگاي سه رنج و نيگاكرنه وه، هيمنى و توپه ييه كانى خو ي بو خه لك بگوازته وه. هه ر كەس به وردى چاوي بخويندبايه ته وه ده يتوانى خو ي له شه رى مه نگوړ لابدات. به لام نه و ئيواره يه به چه شنك ساردبوو، مه نگوړ ته نيا له بيړى نه وه دا بوو، مه نسور پارزيكه ن بچه شوينيكى نزيك، بچه يانه يه كي خواردنه وه يان

دوكانى دۆستىك ياخود ھەر گوزەرىك ئۇ بايە نەيگىرتەوہ .

دوچار جىگايەكيان بۇ دانىشتن لە ژىر زەمىنى دوكانى خدرۇ دووياردا دۆزىيەوہ . مەخزەنىكى گەورەى پىر لە پانكەى شكاو و موبەپىدەى كۆن و بۆردى كارەبايى ژەنگاوى و ماتۆرى بىكەلكى ئاوسەرخستىن و تۆپە و اىەرى كارەبايى پزىو و كلپسى گەچاوى . ئەوہى مەنسور ئەسرىن و ھا ئاسان دواى ئەم دوو پياوہ نەناسراوہ كەوت شوپىنى گومان بوو، تا كاتىكىش كە لەسەر سى كورسى شكاو بەرابەر يەك دانىشتىن، مەنسور ھەر وايدەزانى مەسەلەكە بۇ قسەكردنە لەسەر دلدارىيەكانى خوشكەكەى . گەر بىزانىبايە مەسەلەكە بۇ قسەكردنە لەسەر سەوسەن فىكرەت، بە دلنبايەوہ نەدەھات . مەستىدەكرد ھىزىك نىيە واى لىبكات لەسەر سەوسەن فىكرەت قسەبكات . بەلام شتىكى سەيربوو، بۇ ئامادەبوو لەسەر دلدارى خوشكەكانى لەگەل خەلكانى غەربىدا قسەبكات، كەچى ئامادەنەبوو لەسەر خۆى ھىچ بىستىت .

بۇنى ژىر زەمىنەكە و نارىكىيەكەى زنجىرەيەك جىگا و شوپىنى دىكەى بەيادى مەنسوردا ھىتايەوہ . ژوورى مندالى خۆى لە مالى باپىرەيدا بە خۆى و فەرشە قەشەنگەكانىيەوہ، ژوورى مردنى ھوشيارى ھاوپىتى لە خەستەخانە، لاپۆرى جانەوہرە ئاوييەكان لە زانكۆ، ژوورى خەوتنى يوسفى پورزاي لەگەل ژنى دووھەمىدا، زنجىرەيەك شوپىن كە يادەوہرى ئۇ نەبىت ھىچ شتىكى دى پىكەوہ گرىنى نەدەدانەوہ . لەو ساتەدا ھەستىكى راستەقىنەى نەبوو كە ئەم ژىر زەمىنە ھەموو ژيانى دەگۆرپىت و بەرەو شوپىنى ژۆر دوور دەبىيات .

كامەرانى سەلما لەسەرەتاوہ گەلىك بىدەنگ بوو، مەنسور نەيدەزانى ئەم گەنجە لەگەل مەنگورپى بابەگەورەدا چ كارەيە . مەنگورپ خۆى مامۆستاي قسەكردن بوو، دەيزانى چۆن وشەى جوان تىكەل بە زمانى سەرسەرى و شەلاتىيەكانى ئاوسازاپ بكات . بە خۆى دەگووت، مەن

تېكەلە يەكم لە شەلاتى و مەلای دوازده عيلم، لە بوڊەلە و پياوماقول.
 ھەر كە سېكىش ناسىيىتى زانىويىتى مەنگوپ لە و ھەسەدا لە سەر ھە قە .
 مەنگوپ لە و ھەدا بە تەنھا نەبوو، يە كېك بوو لە تاقمېك ھەر لە سەر ھە تاوھ
 ژيانيان بە خواردنەوھ و شەپەچەقۇ دەستى پېكردبوو، بە لام ئەزمونىكى
 دوور و درېژ لە دونىاي سىياسەت و شەپدا شتېك لە عەقل و حىكمەتى
 پېدا بوون، بېئەوھى ماكى ئەو دەردە دېرىنەيان تەواو تېدا بمرىت .
 مەنگوپ كە سەيرى كامەرانى سەلمای دەكرد لە دلى خۇيدا دەيگوت
 «گەر لە سەردەمى مندا بووايە، لە مېژبوو تياچووبوو» . مەنسورى
 ئەسرىن بە غەرىزە زىرەكەكانى خۇى ھەستىكرد دەبېت مەنگوپى
 بابەگەرە پياوئىكى گرىنگ بېت، ئەوھى تەزىبىخىكى دەنك گەرە پېبوو،
 ئەوھى چاوى شتېك لە سوورى و بۆنى شتېك لە ھالوى ھەمىشەيى
 عارەقى تېدابوو، ئەوھىيان نەدەشاردەوھ كە حەكىمانە پەفتارەكات .
 شتېك لە ھەلسوكەوتيدا بوو متمانەي پېبكات... گەر ئەو شتە نەبايە
 دواي نەدەكەوت بۆ ئەم ژېر زەمىنە . كە مەنگوپ قسەيكرد، مەنسور دلى
 خېراتر لېدەدا، مەنگوپ گوتى «شتېك ھەيە عەزىزم حەزەدەكەم بە
 خۇشى بېرىنەوھ... باوھرەت بېت حەزەدەكەم بە خۇشى تەواويكەين...
 ئىمە حەزەمان لە شەپ نىيە، بەدرېژايى ژيانم خەلك دەلېن مەنگوپى
 بابەگەرە حەزى لە شەپەچەقۇيە، بەلام وانىيە . من و كاك كامەران بۆ
 ئەو مەسەلەيە قسەت لەگەلدا دەكەين . بۆ ئەوھى ھەرا و بەزمى تېدا
 نەكەوئتەوھ، كاك كامەران دەيەوئت كچەكەي كاك فىكرەت گولدانچى
 بخوازىت . دەيەوئت ئەو بكات بە خېزانى خۇى... دەلېن كچېكى شەرىف
 و خېزانىكى باشن . بېرارە لەم ھەفتەيەدا بچىنە داواي، بەلام دەنگۆيەكەمان
 بېستووھ كە نازانىن تا چەند راستە، دەلېت تۆ لەگەل ئەو كچەدا
 شتېك ھەيە و دەستان تېكەلكردوھ . حەزەدەكەين ئەگەر ئەوھ راستە
 دەست لە مەسەلەكە بکېشىتەوھ... ئەوھ ھەموويەتى... گەر تۆ عەرقلە

نہ خہیتہ ٹیشہ کہ وہ، ہم مور شتیک وک گول دہرات، ناویہ ... شتہ کہ
 ہر نہ وندہیہ» . مہ سور لو ساتہ وہی ناوی فیکرہت گولڈانچی بیست،
 دلئی بہ خیرایی لیڈہدا، راستہ مہ سور تا نہ وکات لہ ژانیدا شہ پڑکی
 راستہ قینہی لہ گہل کہ سدا نہ کردہ، بہ لام ہستی نہ کردہ کہ سٹکی
 ترسنوکیش بیٹ. بہ لام بہ راستی نازانیت بلیت چی، نازانیت ناخو نہ و
 ہیچی لہ گہل کچہ کہی فیکرہت گولڈانچیدا ہہیہ یاخود نا، زہمہ تہ
 بتوانیت وہ لامی نہ و پرسیارہ بداتہ وہ. پیش دو مانگ سہ وسن لہ گہل
 کچکی پوریدا ہاتن بؤ ناہنگیکی زانکو، بہ ودا کچہ پورہ کہی مریہ م
 ہاوپڑی مہ سور بو لہ زانکو، وارپکوت لہ ناو حہ سودیی ہ مور
 قوتابیہ کورہ کاندہ مہ سور و سہ وسن بہ درڑایی ناہنگہ کہ لہ تہ نیشٹ
 یہ کہ وہ بن، کچکی ہتند سیراوی بو، ہتند جوان و ناسک بو، نہ م
 شیتی بو، سہیری لٹہات کچک ہیچ زانکڑیہ کی نہ خویندہ لہ
 ماموستاکانی زیاتر لہ سر بالندہ و گیانہ وہ رکان و پوہ کہ ناوازہ کانی
 دنیا شت دہ زانیت. لہ کوتایی ناہنگہ کہ دا بہ چاویک وہ ٹومید و
 شہیدایی تیزابو، تکایکند ژمارہ تہ لہ فونیکسی بداتن بؤ نہ وہی زیاتر
 قسہ بکن، بہ ودا سہ وسن ژمارہ تہ لہ فونی نہ بو، پیگیوتبو ہر لہ
 پڑگای پورزاکہ یہ وہ پہیوہندی پٹوہ بکات. لہ و ماوہ یہ دا دوو جار
 تہ لہ فونیکرڈبو، مریہ کہ نزدیکترین ہاوپڑی و دستہ خوشکی سہ وسن
 بو ہ مور شتہ کانی پڑکخت و ہوالہ کہ شی بہ سہرتاسہری کولیز و
 شارہ کہ دا بلاو کردہ وہ، مریہ زاریکی ہ بو مروف سلئی لٹبکاتہ وہ ...
 ہ مور نہینییہ ک لای نہ و بہ خیراییہ کی گورہ بلاودہ بوہ وہ. مہ سور
 تہ نیا دو جار لہ گہل نہ و خانمہ دا قسہ یکرڈبو، ٹیستا دہیتوانی بلیت
 چی ... بلئی پہیوہ ندیم لہ گہ لیدا ہہیہ؟ . کچہ کہ بہ چہ شنیک ناسکہ
 مروف شہیدای دہ بیت، بہ لام نازانیت لہ گہ لیدا بلئی چی. سہ وسن نہ و
 دو جارہ بہ درڑایی کاتہ کہ باسی نہ وہی بؤ کرڈبو کہ نابیت نہ وی

خۆشبویت، لەو کچانەبوو کە دەتوانن زۆر قەسە لەسەر سیفەتە خراپەکانی خۆیان بکەن، باسی ئەوەی بۆ کردبوو ئەو لە زانکۆ دەتوانی ت کێژی لەو باشتەر بدۆزیتەو. بەلام ئەستەم بوو ئەو بتوانی ت وازی لێبھێنیت. شتیکی زۆری لەسەر سەوسەن فیکرەت نەدەزانی، هیند هەبوو ئەم حەزی لێکردبوو، تا ئەندازەى شیتی حەزی لێکردبوو... لەدوای ئەو ئاھەنگەى زانکۆو دووجاری تر لە پۆزانی هەینیدا بینیبوو، دوور بە دوور ئەو کاتەى لەگەڵ مریەم و هەندیک لە پورزاکانى دیدا بە کۆگاكان و قوماشفرۆشەکاندا دەگەران. هەر دوو جارە کە سلاویان لە یەکتەر کردبوو، چەند ساتیکی کورت بەبۆنەى مریەمەو وەستابوون و سەیری یەکتریان کردبوو، هەر دوو جارە کە چاوانى سەوسەن هیندەى بەزەى تیدا بوو خۆشەویستی تیدانەبوو. ئیستا دەتوانی ت بلێت چی؟ بلێ واز لەو کچە دەهینم، بۆ تۆ... بۆ کاک کامەران کە هەرگیز لە ژياندا نەبینیو، بۆ مەنگوپى بابەگەرە کە داوايەكى وا ئەستەمى لێدەکات. مەنسور لەو ساتەدا کە سەیری دەموچاوی هەردووکیانى دەکرد، بە خیرایی پوخساری مریەمى ھاتەو پێشچا، ئەو خویەکی بەدبوو کە بەردەوام لە کاتى ناپیوست و سەیردا شتیکی دەھاتەو پێشچا پەيوەندى بەو ساتەو نەبوو کە تیا دەژیا. دواى کەمێک وەستان و بیرکردنەو بە ناسکی لەسەرەخۆ گووتى «سەوسەن هیچى لەگەڵ مندا نییە، بەلام من شتم لەگەڵیدا هەبە... پتر لە دوو مانگە شیتانە عاشقى ئەو بووم. بە ناوی ئەو خۆشەویستییه قوولەى لە دلەدایە منیش داواتان لێدەکەم واز لە سەوسەن بھێنن». کامەرانى سەلما ویستی قەسەبکات، بەلام مەنگوپ دەستی بەرزکردەو و بیدەنگیکرد. دەستەسپێکی پەرۆی گەلەک تازە و قەدکراوی لە گیرفانى دەرھینا و لووتى سەری و گووتى «وامەستدەکەم سەرمام بوو، ئەم سالا پێدەچیت زستان لە پار درێژتر بیت. من کە زستان وەھا درێژدەبیتەو، لە ئاخروئۆخردا تەندروستیم تیکدەچیت...

ها، تۆ وانيت... كاك مه نسور؟». مه نسورى ئه سرين بيئه وهى گوئى
 بداته قسه كانى گووتى «داواتان ليده كه م واز له سه وسه ن بهينن، چونكه
 من دننيا تانده كه م كه ناتوانم وازى لي بهينم... سه وسه ن هيچ شتيكى به
 من نه گووتوه، هيئد ههيه من به جورىك خوشمده ويئ هيچ هيئزىك له
 دونيادا له دللم ده ريئا هيئيت». كامه رانى سه لما ئه مجاره بيئه وهى
 گوويداته مه نگوپ گووتى «ده تكوژم، به شه رة فى داىكم ده تكوژم...
 تيئه گه يت... به شه رة فى داىكم ده تكوژم و ته او». مه نگوپ جارىكى تر
 لووتى سپى و گووتى «جىي داخه كاك مه نسور كه تۆ پيئه چيئ، باش
 له قسه تيئه گه يت. من گووتم گه ر تۆ عه رقه له نه خه يته ئيشه كه وه
 هه موو شتيك وه كو گوول ده روات. مه سه له كه هه روا ئاسان نييه. شتيك
 مه نگوپى بابه گه وه قسه ي تيا بكات، هه روا ئاسان ناتوانيت بلئيت، من
 له دللدا ده ريئا هيئتم و نازانم چى. ئه م قسه قورانه له به رده م مندا
 مه عنايان نييه... هيچ ژنيك نييه ئينسان نه توانيت له دللى خوئى
 ده ريبيهيئيت. ده ره يئانى ژنيك له دللى خوئ، له داكه ندى جووتىك
 گووره وى ئاسانتره... من وهك تۆ وه ختيك گووتوومه ناتوانم فلانه ژن له
 خه يالى خوئم ده ربكه م، به يانى كه پارچه يه كى جوانتر و عه يارترم بينيوه،
 كالته م به عه قلى دوينييم هاتووه. گه ر تۆش ئه مرؤ عاقل بيت، سبه ي
 كالته به عه قلى ئه مرؤت ده كه يت». په نكى مه نسور ئه سرين له ژير
 پوناكى ئه و گلؤپه شه ستييه دا زه رده تر له په نكى راسته قينه ي خوئى
 ده رده كه وت، به بزه يه كى غه مگينه وه كه نيگاي ته نييى و دلشكانى سه ر
 پوخسارى قوولترده كرده وه، گووتى «من تيئه گه م ئيوه ده لئىن چى، من
 نازانم ئاخؤ سه وسه ن فيكره ت منى خوئشه ويئ يان نا، به لام ئه وهى
 ئيوه داوايه كى قورسه...». كامه ران گووتى «ئه و كچه ده بيئ به ژنى
 من... تيئه گه يت، ده بيئ به ژنى من. هيچ ته ره سيك بؤى نييه له دللى
 خوئيدا هه ز له ژنى من بكات». مه نسور بيئه وهى توپه ببىئ يان

هەلچىت، ياخود بترسىت گوتى «ئەگەر كەچكەى فىكرەت گولدانچى شوىى بە تۆ كرىد، من ئەم شارە بەجىدەهېتىم و دەپۆم... دۇنيا بە ئەم شارە بەجىدەهېتىم و تا هەتاھەتايە ناگەپتەوه». كامەران قسەكانى مەنسورى وەك سوڭاھەتى وەرگرت، وەك بلىت تۆ لەو ناچىزتر و بچوكتىت ببىت بە مېردى كچى گولدانچى. بېنەوھى بېرىكاتەوھ چەقۆكەى دەرھىنا. مەنگوپ لە ساتىكى غەفلەتدا بەو خوينگەرمىيەى كامەران سەرسامبوو. گەر بىست سال لە مەو بەر بايە، خۆشى هەمان شتى دەكرد، خۆشى بە هەمان تورەيى و سەرگەرمى و خىرايى دەستى بۆ چەقۆكەى دەبرد، بە هەمان خىرايى پەلامارىدەدا، بەھەمان شىتى و نەگىران و نەسەكاناھە. نەيوست دەستى بگرتت، بەردەوام حەزىدەكرد ئەو هەلچونە جانەوھەرتاسايەى ببىتت... جگە لەوھى سەرىبكات هېچى نەكرد. پېشتەر شەپى كامەرانى سەلمەى بىنبىوو، ئەو پەلامارە كتوپر و لەناكاوانە دلىان خۆشەكرد... دەيوست قسەبكات، دەيوست شتىك بلىت، بەلام وەك لە ناكاو بوويىت بە بىنەرىكى خۆشحال، شالوى كامەرانى سەلمەى دەبىنى، برىسكەى چەقۆكەى دەبىنى، كەوتنەخوارەوھى مەنسورى ئەسرىنى لەسەر كورسىيەكەى دەبىنى، گرمۆلەبوونى جەستەى ئەو گەنجە بالابەرزەى لە زەوييەكەدا دەبىنى. تا خوينى سەر چەقۆكە نەكەوتە بەرچاوى، نەجولاً. لە دلى خۆيدا گوتى «خوای گەورە، ئەم هەتپوھ، زۆر نەفامانە دەيوھ شىتتت... زۆر بىمىشكانە، وانابىت». دۇنيابوو ئەگەر دوو جارى دى چەقۆكە وھما بوھ شىتتت، ئەو كوپرە بەستەزمانە نابىتەوھ بە مروف. لەو ساتەدا كە كامەران دەستى بەرزەكردەوھ، بۆ ئەوھى دووھم چەقۆ لە كەلەكەى چەپى مەنسور بەدات. مەنگوپى بابەگەورە ھۆشى ھاتەوھ خۆى و پەلامارى دەستى دا و گوتى «تۆ چ جانەوھرىكىت، كامەرانى سەلما كە قەت فىرى چەقۆ وھشاندن نابىت... چەيوانىكىت». كامەرانى سەلما وەك يەككە ئەوھى برىندار كرىبىت،

گووتى «لیمگه پئی بیکوژم... ئیستا نه یکوژم دوایی هه موو ژیانم خه فه تی نه وه ده خۆم بۆ نه مکوشته». مه نگوپ تا نه و کات به جوړیک به هیزبوو، به جوړیک له جو له و خۆبادان و وه رگه پان و یاریکردن به له شدا وه ستابوو، کامه رانی سه لما هیچی بۆ نه کرا. کامه ران نهیده زانی مه نگوپ چون له چاوتروکانیکدا چه قۆکه ی له ده ست دهرهینا، لیزانینی مه نگوپ له گرتنی ده ست و پاته کاندنی مه چه ک و شلکردنی په نجه دا به جوړیک بوو، کامه رانی سه لما ی حه په ساند. پیشتر له و باوه رده نه بوو که س بتوانیت وا ئاسان چه قۆیه کی مه حکم له مشتیدا دهرهینیت. به ده نگی یه کیکی بیچاره وه له قه یه کی گه وه ی له نه ژنووی مه نسوری نه سرین دا و وه ک یه کیکی بگری گووتی «کوپی سه گ گه ر وازت بهینایه، بریندارم نه ده کردیت».

مه نگوپ به په له ده ستی مه نسوری نه سرینی ده کرده وه، قۆچه کانی کراسه که ی ده ترازان بۆ نه وه ی شوینی برینه که ی بینیت. خوی گه وه چه قۆکه له لای چه پیدا به نیوان په راسووه کانیدا تیپه پی بوو. مه نگوپ دهیزانی نه وه خرابترین و هه ستیارتترین شوینه، گه ر مرؤف زور به ختی نه بییت، برینکی وه ها ده یکوژیت. دیسانه وه له دلای خۆیدا گووتی «قه ت فیری چه قۆ وه شاندن نابیت... قه ت فیرنابیت...».

«خالیدی مام سه بور» که هه موو به ناموون بانگیانده کرد، کاتژمیری دووی نیوه پۆ له مالم چوو ده ری. دلنیا بوو گه سه وسه ن له مالم بیه ده ری ده توانیت له و کاتانه دا ببینیت. گه جارن بووایه له م پۆزه زستانه کورتانه دا نه ده گه پایه وه بۆ مالم و له کۆگاکی خوی ده مایه وه، هه ره وهی له ناو بۆن و به رامه ی عه تر و جلی ژنانه و هالوی نه و خانمانه دا نانی ده خوارد که به رده وام له بازاردا بۆ ستیان و عه تر و مه کیاجی نوئی ده گه پان. به لام له و کاته وهی ده زانیت ده شیت له م پڠایه دا پڠه وتی سه وسه ن فیکره ت بکات، وازی له هه موو نه ریته دیرینه کانی هیناوه، نیوه پروان ده گه پڠه وه مالم به ئومیدی نه وهی عه سران له و ده مه دا که ده شیت سه وسه ن له مالم بیه ده ری ببینیت. له دلی خویدا گووتی «خراپترین شتی عه شق نه وه یه که هه موو به رنامه کانت تڠکه ده دا. تاکه جیاوازی نیوان ژن و پیاو نه وه یه، عه شق ژنان به و شیوه یه شیت ناکات، به وجۆره به رنامه ی خویان تڠک ناده ن... پیاوان تاکه جۆری جانه وه رن خۆشه ویستی به وجۆره سه ریان لیتڠکه ده دا». له ماوه ی نه و چوار مانگه دا که عاشق بوویوو، جگه له وهی هه موو خوو و نه ریته کانی گۆرپا بوون، به جۆریکی ترسناکیش به روای به خوی نه ما بوو. ژیا نی پڠشتر له گه ل نه و ژنانه دا که ده هاتنه کۆگاکی جۆریکی تر بوو. شتڠک بوو وه ک یارییه کی

هميشه‌يى، به لام نئستا به رده‌وام به دهست سه رئيشه‌يه‌كى به رده‌وام و لاوازيوونى كتوپر و دابه‌زىنى خوئنه‌وه ده‌ينا‌لاند. به پيچه‌وانه‌ي نؤريه‌ي عاشقانى تره‌وه راي وابوو عه‌شق به جورئكى سه‌ير ژيان له هه‌موو مانايه‌ك خاليدكه‌كاته‌وه. خاليد ناموون خاوه‌نى گه‌وره‌ترين كوڭگاي جل و به‌رگي ژئانه له ناوه‌پاستى بازاردا، كه باشترين خوئش‌نوسه‌كانى شار به‌خه‌تى گه‌وره تابلؤي دوكانه‌كه‌يان به سئ زمان بؤ نوسيبوو «كوڭگاي ناموون بؤ هه‌موو شتئكى نوئي دنيا». نئستا دواي چوار مانگ نازاري به رده‌وام هه‌ستى به لاوازيه‌كى گه‌وره ده‌كرد. يه‌كه‌مين جار سه‌وسه‌ن فيكره‌تى له‌گه‌ل سئ كچى ديكه‌دا له دوكانه‌كه‌ي خويدا بينى، كراسئكى سبي شيفؤنى له‌به‌ردابوو به گولئ شينى ورده‌وه، قؤي به‌جورئكى سه‌ير تۆپه‌لكردبوو، جگه له دوو تالئ لوولى زه‌رد كه به لادا شوپريكردبوونه‌وه هيچ شتئكى ديكه‌ي پئوه‌نه‌بوو، نه گواره، نه ملوانكه، نه مه‌كياجئكى ئاشكرا، هه‌تا سه‌عاتيشى له ده‌ستدا نه‌بوو... به لام به جورئك جوان بوو، مرؤف ناچاربيت هه‌ر شتئكى به ده‌سته‌وه‌يه داينئيت و ته‌ماشاييكات. پيشتتر كچئكى وه‌ها ساده‌ي نه‌بينيبوو. مرؤف له‌گه‌ل خانمى وه‌هادا نازانئيت ئاخؤ به جوانيه‌كه‌ي سه‌رسام بيت يان به ساده‌يه‌كه‌ي. شيوه‌ي قسه‌كردن و ته‌ماشاكردن و جولاندنه‌وه‌ي به گشتى لاوازيه‌كيان پئوه دياربوو. خاليد ناموون كه ژيانئكى گه‌له‌ك ئاسان ده‌ژيا، له‌ناو خيژانه خانه‌دانه‌كاندا گه‌وره‌بووبوو، له گه‌نجيه‌كى زووه‌وه سه‌روكارى له‌گه‌ل ئه‌و كپراره ژئانه‌دا بوو كه خويمان به خاتوونانى چينئكى بالآتر ده‌ژانن. خاليد شاره‌زايه‌كى وردى دوني‌اي داخراوى ژئانى ئه‌م شاره بوو، له پال ژنه خانه‌دانه‌كاندا، له‌گه‌ل ئه‌و ژنه فه‌رمانبه‌ره بچوكانه‌شدا سه‌روكارى هه‌بوو كه ته‌واوى موچه كه‌مه‌كه‌يان له دوكانه‌كه‌ي ئه‌ودا خه‌رجه‌كرد. هه‌زاران ئافه‌ره‌ت هاتبوونه دوكانه‌كه‌ي، هه‌مووش ده‌يناسن كه كه‌سئكى داوئن پاك نيه‌ه. به لام له‌گه‌ل هه‌موو به‌زمه‌كانى پشت دوكانه‌كه‌ي و

شەوگەرپانەكانىدا، شىتتىكى نەكردوۋە دەنگىدايىتتەوۋە و لىكەدار بوۋىتتە...
 ژنان ھەمىشە پۆلىتىكى گرنىگان لە ژيانىدا بىنىۋە، سالتىك لەوۋەبەر كە
 لەسەر ھەلنەواسىنى وىنەى سەدام حوسەين گىرا، ژنىك ئازادىكرد كە
 سالانىك بوو كېرىتىكى بەردەوامى بوو، تا ئەوكاتە نەيدەزانى ئەو ژنە
 سەنگىن و بە وىقارە دەستىكى ۋەھى لەگەل پىاۋانى ئاسايشدا ھەبە
 بتوانىت خەلك پزگارىكات، بەلام لەو ساتەدا تەنبا ئەۋەى بۆ گرنىك
 بوو لەو جەھەنمە دەرجىت و بىتتەدەرى. ئىستا چوار مانگە ئىش و
 كارى بە جۆرىكى بىمانا كەوتتە دواۋە، لەو چوار مانگەدا سەفەرىكى
 پايتەختى بۆ ھىنانى مۇدىلاتى نوئى نەكردوۋە، ئارەزوۋىكى نەماۋە ۋەك
 جاران بە دەم ئەو قاچاغچىيانەۋە پىيكەنىت كە جل و بەرگ و عەتر و
 مكياجى ئەم شارە داىبىنەكەن. چەند ھەفتەبەكە ھەستەكات وردەوردە
 سىحرى دوكانەكەى دەشكىت، شتەكانى كەمدەبنەۋە، نەيارەكانى لە
 دوكاندارانى تر و خاۋەن كۆگا گەرەكان پىپىدەكەن، بەلام لە ھەموۋى
 سەختەر ئەۋەبە ۋەك جاران بەلايەۋە گرنىك نىبە چى بەسەردىت. لە
 دلى خۇيدا گوتى «عەشق وات لىدەكات نەزانىت چىت دەۋىت». ئىستا
 تەمەنى بىستوچوار سالە، لە ھەژدە سالىيەۋە ئەزمنى لەگەل ئافرەتاندا
 ھەبە، لە سۆزانیيەكانەۋە تا ئەو كچانەى لە بازار و قەيسەرىيەكاندا
 بۆ شوۋىكى باش دەگەپىن. لەو چوار مانگەدا سەۋسەن فىكرەت سى
 جار ھاتبوو بۆ كۆگاگەى، بەلام ھىچ كات بە تەنبا نەبوو، ھىچ كات
 خۆى شىتتىكى نەكېرى بوو، ھەر سى جارەكە بە تەنبا و لاۋازىيەۋە
 ۋەك كچىكى نەخۆش بۆ ئەۋەى پشوو بدات لەسەر نىشتۆكىكى بچوك
 دانىشتىبوو. ھەر سى جارەكە ھەندىك رۆژنامەى بەدەستەۋە بوو. ئەۋەى
 كچەكە ھەمىشە ماندوۋ دەينۋاند جۋانترىدەكرد. لە ھەفتەى بەكەمەۋە
 ھەموو شىتتىكى دەرىيارەى دەزانى، ياخود بە غرورى پىاۋانى بازارپەۋە
 ۋاى ھەستەكرد ھەموو شىتتىكى دەرىيارە دەزانىت. لەو چوار مانگەدا دوو

جاری دیکه ش له رېنگای هاتوچووی خویدا بینیبووی. سهوسه ن فیکره ت
 هیچ کات به ته نیا نه بوو، هه میشه له گه ل ته وقیک ژن و کچی دیکه دا
 ده گه را که خالید نامون نهیده زانی کین. له گه ل نه وهی له ژیانیدا زور
 نامه ی له کچان وه رگرتبوو، به لام خووی هه رگیز نامه ی نه نوسیوو.
 باوه پی و ابوو، مرؤف ته نیا له گه ل نه و ژنانه دا ده توانیت خو ش بژی، که
 عاشقیان نییه. پیشتر له بازاردا چه ندین جار حیکایه تی نه و پیاوانه ی
 بیستبوو که هه موو شتیکی ژیانیان له پیناوی ژنیکدا داناوه، به لام
 باوه پی نه ده کرد... نیستا خووی به جوریک گیژ و ماندوو بوو، به راستی
 هه ستیده کرد جگه له خه یالاته کانی ده رباره ی سهوسه ن، هه موو شته کانی
 تری ژیانسی باری زیادن و خو شبه خت ده بییت گه ر بتوانیت هه موویان
 فرپیدات. بو ناتوانیت هه موویان فرپیدات، بیگومان ده توانیت، له دلای
 خویدا ده یگوت، له رېنگای خو شه ویستییه وه، مرؤف پوچی هه موو
 شته کانی تری بو درده که ویت... هه تا پوچی خو شی.

که مه‌نسور نه‌سرين گه‌يشته خه‌سته‌خانه له دؤخىكى دژواردا بوو، له نيوان ژيان و مردندا نه‌ويه‌ويه‌رى ده‌کرد. دكتور و تيمارپيچ و سيسته‌ره‌كان به‌جورىك له‌سەرى كۆبوونه‌وه، وه‌ك كۆمه‌لىك مندال له‌ سەر كۆتريكى مردوو كۆبوويته‌وه. كه‌ گه‌يشته خه‌سته‌خانه نزيكى سه‌عاتيك بوو خويى ليده‌پۆي. مه‌نگوپى بايه‌گه‌وره هه‌نديك كه‌سى پاسپاردبوو به‌په‌له بيگه‌ينه‌ننه بيمارستان، ناموزگار يكرديبوون تا زووتر بيه‌ن دره‌نگه، به‌هه‌ستى زۆزاني خۆي ده‌يزاني برينه‌كه‌ي له شوينيكى باشدا نييه. زۆريه‌ي چه‌قوكيشه‌ شاره‌زاكان به‌ نه‌ندازه‌ي پزيشكيك له‌ چۆنيتى برين و شوينى ده‌ماره‌كان و ترس و ناترسى وه‌شانده‌نه‌كان ده‌زانن. نه‌وه‌ي چه‌قۆ بوه‌شينييت و كه‌س نه‌كوژيت، هونه‌رىكى راسته‌قينه‌يه. مه‌نگوپ له‌ ژياندا خه‌لكيكى زۆرى زامدار كرديبوو، زياد له‌ يازده چه‌قوشى پتوه‌بوو، به‌لام چونكه‌ گه‌مه‌كه‌ي به‌ ده‌ستوپلى چه‌قوكيشى شاره‌زا كرديبوو، زيندوو له‌ هه‌موو شه‌ره‌كان ده‌رچوو بوو، كه‌سيشى وه‌ها زامدار نه‌كرديبوو بمرىت. ئيستا خۆي و كامه‌راني سه‌لما ده‌بايه‌ تا چاره‌نوسى نه‌و كوپه‌ پۆشنده‌بيتته‌وه دلّيان به‌رزيت. دكتوره‌كان له‌ ماوه‌ي سه‌عاتيكدا به‌ په‌له هه‌موو شتىكى پتويستيان بۆ مه‌نسورى نه‌سرين كرد، تا نه‌وكات هيچ كه‌س له‌ كه‌سوگارى به‌ چيروكه‌كه‌ي نه‌زانيبوو.

سه‌عات يازده‌ي شه‌و بوو كه‌ ئيبراھيم نه‌سرينى باوكى و به‌فراو و

سیفانی خوشکی به لادا په پپوت و هه لوه شاوه که یان گه یشتنه بیمارستان، له گه ل هه موو مه ترسییه کی هاتو چو کړدندا له نیواړه وه ماله و مال بؤ کورپه که یان ده گه پان که به بیڼ هویه کی دیاریکرو له ناوه پراستی هه فته دا زانکوی به جبهه یشتتوو و بیڼه وهی هیچ بلایت گه پابوو وه بؤ شار. که به و حاله له بیمارستان دوزیانه وه، خوشکه کانی ده ستیان کړد به گریان، به لام باوکی نه ییده زانی چی بلایت. بؤنی دهرمان و دیمه نی پاره وه کانی خه سته خانه و شهوقی مردووی نه و بؤیه چه ور و دیزه ی به دیواره کانه وه، یه، نیبراهیم نه سرینیان تووشی غه مۆکییه کی کتوپر کړد. پیاوه که له مه عده نی نه و که سانه بوو که به رگه ی نه خووشی منداله کانیان ناگرن، به لام به وه دا پینشه رم بوو بگری، شته کانی بیده نگ برده وه ناو خووی. ویستی برپوات و سوپاسی دکتوره کان بکات، به لام په شیمان بووه وه، چونکه به وردی نه ییده زانی چی یان بؤ کورپه که ی کړدوه. نه ییده ویست کورپه که ی لیږده دا بمریت، نه م خه سته خانه یه شوینیک کی باش نییه بؤ مردن، مرؤف هه رچییه کی کړدوه ده بییت هه ولبدات له جیگایه کی دی بمریت. هه ر جاریک هات بییت بؤ خه سته خانه پڼکه وتی مردنیک کی کړدوه، هه همیشه خه لکانیک کی بینوه ده گرین و خه لکانیک شی بینوه به په له له ناو قاوشه کاند ا پاده که ن، به لام نه مشه و دنیا له وه هیمنتره به که لکی مردن بییت. دلنیابوو سبه ی له هه موو شتیک تیده گات، به لام نیستا کاتی نه وه بوو له دلوه دوعابکات کورپه که ی سه لامه ت بییت... ئیدی له م شه وه سارده ی زستاندا، له وه زیاتر هیچی تر نه ده کرا.

له پوڅی دووه مده هه موو شتیک پوون و پوڅن بوو، هه موو شتیک... ناوی مه نگوپی بابه گوره له وه ناسراو تریوو که ون بییت و بشارد ریته وه، نیواړی ده یان که س مه نگوپیان به خووی و کلپته زستانه گه وره که یه وه له گه ل نه و کورپه دا بینیبوو... به لام نه وه ی نیبراهیم نه سرین تینه ده گه یشت نه وه بوو، چی وا له مه نگوپی بابه گوره ده کات بیه ویت کورپه که ی نه و

بكوژىت.

ئىبراھىم تەمەنى شەست و سەن سالل بوو، بەلام تەواو پىر دىاربوو، پىرىكى پاك و تەمىز كە ھەمىشە كراسىكى سىپى ملوان پاكى لە بەردابوو، لە ھەژدە سالىيەو ە تا ئەمرو ە كجۆر جە دەپۆشیت، قاتى نىللى لە گەل كراسى سىپى، زستانانىش تەنیا پالتۆيەكى پەشى دەخاتەسەر. ھەتا دواى مردنى ژنەكەشى ئەو عادەتەى نەگۆرى، شەش مانگ بۆينباخىكى پەشى بەست و ئىدى شتىكى دىكەى نەكرد. ئىستا بەم جە پاكانەو، بەم قەزە پە سپىيەو كە بەخشیویتی بە كچ و كورەكانىشى، وەستاو و نازانىت مندالەكەى دەژى ياخود دەمریت. بیستودوو سالل بوو لە شارەوانى فەرمانبەر بوو، گەلەك نەئىنى گەورەى ئەم شارەى دەزانى، بەلام ئىستا ناتوانیت تىبگات چ شتىك كورپكى زىرەك و بەفامى وەك مەنسور لە گەل سەرسەریيەكى وەك مەنگوردا كۆدەكاتەو... دلنیاشە چىرۆكە كە ھەر چىيەك بیست دواتر خەلك بەجۆرىكى تر دەيگۆرنەو.

خۆى و كچەكانى لە ناو بۆنى نەخۆشەكاندا دانىشتن، دوو كچەكە بەجۆرىك بۆ براكەیان دلشكاوویون ئارام نەدەبوونەو، گەرچى ھەردووکیان پازى نەبوون تا بەتەواوى مەكياچ نەكەن بیئەدەرەو، بەلام ئەو مانای ئەو نەبوو بۆ براكەیان دل بەكەسەر نین. ئىبراھىم ئەسرىن لە دللى خۆیدا گوتى «عەببى ھەرە گەورەى ژنى ئەم شارە، ئەو خووگرتنە نەخۆشەیانە بە مەكياچەو، كچەكان ھەمان ئەو خووەیان بۆ ماوئەو كە دایكى خوالیخۆشبوویان ھەیبوو». بەلام ئىستا بە ھەسەرەتیکەو پەرسى «چى لەم دوو كچە بەستەزمانە دیت، گەر من و براكەشیان لە ماوئەيەكى كورتدا بمرین... چیان بەسەردیت؟». لە پاستیدا ھىچ وەلامىكى پینەبوو. ئىبراھىم ئەسرىن چەندجاریك واھاتە پىشچاوى كە ئىزرائیل بە خۆى و بالە گەورەكانیيەو دەبیئیت، دلنیابوو ئەو خۆیەتى، ئىزرائیلە بە لەشكى سىپى و زەبەلاحەو دەچیتە ناو قاوشەكان و دیتەو دەرى.

بينينى ئيزرائيل يەككىك بوو له دەرده بەردەوامەکانى ژيانى، لایەنى
 كەم مانگى جارىك بە رېكەوت له شوپىنى جياواز و بۆنەى جياوازا
 ئيزرائىلى دەبينى. ئەگەرچى ئىبراهيم هېچ وەخت نوپىژى نەكردبوو، بەلام
 ئيمانىكى نەپساوى بەخودا هەبوو، هەتا لەگەنجيشدا كاتىك كۆمۆنىست
 بوو، هەرگىز باوەپى بەخودا لەق نەبوو. ئىستا دۇنيابوو مەسەلەى
 بينينى ئيزرائيل بەرەمى وەنەوز و ناومىدى و رېشكە و پېشكەى خەيال
 نىيە، بەلكو بەرەمى بينينىكى پۆشنى چاوەكانىتى، هەتا جارىك له
 جارهكان هەستىكرد زۆر له نزيك ئەووە تىدەپەپىت و سەيرىدەكات. بە
 هېمنى بەخۆى گووت «بە دۇنيايەو ئيزرائيل بەشېك له ژيانى لىرەدا
 دەباتەسەر، لەم خەستەخانەيدا». نزيكى دەمەوبەيان بە دەم وەنەوزەو
 گووتى «نا ئيزرائيل پياوئىكى بېئىش نىيە». ئەوەى بەدەنگى بەرز
 گووت. هەر دوو كچەكەى دەزانن لەدواى مردنى دايكيانەو، زۆرجار
 بېئاگای خۆى شتەكان بەدەنگى بەرز دەلەيت.

بەيانى هەموو شتېك پۆشن بوو، چەندىن كەس مەنگوپ و كامەرانى
 سەلمايان له بەردەركى ژىزەمىنەكەى خدرۆ دووياردا بينىبوو، بينىبوويان
 لەگەل گەنجىكى نەناسراودا دەچنە ژوورئ. ئەو كەسانەش كە مەنگوپ
 پايسپاردن كوپەكە بۆ بيمارستان بگوازنەو، هەر هەمان قسەيانكرد...
 بەلام هېشتا هېچ كەس پاست و دروستى چىرۆكەكەى بە تەواوئى
 نەدەزانى.

ئەو پۆژە نزيك بە نيوەپۆ مەنگوپى بابەگەرە بە خۆى و كلېتە
 پووسىيەكەيوە له باغى بەر دەركى خەستەخانەدا دەركەوت، هەر مرۆفئىكى
 زىرەك دەيتوانى مېژووى تەواوى شارەكە له پوخسارىدا بخوئىتەو، وەك
 هەندىك ناويانەنا سەگى كۆلانە تەسكەكانى شار بوو. قسە و پەفتارى
 له كوچە كۆنەكان و چايخانە تارىكەكاندا شىوەى خوئيان وەرگرتبوو، له
 هونەرى جنىوداندا پياوئىكى تاخودا حەزىكات لىزان بوو، بەلام بۆ ئەوەى

بتوانيت جارجار له گەل پياوه به پريزه كانيشدا قسه بكات، سال دواي سال دهستكاري نه و فرههنگه په شهى خوي كرده بوو. هيدى هيدى توانيبووى، پووى راسته قينهى مهنگوپى بابه گوره به ده مامكيكى نهستور له وشهى شيرين بشاريته وه، به لام ده مامكه كانى بوئه وه نه بوون خلك فريويدات و له خشته يان به ريت، به لكو بوئه وه بوو زياتر به پريز بنويئت و قسه كردنى له ده مودووى كه سانى ئاسايى نزيك بيته وه... ده ركه وتنى له و نيوه پويه دا دلى ئيبراهيم نه سرينى راجله كاند. بينينى نه و له برى نه وهى تورپييكات يا خود بيخاته سه ره واي هه لچوونيكى باوكانه، بيخواستى خوي هيمنيه كى كتوپر داى گرت. ئيبراهيمى نه سرين له سه ره يه كيك له كورسيه كانى ناو حه وشى گه ورهى خهسته خانه دانىشتبوو، مهنگوپ دواي نه وهى خوي پينا ساند، پيىگوت هاتووه شته كانى بو پوونبكات وه، تا به درو له زارى نه م و نه وه وه نه بيستيت. راسته وخو به دهنگى به رز، به جوريك هه موو نه وانهى چوارده ور گوپيان لىبوو گوتى « نازانم نه و بينه زاكه تانه چييان له سه ره من گوتووه. دلنيا به كه كوپه كه ت قه رزارى منه... من دوو جار له مردن پرگارم كرد، به لام شته كان وابوون نه توانم له گه ليدا بيم بو خهسته خانه... من داى كيشم له خهسته خانه بيت ناچم به لايدا... خو م برينى خو م به شهش ته قه ل دوورپوه ته وه و نه چووم بو لاي دكتور... مه سه له كه به وجوره نيه كه خلكى نا حه ز گيڤراويا نه ته وه. شته كه وايه كه كوپه كهى تو حه زى له كچى فيكره ت گولدانچى كردوه، حه زيك له وجورهى مرؤف تووشى سكه چوون ده كات، شتيك نه لايه قى نه مه و نه لايه قى كچه كه يه، من كه يفم به وجوره حه زه پرپوچانه نايه ت... خو ت ده م بينى له عومرى حه زدا نه ماوم... شته كه هيجى بو من نيه... نه وه نديه كه كوپه كهى سه لما دؤلان نه گه ر ئيوه بيناسن، تووشى هه مان دهرد و هه مان نه قامى بووه، نه ويش وهك كوپه كهى تو به قوونيش فرميسك بو نه و كچه ده پريزت. ئيستا نه و ده يه ويئت كچه كهى فيكره ت

گولدانچى بخوازيت، وابيرده كاته وه بيكات به ژنى خۆى و ماره بيكات... به لام خۆت ده زانيت، دوو سهگ ده توانن له يهك قاپ بخۆن، به لام دوو عاشق ناتوانن... ئاوابوو كه شته كان به هۆى بيميشكى و سه رگرمى كامه رانى سه لماوه له ده ست ده رچوو... قسه وباسيكي ساده كه ده بوو شته كان ريكبخت و ايان ليبيكات وه كو گول بپۆن، له ده ست ده رچوو، من نه وه م بو كرا چه قۆى دوو هم گرته وه... خواى گه وه هينى دامى و له كاتى خۆيدا فرياي كه وتم. كامه رانى سه لما په فيقمه، نه وه له هه لچونى وه هادا خۆى بو ناگيرت... كورپكى ناكه سبه چه نيه، به شى خۆى پياوه... شتم ليديوه بويه واده ليم، ده زانم به شى خۆى پياوه. دهيه ويت ژنيك بهينيت كه ته نيا خۆى خوشيده ويت و كه سى تر خوشى نه ويستوه...».

ئيبراهيم نه سرين ناوى فيكرهت گولدانچى نه بيستبوو، پياويكى خوشباوه ر نه بوو، به لام خيرتر له ئاسايى باوه رى به قسه كانى مه نگور كرد. نه وه له ميژه وهك درتريين و ترسناكترين، به لام سه رپاستترين چه قۆوه شينى شار ناويانگى مه نگورى بيستوه.

فیکرہت گولڈانچی تہ نیا دوی زنجیرہ یک کارہ سات بیری لہ وہ کردہ وہ بگوازیتہ وہ بؤ باکوور. تا سالی ۱۹۸۵ لہ بہ غداد لہ بہ پڑوہ بہ رایہ تی دابہ شکردنی نارد، سہرہ رشتی ہندیک عہ مہاری گہ وری دہ کرد کہ ناردیان بؤ سوپا دابیندہ کرد. سہرہ تای جہنگ فرؤکہ ئیرانیہ کان دوو جار ئہ و عہ مبارہ یان بؤردومانکرد، بہ لام فیکرہت گولڈانچی ہہ ردو جارہ کہ بہ سہ لامہت لہ ناو تہ پوتؤزی تیکہ لاوبوونی نارد و باروت و خؤلدا ہاتہ دہری. ہہ ردو جارہ کہ فہرمانبہر و کؤلہ لگر و کیزانی کوزراوی بہ شی حیساباتی بہ دہستی خؤی ہہ لگرتبوو، سہرنجی ئہ و پہنگہ تابیہ تی و بیؤینہ یہی دابو کہ تیکہ لاوبوونی خوین لہ گہ ل نارددا دروستیدہ کات. بہ لام فیکرہت گولڈانچی تہ نیا فہرمانبہر تیکی بالانہ بوو کہ لہ سہرہ تای پہنجاکاندا بؤ خویندن چووبووہ بہ غداد و دوی سیوپینچ سال گہ رابووہ وہ، بہ لکو پیاویکی خویندہ واریو کہ بہ ہؤی پؤشنبیریہ کی بہ ربلاوہ پڑتیکسی زؤری لہ وہ زارہت و لای بہ پڑوہ بہرہ کانی سہرہ خؤی ہہ بوو. پؤشنبیری فیکرہت گولڈانچی لہ گہ لیک بواری جیاواز جیاواز و دور لہ یہ کدا بوو، وہک چؤن زانیاریہ کی زؤری دہربارہی پوہ کی سہیر و گیای ناوازہ و گولہ عاجباتیبہ کانی دونیا ہہ بوو، ہہ مان شیوہش لہ سہرہ وردہ کاریہ کانی میکانیکی ٹوتومبیل و شیوازی گہ سہ سہ ندنی ماتؤپی ہایدرؤلیکی و پہرہ سہ ندنی پاکیتی ناراستہ گر شتی زؤری دہ زانی.

سنووری شارەزاییه کانی گەلەک کایە لەخۆدەگرت، لە ئەدەبەوه بیگره تا وردەکارییه کانی میژووی نیگارکێشان و حیکایەتی گەپالە گەورەکان و تراژیدیای زاناکان و نەخۆشی ناوازه و میوتنە ی پادشاکان. لەسەر دەمیکی ژیانیدا بیرى لە نوسینی کتیبیکی گەورەکردبووه و دەربارەى شارە نغزۆکان، بابەتگەلێکی زۆری لەسەر کاولبوونی شارەکان کۆکردەوه لە سەدوم و ئاموراوه بیگره تا دەگاتە سەر وێرانبوونی شارە گەورەکانى وهک «دریسدن» و «ستالینگراد» لە میژووی نویدا. بەلام ژیان هەرگیز بواریکی ئەوتۆی پێنەدابوو که بەراستی زانیارییه کانی بخاتە کار. لە هەموو ژیانیدا تەنیا چوار وتاری نوسیوو، که هەریه که یان لە بواریکدا بوون و هەریه که شیان لە گۆفاریکی جیاوازدا بلأبوویبونهوه، سەرەتای گەنجی گووتاریکی درێژی لەسەر گەپالە ئوروپییەکان نوسی، هەولیدابوو بە کۆمەلێک نەخشەى زۆر ورد هەندیک هەلەى گەورە بۆ میژوونوسە ئوروپییەکان پاستبکاتەوه که هیندەى کار دەگاتە سەر میژوو و جوگرافیای خۆرهلات بەجۆریکی منداڵانە شوپنەکان و سالپۆژەکان تیکەلاودەکن. وتارەکەى هاوشانى پاشکۆیک بوو دەربارەى ئەو ئامیرە کۆنانەى دەریاوانەکان لە سەدەى چواری زاینییەوه تا سەدەى پازدە بەکاریانھێناوه، هاوشان بەگەلەک وینەى دەگمەن و ناوازه دەربارەى فۆرمى قیبلەنمای دیرین و ئامیریکى نەزانراو که ئەو ئەستیرەپێوی پێدەلێت. وتارەکانى تری فیکرەت ئیحسان گۆلدانچى، یه کێکیان دەربارەى کاریگەریی ژینگەیه لەسەر موسیقای خۆرهلاتى دیرین، یه کێکی دیشیان دەربارەى گزى ئۆدییه لە شانامەى فیردەوسیدا، ئەوى دیکە یان دەربارەى کاریگەری گۆلى بەیبونە لەسەر ئەزیماتى ناو لەش و هەر سینکیان لە سێ گۆفاری ناودارى زەمانى خۆیدا چاپکراون. تیۆه گلانى تەواوتى فیکرەت گۆلدانچى لەگەل بازرگانی ئاردا دەگەرپتتەوه بۆ ناوهراستی شەستەکان، زەمانیک لەگەل وهفدیکی دەولەتیدا دەپواتە یه کیتى سۆفیت و لەوى

له گەل ئۆكرانييه كاندا گريبه نديكى گرنگى هينانى ئاردى سېى مۆرده كات .
 شماره زايى گولدانچى له گەلېك زمانى بېگانە دا كۆمه كيدە كات له و دە مەوه
 تا سەرەتاي هەشتاكان له زۆد پێكە وتننامەى هينانى ئارددا بە شدار بېت .
 گولدانچى سە فەرەكانى دەخاتە خزمەتى كړينى كتيبى ناوازه و نەخشەى
 دېرېن و شتى ئەنتيكە وه ، له ماوه يەكسى كەمدا دەيان ئەتلەسى پووهك ،
 ئەتلەسى تايبەت بە كانزاكان ، ئەتلەسى پەنگاوپرەنگ دەربارەى شيۆه كانى
 ماتووپ و بالۆن و عەتر و گياندارانى دەريا و ميللەتانى دېرېن كۆدە كاتە وه .
 ئەتلەسەكانى فيكرەت گولدانچى كە دەگەنە سەر وو دوو سەد بەرگى
 تايبەتى له حەفتاكانى بەغدادا كۆمەلە كتيبىكى هيند گرنگ و ناوازه
 دەبن ، له هېچ كتيبخانە يەكسى ولات و له هېچ سەنتەرىكى زانستيدا وه چنگ
 ناكەون . كتيبخانە كەى دەبېتە هۆيەكى گەورەى شانازى ئەو ، هەر كەس
 ئەو كتيبە دەگمەنانە دەبېنېت ، سەرسامانە دەلېت «واى خواى گەورە ،
 واى بابەگيان ... فيكرەت بەگ تۆ چيت دروستكرده» . بەلام له گەل ئەو
 كتيبخانە گەورە و خوليا شيتانە يەشدا بۆ ئەوهى بېت بە پياوى زانست ،
 گولدانچى له هېچ يەكېك له و بوارانەى جېگای بايەخى بوون ، نەبوو بە
 كەسېكى ديار و بەرجه سته . غەمى بەخپوكردى مال و منداڵ بە جۆرېك
 له مەسەلەى كړين و دابەشكردى گەنم و ئارددا نوقميدەكەن ، كاتېكى
 زۆد كەمى بۆ خوليا راستەقېنەكانى خۆى دەمېنېتە وه . ئەوه وادەكات
 سەردەمانېك وهك پياوېكى بېدەنگ و مۆن و غەمگين دەريكە وېت كە
 كەس له مالەوه بە دروستى نازانېت بېر له چى دەكاتە وه . لەسەرەتاي
 حەفتاكاندا ژنەكەى تووشى سيل دەبېت ، پېدەچېت سەرقالى فيكرەت
 بە دونيا تايبەت يېه كەى خۆبەوه و نوقمبوونى له ناو كتيب و وه زيفەدا
 هۆيەكى گرنگى ئەو دەردەى ژنەكەى بن . «قەمەرخان» ى ژنى بېزار
 له تەپوژزى ئەو هەموو كتيبە نەخويندراوھە ، له بېيارى و هاو دەميدا ،
 هاو پزى خۆى تەنيا لای دراوسېكان دەدۆزېتە وه ، هيند له كاتى برنج

بژاردن و فاسؤليا جنين و بامى قنچكردندا له گه ل ژنانى گه په كدا كۆده بيته وه، تا له خانمىكى نه خو شه وه ئه وه دهره سامناكه ده گريته. قه مەر خان بۆ دوو سال له خهسته خانه په كى تاييه تدا له دهره وهى به غداد له دنيا جيا ده كرتيه وه، له و ماوه يه دا فيكره ت گولدانچى وه كه هه ميشه سه رقائى سه فهر و كۆبوونه وه و گه وره كردنى كتيبخانه كه يه تى كه سال دواى سال په فه كانى به ته واوى ماله كه دا ده كشيته و شوينيكي خالى جيتاهي لته. له ماوهى شازده سال ژن و ميتردايه تيدا، فيكره ت گولدانچى سئ مندائى له قه مەر خان ده بيته، كورپكى چاوشين و قززه رد كه كورپه گه وره يه تى و ناوى نزار فيكره ته له گه ل دوو كچدا، گه وره كه يان پرپوشه و بچكوله كه يان سه وسنه كه كچيكى لاواز و نه خو شه كه زۆر درهنگ پي ده گريته.

سالىك قه مەر خان له قه ره نتينه داخراوه كهى خوي دا له بيمارستانى تاييه ت به نه خو شيبه كانى سينه و سيدا مرد، كورپه گه وره كهى چوارده سال ته مه نى بوو، پرپوشه دوا زده و سه وسن فيكره ت ته نيا پي نچ سالن بوو. دواى مردنى دا يكيان خي زانه كه به سه رده ميكي گه له ك په ش و به رۆزگار يكي گه ليك تالدا تپه رى. برا كه يان گه نجىكى سه ر به دهره وه بوو، سالانى هه رزه كارى خو ي به شي وه يه كى شي تانه و جه نجال له كوچه كانى به غدادا برده سه ر، كورپه كه له شازده ساليدا مه يخور يكي لي زانى لي ده رچوو، هه ر زوو تي كه ل به گروپيكي ده هۆل و زوپنا بوو له وانه ي له ياري گا كاندا بۆ هاندانى تپه وه رز شيبه كان كۆده بوونه وه، له ويشدا تابل ي زيندوو و چالاك و پرچۆش بوو. سه ره رپوي و گه نجىتى شي تانه ي نزار فيكره ت، هيج له وه ناگورپت بيته هاورپيه كى نزيكى خوشكه كانى. كورپه كه له وانه نييه ته واو پشتبكا ته خي زانه كهى و ته نيا دواى ئاره زوو ه كانى خو ي بكه ويته، هه ميشه ئه وهى له به رچاوبوو كه دوو خوشكى هه يه و ده بيته له بيريان نه كات. هه ل به ت وهك باوكى ئه هلى كتي ب نييه، به لام كه له سالى حه فتاوشه شدا

تاقىكىردنەۋەى بەكالۆرى دەدات، پلەيەكى هېند بەرز ۋەردەگىرېت دەيخاتە ئەندازەى تەكنۆلۆژى. ئەۋ وېنانەى دواتر سەۋسەن فىكرەت لە يادەۋەرى خۇيدا بۆ نزارى ھەلگىرتوۋە، پىكرا نىگارى كورپىكى چاۋشىن و قىزىردن كە بەزەردەخەنەيەكى ھەمىشەيىەۋە سەرى بەرزكردۆتەۋە بەدەستىك جلى زانكۆۋە بەرپىگادا دەروات. مندالەكانى فىكرەت گولدانچى دواى مردنى دايكىان خوليايەكى بېماناى ئاۋدان و بەختوكردن و جوانكردنى باغچە بچكۆلەكەى مالىان دەكەۋىتتەسەر. نزارىش ئەۋكاتانەى لە يارىگاكاندا خەرىكى ھاۋاركردن نىيە، لە مائەۋە ئىش لە باغەكەدا دەكات. »

ھەندىك پۇژ ۋام ھەستدەكرد ھەموو گيانى لە ھەلآلەدا زەرددەچىتەۋە» سەۋسەن فىكرەت دواتر ۋاى دەگوت. دەبىت بلىپىن كە فىكرەت گولدانچى پەيوەندىيەكى زۆر خۇش و ھارمۆنى لەگەل كورپەكەيدا نەبو، كە بەردەۋام باۋكى بەۋە گوناھباردەكرد كە سەرقالى زۆر و بىباكى بەرامبەر ئازارەكانى دايكى ھۆكارى گەۋرەى كۆچى دواىى ئەۋ بوون. كە شەرى ئىران ھەلگىرسا نزار فىكرەت ئەۋ سالا لە كۆلىژى ئەندازە دەرچوۋىۋو، لەۋ دەمەدا بۆ يەكەمجار فىكرەت گولدانچى بىرى لەۋە كىردەۋە كە بە خىزانەۋە بگەپىنەۋە بۆ نىشتىمانى راستەقىنەى خۇى لە باكور. خويىندەۋەى زۆر لە بوارى مېژوۋدا ھەستىكى پىشۋەختى بە كارەساتەكان تىا دروستكردبو. كە سەدام حوسەين ھاتەسەركار و بۆ يەكەمجار ۋەك دىكتاتورىك لە بالكۆنىكى بەرزەۋە سەرەتاي سەرھەلدىنى دۇنيايەكى نوپى راگەياندى، فىكرەت گولدانچى لەناۋ ھەشاماتە شىتەكەدا سەرسامانە ۋەستابو و سەبىردەكرد. خويىندەۋەكانى گولدانچى لە ژياننامەى دىكتاتورەكاندا پىيدەگوت پۇژگارى زۆر تارىك و دورودرېژ بەرپۆۋە. ھەستىكى ناۋەكى و زەنگىكى قايم لە دلېدا ئاگادارىدەكردەۋە كە ئەۋ ئاھەنگانەى ئىستا، سەرەتاي سالگەلىكى ترسناك و تارىكن. ئەۋ پۇژە كاتىك گولدانچى لە پاسىكى دوۋقاتى كۆندا لە «مەيدان» ۋە

به رهو «به ياع» به ناو دهنكى هوتاف و موسيقاي ئاهه ننگگيراندا به پريكه وت له خه يالى ئه وه دا بوو كه پيش هه موو كاره ساته كان بكه ويت و به جوريك له جوره كان نيشه كه ي خوي بگوازيتته وه بو به شي ته موين له باكوور. ئه ودهم نزار فيكره ت له پولى سيهه مى كوليژى ئه ندازه بوو، نيازه كه ي باوكى تووشى شوكتيكى گه وره ي كرد، مه سه له كه هه ر ئه وه نه بوو كوپه كه پي سه خت بيت سالى داها توو به تهنيا له به شي ناوخويى به سه ره برت، به لكو نه يده توانى ئاسان ده ست له هاوپرئ به غدادىيه كانى هه لگريت و از له ها توچوي ياريگاكان به نيتت، به لام له هه موو ئه وانه گرنگر ئه و په يوه ندييه دلدارييه تونده ي بوو به نه سيل به لمازه وه كه ئه گه ر بيانگواز تبايه ته وه بو شارىكى تر دريژه پيدانى نه كرده و دژوار ده بوو. كوپه كه هيجى له وه نه ده زانى كه فيكره ت گولدانجى پيشبيني شه پيكى ترسناك و گه وره ده كات. قولبوونه وه ي له ميژووى خو ره لات و شه پى تا يه فه كو نه كانيدا ئه و هه سته ي تيا سه و زكردبوو كه ها تنى ديكتاتوريكى تازه كه مه يلئيكى ترسناكى بو خو ده رخستن هه يه، به بئ پودانى شه پيكى گه وره تينا په رت. له و ماوه دريژه ي ژيانيدا له شارىكى ده رياناسا ي وه ك به غدادا له وه تيگه يشتبوو كه ئيستا هه موو شته كان بو ده ركه وتنى كاره ساتئيكى گه وره كاملبوون. بيئه وه ي بو يرت ترسه كانى لاي نزارى كوپى ئاشكرا بكات، هوى خوليا كانى خوي گيرابووه بو ئه وه ي هيدى هيدى پيرده بيت و ناتوانيت زياتر له گه ل كاروبارى چر و بپشووى دائيره دا سه رقالم بيت. نيازه كه ي لاي هه ريك له نزار و پروشه شوپشئيكى راسته قينه ي دروستكرد، هيجيان ئاماده نه بوون پيكر اى ژيانيان له به كئيك له شاره بچوك و بيگيان و چه په كه كانى باكووردا ببه نه سه ر. پروشه له هه مووان توپه تربوو، سو نكه ي توپه بوونه كانيشى هه مانشي وه عاشقانه بوو. ئه و له هاوينى هه فتاو هه شته وه، چه ند رورئيك دواى جه ژنى له دا يكوونى هه ژده ساله ي خوي له به كئيك له باغه

گەرەکانی بەغدادا پەيوەندی لەگەڵ کورپی ئەفسەریکی بەرزى سوپادا بەستبوو کە ناوی «نەشئەت نەعمە» بوو. کورپە کە بەجۆرێک رێک و سەر راست بوو، پەيمانی دابوو پەروشە لە ماوەی سائیکدا بیخوازیت و بیکاتە خێزانی خۆی، ئیستا گەر بگەرانبانایەتەو بە کوردستان هەموو خەونەکانی بەبادەچوو و دەبایە بۆ هەتا هەتا یە لەو عەشقە جیابییەتەو. تاکە کەسێک کە بەباوکی گوت بۆ هەر جێگایەک برۆیت لەگەڵتدا دێم، تا مردن لەگەڵتدا دەبم و هیچ کات... هیچ کات بەجێت ناھێلم، سەوسەنی کچە بچوکی بوو. تاکە مندالی زۆر نزیک لە گۆلدانچییەو سەوسەن بوو، دواى مردنی دایکیان فیکرەت گۆلدانچی کچە بچکۆلە کەى خستە ژێر چاوەدێرییەکی زۆر تاییەت و بایەخیکی وەها بیوتینی پێدا، خەڵکانیکی زۆر لەو باوەردا نەبوون کەسێکی وەک ئەو کە بە ئەهلی کتیب ناسراو بوو، بتوانیت بەو چەشنە سەرپەرشتی کچیکی مندالی بکات. کچە کە لە مندالییەو کە مخوینی و لاوازی لەگەڵدا بوو، ئیسکەکانیشی بە ئەندازەى پێویست بەهێز نەبوون تا بەرگەى هەموو ماندووبوونیک بگرت. لەبەرئەو ترسێکی هەمیشەى لەگەڵدا بوو. مندالی کە تەنیا دواى مردنی دایکی بەتەواوەتى پێیگرت و کەوتە سەر زمان. چونکە باوکی بەردەوام بە کوردییەکی ساف قسەى لەگەڵدا دەکرد، زمانى قسەکردنى بە کوردی لە زمانى خوشک و براکەى پوونتەر و بیگەردتریوو. فیکرەت گۆلدانچی بەجۆرێک لە جۆرەکان توانى وینەى کە تەواو ئەفسانەى دەربارەى کوردستان و شارەکان و هاوینەهەوارەکانى لەسەرى کچە بەستە زمانە کەدا بچێت، کە زۆرجار زیادەپەوییەکی نادروستی تێدا بوو. لە ئەلبومەکانى گەنجیتى خۆیدا دیمەنى چیا بە فراوییه کان و گوندە خەوتووەکانى نێو دارستان و چەمى گەرەى پەر ماسى پیشانى کچە کەى دەدا، بێشەوہى هیچی دیکەى بۆ باسبکات. کچە کە بەجۆرێک گەرەبوو، ناوی شارەکانى وەک هەولێر و هەلەبجە و ئامێدی، ناوی هاوینەهەوارەکانى وەک سۆلاف و

سہرسنگ و گہلی وہک شوینی ئہفسانہیی و خورافی دہاتنہ بہرگوئی .
 فیکرہت گولڈانچی کہ پاستہوخو نہیدہویرا بہ منداآلہکانی بلّیت جہنگی
 ترسناک و سہردہمانی زور تاریک بہرپوہن، لہ قسہکردنہکانیدا بہچپہوہ
 بو سہوسہنی درکاند کہ سالانی داہاتووی ئہم ولانہ گہلیک خویناوی
 دہبن .

پرپوشہ فیکرہت لہ سالی یہکہمی زانکوڈا شوویکرد، باوکی تہواوی
 شووکردنہکہی وہک شتیکی منداآلہ سہیردہکرد . ئہو لہلای سہوسہن
 دہیگوت «من دہزانم پرپوشہ بہختہوہر نابیت» . بہلام ئہوہی دواتر
 سہوسہن فراموشی نہکرد، ئہو قسہ دریزانہی فیکرہت گولڈانچی بوو
 دہریارہی جہنگ . گولڈانچی لہسہر چہندہہا کتیب و ئہتلہسی گہورہ
 گہورہ بو کچہکہی پوونکردهوہ جہنگ چیبہ، نیگاری شارہ ویرانہکانی
 پیشاندا، سوپاکان لہ کاتی مارشکردندا، سہریازہکان بہ خویمان و خودہ
 ئاسنینہکانیانہوہ لہ سہنگردا، لولہی ترسناکی توپہکان کاتیک لیشاوی
 ئاگریان لیدیتہدہرہوہ . تہقینہوہی خومپارہکان لہ گورہپانی جہنگدا،
 ہہلاہلابوونی سہریازان، مردنی بہ کومہل، نیگاری گہنجانی بریندار لہ
 قوپ و لیتہی بہرہکاندا، گوردانی چہقیو لہ بہفردا، ئہفسہرانی برسی
 و کرؤلہ لہ سہہولبہندانی زستاندا، دیلہکان لہ تابووری دورودریژدا،
 شارانی سووتاو، زہنرالانی ماندوو لہ دوکہل و باروتدا .

زہحمہتہ مروّف تیّبگات بو فیکرہت گولڈانچی ہیندہ مہراقی بووہ
 باسی جہنگ بو کچیکی نہخوش و منداآلہسکار بکات . گولڈانچی ہہر
 لہسہرہتاوہ بہ چہشنیک لہ چہشنہکان کوئی ترسہکانی ناو پوچی خوئی
 بو سہوسہن گواستہوہ، منداآلہکہ لہ تہمہنیکی ناسک و زوہوہ ئہو
 ہہستہی تیدا دروستبوو کہ لہ ولاتیکی سامناک و شوینیکی ترسناکدا
 دہژی . بہر لہچہند مانگیک لہ بوردومانی فرۆکہ جہنگیہکانی ئیران بو
 بہغداد کچہکہ تووشی ئہو دہردہ دہبیت بہردہوام سہیری کتیبہکانی

جەنگ و وینەى سەربازى كۆژاوى ناو سالنامەكانى شەپى جىهانى بكات. بىنىنى بەردەوامى ئەو وینانە سەوسەن تووشى غەمۆكى و نىنۆك خواردن و سوراندنەوى بێهۆدە و كەمخەوبىيەكى بەردەوام دەكەن، لەو دەمەوى فێرى ئەو دەبێت كە سەبرى وینەكان بكات و بە رۆح بچیتە ناو دیمەنەكانەوى و تەواوى ئەو هەستەنە بژى كە وینەىك دەگوازیتەوى، سەوسەن لە مندالییەوى بەجۆرێك فێرى خۆبندەنەوى وینە دەبێت، دەتوانیت لەگەڵ نىگای هەموو وینەىكدا قوول تىكەڵ بێت و بپواتە ناو جىهانە داخراوەكەى. سەبرى دیمەنەكانى جەنگ دەكات و لە ناویدا وندەبێت، سەبرى وینەكانى سروشت و شویتە ئەفسونابووبەكانى دەكات و دىسان لە ناویدا وندەبێت، بەلام ئەوى ئازارى دەدات ئەوێكە كە نەدەنگى ناو وینەكان دەبىستێت و نە بۆنى ناو وینەكان دەكات، چەند ئاسان دەچیتە ناو وینەكانەوى، چەندە بە پوونى دیمەنەكان لە بەردەمىدا بەرجەستە دەبن و دەبنە جىهانىكى راستەقىنە و زىندوو، هێندەش هەست بە كپى و بىبۆنىيەكى گەورە دەكات. دواتر ئەو خولیاى بۆنى مردووى ناو وینەكان بكات لە ناویدا دەبێتە ئارەزووبىيەكى نەیتى.

كارىگەرى نىگارەكانى شەپ لەسەر كچەكە كوشندەدەبن، بە چەشنێك باوكى ناچار دەبێت بۆ ئەوى دیوێكەى تىرى ژيانىشى پىشان بدات، دەرگای ژوورى كتیبخانەكەى بۆ بكاتەوى تا زیاتر ئەتەسە ناوازهكانى گول و ماسى و بالندهكانىش ببینیت... سەوسەن گولدانچى لەو ژوورەدا وینەى بەندەر و شار و سەرزەمىنى زۆر دەبینیت كە لە كتیبەكانى باوكىدا خەوتوون. كارىگەرى بىنىنى وینە جوانەكان لەسەر سەوسەن وەها غەمپەوینە كىژەكە تا ئەو شەوى فڕۆكەكان بەغدادیان بۆردومانكرد زۆر لە هاوسەنگى سروشتى خۆى بە دەست دەهێنیتەوى. بەلام لەگەڵ دەست پىكردنى جەنگدا ژيانى خىزانى گولدانچى بە پىگایەكى تەماوى و تارىكدا دەپوات و ژيانىان بەرەو غەم لادەدات و بەرەو پەشىوى دەگۆریت.

ئەو ھەوالئەي كە كامەرانى سەلما و مەنگوپرى بابەگەرە قوتابىيەكى زانكۆيان بە چەقۆ برىندار كىردو، بە ياننى پۆژى دووم خىرا بلأوبووه . نىزكى دوو سالا بوو مەنگوپر لە بەزمى لە وجۆره وه نه ئالابوو، لە بەرئەوه ھەوالئەكە زۆر زوو لە قەيسەرىيەكان و ناو چاىخانەكانەوه گەيشتە ھەموو دوكاندار و كاسبەكانى بازار، كە پىكرا مەنگوپرى بابەگەرەيان دەناسى . سەعات يازدە ھەوالئەكە بە سى جۆرى جياواز لای خالىد ئاموون بوو . ھەر سى چىرۆكەكە بە شىۆھى جياواز باسيان لە شەپە چەقۆى دوو گەنج دەكرد كە لەسەر كچىكى بەغدايى بە شەپھاتوون . خالىد ئاموون لە مندالىيەوه لە ناو دەنگۆ و درۆى كاسباندا دەژيا، دەيزانى چۆن حىكايەتەكان تىكەل بە خەيال و خواست و غەرىزەى پياوانى برسى ناو بازار دەبن . بەو دا ناوى كچىكى غەرىبى بەغدايى لە مەسەلەكە دا بوو، دللى بەتەواوى ترسا، زۆرىەى ژنانى شارى دەناسى، جگە لە سەوسەن فىكرەت و خوشكەكەى كچى غەرىبى بەغدايى تر لە شاردە نىيە شايستەى ئەو بەيت شەپە چەقۆى لەسەر بكرىت . لە ئىوان يازدە و يازدە ونىودا كۆمەلئىك تەلەفونى بە ولاولادا كرد تا لە راستى شتەكان تىيگات . دواچار ھەوالئىكى دەستكەوت كە تەواو دللى ترسان . كە سىكى نىزىك لە مەنگوپرى بابەگەرەوه كە ھەتا ئەو بە ياننىيەش لە گەلئيدا بەرچاى خواردوھ پىيگوت كە مەسەلەكە راستەوخۆ پەيوەندى بە كچى پياويكەوه

ھەيە بە ناۋى فېكرەت گۆلدانچى كە ماۋەيەكە لە بەغداۋە گەپاۋەتەۋە بۆ شار و خانوۋىيەكى كېرپوۋە و دوو كچى جوانى ھەيە، دوو كچەكە ئۇستا لېرە و لەۋىي عاشقىيان بۆ پەيدا بوۋە . كاپرا ھەموو ئەو شتانەي مەنگور بۆي باسكردبوو، بەھەمان پىزىبەند و وردى، بەھەمان وشە و دارپشتنەۋە بۆ خاليد گىتېراپەۋە . ئاموون چەند جارېك ئەۋەي پىدوۋىارەكردەۋە كە كچەكەي فېكرەت گۆلدانچى خۆي دوور و نىزىك لە مەسەلەكەدا نەبوۋە و ئاگاي لە حىكايەتەكە نىيە و ھىچ جۆرە پەيوەندىيەكى دلدارىشى لەگەل لايەنەكانى بەزەمەكەدا نىيە . كاپرا كە دلنباۋو قسەكانى نرخیكى تايبەتيان لاي ئاموون ھەيە پىيگوت «ئەۋەي من تىگەيشتووم، كچە بەستەزمانەكە تائىستا ناۋى كامەرانى سەلماي ھەر نەبىستوۋە» .

خاليد ئاموون ئۇستا دلنباۋو سەۋسەن فېكرەت ئاگاي لەم شەرە نىيە كە دوو ھەتيوى پىرپوچ كىردوۋىانە، كەچى لەگەل ئەۋەشدا بەردەۋام دللى دەلەزى . دۋاي تەلەفونەكە دەرگاي دوكانەكەي داخست و بە فياتە چكولانەكەي گەپاۋە بۆ مالىن، گەرچى ئەمىرۆ دونيا ۋەك پۇژانى پىشوو سارد نەبوو، بەلام ھەستى بە لەرژىكى كوشندەكرد لە لەشىدا، ھەستىكرد شتىك لە ناۋەۋە لەرزى لىدەھىنىت . لە دللى خۆيدا ئەۋەي دوۋىارەكردەۋە «ژنان بەمجۆرە عاشق نابن... قەت خۆشەۋىستى ئاۋھا شىتتيان ناكات» . لەۋ ساتەدا پىر بەدل حەزىدەكرد ھەر يەك لە كورپە بىرىندارەكە و كامەرانى سەلما لە نىزىكەۋە ببىنىت .

خاليد ئاموون گەنجىكى زۆر جوان نەبوو، پياۋىكى سىپىكەلانەي بارىك و قز كورت بوو، چەناگەيەكى بارىكى ھەبوو كە درژىيەكى ئاناسايى بەدەموچارى بەخشىبوو، جوتىك چاۋى بادەمى گەرە، بەلام جوتىك برۆي بارىك و درژىش كە پوخسارى كەسىكى غەمۆكى و گومانكارىيان دەدا بە نىگاكانى . ئەستەم بوو مەرۆف تەنيا بەسەيركردنى پوخسارى بزانىت ھەست بەچى دەكات . تاكە شتىك ۋاي لىدەكرد لاي ژنان كەسىكى

سهرنجراکيش بيت نهو نالوزيهي ناو نيگای بوو، نهو چاوانهي که ناسان نهده خوینرانه وه، به ديويکدا له فریشته يه کی دهستخه پړو و به ديويکی ديشدا له پياوکوژيک ده چوو بو دهر فته تيک بگه ريت دهستي خوئی بوه شينيت. هر کهس سه يريکربايه دهيزانی له يه ککاتدا ده توانيت هم ناسک و هم دلره قيش بيت. نهوهی که هرگيز نه داری نه بينيوه و پوژگاری هه ژاری نه ژياوه، ناسان له پوخساريدا نه ده بينرا، واده رده کهوت وهک نهوهی نه مپړو به سر مال و ساماندا که وتبيت و راپوردوی پريت له پوژانی ناخوش، هه نديکجار جول و ته ماشاگردنه کانی شتيک له شپريه بيان پيوه دياربوو نهوهيان ده شارده وه که نه گنجه کوپی يه کيک له خيزانه داراکانی شاره. هه نديک له کپاره ژنه کان سه ره تا وایانده زانی ئيشکه ريکی کرنگرته يه نه وهک خاوه نی راسته قينهی ناودارترین کوگای شار، به لام که ده می ده کرده وه، دهنگی جوژيک له ره و چه شنیک سه دای تيدابوو، وای له هه رکهس ده کرد ناوپداته وه، وایده کرد باوه پری پيکه يت و حزيکه يت زياتر قسه بکات و گوپيگريت. هه نديک له وانهی له نزيکه وه توپه بوونه کانينان بينيوه ده زانن له کاتی توپه بووندا توئيکی وشک و بيزهنگ ده که وپته سه ردهنگی، توئيکی سارد که موچرکه به له شی ناده ميده ده هينيت. کهم کهس نهو ده موچاوهی دووه میان له خاليد ناموندا بينيوو، کچان وهک کوپيکی هيمن سه يريانده کرد که شتيک شهرم و بيدهنگی زوری تيدايه. به لام خاليد نامون ده يتوانی به چه شنیک پر پق بيت خوشی ليئیده ترسا و سلی ليده کرده وه. نهو له نيو قه يسه رييه کاندا فير بوويو چون هه سته کانی خوئی بشاريته وه، رقی له زوربهی دوکانداره کانی هاوسیی بوو، خوشی به هيچ يهک له و هاوپتيانه نه ده هات که له گه لياندا ده يخورده وه، به لام ده يتوانی هه موو نهو هه ستانه بشاريته وه و هيچيان دهر نه خات. له گه ل نهوه شدا له گه ل سهوسن فيکره تدا شتيکی تره، هه سته دکات هيژيکی له توانای خوئی

گەورەتر يارى پيىدەكات.

تا دوئىنى كېشەي ھەرە گەورەي خاليد ناموون ئەوەبوو، چۆن خۆشەويستى خۆي بۆ سەوسەن فيكرەت ئاشكرايكات، ئىستا كېشەيەكى گەورەترى ھەيە... بۆق. لە ئىوارەدا شوشەيەك شەرىبەتى نادر و پاكەتېك بسكىتى ھەلگرت و چوو بۆ بيمارستان، قاوش بە قاوش و ژور بە ژور گەپ، جەنجالى و پيكدانان و قەرەبالغى ناو سالۆنەكان دەرەتەي ئەويان پيەخشى بە ئاسانى لە ناو بەشەكاندا بسوپتەو و لە سستەر و تيمارپيچەكان پرسياريكات. يەكە مجاريوو لە ژيانيدا خۆي وەك گەنجىكى پوكاوه و كەساس دەھاتە بەرچا، چاكەتېكى قاوھىي كەمىك درىژ و بلوسىكى زستانەي ملدارى لە بەردابوو كە پتر تەنھايان ئاشكراەكرد. كە گەيشتە بەر قەرەوئەكەي مەنسور، خەلگىكى نۆرى بينى بۆ ديدەنى بريندارەكە ھاتبوون، لە ناو ھەمووياندا لە كورپە زامدارەكە نزىكبوو ھە و بەقولى سەيرىكرد، ھىند قوول و پيەدەنگ ليپروانى سەرنجى ھەمووانى پاكىشا. لەگەل مەنسور ئەسرىندا پيگەو ھە سەيرى يەكديان كرد، مەنسور پيشتەر ئەم كورپەي نەبينبوو، بەلام بيئەو ھەي بيريكاتەو، تەنيا لە شىوھى نىگاگردن و غەمگىندا تيگەيشت كە يەككە لە عاشقەكانى سەوسەن فيكرەت. نىگاي شتېكى تايبەتى تىدابوو كە دوئى ئىوارە لە چاوانى كامەرانى سەلماشدا بينىبووى، شتېك نزىكەبيئەو لە شىتى، لە كئپەكردنېكى كتوپر. كەسيان پيويستيان بەو نەبوو ھىچ بلين، خاليد ناموون ھەستىكرد لە ناخى دلەو ھاواتەخوازە ئەم بريندارە بمرىت، شەرىبەتەكەي دانا و بەدەنگىكى سارد گووتى «ئومىدم وايە، زوو شىفات بيت».

خاليد ناموون ھاتبوو بيبينىت و بزانيت ئەم كورپە لە چى دەچىت. گەنجىكى لاواز و سادەبوو كە بە كارىگەرى برينەكەي دوئى و نەشتەرگەرىيەكەي شەو پەنگ زەرد و نيوەگيان دەرەكەوت، بەلام لەگەل

ئەو که مەهۆشییەدا هیشتا جوان دەینواند، ئیستا دلتیابوو ئەم مەنسوری
 ئەسرینە کە سیکە دەبیئت مرۆف ئاسان وەرینە گزیت، تەواو تیگە یشت بۆ
 کامەرانی سەلما ویستویتی بیکوژیت. لە دلی خۆیدا گووتی «خودایە چەند
 لە عاشق دەچیت». کورپە کە جوړە نیگایەکی پۆمانسیانە ی هەیه کە لەم
 شارەدا بۆ خوۆشە ویستی زۆر پتویستە. بەسەر زەنشتەو بەخۆی گووت
 «خەوتنی زۆر لەگەڵ قەحەبەکاندا، پوخساری عاشقی لیسەندوو مەتەو».

شەپۆلی خیراخیترای میوانەکان کەم کەم لە قەرەوێلە کە دوریانخستەو،
 سالتۆنە کە پریوو لە و ژنانە ی لەبەر خۆیانەو فرمیسکیان دەرشت و
 دۆعیان لە سەبەبکاری برینداربوونە کە دەگرت، هەموو پور و پورزای
 زل زل بوون کە عەبای شوپ و بۆنی کە پووی بەر بەلۆعە و سەرما ی
 دەرەو هیان لەگەڵ خۆیاندا دەهینایە ناو خەستەخانە کەو. کە ژمارە ی
 میوانەکان کە مێک زۆربوون، خالیدی ئاموون بەدەرفەتی زانی بێدەنگ
 بپواتە دەرەو. لە سالتۆنە کە دا فەراشیکێ زەبەلاح پەنجەرە یەکی گەورە ی
 کردەو و تکایکرد میوانەکان کە مێک لەسەر خۆ قسەبکەن. خالید ئاموون
 لە نیهانی خۆیدا بیر ی لەو دە کردەو بۆ ئەم لە عاشق ناچیت،
 ناخۆ عاشقان لە بنەرەتدا پوخساریکی جیاوازترین هەیه؟ دلتیابوو ئەو
 سەوسەن فیکرەتی لەم کورپە خوۆشتر دەویت، گووتی «ئەگەر کامەرانی
 سەلما واهەلەشە و شیتانە پەفتاری نەکردبایە، لەوانە بوو مەنگوپ ی
 بابەگەرە ئەم کورپە پەشیمانیکاتەو». بەلام پاش کە مێک دوودلی
 گووتی «هیچ کە سیکم نەدیوہ ئاوا لە عاشق بچیت، خوای گەرە من
 بۆ وا نیم». لەبەر دەرگای خەستەخانە کە دا جارێکی تر هەستیکردەو
 کە لەرزیکێ کوشتندە ی لیدیت، لە ماشینە کە دا بەر لەوہ ی بەرەو مائەوہ
 لیخوړیت بەدەنگی بەرز گووتی «بەر لە شووی شەمە دەبیئت بچمە
 پیشن. هەرکە سیک زووتر لەوانی تر قاچ دانیت شانسی زۆرتری هەیه».

وایگووت، بەلام لە پۆچیدا هەستی بە لاوازییەکی گەرە کرد.

خۆشى و به خته وه ريبه كانى خيزانى گولدانچى دهره ق به دهرچوونى نزار فيكرهت له كۆليژى ئەندازه ماوهيه كى زۆرى نه خايه ند. له گەل دەستپيكردى جهنگدا كۆره كه به پلهى ئەفسەرى يەك ئەستيزه، گوازياره وه بۆ كه تيبهى چاكسازى ماشين و كهرسته سهريازيبه كان له فهيله قى دوو. هه لبت نزار فيكرهت دهيتوانى ئاسانتر له هاوته مەنانى خۆى له سوپا هه لبيت. خۆشه ويستى هۆى سه ره كى چوونى نزار فيكرهت بوو بۆ جهنگ. يان ده بايه برهوات بۆ جهنگ ياخود به پيشنياره كەى باوكى ره زامه ند بيت و به خيزانه وه بگوازنه وه بۆ باكوور تا ئاسان نه كه ويته دهست ئەو تيبه تايبه تيانەى له سه رتاسەرى ولاندا هه لاتە كانى شهريان تيرياران ده كرد. له گەل دەستپيكردى جهنگدا فيكرهت گولدانچى جاريكى دى هه وليكى ديكەى دايه وه، كوړ و كچه گه وره كەى بخاته سه ر ئەو برهوايهى بگوازنه وه بۆ يه كيك له شاره كانى كوردستان، به لام نزار فيكرهت نه يده توانى بير له وه بكاتە وه كه ده توانيت به هه لها توويى له شارىكى باكووردا بژى. نزار فيكرهت ده ويست خۆى وهك فيداكارىكى بيوينهى خۆشه ويستى نيشانبدات، به جۆريكى بي مانا ئەوه چوو بووه سه ريبه وه كه چوونى بۆ جهنگ گه وره ترين به لگەى خۆشه ويستيه. سه وسەن فيكرهت هه موو قسه كانى نزارى گوئى لىبوو، كه ئاشكرا وينه يه كى راسته قينهى له سه ر جهنگ نه بوو... وارپكهوت چەند رۆژيک

بهر له گواستنه وهی نزار بۆ بهشی پیشه وهی به ره کانی شهر، پرۆشه ی خوشکی شوویکات. نه شهت که کورپکی شهرمن و که مدوویوو، نه وکات پتر له سالیکی بوو سه ربا زبوو، کاتیک پرۆشه ی گواسته وه نا ههنگه که یان به کیک بوو له نا ههنگه گه وره کانی نه و ورزه، باوکی نه شهت ژه نرالیکی به رزی سوپا بوو هه ر به و پتودانه ژماره یه کی زۆر له پیاوانی به رزی ده ولت و به پرسانی حیزی بۆ نه و نا ههنگه داوه تکرده بوو. فیکره ت گولدانچی گه رچی خووشی فه رمانبه ریکی بالای ده ولت بوو، به لام له ناو نه و خه لکه لووتبه رز و پله به رزه دا، خو ی نامۆ و نه گونجاو و بچوک ده بینی. له نا ههنگه که ی پرۆشه دا، له نه فسه ره به رزه کانی هیزی ده ریا یه وه تا فرۆکه وانه چالا که کانی جهنگ به شداربوون، نا ههنگه که وهک شای میرزاده یه ک نه فسانه یی بوو، به جو ریک دواتر ه یچ یه ک له سه وسه ن فیکره ت و پرۆشه نه و ئیواره یه یان یادن کرد که سه مای زۆر تیدا کرا، گوران بیژی به ناویانگ گوران یان تیا گووت و پیاوه کان شه رابی زۆریان تیا تووشی. نه شهت گه رچی مالیکی گه وره ی بۆ زه ماوه نده که ی خو ی کرپوو، به لام پرۆشه ده بایه دوا ی شوو کردنیشی زۆریه ی کات به مو ی که ش و هه وای جهنگه وه له مالی گولدانچی باوکیدا به مینیتته وه. باوکی نه شهت له و نه فسه ره فانه تیکانه بوو که به شداربوونی کوپه که ی له جهنگدا به نه رکیکی پۆحی و نه خلاق ی ده زانی. کوپه که گه نجیکی نه سمه ری چاوپه ش بوو که ترسیکی گه وره ی له هه بیه تی دایک و بابی هه بوو که هه ردووکیان له مالی شه وه وهک ژه نرالی پاسته قینه له کوپه پانی جهنگدا په فتاریانده کرد. نه وه ی کچیکی کوردی هه لپه زاردبوو بیکاته خیزانی خو ی، سه ره تا خیزانه که ی تووشی خو رپه و دلته نگ ی کرد، نه وان خیزانیک بوون با پیرانیان له ریزی پیشه وه ی ناسیونا لیسته عه ره به کانی ولاتدا بوون، ئیستا کورپکیان له نا کاو ژنکی کورد ده هینیت، نه وه هه والیک بوو لیوا نیعمه ی تووشی دوودلی و په شوکان کرد... کورد

لە كۆلتوروى خىزانە كەدا وئىنەى كۆمەللىك دېرندەى كىوى و بىئامانىيان ھەبوو. كۆپەكە گەرچى لە زۆر شتدا لاواز و زەبوون دەردەكەوت، بەلام لە مەسەلەى ژنەپئاندا شتىك لە خۆگرى و پتەوى نیشاندا كە كەس چاوەپوانى نەبوو، حىكايەتى ئەو خۆشەويستىيە درىژەى سالىك زياتر بوو بە كاغەز و تەلەفون و يەكدى بىنىنى كورت كورت درىژەى ھەبوو، لە خەيالى كۆپەكەدا پەھەندىكى ۋەھا پىرۆزى ۋەرگرتبوو كە نەدەكرا پىگابدات مېژووى سياسى خىزانەكە پىگرىپت لە بەردەمىدا. ئىۋارەيەكيان بە دەنگىكى پۆشن و زمانىكى پوون بە جەنابى لىۋاى گووت، كە لە مالىشەۋە لە ژىر پۆيە ئاورىشمىيەكاندا ھەر كراس و پانتۆلى خاكى لە بەردەكرد «ئەۋەى ژنەكەم كورد بىت، ماناى ئەۋە نىيە كە مندالەكانى من عەرەبى راستەقىنە دەرنانچن. سوپىندى كۆپىكى دلسۆزت بۆ دەخۆم ھەموو شتىك دەكەم بۆ ئەۋەى مندالەكانم بە پۆج و بە زمان عەرەب بن». پېروشە فىكرەت لە مانگى يەكەمى شووكردىيەۋە، لەبەر سەختى شەپ و نەبوونى مۆلەت و جەنگى بەردەوام لە بەرەكاندا، بەشى زۆرى كاتەكانى بەتەنيا ياخود لە مالى باوكىدا دەبردەسەر، سەۋسەن لەوكاتەۋە دەيتوانى بىبىت خۆشەويستى تا چ ئەندازەيەك مەرۆف لە لىۋارى كارەسات نىزىكەكاتەۋە. پېروشە لەۋ ماۋەيەدا ھەسرەتتىكى زۆرى بۆ مېردەكەى دەخوارد، لە يەككىك لە مۆلەتەكاندا پىشنىارى ئەۋەى بۆ نەشەت كىرد كە يان لە پىگاي پەيوەندىيەكانى باوكىيەۋە ھەۋلىدات بىگوازنەۋە بۆ جىگايەك لە پشتى بەرەكان و دور لە شەپ ياخود لە پىگاي خزمەكانى خۆيانەۋە لە باكور ھەلبىن و لە پىگاي ئىزانەۋە بەرە دەرەۋە سەفەرىكەن، بەلام كۆپەكە نەيدەتوانى بچىتە ژىر بارى ھىچ يەك لەۋ دوو داواكارىيە، لە پەيوەكدا خۆى خالى نەبوو لە ھەماسەتى نىشتىمانپەرۋەرە گىلەكان، بەسەرىكى دىش دەيزانى كارىكى لەۋ چەشنە پاشەپۆزى سياسى و سەربازى باوكى دەخاتە مەترسىيەكى گەرەۋە و

لهوانه به تياچوونى تهواوهتى ئه و كوتايى بيت. ئه و چند مانگه ي كه له سهنگه ره كانى پىزى به كه مدا ژيا بوو، چنده ها چيرۆكى ده رباره ي ئه و نه فسه ره گه ورانه بيستبوو كه تيريارانكراون، هتا ده رباره ي ئه و پروداوانه ش حيكايه تى بيستبوو كه ژنى ئه و جوړه كه سانه گى راون و به ده سته جه معى له لايه ن كۆماندۆ تاييه ته كانى سه رو كه وه لاقه كراون. ئه وانه هۆ و به هانه يه كى گه و ره بوون تازه زاواكه دۆزه خى جه نكى له دۆزه خى هه له اتن پيشاشترى يت.

كاتىك ناگرى جه نك بلئسه ي سه ند سه وسه ن فيكره ت چوارده سال بوو، كه نزارى برائى گوازيه وه بو به ره كانى جه نك نزيك ئىلام كچه كه هئدى هئدى تووشى بيخه وييه كى گه و ره بوو، به شى زۆرى شه وانى له كتيبخانه كه ي گولدا نچييدا ده برده سه ر، له وئى به دهم خوارده وه ي قاوه ي عه ره بى و بۆنكردى گولسى ميخه ك و خو پاره شاندى له سه ر كورسيه جۆلانئاسا كه ي باوكى، له خو ينده وه ي كتيبخانه كанда قوول بووه وه . كتيب لاي سه وسه ن شتىك بوو ده يتوانى هه موو جيهان له خو بگرئت، هه موو جيهان، ته نيا دوو شت نه بيت «بۆن» و «ده نك»، سه وسه ن چاوى ليكده نا و شته كان تا دوا سنوور له به رچاوى به رجه سته ده بوون، له خه ياليدا ره نك و شتوه و جو له ي هه موو مه خلوقاتى ناو كتيبخانه كانى ده بينى، به لام نه وه ي ده يترساند بيده نكى كتيبخانه كان بوو... ترسناكترين شتى دونيا لاي سه وسه ن بيده نكى كتيب بوو. له گه ل نه وه ي له ناو هه موو كتيبكيده سهدان ده نك قسه ده كات، به لام كه هه ئيده گرتن، كه سه يرى ويته كانى ده كردن، كه گوئى ده نا به به رگه كانپانه وه، نه هيجى ده بيست و نه هيجى بۆن ده كرد. سه وسه ن له مندالييه وه هه ر كتيبكي داده خست، له گه ل داخستنى كتيبخانه كанда چاوى ليكده نا و هه موو شتىكى ده بينى، شاره كانى ده بينى كه با به ناوياندا هه لده كات، ئه سپه كانى ده بينى كه غار ده دن، شه مه نده فه ره كانى ده بينى توپه به نئو چياكاندا

ده پۆن، پالەوانه کانی ده بیینی له سه ر پێخه فی مه رگ فرمیسک له چاویان دیته خوارئ، عاشقه کانی ده بیینی که باوه شده کن به یه کدا، به لام گوئی له هیچ نه بوو، کتیبه کان و وینه کان گه ردوئیکی گه وره ی بیده نگ بوون. سه وسه ن له کتیبه کانه وه یه ک شت فیژیوو، پقی له جه نگ بیئت و پیشی سه رسام بیئت. هه ر له وه ده مه دا خولیای خوینده وه ی ژیا نی گه رالە گه وره کان که وته سه ری، هه ر له وه ده مه دا خه ونی به وه وه بیینی میردیکی گه رالی هه بیئت، پرپیئت له حیکایه ت ده رباره ی هه موو کونج و که لینیکی دونیا. شه ویکیان له کاتیکدا به چه شنیکي مندالانه له کورسییه که ی باوکیدا خۆی پاده ژه ند، به پرۆشه ی خوشکی گووت « گه ر میرده که تت خۆشه ویت وای لیبکه نه چیت بۆ شه پ، پیبیلئ با بپوات بۆ سه فه ر، چونکه شه پ هه موو پیاوه کان، هه تا باشتربنیان ده گزپیت بۆ گامیشیکی گه وره گه وره ». ئه و بۆچوونه مایه ی گفتوگویه کی توند و دوور و درپژ بوو له نیوان خوشکه کاندا. هیچ مه خلوقیک نه بوو وه ک پرۆشه فیکره ت خیرا بگری، به جۆری هه نسکۆکه و ئه سرینوان بوو، هه موو به ئه میره ی گرینۆکان ناویانده نا. بابی و خزمه کانی پبیان وابوو دوا ی شووکردنی باشترده بیئت، به لام که بووشه خاوه ن میرد هه ر خاتوونی گرینۆکان بوو. پرۆشه به ده م فرمیسکه وه به خوشکه که ی گووت « ئه وه ی وا له نه شه ت ده کات بپوات بۆ جه نگ، درنده یی نییه، به لکو خۆشه ویستییه ». دواتریش گووتی « ته نیا پیاوه زۆر عاشقه کان ده چن بۆ شه پ ». ناکۆکی و ناته بایی خوشکه کان به چه شنیک بوو، ده بایه باوکیان بکه ویته نیوانیان وه. پرۆشه لای وابوو سه وسه ن بپره حمانه ده ره ق به میرده که ی ئه و قسه ده کات. فیکره ت گوڵدانچی له چه ند دانیشتنیکي تایبه تدا له گه ل کیژه بچوکه که یدا هه ولیدا ئه وه ی تیگه ینیت که له وانیه عه شق نه وه ک خواستی مروفکوژی، یان دلسۆزی بۆ دیکتاتور پیاوان بنیژپیت بۆ جه نگ. گووتی « له ولاتی ئیمه دا هه ندیک پیاو پبیان باشتره بمرن یان وه ک

دړنده دهرکون، له وهی له خوښه ویستیدا که مته رخه م دهریکه ون». به لام کچه که به سرسه ختیبه کی بیوینه وه گووتی « نه وهی له پیناوی ژنیکدا بروت بؤ شه، لای من گه مژه یه که وه کو نه وانی تر، بگره له هه موو نه وانی تر گه مژه تریشه ». فیکره ت گولدانچی به کچه کی گووت « زوره ی سه ریا زانی دونه با به خوښی خوین ناچن بؤ شه. به لکو نازاره کانی هه له اتن زورچار له نازاره کانی جهنگ قورستره، بویه خه لکی هه ندیکچار جهنگیان پیخوستره. هه ندی که سیش بؤ بزگارکردنی نازیزه کانیان له ترس و دله پراوکی ده چن بؤ شه، ده بیټ تۆ باوه پت به وه بیټ ... دلنیام پوژیک گه وره بوویت و یه کیکت خوښویست باشتر تیده گیت». کیژه که به ساردیبه که وه که تا نه اندازه یک دلی باوکی راجله کاند گووتی «هیچ کات که سم هیند خوښناویدت له پیناویدا باوه پ به شه پهنم ... سویندت بؤ ده خوم رقم له هه ر پیاویدک ده بیټ وایبریکاته وه ... من تا نه مپوژ ته نیا رقم له و پیاوانه یه که سیر ده خون یان قریان چه ورده کن و بؤ دواوه هه لیده دهنه وه، به لام له نیستاوه رقم له و پیاوانه ش ده بیټ که له پیناوی خوښه ویستیدا ده چن بؤ جهنگ». ناشکرا رقمی کیژه که له جهنگ شیوه یه کی زور پره نسپ نامیزی وهرده گرت، که پوژ دوی پوژ ده که و ته سه روو هه موو شتیکی تره وه. به لام له گه ل رقیشدا له جهنگ، خانمه بچکوله که مه یلیکی سه یری نیشاندا بؤ بیستنی هه موو شتیکی و زانینی هه موو هه وال و ورده کاریبه ک که له به ره داگیرساوه کانی پینکادانه وه ده اتن ... وهک نه وهی به دیویکی دیدا له زه ت له ته ماشا کردن و بیستنی هه واله کانی جهنگ ببینیت.

له سالی ۱۹۸۲ دا نه شنه ت نیعمه کوژرا و ته نیا دوی شه ش مانگ لاشه کی له زونگاوه کانی باشووردا دوزرایه وه.

کامه رانی سه لما له وانه نه بوو بزانیټ چوڼ ته عبیر له خوښه ویستی
 بکات. مه نگوری بابه گه وړه به فیکره ت گولدا نچی گووت «موسیبه تی
 هره گه وړه ی ئه م کورپه ئه ویه نازانیټ هه تا نامه یه کی خوښه ویستیش
 بنوسیټ، به لکو راستت ده ویټ هه تا نازانیټ به راستی نامه یه کیش
 بخوینټه وه، کورپه که خوینده واری ته واری نییه، به لام نه خوینده واریش
 نییه. له راستیدا گه ده ته ویټ کچه که ت تووشی دهرده سهری خوینده واران
 نه یټ، کامه ران باشترین که سیټکه کچه که تی بده یټی... باشترین زاوا بق
 کچی کی جوانی وه ک خانمی بچو کی ئیوه، که سیټکه سیفاتی زوری نه بیټ،
 به لئ ئیوه له من بپرسن، سیفاتی زور سهر له مروټ ده شویوینټیټ.
 کچه که تان پیویستی به میړدیکه ته سلیمی جوانیبه که ی بیټ... من
 ده زانم کورپه که له گه نجیدا میړدیکی باش دهرناچیت، به لام راستت
 ده ویټ، له پیریدا ده بیټه یه کیټک له باشترین پیوانی ئه م شاره، من
 که سیټکی دروژن نیم، پقیمش له ههر شتیټکه له قوونی دروژنه کانه وه
 بیټه ده ری. هیوادارم ناویانگی خراپم نه بیټه مایه ی ئه وه ی وایزان
 شته کان به خراپی ده گټرپه وه، مه زه بی من خراپ گټرانه وه ی تیدا
 نییه... ئیمه ی پیانو دوو جوړین، هه مانه له گه نجیدا له گه ل ژنه کانه ماندا
 باشین و هه شمانه له پیریدا باشده بین. به لام باشترین پیانو ئه وانه که
 له دوا پیدا ده بڼه میړدی باش، من ئه وه م له ژنانی زور قهیره بیستوه.

همو و نه و پياوانه‌ی له گه نجيدا ده‌سته‌وه‌ستان و بيبه‌شن، له پيريدا خه‌لکانی توپه و ناحالی دهرده‌چن، بته‌وييت و نه‌ته‌وييت به‌وجوره‌يه، همو که سيک چند ساليکی گه‌مژهي له ژيانيدا هه‌يه ... هر که سيک زوو چه‌موشي خوئی تپه‌ريئيت، ده‌توانيت زوو ببيته پياو، بويه کامه‌رانی سه‌لما له و که‌سانه‌يه که عومر ده‌يانکات به پياو... نه و له توخمی چه‌قو و ه‌شيني چه‌شني سه‌عدی مه‌لا سابرين و که‌ريمی دايه گولشه‌ن و عومری مام په‌پوله‌يه، که جاران چه‌قوکیش بوون و ئيستا قوماره‌که‌ی ليده‌رکه‌يت خه‌لکيکی باشيان ليده‌رچوو... به‌نده خوشم له و تپ و توخمه‌م، هر له و تپ و توخمه‌م».

فيكره‌ت گولدانچی به‌ته‌واوه‌تی نه‌يده‌زانی نه‌م پياوه چی ده‌وييت و باسی چی ده‌کات. به‌جوريکی ته‌ماوی تيگه‌يشت يه‌کيک هه‌يه ده‌يه‌وييت که‌که‌ی بخوازييت. مه‌نگوپي بابه‌گوره نزیکي چاره‌کيک بوو هاتبوو، چاره‌کيک بوو سه‌يري ديکوړی ناوماالی گولدانچی ده‌کرد، سه‌يري په‌يکه‌ره‌کانی بوو و ئيکونه ته‌خته‌کان و ده‌مامکه نه‌فريقيه‌کان و په‌يکه‌ره‌کانی مه‌سيحی ده‌کرد، نه‌وه له پال ده‌يه‌ها تابلوی خه‌تدا که هه‌نديک سوره‌تی قورنانيان له‌سه‌ر نه‌خشکراوو، هه‌نديکی ديشيان ويئنه‌ی جياواز جياوازی هه‌نديک مزگوت و فوټوگرافي هه‌نديک مه‌رقه‌دی نه‌ناسراوی له‌سه‌ربوو.

ديواره‌کانی ژووره‌که‌ی گولدانچی به‌جوريک سه‌يريوو، مه‌نگوپر که‌ميک به‌لاغه‌تی ناسايی خوئی له‌ده‌ستدا و له‌خاله‌وه ده‌ستی پيکرده که کامه‌رانی کوړی سه‌لما دولان به‌ته‌واوه‌تی نازانيت نامه بنوسيت. له راستيدا نه‌ده‌بايه له وه‌سفی عاشقيکی وه‌ها شه‌يدادا له‌وه‌وه ده‌ست پيکات. به‌جه‌ه‌نه‌م که نازانيت نامه بنوسيت، به‌شی هه‌ره‌زوری پياوی نه‌م شاره له‌وانه‌ن له ژيانياندا نامه‌يان نه‌نوسيوه، دائيره‌ی پو‌ست بيئيشترين و بيئمانترين فه‌رمانگه‌ی شاره‌که‌يه، بو ده‌بيت مرؤف له

ناساندنى عاشقىكى وا دلسۆزدا لەوۋە دەست پىيكات كە خەت و قەلەمى تەواو نىيە .

مەنگور لە ساتى يەكە مەۋە ھەستىكرد خراب دەستى پىكردوھ .
 پەشۋكانىكى كتوپر و ونبوونىكى لە ناكاو واىان كرددبوو لەو پۋە دەست
 پىيكات . بە درىزايى رىگا بىرى لەوۋە دەكردوۋە گەر كامەرانى سەلما
 بىزانىبايە نامە بنوسىت ، بىزانىبايە ۋەك عاشقانى تر تەعبىر لە خۇى
 بكات ، لەوانە بوو ھىچ يەك لەم كىشانەى توش نەيەت . ئەۋەى لە
 گەنجىدا مەنگورپى خستە سەر رىگاي چەقۋەشاندىن ، بىزمانى بوو . . .
 ئەۋەى بە ھرەيەكت نەبىت لە قسەكردندا ، دەتكات بە چەقۋكىش .
 ھەستىدەكرد كامەرانىش بە ھەمان رىگادا دەپوات ، ئەۋ رىگايەى ئەۋ
 لە گەنجىيەۋە پىيدا ھاتوۋە . بەر لەۋەى لە تەمەنى سىۋپىنج سالىدا
 مامۇستايەك بگرىت ، يارمە تىبىدات وشەى نوئ فىربىت و گوزارەكانى
 رىكبكاتەۋە و نەرىتى قسەكردنى خۇى باشترىكات ، لە ناوۋە ھەمىشە
 پەشۋكاو و ئارام بوو . جارىك بە مامۇستاكەى گووت «بەشى ھەرە
 زورى شەرە چەقۋكانى ژيانم ، بەۋى ترسەۋە بوون لە قسەكردن» . مەنگور
 چوار سال بە نەئىنى وانەى خوئندبوو ، چوار سال بىئەۋەى بەئىت ھىچ
 كەس پىبىزانىت . لە مندالىيەكى زوۋەۋە دايكى بەدەردەكەى دەزانى ،
 ئەۋەى نەيدەتوانى قسەبكات و قزى خۇى پادەكىشا و سەرى بە دار و
 دىواردا دەكىشا نىشانەى لال بوونىكى پۋحى بوون . لە گەنجىدا لە كاتى
 شەرەكاندا زويانى ۋەھا لە دەمىدا گىرىدەكرد و لە گەرودا كلافەدەبوو ،
 خەرىكبوو دەيخنكاند . دايكى بەردەۋام پىيگوتتوو «ئەۋ گرىيە لە
 زماندا دەتكورىت» . كە بەرىگاۋەبوو بۆ مالى فىكرەت گولدانچى ،
 خەيالى لاي ئەۋ دەنگ و ھاۋارە زامدارانەبوو كە لەكاتى شەرپدا گەروى
 دەگرن ، ھەندىك ھەناسەى تاساو و وشەى خنكاو كە بەرىبىنى دەگرن و
 نايەنەدەرى ، ئەۋە تووشى تىكچوونى گەرەى دەكرد ، ھەمىشە ساتىك

بهرله وهی تیکه‌لی شه‌پیت، شتیکی لیده‌هات وهک په‌رکه‌م ... جوریک له نوسانی گه‌روو، نه‌جولانی زمان و هه‌لنه‌هاتنه‌وهی مه‌لاشوو. نیستا پتر له سی سال بوو له‌گه‌ل چه‌قوکیش و قومارچییه‌کانی نه‌م شاره‌دا تیکه‌لاویوو، بیئه‌وهی که‌س بکوژیئت، له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو به‌زمه ترسناکه‌دا که‌ بینویوتی ده‌توانیئت شانازی به‌وه‌وه بکات که‌ مه‌نگوری باب‌گه‌وره که‌سی نه‌کوشتوو. هیچ شتیکی له‌وه خۆشتر نییه مروّف پیاوکوژ نه‌بیئت. نه‌وه له‌زه‌تیکه ته‌نیا نه‌وانه ده‌یزانن که‌ وهک نه‌و هه‌رده‌م له‌سه‌ر نه‌و هیله وه‌ستاون که‌ مروّفی ناسایی له‌ پیاوکوژ جیاده‌کاته‌وه، هیله‌تیکه که‌م که‌س وهک نه‌و ده‌توانیئت ماوه‌یه‌کی دریز له‌سه‌ری بوه‌ستیئت، بیئه‌وهی بکه‌ویئت ... به‌رام‌به‌ر کامه‌رانی سه‌لما هه‌ستی به‌ سۆزیکي زۆر کرد، چه‌زیده‌کرد نه‌ویش بتوانیئت تا هه‌تاهه‌تایه له‌سه‌ر نه‌و هیله بوه‌ستیئت و نه‌که‌ویئت. دلنیا‌بوو کامه‌ران له‌ دل‌وه کورپیکي تابلینیست پاکه، له‌ دل‌ی خۆیدا گووتی «چه‌قوکیشیکي کۆن له‌ هه‌ر که‌سیکی تر باشتر خه‌لک ده‌ناسیئت، نیمه شاره‌زای دلین». بیریکرده‌وه گه‌ر ژنی به‌ئینایه و مندالی ببایه نیستا زارۆکه‌ی له‌ ته‌مه‌نی کامه‌راندا بوو، به‌لام دلنیا‌بوو هیچ باوکیک چه‌زناکات کورپه‌که‌ی وهک کامه‌ران بیئت. نا نه‌یده‌ویست کورپه‌که‌ی بکه‌ویته ناو دونیای قومارچی و چه‌قوکیشانه‌وه، سۆزی بو کامه‌رانی سه‌لما وهک سۆزی باوکان نییه، شتیکی تره ... زۆر بیگری و بی داواکارییه. خۆشه‌ویستی باوک پرپ له‌ داواکاری سه‌خت. هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشاو خۆشحال بوو که‌ باوک نییه.

دوینن شه‌و دواي بریندارکردنی مه‌نسوری نه‌سیرین هه‌ستیکرد شته‌کان ته‌واو به‌ پیچه‌وانه‌ی ته‌گبیری نه‌وه‌وه ده‌پۆن. دلنیا‌بوو گه‌ر کامه‌ران وهک عاشقیکی غه‌مگین و دلشکاو بژی، گه‌نجیکي ترسناکی لیده‌رده‌چییئت. به‌ خۆی گووت «کورپه‌که‌ له‌و مه‌عه‌ده‌نه‌یه که‌ نایه‌ویئت بدۆرپیئت، هه‌ر که‌سیکیش نه‌یه‌ویئت بدۆرپیئت، شتی خراپی لیده‌وه‌شیتته‌وه». ده‌ستیکرد

به گيرفانى شه پواله كهيدا و ههستيگرد چه قۆي پى نيه . ئىستا دوو سال بوو شتىكى زۆر تاييه تى نه بايه چه قۆي هه لئه ده گرت، به لام هه ر كاتىك ده ستى به گيرفانيدا ده كرد، ده ستى به ر ئه و به تالاييه غمگينه ده كه وت . ئىستا جيهان به چه شنىك گۆراوه ناتوانيت ناسان چه قۆ هه لئبگريت، كه چى هه ميشه هه ست به شوينه خالاييه كه ي ده كات، هه ر كات ده ست به گيرفانه كانيدا ده كات، ده ستى ده چييت به و بۆشاييه گه و ره يه دا . له ميژبوو ترسى له وه نه ما بوو كه س له لاكۆلانتيكدا په لاماربيدات و بيداته به ر چه قۆ، دوا دوژمنى راسته قينه ي «قولى داود» بوو، نه ويش چوار سال له وه وه به ر له پيشمه رگايه تيدا تيا چو بوو... دواي ئه و دوژمنىكى وها گه و ره ي نه بوو ليبت ترسييت . ئىستا ده ويوست ئيشىكى باش بو ئه م كورپه بكات، بيپاريزييت، نه هيائيت بخليسيكت .

دوينى شه و به كامه رانى سه لمائى گووت «ئهم شيتييه ي تو هه موو شتىكى تىكدا، باوه رنا كه م كچىكى ناسكى وه ك ئه و كيژه ي گولدانچى هه روا ناسان بيته زير بارى ئه وه ي شوو به يه كيك بكات كه وه ك تو به چه قۆوه ده چييت بو خوازبيني . كامه ران تو منداليت... تو هيچ شتىك له ژن تينه گه يشتوويت، هه موو ئه و ناسكييه ي له ده ره وه ده بيينيت هيچ نيه جگه له تو يكلئى ته نك، ناسكييه كه يان له سه رتويژى ماست، له تو يكلئى پياز ته نكتره، هيچ كه س نيه بزانييت بير له چى ده كه نه وه... من گه ر بمزانيايه چۆن بيرده كه نه وه، سه د ژم ده هينا... به لام سه يري ده موچاوى ژنى ئه م شاره ده كه م و هيچى تيا ناخوينمه وه، نازانم چۆن بيرده كه نه وه و بير له چى ده كه نه وه . تيده گه يت، ئىستا نازانم ئه م سه وسه ن فيكره ته ي تو ئاوا له حوزنا قوونى خۆت بوو شين و مۆر كردۆته وه، به چيروكى ئه مشه و بزانييت چۆن بيرده كاته وه... ئىستا دواي شه ره چه قۆكه ي ئه مشه و، ئيشه كه خراپتر بوو... دۆعابه كه ئه و كورپه ئيبراهيم ئه سرين نه مريت، من قه ت دلّم به م كورپه و كالانه ي

زانکو ناسوویتیت، نه وان له توخمیک و نیمه ش له توخمیکی ترین، به لام و امه زانه که من و تو له ناو چه قال و به قالی بازاردا خومان به شت ده زانین، خه لکی تریش هه مان حیسابمان بۆده کهن. نیستا وهک بیست سال له مه و بهر نییه، نه وانه گه ر له پووش قسه نه کهن، له ژیره وه وهک چه یوان، وهک مه میون سه یری من و تو ده کهن، شاره کهه پرپووه له خه لکی خوینده وار که نیمه یان له حوشتی عه مامه به سه ر لا سه یرتره ... به لام گه ر نه و کورپی ئیبراهیم نه سرین نه مریت له وانه یه شته که راستبکه ینه وه».

کامه رانی سه لما دۆلانی، هه میسه دوا ی نه مجۆره پیکدادانه خویناویانه په شیمان و غه مگین دیار بوو. مه نگورپی بابه گه وره له حاله تی کورپه که تیده گه یشت، پییگوت «له به رنه وه ی تو که سیکی باشیت وه ها غه مگین ده بییت، من تاقیم کردۆته وه، مرۆفی باش دوا ی شه پ غه مگین ده بن، به ره حمه ت بن کاروانی دایی و عوله ی مام غه نیش وابوون، دوا ی چه قۆوه شاندن هه رچییه ک بایه غه مگین ده بوون، هه زار په حمه ت له قه بریان هه ردووکیان دلنکیان هه بوو له وینه ی نه بوو... به لام باو کم پۆ... نه وه ی چه قۆ له سنگی چه پ بده ییت... شیتیش شتی وا ناکات، هه تا شینه ی پورخه نانیش که شیتترین چه قۆکیشه له میژووی نه م شاره دا شتی وای نه ده کرد... خوا ی گه وره، تو شه پرکردن له کوئ فیژیوویت؟». پرسیاره که ی بیمانا بوو، کامه رانی سه لما شه پ له که سه وه فیژنه بوویوو، تا نیستا چوار که سی بریندار کردبوو، بیته وه ی خۆی چه قۆیه کی به ربکه ویت. سه ره تا له گه ل دوو ها ورپیدا قوتابیه کی په یمانگای مامۆستایانیا ن بریندار کرد، که له سه ر به شه میرات له گه ل برا گه وره که یدا که وتبووه کی شه وه و نه واپس پار دبوون ته میبکه ن، دواتر له بهر دلای قوتابیه کی ناماده یی پیشه سازی که دوور به دوور ده یناسی، چه قۆی له مامۆستایه کی به شی میکانیک دابوو، دوا جاریش شه ویک که له ژیر

زەمىنەكەى «ئوتتېلى باوەجان» ھاتبوو دەرى، لەگەل «ئەكەى گولناز» و دوو چەكلى دۆستىدا بووبوو بە شەپى، كە كۆرەكە بە لوسكەيەكى بىغىرەت تىگەيشتبوون و ويستبوويان ئەو شەوہ چى لە قوماردا بردۆتەوہ لىيسەن. ئەوہ يەكەم شەپى راستەقىنەبوو كامەرانى سەلما دۆلانى تىوہ بگلىت و مەنگور لە نزىكەوہ بىبينىت. ئەو شەوہ بە راستى تىگەيشت كە ئەم كۆرە بە ھەريەكى گەورەيە، شىوہى شەپكردن و پەلاماردانى «يوسف كەويار»ى ھىنايەوہ ياد، بە ناوبانگترىن چەقۆكىشى شەستەكان، كە لە سالى ھەفتا و چواردا لە بۆردومانىكى فرۆكە دەولەتتەيەكاندا لە ناوچەى پشدر تياچوو. ئەو نزىكى و لىكچوونە ھۆيەكى گەورەى ئەو مەحەبەتە بوو كە مەنگورپى بەرەو ئەو گەنجە كىشكرد. مەنگور ئەو شەوہ گوتى «من لە راستىدا نازانم تۆ چەند ئەم سەوسەن فيكرەتەت خۆشەوۆت... نازانم. ئەوئەندە ھەيە ھەستەكەم لەو كاتەوہى بىستووتە كە سىكى تر ھەيە ھەزى لە كىژەكەيە ناوا گرتگرتووە. من پياويكى شارەزا نىم لە خۆشەويستىدا، بەلام واتىدەكەم ئەمجۆرە گپگرتنانە زۆر پەيوەنديان بە عەشقوہ نەبىت. راستت دەوۆت، من زەمانىكى زۆرە چاو دەگىرم و لەم شارەدا عاشقى راستەقىنە نابىنم، سى سالى ئەم شارە عاشقى راستەقىنەى تيا دروست نەبوو، دواى خوالىخۆشبوو «ئەنەوہ زىوال» شتىكى ترى وەك ئەو پەيدا نەبوۆتەوہ... ئەو گەورەترىن عاشق بوو من بىنبىيتم، دواى ئەو درۆيە، عاشقى ترم نەديوہ... ئەويش لەوانە بوو كە بۆ يار تەك تەك فرمىسك لە قوونى دەھات... خويىن بۆ ھەبىبە دادەنىشت. ھەزى لە پەخشەى كچى عاسم ئاغا كرددبوو، كچەكە بە گالئەوہ پىيگوت دەبىت پىنج سالى لە بەر قاپى مالىكەماندا وەك سەگ دانىشىت و نەجولت، تىدەگەيت، پىنج سالى ھەلتروۆشكىن، نىنجا شووى پىدەكەم... پەخشە خۆى بە كچە ئاغا دەزانى، لاي وابوو ھەموو دەفەرى شارباژىر مولكى باوانىتى. ئەنەوہ زىوال ھەرمانبەرىكى

داماويو له مه لاريا... له وانهي بۆ پڑاني دهرمانى ميشووله، دئ به
 دئ ده گه پان... له يه كيك له سه فهره كانيدا ره خشه ده بينيت و شيتى
 ده بيت... تيده گيت... من مندال بووم، ته منم چوارده سال بوو كه
 بينيم، له يه كه م نيگاوه تيگه يشتم چون عه شق كرديتتى به زوخال...
 پينج سال له بهردهم مالى ره خشه دا كه وت، خلك و خوا كه پريان بۆ
 دروست كرد، نانيان بۆده برد، جليان بۆ ده هينا. هه موو دونيا هه وليدا
 په شيمانى بكا ته وه، به لام نيشه كهى خوئى له مه لاريا جيهيشت و له بهر
 قاپى ئافره ته كه دا وه كو سه گ كه وت... نه وه عاشق بوو... سئ مانگ
 بهر له وهى پينج ساله كه ته واويكات، شه ويكى به فروياران له بهر قاپى
 ژنه كه دا ره قبوو وه، كه س به فرىاي نه كه وتبوو... نا عاشقى وانوزه دريژ
 له م ده وروعه يامه دا نيه».

كامه رانى سه لما به غه مه وه گروتى «نه گه سه وسه ن فيكره ت داوام
 لى بكا ت، پينج سال له بهر ده رگاي مالىاندا بوه ستم... ده توانم بوه ستم».
 له راستيدا مه نگوپ هه ره له سه ره تا وه ده ره ق به حيكايه ته كهى كامه ران
 دوو دل بوو، هه ستيده كرد كوئى حه زه كه ئوميدىكى نه وتوئى لينا كرئت.
 به لام هيوئى وابوو بتوانيت كار له فيكره ت گولدانچى بكا ت، به جورىكى
 ئاسايى و بيه زم و په زمى خو شه ويستى كيژه كه به مي رد بدات. به
 كامه رانى گووت «پاوكه رى باش گولله و باروتى خوئى له ملالولا سه رف
 ناكات، تو له و توخمه نيت بتوانيت كچه كه له كو لان و په نا پاساردا
 بگري ت تا نامه ي بده يتى يان قسه ي له گه لدا بكه يت... نه م چه قوبازيه ت
 له بهر نه وه يه ناتوانيت له كچه كه نريك ببينه وه. من خو م له ژياندا
 به وجوره عاشق نه بووم چه قوئى بۆ هه لگرم، به لام هه موو چه قو وه شينه
 به ناويانگه كانى نه م شاره م ناسيوه، هه موو له بهردهم ئافره تدا ترسنوك
 بوون... هه ر كچىكى ده يتوانى به يه ك شيره هه موويان بكا ته كونه وه،
 ده يتوانى وايان لى بكا ت شه روا له كانيان پرپكه ن له ميز. من خو م يوسف

که ویاری گه وره م بینیه، له گه لیدا ژیاوم، ده زانم چند شهرمی له ژنان ده کرد... تو یوسف که ویارت نه دیبوو، له بهرته وه نازانیت چ به هره یه ک بوو، چ نازاییه کی خواکرد بوو. به لام نیمه پیاوانی نه م شاره که له م کوچه و کولانه ته سک و تروسکانه دا له دایک ده بین، نه و گپه مان تیا درده هینن بتوانین له گه ل ژندا قسه بکه یین... من ده زانم توش دهردی هه موو چه قوکیشه به ناوبانگه کانت هه یه، نه خو شیبیه که ی تو دهردی که له زه مانسی سورهی مه رجان خان و ئیده ی سه ی گو ل و فارسی مه جید په شمه که وه له ناو چه قوکیشاندا بلا بو ته وه، له چل و په نجاکاندا نه م شاره زه لاله تی بوو به ده ست نه وان وه، به لام هه موویان دایکیان ژنی بو هینان، چونکه که سیان غیره تی نه ویان نه بوو قسه له گه ل ژنیکدا بکه ن. له وه ده چیت عیله تیک بیت په یوه ندی به ناو و هه وای شاره که وه هه بیت».

تاکه ئومیدی کامه رانی سه لما نه وه بوو فیکره ت گولدانچی و کچه که ی به خوازینییه کی په سمی په زامه ندین. نه و شه وه مه نگوپر گووتی «باشتره سه وسه ن و باوکی به به سه رهاتی نه مشه و بزائن... ئیسته کاتی نه وه یه کچه که تیبگات که سیک هه یه له پیناوی نه ودا خوین له قوونی خه لک ده هینیت... به وه دا تو نازانیت کاغه زی دلداری بنوسیت، نه وه ی نه مشه و ده بیت به جوړیک له کاغه ز، کچه که نه گه ر وریا بیت ده توانیت شته که بخوینیتته وه... به لام گری کویره که نه وه یه نازانین ناخو له به غدا خه لک چو ن دلداری ده که ن... من یه کیک ده ناسم ده لین له به غدا دلداری زور کرده، ماموستای عه ره بییه، هه موو شتیک له و وهرده گرم و گه ر زانیم شته که نابروچوونی تیدا نییه، به ئیشی پیاوی بیحه یا دهرناچیت، سه بی شه و خو م ده چم بو لای گولدانچی».

بو پوژی دوا یی مه نگوپری بابه گه وره نه و ماموستایه ی دوزییه وه که له چایخانه ی گولبه هار، به رده وام به ده نگسی به رز باسی دلداری و

سهرکيشيه گه وره کاني خۆي له گه ل ژناني پايته خندا ده کرد، پياوئکي سميل باريکي بالابه رزيوو، که به رده وام به چاکه تيکي خۆله ميشي و هيله کيکي په شه وه له ئيواراندا ده رده کهوت. ئه و ته وای به غدای وهک جیگایهک ویناده کرد که کوچه په کی تیا نیه پیاوی تیا ناومید بیته ... کابرا شاره زایه کی گه وره ی سوچ و که له به ره شه هوه تیبه کانی پايته خت بوو، گه رچی زۆر کهس به قه پۆزیکي زۆر بلن و درۆزنیان ده زانی، به لام تائه وکات نه درئسيکي نه دابوو درۆ ده رچیت، مامۆستا له ماوه په کی که مدا وهک شاره زاترين سۆزانیاسی پايته خت له شاردا ناوبانگی ده رکردبوو. خه لک له کاتی سه فهری به غدادا مشورهت و نامۆزگارییان لئوه رده گرت . که گوئی له چیرۆکه که ی «مهنگوپى بابه گه وره» و حیکایه تی قوتابییه برینداره که ی زانکۆ گرت، به دهنگه گه وره که ی گووتی «هینی بابه گه وره گوئیگره، فیکرهت ئیحسان گولدانچی به کیک بوو له پیاوه عاقله کانی پايته خت ... گه ر شته کانیش قه بوول نه کات، وهک ئه م به رازجنسانه ی ئیره نایکات به گۆلمه ز و ته پ و تۆز ... بپۆ له سه ر من، ده زانم به ده ستی به تال و پاشه لی پیسه وه نایه یته وه ... به لام تۆزئ عه قل و هۆشی زیاتر له گه ل خۆتدا به ره ... تۆزئ عه قل و هۆشی زیاتر». قسه کانی مامۆستا تینیکیان دایه مهنگوپى بابه گه وره به شتیک له بپواوه بچیت بۆ مالى فیکرهت گولدانچی .

له به یانی پوڅی دووهدا خالید نامون، بیته وهی دوکانه که ی بکاته وه چوو بو چایخانه ی «په پوله ی نازاد». دوینی ئیواره کامه رانی سه لما له وی بینرابوو. بیریکرده وه که ده بیته کابرا چ چاونه ترسیک بیته، دوی نه و به زمه وا ناشکرا خو ی دهریخات... چ بیسل و ده ستوه شینتیکی بیپه حم بیته؟ کورپه که به ناشکرا دوژمنیکه ده بیته نامون حیسابی تایبه تی بو بکات، هه ستیکرد ئه م کامه رانی سه لما یه ده بیته له جنسی نه و پیاوانه بیته که تا ده که ون مل ناگپرنه دواوه، نه گینا چ مانایه کی هه یه، به مه بهستی کوشتن که سیک برینداریکه یته و دواتر بیترس و بیحیساب دهریکه ویت و سل له هیهچ دهره نجامیک نه که یته وه. هه ر نه وه ی به مه بهستی کوشتن چه قوی له سنگی چه پی مه نسور ئیبراهیم دابوو، نیشانه ی نه وه بوو که دوژمنیکی ترسناکه و ده توانیت هه ر که س بکوژیت... شه و که هه والی پیگه یشت کامه رانی سه لما له چایخانه ی په پوله ی نازاد بینراوه و جای خواردوته وه و باسی نه وه ی کردوه که هیهچ که س جگه له و ناییت به میردی خاتوونی سه وسه ن فیکرته، خولیا یه کی گه وره ی تیدا دروست بوو، بیبینیت.

چایخانه ی په پوله ی نازاد له سه ره تای هه فتاکاندا جیگای کۆبوونه وه ی شاعیرانی ناکام بوو، هه موو ده هاتن له وی به دهم گو یگرتن له کاسیتی گورانی بیژه کلاسیکیه کانه وه له ئاه و سکالای ناو شیعدرا نوقم ده بوون

و حیکایەتی ئازارەکانی خۆیان دەگێڕایەو و لە خواردنەوێ چای پەش و دوکەلی جگەرەدا خۆیان دەخنکاند، بەلام لەسەرەتای هەشتاکانەو پوختساری شوینەکه زۆر گۆرا، بوو بە شوینی کۆبوونەوێ چەند گروپێکی جیاواز لە خەلک، وەک وەستایانی کاشی، شوڤییری پاسە نەفەرەکان، هەندێ مامۆستای خانەنشین، چەند دەلالێکی خانوو که نوسینگەیی خۆیان نەبوو و لەوێ کاروباری کرپن و فرۆشتنیان جێبەجێدەکرد، جگەرە لە پێرێک لە ترسناکترین چەقووە شوینەکانی شار. کامەران یەکیک بوو لەوانەیی زۆرەیی کاتەکانی لەو چایخانەیدا دەبردەسەر. کۆرەکه بێنیشیکی ئەبەدی بوو، لە زەمانیکەو که لە قوتابخانەیی سەرەتایی هەلەاتبوو، پۆرێک نەچوو بوو ژێر باری کاریکەو، خێزانەکهشیان وەها دەولەمەند نەبوو بتوانن بەجۆرێک دەستی بگرن هەژاری پێوەدەرەکهوئیت، بەلام بەختیکی بێوینەیی لە قوماردا هەبوو، که زۆر شوو سەر سەختترین قومارچیەکان لە ئاستیدا دەستەووەستان دەمانەو.

خالید ناموون که چوو چایخانەکهو، بۆنی چایەکی زۆر کولاو و هالووی ساردی هەندیک قالیی سەهۆل که یەکیک لەسەر تەختیکی گەورە دەیشکاندن چوو بە روویدا. چایخانەیکی گەورە و پاکوتەمیز دیار بوو، گەرچی زۆر قەرەبالغ بوو بەلام شوینەکهی کهمیک بێدەنگ هاتە بەرچاو. نوای سەعاتیک دانیشتن توانی کامەرانی سەلما لە نیوان چاخۆرەکاندا بناسیتەو. گەنجیکی ئیچگار جوان بوو، بە قزێکی خاوی قەترانی و سمیل و پێشیکی قەلەمی پەشەو، پێستیکی شەرابی و جووتیک چاوی قەشەنگ. بێتارامی و تورپیی و نادلنیا بیەکی زۆر لە دیمەنیدا دەبینرا. لە دلی خۆیدا گووتی «دەبیئت ئەمە چی بیئت... تۆ بلایی لە سوپا هەلنەهات بیئت؟ دەبیئت پاکردووی جەنگ نەبیئت؟». ئەو بیروکەیی که دەشیئت لە جەنگ هەلەاتبیئت و بتوانیئت بەجۆرێک لە جۆرەکان بەگرتنی بدات، کهمیک ئارامیکردەو. بەلام خالید ناموون خوشی لە سوپا

هه‌لهاتبوو، به‌وه ده‌ژيا كه ده‌فته‌رى خزمه‌تكردى سوپاى به‌پاره‌يه‌كى نۆر له‌ خانه‌ى سه‌ريازگرى گه‌شتيه‌وه به‌ساخه‌ مۆركردبوو، به‌جۆرىك كه‌س نه‌يده‌زانى هه‌لهاتووى جه‌نگه‌، به‌لام گه‌ر بگيريت و يه‌كئيك به‌ ته‌واوه‌تى بچيته‌ بنج و بناوانى چيرۆكه‌كه‌ى نه‌وسا تووشى به‌لايه‌كى گه‌وره‌ ده‌بيت. كامه‌رانى سه‌لما بيباك چاى ده‌خواردوه و تاوله‌يده‌كرد، به‌جۆرىك له‌ ياربيه‌كه‌دا نوقم بوو، هه‌ستى به‌ چاوى خاليد ناموون نه‌ده‌كرد كه‌ به‌و چه‌شنه‌ ورد سه‌رتاپاى ده‌پشكنى. خاليد ناموون ئيستاهه‌ستيه‌كرد له‌به‌رده‌م ئه‌م دوو گه‌نجه‌دا شانسيكى نه‌وتۆى نيه‌ه، هه‌ردووكيان له‌م شوختر و سه‌رنج پاكه‌شترن، پاسته‌ هه‌چيان به‌ نه‌ندازه‌ى ئه‌م له‌گه‌ل ئافره‌دا نه‌خه‌وتوون، به‌لام دلنابوو نه‌و ژنانه‌ى دينه‌ كۆكاكه‌ى ئه‌م له‌و ژنانه‌ نيين كه‌ مرۆف عاشقيان بيت يان نه‌وان عاشقى كه‌س بن، سروشتى ياريكردن له‌گه‌ل ژنانى كۆكاكه‌دا شتيكى تره‌، به‌لام سه‌وسه‌ن فيكره‌ت له‌و كچانه‌يه‌ كه‌ مرۆف يان ده‌بيت شيتانه‌ عاشقى بيت ياخود ده‌ستى ليه‌ه‌لگريت و له‌ بيه‌رخۆى به‌ريتوه‌. بيه‌رى له‌وه‌كرده‌وه كه‌ نه‌گه‌ر سه‌وسه‌ن فيكره‌ت ته‌واوى رووداوه‌كه‌ بيه‌ستيت، ده‌شيت چۆن بيه‌ر له‌م كامه‌رانى سه‌لمايه‌ بكاته‌وه‌، هه‌وليدا ده‌موچاوى سه‌وسه‌ن له‌جۆره ساتيكي وه‌هادا به‌نينته‌وه‌ پيشچاوى خۆى، به‌لام نه‌يتوانى. كه‌ له‌ كاتى تاوله‌كردن و چاخواردنه‌وه‌دا به‌وردى ليه‌پراما، كورپه‌كه‌ بيه‌نده‌زازه‌ جوان بوو، شتيك له‌ كئيوتتى و پامنه‌كراوى تيدايه‌ كه‌ هه‌ر ئافره‌تتيك له‌ ريشه‌وه ده‌هه‌ژنينت، له‌گه‌ل مه‌نسور نه‌سريندا نمونه‌يه‌كى ته‌واو جياوازه‌. نه‌سرين كورپيكي ناسكى شاربيه‌، كه‌ شتيكى نۆر له‌ پۆمانسيه‌تى تيدايه‌، چاوانى خوشه‌ويستى ليه‌ده‌تكيت، باريكى و غه‌مۆكيه‌كه‌ى، باريكى و غه‌مۆكى عاشقه‌ به‌سته‌زمانه‌كانه‌، به‌لام كامه‌رانى سه‌لما به‌هه‌مان پله‌ به‌زه‌يى و په‌حمى مرۆف ناجوليه‌نينت، له‌ جانه‌وه‌ريكى دپ ده‌چيت، به‌لام جانه‌وه‌ريكى قه‌شه‌نگ، جانه‌وه‌ريك پال به‌ ئافره‌ته‌وه‌ ده‌نيت بچيته‌ ناو گه‌روه‌ى

پامکردن و ده‌سته‌مؤکردنیه‌وه یاخود بچیته‌سه‌ر خولیای خۆشاردنه‌وه له ژیریالی و دالده‌وه‌رگرتن له نامیزیدا. به‌لام نه‌ی ئەم چیه‌؟ خالد ناموون چیه‌؟. دلنیا‌بوو له پوخساریدا سیح‌ریکی وه‌ها دل‌په‌ئینی نییه‌ بیکاته‌که‌سیک‌که‌که‌به‌چاو‌نوقانه‌وه‌شوو‌ی پهبکات، هه‌ند هه‌یه‌له‌ هه‌ردووکیان ده‌وله‌مه‌ندتره‌، له‌هه‌ردووکیان‌باشتر‌ده‌توانیت‌خه‌ونه‌کانی‌ که‌ به‌هینتته‌دی، چاوانی‌شی‌نه‌ئینییه‌کی‌تیدا‌یه‌که‌ژنان‌حه‌زی‌په‌یده‌که‌ن، په‌یده‌نگتر و ئالۆزتره‌، جگه‌له‌وه‌ی‌پاشه‌پۆزی‌له‌هه‌ردووکیان‌مسۆگه‌رت‌ر و مالی‌له‌هه‌ردووکیان‌نارامتره‌. کئ‌چوو‌زانیت، کئ‌ده‌لئیت‌کیژه‌که‌له‌و‌ توخمه‌نییه‌که‌حه‌زی‌به‌جۆره‌ژیانکی‌په‌یده‌ده‌سه‌رییه‌، له‌گه‌ل‌میردیک‌ی‌ که‌نج و پاره‌داردا، کئ‌ده‌لئیت‌راسته‌وخۆ‌ئەم‌هه‌لنا‌بژیریت. دوانه‌وه‌ئەم‌ ده‌توانیت‌به‌درۆش‌بیه‌سه‌لمینیت‌که‌له‌سو‌پا‌نازاد‌کراوه‌و‌ده‌ردی‌سه‌ریازی‌ به‌دواوه‌نییه‌، ئەوه‌یه‌کێکه‌له‌هه‌ره‌خاله‌گرنگه‌کانی‌هاوسه‌رگیری‌ له‌مپۆدا... به‌لام‌له‌ناخی‌دل‌وه‌ده‌یزانی‌گه‌ر‌کیژه‌که‌له‌پۆحیشیدا‌ وه‌ک‌پوخساری‌ده‌ره‌وه‌ی‌پۆمانسی‌بیت، ئەوا‌ژیان‌یه‌له‌ته‌ک‌ئەمدا‌سارد‌ و‌مردوو‌ده‌نۆینیت... که‌چه‌یه‌بو‌ئەوه‌ی‌یه‌ک‌سه‌عاتی‌پۆمانسیانه‌ بژی، هه‌موو‌ژیان‌یه‌خۆی‌ده‌کات‌به‌قوربانی. به‌لام‌ئیه‌ستا‌هه‌ستیده‌کرد‌ مه‌ترسی‌هه‌ره‌گه‌وره‌ی‌په‌شده‌می‌ئەو‌کامه‌راتی‌سه‌له‌مايه‌. گه‌ر‌سه‌وسه‌ن‌ فیکره‌تیش‌پازی‌بیت‌شوو‌ی‌پهبکات، شته‌کان‌په‌یده‌ده‌سه‌رییه‌کی‌گه‌وره‌ تیناپه‌پن. به‌لام‌له‌دلی‌خۆیدا‌سویندی‌خوارد‌که‌ئاسان‌سه‌وسه‌ن‌ فیکره‌ت‌نه‌دات‌به‌ده‌سته‌وه‌.

له‌ته‌نیه‌ستیه‌وه‌گه‌چکاریکی‌په‌ر‌ماستاوی‌ده‌خوارد‌وه‌و‌باسی‌نرخ‌ی‌ وه‌ستا‌ی‌گه‌چکاری‌له‌شاره‌کانی‌تردا‌ده‌کرد. خالد‌ناموون‌په‌ئینه‌وه‌ی‌ ژۆر‌خه‌یالی‌لای‌فه‌زا‌و‌سه‌کانی‌ناو‌چایخانه‌که‌بیت، بیری‌له‌په‌نگایه‌ک‌ ده‌کرده‌وه‌ئەم‌کوهره‌له‌په‌شده‌م‌خۆی‌لادات‌و‌له‌سه‌وسه‌نی‌دوو‌ریخاته‌وه‌. کوهره‌که‌قه‌د‌و‌بالایه‌کی‌به‌ئینه‌ی‌هه‌بوو، په‌تویه‌یه‌کی‌گه‌وره‌ی‌ماسولکه‌و

ئەستورىيەكى سەرنجراكىشى مل و ناوشان، بە جۆرىك خاليد ناموون
 لە بەردەمىدا پىوھلە و بىجورم دەينواند. ئىستا كە سەيرىدە كرد دۇنيا بوو
 لە بەردەمىدا ھىچ شانسىكى نىيە. ھەستىكرد ئەمىرۇ پۇزۇكى پەشە
 لە زىانيدا، لە دلى خۇيدا گووتى «ئاخۇ دەبىت سەوسەن فىكرەت
 عاشقى تىشى ھەبىت؟». بەلام بەر لە ھەي كەس ھەستى پىيكات
 دەبايە ھەستىت و چايخانە كە بە جىبھىلەيت. بۇ يەكە مجار لە بەردەم ئەو
 چايخانە يەدا بىرى لە كوشتنى كامەرانى سەلما كىردە ھە.

پروشه له پرسه‌ی میرده گه‌نجه‌که‌یدا تووشی هه‌ره‌سیکی ده‌رونی قورس هات و وای لیتهات فیتی توند و چهند تۆبه‌تیکی هیستیری بیگریت. دوای ته‌واویونی پرسه‌که، پروشه به‌ته‌واوته‌ی گه‌رایه‌وه بۆ مائی فیکره‌ت گولدانچی، به‌لام هیند غه‌مگین و ته‌نیا و لاوازیوو شتیکی له‌و پروشه قه‌شه‌نگی جاران نه‌ده‌چوو که سالتیک له‌وه‌ویه‌ر له زه‌ماوه‌نده‌که‌یدا نیوه‌ی پایته‌ختی سه‌رسام‌کردبوو، که له‌گه‌ل فیکره‌تی باوکیدا له تاکسییه‌ک له‌به‌رده‌م ده‌رگای مائی خۆیاندا وه‌ستا و سه‌وسه‌ن پرایکرد بۆ نه‌وه‌ی جانتا و که‌لوپه‌له‌کانیان لیوه‌ریگریت، پروشه‌ی وه‌ک مه‌خلوقیتی غه‌ریب هاته‌ به‌رچاو که جیگای به‌زه‌بیه‌کی زۆره، به‌لام نه‌وه‌ پریگای نه‌وه‌ی لیته‌گرت به‌و خوشکه برینداره‌ی بلیت، کوژرانی میرده گه‌نجه‌که‌ی به‌هۆی خۆشه‌ویستی نه‌وه‌وه‌ بووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ ده‌بیته تا ماوه دلسۆزی یادگاریه‌کانی بیته و له‌وه‌فادا شوو به‌که‌سیکی دیکه نه‌کات. نه‌گه‌رچی قسه‌کانی سه‌وسه‌ن بریک له‌ راستیان تیدابوو، به‌لام فیکره‌ت گولدانچی، سه‌وسه‌نی بیبه‌زه‌یی و دل‌په‌ق هاته‌ به‌رچاو. فیکره‌ت ویستی که‌میک له‌گه‌ل کچه‌ بچوکه‌که‌یدا قسه‌بکات، تا به‌وجۆره به‌رابه‌ر خوشکه‌که‌ی دل‌په‌ق نه‌بیته، به‌لام خانم به‌جۆریک له‌ بیناکییه‌وه گوتی « کچ که عاشق بوو، ده‌بیته تا کۆتایی له‌گه‌لیدا بروات، تا کۆتایی». نه‌مشیه بیرکردنه‌ویه‌ی سه‌وسه‌ن، باوکی له‌ دل‌وه زۆر ترسان. سه‌وسه‌ن له‌و

ساله گەرمانه‌ی هەرزەكاریدا، لەگەڵ هەموو ناسكى و جوانیدا، نەخۆشى و لاوازی و سەرئیشەى هەمیشەى وازیان لێنەدەهینا، زۆربەى كاتەكان تەنها و غەمگین دیاریوو، بەردەوام بە تراکسووتىكى پەمەییەوہ یان لە ژوورەكەى خۆیدا یان لە كۆتیبخانى گەرەكەى باوكیدا خەرىكى كۆتیب خۆیندەوہ بوو، خولیاپەكەى سەیرى هەبوو لەسەر بالندە و گوڵ و ئاسەوارە گەرە و كۆنەكانى دونیا شت بخوینتەوہ، زانیاریەكانى لە هەندىك بوادا گەیشتبووہ ئاستى زۆر بلند. بەدەگەن نەبیت گوێى لە گۆرانى نەدەگرت، شەوانیش تەنیا ئەو كاتانە سەیرى تەلەفزىوێى دەكرد كە لاشەى كۆژراوہكانى جەنگى پيشاندەدا. كیژەكە لەگەلێك شتدا ببەزەبى دەردەكەوت، لەزەتێكى شاردراوەشى لەوہ دەبینى نازارى خوشكەكەى بدات. لەگەڵ نەخۆشییە نادیارەكانیشدا، عەزیمەت و ئیرادەپەكەى گەرەى هەبوو. كچێك بوو لەوانەى ئاسان پاي خۆیان دروستدەكەن، بەلام زۆر بە زەحمەت دەیگۆن. ئەو هیز و پەقیتییە گەرەپەى لەگەڵ ئەو پوخسارە مندالانە و ناسكەیدا نەدەگونجا، گەرچى هەردەم نەخۆش دیاریوو، بەلام شتێك لە هیزی تیدابوو كە بۆ خانمىكى ناسك و مندالكارى وەك ئەو نائاسایى و ترسناك دەردەكەوت. پوخسارى لە فریشتەپەكەى نەخۆش دەچوو، قژێكى زەردى كورت، دەموچاویكى وردیلانە، دوو چاوى گەشى بێنەندازە كال، بەلام پەنگىكى سبى و هەلبزپكاو. ئەو پەنگ پەپین و لاوازییەى بەدیمەنییەوہ بوو لە جوانى و سىحریان زیادكردبوو، هەر كەس دەبینى وايدەزانى ناووه‌واى گەرم و خنكپنەرى ئەم شارە گەرەپەى پێناكەوێت. جارىكیان كە نازارى بەرەى بە مۆلەت لە بەرەكانى جەنگەوہ گەرەپەوہ و خوشكە نازیزەكەى خۆى لە كاتى ئاودانى گۆلەكاندا لە چیمەنەكەدا بینى، سەرنجیدا كە كیژە مندالەكەى دوینى هیدی هیدی خەرىكە گەرەدەبیت و مەخلوقىكى زۆر جوانى لێدەردەچیت. بە باوكى گووت دەبیت زۆر ئاگادارى ئەم كچەبیت،

ئەمجۆرە جوانىيە خەلكىكى زۆر بەدبەختدەكات. فيكرەت گۆلدانچى سەرنجى ئەوەى دا كە نزار بايەخىكى گەورە بە سەوسەن دەدات. نزار ھەندىك ئىوارە لە ژوورى دانىشتنەكەدا، يان لە چيمەنەكەدا، ياخود لە بالكۆنى ديوى ئەو ديوى قاتى سەرەوهدا، باسى جەنگ و ژيانى ناو سەنگەرەكان و شەوانى پەلامار و ديمەنى كوژراو و ديلەكانى بۆ سەوسەن دەکرد. شتىك سەوسەن تىينەدەگەيشت ئەو ەبوو نزارى براى بۆ لەو جەھەنمە ھەلنايەت. چىرۆكى خۆشەويستى و ئەو شتانەى بە درۆيەكى گەورە دەزانى، كىزەكە سووك و ئاسان باوھەپى بە خۆشەويستى نەبوو. پۆژىك سەوسەن، نزارى داوھتكردە ناو كتيبخانەكەو ھەولیدا لە رىگای وینە و نەخشە و زانىارىيە جوگرافىيەكانەو ەبراكەى تىبگەئىت كە دونيا چەند گەورەيە و زەوى چەندە بەرىنە، بەجۆرێك مرۆف پىويست ناكات وا ھەستبكات دىلى جىگايەكە. جىھان لای سەوسەن بەجۆرێك گەورە و كراو ەبوو مرۆف خۆى نەبىت ھىچ بەرەستىك نەيدەتوانى رىگای لىبگرىت. لە رىگای نەخشە و كتيب و پىنما گەورەكانى ناو كتيبخانەكەو ھەولیدا نزار تىبگەئىت كە دەتوانىت لە برى ئەو ەى بۆ جوانى كچىك خۆى بە كوشت بدات لە سىجىرە گەورەى ئەم دونيايەدا خۆى ونبكات، كتيبى گەورەى ماسىيە ناوازەكانى پىشاندا، كتيبى شوپنەوارە گەورەكانى سەر زەمىن، كتيبى نھىنيە سەيرەكانى جىھان، كتيبى تايبەت بە ئەتلىيەى نىگاركىشە بەناويانگەكانى دونيا، جلدىكى مەزنى ھزار لاپەرەيى دەربارەى پەيكەرە ناوازە و كۆنەكان، بەندىكى لە چەرمگىراوى تايبەت بە ئاسەوارى شارە نغزۆ و پووخواوكان و دەيان شتى دىكە كە بىسنوورى جىھان و زەمان نىشانەدەنەو. ئەو ەى سەوسەن فيكرەتى سەرسامدەكرد گەورەيى جىھان بوو، كچەكە ئاشكرا مرۆفى ەك شتىكى بچوك دەبينى كە دەتوانىت ئاسان خۆى لەم دارستانە مەزنەدا بشارىتەو. گالتيەى بەو دەھات كە براكەى لە پىناوى

خۆشه ويستی ژنيكدا دونيای وه ها له پيشچاو بچوكبۆته وه . پرينمايهه كانى سه وسه نى مندال سوودى نه بوو، نزار بهرله وهى بگه پرينته وه بۆ جهنگ، به خوشكه كهى گووت «سه وسه ن پاستيه كه ههيه بيرت نه چييت، سيجرى مرؤف، له سيجرى هه موو گهردون گه وره تره» .

له كۆتايى سالى 1985 دا نزار كوژرا و له تابووتىكى دا پۆشراو به ئالاي عيراقدا مه يته كهى گه يشته وه بهرده رگاي مالى گولدانچى، كاره ساتى كوژرانه كه له خيزانى گولدانچيدا ژيانى سه ر له بهر هه لگيرايه وه . دواى مانگيك به سه ر پرسه كه دا گولدانچى هه ستى كرد له م شاره گه وره يه ي به غدادا، هه چ شتىكى نيهه بۆى بژى و كچه كانيشى هه چيان نيهه بيانبه ستيتته وه، نه وكات كۆى خيزانه كه به برين و كۆستىكى گه وره وه بريارياندا بگه پرينته وه بۆ باكوور. ته نيا شتىك بيتوانيباه نازارى كوژرانى كورپه كه لاي فيكرهت هتوريكاته وه گه رانه وه بوو بۆ لاي برا و خوشكه كانى، بۆ بيشكهى ديرينى مندالى و كۆرپه پانى كۆنى گه نجى ... له ههفتهى يه كه مه وه فيكرهت گولدانچى ناسووده يى و هه مئيهه كى پۆحى تىگه رايه وه، پرۆشه ي كچيشى به و دونيا نوئى و خزمه دلگه رمانه دلخۆشبوو. خزمه كانيان به جوړىك پشتيان گرتن و له ده وريان كۆبوونه وه، كاتىكيان بۆ ته نهايى و هه سه رت و غه مخواردن نه ما، به لام له گه ل هه موو نه و كۆمه ك و هاوكارييه دا سه وسه ن دواى ههفته يه ك هه ستى كرد نه م شاره تاراوگه يه كى گه وره يه، شارىكه له ناو په شه با و گه رما و ته پوتۆزى خۆيدا نو قمبووه و دوور له هه موو دونيا له شوپىنىكى چه په ك و لاتهرىكدا بيرچۆته وه، هه ر له ههفتهى يه كه مه وه تىگه يشت كه تا كۆتايى له م شاره دا وهك يه كىك ده ژى به ره و ده ره وهى ژيان دوورخراييتته وه .

فیکرەت گۆلدانچی مەنگۆپى بابەگەرەى وەك شىتتىكى ترسناك ھاتە پىش چاۋ كە ھەولنىكى زۆر دەدات دىۋە راستەقىنەكەى خۆى و دەمۇچاۋە زۆرەكىيەكەى نەبىنرەت، شتىك لە فىل لە سەيركردنى مەنگۆپدا ھەبوو نەدەشاردرايەۋە، فیکرەت لە ژيانى دوور و درۆژىدا ئەم نىگاكدردن و قسەكدردنەى لە بەرپرسە دەولەتییەكان زۆر بىنىبوو، كە زۆرىەيان كەسانى لەجۆرى مەنگۆپبوون و فىرى ھەندىك ئەتەكىتى تايبەتى بووبوون، بەلام ھەستىكرد مەنگۆپ خۆى زۆر ئەزىەت دەدات تا باش دەرىكەوئەت. كە دواى زەحمەتتىكى زۆر تىگەىشت ئەم پىاۋە ھاتوۋە گفتىكى سەرەتايى دەربارەى شووكدردنى كچەكەى ۋەرىگرەت، كەمىك پەشۇكا، ۋەخت بوو تورپەبوونىكى كتوپر و ناۋەخت بىگرەت، بەلام ۋەك پىاۋىكى سەبوور پىكەنى و بە كەمىك شەرمەۋە پەنجەى پاۋەشاندا بەدەنگىك كە لەرەى خەجالەتییەكى تىدابوو گووتى «دەمەوئەت ئەم كامەرانى سەلمايە بىنىم... دەمەوئەت بىنىم، تا نەبىنىم ھىچ شتىك نالەيم... ھا من دەبەت بىنىم... ئىنجا گيانى من..... ئىنجا قسەدەكەىن... شىر لە بىشەدا ناكړم». مەنگۆپى بابەگەرە ۋە دىنباۋو فزولتىكى زۆرى لای خاۋەن مالاكە بو بىنىنى كامەرانى سەلما چاندو، ئەۋە زۆر دلخۆشىكرد. بەلام ئاشكرا فیکرەت بەختەۋەر نەبوو ناسكترىن كچى خۆى لە پىنگاى كەسىكى ۋەھاۋە بدا بە شوو، مەنگۆپ شتىكى ترسناكى تىدابوو جىگای متمانە و بېروا

نەبوو. ھەر ئۇ شەۋە كاتىك سەۋسەن فېكرەت ھەۋالى خوازىيىنىكارەكەى خۆى بېست ۋەك گەمەيەكى پىر گالتە و جەفەنگى دەست پىكرىدېت بە بېباكىيەۋە گووتى « دىنىام شىۋى پىناكەم... بەلام زۆر ھەزەكەم ببىنم». دواتر بە پىروشى خوشكى گووت « دۆعام بۆ بگە كوپىكى جوان بېت، ھەزەكەم يارىيەكى زۆر زۆر لىگەلدا بگەم». ئەۋكات ھىچ شتىكى دەربارەى برىندارىۋونى مەنسور ئەسرىن نەدەزانى.

مەنگوپى بابەگەرە بە خوشحالىيەۋە گەراپەۋە بۆ مائەۋە. لە پىنگا بەردەوام بېرى لە «ھەسەنى پورە مەھتاب» دەكردەۋە، يەككىك لە چەقۇ كىشە كلاسىكىيەكانى شار كە خۆى ژنى نەبوو، بەلام ھەموو ژيانى بۆ خوازىيىنكىردن و داۋاي ژن بۆ خەلكانى تر تەرخانكردىبوو، بەر لە مردنى يەككىك بوو لە خوازىيىنىكارە بەناۋبانگ و گەرەكانى شار. مەنگوپى زۆر جار ئەۋ قەسەيەى ھەسەنى دەھاتەۋە ياد كە لە سەرەتاي ھەموو شاييەكدا دەيگووت «مەلەونە ئەۋ كچەى لەم شارەدا لە دايك دەبېت... مەلەونە ئەۋ كوپەى ژنى تيا دەھىنئىت، مەلەونن ئەۋ ژن و مىردەى تا مردن تىيدا دەھىننەۋە». ھەستىكرد ئەۋ سەۋسەنە بەستەزمانە، ئەۋ كچە غەربىيە زۆر شت لە سەر ئەم شارە نازانىت و دەشئىت لە نىۋان ئەم دوو عاشقە بىمىشكەدا سەردەرەكات و ونبېت. گووتى « ئەم شارە لە ئەنۋەر زىۋال بەۋلاۋە عاشقى تيا دروست نەبوۋە، ھەموويان درۆدەكەن... قەسەم بە خودا ھەموويان درۆدەكەن، بەلام لەگەلدا دەپۆم، بزەنم تا كوئى دەگات... ھەتىۋەكە شتىكى تىدايە ناكرىت دەستى لىبەردەيت». ئەۋ نەيدەتۋانى ۋەك ھەسەن بېت، ناتۋانىت ژيانى لە خوازىيىنكىردندا بۆ ئەم و ئەۋ بباتە سەر، بەلام دەتۋانىت تاسەر لەگەل ئەم چىرۆكەدا بېرات، دلى بىمانا بەم كوپە دەسۋوتىت، زۆربەى چەقۇكىشە تەمەندارەكانى شار، گەنجىك يان دوۋان لە مېژۋوياندا ھەبوۋە كە ۋەك باۋكىكى دلسۆز دەستيان گرتۋون. گەر خۆى لە گەنجىدا يوسف كەويار دەستى نەگرتبايە، چى

ده‌ده‌چوو؟ ده‌کوژدا یاخود یه‌کیکی ده‌کوشت و ده‌بایه تا ده‌مریت له هه‌لهاتندا بایه. ئاه خویاه به‌لام ئهم له کوئی و یوسف که‌ویاری که‌وره له کوئی؟. ئیستاش که ته‌منی له‌سه‌روو چلوپیتنجه‌ویه، زۆر شه‌و خه‌و به یوسف که‌ویاره‌وه ده‌بینیت، چه‌قۆگرتنه‌که‌ی، زه‌رده‌خه‌نه‌کانی له‌کاتی شه‌ردا، پۆیشتنی به‌شه‌قامه‌کاندا، ئه‌خلاق و داده‌په‌روه‌ریه‌که‌ی، ئه‌وه ده‌سته‌سره‌ په‌شه‌ی ده‌یخسته به‌ر پشتینه‌که‌ی، ئه‌و نیگایانه‌ی له‌کاتی دۆمینه‌دا سه‌یری به‌رابه‌ره‌که‌ی پیده‌کرد. تاکه شتیگ له ژیانیدا بتوانیت بیگات نه‌ویه ده‌ست له کامه‌ران به‌رنه‌دات... ژیانى خۆی به‌جۆریگ بیمانا و پوچه هیچی نوئی تیا سه‌وز نابیت، تاکه شتیگ له ژیانیدا مانای هه‌بیت، هه‌ولبدات ئهم خه‌ونه بۆ کامه‌رانى سه‌لما به‌ینیتته‌ دى. به‌لام ئه‌و فیکره‌ت گولدانچییه‌ی وه‌ک پیاویکی سه‌یر هاته‌ پیتشچاو، له‌وه پیاوانه‌ی به‌که‌که‌یان ده‌لێن «خۆت بریاریده... خۆت هاوسه‌ری ژیانته هه‌لبژیره»، خوی گه‌وره شتی وا چهند بیمانایه، گه‌ر وانه‌بایه زۆر ئاسانتر بوو، پارێکردنی فیکره‌ت گولدانچی په‌نگه له پارێکردنی که‌که‌ی ئاسانتر بیت. له‌وه دلنیانه‌بوو که ئایا هه‌موو ژنانى دونیا ئه‌وه‌یان پیتخۆشه‌ خۆیان هاوسه‌ری خۆیان هه‌لبژیرن؟ زۆریه‌ی ژنانى دونیا ناتوانن به‌ غه‌ریزه‌ی خۆیان پیاوی باش و خراپ له‌یه‌کتر جیاکه‌نه‌وه «قه‌سه‌م به‌ خوا ناتوانن جیاکه‌نه‌وه» له‌ دلئى خۆیدا مه‌نگوپى بابه‌گه‌وره‌ وایگوت. ئه‌وه شه‌وه که گه‌راپه‌وه بۆ مال و خه‌وت، تا به‌یانى خه‌وی به‌ یوسف که‌ویار و هه‌سه‌نى مه‌هتاب و کامه‌رانى سه‌لماوه‌ بینى. بۆ پۆئى دواى به‌یانى زوو، کامه‌ران لیفه‌که‌ی له‌سه‌رلادا و به‌ئاگای هینایه‌وه و پیتیگوت «شتیگى خراپ له‌گۆرپیه، پۆلیس به‌ دوامدا ده‌گه‌ریت... دوتینى شه‌وه له‌مالئى ئیمه‌ بوون». مه‌نگوپ به‌سه‌ر و پوخساوی ترشاوی به‌یانیانه‌وه گوتى «زیاد له‌ بیست ساله‌ پۆلیس به‌دواى حوسه‌ین قه‌ره و په‌سولئى مام چاوه‌شدا ده‌گه‌رین و نه‌یانگرتوون، نیوه‌ی پیاوی ئهم

شارە فایلیکیان لای پۆلیس ھەيە ... لەم شارەدا گەر پۆلیس سەعاتی یەكەم نەتگرت، ئیتر تادەمریت ناگیرئیت، باشتەین شت لە پۆلیسی ئەم شارەدا ئەو یەكە دواي تێپەرینی یەك پۆژ بەسەر ھەر شتیکدا حیکایەتەکیان لە بیردەچیتەو ... قەسەم بەقەبری مردووی ھەردووکمان جۆرە بەشەرئیکن ھیچیان لە بیرنییە، مێشکیان لە مێشکی سمۆرە خالیترە» .

كامەرانی سەلما لەوانە نەبوو زۆر لە پۆلیس سەلبكاتەو، بەلام لەوانەش نەبوو خۆی بدات بەدەستەو، بەلام مەنگوپ ھەرگیز ترسی لە پۆلیس نەبوو، بەدریزایی ژيانی بیرى نییە پۆلیس لە ھەقى ھیچ چەقۆکیشیک یان دەمانچەکیشیکى راستەقینە ھاتبیت، ھەمیشە باوھەری وابوو كە ترسنۆكەكان دەبن بە پۆلیس . مەنگوپى بابەگەرە پێیگوت كە شتیک لەو گرنگتر ئەو یەكە فیکرەت گۆلدانچی دەیەوئیت بیبینئیت، دەیەوئیت بزانیئیت ئەم جوامیترە کتیبە كە ھاتۆتە خوازبێنى كچەكەى . كامەرانی سەلما ئاواتى دەخواست شتەكان بەوجۆرە نەپۆن، بتوانئیت سووك و سادە دەستی كچەكە بگرت و ببیت بە ژنى بێئەوھى بەم پێگا دوورودرێژەى خوازبێنى و بێرکردنەو و دوودلیدا بروت . بەدریزایی ئەو بەیانییە مەنگوپى بابەگەرە لەسەر وردەکارییەكانى دەرکەوتن و خۆدەرخستنى لەبەردەم فیکرەت گۆلدانچیدا قەسەى بۆ كرد، پێیگوت «ئەو گۆلدانچییە پیاویكى بێمیشك نییە، لە منى بیستە، پیاویكى زیرەكە . خەلكى زیرەكیش من و تۆیان خۆش ناوئیت، تا ئیستا ھیچ پیاویكى زیرەكەم نەبینیوھ منى خۆشبوئیت، لەبەرئەوھى وادەزانن ئیتمە لە زیرەكییەکیان تێناگەین ... چەندە من و تۆ لەو دەترسین ترسنۆك دەرکەوین، ئەژتومان لە شتى وادەشكئیت و سەرشیئت دەبین، پیاوی زیرەكیش وەھایە، كەللەى دەبیت یەكێك زیرەكییەكەى نەبینئیت . قەسەم بە ئەسحابە، خەلكى زیرەك لە ھالەتى وەھاذا تێكدەچن و سەر و

لاقی خویان تیکه لده که ن... شاه کامهران دۆلانی... له و کاته دا ده بن به که مزه ی ته واو... له و کاته دا من و تو له وان عاقلترین... من پیاوی زور عاقلم بینوه ته واو به له سه بووه... به شهر وه هایه... عاقلترین پیاویش شتی که هیه به له سه یده کات، عاقله کان به وه به له سه ده بن تییان نه که یت چند عاقلن».

هر دوو کیان ته واوی شه و پۆزه یان له گه ران و خوئاماده کردن و جل هه لیزاردندا بۆ پیشهاته کانی داهاتوو برده سه ر. شه و بیته ندازه خویان مه سترکرد، له مالی «مسته فا سه وزه» تا درنگ له گه ل که سانیتی که مه ست و قومارچیدا شه ربیان خوارده وه، باسی هه موو شتیکیان کرد، باسی جهنگ له پیشی پیشه وه ی هه موو قسه کانیا ندا بوو. مه نگور پای وابوو «سیاسه ت شه و شته پیس و پۆخله یه که ئینسان ناتوانی ت قوونی خۆی لپا کبکاته وه». هه رکات باسی سیاسه ت گه رم بووایه مه نگور پیکه که ی هه لده داو ده یگوت «باسی یاری بکه ن، باسی کچی دینار و وه له دی کوپ بکه ن... واز له سیاسه ت به یتنن». مه نگور به ده نگه منگنه که ی باسی ژنیکی کرد که له پشت میرده که یه وه عه شقبازی ده کات، یه کیک گووتی «به قه بری باو کم میرده که ی خۆی ئاگای لپییه و قسه ناکات»، به لام مه نگور گووتی «وانییه... ئیمه ی پیاو کۆمه لئ حیوانی خوشباوه رین... کۆمه لئ حیوانی نه فامین شه و شتانه به ته واوی ناچیتته می شکه مانه وه، شه هایه به هه نازترین کوپی شه م شاره بوو، ژنه که ی نا پاکی لیده کرد، شه هاب به چاوی خۆی ده بیینی و باوه ری نه ده کرد، تا دوا جار ژنه که ی له گه ل هه تیوی کدا هه له ات و یه ک که س دوا ی شه وه نه بیینی وه... به قه بری عه زیزی هه مو مان... ئیمه جگه له حیوانی خوشباوه ر هچی تر نین... پیاو تاکه حیوانی که له سه ر شه م شه ستیره یه که خۆی به زیره ک ده زانی ت، له به ر شه وه له هه ر حیوانی که تر بی می شکه تره».

ئەوشەۋە پىكىرا قسەيان لە نيازى كامەرانى سەلما كرد بۆ ژنەينان .
 مەنگوپى بابەگەرە جىۋش و خرۇشىكى شىتانهى لە كامەرانى سەلمادا
 بىنى، ھىزىك ھەرگىز بە پوونىيە لە خۇيدا نەبىنىۋە . مەنگوپ لە
 ناۋەپاستى ھەموو مەستەكاندا ھەستا و گووتى «قسەم بە خوا، گەر
 لە پىناۋى ئەۋەدا سەد مردوم لى مردوۋە، دەبىت و ابكەم ئەم كوپە
 بە نيازى خۇى بگات... بابخۇينەۋە لە سەر شەرەفى مەردترىن كوپى
 شارەكەمان، كامەرانى سەلما»، ھەموو چەپلەيان بۆ لىدا... شەرابيان
 ھەلدا، ترىقە و فىكەيان تا درەنگ دەگەيشتە ئاسمان . ئەۋ شەۋە
 كامەرانى سەلما ھەستى بە دلنىيى و ھىزىكى گەرە كرد، ئەۋە واى
 لىكرد بە ختەۋەرىبىت، مەست بىت، پىبىكەنىت و زياتر و زياتر بخواتەۋە .

مه‌نسور ئیبراهیم ئەسرین دواى پینچ رۆژ مانه‌وه له خه‌سته‌خانه
 گه‌رايه‌وه بۆ مال. ئەوه‌ى جارێكى دى شه‌قام و كوۆلان و پاسارویه
 كزه‌كان ده‌بینیت دلخۆشیکرد، به‌لام مه‌ستی به‌ لاوازییه‌كى گه‌وره‌ کرد،
 به‌جۆریك به‌زه‌یى به‌ خۆیدا هاته‌وه. مه‌ستیکرد له‌وه لاوازتره‌ كه‌ خۆى
 له‌ خۆى تیده‌گات، له‌ مه‌سوو مه‌خلوقاته‌كانى تری دونیا لاوازتره‌. كه‌
 له‌ تاكسییه‌كه‌ دابه‌زى و ده‌ستیان گرت، دلنیاوو لاوازییه‌كه‌ى ته‌نیا
 په‌یوه‌ندى به‌ برینه‌كه‌یه‌وه نییه‌، به‌لكو په‌یوه‌ندى به‌ پۆحیه‌وه مه‌یه‌.
 ئەوه‌ى كه‌ تا ئیستا ده‌ژى و زیندوه‌ غه‌مگینیکرد، بیرى لای ئەوه‌ نه‌بوو
 چۆن تۆله‌ له‌ كامه‌رانى سه‌لما بكاته‌وه، به‌لكو بیرى لای ئەوه‌بوو چۆن
 به‌سه‌ر ئەو به‌تالییه‌ ناوه‌کییه‌ى خۆیدا سه‌ریكه‌وێت. بۆنى ئەو كوۆلانه‌
 مه‌لعونه‌، كپى ئەو كوچه‌یه‌ كه‌ به‌دریژایى زستان به‌جۆریك شه‌داره‌ مرۆف
 واده‌زانیت له‌ ناو هه‌ورێكدا دانیشتووه‌، بۆنى سنه‌ویه‌ره‌ شه‌داره‌كان،
 دیمه‌نى ئەو دار هه‌نجیره‌ نه‌خۆشانه‌ى له‌ سیاجى حه‌وشه‌كانه‌وه‌ وه‌ك مردوو
 به‌سه‌ر دیواره‌كاندا شوڤده‌بنه‌وه‌، هه‌نده‌ى مه‌ستی خنكانتیکى كتوپریان
 تیا دروستده‌کرد، مه‌ستی گێژییه‌ك كه‌ په‌یوه‌ندى به‌ تینه‌گه‌یشتنى
 دونیاوه‌ مه‌بوو، ئولفه‌ت و ئارامیان تیا نه‌خولقاند. ئەوانه‌ى له‌ به‌رده‌رگا
 پێشوازیانكرد زۆربه‌یان خزم بوون، مام و خال و خالۆزكانى ئیبراهیمی
 ئەسرین. خه‌زانێكى گه‌وره‌ كه‌ پێیابوو ناتوانیت له‌ هه‌چ شه‌تێكدا پشتیان

پېيەستېت، ھەستىكىرد دۆستىكى راستەقىنەى لەم دونيايەدا نىيە . لە نۆۋ
 ميوانەكانىدا «ساقى مەحمود» ى ناسىيەو، ئەو گۆرانىيىزە ناسراوھى
 كە خەرىكە وردە وردە دەچىتە سالەو. لە مندالىيەو جۆرە سۆزىكى
 لەگەل ئەم پياوھدا ھەيە، نا لەبەرئەوھى زۆر ھەزى لە دەنگىتى، بەلكو
 لەبەرئەوھى شتىك لە بىياكى قوۋلى تىدايە ... بىياكىيەكى ترسناك ...
 زۆر جار ھەمان رېشەى بىياكى لە خۆيدا ھەست پىدەكات، بەلام ئىستا
 دەويست لە جىگايەكدا بە تەنيا پالېكەوئىت و بىرىكاتەو. ترس لەو
 ھەموو دەنگەدەنگە لە ناوھە دلى دەگرت، دلنباوو ھىچ كەسىك لەم
 شارەدا نىيە بتوانى كۆمەكى كەسىكى بەدبەختى ۋەك ئەو بكات، لەبەرئەوھ
 پىيواوئو ئەم ئاھەنگەى خزمەكانى دەيگىرپن ھىندەى تر غەمگىنەدەكات و
 وادەكات بەزەيى بە خۆيدا بىتەو. لە ناكاو ھەستىكىرد لە ھەموو شتىكى
 مالى خۆيان غەرىبە، لە ھەوشەكەيان، لە گولدانە گەورەكانى باوكى، لە
 پاسارىيەكان، لە ھەتاوى دزەكردوى زستان بۆ ناو ژوررەكان ... پىشتەر
 بىننى ئىنجانەى گول، سەرنجدان لە درەختى بەردار و تەماشاكردنى
 جلى سەر تەنافەكان، لاي ئەو ئامازەيەكى قوۋل بوون بۆ جولە و ژيان
 و زىندوئىتى، ئەوھى مرقەھەكان بەردەوامن، خۆشحاليدەكرد، بەلام ئىستا
 ھەستىكىرد خۆى لەو مەخلوقە لاوازەنەيە كە ناتوانئىت بەردەوام بىت.
 كە چوۋە ژوررئى يەكەمجار چاوى بە تابلۆيەكى گەورە كەوت، نىگارئىكى
 دىرئىنە، وئىنەى چەند بالندەيەكى تەنيا كە لە سەر قەفەزئىكى خالى
 سەيرى ئاسۆيەكى دوورەكەن، ئەوھە يەكەمجاربوو ھەستبكات بالندەكان
 بىردەكەنەوھە ئاخۆ بفرپن يان بگەرئىنەوھە ناو قەفەزەكە. چەندەھا سال
 بوو ئەو تابلۆيەى دەبىنى، بەجۆرئىك ۋەك بەشىكى ئەبەدى دىوارەكەى
 لىھاتبوو، تابلۆكە ۋەھا بەو جىگايەوھە نوسابوو، ۋەك ھەموو ئەو شتانەى
 لە ناو رەوتى ئاسايى شتەكاندا نوقمەدەبن، بوو بوو بە ژىر شەپۆلى
 كوشندەى دىمەنە دووبارە و ئەزەلىيەكانەوھە. لە چاوتروكانئىكدا خۆى ۋەك

تابلۆكە بینی... ۋەك شتیك كە ھەمیشە لیترە لە ناو شتەكاندا بوو ە
 ە كەس نەیبینیو ە. خۆشی بووبوو بە بەشیک لە ھەموو شتەكان، بە
 بەشیک لە م كۆلانە، بەشیک لە ۋ شارە، بەشیک لە خەلك، پەلەپەكی
 ئادەمی ۋەك ھەموو پەلەكانی تر... لە قوولاییدا خۆشحال بوو كە
 ئە ۋ خەنجەرە ی بەركە ۋتوو، ھەستیدەكرد ئە ۋ خەنجەرە بەر بۆشی ۋ
 بەتالی ژیان ی كە ۋتوو، بەر ئە ۋ ھیچیە كە ۋتوو كە لە ناو ۋویدا
 دەژی. لاوازییەك ی لە ۋو ۋو بوو كە نەیدەزان ی چی بكات... ھەستیدە
 ھیکایەتی ۋەك عاشقیك ئیستا بە ھەموو شاردا بۆلۆبۆتە ۋ، بیئە ۋی
 لە راستیدا خۆی دانیابیت چی لە بارداپە. كە خۆی لە ناو جەنجالی
 خوشك ۋ پور ۋ نامۆن ۋ پورزا ۋ خالۆزاكان ی باوكیدا بینی، كە ئە
 ھەموو جۆرە عەترە ی ھەست پێكرد تێكەل بە شێ ۋ ساردی ژوورەكە
 دەبوون، گێژییەك ی لە ناكاو داگرت، بۆ ئیستیك فەرشە شینەك ی
 بەرپیی ۋەك حەوزێك ھاتە بەرچارو، كە ژمارەپەك گولی سەرئاوكە ۋتوو
 لە ناویدا مەلەدەكەن. بۆنی مریشكی كولاو ۋ ھالۆی ئە ۋ مەنجەلە
 فاسۆلیا گەورانە ی پورێك ی پۆیدەكرد، ئە ۋ ھەستی بیزارییە ی تیا
 گەرەتركرد... ھەستیدەكرد لە بری ئە ۋی تۆپەبیت دلی بەبرینەك ی
 خۆی خۆشە... ئە ۋ برینە ی كە تا دەمریت لاوازی خۆی بێردەخاتە ۋ.
 دانیابوو كە سەوسەن فیکرەتی خۆشە ۋیت، بەلام خۆشە ۋیستیەك نییە
 بتوانیت لە پیناویدا چەقۆ بوەشینیت. ئیستا دانیابوو پیاوانی لاواز
 بەجۆرێك ی تەواو جیاواز لە پیاوانی ئازا عاشق دەبن... دانیاشبوو خۆی
 لە توخمی پیاو ە لاوازەكانە... پیاو ە زۆر لاوازەكان. بە ئەندازەپەك لاوازە
 نازانیت دەتوانیت لە ژیانیدا چی بكات، ھەتا ئە ۋی كۆلیژ تەواوبكات
 ۋ ببیت بە دەرجوویەك ی بەشی بایلۆژی مایە ی قیزیو لەلای، ببیت
 بە كەسێك كە لاوری ھەپە، ببیت بە مامۆستایەك ی لاوازی بایلۆژی،
 یان بە فەرمانبەرێك لە بەرپۆبەراییەتی كشتوكال یان پاراستنی سامانی

نازهداردی... خۆی له هه موو ئه و پۆلانه دا وه ک که سێک ده بینی که شایسته ی به زه یی و پیکه نینه . ئه وه ی وه ک عاشقیکی لاواز بژی و بتلیته وه ، خۆی وه ک که سێکی شکسته ببینیته که نازاره کانی خۆی به زه ویدا راده کیشیت، نمایشیک بوو زیاتر له گه ل پۆحیدا ده گونجا... له کاتیکدا ته واوی خزمه کانی هه را و هوریا هکی بیسه روینان له هه موو ژووره کانی ماله که دا دروستکردبوو، له کاتیکدا هه ندیکیان له سه ر چه ند قاپیککی سه فه ری پاقلاره یان ده خوار و هه ندیککی دیکه یان به پتوه په رداخی شه ربه تیان پتوو، ژنه کان له گه رمه ی ده نگه ده نگدا بوون له سه ر چۆنیتی دروستکردنی قالبیک کیککی گه وره به فانیلاو کریمه وه ، مه نسور ئه سرین دوور له هه موو خولیا و خه یالاتی ئه وان له خۆی ده پرسی ئاخۆ خۆشه وستی بو سه وسه ن فیکره ت هینده قووله که له پتئاویدا به مریت؟ .. به چاکه ته کۆنه که یه وه که میک له ناو ماله که دا گه را، له پریکدا به کامه رانی سه لما ژۆر سه رسامبوو، ئه و هه رگیز توانای وای له خۆیدا شک نه ده برد له پتئاوی خۆشه وستییدا چه قۆ له یه کیک بدات. له دلای خۆیدا گووتی «ئه و عاشقیکی له من گه وره تره ... من هه یج نیم له به رده م ئه ودا، ئه و هه زارچار له من باشتره ». دلنیا بوو گه ر سه وسه ن به چیرۆکه که بزانیته له بری ئه وه ی به زه یی پتدایته وه پیکه نینی پتدایت... له ناخی دلله وه چه زیده کرد سه وسه ن هه یج شتیک ده رباره ی ئه و شه وه نه زانیته ، هه یج شتیک .

کاتیک له سه ر ئه و قه ره وپله یه دانیشته که بۆیان ئاماده کردبوو، هه سته به ده سته قورسی پیاویکی بالابه رزکرد، پیاویک که گه لیک به وبقار ده ینواند، به سمیاتیکی ماش و برنج و پوخسارنکی چرچ و گۆنایه کی قوپاوه وه ، مه نسور ئه سرین ناسییه وه ، ساقی مه حمود بوو به خۆی و چاوه شینه کانییه وه که هه میشه بریسکه یه کی قوولی ژبان له ناویدا ده دره وشایه وه ... لیتپرسی «حالی برینه که ت چۆنه ؟». نه یزانی چی

وه لامبداته وه، نهو گورانبيژيژيكي ناسراو بوو... به و گورانبيانه به ناويانگ
 بوو كه له گه ل تيپيكي ميلليدا تو ماريكردبوون. گورانبيه كانى پريوون
 له وشه ي بازاري، به لام نه وه ي مروفيك هه يه له م شارهدا ده توانييت وهك
 شاير بژي، شويني حورمهت و پيژي گه وه ي مه نسور بوو... شاره كه
 له وه به پيژتريبوو كه مروف ئاسان بتوانييت تيا بييت به شاير. مه نسور
 سه ري به رزكرده وه و گووتى « ساقي... عاشقى تريت بينيوه، له سه ز
 عه شق كوشتيتيان؟ ». گووتى « هه موو شتيك له م كه لاهويه دا بووه
 به ته مسيل، له من بپرسه، له ميژه پووداوى وهك نه مه ي تو پووى
 نه داوه... بويه چيروكه كه ي تو به راستى كارى تيكردم ». به هيمنى
 ده مى له گووى مه نسور نزيككرده وه و چرپاندى « كارنيك ده كه م خه لك
 ئاسان حيكايه ته كه ي تو له بير خويان نه به نه وه... بوهسته ده بييت وهك
 عاشقيكي راسته قينه بجيته ميژووى نه م شاره وه، ساقي مه حمود نيم گه ر
 شتيكي گه ورم بو نه كردى ». مه نسور نه سرين هه ستي به راچله كانتيكي
 ناوه كي قوول كرد، نه وه ي هه موو شار وهك عاشقيكي گه وره بيناسن،
 له دل وه ده يتيسانده، نه وه حيكايه تيكه دواتر پيريش بييت كه س له
 بيري ناچيته وه، هه تا بو نه وه كانى دواترپيش جي ده ميئييت... ئيستا
 دلنيا بوو نه و چه قويه بو هه تا هه تايه زياني گوپوه. له ناخى دل وه
 ويستي تكا له ساقي مه حمود بكات، هيج شتيكي بو نه كات و ليئيه گه رپييت
 له گه ل ئازاره كانيدا ته نيا بژي، به لام نه يتوانى هيج بلئ، چونكه دروست
 نه يده زانى ساقي مه حمود ده يه وييت چى بكات.

له ئىتوارەى ھەمان ئەو پۆژەدا كە مەنسور ئەسرین لە خەستەخانە
 ھاتە دەری. خالید ناموون بۆ ئەو ەى چیرۆكى خۆشەوېستىيە كەى باسبكات
 سى خزمى نزیكى خۆى كۆكرده ە، ھەر سىكیان كە سانى ناودارى ناو
 ەشرەتى ناموون بوون. سەلامى ئاسنگەر، قەلەندەر ناموون، لە تىف
 ناموون. سى پىاو كە ھەر سىكیان پابوردوويە كى پر و ژيانكى جەنجال
 ژياون، سەلامى ئاسنگەر گەورە ترين چەك فرۆشى شار بوو، بە نەينى
 بازرگانى چەكى سووكە لى دە كرد، قەلەندەر ناموونيش بەرپرسى
 كۆنى توپخانە كانى شوپش بوو، لە سالانى شەست و ەفتادا ناوېك
 بوو لە تەواوى كوردستاندا ناسرا بوو، لە تىف ناموونيش مامۆستايە كى
 سەرەتايى كە دەمى سالە وازى لە قوتابخانە ھىناو ە و خەرىكى كرپن
 و فرۆشتنى ئوتۆمبىلى كۆنە. سى پىاو كە خالید ناموون دەزانىت
 گەر كۆبىنە ە چ پىرېكى ترسناكیان لىدەردە چىت. ھەر سىكیان سى
 گرنگ ترين ە قلى ەشرەتى ناموون بوون، ھەر يە كە يان كۆمە لىك
 مەدالىاي نەبىزاويان بە سنگە ە ە، ەك پەمزى ئىشكردنېكى بىوچان
 و دووردىژ بۆ ناموونىيە كان. ئەو ەى ەشرەتى ناموون بە سەرتۆپى
 ھەموو ەشرەتە كان دەزانن و شىخە كانى ناموون لە پلە و پايەى پىاو ە
 ھەرە گەورە كانى مېژوودا تە ماشادە كەن خالى سەرە كى و ھاوبەشى نىوان
 ھەر سىكیانە. خالید ناموون بەر لە ەو ەى بانگيانبكات بىرېكى تەواوى

کردبووه و له ناو زياد له ده ناودا شو سيانه‌ی هه‌لبژارد، له‌به‌رته‌وه‌ی هه‌ر سيټکيان له نامونيبه فانه‌تیک و ده‌مارگيره‌کان بوون، که شه‌ره‌فی هه‌ر پياويکی ناموونی وه‌ک شه‌ره‌فی تايبه‌تی خويان سه‌يرده‌که‌ن. خاليد له ژورويکی کېدا که سۆپايه‌کی داگيرساوی زۆر گه‌وره و گه‌رمی تيدابوو، به‌وردی و پاشکاوانه باسی دلای خوی و عه‌شقی له ناکاوی سه‌وسه‌ن فيکره‌تی بو کردن، چيرۆکی شه‌ره‌چه‌قوی ژير زه‌مینه‌که و شو دوو عاشقه سه‌رسه‌خت و به‌هيزه‌ی له پيشده‌ميده‌ستاون. دلنابوو هيچ يه‌کێ له‌م سئ پياوه گالته به چيرۆکه‌که‌ی ناکه‌ن، به‌لام دلناباش بوو که سيان هه‌له‌شه‌نين و هه‌نگاوی په‌له نانيه‌ن. دواي بيرکردنه‌وه‌يه‌کی دريژ هه‌ر سئ پياوه‌که بريارياندا که باشتره سه‌ره‌تا بچنه خوازييني کچه‌که و چاوه‌پوانبکه‌ن هه‌نگاوه‌کانی داهاتوو به‌ره‌و کوئ ده‌پوات، هه‌ر سيټکيان گووتيان که هه‌موو مرۆفیکي عاقل به‌وجۆره ده‌ست پيداهات.

له شه‌وی داهاتوودا دواي کۆبوونه‌وه‌يه‌ک که پتر له بيستوپينچ پياوی ناسراوی عه‌شه‌ره‌تی نامونيبه‌کانی تيدابوو، له‌سه‌ر سفره‌يه‌کی دريژ که پريوو له قه‌لی برژاو، مريشکی ناخراو به‌برنج، کفته‌ی گه‌وره، تاوه قيمه‌ی باده‌ماوی، له‌گه‌نی چيا ناسای پلاو، بريارياندا که پينچ پياو هه‌لبژيرن بچن بو خوازييني سه‌وسه‌ن فيکهره‌ت. واته جگه له‌و سئ که‌سه‌ی سه‌ره‌وه، سه‌ی که‌ره‌می ناموونی، سه‌ره‌شه‌ره‌تی نامونيبه‌کان برياريدا نوينه‌ريکی تايبه‌تی خوی بخاته پريزي خوازيينیکه‌رانه‌وه و له پال نه‌واندا فه‌وزی به‌گيشی دانا، تا وه‌ک قسه‌زانتيرن که‌سی خياله‌که قورساوی خوی بخاته ئيشه‌که‌وه.

ئه‌وه يه‌کيک بوو له شه‌وه جه‌نجاله‌کانی ژيانی خاليد ناموون. چه‌ندين سال بوو، هه‌ميشه شه‌وانی پيش خوازييني پياوان له‌سه‌ر سفره‌يه‌کی دريژ کۆده‌بوونه‌وه تا وه‌فدی خوازيينیکردن هه‌لبژيرن، له‌و چه‌ند ساله‌دا خاليد ناموون چه‌ندين جار له‌و ئيتواره‌خوانانه‌دا به‌شداريکردبوو، له‌و جۆره

دانىشتنانەدا ھەمىشە دەچووە ھە ناو خۆى و بىئەو ھىچى گىرنگ بلۆت لە سوچىكە ھە چاوە دىزىدە كرد. ئامونىيە كان عەشرە تىكى گەورە بوون، لە سەرھەتاي سە دەى بىستدا وازيان لە ولاغدارى و دروستكردنى پەنيرى پىستە و قەل بە خۆكردن ھىنا بوو تا بگوازنە ھە بۆ شار، بە لام ھەك عەشرە تىكى يەك دەست ھاوبەندى خۆيان نە دۆراند بوو، دواى ماو ھە يەكى دوورودرۆژ لە شاردا ھىشتا نە رىتى خىلەكى خۆيان پاراستبوو، بە چەشنىك عەشرە تە كانى تر بە خىليان پىدە بىردن، سەرە گەورە كانى خىلەكە چ لاي دەولەت و چ لاي حىزبە سىياسىيە كان حورمەت و سەنگى خۆيان ھە بوو. بە ھە ناسرابوون كە ھەفتانە پياوانى خىل بە نۆرە لە مالىك كۆدە بنە ھە و خوانى گەورە دە پازىتنە ھە، لە ھاو دەتە گەورانەدا بەردەوام قاپ بە ئاسمانە ھە بوو، سىنى ئەم دەستە و دەستى دە كرد، سوراحى جۆراو جۆر دە ھەت و دەچوو. خالىد ئاموون لەو دانىشتن و كۆبوونە وانەدا ھەستى بە دلنبايەكى گەورە دە كرد، ھەستى ئە ھەى ھىز و پشت و پەنايەكى گەورە ھە يە ناو ھەى دادە گرت... ئىستا كاتى ئە ھە ھاتبوو بە پراستى داواى يارمەتى لە ئامونىيە كان بكات. بە درۆژايى سى سالى رابوردو ھىچ كات رۆكەوتى نە كرد بوو، ئامونىيە كان لە مەسەلەى ژن و ژنخووزىدا شكست بەيىنن، قورساييان لە بازار و لە ژيانى سىياسىدا ھۆيەكى گەورە ھە ئەو سەر كەوتنە يەك لە داواى يەكانەيان بوو، ئەمە جگە لە ھەى سەى كەرەمى ئاموونى ھەك سەر عەشرەت كە سىكى ديپلۆمات و لىزان بوو. ئەو شە ھە كە خووزىيىكەرە ئامونىيە كان چوون بۆ مالى فىكرەت گولدانچى، فەوزى بەگ بە پۆزى پياويكى پىرى خوئىندە ھارە ھە، نە ھەك بە پۆزى عەشرەتچىيەكە ھە لە پىشى ھەمويانە ھە بوو، فەوزى بەگ يەك يەك بوو لە ھەرە قەسەزانە كان، كە سىك بە وردە كارىيەكى نۆرە ھە وشە كانى ھەلدە بژارد و زىادە پۆيىيەكى گەورە ھە لە دەرخستنى كوردى زانيدا دە كرد و ھەولسى گەورە ھە دەدا دارپشتنە كانى لە تواناي كە سانى

ناسایی به دور بن. همو نوابانگی فیکرہت گولڈانچیان وہک پیاویکی خویندہ وار بیستبور. بہ لام فہوزی بہگ خوی لہ ہر زانایہ کی دنیا بہ زیرہ کتر دہ زانی، پیئی وانہ بوو فیکرہت گولڈانچی بہ عیلم بتوانیت بیگرت، دلنیا بوو فیکرہت گولڈانچی وہک نہ و سئ جار شاہنامہ ی نہ خویندوتہ و وہک نہ ویش زوری بہ شہکانی «رسالة الغفران» سی مہ عری لہ بہر نیہ. راستہ زانین و زانستہ کہی فہوزی بہگ گہ لہ ک کلاسیکی و کونہ باوبوو، بہ لام فہوزی بہگ باوہری بہ بوونی زانستیکی جیاواز نہ دہ کرد کہ لہ خیام و حافظی شیراز و جلالہ دینی پومی تیپہ پاندیت، ہیج جورہ تیگہ یشتنکی بو نہ و زانست و زانینانہ نہ بوو کہ لہ خورثاواوہ دہرہ چوون، مہ سہ لہ کہ ہر نہ وہ نہ بوو کہ تیپان نہ دہ گہ یشت، بہ لکو پیواوو زانستہکانی خورثاوا عقل لہ گریژہ نہ دہ بن و لہ سہر ٹاسنہ ری خوی دہریدہ کن. شہوی خوازیینیہ کہ، فیکرہت گولڈانچی لہ دہرہ وہ بوو، کہ ہاتہ وہ و نہ و ہموو پیاوہ نہ تاسہی لہ مالی خویدا بینی، بو ٹیستیک لہ ہرچاوی میوانان شہرزہ و پہ شوکاو دہرکہوت. پیاوانی قسہ زانی عہ شرہتی ناموون بہ زمانہ شیرینہ کہی خویان ہیوریا نکرده وہ و لہ گہ لیدا کہوتنہ باسی پوداوه سہیرہکانی دنیا، گولڈانچی بہ وردی گوئی لہ فہوزی بہگ گرت کہ زوو زوو ہندئ بہیتی فارسی تیہ لکیشی قسہکانی دہ کرد و بہ شیوہ خویندنی پیاوہ کونہ کان نمونہ و حیکایہ تی دہریارہی پیوستی تیگہ لاوبوون و نزدیکوونہ وہی نادمہ میزادہ کان لہ یہ کتر دہ گتپاہ وہ. فیکرہت گولڈانچی زوو لہ قسہکانی فہوزی بہ گہ وہ تیگہ یشت کہ لہ بہر دہم پیاویکدایہ کہ گرتگرتین مہرجہعی پوٹنبری لہ لای ہیشتا حیکایہ تہکانی کلیلہ و دیمہی بہیدہ بایہ، خیرا نہ وہشی خویندہ وہ کہ نہ مانہ پیڑیک خوازیینیکن و بو داوی یہ کیک لہ کچہکانی ہاتوون. کہ زانی نہم پیاوانہ بو خوازیینی خانمی بچکولہ ہاتوون، ماوہیہک بیدہنگی قورس

دايگرت و. دواتر بېئەوھى دوودل بېت گووتى ھەر لەم ھەفتە يەدا كورپكى دېش داواى دەستى كچەكەى كردوھ، ئىستا شتەكان لە خەيالى خۆى و خانمە بچكۆلەشدا كەمىك ئالۆز و تىكەل دەردەكەون لە بەرئەوھ دەبېت ماوھەكى درېژيان بۆ بېر كرنەوھ بەدەنى... پياوانى ئاموون خۆيان وا دەرخست كە گەلېك بە گفەت و تىفكرىنى فېكرەت گولدانچى خوشحالن، ھەر پېنجيان وەك پېنج پياوى بەختەوھر خۆيان نیشاندا، ھەمىشەش پياوانى ئاموونى لە بۆنەكاندا و لە پېشەدەم خەلكدا خۆيان بەختەوھر نیشاندا... ھەر پېنجيان ناوى كامەرانى سەلمايان دەزانى، دەشيانزانى بۆيە وا بە خىراىى ھاتوون تا پىگا لە كامەرانى سەلما بگرن، بەلام پوخسارىيان بە ھىچ جۆرىك ئەو نەئىنيەى ئاشكرا نەكرد... كە داوى پۆيشتن، فېكرەت گولدانچى بېرى لە فەوزى بەگ كرنەوھ، ھىندەى وەك كەسىك ھاتە پېشچاوى ماىەى بەزەبىيە وەك كاراكتەرىكى پۆشنىبىر نەھاتە بەرچاوى... فېكرەت گولدانچى بەدرېژايى ژيانى گالئەى بەوانە ھاتووه كە زۆر ھەولئەدەن خوئىندەوار دەرىكەون... «ھەموويان نەخوئىندەوارن»، فېكرەت گولدانچى بەر لەوھى بچىتە ژىر جىگاكەوھ و لىفەكە بەسەر خۆيدا بدات، لە نىھانى خۆيدا وابېرىكرنەوھ.

سهوسن ته نیا له کوتایی هفتهدا دواى گهړانه وهى مریه م له زانکو، به برینداربوونى مه نسور نه سرینی زانى. مریه م وهک په شه با هر به جلی زانکووه خوئى کرد به مالى فیکره ت گولدانچیدا، دلنیا بوو نه و کچه بیهوشه تا نه وکات هیچ شتیکی له سر نه و پووداوه نه بیستووه. به زمانه پر هره شه که ی خوئى که له دایکیه وه «مه عسومه گولدانچی» بوئى مابووه، به دهنکه که میک گر و پیاوانه که ی له چند چرکه یه کدا ته وای چیرۆکه که ی بو سهوسن و پروشه گیزایه وه و به سهوسنی گووت «تو چ کچیکى گیز و گه مژهیت، له دهره وه خه لک له سر تو شه په چه قز ده که ن و تو ش لی رهدا، خاتونونه نی بابوونه نی له ناو نه م کتیبانه دا دانیشتوویت و ناگات له هیچ نییه ... من له ژياندا مه خلوقیکی بیباکی وهک تو م نه بینیه ... کچم نه خوئى یان پی مبلئ چ دهر دیک له دلنیا به نیمه ی داماو ناخوینریته وه ... به راستی من تیناگم ... که بیر له تو ده که مه وه ته و او تووشی سه رنیشه ده بم». مریه م له گیزانه وهى حالى مه نسور نه سریندا وینه کارییه کی گه و ره ی کرد و گووتی که کورپه که چوار پوژ بیهوش بووه، هیچ که س به ته مای نه بووه، دکتوره کان ده ستیان له ژيانی شتووه و ته نیا موعجیزه یه کی خودایى به هانایه وه هاتووه و پزگاریکردوه. دوا جاریش گووتی نه وهى مه نسور نه سرینی بریندارکردوه، کورپکی شه لاتی و نه خوینده وار و چه قوکیشه به ناوی کامه رانی سه لعاوه. سهوسن فکیره ت بیته وهى زور خوئى به وه لآمدانه وهى مریه مه وه سه رقالبکات، به ساردییه کی گه و ره وه گووتی «بو ده بیئت من بزائم پیاوان چی ده که ن ... بو پیتوایه، ده بیئت سه ری خو م

بە شەپرى دوو كەسى نە فامەوۋە بئىشېنم، كە نا يانئاسم». ۋە لامەكەى بۇ مەريەم سنوورە ئاسايىيەكانى بىياكى دەبەزاند و گەلىكىش بېرەحم و دلپەق دەينواند. مەريەم جارىكى دى دەستى راۋەشاند و بەدەنگى بەرز گووتى «مەنسور ئەسرېن كورپكى زۆر ناسكە ... تېدەگەيت ... من دەچم بۇ لاي، سلاۋى تۆشى بۇ دەبەم ... چونكە دەزانم ئىستا ھەر قسەيەك لە تۆۋە دلى ئەو كورپە بەستە زمانە چەند خۆشەدەكات ... تېدەگەيت، دەبىت ھەستى ئەۋەت ھەبىت، كە ئەم مەخلوقە ناسكە لە بەر تۆ خەرىك بوۋە بمرىت ... لەبەر تۆ ... ئاخەر ھەر كچىكى تر بىت دەستدەكاتە مىلى كورپە و دەلىت ... عەزىزم ھەر ئىستا بمبە بۇ خۆت ... كە من ئەۋەندە قەدر و قىمەتم لاي تۆ ھەيە، من مولكى تۆم ... بەلام تۆ ... تۆ سەۋسەن خان، من ھىچ لەۋ شتانه تېناگەم كە بەسەرو كەللەتدا تېدەپەرن ... ھىچ حالى نابم».

سەۋسەن فىكرەت گەلەك ماندوۋوبوو، بېنەۋەى مەريەم ياخود پېروشە شتىكى تايبەتى لە دەنگىدا بخوئىننەۋە گووتى «خۋاى گەۋرە، پياۋان بۇ ۋەھا گەمژەن ... مەريەم ... تۆ پېمبلى پياۋان بۆچى وا بېمىشكن ... بۇ بە من دەلىت ... من كە ھىچ نازانم ... دۋاى ئەۋە من ئەو كورپە بە لاۋە سەبىرتەر، كە چەقۇكانى لە مەنسور داۋە ... ئەۋە ھەمان كورپە كە چۋار شەۋ لە مەۋبەر ھاۋرپىيەكى خۆى نارد بۇ خۋازبېنم ... ئەۋىش ۋەك مەنسور ئامادەى قوربانىيە ... وانىيە ... ھەردووكيان ۋەكو يەك وان ... ھەردووكيان ۋەكو يەك وان».

ھەۋالى خۋازبېننىكردىنى كامەرانى سەلما بۇ سەۋسەن كەمىك مەريەمى شېررەكرد، سەبىرى لېھات سەۋسەن ھەر دووكيان لە يەك ئاستدا دەبىنئىت. سەۋسەن كە قسەيدەكرد مەۋف ھەستى ئەۋەى ھەبوۋ كە ھېندە ناسكە ۋەك توحفەيەكى كرىستال ئىستا نا كەمىكى دى دەشكىت، بەلام ئەۋ ناسكىيە لە ئەندازەبەدەرەى ھاۋشانى ناسكى دل نەبوۋ، بە شتىك لە

غهمگينى و همينيه وه گووتى «ناخ مريم... ليگه پرى... من شوو به هيچ يهک له م دوو پياوه ناکه م که له سهر خو شه ويستى شه رده که ن... تيده گيت... له وه تيناگه م ماناي چى پياوان له سهر خو شه ويستى شه رپکه ن... هه سنده که م، شته کان په يوه نديان به منه وه نييه، به لکو په يوه ندى به وه وه هيه نه و پياوانه نازانن دونيا چيه... ناخ مريم... هر پياويک بزانيت دونيا چيه له سهر کچيک شه ر ناکات... ها، هر پياويک بزانيت دونيا چند گوره يه، له سهر کچيکى نه خو شى وهک من چه قو ناوه شينيت... وانويه».

پروشه دلنيا بوو «بيروکه ي گوره يى دونيا» که له سهرى سه وسه ندا سه وزبووه، ده گه رپته وه بو نه وه موو نه نسکلز پيديا و فرههنگ و نه تله سه جوراوجورانى له مندالييه وه له ناوياندا ده زى، به لام مه کرچيکى کچانه شى له قسه کانيدا ده بينى که خالى نه بوو له شه پانگيزى. ئيستا هه موو له تايه فه ي گولدانچيدا له و باوه رده ابوون که نه م کيزه هه رچند گه ليک ناسکه، به لام گه ر بيه ويت ده توانيت زور دلره ق بيت. ده بيت بليم که پروشه به دل سو زيبه کى گه وره وه، به مه راقى کچيکه وه که نايه ويت هيچ له باوکى بشاريته وه، هه موو هه واليکى گرنگى سه وسه نى بو فيکره ت ده گيرايه وه. له و کاته وه ي هاتبوون بو شار و دواى بريارى سه ختى سه وسه ن بو وازه ينان له خو يندن، کچه که واده رده که وت کاراکته ريکى ناوازه ترى له کاراکته رى ناساي هه بيت، هه ندى رور تا شه و درهنگ له ناو کتبخانه که ي باوکيدا ده مايه وه، هه نديچار باوکى راده سپارد هه نديک کتبيى تايه تى بو په يدا بکات، جاريکيان داوايکرد نه تله سى جيهانى کونى له يه کيک له کتبخانه کانى به ريتانياهو بو بکريت، نه تله سيک که کيشوره نغروکان و خه زينه ژير ناوکه وتووه کان و مهمله که ته به باچووه کان و شوينه کانينان نيشانده داته وه، جاريکيش داوايکرد فرههنگى به رده زيت و خشله گرانبه ها و ياقوته ده گمه نه کانى بو په يدا بکات. به وه دا

گولدانچى ناسياوئىكى دئيرىنى له دهره وهى و لات هه بوو، خو شبه ختانه هه ر بهرگيگ له و كتيبه گرانبه هايانهى داوا بكر دايه له ماوهى چند ههفته يه كدا به ده ستي ده گه يشت، به جور يگ له ماوهى چند مانگي كدا فرمانبه ره كانى دائيرهى پؤست گولدانچييان له هه ر كه سيكي ديكي شاره كه باشتر ده ناسى، نه و پياوه به ويقاره بالابه رزه سه روپش سپيه كه هه رده م به ههفته يه ك يان زياتر بهر له گه يشتنى كتيبه كان سهردانىكى دائيرهى پؤستى ده كرد بؤ نه وهى فرمانبه ره كان له گه يشتنى «پوزمه يه كى گرنگ» ناگاداريكات هه وه. سه ره تا باوكى وايد ه زانى كچه كه يه كيگه له و توند په وانهى ده يه ويگ به پيگاي تاييه تى خو ي له زانستدا قوول بيته وه، به لام سه وسه ن پؤژيكيان پيگوت «بابه، من زانستم بؤ گرنگ نييه، له داهاتوشدا هيچ كات زانستم به لاهه گرنگ ناييت... به لام مه به ستمه بزاتم دونيا چى تيدايه». دياره كچه كه له وه مندالتر بوو باوكى بوپريت به ته نها بينيريت بؤ دهره وهى و لات، به لام بؤ نه وهى وه ك باوكيكي پيگر و ناحه ز دهره كه ويگ له سه ر نانخوردن پيگوت «سه وسه ن گه ر به راستى له توانا تدايه بهرگه بكريت، ده توانم هه وليگ بده م بؤ نه وهى سه فه ريگه يت و برويت بؤ دهره وهى و لات، گه ر ده زانى به وه ناسووده ده بيت برؤ، له وي به ئاره زوى خو ت دونيا بيينه، من لاريم نييه و پيگريت ناكه م». كچه كه به زه رده خه نه يه كه وه گووتى «بابه من له وه لاوازترم كه تؤ تيمده گه يت... تؤ زوو له ياديده كه يت كه من كچيكي نه خو شم، دوانه وه تؤ پاره ت نييه، تيمده گه يت سه فه ريكي وه ها پاره يه كى زورى ده ويگ، ئينجا چى به تؤ ده لئين... ها چيت پيمده لئين گه ر كچيكي گه نجى وه ك من به دونيادا بهر له لايكه يت. نازانى تؤ له چ شارينگدا ده زيت؟... بيرت له وه كر دوته وه چهنده بريندارتده كه ن... گه ر من به ته نيا برؤم شه ر ه فى هه موو گولدانچييه كان ده كه ويته بهر تانه، ناه گه ر من وه ك كچيكي خراپ نام بپروات، نه وكات پر وشه ش شووناكات، په نكه

ناموزا و پورزاكانيشم شوو نه كن... وانيبه بابه. گهر من برؤم ئيتير ناتوانم توش ببينم، ناتوانم كتيبخانه كه ش ببينه وه». باوكى دلنيا بوو كچه كه له سهر هه قه، دلنياش بوو سه وسه ن له وه بيقه واره و كه م تواناتره هه موو زيانى له سوارى كه شتى و فرؤكه و شه منده فهره كاندا بباته سر. ئه و ههر ئه و پؤزه به باوكى گووت « فيكره ت گولدانچى، من ده زانم دونياى راسته قينه، له دهره وهى نه تله سه كان و وینهى ناو كتيبه كان چۆنه. به لام ده مه ویت تیبگه م خه لك چۆن دونيا ده بينن... دونيا خۆى زۆر خووش نييه، به لام زيان له گه ل نه وانده كه دونيايان بينيوه، دانيشتن له گه ل نه وانده دا دلّم ناسووده ده گات... من كچىكى نه خووشم، بابه... گهر به رامبه ر خۆم دلّره ق نه بم ناتوانم بزيم».

سه وسه ن فيكره ت ئه و گوزاره يه ي زۆر به كارده هينا «من كچىكى نه خووشم... من كچىكى نه خووشم». هه موو ده يانزانى كه به رامبه ر خۆى زۆر دلّره قه. مريه م ئه و پؤزه به و سروشته توپه و نا ئارامه ي خۆيه وه به سه وسه نى گووت «تۆ له عومريكدايه ت، ده بيه ت شتيك له سۆز و هه ستت تيدا بيه ت... ده بيه ت دلّت به حالى خووشت بسووتيه ت، من له تايه فه ي گولدانچيدا كچىكى ترم نه ديوه وه ك تۆ خويّن سارد بيه ت... خوايه گهر تيبگه يشتمايه چى له و دلّه خالييه ي تۆدا ده سوپه تته وه... چى؟... به لام پرۆشه تۆ پيمبئى، تۆ فريامبكه وه، ئه م كچه چ دهرديتى... به راست كچانئ له به غدا گه وره ده بن هه موو وه هان؟ ده بيه ت هه موو هه مان دهرديان هه بيه ت؟... زۆرجار كه ئه م بيباكييه ي ده بينم خه ريكه له هۆش خۆم ده چم...». ئه و پؤزه كه مريه م له لاي نه وانده وه هه ستا بچيه ت بو سهر داني مه نسور ئه سرين، سه وسه ن له به ر دهرگا كه وه بانگيكرده وه، له يه كيك له ئينجانه كانى باوكيدا گولتيكى سپى پچرى و داي به مريه م و گووتى «ئه و گولّه بده به مه نسور ئه سرين، به لام پيبئى دلّى زوير نه بيه ت و به هه له له م گولّه بچكولانه يه تينه گات، من ده زانم پياوان چ

حىكايە تىكى دوورودرىژ و بىمانا لە گولئىكى وەها دروستدەكەن... گەر دەتوانىت تەكاي لئىكە تا بۆ ھەتاھەتايە من لە بىر خۆى بباتەو، چونكە پىدەچىت دواجار من شوو بە كەسىكى تر بگەم». .
ئەو يەكەمىن گول و دواھەمىن گول بوو سەوسەن فىكرەت لە زيانىدا پىشكەش بە مەرفىكى بگات.

هه والی خوازییئیکردنی کتوپری یه کیک له ناموونییه کان بۆ سهوسه ن فیکرته، له شاردا دهنگدانه وه یه کی گه وری هه بوو، له وانیه ناویانگی چیرۆکه که ی سهوسه ن فیکرته له بنه پهدا بگه ریته وه بۆ نه و خوازییئیکردنه و پووداوه کانی دوا ی نه و. به لام جگه له و خوازییئیه دوو شتی کتوپر له بهری مه نسور نه سرینه وه پوویندا بوونه مایه ی زیاتر بلاوبوونه وه ی حیکایه تی خانمی سهوسه ن و خوازییئیکه ره شه یداکانی. یه کیکیان نه و شیعره ناسکه بوو که یه کیک له شاعیره هاوچه رخه گه نجه کان له گوشاریکی نه ده بیدا بلاویکرده وه و ستایشی عاشقیکی تیداده کات که له ژیر زه مینیکی چلکندا له پیناوی عه شقدا ناماده بووه بمریت، کابرا شیعره که شی به پوون و ئاشکرا پیشکesh به مه نسور نه سرین کردوه، له وهش بترازیت ساقی مه حمود له هه مان هه فته دا له و ته له فزیونه ته نها و لۆکاله وه که بهرنامه ی بۆ نه و ده فته ره بلاوده کرده وه، گورانییه کی به خشکرد، به شیوه ی لاوک و هه یرانه دیرینه کان چیرۆکی هه مان پووداوی ده گتیراپه وه، ساقی له گورانییه که یدا له چه ندین جیگادا ناوی سهوسه ن فیکرته ده هینیت و گورانییه که ی پرکردوه له دیری وه ک «سهوسه نه که ی خوّم»، «سوسه ی دلّه که م»، «سهوسه ن ئامان» و «سهوسه باوانم». گورانییه کانی ساقی مه حمود گورانی بازاریسی راسته قینه بوون، له وانیه له مه زاتخانه ی هه موو شماره کانی کوردستان له سه ر کاسیت تۆمارده کران

و دەرۋۆشەران، شۆفېرى پاسە ناوخۆى و ئەوانەى لە نىوان شارەكان و سەر هېلە دەرەكېيەكان كاريانده كرد، گوڭگىرى راستەقىنەى ساقى بوون. دەبېت بلېم شىعرەكەى مستەفا هەزار و گۆرانيەكەى ساقى مەحمود مەسەلەى خوازېننىكردنەكەى سەوسەن گولدانچيان گوڭرى بۆ كېشەيەكى گشتى كە سالانىكى درىژ هەموو خەلكى شار پېوھى سەرقالبوون.

هەوالى خوازېننىكردنى ناموونىيەكان مەنگوپى بابەگەرەى كەلىك سەغلەت كرد، تادەھات شتەكان سەختەر دەھاتنە پېشچاوى. ئىستا دەيزانى شانسى كامەرانى سەلما تا بېت بچوكتەر دەبېتەو، ئەو پۆژەى ناموونىيەكان هەوالى خوازېننىيەكەى خۆيان بلاوكردەو، دواى چەند سەعاتىك هەوالەكە گەيشتە كامەرانى سەلماش، هەوالەكە كەمىك رايچەكاند و تىگەياند ئەمە شەرپىكى سەختەرە لەوھى ئەم سەرەتا دەبېنى، بەلام دلنابوو ئەمىش هەروا ئاسان بەردەمى كەس چۆل ناكات. ئەو كات كە هەوالەكەى بېست لە چايخانەى پەپولەى ئازاد دۆمىنەى دەكرد، لە بەرچاوى هەمووان سوڭىندى خوارد كە تا پۆحى تىدا بېت لەگەل هەموو هېزىكدا شەپدەكات و ئامادەيە تا كۆتايى بچەنگىت. هەر ئەو پۆژە بە هېمنى لە چايخانەكە هەستا، پولەكانى دانا و چوو بۆ لای مەنگوپى بابەگەرە. لە راستىدا ئەو هېزە ناوھكېيەى كامەرانى سەلما دواى بېستنى هەوالەكە پېشانىدا هېزىكى راستەقىنە و تەواوھتى نەبوو، گەنجەكە لە ناوھەستى بە لاوازيەك كرد پېشتر لە خۆيدا نەبېننىبوو. كاتىك مەنگوپى بابەگەرە چاوى پېتەوت و هەندى ئالوگوڭرى سەر پوخسارى خويندەو، تىگەيشت ئەم گەنجە بەستەزمانە بۆ يەكەمجار لە ژيانىدا ترسىكى قوول چۆتە پۆحىيەو. كامەرانى سەلما هەولیدەدا كەلىك شەرانگىز و توند دەرىكەوئىت، بەلام مەنگوپى بابەگەرە گووتى «ناموونىيەكان عەشرەتېكى بەھىز و گەرەن، من خۆم خالىد ناموون دەناسم، دەزانم چ هەتپوئىكى مەكردار و فېلزانە ... چەند سالىكە

له بازاردايه، نه وهی به وجوره چاوی خستوته سر سهوسن فيكرهت، شتيكى عاجباتييه، من وهك كه سيكي بيخير تييگه يشتوم، به قهبرى مردوى هموممان به رده وام حيسابى پاشه ليكى چلكنم بو كرده، حيسابى ده رپييه كى بؤگه ن كه هيچى تيا به سته نييه. هر وهك كه سيك بينيومه كه دلئى به و ژنه هرزانانه خوشه كه له پشتى كوكا كه دا به هه نديك عه ترى بيئون و سوراوى هرزان يان به توزه ديناريك له سر فهردهى جله توركييه كان ده يانگه ورتنى... به لام وها جوانناس بيت ههز له سهوسن فيكرهت بكات... نا... شتى وا ناچيت به خه يالمداء. هيچى له جوانناس ناچيت، پتر له قاچاغچييهك ده چيت پارهى خورايت، شيوى سه يركردن و وه ستانى شتيكى تيدياه مرؤف توشى ژانه سك دهكات. باوه پناكهم كچيكي وهك سهوسن فيكرهت، سه روچاويكى وههاى خوشبويت... يان... نازانم... له وانه شه. به دريژايى ژيانم زوربهى نهو قسانهى له سر نافرته كردومن هه له بوون، به لام نه وهى ترسناكه ناموونيه كان به هموو چهك و تفاقى خويانه وه چوونه ته پشتى... له سيودو سالى رابوردودا هيچ ناموونيهك له مه سه لهى ژن و ژنخاويدا نه يدوراندوه، نه وهى من بزائم و له بازاردا بلاوه ناموونيه كان تا ئيستا نه چوونه ته خوازييني كچيك و بويان نه بيت. له به رنه وه گه ر ئيمه بچينه شه ره كه وه ده بيت بزائين شه پيكي راسته قينه به كه كلكى شيري تيا ده قرئيت... ناموونيه كان وهك نهو هه تيوه رپوه له بهى زانكو نين... نه وان عه شره تيكي گه ورن، خه ليكي زور شه پانيان هه به كه ده ست به قوونى سه گدا ده كه ن، له منى وه ريگره... گه ر بزائين شه ره كه مان پيناكريت، ده بيت په شته ماليكى باش به ستين و هر زوو به ر جوړنه كه چولبكه ين... تو خوت ده بيت پيمبليت من چى بكه م... رابكه م يان بوهستم».

كامه رانى سه لما گووتى «تو ده لييت چى، مه نگوپ... تو بيت له

شويىنى من چى دەكەيت؟ ... من ناتوانم ھەروا ئاسان وازبەيتىم» .
 مەنگوپ دەيگوت «يوسف كەويار بە پەحمەت بېت دەيگوت - شەپ
 بەبى ترس خۇش نىيە - . لە شەپى راستەقىنەدا پياوى ۋەكو ئىمە لە
 پىشدا ئەژنۆى دەلەرزىت، لەوانەيە لە دوايشدا ئەژنۆمان ھەر بلەرزىت،
 دوائە ۋە كى چوزانىت، گەر سەوسەن فيكرەت پىيار بۆ تۆ بدات، ئەوكات
 حىسابى ئاموونىيەكان پاكە، يەكسەرە حىسابيان پاكە . حەيفە ھەر
 لە ناوہ پاستى رېگادا ۋەك قەلى گرگن بال شۆپكەين و بلىين تەواو،
 ۋەكو قەتپى نەخۇش بچىنە ۋە كۈنەكەى خۇمان ... راستە ئاموونىيەكان
 بەھىزن، بەلام بەھىزترىن لايەن ئەۋەيە كە سەوسەن ھەلئىدە بۇرئىت،
 گەر سەوسەن تۆى بە دل بېت، ئەوا حىسابيان پاكە ... بۆيە دەبېت
 بەردە ۋامبىن ... خوازىتنيكەرانى خۇمان بنئىرىن ... وا بچولئىنە ۋەك
 ئەۋەى ھىچمان نەبىستوۋە، بە ناموسى داىكى خۇم و خۇت، ھەندىچار
 كۈنپەكى كەپ لە چەقۇيەكى تىژ چاكتەرە ... يەكەمجار كۈى كەپكەى
 خۇمان دەدەينە ئاموونىيەكان، دواتر سەيردەكەين بزانىن چى دەبېت» .
 كامەران لە ناخە ۋەك گيانە ۋەرئىكى برىندارى لىھاتبوو، گەرچى
 دەيوست خۇى خۇگر و بىپاك دەريخات، بەلام ھەمان ئەو دۇخە ناچارامە
 داىگرت بوو كە بەر لە برىندار كۈدى مەنسور ئەسرىن تيا دەژيا . كامەران
 بەپىچە ۋانەى مەنگورە ۋە پىيوابوو كە خالىد ئاموون دەبېت تىگات
 سەروكارى لەگەل خەلكىكدايە كە دەتوانن دەست بوەشىنن، ئامادە و
 لەسەرپىن بۆ شەپ . شتىك لە كامەراندا بوو پتر ھانىدەدا بچولئىت، دەست
 بوەشىنئىت، خۇى دەريخات ... بەلام مەنگوپ دۇنيابوو ئەمجۆرە نمايشانە
 لە بەردەم ئاموونىيەكاندا ۋەك وروژاندنى كورەى زەردە ۋالە وايە، نۆرى
 ويست تا ئەۋەى لە كامەران گەياند كە شەپكەرى راستەقىنە مەخلوقىكى
 بەسەبرە، گوتى «من عومرم لەگەل شەپكەرەكاندا بردۆتە سەر، ھىچ
 كەس ۋەك ئەوانەى بە چەقۇ شەپدەكەن پىويستيان بە سەبر نىيە،

ئەوان شەپكەرى راستەقىنەن... گوئیگره كۆپرەكەى سەلما دۆلان، تۆ نۆز
 ەزىزى لەلام، چەقۆ ھەلگرتن و چەقۆكۆشى شتێكى قورسە، تێدەگەیت
 یوسف كەویارى گەورە لە فیشەك تەقاندندا دەست راستێكى بێۆینەبوو،
 بەلام شەرمیدەکرد دەمانچە لە دوژمنەكەى دەربەینیت. ئێمە لە شەپدا
 ئەخلاقمان ھەبە، تۆ جارێ ھیشتا تەواو لە ئیشەكە تێنەگەیشتوویت،
 ئەو بەیانییەى عونیلی سەبەى قەیمانگان كۆشت، براكەى دەمانچەبەكەى
 پەرەلێلى خستە بەر پشتتێنەكەى، گووتى «عونیل، باپیت بێت، كەس
 ئەمرۆ بەم ئەبونەلقە حیزانە شەپناكات، تێدەگەیت دوایی دەتكوژن، ئەمە
 ھەكو ئەو ەوایە بچیت بۆ شەپ و چەكت پێ نەبیت». دەبیت بلێم كە
 عونیل لە چەقۆكۆشە شارەزاكان بوو، ھەك یوسف كەویار وابوو، خەریكە
 بلێم لەویش چەقۆپەرستتر بوو، ھەموو ئەوانە چەقۆیان لە ھەر چەكێكى
 تری دنیا لا ەزیزتر بوو، ھەموو پریان وابوو كە كەسى ئازا ئەو ەبە كە
 دوور بە دوور شەپناكات. شەپ یەعنى ئەو ەى لەش بەر لەش بگەویت،
 خوینى بەرامبەرەكەت ببینیت، چاوت لیببیت كاتێك لیت نزیكدەبیت ەو،
 گویتان لە ھەناسەى یەك بێت. ئەو پۆژە عونیل دەیزانى دەيكوژن،
 ھەموو دەمانزانی گەر دەمانچەى پێبووایە نەیان دەوێرا توخنیكەون...
 كۆپێكى ەھابوو شاخ سامى لێدەکرد، بەلام كە ھاتەدەر ەو ەكە یەكە
 بە ھەمووانى گووت لە چەقۆبەك زیاتر ھىچى تری پێ نییە، لەسەر
 سوچی دوكانەكەى مام شامیر كۆشتیان، سێ دەمانچە تەقەیان لێكرد،
 سێ دەمانچە، ئاوا بوو... بە پۆژى نیو ەپۆ كۆشتیان... ژمارەبەكەى نۆز
 لە چەقۆكۆشە پەسەنەكان ئاوا كۆژان... ھەموو دەیانزانی دەكوژین،
 ھەموو دەیانزانی كە سەردەمى چەقۆ بەسەر چوو، بەلام دەمارێكى پەقى
 ئازابەتى دەیخووشاندن، رۆبەیان تا مردن لە چەقۆ زیاتر چەكێكى تریان
 ھەلنەگرت... منیش لەو توخم و چیزەبەم، ھەرچیبەكیش دەناسم لەو
 توخم و چیزەبەن، ھەز دەكەم تۆش پۆژێك لە پۆژان دەمانچە ھەلنەگرت،

تفەنگ چەكى پياوى ترستۆكە ... لەبەرئەو بەزانە تۆ تا ئیستا سەرۆكارت لەگەڵ خەلكى دەستەوہستاندا بوو، بەقەبرى مردوى ھەموومان، شكە لە ئازایەتى تۆ نىيە ... مەگەر مەلايىكەت بزانیت من چەند حورمەت و تەقدىرم بۆ ئەو ئازایەتییە ھەيە ... بەلام سویندت دەدەم، بە شەرەفى سەلمای داىكىشت دەتخەمە بەر وەعدى خۆت، كەسانى بەستەزمانى وەك كۆپەكەى ئىبراھىم ئەسرىن مەكە بە پتوەر، ئاموونىيەكان خەلكى دىن، يارىكردن لەگەڵياندا سەبر و قىلى دەویت. نامەویت وەك عونىل و سەمى دادە بىدوگ بتكوژن ... من ئیستا عومرم لە پەنجا نزىك دەبیتەو، ئەوہى كە دەلیم ھەموو شتىكت بۆدەكەم بەراستىمە و درۆت لەگەڵ ناكەم، من تا ئەم عومرە نە ژنم ھىناوہ و نە كۆپم ھەيە ... تۆ وەك كۆپى خۆم سەبىردەكەم ... ئەم مەسەلەيەى تۆ بۆ من وەك مەسەلەى ژيان و مردن وايە، خۆت دەزانى. گەر بتەویت لە ماوہى چوار سەعاتدا بىست لە باشتىرین چەقۆكىشەكانى ھەموو ئەم ناوچەيەت بۆ كۆدەكەمەو، بەلام ھەموو شتىك كات و وا دەى خۆى ھەيە. دەزانم گەر شتىكت لىبیت، لە كۆژرانى يوسف كەويار قورستر لەسەر دلەم تەواودەبیت ... ئىمە تەنيا سەرۆ چەقۆيەكمان پىيە، ئاموونىيەكان خەتەرن ... دەبیت بە زىرەكى قوون لە ناگرەكە نزيككەينەو ... بەراستىمە ... دەبیت يارىيەكى پاك و تەمىزبان لەگەڵدا بكەين. دەبیت چاوەپوانبىن، ھەركات دەرفەتمان بۆ گونجا زىرەكانە دەست بوەشتىن، دلەيام گەر سەبرمان ھەبیت، ساتىك دىتە پىشى دەتوانىن بىانشكىتەين ... بەلام ئیستا دەبیت بىر لە دلەى سەوسەن گۆلدانچى بكەينەو، شتىك نەكەين وەك دوو جانەوہرى بەرەلا بمانبىنیت» .

دەبیت بلەين كە كامەرانى سەلما لەگەڵ سەبر و ھىمنىيدا كىشەيەكى زۆدى ھەبوو، لەو جۆرە مۆفانەبوو كە ئاگرىك دەچىتە خوینيانەوہ و بە زەحمەت دەستەمۆدەكۆين، بەلام كارىگەرى مەنگۆر لەسەرى گەورە

بوو، نه و تاکه که سټک بوو ده یټوانی جله و بیګات، ده یزانی ده رچوونی
 له قسه ی مه نګور مه ترسی ګوره ی به دواوه یه . نه و نیټواره یه که
 مه نګورپی به جیټه یشټ پاسته وخؤ چوو بؤ بارټکی بچوک، که مجار به
 ته نیا ده یخواره ده، به لام هر جارجاریګیش هه سټی به لاوازی بګردایه ده چوو
 بؤ نه و باره بچوکه و له وئ وهک عاره قخؤرټکی نه ناس خؤی مه سټده ګرد .
 له وانه نه بوو بتوانیت وه سفی دټخی خؤی بګات، یان له ناخی خؤیدا زؤر
 له سروشتی سؤزه کانی رابمیتیت، ګر به کیکی خؤشبو یستایه ده یزانی
 و ګر رقیشی له یه کیټک بووایه ده یزانی، هه لچوونه کانی له نیټوان نه و
 دوو جه مسره دا ده هاتن و ده چوون، توانای نه وه ی نه بوو وه سفی نه و
 شتانه بګات که له دلیدا ده ګوزه ریټن، له به رنه وه خؤشی و غه مګینییه کانی
 توندتریوون . نیټستا هه موو ئومیدی نه وه بوو که له چاوپټکه وتنی فیکره ت
 ګولدانچی و که چه یدا سه رنجیکی وه ها جیټه یټیت بتوانی له شه ره که دا
 به ئاره زوویه کی پاسته قینه وه بمینیتته وه، به لام ګر سه وسه ن پاسته وخؤ
 بیګاته ده ره وه، یان ګر به پاستی مه نسور نه سرین هه لټرټرټ، یا خود
 بریار بؤ سامان و شان و شکوی ئاموونییه کان بدات، هه موو ژیان ی به
 برینداری ده مینیتته وه ... هیچی بؤ نامینیتته وه، نه وه نه بیټ شیتانه خؤی
 فریټداته هه ر شه ره چه قویه که وه که دیتته سه ر پټګای تا دواجا یه کیټک
 به مردن له ده سټ ئازاره کانی پر ګاریب ګات ... له پاستیدا نه یده زانی چند
 سه وسه نی خؤشده ویت، هیچ پتوه ریکی بؤ نه وه پی نه بوو، هیچ وشه یه کی
 نه ده زانی باسی دلای خؤی پیب ګات، به لام ده یزانی ګر سه وسه ن شوو
 به یه کیکی دی بګات، ده بیټ په له بګات، زؤر زؤر په له بګات بؤ نه وه ی
 به زووترین کات له شه ره چه قویه کدا بګورټیت و پر ګاری بیټ .

شيعره كهى مسته فا هه ژار و گورانپيه كهى ساقى مه محمود له ماوهى
 چند رۆژيكد ا مه نسور نه سرينيان گۆپى بۆ پاله وانپكى نه فسانه يى،
 به وهدا شاره كه له ميژبوو هيچ چيروكپكى دلدارى راسته قينه نه ژيابوو،
 پنده چپت له و سه رده م و زه مانهدا پيويستى به وينه ي عاشقپكى ناسك
 بووييت كه به راستى بۆ خوشه ويستى بمرپت. گورانپيه كهى ساقى
 مه محمود له ماوه يه كى كورتدا له هه موو شوپنيكد ا ده گووترايه وه،
 مه نسور نه سرين بيته وهى بيه وييت له ناكاو له سه ر هه موو زارپك بوو.
 نه و ناوبانگه كتوپره و نه و بلاوبونه وه خپرايه ي چيروكى بريندارپيه كهى،
 گه لپك دۆستى نزىك و هاوسۆزى بۆ مه نسور دروستكرد، هه تا هه ندپك
 له شاعير و مؤسيقاران به تاييه ت سه ردانپانكرد. كه كامه رانى سه لما و
 خاليد ناموون چوونه خوازپيتنى سه وسه ن، هه موو شار پيكر ا چاوه روانى
 نه وه يان ده كرد له هه نگاوى داهاتسوودا مه نسور نه سرينيش ده ست
 هه لپه پتپت و خوازپيتنيكه رانى خۆى بنپرت. كه مه ترخه مى و لاوازى مه نسور
 تا نه ندازه يه كى زۆر هه مووانى سه رسامكرد، به جۆرپك كار گه يشته
 نه وهى ده بابه ئيبراهيمى باوكى و فه ريد نه سرينى مامى دوو به دوو
 له گه لپدا بدوين تا رازپيكه ن بچپته سه ر هپلى داواكاران. له راستيدا دواى
 سه ردانه كهى مريه م، مه نسور هه ستى نه وهى لادروستبوو كه هه ر هه ول
 و هه نگاوپك له و باره يه وه بپه وده يه، به لام گوشارى هاوپى و خزمه كانى،

گوشاری ساقی مہ محمود و گورانیبیژہکانی دوستی، گوشاری شاعیرہ گہنجہکانی شار، پیکرا ہینزکی ئوتویان خستہ سہر مہنسور بیر لہوہبکاتہوہ بہ ہموو توانای خویہوہ بچیتہ ناو کیتپرکئی گہورہکہوہ . چہند پوژتیک مائی مہنسور ئہسرین لہ ہرہ مالہ قرہبالغہکانی شار بوو، گہلیک لہ پوژسنبیران و خویندکارانی زانکو لہ پشتی مہنسور وہستابوون، ہموو پہیتا پہیتا سہردانی ئہویان دہکرد، گہر بہاتبایہ و ناغای ئہسرین لہوہ زیاتر لاوازی بنواندایہ، ہمووان تووشی ناٹومیدیہکی گہورہ دہبوون، بویہ ہموو خزمانی ئہسرینیش پیکرا پییان واپوو کہ مہنسور پنگایہکی دیکہی لہ بہردہمدا نییہ ئہوہ نہبیٹ تا کوتایی لہگہل چیرۆکہکہدا بروات .

گہر ئہو فشارانہ نہبوونایہ، پیندہدچوو مہنسور ئہسرین لہہمان ئہو دہمدا بنیریتہ خوازیبئی سہوسن فیکرہت .

گروپی خوازیبئیکہرانی مہنسور ئہسرین لہ ہموو گروپہکانی تر گہورہتر بوو، جگہ لہ ئیبراہیم ئہسرین و براکہی، دوو شاعیری بہناویانگ و ساقی مہ محمود و مامۆستایہکی زانکو و ہہندی کەسی دیکہشی تیدابوو . دہبیٹ بلتین کہ ئہوانیش لہ خوازیبئی خویان وہلامتیکی ئاشکرایان دہست نہکەوت .

فیکرہت گولڈانچی کہ شہپۆلی یەک لہ دواي یەکی خوازیبئیکہران پەشوکاندبووی، لہوہ دہترسا شتہکان بہ ئاقارنکی تاریکدا بروون و لہدہست دہریجن . ئہو شہوہ لہ دواي مالاوايی ئیبراہیم ئہسرین و ھاوپرکانی ترسیکی کتوپر دایگرت و داواي لہ کچہکانی کرد شتہکانیان کوبکەنہوہ، بو ئہوہی بہ خیرایی و نہیتی شار چۆلبکەن و بگہرینہوہ بو بہغداد . بہلام ئہو شہوہ سہوسن بہ ماکسییہکی شینہوہ، بہ دہنگہ ہہمیشہ ئارامہکە یہوہ کہ لہ کاتی ئاسایی و تورہیشدا یەک تۆنی ہہبوو، باوکی دلنیاکردہوہ و گووتی «گہر تۆ لیگہریت، من تہنیا کەسیکم دہتوانم ئہم مہسەلہ یە

چارەبەكەم و دەشزانم چۆن چارەبەكەم». ھېز و نازايەتى كچەكە
 فيكرەت گۆلدانچى سەرسامكرد، پېشتر كچەكە بە ھېچ تاقىكردنەوہەيكى
 راستەقىنەي ژياندا تېنەپەرى بوو، ھەستىكرد ئەمە يەكەمىن ئەزموئە
 كچەكە پيايدا تېنەپدەبىت، لەبەرئەوہ لىگەپرا پىيدا بېرات.

مەنسور ئەسرىن ھىندە نازايەتى تىدابوو بە ئاشكرا لاي ھەمووان
 بلىت ھېچ شتىك دەربارەي سۆز و ھەستەكانى ئەو خانمە بەرامبەر خۆي
 نازانىت. لە دواي پووداوي چەقۆكەوہ، ھەستىكى قوولاي لاوازي لە خۆيدا
 دەدۆزىيەوہ كە پېشتر ھەستى پىن نەكردبوو، ھەستىكرد دواي چەقۆكە
 بە جۆرىكى تر بىر لە خۆشەويستى كچەكەي گۆلدانچى دەكاتەوہ،
 ئەوكات كە بىستى كورپى يەككىك لە ناموونىيەكان خوازىتى سەوسەن
 دەكات، تىگەيشت ھىدى ھىدى ئەم عەشقە بەرەو جۆرە جەنگىكى
 گەورە وەردەگەپىت، ئەوہى بتوانىت لە يەك كاتدا عاشقىش بىت و
 شەپكەرىش بىت، ئەركىكى سەخت بوو. ئەوہى بتوانىت عاشق بىت و
 پرىش بىت لە پىق و تورپىي ئاسان بەيەكەوہ نەدەگونجان، بەلام ترسىكى
 گەورەي ھەبوو ئەوہ ئاشكراكات. چى دەبىت گەر بلىت نايەويت لەگەل
 عاشقەكانى ترى سەوسەن فيكرەتدا بچىتە جەنگەوہ... چى دەبىت؟
 لەم شارەدا كە مروف عاشق بوو، دەبىت بىت بە رەقىبى چەندەھا
 خەلكى تر. سەيرى لىھات كە خۆشەويستى لە قوولاييدا بەو چەشنە
 بە كىنەوہ گریدراوہ. دلنباوو كە كامەرانى سەلما دۆلانى خۆشناويت،
 بەلام كلىپەيكى كىنە لە كامەراندە ھەبوو ئەم لە خۆيدا نەيدەبىنى. ئەو
 ساتەي ھاتەوہ پىشچاوپ كە كامەران پەلامارىدا، لە چاويدا ئەو كىنە
 گەورە و قوولە ھەبوو كە كىنەيكى ئاسايى نەبوو، كىنەيكى بىسنور
 كە تەنيا لەگەل خۆشەويستىدا دوست دەبىت. ھەستىكرد بەوہدا ئەم
 ئەوجۆرە كىنەيكى تىدا نىيە، ناتوانىت بەراستى عاشق بىت، دلنباوو
 سەوسەن فيكرەتى خۆشەويت، بەلام چۆن؟ خۆشەويستى ھەمىشە

نيوهى له كينه دروستبووه، ئه‌ميش ئه‌و نيوهيه له خۆيدا نادۆزښته‌وه،
 ئه‌و پوچه جه‌نگاوه‌ره‌ى نيهه كه بيجولښت. به‌ده‌ستى بووايه هم‌وو
 ئه‌و په‌وته‌ى ده‌گڼپايه‌وه دواوه بۆ ئه‌وه‌ى نه‌هڼلښت ساقى مه‌حمود
 ئه‌و گورانويه بلښت كه ئه‌م تڼيدا وهك شه‌هيدك دهرده‌كه‌وښت. ئه‌و
 ماوه‌يه برياريدا نه‌چيته‌وه بۆ زانكو، هه‌ستىكرد پڼويستى به‌ويه ساليك
 پشووښت، زڅبه‌ى شه‌وان له ژوره بچوكه‌كه‌ى خۆيدا ده‌مايه‌وه و هيچى
 نه‌ده‌كرد، ده‌يتوانى ماوه‌ى دريژ له‌سه‌ر جيگاكه‌ى خۆى بمڼښته‌وه و
 هيچ نه‌كات. هه‌ميشه گويى له ده‌نگى خوشكه‌كانى بوو كه قسه‌ده‌كهن
 بڼه‌وه‌ى بزانيټ چى ده‌لښن، دلنيا‌بوو هه‌موو باسى ئه‌م ده‌كهن، له
 ماله‌وه، له زانكو، له ناو خزماندا، له كوڅان، كچانى شار، شاعيره‌كان،
 پوڅيسه‌كان... هه‌موو كه‌س... ئه‌وه‌ى به‌رده‌وام خه‌لك باسټبكه‌ن و تو
 نه‌زانيټ ده‌لښن چى، نازاريكى گه‌وره بوو، ده‌يزانى هه‌موو ئه‌و قسانه‌ى
 له به‌رده‌ميدا ده‌يكهن ئه‌و قسانه نيهه كه له پشته‌وه ده‌يكهن، به‌لام
 نه‌رڼگاي هه‌بوو، نه‌تواناشى هه‌بوو بزانيټ چۆن باسيده‌كهن. مه‌نسور
 ئه‌سرڼ له دلڼى خۆيدا گوتى «جه‌ه‌نه‌م ئه‌وه‌يه خه‌لك هه‌موو باسټبكه‌ن
 و تو نه‌زانيټ ده‌لښن چى». ئه‌و شته‌كانى واده‌بڼى وهك ئه‌وه‌ى ئه‌و
 پشتگيرييه گه‌وره‌يه‌ى كه ده‌كرښت، بۆ كه‌سيكى دى بڼت كه دوور و نزيك
 په‌يوه‌ندى به‌مه‌وه نيهه. له دلڼى خۆيدا گوتى «ساقى مه‌حمود من
 ناناسښت، مسته‌فا هه‌زارښ... هيچيان به‌ ته‌واوته‌ى نازان له‌و شه‌وه‌دا
 چى پوویداوه...». گرنگترڼ شتى ئه‌و شه‌وه ئه‌و كينه قوولّه بوو له
 چاوى كامه‌رانى سه‌لمادا، ئه‌و كينه‌يه‌ى كه ئه‌م ناتوانيټ له دلڼى خۆيدا
 بيدۆزښته‌وه... به‌لام بۆ ئه‌وه‌ى خه‌لك وهك عاشق تڼيگه‌ن، ده‌بڼت وا
 خۆى نيشانښت كه ئه‌و ښه‌ ده‌توانيټ شه‌ر بۆ خوښه‌ويستى بكات...
 ده‌بڼت به‌رده‌وام بڼت... هيچ رڼگايه‌ك و هيچ چاره‌يه‌كى ترى نيهه، كه
 رڼيك نيشانښت كه تيا نيهه، ئيراده‌يه‌ك دهربخات كه نيهه‌تى.

گەر له دورره وه سه سیری مائی سه وسه ن فیکره تت بکر دایه گه لیک نارام
 دهینواند، به لام هه موو ماله کانی دونیا له دهره وه نارام ده نوینن، چی له
 ناوه وه ده گوزهریت، نه وه یان کهس به دروستی نازانیت. نه و ئیواره یه ی
 که فیکره ت گولدانچی و دوو که که ی له تاکسیه کدا چون بۆ مائی
 خنده گولدانچی پوری سه وسه ن، هه ر سیکیان گه لیک نارام و له سه ره خو
 دیاریوون، شتیکیان پیوه دیار نه بوو نیشانه ی په شوکان و شپرزهی
 بیت، به ههنگاوی نارام ده پویشنن، به نیگای هیمن سه سیری چوارده وه ری
 خویمان ده کرد و به زهرده خه نه ی ناسک وه لامی هه موو خنده یه کیان
 ده دایه وه. له راستیدا کو بوونه وه که به هوی چه ژنی له دایکبوونی که زایه کی
 خنده وه بوو که ته مه نی ده بوو به دوو سال به لام بۆنه یه کی راسته قینه ش
 بوو، گولدانچییه کان پیکه وه کو بینه وه و قسه یه ک له سه ر نه و سن
 خوازینتیکه ره بکه ن که داوای سه وسه نیان ده کرد. گولدانچییه کان گه رچی
 له میژیوو له شاردا ده ژیان، به لام هیه کات وه ک ئیستا نه که وتبوونه
 سه ر زاران، نه وه ی نه م که لاواز و نه خو شه که به رده وام به ده ست
 سه ر ئیشه و که مخوینیه وه ده نالینیت به و خیراییه هه موو شاری به
 خو یه وه سه رقاکرده مایه ی ناره ته تی زۆریه ی که کانی دیکه ی بنه ماله ی
 گولدانچی بوو، که جگه له مه خلوقیکی لاوازی په نگه پریو هیه ی دیکه یان
 تیدا نه ده بینیه وه شایسته ی نه و هه موو سه رسامی و ده نگه ده نگه بیت.

ده بيت بليتم نه وهى له پر كچىكى غه ريب له شارىكى تره وه بيت و بيته مایه شه ره چه قو له نيوان كومه ليك گه نجد مایه بيزارى و برينداربوونى زوربهى خانمانى شار بوو، كه پيكر و ايان هه سته كرد تانه يكي قورس له نرخ و جوانيان دراوه. به لام سه وسنه فيكرهت خوئ له وه دلسافتر بوو هه ست به و شتانه بكات يان له دلى بگريت. مه سه له كه نه وه نه بوو سه وسنه له و شتانه تينه گات، به لكو هيند هه بوو گه هه ستيشى پيكر دايه په رچه كردارىكى پيچه وانى نيشان نه دده كه بوئى شه پانگيزى لي بيت. سه رتا كه له به غدا هاتبوونه وه زوربهى گولدانچيه كان و نه وه كانيان وه ك كچىكى لووتبه رز ده يان بينى، به لام هه موو زوو تيگه يشتن كه كه مدوويى و نه نهاييه كه ي په يوه ندى به لووتبه رزييه وه نيبه، به لكو په يوه ندى به وه وه هه يه كه نه و كچىكه به ناسانى بابه تيگ نادوزيته وه بو قسه كردن... هه ر كاتيش بيه ويته قسه بكات، به ده نكيكى لاواز، كه خالى نيبه له ناوازيكى ناوه كى باسى جوره جياوازه كانى گوله باغ، باسى شيوه شوراي هه نديك شارى كوئن، باسى چه شنى به له مه كوئه كان و جل و به رگى جهنگاوه ره فارس و عه ره به ديترينه كان ده كات. له راستيدا كچه كه ده يتوانى له سه ره موو نه و شتانه قسه بكات كه نه وانى تر نه يانده زانى و به پيچه وانه شه وه هيجى نه وتوى له هه موو نه و شتانه نه ده زانى كه نه وانى دى ده يزانن. زوروى دانيشتنه كه ي خنده گولدانچى زوروىكى گه وره بوو، ديواره كانى سه رجه مى وينه ي پياوان و ژنانى پيرى خيزانى گولدانچى بوو، له باپيره و نه كه گه وره كانيان، له و وينانه وه بيگره كه ده گه پانه وه بو سه رده مى هه ره سى عوسمانيه كان تا نه و وينانه ي به مؤديله سه ره تاييه كانى كاميراي ره نكاوپه نك گيرابوون. چه نده ها گولدانى گه وره و بالنده ي شوشه و قورى كريستال له سه ر په فه كان دانرابوون. خنده گولدانچى له گه نجيه كى زوه وه حه زى له كوكرنه وه ي قورى بوو، به جورىك ميژده كه ي

بەردەوام پيئىدەگوت «دەبايە لەسەرەتاوہ شوى بە چاچپيەك بگردبايە». شتىك لە ژورەكەدا بوو سەوسەنى سەرسامدەکرد، ھەوايەك و بۆن و بەرامەيەكى دێرين، ھەناسەى سەردەمىك كە بە پاكرى لەويدا ھەلگىرابوو. سەوسەن ھەرجارىك كە دەھاتە ئەو ژورەوہ دەيگوت «ئاش پورە خەندە، لەم ژورەدا ھەموو دەبىت سووك قسەبگەين، چونكە واھەستدەكەم شتىكى كۆن لێرەدا خەوتووہ». قەنەفە گەورە دێرينەكان، مېزە تەختەكان كە پيئەچوو دەستىكى نھىنى بەردەوام ئسپەرتۆيان بگاتەوہ، دوو پەفەى سىرامىكى پيرۆزەيى كە شكۆ و جوانى دەور و زەمانىكى تريان لە ژورەكەدا پەخشەدەكردەوہ. ئەو شتانە فەزاي ژورەكەيان گۆرپىبوو بۆ فەزاي مۆزەخانەيەك كە تەنيا بۆنە و بۆنە دەرگاكانى دەكرتتەوہ... مېردەكەى پورە خەندە، پياوژكى بېدەنگ بوو، ھەميشە سەر پەرخەيال و ئالۆز دەينواند، پيئەچوو كابرأ بېدەنگيەكەى ناو ناخى خۆى بەخشى بىت بەو ژورە. كە يەكەمجار ھاتن بۆ مالى پورە خەندە و گەرانەوہ، سەوسەن لە تاكسيەكەدا باسى ئەو ھەستەى بۆ باوكى كرد، فيكرەت گۆلدانچى گوتى « شتىكى سەير نيبە، پۆخى مەوۆف زوو پەنگى شوينەكان دەگرىت و شوينەكانيش زوو پەنگى پۆخى مەوۆف دەگرن». بەلام ئەمەوۆ ژورەكە بەجۆرىك لە بەرچاوى ئەو گەورەبوو، تا خەلكى تيدەھات ھەستيدەكرد زياتر و زياتر خەلك دەگرىت. ھەفتەيەك بوو ھەموو گۆلدانچيەكان لە پرسىيارى سى خوازبىننىكەرە شەيداكەى سەوسەندا بوون، ئەو ئىوارەيە پىكرا لەسەر داواى فيكرەت گۆلدانچى لەوئى كۆبووبوونەوہ بۆ ئەوہى شتىك زانىارى لەسەر ئەو بابەتە بگۆرنەوہ. چەند پۆژىك بوو كورپانى گۆلدانچى، شىرزادى عىزەت گۆلدانچى و ھوشيارى پورە خەندە و نەبىلى پورە مەعسوم، بازار بۆ ھەوالى ئەو سى داواكارە دەگەران. سەوسەن ئەوچۆرە گەران و پرسىياركردنەى بە شايستەى جەفەنگ و پىكەنين دەزانى...

ئەوئەى سىن گەنجى وەھا بە قامەت و قىياەت بۆ كۆكردنەوئەى ھەوال
 دوكانە و دوكان بازارپ بگەپىن ماىەى شەرم و شورەىى بوو. سەوسەن
 تىنەدەگەيشت چۆن پىنگا بە خۆيان دەدەن بچنە جىگائى چاوى ئەو،
 دوائەو چۆن مرؤف لە پىنگائى قسەى بازارپەو دەتوانىت مرؤفىكى تر
 ھەلسەنگىتت، ئەمە جگە لەوئەى پىاوانى ئەم شارە ھەموو بە شىوئەىەك
 لە شىوئەكان لە يەكتر دەچن. سىن كوپە پورەكەى سەوسەن وەك ھەموو
 گولدانجىيەكانى تر بالابەرزىوون، وىقارىكىيان تىدابوو سروسشتى و خۆپسك
 دەىنواند، بەردەوام قاتىيان لەبەردەكرد، بۆىنباخىيان دەبەست، ھەر
 سىكىشان يەكجۆر زانىارىيان پىبوو، دانىشتنەكەشىان بەوە كرددەوە كە
 كامەرانى سەلما، ھەتىوئىكى چەقۆكىشى بىرەحمە كە ھەموو شار وەك
 قومارچىيەك و شەرابخۆرئىكى بىخىر و بىمروەت دەىناسن كە عومرى لە
 چاىخانە و قومارخانەى ئوتىلەكاندا دەباتەسەر. شىرزاى عىزەت گولدانجى
 كە لە پۆلى چوارى قانون بوو، بەردەوام لە قسەكردنىدا ھەولئىدەدا وەك
 پارىزەرئىك قسەبكات كە باشەى ئاموزاكەى خۆى دەوئت، بەردەوام
 دەىگوت «ئاموزائى عەزىزم، شتەكان بۆ ئەوئەىە كە تۆ نەكەوتنە داوى
 كەسئىكەوە نرخت نەزانئت». ھەندىك لە پورزا و ئاموزاكان سۆزئىكى
 زۆريان لەگەل مەنسور ئەسرىندا ھەبوو، ناوئانگى وەك عاشقىكى گىانفئىدا
 گەىشتبوو ھەموو كچانى بنەمالەى گولدانجى و پىكرا وئىنەى عاشقىكى
 شەىدايان تىدا دەبىنى كە خەيالسى ھەموو كچىك دەجولئىتت، جگە
 لەوئەى مرىەم بە قەرەبالفى و دەنگە تۆفانئاساكەى خۆى و بە
 خۆتئىكەلكردنە راستەوخۆ و دابەزىنە بروسكە ئاساكانى بە چەشنىك لە
 قازانجى مەنسور قسەىدەكرد، ھەمووانى ئاچاركرد بە راستى بىر لە
 بەلگەكانى بگەنەو. ئەوئەى مەنسور كوپئىكى گەنج و جوان و خوئىندەوار
 و عاشق و خاوەن پاشەپۆژە يەكئىك بوو لە چەكە گەرەكانى مرىەم.
 بەلام پىرەكانى بنەمالەكە و ھەندىك لە كوپەكان بەپىچەوانەو خالىد

ئاموونيان بە مېردىكى گونجاوتر و چاكتىر بۇ كچىكى ناسكى وهك سەوسەن دەزانى. عىزەت گۆلدانچى لەسەر ئەو سەوربوو كە خزمایەتى لەگەل ئاموونىيەكاندا ناو و جىگای هەموو گۆلدانچىيەكان بەجۆرىكى بۆيىنە بەهیزدەكات، ئەمە جگە لەوہى كە بەپىي پرسیار خالىد ئاموون دەتوانىت ژيانىكى بىگرفت بۇ كچەكە داىنبكات، هەروەها جودا لە هەردوو داواكارەكەى تر دوور لە زمانى چەقۇ و شەپ ھاتۆتە داواى كچەكە. مریەم گۆلدانچى بەدریژایى دانىشتنەكە تەواو بە پىچەوانەوہ پای وابوو پیاوانىك كە كۆگای فرۆشتنى كەرەستەى ژنانەیان ھەيە، چەشنە توخمىكن چاكتەرە كچ لەمەسەلەى شووگردندا بىناختە ئەولاوہ، زۆریەیان شوینى متمانە نین و ھەلبژاردنیان بۇ ئەو ئىشە، تەنیا پەيوەندى بە قازانجە زۆرەكەيوە نىيە و مەبەستى تریشى لە پششتە. هەموو دەیانزانى مریەم باسى چى دەكات، هەموو قاقا پىدەكەنین، هەموو سەیری سەوسەنیان دەكرد كە لەگەل لاوازییەكەیدا، لەگەل ئەوہى هەموو باسى ئەو دەكەن، پتر لە تارمايەك دەچوو لە ناوہراستیاندا ونبووییت. سەوسەن نزیكى سالىك دەبوو ھاتبووہ ئەم شارە، بەلام لای گۆلدانچىيەكان ھىشتا وهك غەریبەيەك وابوو كە كەسیان نازانن بەتەواوہتى چۆن بىردەكاتەوہ. پاستە بەردەوام لەگەل كچەكەنجەكانى بنەمالەكەدا دەچىتەدەرى، بەلام جگە لە زوو ماندووبووونەكەى و ئەو سەرنىشە ھەمىشەییەى لەگەلئایەتى زۆریەیان شتىكى ئەوتۆى دەریارە نازانن. هەموو دەزانن دەبیٹ مانگانە دووجار بچىت بۇ لای پزىشك. لەوہ بترازىت كەسیان زانیارییەكى ئەوتۆ گرنگیان دەریارەى نىيە. دەبیٹ بلتین كە پىكراى گۆلدانچىيەكان پرۆشەیان لەسەوسەنى خوشكى لاباشتر بوو، پرۆشە زۆر سادەتر و كراوہتر و ئاسايىتر دەردەكەوت، بەلام ھەر كەسىك بەكجار لەگەل سەوسەندا بە بازارپدا بگەرابايە، ھەستى بەو كارىگەرییە قوولەى جوانى ئەم كچە لەسەر پیاوان دەكرد. لە پاستیدا

سه‌وسه‌ن له‌و شیوه کچانه نییه که به له‌شی گۆشتن و شیوه‌ی مه‌کیاجکردن و بالای پرپوه سه‌رنجی پیاوان کیشبکات، کچه‌که تابلیتی لاوازه، هه‌تا جووت مه‌مکیکی بینراویشی نییه، هه‌موو سیجره‌که‌ی شتیکه له‌ده‌موچاویدا، له‌وه‌ستانیدا، له‌و سیبهری ته‌نهاییه‌ی له‌سه‌ر روخساریتی، ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌س له‌ نیگای یه‌که‌مه‌وه ده‌زانیت کچیکی نه‌خۆشه بیته‌ندازه جوانیکردوه، جگه له‌ قژی که بیته‌ندازه پرپه، به‌جۆریک دیمه‌نیکی ناکۆکی له‌گه‌ل ده‌موچاوه مندالانه و بچوکه‌که‌یدا دروستکردوه، ناکۆکیه‌ک که جوانییه‌کی زۆر تاییه‌تی داوه‌تی. ئه‌وه‌ی که مرۆف واهه‌ستده‌کات ئیستا نا که‌میکی دی له‌ هۆش خۆی ده‌چیت بووه به‌ نه‌خشینی پۆمانسی بۆی. چهند شه‌ویک له‌وه‌وبه‌ر له‌داوه‌تی‌کدا سه‌وسه‌ن گوئی لیبو نه‌شمیلی پوره‌ فه‌زیله له‌ ناوه‌راستی هه‌موو کچه‌کاندا ده‌لێت «هه‌ر تیبگه‌یشتمايه پیاوان چه‌زیان له‌ کوئی کردوه... به‌مه‌قاشیش پلێ گۆشتی لێناگریت، په‌زای مرئ، ده‌لێت مردوه به‌سه‌ر ئه‌رزا ده‌پوات». سه‌وسه‌ن زۆرجار ئه‌و قسانه‌ی ده‌بیست، به‌لام وه‌ها بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌بیستیت، ئه‌و شه‌وه له‌ هه‌موو کچه‌کان نزیک بووه‌وه و به‌ده‌نگه ناسکه‌که‌ی خۆی گووتی «پیاوان گه‌مژن، چه‌زیان له‌و کچانه‌یه که پێده‌چیت بمرن... خه‌م مه‌خۆ پورزا گیان، هه‌ندیکیان چه‌زیان له‌ من نییه، به‌لکو چه‌زیان له‌و مردنه‌ نزیکه‌یه که له‌ مندا ده‌یبینن». ئه‌و شه‌وه له‌ مائی پوره‌ خه‌نده که هاته‌ قسه هه‌مووان بێده‌نگ بوون، ده‌نگی له‌و ده‌نگه ناسکانه‌بوو که له‌ بێده‌نگی ته‌واوه‌تیدا نه‌بایه، مرۆف نه‌یده‌توانی ته‌واو گوئی لیبیت. گووتی «هه‌مووتان کامه‌رانی سه‌لما وه‌ک شه‌یتانیک ته‌ماشاده‌که‌ن، من نازانم کامه‌رانی سه‌لما چۆنه... تا ئیستا نه‌مبینیوه، به‌لام ئه‌وه‌ی ئیوه وه‌ک شه‌یتان سه‌یری مرۆفیک ده‌که‌ن، راست نییه. ئه‌وه‌ی واقسه‌ده‌که‌ن وه‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌وانی تر هه‌موو له‌ کامه‌رانی سه‌لما باشترین، راست نییه. ئه‌وه‌ی قومارده‌کات، یان چه‌قۆ

دهوه شینیت شتیکی خراپه، به لام ئیمه هه موومان خراپین... من له هه مووان خراپترم، چونکه ناتوانم هه روا شوو به هیچیان بکه م و ناتوانم دهستیشان لیبه رده م... وانیه، ئیمه هه موومان خراپین... که سمان له کامه رانی سه لما باشتر نین». فیکره ت گولدانچی قاقا پیکه نی، دلنیا بوو هیچ کهس له وه بهر نه یو پراوه به عیزه تی برای بلیت «تۆ خراپیت» «تۆ له چه قۆ کیشیکی سه رخۆش باشتر نیت». نه وه چاوقایمییه کی گوره بوو که زنجیره ی پیز و یقاری له بنه ماله ی گولدانچیدا تیکده دا.

کچه که به و هیمنیه ی خۆیه وه که سه رنجی هه مووانی راده کیشا به رده وامبوو «هه رچی پیای ئه م شاره یه دواچار وه کو یه کن، شتی بچوک له یه کیان جیا ده کاته وه که نرخیکی وه هایان نییه... نا شتی زۆر بچوک، که من نازانم چین... به لام هه موویان له م شاره زیاتر شاری تریان نه بینیه... هه موویان وه ک یه کن، هه ر سیکیان لای من وه ک یه کن... من هه ر سیکیانم وه ک یه ک خۆشده ویت». پوره مه عسومه ی به دهنگه گر و گرمه ئاساکه ی، که له دهنگی پیاهه کانی تایه فه ی گولدانچی نیرتر بوو، به هه ره شه وه گووتی «به لام ناتوانیت شوو به هه ر سیکیان بکه ییت... تیگه یشتیت... ده توانیت ته نیا شوو به یه ککیان بکه ییت». هه موو وایانده زانی ئه و دهنگه گرمه کاره ی پوره مه عسوم، هه ر ئیستا سه وسه ن ده شکینیت، به لام به هیمنی سه یریکرد و گووتی «له ئیستا دا شوو به هیچیان ناکه م، به لام بۆ پاشه پوژ نازانم... پوره مه عسوم. پاشه پوژ خۆی بریار ده دات، شوو به چه ندیان ده که م». وه لامه که ی به نه ندازه یه ک سه یریوو هه مووانی بیده نگکرد. هه موو ده یانزانی کیزه که ته نیا بوکه شوشه یه کی نه خۆش و لاواز نییه، به لکو ئیراده یه کی گوره شی تیدا یه، ده شیانزانی فیکره ت گولدانچی زۆری به لاره گرنه خانمه بچکۆله که ی ماله ی به و چه شنه به هیزییت. هه موو چاوقایمی کچه که یان ده گپرایه وه بۆ جوړیک له لاوازی باوکه که، به لام هه مووش ده یانزانی

له نیوان گولدانچی و سه‌وسه‌ندا پِریزکی قوول و شاردراره هیه که هردوکیان به وردی سنووره‌که‌ی ده‌پاریزن.

نه و پوژه مه‌راسیمی چه‌ژنی له‌دایکبونه‌که به هیمنی پوی. له کاتی مۆم کوژاندنه‌وه و کیک خواردن و دیاری کردنه‌وه‌دا هه‌موو بیده‌نگی و له‌سه‌ره‌خویی سه‌وسه‌ن سه‌رسامیکردن... نه‌وکات هیچ که‌س نه‌یده‌زانی سه‌وسه‌ن بیر له چی ده‌کاته‌وه، نه له بنه‌ماله‌ی گولدانچیدا، نه له به‌ره‌ی داواکاره مه‌سته‌کانیدا و نه هیچ که‌سیکی دیکه‌ش له دونیادا.

سهوسه ن فیکرهت بریاریدا هر سه داواکاره که له پوژتکدا ببینیت. یه کیکیان له به یانیدا، نهوی دیکه یان له نیواره دا، سیته میش له شه ودا. خالد نامون یه که مین که س بوو که ده بایه سهعات یازدهی پوژی دیاریکراو له مائی فیکرهت گولدانچی ناماده بییت. چند ده قیقه یه ک بهر له وادهی خوئی، هاوپی به دوو ئوتومبیلی پر له پیاوان و خزمانی ناموننی گه یشته به ردهرگا، نهوان له به ردهرکی مائی فیکرهت گولدانچی دایانگرت و مالاواییان لیکرد و پویشتن. چند پوژ بوو ناموونییه کان هه موو هه ولتیکیان دابوو بو نه وهی پالپشت بو داواکه یان کوبکه نه وه و گولدانچییه کان له هه موو لایه که وه بخنه ژیر گوشاری خویمان. پاریزگاریان تیگه یان دبوو، فیکرهت گولدانچیان بو لای قایمقامی شار بانگرددبوو. هه موو شتیکیان بو نه م ساته نه جام دابوو، بویه هه موو چاوه پوانی دهره نجامی باشیان له م چاوپیکه وتنه ده کرد.

خالد نامون که چووو ژوووه وه بو سالونه گه وره کهی مائی گولدانچی، جوانی موبیل و تاییه تمه نندی دیکوره کان و پری ژوووه که له کتیب و تابلو و په یکه ر و شتی نه نتیک سه رسامیکرد، پیشتتر له زیانیدا جوړه ژوووریکی له م چه شنهی نه بینیبوو. سهیری لیها ت که بیته وهی فیکرهت گولدانچی خوئی پیشوازیبکات، کچیکی گهنجی دی بو ژوووریکی تر له قاتی سه ره وه رینماییکرد. ژوووه که کتیبخانه په کی نیجگار گه وره بوو، دلنیا بوو که متر له

ده هزار کتیب لهو ژوره دا نییه، هتا دیکوری سه قفه که ش کومه لیک کتیب بوو که هر له سه ره وپا به هندیک پت و ده زوی په نگا وپه نگ هاتبوه خورای. ژوره که که میک تاریک بوو. سه وسه ن گولدانچی له کراسیکی زردی کالدا که پرپوو له ختی سپی ناسک له و په پی ژوره که دا له سه کورسییه کی چه رمی کون و گوره چاوه وپانیده کرد، جگه له ملوانکه یه کی په ش هیچ خشلیکی تری پیوه نه بوو، هتا گواره یه کی هه زانیشی نه کرد بووه گوئی. خالد نامون پتر له چلو پینچ شه و بوو سه وسه نی نه بینیبوو، به چه شنیک جوان هاته به رچاوی، به زیی به دلی خویدا هاته وه. دیارپوو نه و جیگایه به تاییه ت چاککراوه تا سه وسه ن هر سئ چاوپیکه وتنه گوره که ی ژانی له ویدا نه نجامدات. جگه له سه وسه ن که سی تر له و ژوره دا نه بوو، به لام خالد نامون هه ستیکرد یه کیک کی تر که نابینریت ناگاداری هه موو دانیشتنه که یه، سو سه کردنیکی ناوه کی بوو که هیچ به لگه یه کی نه بوو، به لام خوی به جوریک ریکضت که ناگاداره یه کیک به نهیسی چاوه دیریده کات. سه وسه ن گه لیک نهم و نیان بوو، پیده چوو پیشوه خت بیری له هه موو جولیه ک و قسه یه کی خوی کرد بیته وه، به لام له گه ل هه موو شتیکیشدا به چه شنیک ناسک و خوشه ویست بوو، خالد نامون ناماده بوو هه موو شتیک له پیناویدا دابنیت. که له سه کورسییه که دانیشت، هه ستیکرد سه وسه ن به وردی سه یزیده کات، له دلی خویدا گوئی «نیستا ده زانیت من پیاویکی جوان نیم، نه وه نیم که نه و خوی پیوه ده بینیت». به لام به خیرایی هه ولیدا به سه ترسه کانیدا سه ربکه ویت و خنده یه کی گوره ی گرت که که مجار ده یوانی بیگرت. سه وسه ن به هیمنی له سه کورسییه چه ره که ی خوی دانیشتبوو، که س نه ییده توانی نامازه یه کی تاییه تی له شیوه ی دانیشتن و سه یرکردنه که یدا بدوزیتنه وه. سه وسه ن به هیمنیه که وه که خالد نامونی سه رسامکرد گوئی «به ریز خالد نامون، چه زمکرد

يەكەم كەس تۆ بېينىم، لە بەرئەوھى زۆرىيەى كەسانى خىزانەكەم تۆ وەك داواكارىكى باش باسەدەكەن. بەلام من نازانم تۆ كىتت... وەختە ھىچ شتىكت لەسەر نەزانم... ھىچ شتىك... دواچار من كچىكى نەخۆشم، گەر شوو بە ھەز كەستىك بگەم، دەبىت زۆر شتى لەسەر بزانم».

خالىد ئاموون بە ئەدەبىكى زۆرەوھ گوتى «سەوسەن خان. ھەقى خۆتە، لەسەر ھەموومان، ھەموو شتىك بزانىت».

نەيدەويست لەقسەكردندا زۆر بېوات، ترستىكى ھەبوو قسەكانى ھەندى شت ئاشكرابەكەن كە نايەويت سەوسەن بيانبىنىت. سەوسەن گوتى «تاكە شتىك كە سەيرە، ئەوھىيە تۆ بۆ ئاموونىيەكان دەخەيتەكار... پارىزگارى شار، جىگرەكەى، ھەموو ئەوانە... خۆت دەزانىت ئەو شتانە دلى كچىكى نەخۆشى وەك من بەراستى دەشكىنىت. من كچىك نىم بە زۆر بۆ كەس بىم...».

خالىد ئاموون بىرىكردەوھ، كىژەكە بە جۆرىك ناسكە ھەر مەخلوقىك بە زۆر بىەويت بىيات بۆ خۆى، دەيشكىنىت... لەو بوونەوھەرە ناسكانەيە كە تەنيا خۆى دەبىت بچولت، ھەر شتىكى بەركەويت، لەوانەيە بگەويت و بشكىت. بەسەردانەوانەوھ گوتى «سەوسەن خان... من كورپى عەشرەتى ئاموونىم، ئەوان دەزانن تۆ چ داواكارىكى زۆرت ھەيە، مەسەلەكە ھەمووى ئەوھىيە من نامەويت تۆ بدۆرپىنم... لە پىنچ مانگ لەمەويەرەوھ كە تۆم بىنى، گوتم ئەوھ ئەو كچەيە كە من لەم دونيايەدا بۆى دەگەرپىم. من پىشتر ھىچ رىگايەكم نەبوو كە باسى خۆمت بۆ بگەم... من تكام لە ئاموونىيەكان كرد پشتم بگرن، چونكە بۆ يەكەمجارە لە زياندا عاشق دەبىم، زۆرىيەى ئاموونىيەكان دەزانن من تەواو نىم، دەزانن چوار مانگە دوكان و كاسىبىيەكەم ھاتۆتە كزى».

سەوسەن پرسى «نازانم، دەتوانم بپرسم، كزىوونى كاسىبىيەكەى تۆ،

چ پەيوەندى بە ئىمەوھ ھەيە؟»

خالىد ئاموون ئىستا بۇ يەكەمجار لە ژيانيدا ھەولى دەدا، لە بەردەم كەسكىدا ھەك عاشق دەرىكە ویت: «پەيوەندى ئەو ھەيە كە من ھىندە بىر لە تۆ دەكە مەو، ناتوانم بىر لە شتەكانى تریكە مەو، ھەك جارار ئارەزووم نە ماو، جارار خۆشییەكى زۆرم لە كاسبى دەبىنى، ئىستا بە جۆرىك گۆراوم خۆم ناناسمەو، ناتوانم خەرىكى ھىنانى كەلوپەلى نوئى بىم، پەيوەندىم لە گەل قاجاغچىبە كاندا كزیووه، چوار مانگە سەفەرى بەغدام نەكردو، چوار مانگە ھىچ كراسىكى نوئى يان ە تریكى تازەم نەھىناو... ھىچ شتىك... خانم ھىچ شتىك... لە بەرئەو ھى تەنیا بىر لە تۆ دەكە مەو».

سەوسەن بە ئەسپایى پرسى «بەلام چۆن بىر لە من دەكە یتەو؟»
خالىد ئاموون چاوەروانى ئەم پرسىارە ھى دەكرد، بەلام لە گەل ئەو شدا ھەستىكرد ناتوانیت ھەلامبىداتەو، دواى كەمىك ھەستان گووتى «شتىكى قورسە، ھەك ئەو ھى دەستىك بەردەوام بتخنكىنیت، ھەستىكە لە سەرتدا دووبارە دەبیتەو، شتىكە ھەسەف ناكړیت، ھەك شتىك بۆى بگەریت و نەيگە یتى».

دلىابوو نەیتوانیو ھەعبىر لە خۆى بكات، دلىابوو. بەلام دەبزانى سەوسەن فىكرەت بۆ ھەلامى ئەو پرسىارە بانگى نەكردو، پەنگە تەنیا وىستبىتى ببىنیت بزانیت بە ئەندازەى دوو داواكارەكەى تر جوانە، ياخود تىبگات چۆن قسەدەكات، ياخود ھەر شتىكى تر كە ئەم خەيالى بۆى ناچیت. سەوسەن كەمىك دەنگى گۆرى، شتىك لە پرسىارە كەیدا بوو كە خالىد ئاموون بە تەواو ھى ماناكەى بۆ ديارى نەكرا: «خالىد ئاموون، ھەزەكەم بزانم تۆ چىرۆكى شەپەچەقۆى ژىر زەمىنەكەت بىستوو ھىان نا؟»

«خانم ھىچ كەسكى نىبە، ئەو ھى نەبىستبیت»

«دەمە ویت بزانم تۆ ئامادە ھىت لە پىتاوى مندا چەقۇ لە كەسى تر

بدهيت... يا نا؟».

خالىد ناموون چاوه پوانى ئەو پرسىيارەى نەدەكرد، سەرى بەرزكردەوہ بۆ ئەوہى بە پوونى سەيرى پوخسارى سەوسەن بگات كە تارىكى كتیبخانەكە سىبەرىكى تۆخى خستبووہ سەر، ھەستىكرد ئەستەمە ھىچ لە دەموچاوى سەوسەندا بخوینتتەوہ. بە ھىمنى گووتى «ئەوہى لە پىناوى تۆدا نامادەى شەر و مردنم گومانى تىدا نىيە. سەوسەن خان تۆتەنيا كە سىكى دەتوانىت وا لە من بگەيت شەپانى و بىرەحم بىم...». سەوسەن دووبارە پرسى «دەتوانىت لە پىناوى مندا كەس بكوژىت؟». خالىد ناموون گووتى «دەتوانم... بىئەوہى دوودل بىم... بىئەوہى بىرىكەمەوہ...».

سەوسەن بە غەمگىنىيەوہ پرسى «بۆ لە پىناوى كچىكى نەخۆشى وەكو مندا، نامادەيت خەلك بكوژىت؟... دەبىت ھۆكەى بگەرپتەوہ بۆچى؟ ھەست ناكەيت، پەيوەندى بەوہوہ ھەيە زىان لەم شارەدا مرۆف دەخنىكەيت. ھەست ناكەيت، ئەم شارە زۆر زۆر بچوكە، شوپىنكە مرۆف لىرەوہ چاوى لە دونيا نىيە. ئەوہى كە كچىك دەتوانىت كۆمەلىك پىاو شىتبات، پەيوەندى بە شارەكەوہ ھەيە، بەم شوپىنە بچوكەوہ كە دلى مرۆف دەگوشىت؟».

خالىد ناموون سەرى داخست و گووتى «ئەوہ ھىچ لەوہ ناكوژىت كە من دەتوانم لە پىناوى تۆدا بىرەحم بىم».

سەوسەن لە جىگاگەى خۆى ھەستا، ئىستا خالىد لە بەر پۆشنایى پەنجەرەكەدا لە نىوان كتیبەكاندا پرونتر دەبىينى، ئەو پەفتە زەردەى مىلى، ئەو تەوقە سىپىيانەى گولئىكى چكۆلانەيان بە قزىيەوہ پاگرتبوو، ئەو گەردنە بەرزەى، ئەو ملوانكە پەشەى ھەندىك لە دەنكە بارىكەكانى وەك چىزوى دوپشك دەدرەوشانەوہ... وىستى ھەستىت، بەلام جورئەتى نەكرد. سەوسەن دواى كەمىك گەپان بەناو كتیبەكاندا، چوہ پىشتى

کورسییه‌که‌ی خالید و پرسى «ده‌توانیت له پیتاوی مندا کامه‌رانى سه‌لما و مه‌نسور ئیبراهیم بکوژیت؟». خالید ناموون که‌میک راپچه‌کى، نه‌یده‌زانى که‌چه‌که ده‌یه‌ویت به‌ره‌و کوپى به‌ریت، چى ده‌ویت و ده‌یه‌ویت بگاته چى. نه‌یده‌زانى چى وه‌لامبداته‌وه. خالید ناموون که‌میک چاکه‌تى قاته خووله‌میشییه‌که‌ی چاککرد، به‌ئه‌سپای پالیدا به‌پشتى قه‌نه‌فه‌که‌وه و بیویستى خوئى گووتى «رقم له‌ه‌ردووکیانه. خوژگه ده‌خوازم هیچیان له‌سه‌ر ئه‌م دنیايه نه‌بوونایه. هه‌تا ده‌مرم رقم له‌و دوو پیاوه ده‌بییت... واده‌زانم ئه‌وانیش به‌رامبه‌ر به‌من هه‌روان». وشه‌کان به‌رقیكى گه‌وره‌وه له‌زارى هاتنه‌ده‌ری، خووشى له‌و کینه له‌ناکاوه‌ی خوئى سه‌رسامبوو، دلنیا‌بوو ده‌توانیت ئه‌و دوو کوپه‌ی تر بکوژیت، له‌یه‌که‌م ساته‌وه چیژۆکه‌کى بیستوه توانایه‌کى ترسناکى کوشتن له‌خویدا هه‌ست پی‌ده‌کات، به‌لام پیتشتر له‌گه‌ل خووشیدا وه‌ها ئاشکرا نه‌یدرکاندوه. گه‌رچى دلنیا‌بوو قسه‌کانى سه‌وسه‌ن فیکره‌تیا‌ن تووشى په‌شوکانیكى کتوپر کرد، به‌لام هه‌ستى به‌ئاسووده‌بییه‌کى قوولکرد، ئه‌وه راستییه‌کى شار‌دراوه‌ی ناو دلئى بوو، دلنیا‌بوو سه‌وسه‌ن فیکره‌ت نیازى ئه‌و کوشتنه‌ی خویندۆته‌وه، ده‌ستى له‌و ئاره‌زووه نه‌ینییه داوه، کئى چوزانیت، له‌وانه‌یه ئه‌و وه‌لامه ته‌واوى وینه‌ی ئه‌و به‌باشه لای سه‌وسه‌ن فیکره‌ت بکوژیت... هه‌ستیکرد له‌رینگای ئه‌و قسانه‌وه سه‌وسه‌ن فیکره‌ت باشتر تییده‌گات، رووتتر ده‌بیینیت، به‌هیزتر ده‌یناسیت. به‌لام ئه‌م پرسیاره له‌کچىکى وه‌ها ناسکه‌وه گه‌لیک دلپه‌قانه بوو.

سه‌وسه‌ن ماوه‌یه‌ک له‌ژوره‌که‌دا سوپا‌یه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی جوژه بیباکییه‌کى قوولئى به‌رامبه‌ر هه‌موو شته‌کان تیدا‌بییت، خوئى به‌کتیبه‌کانه‌وه سه‌رقالده‌کرد، له‌نیوان قسه‌کاندا بیده‌نگى دریز و قوولئى جیده‌هیشت، هه‌ندىجار له‌ده‌رگای کتیبخانه‌که‌وه ئه‌و کچه‌ی بانگده‌کرد تا چا بۆ میوانه‌که به‌ینیت. پرسیاره‌کانى گه‌لیک تیکه‌لاویوون، زۆریه‌یان

دەربارەى شتگەلەيك بوون خاليد ناموون نەيدەتوانى وەلاميانبداتەو، هېچ پرسىيارىكى پاستەوخۆى دەربارەى سامان و مال و خانووى جيا و زىرپ و ئەو شتانه لى نەكرد، بەلكو پرسىيارەكانى دەربارەى پەيوەندى ئەو بەسروشتەو، پەيوەندى ئەو بە ئەستىزەكانەو، باوهرى بە ژيان لە هەسارەكانى تردا، باوهرى بە ژيان لە دواى مردن و ئەو شتانه بوو. خاليد ناموون نەيدەزانى چۆن بچىتە ئەوجۆرە دىالۆگانەو، هەستىكرد دەستەپاچە و كەم توانايە، بەلام شىوازى قسەكردنى كچەكە، جولاندنەو ناسكەكانى، شەيدايكردبوو. دلنباوو يەككى تر و لە هەلومەرجىكى تردا ئەم پرسىيارانەى لىيكات، لەوانەيە پوونتر بتوانىت وەلاميانبداتەو، بەلام نىستا هيندە بە سىحرى كچەكە سەرسامبوو، هيندە فەزاي ئەو كتيبخانەيە و ناسكى ئەو و بوئى هەناسەكانى گىزىانكردبوو، تواناى بىركردنەو، لەو پرسىيارە گەورانە نەبوو.

بەلام دوا پرسىيارى سەوسەن سەرلەبەر ژيانى خاليد ناموونى گۆرپى، ئەو ئەو پرسىيارە گەورەيە بوو كە سەوسەن چەندىن سال بوو بىرى ليدەكردەو، ئەو پرسىيارەبوو كە دەيوست لە هەر كەسىكى بكات كە دىتە داواى، بە هىمنى گوتى: «خاليد ناموون گويىگرە، پرسىيارىكت ليدەكەم وەلامەكەى بۆ ژيانى من و تۆش زۆر گرنگە، زۆر شت لە ژيانى من و ئەم چىرۆكەدا لەسەر ئەم وەلامە دەوەستىت: گەر بەسەفەرىكى درىژ بتنىترم بۆ دوور، بۆ زۆر دوور لەم شارە، سەفەرىكى چەند سالە ... سەفەرىك تىيدا دلنيا نەبىت، كاتىك دىتەو، من ژنى تۆم ... من بۆ تۆم ... ياخود من زىندووم و ماوم، دەچىت ؟ باش بىرى لىبكەرەو، كە دەگەرئىتەو، دلنيانىت من ژنى تۆم يان نا ... دلنيانىت من شووت پىدەكەم يان نا ... دەپۆيت ياخود نا؟». خاليد ناموون ويستى شتىك بلى، بەلام سەوسەن پىشىكەوت و گوتى «نا خاليد ناموون، وەلامە مەدەو ... ئەو پرسىيارىكە دەبىت بىرى لىبكەيتەو ... زۆر زۆر بىرى

لێبکەیتەوہ ... من ئەمڕۆ تۆم بۆئەوہ بانگکرد ئەو پرسیارەت لێبکەم...
 خالید ئاموون بپۆرەوہ بۆ مالتی، دەتوانی چەند پۆژیک یان چەند
 ھەفتەیک بچیت بۆ گوندەکان... بۆ شارێکی تر... بۆ ئوتیلێک لە
 بەغدا و بیریکیەیتەوہ. ھەرکاتیک گەشتیتە بیریاریکی تەواو، وەلامەکەت
 بخەرە سەر کاغەزێک و بە کەسێکدا بۆم بنێرە، لە ئیستادا تەنیا
 دەمەوێت بیریکیەیتەوہ».

کە خالید ئاموون لە مالتی فیکرەت گۆلدا نچی ھاتە دەرەوہ، ماندوو و
 ڕەنگەپیو دیاریوو، ھەموو بینیان نا ئومیدیەکی قورس لە سەر پوختاری
 بوو، تا گەشتە سەر شەقامە کە گەلێک چاوی نھێنی چاوە دێریان دەکرد،
 لەویادا ھەک کەسێک ونبوو بێت وەستا، پێدەچوو سەرما ی ناوہ پراستی
 زستانیش ھێندە ی تر تەزاند بێتی، ھەک بێ ویت خۆی بشاریتەوہ لە ناکاو
 ئاراستە ی خۆی گۆپی و بەرەو باکوور سەرکەوت، لە شەقامێکی تەسک
 و چۆلانەدا کەمێک وەستا، لەویادا تاکسییەکی ڕاگرت و بە دوو دلییەکی
 زۆرەوہ سواریوو، بە پەشۆکاوی قسە ی لە گەل شۆفیژە کە دا کرد، ھێچ
 کەس نەیدەزانی چی لە خەیا لیدا دەگوزەریت، ھێچ کەسیش تا بە یانی
 پۆژی داھاتوو ھەوالتیکی پاستەقینە ی دەریارە ی چاوپێکەوتنە کە نەبیست...
 تەنیا دوای بیست و چوار سەعات، کە مەنگۆپی بابەگەرە کەوتە
 گێژانەوہ ی چیرۆکە کە ھەموو تیگە یشتین چی لە نیوان سەوسەن فیکرەت
 و خوازیبێنیکە راندا پوویداوہ.

مهنگوپى بابه گه وره له ژير زه ميني نوتيله كه ي باوه جاندا چيرۆكه كه ي
 بۆ هه موومان گتيايه وه، نه و به و دهنگه منگن و پشتمله كوورپه يه وه،
 له ناوه پاستى هه موواندا وه ستاو گووتى «وهك ده زانن كامه رانى سه لما
 دواه مين كه س بوو كه ده بيت بجيت بۆ لاي كچه كه ي گولدانچى، پيشتر
 هه ر دوو داواكاره كه ي تر سه ردانى مالى گولدانچيان كردبوو... من گووتم
 به قهبرى مردووم ئيمه تياچووين، گووتم به ناموسى عه زيزى هه موومان
 حيسابمان پاكه، نه گينا بۆ كچه كه ئيمه ي خستۆته دواى دواوه، سى
 پۆژ بوو، من هه والى ناخۆشم ده بيبست، سى پۆژ بوو شوينم به خۆم
 نه ده گرت... هه موو ده يانگوت گولدانچيه كان، بپاريانداوه كچه كه يان
 بدهن به خاليد، هه موو واقسه يانده كرد كه شته كه بپراوه ته وه، كه زانيم
 ناموونيه كان كاكي موخافيزيان خستۆته سه ر خه ت هيو ا بپراو بووم...
 هيوام به چى بميتيت، من و موخافيزيان نه گووتووه . كامه رانى سه لما
 ته نيا منى هه بوو غه مى بخوات... منيش بپاويكى بيده سه لات نيم، به لام
 گه ر خۆيان مه سه له كه به جۆرىك له جۆره كان بپريننه وه و كچه كه پازى
 بيت، نه وا له قه نديلدا پراوه حوشتر ناكريت... وانويه عه زيزى من، يوسف
 كه ويار ده يگوت پياوى نازا نه وه يه له شه پى دۆراو پابكات» .
 هه موو ده يانگوت «مهنگوپ به رده وام به، مهنگوپ باسى نه وه بكه
 سه وسه ن فيكره ت چى به كامه ران گووتووه» .

مهنگور دهيزانى قسه كانى له ته واوى شاردا بلاوده بيته وه، له بهرته وه به شوق و زهوقىكى زوره وه بۆ مه موومانى گيڙايه وه و گوتى « كه كامه رانى سه لما پۆى من دلم له مستمدا بوو، تا بهرده رگاي مالى فيكرهت گولدانچى له گه ليدا چووم... دونيا شهو بوو، به ناموسى مه رچى مه لايكه ته، من له بهر سه رما خه ريك بوو زريكه م ده كرد، به لام كامه رانى سه لما گوتى لى نه بوو... باكى به سه رما نه بوو. من به زهيم به كورپه كه دا ده هاته وه، وا سه يرى مه كه ن... كورپه كه پيشتر له گه ل ژاندا سه روو سه ودايه كى نه بووه، له و مه سه له يه دا هر ژوليك تان بگرم له و ليزان ترن... كورپه كه له يه ككاتدا ده ترسا و دلشيشى خوش بوو. كه له بهرده رگاكه سه يرمكرده وه به جورىك جوان و بوشناخ بوو، مه پرسن. دلنيا بووم قوزنتييه كه ي له و جورپه ژنان له مه موو گوناھيكي ده بوورن... پياوى ناشيرين گه ر گوناھى به نه ندازه ي موريه ك بيت، ژنان ليديه كه ن به كيويك، به لام بهس خودا ده زانيت بۆ پياوى جوان چ ليبورده ن... بهس خودا ده زانيت. كه چووه ژورئى من چاوم پريبو له فرميسك بۆى، چه زنده كرد له گه ليدا برؤم تا كومه كييكه م... به لام مه رجه كه وه ها بوو، هيچ داواكارىك بۆى نه بوو كهس له گه ل خويدا به ريت... هر كه سيك مه رجه كه ي بشكاندايه حيسابى پاك بوو»

مه موو به يهك دهنگ هاواريان ليكرده وه «مهنگور، ده مانه ويته بزانيين له مالى فيكرهت گولدانچى چى پوويدا... ده مانه ويته شه وه بزانيين، بهس قسه ي پروپوچ بكه به ناويدا»

مهنگور ده يگوت « گوييگرن كه كامه رانى سه لما ده چيته ژورئى، تيده گه ن... كه ده چيته ژورئى، فيكرهت گولدانچى خوى پيشوازي ناكات، كچيكي جوانى تر پيشوازيده كات، پيشى ده كه ويته، به سه ر قادرمه يه كى زور كه شخه دا سه رى ده خات... من خوم شه و قادرمانه م بينيوه، خوم بينيومه، ده زانم چ ريزه قادرمه يه كى جوانه، كامه رانى سه لما ده چيته

كتىبخانه يەكى گەورەو، وەكو باسىدەكات ھەزاران كىتېبى تىدابو، ھەزاران كىتېبى گەورە گەورە، سەوسەن لە ژوورېكى وەھادا پېشوازىدەكات، كراسېكى زەردى لەبەردا دەبىت، لەوانەى خەتى سپيان تىدايە ... كچەكە لەويادا زۆر بە حورمەتەو تەوقە لەگەل كامەرانى سەلما دەكات، زۆر بە حورمەتەو چا و ميوە دەخاتە بەردەمى، بە كامەرانى سەلما دەلئىت: تۆ لە شارېكى چكۆلانەدا لەدايك بوويت، گەر لە شوينىكى تىرى دونيادا لەدايك ببووينا، لەبەر كچىكى وەك من، لەبەر خانمۆچكە يەكى نەخۆشى وەك من چەقۆت لە كەس نەدەدا. سەوسەن سەرزەنشتى كامەرانى سەلما دەكات، تا دەتوانىت سەرزەنشتيدەكات، بەلام ئەوئى من لە قسەكان تىگەيشتم ئەوئى كە ھەمووى لۆمە و گازەندەى دۆستانەبوون. خانمە بچكۆلەكە لەگەل گلەببەكانيدا دەلئىت گەر تۆ گەورەئى دونيات بزانبايە ئاوا ئاسان چەقۆت نەدەوھشاندا، باش گوئيگرن ... ئا لىرەدا، ئاللىرەدا سەوسەن ھەلدەستىت و ئەتلەسىكى زۆر گەورە دەردەھىتت، ئەتلەسىك كە ھەرچى شتىك لەسەر زەوى ھەيە، ھەتا بچوكتىن گونديش، ھەتا دوورتىن كوئىرە قوخلەى دونياشى لەسەرە. كچە بەدبەختەكە ماوئەكە خۆى ھىلاكدەكات تا گەورەئى دونيا پيشانى كامەرانى سەلما بدات، ھەموو بەحرە گەورەكانى پيشاندەدات، ھەموو كيشوەرەكان، كۆمەلئىك شارى سەير كە شوئىنەوارى كۆنيان تىدايە، كىتېبىكى بەقەدوقەوارەى لەسەر كەشتى و كەشتىسازە كۆنەكان دەخاتە بەردەست. كامەرانى سەلما كە خۆى عەشق لە قوونى دەچۆرپت، بە لوتقى كچەكە ئەوئەندەى تىر پەكى دەكەوتت ... كە كچەكە ئەو ھەموو نەجىبى و ناسكيبە دەردەخات، كامەرانى سەلما لەويادا دەكەوتت ... راستەوخۆ ئەزئۆ دادەدات و دەكەوتتە سەر چۆك، وەك مندالئىك دەستدەكات بە گريان و دەلئىت تكام وايە شووم پىبەكەيت، دەلئىت ناتوانم ئەو بەخمە خەيالئەو كە تۆ دەشىت بۆ كەسى تىر بىت. پىيدەلئىت، من كورپىكى دەولەمەند نىم،

من قومارچيم، چه قوڭكيشيكي نامەردم، كه سيكي توپەم، بە لآم لە گەل
تۆدا ميڤديكي باش دەبم. كچەكە بيئەوہى شپڤزەبيت، وەك خۆى بۆ
هەموو شتيك ئامادە كڤديت، دەستى دەگريت و هەلئيدە ستيئيتتەوہ، بە
ناموسى داىكم وايە، خۆى دەستى دەگريت و هەلئيدە ستيئيتتەوہ، هەتا
ماوہيەكى دريژيش دەستى لە دەستيدا دەبيت... گوڤيگرن، يادى بەخيڤر
كاتى خۆى جەمالى عەنبەر دەيگوت، دوو دەقيقە دەستت لە دەستى
كچيكدە بيٲ، يە عنى ئيشەكە تەواوبووہ، يە عنى هەموو شتيك بڤاوەتەوہ،
كامەرانى سەلما دەليٲ، كچەكە دەقيقەيەك زياتر دەستى لە دەستيدا
بووہ».

مەنگوپر كە ميٲك بيٲدەنگ دەبوو و هەرچى لە ژيڤر زەمىنى ئوتيلەكەدا
كۆبووبووينەوہ دەمانگوت «ئەى دوايى چى... ئەى دوايى چى،
مەنگوپر... ئەى دوايى چى».

مەنگوپر دەليٲ «يوسف كە ويار دەيگوت شەڤ بە پڤسيار دەست
پيٲدەكات و بە پڤسيار تەواو دەبيٲت. شەوہكەى كامەرانى سەلماش
بە شتيك كۆتايى ديٲت كە باوہ پڤناكەن. شتيك لە چاوہ پوانى كە سدا
نييە، كچەكە پڤسياريٲك لە كامەرانى سەلما دەكات، پيٲدەليٲت ئامادەيت
بەسەفەر بڤويٲت بۆ شوڤينيكي زۆر دوور، سەفەرٲك بۆ مەملەكەتيكى تر
كە لەوانەيە چەند سالٲ بخايەنيٲت، بەمەرچيٲ كە هاتيتەوہ ئەوہت زامەن
نەبيٲت كە مەن بيم بە ژنت يان بتوانم شووت پيٲكەم يان هەر لە ژياندا
مايم».

يە كيٲك دەليٲت «خوای عالەم، دەيەويٲت بگات بەچى؟ دەيەويٲت كوڤرە
بەستە زمانەكە بۆ كوڤى بنيريٲت؟». يە كيٲكى تر دەليٲت «ئەم كچەتيوہ
چى لەسەردايە، مەنگوپر، تۆ بلى چى لەسەردايە؟»

مەنگوپر بە خيڤرايى قسەكان وەر دەگريٲتەوہ و دەليٲت «ئاليريەدا
كامەرانى سەلما عاقلبيەك دەكات ليٲم پانە دەبينى، دەم و دەست لە

كچه كەي گۆلدانچى دەپرسىت: خانم، بەر لەو ەي وە لەمبەدە مەو، پېمبلى ئەم پرسىيارەت لەوانى تىرىش كىردو ەيان ئەم پرسىيارە ەەر بۆ مە... بۆ مەنى بەدبەخت. كچه كە بە ئەرزو ئاسمان سوپىندى بۆ دەخوات كە تا ئىستا بە چاوپكى جياواز سەيرى ەيچ يەك لە داواكارە كان ناكات، ەەر سىكيان لاي ئەو وەكو يەك وان و ەيچ يەككىيانى ەلنەبژاردو، ئەو پرسىيارىكە لە ەەر دوو داواكارە كەي تىرىشى كىردو، دەشلىت شتە كان ەمورى لەسەر ئەو وەلامە بەندە كە لە دەمى ئەوان وەرىدە گىرتتەو، تكاشدەكات بىر لە پرسىيارە كە بكاتەو و ئەوسا وەلامبەداتەو... ئىو دەلەين چى... ەا... شتە كان ئاوا بون... بە ناموسى ئەوليا كامەرانى سەلما كاتىك ەاتەدەرى ماو ەي كى درىژ قسەي بۆ نەدەكرا، مەن بە درىژلى ئەو ماو ەي لەو بەر سەرمایە دا ەلەدە لەرزم و چاوەروانمەدە كىرد... ئەو ەي لە ەيسابمدا نەبوو قسەي لەو جۆرە بوو، دەمگوت ئىستا بە كوپرە بەستە زمانەكە دەلەيت، كوا مالت، كوا ماشىنت، كوا كارو كاسبىت... تۆ قوونىكى بىخىر، باسى ژنەينانى چى دەكەيت. بەلام ئەو ەي پرسىيارى وەها بكات، ەقلم بۆ شتى وەها نەدەچوو».

ەمور ئەوانەي لە ژىر زەمىنەكەي ئوتىلى باو ەجاندا بووین، بە خۆشانىكى نۆرەو پرسىمان «ئەي مەنگور تۆ دەلەيت چى... تۆ چۆن لەم مەسەلە يە تىدەگەيت، تۆ تەفسىرت چىيە؟».

مەنگور بە ئارامى لەسەر كورسىيەك بەرامبەرمان دانىشت و گووتى «تاكە تەفسىرم ئەو ەيە كچه كە لە كچى ئەم شارە ناچىت، لەو جۆرە نىيە ەەر چاوپان بە لووتى يەكەم خوازىننىكەر كەوت دەيكن بە ەلەلە لىدان... شتىك لە ەقلایەتى بە كەسانى وەك ئىمە ناخوینرتتەو، ەيشتا زوو ەس قسەي راست و دروست بكات، بەلام گىرنگ ئەو ەيە لەم بەشەدا كەس لە خوازىننىكەران بە راستى دەرنەچوون... تاكە براو ەي ئەم يارىيە تا ئىستا ەەر ئەو كچه ەيارەي گۆلدانچىيە».

مەنسور ئەسرین گەلیک بیرى لە ھەموو چاوپیکەوتنە کە کردەو،
 ھەموو ئەو زانیارییانەشى بەراوردکرد کە ساقى مەحمود لە بازار دەر بارەى
 یە کتر بینینەکانى سەوسەن لە گەل دوو داواکارە کەى دیدا کۆیکردبوونەو .
 ئیستا چ بەرەى کامەرانى سەلما و چ ناموونییەکان بەوردی چیرۆکی
 خۆیان لە ھەموو لایەک دەگتپرایەو، بەلام ساقى مەحمود و پراویژکارەکانى
 دیکەى مەنسور پێیان وابوو ئەوان تەواوی چیرۆکە کەى خۆیان بە
 نھێنى بەیژنەو، چونکە ئاشکرا نەکردنى چیرۆکە کە، جۆرە پەشوکان
 و دوودلییەک لە ھەموو لایە کدا دروستدەکات کە پێدەچیت مایەى
 ئەو بییت پتر بکەونە ھەلەو . مەنسور لە ئیوارەى چاوپیکەوتنە کە دا
 سەیرى لیھات کە سەوسەن گۆرانییە کەى ساقى مەحمودی بیستبوو و
 شیعەرە کەى مستەفا ھەژاریشى خویندبوو، بەلام زۆریەى قسەکانى
 لە گەل مەنسوردا دەر بارەى «گەرەى دونیا» بوو، دەر بارەى ئەو
 دوورگە دورانەى سەرتاپایان درختە و ئەو بەندەرە شینانەى ئاسمانیان
 لە بەر پالندە نابینریت . مەنسور لە عاشقە درۆزنەکان نەبوو، بە پێژکی
 زۆرەو گروتى « سەوسەن، من لە گەرەى دونیا زۆر دەرترسم، من لەو
 کەسانەم کە ژيانى ئەم شارەیان پێخۆشە، نامەویت زۆر دووریکەومەو» .
 سەوسەن گروتى « ھەر دلێک جیھان لە گەرەبیدا نەبینیت، بە ھەژاری
 دەمیتیتەو» . بەلام مەنسور ھەک عاشقە مندالکارەکان وابوو، ھەروا بە

سادەبىيەۋە گروتى «جىھان تەنيا ئۇ كاتە گەۋرەيە كە تۆ لىمەۋە
 نىزىك بىت، گەر تۆ دورىبىت، ھەموو زەمىن بچوكە». ئاشكرا كچەكەي
 فىكرەت گولدانچى لەۋ قسانە تىنەدەگەيشت، ئۇ بە پىچەۋانەي ژئانى
 دىكەۋە ۋا دەردەكەۋت ۋەك ئۇۋەي قسەي عاشقانە كەم بىبىزۋىنىت.
 بە غەمگىنىيەۋە گوۋتى «تۆ بۆيە منت خۆشەدەۋىت، چونكە جىھانت
 نەبىنىۋە، شارە دورەكان ۋ دارستانەكان ۋ مىللەتانى تىرت لە نىزىكەۋە
 نەبىنىۋە. خۆشەۋىستى قسەيەكى پىرۋپوچە گەر تۆ نەزانىت چەند ھەلى
 گەۋرەت بۆ ژئانى تىر ۋ خۆشەۋىستى تىر لە بەردەستدايە... دەبىت
 شارى تىر ۋ ژنى شوۋىتى تىر بىبىنىت، ئۇسا دەزانىت بەپاستى منت
 خۆشەدەۋىت ياخود نا». كچەكەي فىكرەت گولدانچى پاي ۋابوۋ پىاۋان
 بۆيە ژئدەھىتن بۆ ئۇۋەي چاۋ لە گەۋرەيى دۇنيا داخەن، بۆ ئۇۋەي
 ھەستى دىكە تاقي نەكەنەۋە. مەنسور ئۇ چەندجارە كەمەي لەۋەۋبەر
 لەگەل سەۋسەندا قسەيكرىبوۋ، ئۇ دىۋە پەقەي لەم خانمە ناسكەدا
 نەبىنىبوۋ. ئۇ پۆژە لەگەل كراسە زەردەكەشىدا، لەگەل ئۇۋەي گەلەك
 لەسەرەخۆ ۋ بە دەنگىكى ھىمن دەۋا، ھەستىكرىد ئۇم خانمە بەجۆرىك
 لە جۆرەكان ھىشتا ئامادە نىيە بۆ شوۋكرىد. بە ئەزمنى خۆي
 ھەستىدەكرىد ئۇ كچانەي ئامادەن بۆ شوۋكرىد شىتىكىان تىدايە لە
 سەۋسەندا نىيە، جۆرە پەشىۋىيەك، جۆرە كرانەۋەيەكى لەناكاۋ، شىۋە
 دلخۆشىيەك يان غەمگىنىيەكى كىتۋىر كە ھىچى لەگەل ئۇ ھىمنى ۋ
 ساردى ۋ خۆگرىيەي سەۋسەندا ناگونجىت. كچەكەي گولدانچى ھەمان
 ئۇ پىرسىيارەشى لە مەنسور كىرد كە لە دوۋ داۋاكارەكەي دى كىردىبوۋ،
 مەنسور ئىستا نەيدەزانى چى بكات. لەگەل گەپانەۋەيدا ھەستىكرىد بە
 جۆرىكى سەير ۋ شىتاتانە ئۇ كچەي خۆشەدەۋىت، ھىندەي خۆشەدەۋىت
 بە سەعات بۆي بگرى، بەلام كىژەكەي گەلىك تەلىسماۋى ۋ ئالۆز ۋ
 نەگىراۋ ھاتە پىشچاۋ. كىژىك بوۋ ناسكىيە زۆرەكەي، بارىكى ۋ پەنگە

کال و نیگا بيماره‌کانی بانگیانده‌کردی، بەلام شتیکی نادياريشی تیدابوو
 وایده‌کرد باوه‌پیکه‌یت کیزتیکی سارد و بیباکه و غمیکی ئەوتوی بۆ
 هیچ شتیک نییه. ساقی مەحمود که مەنسوری بەو حاله بینى گەلیک
 دلێ بۆی سووتا، سەعات پینجی ئیواره بوو، دونیا تەواو تاریک بوو،
 پیکه‌وه سوار تاکسییه‌ک بوون و لەبری ئەوه‌ی بگه‌رپنەوه بۆ ماله‌وه
 بردی بۆ «بنکه‌ی تپیی هه‌رزال بۆ موسیقای میلیی» تا له‌وئ پیکه‌وه
 به‌ هیمنی قسه‌بکه‌ن. ئاشکرا کۆپه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ نه‌یده‌زانى چ بریارێک
 بدات، هه‌ستیکى هه‌بوو که کیزه‌که‌ی زۆر دوورده‌ست بینیه‌وه و واتیده‌گات
 که هه‌رگیز بۆ ئەم نابیت. ده‌بیت بلیم که تیوه‌گلانى ساقی مەحمود
 گه‌رچى به‌شتیکى گه‌وره‌ی له‌ پیناوی دلێ ئیبراهیم ئەسریفندا بوو، هۆیه‌کی
 دیکه‌شى کینه‌یه‌کی قوولێ ساقی بوو به‌رابه‌ر مەنگوپى باهه‌گه‌وره، ساقی
 له‌ گه‌نجیه‌وه‌ پقی له‌ مەنگوپ و خیله‌ چه‌قۆکیشه‌که‌ی هاوده‌می بوو، له
 کۆتایی په‌نجاکان و سه‌ره‌تای شه‌سته‌کاندا ده‌مانتیک که هه‌ردووکیان گه‌نچ
 بوون، چه‌ند جارێک له‌ ئاهه‌نگه‌کاندا به‌زمی گه‌وره‌یان بوویوو، مەنگوپ
 ئەو زه‌مانه‌ خۆی وه‌ک دوزمێکی سه‌سه‌ختی کۆمۆنیسته‌کان پيشانده‌دا،
 هه‌مووش ده‌یانزانى ساقی مەحمود هه‌وادارى کۆمۆنیسته‌کانه، مەنگوپ
 سلێ له‌وه نه‌کردبووه‌وه جارێک پوو به‌پوو پینبلیت «تۆ لۆتییه‌کی
 شیوعیت». ئەوه‌ی ئەوکات وایکرد بیده‌نگبیت، فشاری حیزب و پۆخی
 هونه‌رمه‌نده‌که‌ی ناوی بوو، پاسته‌ دواى هه‌ره‌سى شوپشى به‌رزانی مەنگوپ
 له‌ شاییه‌کدا ده‌ستیکردبووه‌ ملی و داواى لیئوردنی کردبوو، به‌لام ساقی
 مەحمود هه‌رگیز له‌ دل‌وه‌ له‌گه‌ل مەنگوپدا ئاشت نه‌بووه‌وه. ئیستا نه
 ساقی مەحمود شیوعی بوو و نه‌ مەنگوپیش مه‌یلی سیاسه‌تى ما‌بوو،
 به‌لام تیوه‌گلانى مەنگوپ له‌ بریندارکردنی کۆپه‌که‌ی ئیبراهیم ئەسریفندا
 ئەو برینانه‌ی کولانده‌وه و ئەو کینه‌یه‌ی جارانی تیا زیندووکرده‌وه.
 پرسىاری که‌چه‌کى گۆلدانچى ساقی مەحمودیشی په‌ریشانکردبوو، ئەو

به سمیله سېی و چاوه شینه که یه وه هه موو دوودلی و په شوکانیک ناسان له سهر پوخساری ده بینرا. مه نسور ئه سرین به ساقی گووت « خۆشه ویستیم بۆ ئه و خانمه زۆر گه وره یه، ئه مپۆ گه ر وه ک من بتدیبايه، وه ک من له نزیکه وه سه رنجی ئه و ناسکیهت بدایه، ئه و لاوازییه سیحراوییهت له چا و دهنگ و ههستان و دانیشتنیدا ههست پییکردایه، ده تزانى باسى چى ده که م. پۆحیکه وه ک ئه وه ی ئا و پوونى خۆی و ته م ته نکى خۆی و تاریكى نهیئى خۆی خستبیته ناو... که له نزیکیه وه ده وه ستیت ناتوانیت خۆشت نه ویت. له منى پرسى: تۆ ده توانیت وه ک کامه رانى سه لما له پیناوى خۆشه ویستى مندا خه لک بکوژیت؟ من گووتم: خۆشه ویستى تۆ رېگای ئه وه م لیده گریت، نازارى مروّفه كانى تر بده م. لیبېرسیم: ئه ی ئه گه ر ناچار بویت له پیناوى مندا بچیت بۆ شه ر، ببیت به سه ربا ز، له خۆت ببوریت و بپوویت بۆ كوشتار له گه ل ئیترانییه كاندا، ده چیت یا نا؟ من نه مزانى چى وه لامبده مه وه، خۆی هه ستیکرد نازانم چى وه لامبده مه وه. پییگووتم: ئه و که سه ی ئه م یارییه ده کات ده بیئت وه لامى ئه و پرسى ارا نه بداته وه، ئاخۆ ئاماده یه له پیناوى خۆشه ویسته که یدا به مریت یان نا؟ ئاماده یه بچیت بۆ شه ر یا خود نا؟ ئاماده یه سه فه رى زه مینى دوور بکات؟ ئاماده یه به بئى هیواش دریزه به خۆشه ویستیه که ی بدات؟ دواتر به هه موو ناسکی خۆیه وه گووتى: ئه ی ئه گه ر من داوات لیبکه م کامه رانى سه لما و خالید ئاموون بکوژیت تۆ چى ده که یته؟ هیند ناسک بوو، وشه کان وه ها سیحراوى له لیوى که و تنه خوارى، وه ک ئه وه نه بوو باسى كوشتن بکات. بیئه وه ی بزانم، بیئه وه ی بېربکه مه وه وه لامیکم دایه وه که هه موو عاشقیکی دنیا له دیر زه مانه وه ده یده نه وه و گووتم: خۆشه ویستى تۆم له خۆم و دنیا لا گرنگتره، هیوادارم ئه وه مه رجى تۆ نه بیئت، به لام گه ر بزانم ئه وه خۆشه ویستى من ده سه لمیئیت، هه موو شتى ده که م. براده ر نازانم

چۆن وامگوت، به‌لام دلنیا به له و کاته‌دا قسه‌کان له ناخی دل‌مه‌وه ده‌هاتنه‌ده‌ری.

مه‌نسور ئه‌و شه‌وه له هر کاتیکی دی باریکتر و لاوازتر دیاریبوو، به‌ده‌نگیک قسه‌یده‌کرد تۆنی په‌شوکانیکی قوولی پتوه‌بوو، لاوازییه‌ک له هه‌ناسه‌دان و ده‌ست جولاندنیدا بوو مرۆف به‌زه‌یی پێداده‌هاته‌وه. دیاریبوو بای زستان زۆر یاری به‌قژی کردوه، هر که ده‌تبینی هه‌ستده‌کرد به ناو سه‌رمایه‌کی زۆر دا تپه‌پریوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له پۆحیدا به‌فریکی زۆر باریبیت. گه‌رچی له گرنگترین چاوپیکه‌وتنی ژیانی ده‌هاته‌وه، به‌لام جله‌کانی گه‌لیک ساده‌بوون، که‌می‌ک ریشی هاتبوو، که‌می‌ک په‌رتیبوون و ناته‌بایی به هه‌موو شتیکیه‌وه ده‌بینرا، ساقی مه‌حمود زۆر هی‌زی دایه‌به‌ر، سه‌ره‌تا ته‌نیا نیازی بوو ئه‌و پۆحی لاوازییه له مه‌نسور ئه‌س‌ریندا بکوژی‌ت، به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن ده‌ست پێیکات. ژووره‌که‌ی تپیی هه‌رزال شوی‌تیکی ساردبوو که ئه‌و ته‌نیا عه‌لادینه بچکۆله‌یه گه‌رمی نه‌ده‌کرد که ساقی دایگی‌رساند. مه‌نسور ئه‌س‌رین هه‌ستیده‌کرد سه‌رمای ژووره‌که زیاتر ئازاریده‌دات، سه‌رمایه‌ک بوو ژیر زه‌مینه‌که‌ی خدرۆ دوویاری به یاداهینایه‌وه، ئه‌و ساته‌ی هه‌ستی به ئازاری چه‌قۆکه‌ی کامه‌رانی سه‌لما کرد له‌سه‌ر سنگی. ساقی مه‌حمود گه‌رچی گۆرانیبیژیوو، گه‌رچی له‌گه‌ل جوزه‌له و ده‌فدا گۆرانی ده‌گوت، گه‌رچی گۆرانیه‌کانی زۆربه‌یان به‌زه‌مساز و سه‌رگه‌رمکه‌ر بوون، به‌لام له ژیانی خۆیدا که‌سیکی هیمن بوو، له جیگایه‌کی تاییه‌تی بوتلیکی عاره‌قی ده‌ره‌ینا که دیاریوو پێشتر که‌میکی لیخوردۆته‌وه و گووتی «مه‌گه‌ر به یارمه‌تی عاره‌ق باش بیریکه‌مه‌وه. چاوی ساقی من تا مه‌ست نه‌بم ناتوانم شتیکی باش بلێم. به‌لام کوپی من تۆ ئیستا وه‌ک په‌مزی خۆفیداکاری عاشقان وایت، هر ده‌روزه‌مانیک یه‌کیک وه‌ک په‌مزی عاشق ده‌رده‌که‌ویت، ئه‌و په‌وداوه‌ی ژیر زه‌مینه‌که‌ی خدرۆ دوویار تۆی کرد به که‌سیکی تر... شاره‌که و

کچ و کورپه کانی پئووستیان به شتیگه، پئووستیان به یه کیکه باسیبکه ن و چاوی لیبکه ن... ئیستا گەر تۆ بلیت، من عاشقم، به لام سوپاس، له مائی خۆمدا داده نیشم، عه شقم تا به رده رکی مائی خۆمان برده کات و ئیتر به سمه... ده زانیت چی ده بیئت؟ ده زانیت چی ده قه ومیئت؟ هه رچی سیحریک له ده وری ناوی تۆ دروستبووه به تال ده بیته وه...»

ساقی مه حمود پیکیک عاره قی تیکرد و هه لیدا و گووتی «کچه که ی گوڵدانچی له وانه نییه، به س بیه ویت شووبکات، زۆریه ی کچی شار ده یانه ویت شووبکه ن و خواحافیز... به لام ئەم کچه له و جوړه نییه، ئەوه ی وا ده ریکه ویت که دوودلیت، که ناتا ویت قوربانی گه وره بدهیت، واده زانم کیزه که ت له ده ست ده دات».

ساقی مه حمود قومیککی له عاره قه که ده دا و جگه ره یه کیشی له گه لدا داده گیرساند و ده پیرسی: «به لام مه نسور ئەسرین به پاستی... به پاستی تۆ ئەم کیزه ت خۆشده ویت؟».

مه نسور به غه مگینی گووتی «ئوه نده م خۆشده ویت ده ترسم توانام و به ختم خیا نه م لیبکه ن... ده ترسم ئەم خۆشه ویستییه هه موو لاوازییه کانم ده ربخات، ده ترسم به جوړیک بیهیزیم نه توانم شه ری بۆ بکه م... به جوړیک پرهبکات له خۆشه ویستی، ئەو کینه یه م تیدا نه بیئت که هه موو عاشقیک پئووستی پیته تی».

ساقی مه حمود جگه ره که به لیوییه وه بوو، که میک گپی عه لادینه که ی زیادکرد و بیته وه ی جگه ره که ی دابنیت گووتی «ئمه یان ته نیا خۆشه ویستی نییه، شه پزکی گه وره یه . من له و ده قیقه یه وه که چیرۆکه که م بیست، زانیم مه سه له که هه ر خۆشه ویستی نییه، به لکو شه ره... به لام هه ر تاقمه و به چه شنی خۆی ده یکات. مه نگورپی بابه گه وره و تاقمه که ی ته نیا چه قۆبازیده که ن، ئەو سه گسارانه جگه له چه قۆ وه شاندن هونه ریکی تریان پئ نییه، مه نگورپ خۆی سه گیککی در و بیویژدانه . تۆ

له من پیرسه، سهردهمیک بهس خودا دهزانییت چۆن و چند نازاری خه لکی ئەم شارهیان دهدا، تێدهگهیت خه ریک بوو بتکوژن... من ئەوم له بیرناچیتهوه... تۆ کوپی نزیکترین هاوپی من، شه مپانزییه کی وهک مهنگو پنداته بهر چه قۆ... هه روا سووک و ساده، له سه رچی؟ له سه ره وهی کچیکی وهک خۆت خۆشده ویت. ئەو قه بیله ی مه یمونه له چه قۆ زیاتر هیچی تر نازانن... ئیستا کچه که ی فیکره ت گولدانچی، واده زانییت هاتۆته ناو شاریکه وه پیاوه کانی هه موو وهک سه گ وه هان... هه موو هه قتیکیش دهدم به و کچه گه ره موومان وهک کۆمه لیک وه حشی و جانه وه ره سه یریگات. خانمه که وهک تۆ ده لئیت له ناو کتیب و زانستدا گه وره بووه، ئەم سه گبازاره ی نه دیوه، نه بییستوو ه یه کتیک بییت و هه موو شتیگ بکات به ئاههنگی مه یمون و مه سه له ی ژن و ژنخوازی به و جوړه بگوپیت بۆ به زمی کۆمه لیک سه گ...».

ساقی مه حمود که توپه ده بوو، چاوانی زیاتر ده دره وشانه وه. مه نسور به وردی گوپی له ساقی گرت و به غه مگینی گووتی «ده زانم، ده بییت ئەو توانایه له خۆمدا دروستبکه م که دریم، بتوانم ده ست بوه شیتم... گه ره وانه که م شانسم نییه».

ساقی پتر سوور ده بووه وه، جگه ره که ی داده گرت و که مینک سنکی پاکده کرده وه و ده یقرغاند و ده یگووت «ئینجا ئەم ئاموونیا نه... تێده گهیت... که هیچ نین جگه له عه بدی پاره کانیان، قه بیله یه کن له سه ره ممالی دینار نوێژده کن... بهس خودا ده زانییت چهنده له پیاوانی ده ولته وه نزیکن، چهنده له گه ل ئاسایشی ده ولته دا ده ستیان هه یه، من گۆرانیییزیکم خه ریکه به سالدا ده چم، به لام عه قلم هه یه، که گۆرانی ده لیم چاوم ئیشده کات، تێده گهیت، له ئاههنگه کاندایه ده یکه مه به زم، هۆشی خۆم ناخه وینتم... خه لکی ده لئین ده نگم پیریوو، ده لئین تۆنه کانم به راستی وهک جاران بۆ ده رنایهت، هه ستانه کانم وهک جاران

نەماون... ھەمووی پاستە، بەلام مەسەلەكە ئەو يە ھەموو وەخت بە دل گۆرانى نالېم... كە ئەو سەگسارانە دەمبەن و ناچار دەبم بۆ پارەى مەعیشەتەكە فووی پیا بگەم، لە دلەو نالېم، شتېك نەمجولئىت ناتوانم لە دلەو بېلېم... دەیانبېنم... ھەموو قەبیلە ساختەچىبەكانى ئەم شارە دەبېنم... ژنە بەرپرز و مېردە باشەكانیان، چەند لە و ئەمنە عەرەبانەوە نزىكن... نابىت سەوسەن بگەوېتە داوى ئەوان...».

ساقى مەحمود ھەر كات لە دلەو قەسەبىكردايە، پاكىبەكى قوول لە ناويدا دەدرەوشايەو، قزە ماش و برنجىبەكەى، ئەو نوسانە كەمەى دەنگى كە بە كارىگەرىى خواردن و جگەرە دروستبوو، ئەو چەمىنەو كەمەى بە حوكمى پىرى تىا دەردەكەوت زياتر تايبەتمەندىيان پېتەخشىبوو... بەدرىزايى ژيانى بە جلى كوردىبەو دەسورپايەو، ھەمىشە بۆنى توتن و جگەرە و عارەقى لئدەھات، ھەموو وەك گۆرانىبىزىك دەیانناسى كە لەكاتى گۆرانىبەكانىدا پېناكەئىت، كە خەلك بە ئاوازەكانى دەھاتنە جۆش، ئەو وچانەكانى بە كاردەھىنا تا زياتر قوم لە عارەقەكەى بدا، لە سەر ھەر شانۆيەك بايە دەبوو لە پشت پەردەكانەو شۆپىنىك بۆ بوتلى مەبىبەكەى سازىكات. زۆر دەبخواردەو، بەلام كەس بەدەمستى پىو نەبىنبوو، كەچى تۆپەبوونەكانى خىزابوون، ھەمىشە بەجۆزىكى كتوپر سوور ھەلدەگەرا. ھەموو دەیانگوت پىرى ساقى مەحمودى جوانتر كردو، چرچە قوولەكانى دەموچاوى زياتر سىمايان لە سىماى ھونەرمەند نزىكردبوو. ئەو شەو گوتى «بەشى ھەرە زۆرى ئىمە نازانىن چىمان دەوئىت، بەلام كچەكەى فىكرەت گولدانچى دەزانئىت چى دەوئىت، پەنگە ئىستا باوھەپم پىنەكەن، بەلام كچەكە شتېكى دۆزىوھتەو كە ئىمە لە ژيانى خۆماندا وئمانكردو، كچەكە دەزانئىت دەلئىت چى و چى دەپرسئىت، پەنگە تاكە ژنىك بىت لە ژياندا بىنبىبىتم كە دەزانئىت چى دەوئىت، من عومرم لەم بەزمى مەيمونەدا بردۆتەسەر، خەلكى ئەم

شارە زۆربەیان لە هۆش و گۆشی خۆیان بەخەبەر نین و نازانن چییان دەوێت... لەم شایى چەقەلەدا کەس نازانێت بۆچی هەلەپەپێت... بەلام ئەم سەوسەن گۆلدانجییە لە توخمێکی ترە، بۆیە هەر هەلەپەیهکی بچوک شانسی نێمە لەلای ئەو دەکوژیت، کچەکە بۆ ئاوازێک دەگەرێت... گەر شتیکی تری بۆ بزەنین سوودی نییە... دەبێت بزانیین کە دەیهوێت گوێی لە چی بێت، گەر وانەبێت نێمە دۆپاوی یەکەمین».

ئەو شەوێ تا درەنگ قسەیانکرد، لەسەر ئەو تەبابوون کە مەنسور بە سەوسەن بڵێت «ئامادەم لە پێناوی تۆدا برۆم بۆ دوورترین شوێنی زەمین... بێشەوێ ئومێدی ئەوەم هەبێت کە دەگەرێمەو، تۆ بۆ من بیت». ئەو ئەو پستە سیحیریە بوو کە سەوسەن داوایدەکرد، ئەو پستەیه بوو کە دەبایە مەنسور ئەسیرین لە دلەو بیلێت.

له وهفته یه دا چاوه پوانییه کی گوره بآلی به سهر هه موو شاردا کیتشا،
 هه موومان به جوریک له جوره کان سه رگرمی بیرکردنه وه له مانای
 قسه کانی کچه که ی گولدانچی بووین، به لام له و پوزانه دا هه و آلیکی نه وتو
 گرنگ له مآلی نه وان وه نه هاته ده ریخ. خه لکانیکی زور شاهید بوون که
 سه وسه ن گولدانچی له گه ل باوکیدا دوو جار له به پیوه به رایه تی پۆسته وه
 له گه ل ژماره یه کی دهره وه ی ولآندا ته له فونیکرد، هه ر دوو جاره که سه وسه ن
 کراسیکی سپی له به رداو و ملوانکه یه کی ره شی له ملدا بوو، هه ر دوو
 جاره که له تاکسییه کی کۆندا له به رده م پۆسته دا دابه زی و هه ر به هه مان
 تاکسیش گه رایه وه بۆ مآلی. له دوو هفته یه دا هه مووان چاوه پروانی
 نه وه یان ده کرد سه وسه ن وه ک جاران له گه ل کچانی دیکه ی خیزانی
 گولدانچیدا له بازار و قه یسه ری و کوچه ی کۆنه فروشه کانددا دهریکه ویت،
 به لام پیده چوو کچانی بنه مآله ی گولدانچی به هۆی ره شه با و سه رما و
 ناله باری نه و وه رزه وه هه موو چوونه دهره وه کانیا ن داوخته ییت. که سانیک
 که خۆیان به دۆستی نزیکه ی گولدانچییه کان داده نا هه و آلیکی زۆریان دا
 شتیک دهرباره ی بیرکردنه وه و برپاری سه وسه ن له ناسیا وه کانیا نه وه بزانه،
 به لام ماندو بوونیا ن به هه ده ر پۆی، چونکه گولدانچی هه کانیش نه یانده زانی
 سه وسه ن چۆن بیرده کاته وه. هه تا پرورشه ی خوشکیشی زانیارییه کی
 نه وتۆی له سه ر نیازی سه وسه ن نه بوو. هیند هه بوو له دوا ی چاوپیکه وتنی

داواكاره كان سهوسن به ته واوه تي كشايه وه بؤ ناو كتيبخانه كه، له جاران زياتر چاي ده خوارده وه، له جاران زياتر بايه خي به نينجانه ي گه لاجاكان ددها، زياتر حيل و شه كرى به كارده هينا. زؤريه ي كات له كتيبخانه كه دا له سر كؤمه ليك نه خشه ي گه وره نيشيده كرد، ده يه ها نه نسكلؤ پيداي گه وره و نه تله سي تايبه تي به جوگرافياي هه موو كيشوره كاني سه رزه مين له سر ميژه كه ي كه له كه بووبون، به گه ليك راسته و پرگال و پؤژمه يري كؤن شتگه ليكي حيسابده كرد كه كه س به دروستي نه يده زاني چين. به لام له جارانيش زياتر تووشي سه رنئشه ده بوو، زياتر حه بي ده خوارد و په نگ په رپووتر درده كه وت. شه وانيش ته نيا كاتيگ ده چووه ژئر جيگا كه وه كه هه مووان خه وتبوون و كه س ناگاداري نه بوو. نه وه هه فته يه فيكره ت گولدانچي زؤر به وردى چاوه ديئري هه موو په فتاره كاني كيژه كه ي كرد، هه تا خووشي به پيچه وانه ي عاده تي خو يه وه زؤر كه م له مال چووه ده رئ، دياره سه ختي زستان پؤليكي گه وره ي له قه تيسبووني فيكره تدا هه بوو، به لام به شينكيشي نه وه بوو كه ده بويست له نزيكه وه ناگاداري سهوسن بيت، كه هئدى هئدى بؤ باوكه كه ش وهك ته ليسميكي گه وره ي ليده هات. دواي هه فته يه ك فيكره ت گولدانچي بؤ يه كه مجار چووه كتيبخانه كه وه، هه ر كات فيكره ت گولدانچي له به رده م كچه كه يدا ده وه ستا، وهك نه وه بوو له به رده م بوكه شوشه يه كدا بوه ستيت كه خو ي پؤحي كرده به به ردا. فيكره ت ناگاداري نه وه بوو كچه كه ي چ پرسيارتيكي له داواكاره كان كرده، دواي دوو شه ويش له چاوپيكيه وتني داواكاران دواي له باوكي كرد له پيگاي براده ره كه يه وه له نينگلتره، يه كيگ له هه ره گه وره ترين و گرنگترين فه ره نگه تايبه تيبه كاني بالنده ي له دنيا دا بؤ بيت، له گه ل چه ند نه تله سيكي زؤر گران كه دابه شبووني مه ل و په له وه ره كان له سر زه وي نيشانده ده نه وه. به وه دا باوكي به دروستي نه يده زاني كيژه كه چي ده ويت، بؤ پؤزي دواي به تاكسيه ك بردى بؤ به پؤوه به رايه تي پؤست تا

خۆى راستەوخۇ لەگەل ھاوپىئ دىرىنه كەيدا قسەبكات . بەلام سەوسەن تا ئەوكاتەش شىتىكى ئەوتۆى لاي باوكى نەدركاند پىشانى بداتەوہ چى لە خەيالدايە . ئاشكرا كچەكە خواستىكى قولى تىدابوو، شتەكانى خۆى بە نەينى بەئىتتەوہ، بەلام فىكرەت گۆلدانچى ھەستىكرد وردە وردە كىشەكە دەچىتە جىگايەكەوہ دوور نىيە بەرەو مەترسى گەورە بىروات . ئەو شەوہ كە چووہ زوورەكەى سەوسەن و لە قەنەفە چەرمەكەى خۆيدا بەرامبەرى دانىشت، وەھا خۆى دەرئەخست كە ھاتووہ شىتىكى تايبەتى لە كچەكەى دەرئەينىت، ماوہيەك لە كىتئىكى كۆندا دەرئەبەرەى «پاشا دىرىنه كانى فارس» شىتىكى خويندەوہ و دواتر لەسەرەخۇ لەسەر دوا ھەوالەكانى شەپى عىراق و ئىران قسەيانكرد . ھەردووكيان بەردەوام لە دوو پادىۆى جياوازوہ گوپيان لە ھەوالەكانى جىھان دەگرت، خولياى سەوسەن بۆ ئەوہى وەك پىاوہ پىرەكان گوئ لە دەنگوباسى پادىۆ بيانىيەكان بگرت، ھەردەم مايەى سەرسامى فىكرەت گۆلدانچى بوو . سەوسەن لە ھەموو شىتىكدا پىچەوانەى پرۆشە بوو، جياوازييەكانيان بە چەشنىك بوو لە دوو نىيار دەچوون . پرۆشە بە ھوشيارىيەوہ بىئاگايى لە جىھان ھەلئەرزادبوو، كچىكى گەلئىك دلئاسك و پۆجەكوئ بوو، نە حەزى بەدەنگوباس بوو و نە دەيوست بزانئت لە دونيادا چ باسە، پرۆشە جگە لە شتە بچوكەكانى دەورويشتى بايەخىكى ئەوتۆى بە ھىچ نەدەدا، لە و كاتەوہى ھاتبوونە شار، ھەموو خەيالى لەسەر جوانكردنى دىكۆرەكان و پاككردنەوہى شتە ئەنتىك و توحفەياتەكانى باوكى بوو . پاككردنەوہى پۆزانەى مائل و شتى بەردەوامى بەردەكان و پاكرگرتنى شىتەنەى حەوش و ھەيوانەكە بەشىك بوو لە رىتوالىكى دەرونى قوول كە ئەگەرچى زۆر كامەرانى دەكرد، بەلام لەگەل گەنجى و قەشەنگى ئەودا نەدەگونجا . پرۆشە كەدەچووہ بازارپىش گەپان بەدوای قاپسى قەشەنگ و سفەرى تايبەتى و تابلۆى ناوازەدا، خولياى ھەرە گەورەى بوو . ئەمە جگە لەوہى ھەموو جەلە سەربازى و

قاته مہدہ نیہہ کانی میژدہ گہنجہ کئی و براکئی بہ خاویئی لہ دۆلابیکدا
 هه لگرتبوو، که ناوی نابوو «دۆلابی یادگارہ تالہ کان». بہ و ہدا خوشکہ
 بچوکہ کئی بہ شتیگ لہ لووتہ رزی لہ خوشکہ کئی دہ پوانی، بہ ردہ وام
 شتیگ دہ ہاتہ پیشی وای لہ پروشہ دہ کرد دہ سبتکات بہ گریان.
 بہ و ہدا کچہ کہ بہ دہ گمان کتیبیکئی بخویند بایہ تہ وہ، بہ دہ گمان بایہ خی
 بہ دہ نگوباس بدایہ، ہیچ شتیکی لہ سہر میژووی دنیا نہ دہ زانی، ئیدی
 سہوسن ہمیشہ بۆنہ یہ کی دہ دۆزییہ وہ برینداریبکات، بہ شیوہ یہ ک
 فیکرہ ت گولڈانچی بہ ردہ وام بہ لآم بیڈہ رہ نجام لہ هه وئی ئہ و ہدا بوو
 بہ یوہندی دوو خوشکہ کہ ئاساییبکاتہ وہ.

ئہ و شہ و گولڈانچی دوا ی ئہ و ہی باسی دوا هه والہ کانی دنیای لہ گہ ل
 سہوسن دا کرد، لہ کیژہ کئی پرسی ئاخو سہ بارہ ت بہ خوازینیکیہ ران
 گہیشتۆتہ بریاریکی تاییہ تی؟. سہوسن گووتی «گرنگترین بریاریک
 پییگہ یشتبم ئہ و یہ ئہ و سئ کہ سہ بہ سہتہ زمانہ پزگاریکہم... ئہ وان
 دہ بیت من و ئہم شارہ و ئہم دنیا بچوکہ ی ئیرہ لہ بیریکہن.
 ہر سیکیان شایستہ ی ئہ و ہن یارمہ تیانبدہم، منیان بہ جوریکی شیتانہ
 خۆشدہ ویت، سئ گہنجن و سئ دلئ گہرمیان ہہ یہ... شووبکہم بہ ہر
 یہ کیکیان دلئ ئہ وانی تر دہ شکیت. بہ لآم ئہ وان منیان بۆیہ خۆشدہ ویت
 چونکہ ہیچ شتیگ دہ ریارہ ی دنیا نازانن... پۆژیک کہ شتیگ دہ ریارہ ی
 دنیا فیربوون، لہ وانہ یہ ئیتر منیان خۆش نہ ویت... ئیتر ئہ و کات
 رقیان لہ یہ کتر نابیت».

فیکرہ ت گولڈانچی بہ تیفکرینیکی قوللہ وہ قاچی خستہ سہر قاچی
 و گووتی « بق پۆژیک لہ پۆژان لہ دلئ مؤفدا نامریت... دلئ بہ شہر
 دہ توانیت بق بہ جوریکی باشتر لہ خۆشہ ویستی هه لگرت، ئہ زمونی
 من لہ گہ ل ژیاندا پیمدہ لیت، خۆشہ ویستی شتیگہ دیت و دہ پوات، بہ لآم
 بق ناروات، یان زۆر بہ زہحمہ ت دہ پوات... پہنگی دہ گورپدریت، بہ لآم لہ

ناوناچىت».

سەۋسەن بە زەردەخەنەيەكى تالەۋە گۈۋىتى «ھۆكەي ئەۋەيە مەرۇف لە جىڭكاي خۇي ناجولنىت، گۈلدانچى... مانەۋەي دورودرىژ لەيەك جىڭادا، كىنە دروستدەكات... مەرۇف گەر كۆچىكات، گەرەيى دۇنيا تاقىبىكاتەۋە، كاتى بۇ شتى بچوك نامىنىت».

«ھەلبەت كچم، زانىارىيەكانى تۇ لەسەر مەرۇف ھىشتا ۋەك پىۋىست قوۋل نىن. مەرۇف مەخلۇقىكى گەر پۇك نىيە، مەرۇف چەند دور بەروات ھەر دەگەرپتەۋە بۇ نىشتىمان، پىمبلىن: بۇ سەندباد لە دۋاي ھەموو سەفەرئىك دەبوو بچىتەۋە بۇ بەغداد، بۇ يۇلىسىۋس دەبوو بگەرپتەۋە بۇ مالى خۇي؟ تۇ ھەموو ئەۋ تىكستانە دەناسىت ۋ لە مندالىيەۋە بىستوتن... خۇشەۋىستى ۋ پۇ لە كوئى بن، مەرۇف دەگەرپتەۋە بۇئەۋى».

سەۋسەن كىتپەكەي داخست ۋ بۇ ئىستىك دەستى خستە سەر سنگى ۋ ۋەك بەزەحمەت بتوانىت ھەۋا ھەلمۇزىت، ھەناسەيەكى ۋەرگرت ۋ ۋەك شتىك لە خۇي دورىخاتەۋە دەستى جولاند ۋ گۈۋىتى «گۈلدانچى گۈيۈم لىيگەرە، ئەگەر ئەۋ سى پىاۋە لەم شارەدا بىمىننەۋە، دەكەۋنە گىيانى يەك، تۇ نازانىت چەند پىيان لە يەكە. من دەتوانم ھەر سىكىيان پەتبكەمەۋە، من عاشقى كەسىان نىم... ۋانالىم لەبەرئەۋەي تۇ باۋكىمىت يان شەرمەكەم... بەلكو لەبەرئەۋەي دلى من بەجۇرىك لە جۇرەكان خالى دروستبۋە... بەلام ئەۋان ھەر سىكىيان كوپى باشن، ھەر يەكەيان جوانىيەكى تىدايە ئەۋى تىيان نىيەتى، ھەر سىكىيان دەتوانن بىن بە سى مىردى دلسۆز. دلنىاتدەكەمەۋە گۈلدانچى ھەر سىكىيان دەبن بە سى مىردى باش، پەنگە بۇ ھەر كچىكى دى لە پور ۋ نامۇزاكانم مىردى نۇد باش بن، بەلام گۈلدانچى من بەجۇرىكى تر دروستبوم. لە ئىستادا من ھەر يەككىيان ھەلبۇرىم دۋوانەكەي تر بە ھەسرەتەۋە دەكۆزۇم... لەۋانەيە ئەم ھەسرەتە لە كۆتاشدا ھەر بىمىنىت، بەلام باشتىر ۋايە

برۆن... به لكو له جىگايه كى زه ميندا بوهستن، به لكو له دوورگه يه ك
يان شارىكى دونيادا ژنىكى دى ببينن و عاشقى بين و له وى نيشته جيبن
و من له يادبكه ن. من نازانم ئاخو ده گه پئنه وه يا نا... به لام له ئىستادا
باشتره دووريكه ونه وه... من ته نيا ئه وه م بۆده كرئت دووريان بخره وه،
بو ئه وهى جيهان ببينن، بو ئه وهى گهر گه پانه وه شتىكى ئه م دونيا
گه وره يه م بو بهينن شادمبكات، يان تو له و باوه رده نيت من شايسته ي
ئه وه بم كه سيك بروات و له وسه روه شتىكى ئه م دونيا يه م بو بهينتت،
ها به شايسته ي ئه وه م نابينتت؟». گولدانچى سه رى بادا و گووتى «نا
سه وسه ن، تو شايسته ي ئه وه يت. به لام من ده پرسم بو واز له چيروكى
ئه م شووكرده ناهينت و خووت برؤيت، له م كتيبخانه يه وه ره ده ره وه و
برؤ. من باوكتم، هه موو شتىك ده كه م بو ئه وهى بو هر جىگايه ك
به وئت سه فه ريكه يت». سه وسه ن بيئه وهى بيريكاتوه وه و بوه ستيت گووتى
«گولدانچى من هه نديچار كه له گه ل خودادا قسه ده كه م ده لئيم، خودايه
بو زه ويت وه ها گه وه ره دروستكرد، بو كيشوه ره كان به مجوره به رين و
ده رياكان به و چه شنه بيسنوورن. بو مروف له م گه رونه گه وره يه دا
مه حكومه به بينى هه ندي شويني چكولانه، مه حكومه به دىلى له
يه ك مال و له يه ك شار و يه ك بسته زه ويده. باوكه من ده زانم، من
هه تاهه تايه له م قه فه زه دا ده بم، من باله نيه. نامه وئت زور بيه ره
هوكان بكه مه وه، به لام سه يرمكه من كچىكه نه خوشم و باله نيه.
يه كىكه وه ك من كه ته نيا باوكىكى پيه ر و به دبخرتت هيه ناتوانيت
بيت به دونيا ديه. ناتوانم تو و ئه م كتيبخانه يه جيبه ئلم... ناتوانم.
له برى ئه وه ده مه وئت شوو به پياويك بكه م كه بوئى دونياى ليديت،
بوئى ئه م نه ستيه ريه ي ليديت، كه ده ست له ده ستى ده ده م ده بيت بزانه
كه ده ستى به ر گوله سه يره كان كه وتووه، بزانه له ئاوه دووره كاندا
ده موچارى شتووه، كه ده ست له سنگى ده ده م هه واى دارستانه دووره كانى

تېدايىت. ھەستېكەم لەسەر ئەم ئەستېرەيە ژياوھ. مەن بەزەيم پىياندا دېتەوھ كە دەپۇن... كە ئەم شارە بەجىدەھىلن، بەلام گەر تامردن لەم شارە بچكۆلەيەدا بۇين، ئەوكات زياتر بەزەيىم پىياندا دېتەوھ... بەزەيم پىياندا دېتەوھ كە بەجلى سەربازىيەوھ بىيانىم، بە خۇيان و پۇستال و بېرىيەكانىانەوھ بچن بۇ جەنگ و اىزانن ژياون. مەرف گەر يەك پۇزىش بچىت بۇ جەنگ تا مردن بۇنى باروتى لىدېت. باوكە، مەن ماوھەيەكى دىرژە بىر لەوھ دەكەمەوھ گەر لىرە بۇين، چىيان بەسەردىت... دەبن بە فەرمانبەرىكى بچوك، يان دەبنە دوكاندارىك كە بەدىار بۇدرە و عەترەوھ پىردەبىت، يان لە شەرە چەقۇيەكدا دەكۆزىت... باوكە، مەن چەند بىرى لىدەكەمەوھ ناتوانم گوناهى وەھايان بەرامبەر بكەم، ناتوانم لە ژيانىكى وەھادا گىريانىكەم. سەبەي دەپۇن يان دوو سەبەي يان ھەر پۇزىكى دى... ھەموو ھىوام ئەوھەيە كە تا ماندوودەبن زەوى بگەپۇن... گەر ھەرگىز نەگەرپانەوھ ئەوا مەن لە دلەوھ دۇعايان بۇدەكەم بەختەوھرىن... ئەوان خۇيان نازانن كە چ ژيانىكى پوچ دەژىن، ھىچ مەرفىك لەم شارەدا نازانىت چ ژيانىكى پوچ دەژى، ھىچ مەرفىك... بەلام باوكە، كاتىك بپۇن و دونيا بىينن، مەيان لە بىردەچىتەوھ... لە قوولايى دلەوھ ھەزەكەم مەيان بىرىچىتەوھ، بەلام گەر مەنشىيان بىرنەچىتەوھ ھەر بەختەوھردەبەم، چونكە ئەو كات ئىتر دلنىادەبەم كە عاشقى گەورەم ھەيە، عاشقىك بىينى دنيا، بىينى ژنە جوانەكانى سەر زەمىن مەنى لە بىر نەبردۇتەوھ. گەر لە شارە دورەكاندا بۇنى خاكى تر و درەختى تر مەستىكردن، ئەوكات گولدانچى پەنگيان دەگورپت، ژيانىان دەگورپت، ئىتر كاتىك دەگەپۇنەوھ بۇ ئىرە دەبن بە كەستىكى تر... بەلام دلنىام زۆر كەس تىم ناگەن، نە لىرە و نە لەدەرەوھ... زۆر كەس تىم ناگەن. ئا باوكە لە ھەر شتىك گەنگەر ئەوھەيە بىينم كە ئەوان دواي ئەوھى دنيا دەبنن چۇن سەبىرى مەكەن... ھا... ئاخۇ مەن كچىكەم دواي بىينى

دونياش مرؤف هر ده توانيئت عاشقم بيت... نه وه له پرسياړه كاني تر گوره تره. من نازانم، چؤن ده توانم خو شه ويستی پياوړك قه بوولبكه م كه هيچ له دنيا نازانيئت؟».

بيړوكه كه ي سهوسه ن، فيكره ت گولدانچي زؤر سه رسامكرد. پيشتر حيكايه تي نافره تيكي نه بيستبوو به و چه شنه له مه راقى ويته ي خويدا بزى، نه وه ي تيېگات داواكاره كاني چؤن ده بيينن دواى نه وه ي جيهان ده بينن، سه يرترين تاقيردنه وه يه ك بوو مه خلقي ك خو ي بو ته رخانبات. پيشتر ته نيا نه و مرؤفانه ي بينيوو كه بايه خيكي نه وتو به ويته ي خو يان ناده ن، يا خود به ويته ي يه كه مى خو يان پازى ده بن و تاده مرن پيوه ي ده ژين. به لام نه وه ي سهوسه ن پيو ابيئت نه و مرؤفانه ي جيهانيان نه بينيوه ناتوانن به راستى هيچ بينن، بړوايه كي نانا سايى بوو. فيكره ت گولدانچي هه ميشه باوه پرى وابووه كه جيهان ناويته يه كي گوره يه، به لام چه شنه ناويته يه كه مرؤف بو نه وه ي ويته ي خو ي تيا بدؤزيته وه ده بيت بجيته ناوى، ته نيا ناويته يه كه له مديوه وه ويته ي خو مان نابيينن، به لكو ده بيت بړويته نه وديو ي و له ناويدا مه له بگه ين، نه وانى كه ده چنه ناو ناويته كه وه شته كان به جوړي ك ده بينن جياوازه له بينيى نه وانى كه نه چوونه ته نه و ديو ناويته كه. به لام سهوسه نى كچى نه وه ته ي له دايكبووه له و كتيبخانه يه دا ده ژى، كچه كه ناتوانيئت راسته وخو په يوه ندى به دنياوه بكات. كچه كه ش وه ك نه و ديلى نه و كتيبخانه گوره يه بووه. ئيستا دلنيا بوو هيچ زيندانيك له زينداني كتيبخانه قايمتر و تاريكتر و نه ستورتر نبيه، هر كه س يه كجار كه وته زينداني كتيبخانه وه ئيتر تا مردن ناتوانيئت بيته ده رى. له دلى خويدا گووتى «كتيب ته نيا زيندانه مرؤف ليده رناچيئت». له نيهانى خويدا گووتى كچه كه ده يه ويئت هه موو دنيا له ريگاي كتيبه وه بناسيئت، نه و بو پياوړك ده گريئت له كتيبيكي گوره بجيئت، بتوانيئت سه يرى چاوى بكات و دنياى له ناودا بخوييئته وه.

فيكرهت له و شه وه دا وابيريكرده وه، بۆ شه وه ي كچه كه ي بڑى ده بيت له و زيندانه بيته ده رى. ئىستا دلنيا بوو ته نيا له سه ر حيسابى ويران بوونى ئەم كتيبخانه گه وره يه، سه وسه ن ده توانيت بيته وه به مروفتكى ئاسايى كه له مالىكى ئاساييدا ژيانىكى ئاسايى بڑى. دواى شه وه موو سالة، ئىستا رقى له كتيبخانه گه وره كه ي خوى بوو... نۆر نۆر رقى لىبوو. ههستيده كرد ئەم شاره خۆشه ويستى كتيب و فيربوونى تيا كوشتوه... دلنيا بوو هه موو شه و زانستانه ي له ژيانيدا كۆيكردونه ته وه سوودىكيان نيه... جگه له وه ي مروف ده خه نه ناو زيندانىكى گه وره وه، له م شاره دا سوودىكى راسته قينه يان نيه... شه وه به جورىك له زانست و كتيب توپه بوو، ده يتوانى ئاسان هه موو كتيبە كان بسووتيت.

هه موو ده مانزانی که ههرسیکیان یهک وه لام به سهوسه ن فیکرته
 دهدهنه وه، هیچ که سیک نه بوو له شاردای چیرۆکه که ی بیستبیت و لهو
 باوه په دا بوویت یه کیک له داواکاران په شیمان ده بیته وه، به لام نه وکات
 هه موو وامانده زانی پرسیاره که ی خانمی گولدانچی پرسیاریکی ساده یه و
 هیچی دیکه ی به دوا دا نایه ت. له ماوه ی ده رۆژدا، له چهند کاتیکی جیاوازدا،
 هه ر سئ داواکاره که به سئ نامه ی تاییه تی وه لامی سهوسه نیان دایه وه.
 جگه له سهوسه ن فیکرته هیچ که سی دی نامه راسته قینه کانی نه بیینی.
 سهوسه ن هه ر سئ نامه که ی به داخرای وه رگرت و هه ر سیکانی به
 ته نها خوینده وه و دوی خویندنه وه بیان هه ر سیکانی له جیگایه کی نهیینی
 و تاییه تیدا هه لگرت. ناوه رۆکی نامه که ی خالید ناموون و مه نسور نه سرین
 سالانیکی رۆر به نهیینی مایه وه، به لام نامه که ی کامه رانی سه لما هه ر هه مان
 رۆژ له بازار له به رده سستی رۆر که سدا بوو، هه تا هه ندیک که س کۆپییه کی
 نامه که یان پیبوو و له گوزه ری هه لاجه کان و لای شه ربه تفرۆشه کان و له
 مه زاتخانه ی گه وره به دهنگی به رز ده یان خوینده وه. تا ئیستاش هه ندیک
 که س نه و نامه یه بیان له به ره، نامه یه کی جوان نه بوو، به لکو ساده ییه کی
 تیدا بوو مرۆفی غه مگینده کرد. کامه ران به خه ته ساده و نارپکه که ی خوی
 نوسی بووی «سهوسه ن خان، بمنیریت بو هه ر جیگایه کی دونیا ده رۆم،
 هه تا بو ئه و په ری دونیاش، گه ر شووشم پی نه که یته، هه ر ده رۆم...

تۆ چیت دەوئیت دەیکەم... بە چ شتیک دەتوانم خۆشەویستی خۆم
 بەسەلمینم، دەیسەلمینم... بپرۆم بۆ ھەر جینگایەک، گەر لەسەر داوای تۆ
 بیئت، دوودلی ناکەم. بۆ ئەوێ بزانیت کامەرانی سەلما چەند حەزی لە
 تۆیە و چەند دلی بەتۆوێیە، بال لە بالنده و تەبیروتیور قەرزەدەکەم. بئ
 ئەوێ مەرجم ھەبیئت، شیتی تۆم، بئ ئەوێ مەرچیشم ھەبیئت، ھەر
 شتیک تۆ داواییکەیت من دەیکەم... من دوینن شو بە ھاوپیکانی خۆم
 گووت کە لە مالی سدیق سئ دایەن دانیشتبووین و قسەماندەکرد، کە
 من پیویست ناکات بیریکەمەوہ... چونکە نازانم چۆن بیریکەمەوہ یان
 بیر لە چی بکەمەوہ. من پیش ئەوێ لەو ژورە گەرەبەدا تۆ بیینم
 کە پریو لە کتیب، تۆم خۆشەویست، ئیستا کە دەزانم تۆ ئەو ھەموو
 کتیبەت خویندۆتەوہ، شەیداتریووم... من بە ھەموو پەفیقەکانم گووت:
 کە تۆ تاقیمبکەیتەوہ، باشترە لەوێ تاقیم نەکەیتەوہ... من حەزناکەم
 زۆر بە عەقل بیر لە شتەکە بکەمەوہ. مەنگوپر پەفیقم دەلیت: عەقل
 درۆزنە و ھەر بەدرۆزنیش دەمیئیتەوہ. ئەو دەلیت: عەقل ھەموو شتیک
 تیئکەدەدات. بۆیە من بە عەقل بییری لئ ناکەمەوہ، تۆ چیت دەوئیت،
 من دەیکەم... یەک شت کە ناتوانم بییکەم ئەوێ کە تۆم لە خەیاالی
 خۆم بۆ دەرناکریت... وەعدت دەدەم ئەوێ یان قەت نابیت... من قەت
 سەوسەن خانم لەبیرناچیتەوہ، لەوہ دەرچیت ھەموو شتیک تری دەکەم».
 ھەموو کەس دەیزانی کە مەنگوپر کۆمەکیکی زۆری بە کامەرانی سەلما
 کردوہ تا نامەکە ی دابریژیت، ھەر خۆشی سوور بوو لەسەر ئەوێ ناوی
 لە نامەکەدا بیئت. سەوسەن لە ھەر سئ نامەکە نیگەرەن بوو. ھۆی
 دلئەنگی و نیگەرانییەکە ی تەنیا ئەوہ نەبوو کە ھەر سئ نامەکە «وہک
 سالانیک دواتر خۆی بۆی باسکردین» بەسئ دەرشتنی خراب داریژراون،
 بەلکو ئەوہ بوو ھیچ یەک لەو سئ داواکارە سەرەپۆ و جەسوورە پاشەکشەیان
 نەکرد. ئەوکات کە سمان نەماندەزانی کە سەوسەن بەراستی نایەوئیت شوو

به که سیان بکات، به لکو به پیچه وانوه پامان وایوو ئه و له دلی خۆیدا به کیک له سێ داواکاره که ی به دله و ته نیا له ترسی شتیکی نادیار ناتوانیت بریاریدات. چهند پۆژیک دوی گه یشتنی نامه کان دووباره فیکره ت گولدانچی و سه وسه نمان له بهردهم دائیره ی پۆسته دا بینیه وه، پیکه وه چونه ژوووه و دوو پیچراوه ی گه وره یان وه رگرت و به تاکسییه کی کۆن گه پانه وه به ره و مال. نواتر زانیمان ئه و پۆسته دوو گه وره ترین فره هنگی تاییه تی بالنده ی له دنیا دا تیدا بووه. له و ماوه دا ئاموونیه کان له لای خۆیا نه وه که سانیکیان دیاری کرد تا شه و پۆژ چاودیری مالی فیکره ت گولدانچی بکه ن، مه نگوی ی با به گه وره ش له بهردهم ئیمه دا وا خۆی ده نواند که که سانی تاییه تی داناه وه والی بۆ به یتن، به لام نۆریه مان با وه پمان پێ نه کرد... هه لبه ت توانای مه نگوپ به ئاموونیه کان به راورد نه ده کرا، ئاموونیه کان خه لکانی ئیجگار ده ست پۆشته توو بوون، به لام مه نگوپیش خه لکی خۆی هه بوو کاریان بۆ ده کرد، وه ک قه پۆژ جو قلی و له ج قۆز که له بزقوتین چه وره کانی شار بوون، هه ردوکیان به جۆریک وریا بوون، ده یان توانی هه والی نۆر عاسی له کونجی نۆر سه خته وه ده ره یتن.

ئێواره یه ک عیزه ت گولدانچی له گه ل خنده گولدانچی و عیسه مه تی خوشکیاندا به تایبه ت چون بۆ مالی فیکره ت تا تیبگه ن کیژه که چ نیازتکی هه یه، پیده چوو گولدانچی به کانی ش به جۆریک له جۆره کان سه بریان نه مایه ت، ئه وه ی با به تی شوو کردنه که ی سه وسه ن له سه ره هه موو زاریک بوو بیزاریده کردن، هه ندیک له وان ئه و ده نگزیانه یان بۆ پاشه پۆژی کچ و کوره کانی خۆیان به هه ره شه یه کی گه وره ده زانی. ئه وه یه که مین دانیشن بوو که به ده نگه ده نگی گه وره له نیو گولدانچی به کانداه تها و بوو، له و کاته وه ی فیکره ت له به غداد گه رابوو وه، په یوه ندییه کان هیمن و ساده بوون، به لام دراوسی کانی مالی گولدانچی گو ییان له عیزه ت گولدانچی و مه عسومه ی خوشکی بوو، که هه ردوکیان به دوو پالتوی درێژ و دوو

چەتری درێژەوه بە توپەییەوه لە مائی فیکرەت هاتنە دەری و بە دەنگی بەرز دەیانگوت «شیت بوو، خانم شیت بوو و عەقڵی فیکرەتیشی تیکداو». بە لām تا دواى دوو پۆزیش کەس بە تەواوەتى نەیدەزانی لە مائی گۆلدا نچیدا چی بوو و چی پویداو. ئیوارە یەک دواتر لە شاردایا بۆ بوووە کە سەوسەن داوا کردووە هەر سێ داواکارە کە بە یەکەوه ببینیت، داواشیکردووە هەر یەکێک لە داواکارەکان، یاوەرێک و کەسیکی نزیک لە گەڵ خۆیاندا ببەن. سەرەتا شتە کە تەنیا وەک داووتیکی ئاسایی وەسفکرا، ئیوارە خۆانیکی گەورە کە سەوسەن تێیدا لە سەر یەک سفرە لە گەڵ خۆزینیکیەکانیدا کۆدەبێتەوه، هەندیک شتە کە واتینگە یشتن کە کێژە کە دەیهوێت بە چەشنی کچەمیرە کۆنەکان داواکارەکانی خۆی لە نزیکەوه و پووبەپوو تاقیبکاتەوه، هەندیک دەیانگوت کێژە کە بە نیازە لە ئەتە کۆتیی خواردن و دانیشتن و قسەکردنیان وردبێتەوه، هەندیکیش دەیانگوت کێژە کە وەها خۆی تەیارکردووە هەر سێکیان پزیکات و کورت و درێژیان بگریت و چ شتیک لە لەشیاندا دەپۆریت ببپۆریت و دواتر بپاری خۆی بدات. دەبیت بلیم کە هەوالی ئەو داووتە هاوێشە لە هەموو بەرەکاندا شپزەییەکی زۆری دروستکرد، میژووی شارە کە و نەریتەکانی ئاسان خۆی بۆ ئەو جۆرە شتانە نەدەکردهوه. پێشتر کەس ئەوهی نەببستبوو خێزانیک کێژە کە یان داواکاری زۆری هەبیت و بەوچەشنە هەموویان بۆ سەر یەک سفرە داووتبکەن. بە لām بەوه داووتە کە بە جۆرێکی پەسەمی بوو، لە سەر کارتی تاییهتی نوسرابوو، کارتەکان لە بری ناوی سەوسەن ناوی هەر یەک لە فیکرەت گۆلدا نچیی و خەندان گۆلدا نچیی خوشکە بچوکی هەلگرتبوو، کەس هەستی بە ناپێکییەکی گەورە نەکرد. دیاربوو بپۆکە ی ئەو داووتە لە پشت شەپی ناوخوای نێوان گۆلدا نچییەکانەوه بوو، بەوه داووتە عیزەت گۆلدا نچیی خۆی بە پارێزەری گەورە ی ئیرسی گۆلدا نچییە دێرینەکان دەزانی کە پێکرا خەلکانیکی

بێدەنگ و بەنەریت و موخافەزەتکارییەون، ئەو داووتەى بەناشایستە و دەرچوون لە ئسۆل دەزانى. وەك ئەوەى گۆلدانجییەكان بە هاتنى پۆل پۆلى خوازیبێنیکەران بۆ كیژەكانیان بەختەوهرین و خوشحال بن كیژانیان وەها جۆرە سەرنج و ناودارییەك پابكێشن. عیسەت گۆلدانجیش لە برا گەورەكەى كەمتر توپەنەبوو، پۆزى زویرییه كە ئەویش دەستى بە میزى هۆلە گەورەكەى مالى فیکرەتدا كیشا و گوتى «چ ئابرووچوونیکە بە كچه كانمان بلین، پیاو لە دەورى خۆیان خڕدەكەنەوه». دەبیّت بلیم گەر ئەو پووداوه سەیرانە نەبایە كە دواتر هاتنەپیشن، لەوانەبوو خەلكێكى زۆرتر دەم لە فیکرەت گۆلدانجى و كیژەكەى بگەنەوه، بەلام پیشهاتهكانى دى بە چەشنێك خەيالى و نااسایى بوون، خەلك زوو قسەویاسى ئەو داووتە نااساییهیان لەیادكرد. دیاریوو داووتەكراوانىش هەموو ترسیان لەو دانیشتنە هەبوو، هەر داواكارە و بە ئومیدی ئەو بوو جارێكى دى دانیشتنێكى تەنیاى لەگەڵ سەوسەندا هەبیّت، هەر یەكە و كینه یەكی شاردراوەى بەرابەر ئەوانى دى لە دڵدا بوو. بەلام پۆزى دانیشتنەكە هەمووان هەولیاندا هێمنى خۆیان بپاریزن و بەسەر دەریكەون. مەنگورى بابەگەرە بە كامەرانى سەلمای گوت «ئەوه فرسەتێكى باشە، بەویقار بازاری ئەوانى تر بشكێنین».

كامەرانى سەلما تەنیا داواكارێك بوو بەجلى كوردییەوه چوو بۆ داووتەكە، هەموو كەس دەیزانى كە مەنگور یاوهرى ئەوه و تا كۆتاییش یاوهرى ئەو دەبیّت، كەسانێكى نزیکیش لە مەنسور ئەسرىنەوه ئەو هەوالانەیان پشت راستكردهوه كە ساقى مەحمود یاوهرى مەنسورە. بەلام تا پۆزى داووتەكە پوون نەبوو ئاموونییەكان كۆ لەگەڵ خالیددا دەنێرن. وادهى داووتەكە سەعات دوازدهى یەكێك لە پۆزانى هەینی بوو، هەر شەش داووتەكراره كە لە نێوان سەعات دوازده و دوازده و چاره كدا گەیشتنە مالى گۆلدانجى، جگە لە خالید ئاموون كە لەگەڵ قەلەندەر ئامووندا

به ماشینیکی تویتهای نوی گه یشتنه نه وی، چواره که ی دیکه به تاکسی گه یشتنه به رقاپی گولدانچی. هه موو سه سامبوون له وهی ناموونیه کان له بری فهوزی به گ و سه لامی ناسنگه، یه کیکی وهک قه له ندهر ناموونیان هه لبارد که وهک پیاویکی شه پانی و که م هه سه له ناسرابوو. پیکرا پیمان وابوو، ناموونیه کان قه له ندهریان به رابه ری مهنگور داناوه وه به پۆخی جهنگه وه چونته ناو ئیشه که وه، نه و کات نه مانده زانی نه وه لباردنه چ کاریگه رییه کی له سه ره موو به سه رهاته کان ده بیته. میوانه کان سه ره تا له لایه ن فیکره ت گولدانچی و خه ندانی خوشکییه وه له سالۆنه گه وره که دا پیشوازیان لیکرا، هه موو به جوانترین شیوه خۆیان گوپی بوو، هه موو هه ولیاندا یقار و هیمنی ده ریخن. هه ره له و سالۆنه دا ده بایه فیکره ت گولدانچی ده ستبکاته ملی کامه رانی سه لما و ده ستی بگریته و داوا بکات ته و قه له گه ل مه نسور نه سریندا بکه ن، نه و ناشتبوونه وه یه یه که مین و گرنگترین شتی سه ره تای دانیشته که بوو. خه لکانیکی زۆر سووسه ی نه وه یان کردبوو که گولدانچییه کان ده شیته کاریکی وه هایان به ده سه ته وه بیته تا وهک خیزانیکی باش و ناشتیخواز ده ریکه ون. له راستیدا نه و ناشتبوونه وه یه هه لا و ده نگویه کی وه ها گه وره ی نه نایه وه که چاوه پروانده کرا، چونکه دواتر شته کان شیوه یه ک و سروشتیکی وه هایان وه رگرت، زۆریه ی خه لک شه پی ژیر زه مینه که ی دوکانی خدرۆ دوویاریان له بیرچووه وه. له سالۆنه که ی مائی گولدانچییدا ماوه یه ک جگه له بیده نگیه کی قورس هیچ شتیکی دی سه ره ور نه بوو، نه و ناو و شه ربه ت و چکلایته شیرینانه ی پرۆشه گپرانی، کۆمه کیکی به داوه تکراره کان کرد له بیده نگی خۆیاندا قوولتر بینه وه، تاکه که سیک که له ژیره وه به نه پنی له هه مووانی ده پروانی خالید ناموون بوو که هیمنی پوخساری نه یده کرد کینه ی شار دراوه ی دلای داپۆشیت. که له سالۆنه که دا دانیشتبوون جگه له هه ندی وشه ی که م که ساقی مه حمود و مه نگور ده رباره ی ساردی زستان گورپانه وه هیچی نه وتۆ

نه و ترا، که می‌ک له سەر خوتبه‌ی مه‌لایه‌کی هه‌فته‌ی پێشوو قسه‌یانکرد که هه‌رپه‌ش‌ه‌ی له ژنانی سفور کردبوو. مه‌نگوپ گوتی «مه‌لاکان هه‌ق نییه‌ قسه‌ی وابکه‌ن، هه‌ر که‌س به‌ قوونی خۆیه‌وه ده‌چێته‌ قه‌بره‌وه». قسه‌کانی مه‌نگوپ، فیکره‌ت گول‌دانچی خسته‌ پێکه‌نین. هه‌مووان ماوه‌یه‌ک، نه‌فه‌ری ناو‌یه‌ک پاس چۆن له‌گه‌ڵ یه‌کدا ده‌دوین، به‌و چه‌شنه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کدا قسه‌یانکرد. سه‌وسه‌ن یه‌که‌مجار له‌سه‌ر می‌زی ناخواردنه‌ گه‌وره‌که‌ ده‌رکه‌وت، فیکره‌ت سه‌ره‌تا پێش میوانه‌کان که‌وت بۆ سه‌ر می‌زیکی گه‌وره‌ که‌ ته‌واو به‌ خواردن پازابووه‌وه، هه‌مووان له‌ هه‌مه‌په‌نگی و ناوازه‌یی سفره‌که‌ سه‌ریان سوپما، به‌لام پیکرا سه‌رنجی نه‌وه‌یاندا به‌ پێچه‌وانه‌ی نه‌ریت و چاوه‌پوانییه‌وه هه‌یچ چه‌شنه‌ گۆشتیکی بالنده‌ له‌ نێو خواردنه‌کاندا نییه‌. بێنه‌وه‌ی که‌س هه‌یچ بدرکی‌نی‌ت و تی‌بینی خۆی ناشکرابکات، هه‌ریه‌ک له‌سه‌ر کورسی خۆی دانیششت. کاتی‌ک سه‌وسه‌ن هاته‌ ژووری هه‌مووان چه‌ند ساتیک بوو له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ دانیشتبوون، کراسیکی سپی و جینزیکی کالی له‌به‌ردابوو، نه‌وه‌سه‌ته‌ی لای هه‌مووان به‌جیه‌یششت که‌ هه‌ر نیستا له‌ کتیبخانه‌که‌ی هاتۆته‌ خواری و تا نه‌وکاته‌ سه‌ری به‌سه‌ر کتیبه‌خانه‌وه بووه‌. که‌س چاوه‌پوانی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد کچیکی وه‌ها بۆ داوه‌تیکی وه‌ها گرنگ نه‌ مه‌کیاج بکات، نه‌ خۆی پرازی‌نی‌ته‌وه، نه‌ شتی‌ک بکات فریوی داواکاره‌کانی بدات، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا سه‌وسه‌ن هه‌یشتا هه‌ر گه‌لی‌ک قه‌شه‌نگ و ناسک دیاریوو. نه‌وه‌ماندویتی‌یه‌ زۆره‌ی، نه‌وه‌لاوازییه‌ی، نه‌وه‌سپی هه‌لگه‌پانه‌ی په‌نگی، نه‌وه‌ی به‌ نیگایه‌کی ماندوو و به‌ده‌نگی‌کی که‌می‌ک کپ و لاوازه‌وه‌ یه‌که‌یه‌که‌ به‌خه‌ره‌اتنی‌کردن و فه‌رمووی لی‌کردن دانیشن، هه‌ر سێ عاشقه‌که‌ی تووشی تی‌کچوون و په‌شوکانی‌کی گه‌وره‌کرد. ناماده‌بوونی له‌سه‌ر سفره‌که‌ نه‌وه‌ترسه‌ی له‌ هه‌موواندا خولقاند که‌ به‌وردی په‌په‌روی نه‌ته‌کی‌تی خواردن بن، سه‌وسه‌ن چه‌ند جارێک دووباره‌یکرده‌وه‌ که‌ هه‌مووان بێ هه‌یچ کێشه‌ و نه‌ته‌کی‌تی‌ک نان بخۆن، به‌لام ترسی میوانه‌کان هه‌ر وه‌کو

خۆی بوو. هەر سێ داواکاره‌که شتیکی که میان خوارد، هەر سێکیان له بهر ناسکی دانیشتنه‌که هه‌ولیاندا واده‌رکه‌ون که که‌مخۆری سروشتین. هه‌تا مه‌نگوپیش که زۆر به‌سفره‌که سه‌رسامبوو، ده‌ستی گرتوه و که‌می خوارد. دواي نانخواردن هه‌مووان که‌پانه‌وه بو ژووری که‌وره‌ی دانیشتنه‌که. بیده‌نگی پیش چا خواردنه‌وه و دواي چا خواردنه‌وه قورس و ترسناک بوو، سه‌وسه‌ن نه‌ له کاتی نانخواردن و نه‌ له کاتی چا خواردنه‌وه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی سه‌یری هه‌یج یه‌ک له داواکاره‌کانی نه‌کرد. دواي ته‌واوبوونی چا خواردنه‌وه، فیکره‌ت گول‌دانچی پووی له هه‌موو میوانه‌کان کرد و گووتی «وه‌ک هه‌موو ده‌زانن و ته‌واوی خه‌لکی شاریش ده‌زانیت، به‌پێرتان داواکاری که‌که‌ی منن و پیکیشه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و مه‌رجه په‌زانه‌ندن که سه‌فه‌ریکی درێژیکه‌ن و هه‌ر داواکاریه‌ک سه‌وسه‌ن بیخاته به‌رده‌متان به‌دوایدا به‌رۆن... دیاره‌ منیش تا ئیستا به‌ ته‌واوی نازانم سه‌وسه‌ن بیر له چی ده‌کاته‌وه و نیازی چیه‌... بۆیه له‌سه‌ر داوای خۆی داوه‌تتانه‌که‌مه‌ کتیبخانه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌مان، ئه‌و جیگایه‌ی ئیوه‌ پێیناشنان و پیشتر پیکه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌وسه‌ندا لێیدانیشتون. دلنایام له‌وئ سه‌وسه‌ن هه‌موو شتیکتان بو پوونده‌کاته‌وه». ساتیکی ئاسایی نه‌بوو. هه‌ر شه‌ش میوانه‌که به‌ هه‌یمی که‌وته‌ دواي فیکره‌ت گول‌دانچی، له ژووری کتیبخانه‌که قه‌نه‌فه‌کان به‌جۆریک دانرابوون هه‌مووان بتوانن سه‌یری یه‌کدی بکه‌ن و له هه‌مان کاتیشدا پوویان له‌سه‌وسه‌ن بیت. ئه‌و پۆژه که عاشقه شه‌یداکان له شوینی خۆیان دانیشتن، پیکرا به‌جۆریک له ناوه‌وه خروشا‌بوون، نه‌یانده‌توانی هه‌یج شتی‌ک بلین، سامیکی وه‌ها سه‌یریان تێدابوو، وایان هه‌ستکرد که یه‌که‌مجاره پیده‌خه‌نه ئه‌م جیگایه‌وه، هه‌مووان ژووری کتیبخانه‌که‌یان زۆر که‌وره‌تر و به‌رینتر له‌وه بینی که هه‌یه. که دانیشتن و سه‌وسه‌ن به‌رامبه‌ریان دانیشتن، هه‌موو هه‌ستیانه‌کرد گرنگترین ساتی ژایانیان ئه‌م چرکه‌یه و گرنگترین پۆژی ژایانیان ئه‌مپۆیه. وبقاریان، وه‌ستانیان، جو‌له‌یان

لە ناو کتێبخانە کە دا ئاناسایی بوو. سەوسەن بە هێمنییەو بەرامبەریان
 وەستا و دەستی کرد بە قسە کردن. بە زەر دەخەنە یەکی کالێو کە بە
 ئێستەم لە سەر لێوی سەمایدە کرد گووتی «ئێستا کاتی ئێو هاتوو،
 هەمووتان بزانی من چیم دەوێت». کەمێک لە سەر قەنە فەکە ی پالیدیەو
 و بە غەمگینیەکی زۆرەو گووتی «بەلام پێش ئێو، پێش ئێو،
 تکادە کەم، هەمووتان بیئەو ی دوودل بن، دەتوانن داواکە ی خۆتان
 بکێشنەو... من زویر نا ب... من هیچ شتێک لە دل ناگرم... بگرە بۆتان
 بەختەوەر و ئاسوودە دەبم، چونکە من دوا جار لە ئاسوودە یی ئێو زیاتر
 هیچ شتێکی ترم ناوێت... من دەمەوێت رقتان لە یە کتر نەوێت».
 مەنگوڕ بە زەر دەخەنە یەکی گەرەو گووتی «سەوسەن خان، خوازیینی
 وەکو تیر وایە کە لە کەوان دەر چوو ناگەرێتەو... تازە مەسە لە کە لە
 پەشیمانی دەر چوو، تیرێکە کە وانی تێپەراندوو، ئێو نەمان لە سەر
 سەیریکە ی و ببینی کوی دەپێکێت». سەوسەن بیئەو ی سەیری مەنگوڕ
 بکات، تەماشای هەر سێ داواکارە گەنجەکی کرد و گووتی «لەوانە یە
 بلێن، ئێستا دەرنگە... بەلام من دەلێم دەرنگ نییە، بۆ ئێو ی لە
 خوازیینیە ک دەرچیت، هەرگیز دەرنگ نییە. هەمووتان دەتوانن لە هەر
 کاتێکدا بێت، واز لە هەموو شتێک بهێنن، من زۆر لە هیچ کەس ناکەم...
 هیچ وەخت دەرنگ نییە، نە ئێستا و نە بەیانی و نە دوو بەیانی و نە
 هیچ وەخت...». کەمێک بە ماندوویی چاری لێکنا و گووتی «نا هیچ
 کات، بۆ هیچ شتێک دەرنگ نییە... زەمان ناکووتایە». هەمووان کەمێک
 لە دواوەمین وشە ی سەرسامبوون، ساقی مەحمود بە کەمێک دوودلی
 و پەشوکانەو گووتی «پاستە، زەمان ناکووتایە». سەوسەن لە سەرەخۆ
 سەیری هەمووانی کردەو، مەنگوڕ ویستی شتێک بلێت، بەلام نەیزانی
 ئەو شتە چییە کە دەبێت بلێت، پاش ئێستێک و بە کەمێک ناکامییەو
 گووتی «یوسف کەویار بە پەحمەت بێت دە یگوت: زەمان پردیکە هەموو

بەسەرىدا دەپۆين، ئەو دەيگوت: ئينسان بە ھەلە وادەزانئيت لە ناو خانوو و سەرچادە و ژوور و ئەو شتانەدا دەژى، ئينسان لە يەك ژووردا دەژى ناوى زەمانەيە... ئەو وايدەگوت: «سەوسەن دووبارە سەيرى ھەر سى گەنجەكەى کردەوہ و لەسەر ھەمان پيتم گووتى «ھەر پۆژئىك ويستتان لە ھەموو ئەم پەيمانە دەريچن، دەتوانن دەريچن. بەلام بەر لەوہى من يەكئىك لە ئيوہ وەك شەرىكى پاشەپۆژى خۆم ھەلبژيرم... دەبيت ئيوہ دونيا ببينن... ئيوہ سى گەنجن... ھيچ شتىك لەسەر جيھان نازانن... ھيچ شتىك... وادەزانن دونيا لە كۆلانەكەى خۆتانەوہ دەست پيدەكات و لەويادا تەواو دەبيت... ئەم شارە لای ئيوہ وەك قەفەزى ليھاتوہ... دەبيت سەرھەتا بفرن، زۆر زۆر بەرز بفرن، دواتر بگەرئەوہ بۆلای من... من خۆم ناتوانم بفرم، من نەخۆشم، من كچئىكى نەخۆشم، دەمەويت لەگەل مەرفئىكدا بژيم كە بزانم بەراستى دونياى بينيوہ...»

قەسەكانى بيئەنگيەكى قوولى دروستكرد، ھەمووان بيئەنگ سەيرى سەوسەنيان دەكرد، كەسيان نەدەجولان، كەسيان ھەناسەى نەدەدا، جگە لە كۆكەيەكى چكولانەى قەلەندەر ئاموون كەس دەنگى ليوہ نەھات. سەوسەن گووتى «من دەزانم دونيا چەند گەورەيە... لە مندالئيوہ دەزانم... لە پىنگاى ئەو ھەموو كتئيب و ئەتلەس و فەرھەنگانەوہ دەزانم... دەزانم چەند دەريا ھەيە، لەقەراغى دەرياكاندا چەند كەشتى گەورە گەورە لەنگەر دەگرن... لەم شارە بچكۆلەيەدا، لە ناو ئەم شاخ و داغەدا ئيمە ھيچ نازانين، ئەم شارە بچوكانە وادەكەن مەرف گەورەيى دونياى بيريچئەوہ، بەلام من پۆژئىك لە پۆژان گەورەيى دونيام لەيادنەکردوہ». بە زەردەخەنەيەكى ماتەوہ سەيرى ھەر سى داواكارەكەى كرد و بۆ ئىستئىك ھەناسەيەكى كورتى وەرگرت و گووتى «زەوى ئەستئيرەيەكى گەورەيە، ئيمە لەم شارە بچوكەدا وەكو ئەوہ وايە لە سەر زەوى نەبين، وەكو ئەوہ وايە نەزانين چەند جەنگەلى گەورە و پووبارى گەورە و

بيابانى گه وره له م دونيايه دان... گه منتان خوښده ویت، په که مجار ده بیت برؤن و دونيا ببینن. من ناتوانم له وه دنيا بم که ئیوه به پاستی منتان خوښده ویت، گه جیهانتان نه ببینیت و شویتى تر و نیشتمانی ترتان تا قى نه کردیتته وه... که دونياتان بینى نه وکات هه موو شته کان به چاویکی تر ده بینن، منیش به چاویکی تر ده بینن... ته نیا که سیک ده توانیت به پاستی بزانیته بؤچی ده ژى که دونیای ببینیت، که گه وره یی زه ویی دوزیبیتته وه. په که م شت نه وه په ده بیت له م ولاته دووریکه ونه وه، له م شهر و شوپ و کوشتاره به رده و امانه دووریکه ونه وه... نه وه ی نه م ولاته به جیبهیلن، مهرجی منه... برؤن و به سهر زه ویدا بگه پین. کچانى تر وه ک مارهیى داوای زیر و مرواری و نه لماس ده که ن، من داوای سهد بالنده تان لیده که م... سهد بالنده ی ناوازه که له شویتى جیاواز جیاوازی زه ویدا ده ژین... هه ر په که تان سهد بالنده، له مرؤوه تا هه شت سال کاتتان هه په به دونیادا بگه پین، من دواى نه وه ده تانینمه وه... ده توانن هه ر کاتیک ویستتان سه فه ره که تان ببین و واز له هه موو شتیک بهینن و بگه پینه وه بؤ نه م شاره، ده شتوانن نه گه پینه وه، ده توانن له هه ر ولاتیکدا نارام بگرن و ژنیکى ترتان خوښبویت و بزین... ده توانن چ ژيانیکتان پیخوشه و چ شاریکتان پیخوشه هه لیبزیرن و من له بیریکه ن... من چاوه پرواننده که م... من هه شت سال چاوه پرواننده که م، که گه رانه وه، شوو به په کیکتان ده که م... په کیکتان هه لده بزیرم... سه یری دلتنان ده که م... ده بینم چهنده پروناکیتان پییه، چهنده بؤنتان پییه... نه و کات برپارده دم. ئیستا ناتوانم هیچ په کیکتان هه لیبزیرم، چونکه ئیستا هه ر سیکتان وه کو په ک وان... هه ر سیکتان له په ک ده چن... هه موو پیاوی نه م شاره له په ک ده چن... وانیه هه موویان له په ک ده چن».

نه وه له هه ره پرسته کوشنده کانی نه و دوانیوه رؤ سه یره بوو که سه وسه ن تییدا داواکاره کانی خو ی سه رسامکرد.

له ئیواره دا هه والی داواکهی سهوسه ن فیکره ت به هه موو شاردا
 بلاویوه وه، سه ره تا زۆریه مان باوه پمان پین نه کرد، که سمان له و باوه په دا
 نه بووین که هه ر سنی داواکاره که بکه ونه وه ها داویکه وه، زۆریه مان
 شته که مان وه ک ته له یه ک ده بینسی نه و کیژه داینا بیئت تا هه ر سنی
 کوره که له کۆل خۆی بکاته وه . شتیگ له نیگه رانی و توپه یی هه موومانی
 داگر تبوو، هه ر قسه یه ک ده کرا پرپوو له گومانی خراب . نه وه ی هه ر
 داواکاریگ زه رفیگی تایبه تی وه رگرتوو ه که وینه یه کی سهوسه ن و ناوی
 کۆمه لیک بالنده ی سهیر و ناوازه ی له گه ل کۆمه لیک نه خسه دا تیدا به ،
 هه موومانی ساکاند . هه ر داواکاره و ده بایه نوینه ریک پاسپی ریت له ماوه ی
 نه و هه شت سه له دا وینه و هه والی نه و به سهوسه ن بگه ینیت، هه مووان
 له سه ر نه وه ته بابوون هه یچ یه کیکیان بو ی نه بیئت نامه بو سهوسه ن
 بنوسیت، چونکه ده شیت یه کیگ له داواکاره کان له رینگای فریوی وشه
 و نه و فیلبازی و ته له کانه ی له ناو نوسیندا هه یه کاریگی خراب له
 سهوسه ن بکات و داد و یه کسانی له یارییه که دا نه هیلتیت .

تاموونیه کان له هه مووان توپه تریوون، نه وه ی کورپیگی بنه ماله که یان
 هه شت سه ل له پیناوی ژنیگدا ئاواره بیئت، داوا یه کی قورس بو
 ئاسان لای نه وان قه بوول نه ده کرا . نه و پۆزه که میوانه کان له مالی
 فیکره ت گولدانچی هاتنه ده ره وه، خالید ئاموون له هه مووان ماندوو تریوو .

هه‌ستیکرد هیدی هیدی خوشه‌ویستی ئەم ژنه له ناوه‌وه خاپوریده‌کات. لای ئەستهم بوو ئەم شاره و ئیشه‌که‌ی و خزمه‌کان و کۆبوونه‌وه‌ی ناموونیه‌کان بخاته لاره و به‌ره‌وه دهره‌وه بپوات. ئەوه‌ی دونیا گه‌وره‌یه یاخود بچوکه پۆژیک له پۆژان غه‌می ئەو نه‌بووه. له مندالییه‌وه فیژیوه‌وه ئەوه‌نده بیر له دونیا بکاته‌وه که پتویستی پتیه‌تی. دونیا له‌دهره‌وه‌ی ئەم شاره لای ئەو سێبه‌ریکی تاریکه که هیچ شتیکی گرنگی تیدا نییه بۆی بزێ. شهرمه‌زارییه‌کی گه‌وره‌بوو چه‌ندین سال له‌دوی داوای ژنیک ناواره‌بیت، ئەوه پێچه‌وانه‌ی کولتوری جوامیری و پیاوه‌تی خێله‌که‌یان بوو، پێچه‌وانه‌ی ئەو شهریه‌ته‌ بوو که پێگای نه‌ده‌دا ژن چاره‌نوسی پیاو دیاریبکات. ده‌بیت ناموونیه‌کانی تر چی بلین؟. دلنیا‌بوو دواجار وه‌ک هه‌میشه پشته‌ی ده‌گرن، به‌لام ده‌شیزانی هه‌ندیکیان تامردن وه‌ک که‌سیکی لواز سه‌یریده‌که‌ن که له‌سه‌ر داوای ئافره‌تیک به‌ دونیادا ناواره‌بووه. به‌ درژایی ئەو شه‌وه له ژوره‌که‌ی خۆیدا مایه‌وه، تا دره‌نگ به‌ ته‌نیا له‌و پوویه‌ره بچکوله‌یه‌دا ده‌هات و ده‌چوو، هه‌ستیده‌کرد ئەو داوایه‌ی سه‌وسه‌ن زۆر ئازاری ده‌دا، ده‌یخاته به‌ر ئەزموونیک له‌وانه‌یه پۆحیکی ئالۆزتری بۆ دروستبکات. ئەوه‌ی دونیا زۆر گه‌وره‌یه، شاری زۆر نه‌ناسراو و سه‌یر هه‌یه، هه‌ستیکی تایبه‌تی تیا نه‌ده‌بزانند. هه‌ستیکرد گه‌رچی هه‌موو ژیا‌نی له‌م شاره‌دا بردۆته‌سه‌ر، به‌لام هیشتا له‌ زۆر شتی تیناگات. لای خۆشتر بوو له‌ ژیا‌نی ئەم شاره‌دا نو‌قم بیت، نه‌وه‌ک له‌ جیهانیکی بیسنوردا خۆی ونبکات. به‌لام ده‌یزانی ئەم قسانه ئیستا نرخیکی ئەوتویان نییه، گه‌ر سه‌وسه‌نی ده‌وێت ده‌بیت بپوات. نه‌یده‌ویست زۆر بیربکاته‌وه، ده‌یزانی بیربکردنه‌وه به‌ره‌وه هیچ جیگایه‌کی نابات، ئەویش به‌درژایی ژیا‌نی زۆر باوه‌ری به‌ بیربکردنه‌وه نه‌بوو، ئەویش باوه‌ری وابوو بیربکردنه‌وه کێشه‌کان ئالۆزه‌کات و چاره‌یان ناکات. شه‌وی نواتر چوو بۆ مائی قه‌له‌نده‌ر ناموون و برپاری خۆی پێراگه‌یاند که

بەپراستی دەیەویت دواى بالنده كان بکەویت. ئەو شەو ئەمومنییەكان
 کۆبوونەوئەیهکی گەرەیان هەبوو، هەوالەکە بە چەشنیک سەیربوو هەموو
 دەیانویست لە زاری خالید ئەمومون و یاوهرەکەیهو پراستیەکان بیستن.
 کۆبوونەوئەکە لە مائى فەوزى بەگ سازکراوو، فەوزى بەگ تەنیا
 کەسێک بوو هەوالەکە خۆشحالیکردبوو، بیریۆکەکەى سەوسەنى بەجۆریک
 لا قەشەنگ بوو هەمووانى نیگەراندکرد. مائى فەوزى بەگ ئەو پۆژە بە
 جۆریکی بیۆینە جەنجال بوو، چەندین سال بوو هیچ کۆبوونەوئەیهکی
 ئەمومنییەکان هێندە خەلکی پانەکیشابوو، ژوروی دیووخانەکە بەجۆریک
 پریوو مەرۆف بە زەحمەت دەیتوانی هەناسەبدات، سفرەكان جار دواى
 جار دادەخران و هەلدهگیرانەو، ئاوگیرەكان بیۆچان بەپۆیەبوون. بەوئەدا
 ئورەرەکە زۆر گەرە و پریوو، مەرۆف بە زەحمەت گوئی لە دەنگی
 هاوسێکەى دەبوو، تا ئەو ساتەى خالید ئەمومون و قەلەندەر گەیشتن
 هەمووان بیسەرەوت قەسەیان دەکرد. فەوزى بەگ بە جەنجالییەکەى خۆیەو
 پیشوازی لە هەردووکیان کرد، بەدەنگی بەرز گووتی «ئاه خالید...
 خالیدی کورم... دلنیا بە ژنیکی نایابت هەلبێژاردو، ئەم ژنە لە ژنی
 ناو حیکایەتە کۆنەكان دەچیت... لە کچی پاشا کۆنەكان، هەموو ژیانم
 تەمەنامکردو، ژنیکی وا ببینم... وام هەستدەکرد کە ئەو جۆرە ژنانە
 سێسەد سالیشە لە دونیادا نەماون، بەلام خودای گەرە ویستویتی بەر
 لە مردنم ژنیکی لە شارەکەدا ببینم کە بەپراستی لە پەری ناو کتییە
 کۆنەكان دەچیت... خوای گەرە بە پراستی ئەوێ ویستوو». قەسەکانی
 فەوزى بەگ دەنگەدەنگ و هەلایەکی گەرەیان دروستکرد. کە میوانە
 تازەكان دانیشتن، جۆریک لە ئارامی گەرەپایەو بۆ ئورەرەکە، میوانەكان
 دواى ئەوێ کەمێک پشوویمان دا، قەلەندەر ئەمومون پوویکرده هەموو
 ئەوانەى لە دیووخانەکەدا دانیشتون و گووتی «ئەوێ بیستوتوانە
 پراستە، ئەو کچە دەیەویت خالیدی خزەمان بروت بۆ دەرەوێ ولات...

ده‌لَیت پَیش ئه‌وه‌ی شوو به هیچ یه‌کێک له‌و سێ داواکاره بکه‌م ده‌بَیت
 دونه‌یا ببینن... ده‌یه‌وِیت کورکه‌که‌ ماوه‌یه‌ک به‌ دوا‌ی کۆمه‌لَیک با‌ئنده‌دا
 بگه‌رَیت، با‌ئنده‌ی تابه‌تی و ناوازه... ده‌بَیت یه‌که‌ یه‌که‌ ئه‌و با‌ئنده‌ له
 هه‌ریمی جیاواز جیاوازی دونه‌یادا کۆبکاته‌وه‌ و له‌ ماوه‌ی هه‌شت سا‌لی
 دیدا بگه‌رَیته‌وه‌ بۆ ئَیره... که‌ هه‌ر سێ داواکاره‌که‌ گه‌رانه‌وه‌، سێ
 پو‌ژ له‌گه‌ل هه‌ر سێکیاندا داده‌نیشیت و دواتر بریارده‌دات شوو به‌ کێ
 بکات... ئه‌وه‌ کورته‌ی چیرۆکه‌که‌یه‌، به‌لَی ئه‌وه‌یه‌، هیچی تر نییه‌... نا
 هیچی تر نییه‌... ئَیمه‌ دویتَی له‌ ما‌لی فیکه‌رت گو‌لدانچی ئه‌و قسانه‌مان
 بیست». له‌و کاته‌دا سێ گه‌نج به‌ سێ سینی گه‌وره‌ی شه‌ربه‌ته‌وه
 به‌سه‌ر میوانه‌کاندا ده‌گه‌ران. هه‌یشتا قه‌له‌نده‌ر ئاموون قسه‌کانی ته‌واو
 نه‌کردبوو که‌ بوو به‌ ده‌نگه‌ده‌نگیکی زۆر. قسه‌کان تو‌رپه‌یه‌کی کتو‌رپریان
 دروستکرد و یه‌کێک گووتی «ئهم کچه‌ خۆی به‌ چی ده‌زانیت؟...»
 یه‌کێکی تر گووتی «ئه‌گه‌ر په‌ریزاده‌ش بَیت ئه‌وه‌ ناهینیت، هه‌شت سا‌ل
 بۆی ئاواره‌ بیت». یه‌کێکیش له‌و سه‌ری هۆله‌که‌وه‌ گووتی «ها...
 ئه‌مه‌ فیتیکی تری گو‌لدانچییه‌کانه‌، که‌ به‌درو‌ خۆیان وه‌ک خه‌لکیکی
 بَیوه‌ی و بَیمه‌زه‌رپه‌ت نیشانده‌ن... سویند ده‌خۆم، مه‌سه‌له‌که‌ هیچ
 نییه‌ جگه‌ له‌ فیلَیک بۆ ئه‌وه‌ی داوا‌ی پاره‌یه‌کی زۆرت‌رمان لَیکه‌ن،
 سه‌روه‌تیکمان لَیبستینن که‌ ئَیمه‌ بۆ ژنه‌پان نه‌مانداوه‌... ده‌یانه‌وِیت
 دواتر بلَین، سه‌یریکه‌ن چۆن ئاموونیه‌کانمان هه‌تایه‌ سه‌ر چۆک. ده‌ست
 ده‌دم به‌ قورئاندا که‌ وایه‌، هه‌موو ده‌زانن ئَیمه‌ بۆ ژن ده‌ست ناگرینه‌وه‌،
 چی له‌ گیرفانه‌ماندا یه‌ دایده‌نین، ده‌یانه‌وِیت بماندۆشن». سه‌ی که‌رهم
 هه‌مووانی هه‌یورکرده‌وه‌ و گووتی «ئَیمه‌ بۆیه‌ ماوین، چونکه‌ هه‌میشه
 پَیزمان له‌ قسه‌ی یه‌ک گرتووه‌، حورمه‌تی یه‌ک‌ترمان لایه‌... تیده‌گه‌ن،
 قسه‌ی ساحیب مه‌سه‌له‌که‌ له‌سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌یه‌... لَنگه‌ پَین با
 خالید خۆی قسه‌بکات». خالید ئاموونی که‌ ئاماده‌بوونی ئه‌و حه‌شاماته

سەرسامىكىردىبوو، بېئەھەي بىشلە ژۆيت ياخود دوودل بېت لە شوپنى خۆي
 ھەستا و گووتى « بە ئىجازەي ھەمووتان... بە ئىجازەي ھەمووتان. تىكا
 لە شەرىبە تگىز و ئاوكىرە كان دەكەم تۆزىك بوەستن... ەزىزان... ئىوہ
 ئاموونىن و منىش ئاموونىم، ھەموو شانازى بەوہوہ دەكەين كە پشتى
 يەك نادەين لە زەوى... ھا ھەمووان شانازى بەوہوہ دەكەين كاتىك
 باپىرانمان لە گوند دابەزىنە شار، ئىمە خۆشەويستى و خزمایە تىمان
 نەدۆراند... وانىيە... نەمان دۆراند». چاوانى خالىد دەبرىسكانەوہ،
 دەموچاوى لە ھەركات بارىكتەر و نىگای پەقتەر و پىر نەھىتەر بوو، كەس
 تا ئەوكات ئەو دەنگە گەرمەي لى نەبىستبوو، غەمىك لە گەرويدا
 بوو، ھەركەس لە ژيانيدا يەك پۆژ عاشق بوويىت، دەيزانى ئەوہ
 دەردى خۆشەويستىيە. گووتى «تىكا لە ھەموو برايان دەكەم، تەفەنگ
 بە تارىكىيەوہ نەئىن. خۆتان دەزانن ھەموو ژنىكى ئونيا كە شوودەكات
 مەرجى ھەيە. لەم سەر ئەستىرەيە يەك ژنم بۆ بدۆزەنەوہ، بەبى مەرج
 شوويكىردىت. مەرج دانان لە خوینى ئەو جنسەدايە... ئىمە ھەموو
 پىاوين و دەزانين ئەو مەرجانە بۆ ئىمە چەند قورسەن... ھەيانە داواي
 سامانى زۆر دەكات، ھەيانە بەكىشى خۆي زىرى دەويت، بەلام سەوسەن
 فيكرەت جۆرىكى ترە. دلنىاتان دەكەمەوہ كە چاوى لە سامانى ئىمە
 نىيە... دلنىاتان دەكەمەوہ... ھىند ھەيە دەيەويت لە گەل كە سىكدا بۆي
 كە دونياي بىنيوہ. من بىراردادوہ بچە ژىر بارى ئەو مەرجەوہ...
 بىراردادوہ بىرۆم... بىراردادوہ زەوى بەداوى ئەو بالندەدا بگەرىم كە
 ئەو داوايان دەكات... دەزانم زۆرتان وەك شىت سەيرمەكەن، بەلام لە
 يەكەم پۆژوہ كە ئەو كچەم بىنيوہ بىراردادوہ بۆ من بېت... بە ھەر
 نرخیك بووہ... من بىر لەوہ ناكەمەوہ پاستم ياخود ھەلەم... ھىچ
 ئاموونىيەك تا ئىستا بىرى لە پاست و ھەلە نەكردۆتەوہ. وەك ھەموو
 ئاموونىيەكى تر لە ھەر كوئى بىن دەبىت براوہ بىن... لە شار بىن

یاخود لادی... لیڙه کڙگا و قهیسه ریمان هه بیٽ، یاخود له سر مه رزه کان قاچا غچیتی بکهین. له شار بین یاخود له چیا، هر شتیگ بیٽ و له هر شوینیگ بیٽ ئیمه ته نیا بیرمان له بردنه وه کردۆته وه... ئه وه له خوینی ئیمه دایه، ئه وه دینی ئیمه یه، منیش ئیستا ته نیا بیر له بردنه وه ده که مه وه».

شتیکی سارد له نیگایدا بوو مروفی ده ترساند، شتیگ له گه ل ئه و گه رمیبه قولی ده نگیدا نه ده گونجا. فهوزی به گ دووباره هه ستایه وه و گروتی «تۆ ژنیکی بیۆینه ته هه لبراردوه، گویم لیبگرن... گویم لیبگرن... تۆ ژنیگت هه لبراردوه شوینی حورمه تی منه، بویه ئه م پیاو یاشانه ی توپه کردوه، چونکه له ژنه کانی خویان ناچیت... تیده گه یه له ژنه کانی ئیمه ناچیت، که پیاو وه ک مریشکی نه خووش ده خه نه قه فه زه وه... ژنه بی می شکه کان که هیچ شتیگ نازانن جگه له وه ی شه و و پۆژ بیر له وه بکه نه وه چۆن پیاوه کانیان زیندان بکه ن... ئه مه ژنیگه بال بدات به پیاو. هه موو عومرم بیرم له وه کردۆته وه ژنیگ بیینم بال بدات به پیاو، فیتریکات بفریت... ژن تاکه مه مخلوقیکه ده توانیت یان پیاو فیتری فرین بکات یا فرینی له بیره ریتنه وه... من چل سالی شه وامده زانی جنسی ئه و جوړه ژنانه ی بال ده دن به پیاو ته فروتونا بوون، ئیستا ده مه ویت پیش ئه وه ی بمرم ئه و ژنه بیینم... پیروزیاییت لیده که م... من پیرم باوه ر ناکه م تا تۆ له سه فه ر ده گه رپیتته وه بژیم... به لام پیتده لیم، هه موو شتیگ بکه، ئه وه ببیتته ژنت... ژنی وا ده هیئیت مروف ساله های سال بۆی ئاواره بیٽ. وامه زانه کاریکی نه کرده ده که یه... هه زاران که س پیش تۆ له پیناوی ژنی زۆر ناشایسته دا مردون یان که وتونه ته زیندان... ئه و تۆ ده نیریت دنیا بیینیت، له هیچ مه ترسه و سل له هیچ مه که ره وه... بپۆ و گوئ له که س مه گره».

که مجار فهوزی به گ به وجۆره دلگه رم ده رکه وتبوو، وه ک ئه وه ی

ھەوالەكە ھەسرەتتىكى قوولسى لە ژيانى خۆيدا زىندووكردبىتە ۋە لىۋى دەلەرزى. ھەموو بىنيان بە جۆشنىكە ۋە بۆ ئۇ ۋە مەسەلە يە دەۋىت پىشتر لە كەم كىشەدا ۋە ھا خروشى تىگە راپو. سەي كەرەمى ناموونى كە زۆر گوۋى لە فەوزى بەگ دەگرت، پوويكرده يە كىك لە ناپازىبەكان ۋ گووتى «تۆ دەلىيت چى... تۆ بۆ ناپازىت؟». پياۋىكى چكۆلانە بوو، ناۋى ئەسەد ناموون بوو، بە دەنگىكى بەرز گووتى «ھا... بۆ ناپازىم... ھەر من نىم كە ناپازىم... مەسەلەكە ئە ۋە نىيە نىمە ژنەكانمان زنجىرى خستبىتە قاچمانە ۋە. بە لام ھەموو دەترسىن خالىدیمان لە دەست بچىت... شەپ ھەموو دونىاي تەنىۋە، كورپەكە بۆ ھەر جىگايەك بچىت دەكە ۋىتە ناۋ تاگرى بە لايەكە ۋە... ھەمووتان دەزانن شەپ دونىاي تەنىۋە... ھا... من لە ژيانى خۆى دەترسم... دوا ئە ۋە ھەندى بالئندە ھەيە پراوكردنيان ئاسان نىيە... ھەموو بالئندە يەك پراوناكرىت... شتەكە لە تواناي ئىنسان بەدەرە... ئە ۋ كچە دەيە ۋىت كورپەكە بە كوشت بدات... تا ئىستا كەس ناموونىيەكى بە ۋجۆرە نەخستۆتە داۋە ۋە». فەوزى بەگ بە تورپەيە ۋە گووتى «تۆ بىدەنگ بە... بىدەنگ بە... ھەموو ۋەكو كەۋى بالكرائ بەسەر پىقنەى خۆماندا كركە ۋتووۋىن، كەس ناۋىررىت مەترىك بۆئە دىو ھە ۋشەكەى خۆى فجوقبكات. سەرمان لەدەرگا برد بە ۋ دىودا ۋادەزانىن ھەموو بە لاي خوا بەسەر نىمەدا دەبارىت... تۆ بىدەنگ بە كە ناۋىررىت ھاۋىنانىش لەسەربان بخەۋىت، چونكە ژنەكەت ۋادەزانىت دەفرىت... ھا... تىدەگەيت... نىمە تازە پىرپوۋىن ۋ تاقەتى فرىنمان نەماۋە، لىگەرىئ گەنجەكان بژىن... بە ناۋى مەحەبەتە ۋە بالى كورپەكە مەشكىنە...». ئەسەد ناموون گووتى «ھا... من ژنەكەم خۆشيدە ۋىم، بۆيە ناھىلىت ھاۋىنان لەسەربان بخەۋم. ۋەك تۆ نىم شەش مانگىش ۋنبىت لە مالە ۋە پىت نازانن. بە لام فەوزى بەگ پىمبلى گەر كورپەكە ھەشت سال ئاۋارەى ۋلاتان بوو ۋ دواتر كچەكە شوۋىكرد بە يەكىكى دى

چی ده‌که‌یت... ئه و کات هر وهک ئیستا ستایشی کچه‌کی گول‌دانچی ده‌که‌یت؟». له و کاته‌دا خالید ئاموون هه‌ستا و گووتی «من نامه‌ویت دونیا ببینم... من به‌عه‌قلی یه‌کیکه‌وه ده‌پۆم که کارێکی هه‌یه و ده‌بی‌ت جیبه‌جیبیکات. من بالنده له‌دوای بالنده ده‌یگه‌ینمه‌وه ئه‌م شاره‌، به‌لام گه‌ر بزانه‌م ناهه‌قیم به‌رابه‌ر ده‌کریت، سویند ده‌خۆم به‌خوای گه‌وره که له‌کس نابوورم... نه‌ له‌ سه‌وسه‌ن فیکه‌رت و نه‌ له‌ که‌سه‌ی که شووی پیده‌کات... سویند ده‌خۆم که نابوورم...».

تا نه‌مپۆش هر ئاموونیه‌ک له‌و شه‌وه‌دا ئاماده‌بوویت ئه‌و قسانه‌ی خالیدی له‌ یاده‌، که به‌پراستی له‌ قوولایی دلێیه‌وه هاتنه‌ده‌ری. هه‌والی دانیشتنی ئه‌و شه‌وه‌ بۆ به‌یانی هه‌موو بازاری هه‌ژاند، ئاموونیه‌کان له‌و شه‌وه‌دا سویندیان خوارد له‌ پشت خالید ئاموونه‌وه بن، پاره‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی دا‌بینکه‌ن، له‌ هر شوینیکی دونیا‌بی‌ت کۆمه‌کیکه‌ن، ئه‌وه هی‌زکی گه‌وره‌ی دایه‌ کۆپه‌که‌ تا له‌ کۆتایی شه‌ودا هه‌ست به‌خۆشه‌ختی و به‌خته‌وه‌ری بکات. به‌ر له‌ کۆتایی دانیشتنه‌که‌ خالید به‌ده‌نگی به‌رز گووتی «به‌ر له‌وه‌ی هه‌شت ساڵه‌که‌ ته‌واو بی‌ت، به‌خۆم و بالنده‌کانه‌وه لی‌ره‌ ده‌بم... هه‌شت ساڵی تر... دلنیاتانده‌که‌م، چاوه‌پوانمبکه‌ن». له‌ کۆتایی شه‌ودا خالید ئاموون مالاوایی له‌ ئاماده‌بووان کرد و گووتی ئه‌و چه‌ند شه‌وه‌ که‌مه‌ی به‌ده‌ستییه‌وه‌یه‌تی ته‌نیا ده‌توانیت بۆ خۆ ئاماده‌کردن و خۆ کۆکردنه‌وه ته‌رخانیبکات. ئه‌و یه‌که‌مین که‌س بوو له‌ پیش هه‌ردوو داواکاره‌که‌ی دیکه‌وه نیشتمانی به‌دوای بالنده‌کاندا به‌جیه‌شت.

شەوی مالاوایی مەنسوری ئەسرین شەویکی گەلیک تاییبەتی بوو، دەیان شاعیر و موسیقار و نیگارکێش و گۆرانییێژ لە چەشن و چیزە ی جۆراوجۆر کۆبوونەوه، گردبوونەوهی ئەوان لە دەوری مەنسور وەک وەلامێک بوو بۆ کۆبوونەوهی ئاموونییەکان. ئیبراھیم ئەسرینی باوک گەلیک بەو خۆشحال بوو کۆپەکە ی حورمەتی لە ناو کۆمەڵە خەلکیکی لەوجۆردا هەیه. ئەو شەو بێ پلانیکی راستەقینە و پێشوەخت، بوو بە ئاھەنگیکی پر بەزم کە لەگەڵ سروشتی هێمن و غەمگینی مەنسور ئەسریندا نەدەگونجا. ئەوکات لە نیوہی دووہمی سالانی هەشتادا جۆرە شەوی وا پەنگاوپەنگ لە میژووی شارەکەدا کەم و دەگمەن بوو، شەویک بوو شاعیر و موسیقارەکان بە شێوازە بۆھیمیەکە ی خۆیان مالاواییان لە یەکیک دەکرد کە وەک سەمبولی عەشق سەیریان دەکرد. مائی ئەسرین هۆلیکی گەرەیان گرتبوو، ژمارە یەک لە خزمانی خۆیان بانگکردبوو، بەلام پێژە ی گەرە ی ئامادەبووان لە ئەھلی ھونەر و ئەدەبیاتی شارەکە بوون. ئیبراھیم ئەسرین هەتا جورئەتیکرد و نامە یەکی داوہتیشی بۆ سەوسەن فیکرەت و باوکی نارد تا لە شەوی مالاواییەکەدا ئامادەبەن، بەلام ئەوان بە نامە یەکی هێمن و پر پێژەوہ وەلامیاندا یەوہ کە گوا یە بەھۆی ناساگی فیکرەت گۆلدانچی یەوہ ناتوانن بێنە داوہتەکە. هەلبەت ھەموو دەمانزانی کە ھاتنی فیکرەت گۆلدانچی یاخود کچەکە ی نیشانە یەکی خراب و ئاماژە یەکی نابەجێ دەبێت بۆ دۆخی

پوچی و باری دهرونی نوو داواکاره که ی دیکه . هموو نه وه مان پیباش بوو که سهوسه ن تا کوتایي ههشت ساله که به یهک مهودا و له یهک دووریه وه به رابه ر هر سئ گه نجه که بوه ستیت . نه هاتنیشی بریاریکی راست و دروست بوو . به لام هه ندیک ناماده بوونی مریم گولدانچییان به فرسه ت زانی تا هه ندیک پلاری نابه جئ بگرن ، له گه ل نه وه شدا زۆریه مان ناگادار بووین و ده مان توانی له وشه ودا که پرپوو له خویندنه وه ی شیعی عاشقانه ، پرپوو له پارچه موسیقای شیتانه حورمه تی ئاهه نگه که رابگرین . ساقی مه محمود و گورانبیژه کانی دی به گورانبیژه دیرنه کان هه موومانیان خسته سه ر جوش و سه فا . مه نسور نه سرین به دریزایی شه وه که هه ولیده دا پوو خوش ده ریکه ویت و خوئی واده ریخات که له ناوه وه ئارامیه ک و هیمنیه کی قوولی هه یه ، به لام نه یده توانی . گه رچی له گه ل گورانبیژه کاندا گورانی ده گووت ، گه رچی له گه ل خه لکدا چه پله ی بۆ شاعیران لیده دا ، به لام جوړه په شیوییه کی تیدا بوو له چاوان ون نه ده بوو . له که سیک نه ده چوو به یانی بپوات بۆ سه فه ر ، له یه کیک ده چوو له شه قامیکی دریزدا بینومید ون بوو بیت . چاکه تیکی ره ش و بلوسیکی سووری ملداری له به ردابوو ، نه وه ی خوشک و پوره کانی زۆریان لیکرد که وه ک زاویه ک خوئی بگوریت یان جلی کوردی له به ریکات ، بیئه نجام مایه وه . خوئی نه وه ی پیخوشبوو بیده نگ شاره که جیبه یلیت و بیئه وه ی که س بزانیت بپوات ، ویستی جانتایه کی چکولانه بخاته سه ر شانی و بکه ویته ری ، به لام خواستی ئیبراهیمی باوکی که ئاهه نگیکی مالوایی بۆ بکات ، چونکه نه یده زانی ئاخو تا ههشت سالی دیکه ده زی یان ده مریت ، هوپه کی گه وره ی نه رمبوونی مه نسور بوو بۆ ئه م ئاهه نگه . شه ویک بوو شاعیره لاهه کان به خوئیان و بوتله عاره قه کانیا نه وه ده هاتن و بۆهیمترین شیعی خوئیان ده خوینده وه ، موسیقاره کان به مهستی ده چوونه سه ر شاتوی هوئه که ، گورانبیژه کان چ ئاوازی بزوین و خروشینه ربایه ده یانچری . له کوتایي شه ودا که سه ر میزه کان ته واو به قاپی زه لاته

و پاشماۋەى لەفە و شوشەى خالى بېرە و پەرداخى شەرەت پېرپو، مەنسور ئەسرین وتەيەكى مالاۋايى خويندەۋە و گوتى «تەنيا شتېك كە دلتىيام لىي ئەۋەيە كە من ژنىكم خۆشەۋىت، ئەۋە تاكە پراستىيە كە كە دەيزانم. دەزانم ئەۋەش كەم نىيە، من سبەى سەفەردەكەم و ھەۋلەدەدەم كە ھەشت سالى تر لىرەبم، دەزانم سەفەرىكى زۆر سەختم لەبەرە، گەپان بە جىھاندا سەختە، بەلام ھىچ شتېك لە دونيادا لە خۆشەۋىستى ژنىك سەختتر نىيە». كە وايگوت ھەمووان چەپلەيان بۆ لىدا، ھەمووان لەبەرى ھەستان، ئەو سوپاسىكردين، پورەكانى بەجلە كوردىيە شۆرەكانيانەۋە باۋەشيان پياكرد و گريان، خزمەكانى يەكەيەكە مالاۋايان لىكرد و لەدەۋە ئومىدى باشيان بۆ خواست، ھەندىك لە شاعىر و مۇسىقارەكان كە تەۋاۋ سەرخۆشبوون، توند دەستيان گوۋشى و پىيانگووت «شارەكە پىۋىستى بە تۆيە... شارەكە پىۋىستى بە كەسىكى ۋەك تۆيە، لە ھەر شوپىنىك بوويت ئەۋەت لە بىرنەچىت». ھەندىك بەپراستى مەنسورىان لە ئامىزگرت و ھەندىكىان گووتيان «شەرەفىكى گەۋرەيە بۆ ئىمە دوا شەۋمان لەگەل ئىۋەدا بردەسەر... ئەۋەمان بىر ناچىتەۋە».

ئەۋ شەۋە بەجۆرىك لە جۆرەكان لە يادەۋەرى ھەموواندا مايەۋە، نە تەنيا لەبەر خۆشى و پەنگاۋرەنگى ئاھەنگى مالاۋاييەكە، بەلكو لەبەر ھەندىك پوداۋى دواتر... ئەۋ شەۋە يەكەم شەۋى دەستپىكردى پىكدادانى پراستەقىنە بوو لە نىۋان خىزان و ھەۋادارانى داۋاكارە جىاۋازەكاندا، لەۋ شەۋەدا قەلەندەر ئاموون بە كلكە دەمانچە سەرى مستەفا ھەژارى شاعىرى شكاند. پووداۋەكە ۋەھا بوو، لە كاتىكدا مستەفا ھەژار و سەعید بىمار كە ئەۋىش شاعىر بوو لە ئاھەنگى مالاۋايى مەنسور بەسەرخۆشى ھاتنە دەرەۋە، بەۋ شەۋە دەرەنگە لەسەر جادەكە قەلەندەر ئاموونيان بىنى كە لەسەر عەرەبانەى پاقلەفرۆشىك پاقلەى دەكړى. قەلەندەر بەدرىژاى

زیانی له ته‌منی چوارده سالییه‌وه رۆژیک نه‌بووه ده‌مانچه‌ی هه‌لنه‌گرثبیت. مسته‌فا هه‌ژار که یه‌کێکه له هه‌ره به‌ده‌سته‌کان، بینینی قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌ فورسه‌ت ده‌زانیت و پێیده‌لێت «هێی قوولوونده‌ر، واتانده‌زانی ده‌توانن سه‌وسه‌ن گول‌دانچیش به‌ پاره‌کانتان بکرن... ئه‌مجاره واده‌ره‌نچه‌وو... ها من دلنیام کورپه‌که‌تان مریشکی مه‌کینه‌شی بۆ ناگیریت... تیده‌گه‌یت، ها که‌چه‌لی لووت بل، سوینده‌ده‌خۆم کورپه‌که‌تان ناتوانیت قه‌تییه‌کی نه‌خۆشیش پاوێکات». سه‌ره‌تا قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌ هێمنی له‌سه‌ر خواردنێ پاقله‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام ده‌بیت، خۆی واده‌رده‌خات که‌ گویی له‌ هیج نه‌بووه. گه‌ر ئیوه قه‌له‌نده‌ر ئاموونتان بنا‌سیبایه، تیده‌گه‌ن ئه‌وه چ له‌ خۆبووردنێکی گه‌وره‌یه که قه‌له‌نده‌ر نیشانی‌داوه. قه‌له‌نده‌ر له‌شیکی زل و سه‌رێکی باریک و درێژی هه‌بوو، سه‌ری له‌ هه‌موو لاکانه‌وه وه‌کو یه‌ک پووتابوووه، قژی به‌چه‌شنیک ته‌نک بوو، له‌ هه‌موو گۆشه‌یه‌که‌وه پێسته‌ دێزه‌که‌ی سه‌ری دیاربوو، ناویانگی وه‌ک به‌رپرسی توپخانه‌کانی شۆرش له‌ هه‌فتا‌کاندا جوړه‌ شانازییه‌کی هه‌میشه‌یی تیدا سه‌وزکردبوو، به‌ ناشکرا له‌ هه‌موو جیگایه‌ک به‌ گۆپی شه‌هیدان و به‌رزانی سویندی ده‌خوارد. ئه‌وه‌ی شه‌وان دوا‌ی خوارده‌وه له‌به‌رده‌م ده‌رگای یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانه‌دا پاقله‌ی ده‌کپی و به‌ رێگاوه ده‌بخوارد، خویه‌کی کۆنی بوو، جوړه‌ هه‌بیه‌ت و شانازییه‌کی هه‌بوو هه‌ندێجار ئاموونیه‌یه‌کانی تریشی سه‌غله‌تده‌کرد، هه‌موو ده‌یانزانی قه‌له‌نده‌ر یه‌کێکه له‌ شه‌پانیه‌ترین ئاموونیه‌یه‌کان. گه‌ر مه‌ستی نه‌بایه ئه‌و شه‌وه مسته‌فا هه‌ژار نه‌یده‌وێرا به‌و چه‌شنه‌ له‌گه‌ڵ قه‌له‌نده‌ردا تیبکه‌وێت. کاتی‌ک قه‌له‌نده‌ر وه‌لامی یه‌که‌م ریزه‌ توانج و جنیوی مسته‌فا هه‌ژاری نه‌دایه‌وه، ئه‌وه‌ وایکرد مسته‌فا زیاده‌رپه‌ویی‌کات، دوا‌ی کۆمه‌لێک توانجی زۆر، به‌ ده‌نگێکی به‌رز که زۆر که‌س گوێیان لێ‌بوو گووتی «گوێبگره قوولوونده‌ر، هیج ئاموونیه‌یه‌ک نییه به‌ خۆشه‌ویستی ژنی هینابیت... ئیوه قه‌بیله‌یه‌کی کیوین که تا ئیستا سل ناکه‌نه‌وه له‌ ژن فراندن و ژن داگیرکردن. له‌ هه‌موو قه‌بیله‌که‌تاندا

پیاویکی تیدا نییه ژنیک عاشقی بوویت... من باوەرپناکم ژنکه‌ی تو
 تۆزقالێک حورمه‌تی بۆت هه‌بیت، سویند ده‌خۆم به‌ خوای عه‌شق... که
 ژنکه‌ت له‌ دڵه‌وه‌ وهک سه‌گ سه‌یرتده‌کات... وهک گه‌مالێکی سه‌رشۆپ و
 زل». هه‌لبه‌ت ئه‌وه‌ بریندارکردنیکی گه‌وره‌بوو که نه‌وهک قه‌له‌نده‌ر، هه‌چ
 مرووفیکی ئاساییش قه‌بوولی نه‌ده‌کرد. ئه‌وانه‌ی له‌ کاتی شه‌ره‌که‌دا له‌وئ
 بوون ده‌لێن قه‌له‌نده‌ر ئاموون به‌ هه‌منی لوله‌ی پاقله‌که‌ی فرێده‌دات و
 ده‌ستی ده‌سپرت و بیته‌وه‌ی هه‌چ قسه‌بکات یاخود خۆی وانیشانبه‌دات که
 نیازی شه‌رپتی، بیدوودلی و بیرکردنه‌وه‌ به‌ هه‌موو توانای خۆی ده‌کیشیت
 به‌ ده‌موچاوی مسته‌فا هه‌ژاردا که یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ لوول ده‌بیت.
 سه‌عید بيمار که ئه‌وه‌ ده‌بینیت یه‌کسه‌ر هه‌لدیته‌ ئه‌وبه‌ر شه‌قامه‌که‌وه‌
 و تاکسییه‌که‌ ده‌گریت و پاده‌کات. هه‌موو باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که قه‌له‌نده‌ر
 به‌ ئاشکرا ده‌مانچه‌که‌ی ده‌رده‌هه‌ینیت و ده‌یخاته‌ سه‌ر سه‌ری مسته‌فا
 هه‌ژار که به‌ گریان وه‌ ده‌لێت «ئاموونی قوونده‌ر، خوای عه‌شق عه‌فووت
 ناکات... خوای عه‌شق عه‌فووت ناکات». بۆ ئیستیک هه‌موو واده‌زانن
 که قه‌له‌نده‌ر خه‌ریکه‌ فیشه‌کێک بنیت به‌سه‌ری مسته‌فا هه‌ژاره‌وه‌، به‌لام
 دواچار رای خۆی ده‌گوریت و به‌ کلکه‌ ده‌مانچه‌ ده‌که‌ویتته‌ سه‌روو چاوی...
 که‌س نازانیت ئه‌و دیمه‌نه‌ چهند ده‌خایه‌نیت، به‌لام دواچار قه‌له‌نده‌ر به
 هه‌مینیه‌وه‌ ده‌مانچه‌که‌ی هه‌لده‌گریته‌وه‌ و بیته‌وه‌ی ورتی له‌ ده‌م بیتته‌ده‌ری،
 وهک شانازی به‌وه‌وه‌ نه‌کات که له‌ پیاویکی پیه‌وه‌ی وهک مسته‌فا هه‌ژاری
 داوه‌، وهک شه‌رمیکی قوول دایگرتبیت، که‌میک عاره‌قه‌که‌ی خۆی ده‌سپرت
 و بیته‌وه‌ی ئاوپیداته‌وه‌ به‌ره‌و گوزه‌ری ئاسنگه‌ران داده‌گه‌ریت.

ئه‌و شه‌وه‌ مه‌نسور ئه‌سیرین له‌گه‌ل ساقی مه‌حمود دا چون بۆ
 خه‌سته‌خانه‌ بۆ لای مسته‌فا هه‌ژار، له‌ رێگادا به‌ره‌و خه‌سته‌خانه‌ گه‌توگۆیه‌ک

له نیوان ساقی و مه‌نسوردا پرویدا که گه‌لیک سالّ دواتر ساقی مه‌حمود بوی گتیرینه‌وه. شوینی خۆیه‌تی لیره‌دا به‌شینی بنوسینه‌وه. ساقی مه‌حمود نه‌و شه‌وه له مه‌نسوری پرسی «مه‌نسور تا ده‌گه‌رئیته‌وه، من نوینه‌ری تۆم، شتیك ده‌که‌م خه‌لک یادتبکه‌ن و تۆیان له بیر نه‌چیته‌وه. به‌لام نه‌مشه‌و هرچه‌ند سه‌یرمکردیت، هه‌ستمده‌کرد به‌خته‌وه‌ر نیت... تۆ دوو رۆژی تر ده‌رۆیت، ده‌مه‌وئیت به‌پاستی بزانه‌م هه‌ست به‌چی ده‌که‌یت؟» مه‌نسور به‌که‌میک تیّفکرینه‌وه گووتی «ساقی له‌پاستیدا شتیك رۆر لئیده‌ترسم نه‌وه‌یه، دنیا له‌گه‌لّ خۆیدا بمبات. نازانه‌م بۆ وا هه‌ستده‌که‌م وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌وسه‌ن داوام لئیکات برۆم و نه‌گه‌رئمه‌وه، من له‌چاوانیدا نه‌وه‌م خۆینه‌وه‌وه که گه‌لیک به‌خته‌وه‌ر ده‌بیئت گه‌ر ئیمه‌ ببین به‌رئبوارئیکی هه‌میشه‌یی، وه‌ک نه‌وه‌ی واتئبگات بزگاری ئیمه‌ ته‌نیا له‌وه‌دایه‌ له‌سه‌ر زه‌وی وئلبین. نا ساقی مه‌سه‌له‌که‌ نه‌وه‌ نییه‌ له‌ خۆیمان دوریخاته‌وه، به‌پئچه‌وانه‌وه هه‌ستده‌که‌م ئیمه‌ تاریکی بیرده‌خه‌ینه‌وه، بۆیه‌ له‌ من و له‌ نه‌وانی تریش ده‌ترسئیت. من چه‌ند پۆژه‌ بیرده‌که‌مه‌وه... نه‌و له‌ هه‌موو پیاویک ده‌ترسئیت له‌م شارانه‌دا گه‌وره‌ بووئیت... هه‌موومان تاریکی بیرده‌خه‌ینه‌وه، هه‌موومان زۆلمه‌تی نه‌م شاره‌ و نه‌م دنیا‌یه‌ی بیرده‌خه‌ینه‌وه»

ساقی مه‌حمود به‌که‌میک سه‌رسامیه‌وه سه‌یریکرد و گووتی «تۆ له‌و باوه‌ره‌دایت، نه‌م سه‌فه‌ره‌ تا کۆتایی رابکئشیت».

مه‌نسور به‌هئمنی گووتی «نازانه‌م... ئیستا گرنه‌گ نه‌وه‌یه ده‌رۆم. دیاره‌ نه‌ من و نه‌ دوو داواکاره‌که‌ی تریش که سه‌وسه‌نمان خۆشویست بیرمان له‌ سه‌فه‌ره‌ نه‌ده‌کرده‌وه، خۆشه‌ویستی له‌م شاره‌دا گرتدرای ئاره‌زویه‌کی گه‌وره‌یه بۆ دانیشتن و مالّ دروستکردن. که‌سمان به‌وجۆره‌ بیرمان لئ نه‌ده‌کرده‌وه... سه‌ره‌تا نه‌م خۆشه‌ویستیه‌ بۆ من وه‌ک پاکبونه‌وه وه‌هابو له‌ گوناھئیکی نه‌یننی، ئیمه‌ پیاوی نه‌م شاره‌ هه‌موو ده‌مانه‌وئیت به‌ خۆشه‌ویستی له‌ گوناھه‌کانمان پاک ببینه‌وه، هه‌موو هه‌ستئیکی گوناھباری

لە دلماندا ھەيە، لە پرىكدا دەمانەوئىت بە خۆشەويستى ژنىك ئەو ھەستە
 بسپىنەو، بلىين سەيركەن چەند پاكين، چەند مروفين، دەتوانين عاشقى
 ژنىك بىين... بۆ كامەرانى سەلما چەقوى لە مندا، ھا بۆ؟ لەبەرئەوى
 دەيەوئىت لە پرىگای خۆشەويستى سەوسەنەو ھاك بىيتەو، خۆشەويستى
 پاكىيەكى دەداتى بتوانىت گوناھى تر بكات. منيش لە پرىگای مردنەو لە
 پىناوى ئەودا ويستم پاك بىمەو. ئەو كچە ناخى ھەموومان دەبىينىت.
 بەلام ئەو دەزانىت ئەو پاكىيەى ئىمە بۆى دەگەرئىن خۆشەويستى
 ئافرەتىك بە تەنيا نامانداتى، مروف تەنيا بە خۆشەويستى پاك نابىتەو.
 بەئى كاك ساقى وايە، سەوسەن لەسەر ھەقە، يەككىكى ھەك من تەنيا لە
 پرىگای تىگەيشتن لە گەرەيى دونيا، لەسەختى خۆشەويستى تىدەگات».
 ساقى گووتى «تۆ مەسەلەكە واتىدەگەيت ھەك ئەوى كۆى سەفەرەكە
 وانەيەك بىت بۆ ئىوھ تا فىرى ماناي خۆشەويستى بىن؟».

مەنسور گووتى «وانە؟ نا... شتىكى لە وانە قولتەر. ساقى من
 واتىدەگەم ھىچ ژنىك نىيە لە دونىادا، لە ساتىك لە ساتەكاندا ھەزى
 نەكردىت مىردەكەى بمرىت و بەجۆرىكى دى زىندوو بىيتەو، زۆرىەى
 پياوانىش ھەر ھەمان ئارەزوويان ھەيە. سەوسەنىش ھەر لەو جۆرىە،
 بەلام ئەو ھەر لەسەرەتاو دەيەوئىت ئىمە بپۆين و بمرين و بەشىوھەكى
 تر لە جەنگەل و پرىگا و شاخەكانى ئەم دونىايەدا زىندوو بىينەو... ئەو
 ئىمەى بەمجۆرە ناوئىت، ھەك ئەوى ئەم شارە پەرورەدىكرديون. ئىستا
 ئىمە چەشنە مروفىكىن تواناي خۆشەويستيمان تىدا نىيە. ئەوى سەوسەن
 لە ژنى ئەم شارە جىادەكاتەو ئەو ھەيە دەزانىت ھەموو ئەو ھەستانەى
 لە دلى پياويكدا بەرامبەر ژنىك كۆدەبىتەو خۆشەويستى نىيە، شتىكە
 لە خۆشەويستى كەمتر... من بۆيە لەم سەفەرە دەترسم، چونكە دەزانم
 لەم سەفەرەدا زياتر خۆم دەبىنم، زۆر زياتر لەوى بەوئىت يان بويم
 بىبىنم...».

ساقی گووتی «گەر پوخسەتم بەدەیت، واتیدەگەم وەک ئەوێ تۆ ماوێه کی درێژ لە خۆت پاتکردبیت و ئیستا بترسیت سەفەرە که شتیک لە ناوتدا دەریخات که خۆت ناتەوێت»

مەنسور بە غەمگینییە وە گووتی «ساقی سەیرم بکە، من چیتەر مندال نیم، دواى ئەو چەقۆیەش بە راستی وا هەستدەگەم که پیریووم. من لە دواى چاوپێکەوتنەکەى یەکهەمجارى سەوسەنەوێ لەم شارە دەترسم، زۆر لەم شارە دەترسم... بیهێنە بەرچاوی خۆت که دیوارهکانى ئەم شارە هەموو ئاوێنەن و تۆ لە بەردەمیاندا دەووستیت و دەپرسیت و دەلییت: من کیتم؟ جارێک و دە و سەد جار دەپرسیت: من کیتم؟ بەلام دیارە دیوارهکان وەلامت نادەنەوێ... من واەستدەگەم سەوسەن پێش ئیمە ئەو بێدەنگییەى تاقیکردنۆتەوێ. کەس لێردا ناتوانیت بزانییت خۆی کێیە. مرۆف لەم شارەدا تاقى نابیتەوێ. مرۆف تا ئەم شارە بەجێ نەهێلێت بۆى تاقى نابیتەوێ که خۆی کێیە. من بۆیە لەم شارەدا گەلیک دلدیا دەژیام... زۆر ئاسودەبووم... چونکە ئەم شارە یارمەتى دەدام خۆم تاقى نەکەمەوێ... هیچ جیگایەک وەک ئەم شارە یارمەتى مرۆف نادات لە خۆی پابکات... ئەم شارە بەهەشتى راستەقینەى من بوو. ساقى مەحمودى برام، جەهەنەم لە تاقیکردنەوێ خوشترە، ئەو تەئەبى هەم پەقەم لەوێهە خۆم تاقیبکەمەوێ، من لەوانەم که لە خۆیان پادەکەن... هەموو ئەو کەسانەى لە خۆیان پادەکەن زۆر حەزەدەکەن تادەمرن لە یەک جیگادا بەمێنەوێ... منیش تا دوینى لەو جۆرە مرۆفانە بووم، بەلام چیتەر... نا... چیتەر ناتوانم وەکو دوینى بم، ئیتەر ئەوێ بۆ هەتا هەتایە بەسەرچوو، ئیستا بە راستى دەمەوێت خۆم بەدەمە دەست دوتیا، خۆم بەدەمە دەست پێگاکان و ئاوهکان، خۆم بەدەمە دەست هەر نادیار و چارەنوسێک که تووشم دیت».

کیشی گورهی کامه رانی سه لما چوئیتی پاره پیداکردن بوو بۆ گشته دریزه کھی، هموو ده مانزانی سه فهریکی له و چه شنه پاره یه کی وه های ده ویت له توانای که سوکاری کامه راندا نییه دابینیکه ن. له و پوهوه خالید ناموون و مه نسور نه سرین به خته وه ریوون، هه ردوکیان خه لکی پاره داری گوره یان له پشت بوو ئه رکی سه فهره که یان بۆ دابینده کردن. به لام هموو سه یرمان لیتهات که مه نگور و کامه ران غه می پاره یان پتوه دیارنه بوو. هه ندیکمان نه و بیباکییه مان ده گپتیه وه بۆ جوړه پیکه وتنیکی نهیئی له نیوان هه ردوکیاندا، به پیتی نه و په یمانه ده بایه مه نگور له سالانی سه فهر و پوزانی سه ختیدا ده ست له کامه ران به رنه دات، به لام هه ندیکی دیکه مان باوه رمان وابوو نه و بیباکییه ده گپتیه وه بۆ باوه پری کامه ران به خوی و به توانا گوره کانی له قوماردا که ده شیت له هه ر شار و گوشه یه کی دونیادا کومه کیبکات. به لام ده بیت بلتین که هه ردوکیان نه م بابه تیان به ناشکرا له پتشدوم هیچ مرؤفتیکدا باس نه کرد، نه و کاتهش که پرسیمان له و پوهوه چ پلانیکیان هیه، به پیکه نینه وه گووتیان هیچ کهس له برسا نامریت و خودا خوی کومه کی غه ربیان ده کات.

نه و پوزه که چووین دوا هه والی خوئاماده کردنه کانی کامه رانی سه لما بزانی، تازه هه والی شه په کھی قه له ندهر ناموون و مسته فا هه ژار

به شاردن بِلَاوِیوویووه، مه‌نگور به ده‌نگی به‌رز گوتسی: «یوسف که ویاری گه‌وره به‌رحمت بیت ده‌یگوت ته‌نیا پی‌اوی بی‌غیرت دوی ساعات یازدهی شه‌و شه‌رده‌کات، من لیم نه‌بینیوه دوی یازدهی شه‌و شه‌ریک‌دبیت، نه‌و کاتانه ده‌یگوت ئیدی کاتی شه‌وه. منیش واده‌زانم له دوی یازدهی شه‌وه مه‌خلوقات هم‌وو ده‌بیت سر بخنه سر سه‌رینه چلکنه‌کی خویان. کچه‌که له‌سر هه‌قه، من ده‌لیم نه‌و خانمه چند چیرۆکیکی له‌مجۆره‌ی بیستوه، بۆیه ده‌یه‌ویت کوره‌کان له‌م شاره دوربخاته‌وه و بیاننیریت بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات. به‌راستی به‌ده‌ست من بیت خه‌لکی نه‌م شاره هم‌وو ده‌نیرم به‌دونیادا بگه‌پین. من زۆر بیرم له‌حیکمه‌تی ئیشی نه‌و کچه کردۆته‌وه، خانمه‌که حکمه‌ت و ویقاریکی تیدایه مه‌پرسن. من که له‌به‌رده‌میدا دانیشتم هه‌مان نه‌و هه‌ستم هه‌بوو که هه‌وو پی‌اویک هه‌یه‌تی، مه‌سه‌له‌ی شه‌یدایی پی‌اوان بۆ نه‌و کاری به‌ جوانییه‌وه نییه، نا... به‌لام خالق... هه‌ر ده‌یبینیت یه‌کسه‌ر له‌خۆت ده‌پرسیت نه‌م مه‌خلوقه... نه‌م پۆخه‌به‌ره... نه‌م ئیشه‌نا‌یابه‌ی خودا بۆچی ده‌بیت ته‌نیا ماوه‌یه‌کی که له‌سر زه‌وی بزێ و بمینیتته‌وه. یه‌که‌مجار که سه‌یرمکرد یه‌کسه‌ر دل‌م داخو‌ریا و گووتم خوی گه‌وره بۆ ده‌بیت نه‌م جوانییه‌ ماوه‌یه‌کی وه‌ها کورت له‌ ناوماندا بزێ... تیناگه‌م بۆ یه‌کسه‌ر خه‌یا‌لم بۆ مردن چوو... دوا‌یی که هاتمه‌ ما‌له‌وه کیشام به‌سه‌ری خۆمدا و گووتم: خد‌ری زینده‌ نه‌و هه‌سته ناخۆشه‌ چی بوو له‌ مندا دروستبوو. پشتر له‌ عومردا ژنیکم نه‌بینیوه یه‌کسه‌ر بیر له‌مردن بکه‌مه‌وه. به‌ ناموسی با‌پیره‌م نه‌وه یه‌که‌مجار بوو شتی وا له‌ من پو‌یدات... نه‌وه یه‌که‌مجار بوو. نا خراب تیمه‌گه‌ن... مه‌به‌ستم نه‌وه نییه بلیم کچه‌که زوو ده‌مریت و نه‌و شتانه. مه‌به‌ستم نه‌وه یه‌ بلیم نه‌و شیوه و نیگاره هه‌ر هه‌قه بمینیتته‌وه، هه‌ر ده‌یبینیت هه‌زده‌که‌یت نه‌و سه‌ر و پوخساره خه‌لکی هه‌وو ده‌ور و زه‌مانیک بی‌بینن، پیت حه‌یف و خه‌ساره

ھەروا ئاسان بېروات و نەمىتت، ھەزەدەكەيت خەلككەك كە سەد سالى تېرىش لەدايكەدەبن ببىينن و بلّين: تەھا لەو دەور و زەمانە، پەح عەجەب رۇخسارىكيان ھەبوو» .

مەنگور قسەى بۆ ھەموومان كورد و جار جار سەيرى كامەرانى سەلمای دەكرد كە بىدەنگ چای دەخواردەوہ . ئيمە پرسيمان « بۆ ئەم كچە وەھا دەكات؟ بۆ نايەوئەت مېردىك ھەلبۇرئەت و تەواو، بۆ دەيەوئەت ئەم كورپە گەنجانە ئاوارەبن؟ ئەوہ چ ھەقىكە مرؤف كەسىكى خۆشبوئەت و داواى وا قورسى لئيكات؟» .

مەنگور بە نىگايەكى گالئەئامىز سەيرى ھەموومانى كورد و گوتى «من بزائەم كچەك ھەر سئ كورپەكەى خۆشەوئەت، ناتوانت بېرار بۆ كەسيان بەدات. با بۆتان بگتەمەوہ، جارئكيان فەرە يەك چاۋ ھەزى لە دوو ژن كوردبوو. ھەلبەت ھەزەكەى لەو جۆرە نەبوو دلى دوكەلېكات يان بۆكوروزى بگاتە مائە دراوسئكان... نا فەرە لەو جۆرە نەبوو، بەلام بەراستى ھەزى لە دووان كوردبوو، لە بەرئەوہى نەيدەتوانى بېرار بۆ يەكئكيان بەدات، قوونى خۆى ھەلگرت و چوو بۆ ئىران، سىانزە سال نەگەرايەوہ، كە گەرايەوہ كچەكان يەكى نىودەرزەن مندالىان ھەبوو، كە ھاتەوہ فەرە وەھا دلىخۆشبوو، مەپرسن. ھەستيدەكرد بەو سىازدە سالە ژيانى خۆى پزگاركدوہ... دوايى دەيگوت، باشترين پئگا بۆ ئەوہى مرؤف بەسەر ژئىكدە سەرىكەوئەت، ئەوہيە سەفەرىكات، ژنان لەگەل سەفەردا ھىچيان پئى ناكريت، ئەژئويان دەشكيت و تەواو. وادەزانە سەوسەن فېكرەتېش ھەمان شت بئت، ئەويش ناتوانت بېراريدات، بەلام خۆى ناتوانت سەفەرىكات، لەبەرئەوہ بېراريداوہ داخوازەكانى بنئريت بۆ دەرەوہى ولات» .

يەكئكمان لە مەنگورپى پرسى « بەلام مەنگور ئەوہ پەوايە . شتى وا ھەقە؟» .

مہنگوڀر گوتی «ھیچ شتیگ پھوا نییہ، ئہوش پھوا نییہ پیاو لہ شاریگی وا پیس و پوخلی وھک ئم شارہی ئیمہدا لہ دایک بیت، کہ بہبازاردا دہپوئیت بونی شیلم و کہلرمی پزیو کاستدہکات. کچہکہ لہسہر ھقہ، دہیہوئیت کورہکان توژیک شہپوالہکانیان بتہکیتن و بجولین، گورہترین ناھقی ئہویہ ئیمہ لہم شارہدا لہدایک بووین... بہ ناموسی باپیرہم، کچہکہ دہیہوئیت ھلہیہکی ئیلاھی راستبکاتہوہ، پیمبلین گہر ھہر یہکیگ لہ ئیوہ بوٹان ھہبایہ شاریگتان بو ژیان ھلہبژاردایہ، ئیرہتان ھلہدہبژارد، ھا ئیرہتان ھلہدہبژاد یان نا؟. دلنیام ھیچ کہللہپووتیگتان ئیرہی نەدہویست. گہر خوی گہورہ لہ منی پیرسیاہ، ھا مہنگوڀر... عزیزمن، کوری خوڀم، ئہوہ خہریتہی دونیا و جیگاہک بو خوٹ ھلہبژیرہ، مہملہکەتیک بدوزہرہوہ قوونتی تیا بحسیتہوہ، ئم شارہم ھلہنہدہبژارد... دوا جیگا لہم دونیایہدا ھلہبژاردایہ، ئم شارہبوو. بہلام کہ باری تہعالا بہ مندالی سہرو گوٹلاکی منی بینی، خہریتہکی دانا و گوتی خوٹ سہیرکہ، یہک جیگا نہماوہ، تیدہگہیت یہک جیگا نہماوہ، گہر دہتہوئیت فلیمہکہ ببینیت، تہنیا ئم شارہ چلکنہ ماوہ کہ خوٹشم نازانم باکووری عیراقہ یاخود باشووری کوردستانہ... گوتی مہنگوڀر ھہر ئہو شوینہ بہتالہ ھہیہ، لہویادا، گہر دہتہوئیت بتہوئیت، ناتہوئیت من ئیشم ھہیہ، دونیا بو قوونی تو بہجی ناھیلیم... ئاوہا بوو من لہم شارہدا لہدایک بووم».

ھاوپنیہکمان بیئہوہی بیر لہ قسہکانی مہنگوڀر بکاتہوہ گوتی «بہلام گہر کورہکان لہوسہری دونیا دلیان چوو بہ کہسیکی تردا، ئیتر لہویدا ھہموو حیکایہتہکہ تہواو دہبیت... ئہوسا دلنیام کچہکی فیکرہت گولڈانجیش لہ ھہموو ئم بہزمہ پہشیمان دہبیتہوہ».

مہنگوڀر گوتی «ئہو شہوہ کہ لہ مالی گولڈانچی ھاتینہدہرہوہ، بہ خوٹ گووت: خوژگہ منیش لہ گہنجیمدا ژنیک ئاوہا ھانی بدامایہ

لەم شارە بڕۆم . سەیرترین شت کە ئینسان لەم شارەدا بیری دەچیتەوێ
 ئەوێهێه کە شتیگ هەیه ناوی دۆنیایه، بەقەبری مردوم، ئینسان کە
 لێره لەدایک دەبێت ئەو شتە ی تیا دەردهینن، هەر کەسە و تەنیا
 بەقەد قوونی خۆی بێر لە دۆنیا دەکاتەوێ . بەلام گەر کامەرانی سەلما
 لەوسەری دۆنیا دلی چوو بە کەسیکی تردا؟ تۆ لەسەر هەقی برادەر...
 لەسەر هەقی، بەلام من ئەوێه بە پەوای هەق نازانم... ئێمە هەموو
 بەتەمادەبین بگەرپتەوێ، ئەو دەتوانیت بە ئارەزووی خۆی بگەرپت، بەلام
 دەبیت بزانییت کۆمەلێک هاوڕیتی هەیه چاوەروانیدەکەن...»

کامەرانی سەلما هیچی نەگوت، بێدەنگ تەماشای مەنگوپی دەکرد
 و بیرییدەکردەوێ . مەنگوپ لە دوورەوێ سەیری کامەرانی کرد و گووتی
 «هیتی برای من، بۆ قەسەیک ناکەیت، ئاسان نییه هەشت سال دۆست
 و برادەری خۆت لە بیریکەیت، ئاسان نییه... دەزانم ئیشت زۆر دەبیت،
 دۆزینەوێ ئەو بالندانه گەرانی زۆری دەوێت، سویند دەخۆم ئەو کچە
 خۆی دەزانیت کە بالندهکان لە کوێ دەژین و مرۆف چۆن دەتوانیت
 پەیدایانبکات، کتیبەکانی ئەو کتیبخانەیه گەرەیه هەموو شتیکی تێدایه،
 بەلام تۆ زۆر ماندوودەبیت، تۆ ناچار دەبیت بە ناو قەوم و تایەفی
 جۆراوجۆردا بڕۆیت، لە هەمووشی سەختتر ئەوێه کە دەبیت بالندهکان
 بپاریزیت... من دەلێم خودا فرسەتت بدات. شیروانی حەپسەخان
 جارتیکیان باوکی پیتیگوت : کوپم لە مالهوه دانیشه، مال لە هەر
 شوینیکی تری دۆنیا سەلامەتتره. لە بیرمه شیرو گووتی: باوه، بەهەشت
 و جەهەنەمیش هەردووکیان لە دەرەوێ مالن، گەر بە خۆشی خۆم لە
 مال نەچمە دەرئ و ملی یەکیک لەو دوو پتگایه نەگرم، دواتر بە زۆر
 لە پشتینەوێ پامدەکێشن و لە مال دەرمدەهینن، جا بە خۆشی خۆم
 دەرچم باشتره. ئا... برام، مال چەندە سەلامەت بیت، ئینسان هەر
 دەبیت پۆزیک دەرگا کە بکاتەوێ و بپوات. هەر دەبیت ئەوێه بکات. هیتی

برای من له و بیده نگیه ی تو تیده گم... تو ش کوپی ئم شارهیت، سویند ده خۆم ئه وهی له م شاره دا قوونی له هیلکه جووقابیت، بچیت بۆ ئه وسهری دونیاش ده زوو به کی ئم شاره هر به قاچییه وه ده بیئت. بگه پتوه برام بگه پتوه... هه موو چاوه پرواننده که یین. هه شت سالی تر گهر ئیمه و ئم ئوتیلی پۆخله واته مابووین، قه سه م به زمیکت بۆ سازیکه م که س نهیدی بیئت... گهر سه وسه ن فیکره ت شووی پیکردی باشه، گهر نه شیکرد تو شتیکی گهره ت بر دۆتوه... تیده گه یه... تو دونیات بر دۆتوه... یوسف که ویاری گهره به په حمه ت بیئت ده یگوت «له شه پدا مرۆف هه رگیز به سه ر دۆزمنه که یدا سه ر ناکه ویئت، به لکو به سه ر خۆیدا سه ر ده که ویئت». نا به په حمه ت بیئت ئه و وایده گوت. گهر ئه و کچه شووش پئ نه کات، من حورمه تی خۆم و پزنی خۆم بۆ ئه و خانمه نادۆرپنم... له به ر ئه وه ی کچه که ده یه ویئت هه ر سیکتان به براوه ده ربچن، گهر هۆشتان هه بیئت دوا ی ئه و سه فه ره هه ر سیکتان براوه ن».

یه کیکمان به مهنگوپی گووت «هپی مهنگوپ، تو شتیکت له بیرچوه، تو حیسابی ته مه ن نا که یه ت، حیسابی ئه و هه شت ساله نا که یه ت که له عومری کوپه که ده پوات».

مهنگوپ گووتی «هه لبه ت عه زیزم که حیسابیده که م... تو له و باوه په دایه ت من حیساب بۆ هه شت سال له ته مه نی کوپکی وه ک کامه رانی سه لما نه که م، به قوونی عه زیزی هه موومان که یه که مجار قسه کانی سه وسه ن فیکره تم بیست، موچرکیک به گیانمدا هات خه ریک بوو نوکی پیم به ته زیت، هه شت سال به ده م خۆشه. به لام گهر به وردی بییری لیبکه یته وه، کامه ران قازانجیتی. گهر کامه ران لیژه بیئت و ئم ئوتیله ش به مینیت، ئه و تا هه شت سالی تریش ئه و لیژه دا هه ر به دیار لووتی ئیمه وه داده نیشیت. تا هه شت سالی تر کوپه که چی ده کات، ها پیمبلین چی ده کات؟. دلنیام کۆمه لیک ده ست یاری کاغه ز له کۆمه لیک

چلپىتى ۋەك ئىۋە دەباتەۋە، چەند چەقۇزىەكى تر لەم و لەو دەدات، لەوانەشە بىگرن بەسەرياز و بىنئىرن بۆ شەپ... كى چوزانىت؟. من دەلئىم بە قەبرى ھەرچى پىغەمبەرى دونىايە، ئەمەى قازانجترە. گەر ئەم ھەشت سالە لە ژيانى ترخانېكات بۆ تىگەيشتن لە كون و كەلەبەرى ئەم ئەستىرە چلكنە، ھىچ نەبىت شتىك زياتر لە دونيا تىگەيشتوۋە لەۋەى ھەر لەنئىوان ژىر زەمىنى ئەم ئوتىلە بۆگەنە و چايخانەى پەپولەى نازادا بىت و بچىت، كە لە جياتى پەپولە سال دوازدهى مانگ پرە لە مېش و مېشولەى نازاد... گەر بېروات، لايەنىكەم كۆمەلئىك شەرابى تر تاقىدەكاتەۋە، كۆمەلئىك چايخانەى تر دەبىنىت، چىتر گوئى لە گەمژەكانى ئەم شارە نابىت كە ژيانىان لە ناخ و ئوفدا بۆ ژن و كچى يەك بەسەر دەبەن... ھىچ نەبىت شتىك دەبىنىت لەم شارەدا نىيە و نابىنىت. جەمالى خەسەكۆم قەبرى ئەمشەو لە ھەر شەۋىك پوناكتر بىت، دەىگوت ئەم وشەى «ھىچ نەبىت» لە لە ھەموو وشەىكى ترى دونيا گرنگترە. ئا... ئەو وايدەگوت. ئىنسان دەبىت زۆر ئاگای لەم وشەى بىت. من گەر بە گەنجى بىگوتبايە «با فېرى زانستىك بىم، ھىچ نەبىت لەم چەقۇبازىيە باشترە»، ژيانم دەگۆرا. گەر كامەرانى سەلماش نەپوات، لەم شارەدا ھىچ فېرنابىت، ھىچ فېرنابىت. دواى ھەشت سالى ترىش دەلئىت گەر بېرۆشتمايە ھىچ نەبىت لەۋە چاكتەر بوو ھەموو ژيانم بەرامبەر لووتى مەنگوپرى بابە گەورە بەسەربەرم. جەمال بەرپەجمەت بىت كە ژنى يەكەمى ھىنا، كچىكى زۆر ناشىرىن بوو، بە قەبرى ئەوليا تا ئەمپۆش ژنىكى ترى وا ناشىرىنم نەبىنىۋە. بەلام ئەو گووتى «ھىچ نەبىت لەۋە باشترە مروف تا دەمرىت تامى ژن نەكات». كە بوو بە پىشمەرگە گووتى «ھىچ نەبىت لەۋە باشترە بىكەن بە عەسكەر»، كە خۆشى كوشت نامەىكى لە تەنىشت خۆيەۋە دانابوو و نوسىبوۋى «ھىچ نەبىت ئەم مردنە لەم ژيانە حىزە باشترە كە تامى نىيە».

هه موومان پيکه نين، به لام مهنگور به تورپه بيه وه پيکه نينه که ی پيپرین و گووتی «دوائه وه گهر کوپه که نه پروت... ها با وادابنيين کوپه که نايه وييت پروت. نه وکات تاده مریت، حه سره تی خوشه ويستی به که م له دلیدا ده بییت. من ده زانم به کيک ئیستا ده لیت «هیتی مهنگور، مه یک به قیامت... مه یک به قیامت... خو کچ قاتی نییه، کوپکی وه ک کامه رانی سه لما به کيکی تر هر ده دوزیته وه»، سویند ده خوم به کيکتان ئیستا له خه یالی خویدا واده لیت. به لام من وانالییم، من ده لیم کچ قاتییه... نا... یوسف که ويار ده یگوت ژن و پیاوی راسته قینه زور به زحمه ت به کتری ده دوزنه وه... نه وه ژن و پیاوی بوده له ن که مه سه له ی خوشه ويستیان هه روا به گالته گرتوه. گهر کامه رانی سه لما هه ول بۆ نه م کچه نه دا... چی بکات؟ ها خو به زور ناتوانیت کچه که داگیربکات؟ قه سه م به ناموسی دایکم، من قه ت له گه ل نه وه دا نیم پیاو به زور ژنيک زه وتبکات... ها که سيک براده ری مهنگور بییت شتی وا ناکات... گهر کچه که بیگووتبا به کامه رانی سه لما من شوو به تو ناکه م. من له کامه ران زیاتر دلیم ژانیده کرد و خوین له هه ستم ده چوپا، به لام هه چ کات ناکاته نه وه ی بلیم بابروین سه وسه ن فیکره ت له پيخه فی خو ی و له کتیبخانه که ی خو ی ده ره پينين و بیفرپينين... نا... قه سه م به خودا... هه ر که سيک براده ری مهنگور بییت شتی وا ناکات... سویند ده خوم به شه ره فی نه ولیا که من سلو له که سی وانا که م... چه ند عه زیز بییت لام... نا لیته دا که سی وه ها پوویه پوو بیبینم، سه بریده که م و سلوی لئ ناکه م... من ده زانم سنووری راسته قینه ی پیاو له کویدا به . کامه رانی سه لماش ده زانیت... ها وانیه کامه رانی سه لما وانیه؟».

کامه رانی سه لما سه بیرکرد و گووتی «مهنگور من زور شت له تووه فیرپووم... نه و شتانه ی له تووه فیرپان بووم، زور یارمه تیاندام، نازانم نه م شتانه چه نده سوودیان ده بییت گهر له شوینی تر بزیم و

بەرگە بگرم... بە لآم لە ھەرجیگایەك بىم چاوەپوانى نامەى تۆ و نامەى ھەمووتان دەكەم. تۆ تۆزىك پىشتەر باسى ئەو چۆلەكەىت كرد كه بۆ ھەر جىگایەك بفرۆت دەزىوویەكى ئەم شارە بەقاچىبەو دەمىننیتەو. من ئەو چۆلەكەىم... كه دەپۆم، تەنیا بىر لەو دەكەمەو كەى بگەریمەو. بەجۆزىك دەگەریمەو شانازىم پىتو بەكەن... یەك شت زۆر بەلامەو گرنگە، ئەو یە ئىو شاناازىم پىتو بەكەن...».

مەنگور بە خۆشحالىبەو دەستى بەرزكردهو و گوتى «ھىى كورپى گەنج... ھىى براى شىرىنمان... پىوىست ناكات، قسە بەكەیت، من دەزانم تۆ لە ناوھەو مەعدەنىكى باشىت. ئەو ھى دەپۆى و بەجىمان دەھىلئىت قەدەرىكى ناخۆشە، بە لآم ئەو ھى دوىاش بىبىنىت بەختىكى لەو باشترە. براى شىرىنم من خۆم تاسەر سنوور لەگەلتدا دىم، لە كوردستانى ئەودىو ناسىاومان ھەىە، لەو پىو دەتوانىت لە ھەر كورپى دوىا بىت كاغەزمان بۆ بنىرىت، بەلكو خودا تەمەنمان بداتى و جارىكى تر بەكتر بىبىنەو... ھەندىجار ھەشتسەد سال دەروات و ھىچى گرنگ لە دوىادا پوونادات، ھەندىجارىش لە ھەشت مانگدا ھەشت مەملەكەت دەپروخىت... ھىچ شتىك لە مۆزىو بىبارتر نىبە، كەس نازانىت قوونى خۆى چۆن دەجولئىننیتەو. بە لآم براى شىرىنم، با ھەمىشە چەقۆبەكت پىبىت، چووى بۆ ھەر جىگایەكى دوىا با چەقۆبەكت پىبىت، كە ماندوربوىت سەبىرى چەقۆكە بكە و ئىمەت بىرىكەوئتەو. جارىكىان عونىلى سەبى قەىماغ سوئندى خوارد كە ئەو براىتەبەى چەقۆ لە نىوان دوو كەسدا دروستىدەكات لە براىتەى خۆىن بەھىزترە. عونىل خۆى ھاورپى ياسىنى شوكە بوو، كە عونىلىان كوشت دواى شەش مانگ ياسىنى شوكە لە مەراقدا پۆخى دەرچوو، خۆى وەسپىتى بۆ ياسىن كردبوو گەر بە دەمانچە كوشتىان ھەقى نەسپىننیتەو. ياسىن كورپىكى پىاو بوو، گەر ئەو وەسپتە نەبووایە ھەموو ئەوانەى دەكوشتەو كە عونىلىان بە ناھەق كوشت،

به لام وه سیتته که دهست و قاچی بهستبو... ها کامه رانی سه لاما، خودا ده زانیت ئه م چیرۆکه ی تۆش خه لکی چهند سال ده یگێر نه وه، خودا ده زانیت. به لام برای باش، چوویت بو هر مه مه که تیک و ههستکرد وهرز و بیپرستیت سهیری چه قۆکه ت بکه، من بو یادگار چه قۆکه ی خۆمت ده ده من هه لیگره، نه وه غه ربییت ده شکینیت... چه قۆ زمانیک قسه ده کات هه موومان تییده گه ین، له بولبول باشتره که به زمانیک ده خوینیت که سمان تیینا گه ین... ئا زۆر له بولبول باشتره. من سویندت به گۆپی یوسف که وبار بو ده خۆم که هه رچییه کم له دهست بیئت ده یکه م، هه رچییه کیشم له توانادا بیئت بو نه وه ی تۆ بکه ویتته پیش نه یاره کانت هه ر ده یکه م... هه رچییه ک... له بهر نه وه برۆ و مه ترسه».

له سه ره تاي به هاري سالي ۱۹۸۷ دا، هر سى داواكاره كه دواى نه وهى هر يه كه يان به پړگاي خوى پاسپورتىكى پيدا كرد و لاي هه نديك له شاره زاكان ويته كه ي گوږي، له سى خالى جياوازي سر سنوره وه له سى پوڅى جياوازا به قاچاغ نيشتمانيان به جيهيشت. پاسپورته كان به جوړيك بيته له گوږدرايون، شاره زاترين پسپور و وردتريانيان نه يانده توانى جياوازيه كان ببينن. سى نوينه ره كه ش له سى نيواره ي جياوازا به پړتيكى زوره وه چون بو مالى گولدانچى و هه والى سه فه ري سى گه نجه كه يان به سه وسه ن پاگه يانده. هر يه كه شيان دوا ويته ي كوپه كانيان له سه ر سنوروى نيوان ولات و جيهاندا به ديارى برد بو سه وسه ن فيكره ت. نه و به بايه خيكي زوره وه ويته كانى خسته نه لبوميكى تاييه تيه وه. له و سى ويته يه دا هر سى كوپه كه به جلى كورديه وه به خويان و جان تا كانيان وه له سه ر مبرز وه ستاون و زه رده خه نه يه كى گه وره يان گرتوو، پيده چيپت زه رده خه نه كه يان بوئه وه بيت شتيك له گه شبيني بخه نه دلى سه وسه نه وه.

دواى پويشتنى هر سى گه نجه كه، شتيك له بيده نكي و هيمنى بالى به سه ر ژيانى هه مووماندا كيشا، به لام نيمه كوپ و كاللى نه م شاره هه ميشه شيىتى نه وه بووين سه وسه ن ببينين، شيىتى نه وه بووين دواى هه والى بكه وين، هه موو جو له يه كى بخه ينه ژيتر چاوديرييه وه. نه و ته نيا

کچيکي شاره که مان بوو هه موو چيرۆکه که يمان ده زانی، له بهرئوه لمان گرنگ بوو تا کۆتايی له گه ل به سه رها ته که يدا بپۆين و هيچ شتيک له ده ست نه ده ين. ماوه يه ک سه وسه نمان ته نيا له کاتي سه ردا نه کانی دکتۆر «په فعت په مزی» دا ده بينی، که دکتۆريکی گه نچ بوو، هۆی لاوازی و سه رئيشه و بيخه وی کچه که ی ده گيژاپه وه بو ته نهايي ه قووله که ی، بو جۆره هيمنی و بيده نگیه ک که هه موو ژيانی ته نيوه .

دوای پۆيشتنی داواکاره کان، سه وسه ن ماوه يه کی له جاران دريژتری له گه ل کتبيدا ده برده سه ر، ئه و چه ند سه له به جۆريکی به ريلاو و قوول خه ريکی زانستی بالنده ناسی بوو، بايه خيکی سه ير و گه وره ی به هر شتيک ده دا په يوه ندی به بالنده و جۆره کان و پۆلينه کانيه وه هه بييت، له و به واره دا پاي سپارد چه ند کتبيکی گه وره ی ديکه شی له ده ره وه ی و لاته وه بو هات، له ريگای نامه گورپنه وه بووه ئه ندام له هه نديک کۆمه له ی بالنده ناسی و بالنده پاريزی دونيادا. له و کاته وه په يوه ندی له گه ل بالنده کانيشدا گۆرا، ئه وه ی نا بييت هيچ جۆره بالنده يه ک له به رده مي دا سه ر بپرييت، نا بييت له سه ر سه فره يه ک دا بنيشييت که گوشتی بالنده ی له سه ر ده خورييت، نا بييت که س له هه يوان و حه وش و سه ريانی مالی ئه و بالنده ده ريکات، وه ک جۆره سه روتيکی ساده ی ژيانی مالی گولدا نچی ليها ت. به لام له گه ل هه موو ئه و شتانه دا که سمان هه ستمان نه ده کرد که هيچ شتيک له ژيانی سه وسه ندا هه يه به عه شقيکی زۆر قوول و ئاره زوويه کی زۆر گراوييه وه بو ی بزی، هه ميشه هه ستمان به شتيک له ساردی و خاوی ده کرد، که به راستی نه مانده زانی چه ند په يوه ندی به جيهانی ناوه وه ی سه وسه نه وه هه يه . هر له و ده مانه دا په يوه ندی نيوان سه وسه ن و په وشه ی خوشکيشی تاده هات که متر و به رته سکت ده بووه وه، هيدي هيدي دوو خوشکه که هيچی ئه وتۆيان بو قسه کردن له گه ل په کدا نه ده ما. په وشه وه ک بيوه ژنيکی گه نچ کاتيکی زۆرتري بو

شته پۇۋانە كان تەرخانە كەرد، پتر مېوانى دەھات، پتر دەپۇيشتە دەرى، بەرامبەر بە و سەوسەن كىزىكى گەلىك بېدۇست و ھاپۇئ بوو. دواى تىپەپىنى گەردەلولى داواكاران و ئارامبۇنە ھەي دەرونە گىزەكان، فىكرەت گولدانچى پەيوەندى خۇي لەگەل گولدانچىيە كانى تردا ئاسايىكرەدە، ئە و پىاويك نەبوو مەروۇف بىتوانىت ماوہەيەكى درىژ لىئىزورىيىت. ھەمووان ھەك پىاويكى بەرىز دەيانىنى كە بە وىقارى فەرمانبەرىكى گەورە ھە لە شارىكى بچوكدا دەرى. فىكرەت گىرەتەكى ئەوتۇي لە دروستكرەدى پەيوەندى لەگەل ھاوتەمەنانى خۇيدا نەبوو، ھەمىشە پاى وابوو خەلكانى پىر خىراترو باشتر دەبن بەدۇستى يەك، چونكە ئەوان نىازىكى ئەوتۇيان بە دونىا نەماوہ «مەروۇف تەنبا بەر لە مردن تواناى دروستكرەدى ھاپۇئى راستەقىنەي تىا دەخولقىت» زۇرجار لە دانىشتن و گىتوگىرگاندا وايدەگوت. لە و ماوہ بەدا فىكرەت دواى سەرنجى زۇر لە كچەكە و پەفتارى گەيشتە ئە و بپوايەي كە ئەم خانمە گەنج و سەرسەختە بە راستى پىويستى بەوہەي لە مال بچىتە دەرى، بەلام شارەكە جىگايەكى ئەوتۇي تىدا نەبوو پووى تىبكات... كچەكە نەيدەتوانى ھاپۇئ دروستبكات، چەند جارىك بىنيمان گولدانچى كچەكەي لەگەل خۇيدا برد بۇ كىتبخانەي شار. لەگەل ئەوہەي كىتبخانەكە كىبى ئەوتۇ گىرەكى لە خۇ نەگرتببوو، لەگەل ئەوہەي ھۇلى كچان زۇرەي كات خالى بوو، بەلام سەوسەن مانگى جارىك يان دووان لە بەيانىيەوہ دەچوو بۇ ئەوي و لە ھۇلە سارد و چۆلەكەيدا تادەرەنگ دەمايەوہ. كەس نەبىينى بۇ جارىكىش كىتب لەوي وەرىگىت، ھەمىشە كىبى خۇي دەبرد، سەيرى كەسى نەدەكرد، ئە و پىوارانەي بەلايدا دەپۇيشتن، ئە و كچانەي بەرامبەرى دادەنىشتن ئە و ھەستەيان ھەبوو كە سەوسەن ناينىنىت. ھەندى جار فىكرەت گولدانچى بە تاكسى دەپەئنا و دەبىرد... ھەندى جارىش خۇي دەھات و دەپۇيشت. ھەك كچىك كە خاوەنى چىرۇكىكى سەيرە لە ھەموو

جیگایهک سہرنجی خہلک پادہ کیشیت، بہ لآم نہوہ ہیچ لہو ساردی و
 بیٹاگایہی نہو ناگورپیت، بہردہوام بہیک دہموچاو و بہیک نیگا و
 بہیک جؤر سہیرکردنہوہ لہ شتہکان دہروانیت۔ چوونی بؤ کتیبخانہ
 جگہ لہوہی چپوہی تازہ بؤ تہنہایہکےی دہکیشیت و لہ قالبی نویدا
 دہریدہخات، کاریکی نہوتؤ لہ ژانی ناکات۔ فرمانبہرانی کتیبخانہ
 پیکرا بہو سہردانانہی سہوسن و ہرزدہبن، نہ لہ بہرئوہی کیڑہک
 نہرکیکی تابیہتی یان قورسی ہئیہ، بہپیچہوانہوہ نہو ہیچ نہرکیکی
 نیہ، بہ لآم ہاتنی و ہک ہاتنی نہمیرہیک جؤرہ بیدہنگی و ہیمنیہک
 بہسہر ہہمواندا دہسہپینیت کہ کس حہزی پی ناکات۔ نہوہی
 کچیک لہ کتیبخانہکہدایہ و عاشقی زؤرہ، فرمانبہرہ کچہکانی دیکہی
 تووشی پہشوکان و تورہیی و ناٹاسوودہیی دہکات۔ سہوسن خؤی لہوہ
 ہیمنترہ کہس بتوانیت بیہہانہ بیزاری خؤی بہ پرودا بتہقینیتہوہ،
 بہ لآم ہہمووان لہ کتیبخانہکہ دہزانن کہ ہہریہکہیان لہ لای خؤیہوہ بؤ
 ہؤیہک و بہہانہیک دہگہرپیت پروی شہپانگیز و تورہی خؤی بہرامبہری
 دہریخات۔ سہوسن دہچیتہ ہر جیگایہک پہشوکان و ناٹارامی لہ گہل
 خؤیدا دہبات۔ ہیدی ہیدی وای لیدیت خؤی ہہست بہ پوچی و بیمانایی
 سہردانہکانی خؤی بؤ کتیبخانہ دہکات و تہواو دہستبہرداری دہبیت۔
 لہو سہرہتایہوہ سہوسن تووشی نہو خہوبینینہ شہوانہ غہمناکانہش
 دہبیت کہ بہردہوام لہ گہلیدا دہمینیتہوہ، خہوبینین بہ برا مردوہکےی
 و سن داواکارہکہیہوہ دہبیت بہ بہشیکی ہہمیشہیی ژانی شہوانہی،
 ہہمیشہ ہر چواریان لہ خہونہکانیدا پیکہوہ دہردہکہون، ہر جارہی
 بہجؤریک، ہر جارہی لہ جیگایہک، ہر جارہی لہ جؤرہ ژینگہیہکدا...
 شہویک تیناپہرپیت نہو نہیانینیت، جاریک لہ شہمہندہفریکی تؤزآویدا
 بہ ناو بیاباندا دہپؤن، جاریک لہ گالیسکہیہکی دیریندا لہ ہرگی
 نہفسرہ قہیسہریہ کونہکاندا دانیشتون و سہیری یہکدی دہکہن،

جاريك لە جيبىكى ئەمريكيدا لە ناو كۆمەللىك مەززا و كىلگەي گەورەي گولە بە پۆژەدا... ھەميشە لە خەونەكانيدا ۋەھا ديارە ۋەك ئەۋەي ھەر چواريان بە ھىمنى و بىدەنگى سەيرىيەكن، ۋەك ئەۋەي ھەر چواريان بە نىگاكانيان سەرزەنشتيبەكن... ھەر چواريان شتتەك لە ونبوون و ناومىدى بە دەموچاۋيانەۋە ديارىبوو... ھەموو شەۋىك بە ھەمان نىگا و پوخسارەۋە دەردەكەۋتەۋە. كەسيان لە خەونەكانيدا قەسيان نەدەكرد، خەونەكانى دىكەي بەجۆرىك لە جۆرەكان ھەموو قەسيان تىدايوو، بەلام دالنيابوو ئەم خەونەيان خەونىكى بىدەنگە، ھەميشە بىدەنگە... تىيدا ھەر چوار پياۋەكە قوۋل تەماشاي چاۋى دەكەن و ھىچ نالين. ھەميشە لە دواي ئەو خەونە بە ئاگا دەھات، ھەموو ئەو ھەشت سالا ھىچ شەۋىك تىناپەپىت ئەو خەۋەي تىدا نەبىنىت و پانەچلەكىت و بە ئاگا نەيەتەۋە. بەردەوام بەيانيان لەسەر بەرچايى خەونەكەي دەگىزپايەۋە، ھەمووان بۆ چەند چركەيەك بىدەنگ دەبوون و ئەو خەونەكەي خۆي باسدەكرد. فيكرەت گولدانچى دەيزانى ئەو خەونە نىشانەي ناپەھەتى و پەشۋكانىكى قوۋلى دلى كچەكەيە كە لە مندالىيەۋە فىزيوۋە ھەميشە خۆي بەھىز نىشانىدات. لە كۆتايى بەھارى ئەو سالا دە كە ھىشتا داۋاكارەكان تەنيا سى مانگ بوو بە پىگاۋەبوون، سەۋسەن بىرى لەۋەكردەۋە لەسەر يەككىك لە ديۋارەكانى كىتبخانەكەي خۆي، جارجار نىگارنىكى گەورەي سىروشتى بۆ كۆشەيەكى دونيا دروستبكات كە لە فەرھەنگ و كىتپە گەورە و كۆھارە جوگرافىيەكاندا دەيانبىنىت، تا لە پىگايەۋە پتر لە داخۋازەكانى خۆيەۋە نرىك بىت، كە ھەردەم لە خەونەكانيدا لە نامىزى شويئە عاجباتىيەكانى سىروشتا دەبىينىن. كە پىروشەي خوشكى ناپەزايى خۆي دەرخست، بەو بيانوۋەي كە ئەۋجۆرە نرىكييە ھىچ نىيە جگە لە خۆ خەلەتاندن، سەۋسەن بە ئارامى پىگىكوت «ھىچ دوو مروفىتك لەم دونيايەدا بەپاستى لە يەك نرىك نىن... مروف تەنيا لە حالەتى

خۆخەلەتاندن و خۆفریودانداندا لە مرۆف نزیكە ... ئیئە وەها دروست بووین نەتوانین لە هیچ نزیك بین، دەبیئت بەختەوهریبین گەر بتوانین تۆزیکیش لە خۆمان یان لە شتەکانی تر نزیك بین...». فیکرەت دەیزانی کە سەوسەن بەجۆرێک لە جۆرەکان دەتوانیئت ھۆیک و مانایەکی فەلسەفی بۆ ھەموو ئارەزووھەکانی خۆی بدۆزیتەو، ھەندێ جار بەھانە و ھۆکارەکانی قوول و ھەندێ جاریش بەھانە و ھۆکارەکانی لە خزمەت ویستە منداڵانەکانیدا بوو. فیکرەت دروستکردنی ئێ و وینانەیی وەک جۆرە دەستکارییەکی بۆ دنیای سەوسەن سەپردەکرد کە دەیویست بگورپێت و نەدەگورپ، ئێو ھەبیرۆکەیکە باش بوو کچەکە کەمێک لە دەوری خۆی ھەست بەگۆران بکات، لایەنیکەم دەکرا ئێو شتێک لە کەم خۆینی و سەرئیشەکەیی کەمبکاتەو. ھەلبەت تیچوونی دروستکردنی ئێ و نیگارنە ئاسان نەبوو، لە ھەموو شاردا دوو سێ نیگارکێش ھەبوون ئێ و دیواربەندە گەورانەیان دروستدەکرد، دووانیان ھونەرماندێ کارامە نەبوون و یەکیکیان نرخێ زۆر بەرزێ داواوەکرد کە بە بودجەیی پیاویکی وەک فیکرەت ھەلنەدەسورپا. لەگەڵ ئەوھشدا بەردەوام دواي مەزاجی کێژە کە دەکەوت، وەک ئەوھیی قەدەری بیئت لەگەڵ ھەوای ئێ و کچەدا ھەلبسورپێت. دواجار پێکەوت کۆمەکیکردن و کورپێکی گەنجیان دۆزییەو کە بە پارەیکە گونجاو پازێ بوو ناو بە ناو نیگارپێک بۆ سەوسەن دروستبکات. کورپەکە ناوی «ناریان جەودەت» بوو، کاتیکی یەکەمجار ھات بۆ مائی فیکرەت گۆلدانچی، سەوسەن بە ناسکی پێیگوت «بە یەک مەرج پێگات دەدەم بیئە ئێم مائە. سویندەم بۆ بخۆیت کە حەزەم لێ ناکەیت، بێر لەو ناکەیتەو خۆشت بویم، جگە لە راستیش ھیچی دیکە لەسەر ئێم مائە لە دەرەو ناکۆرپیتەو، بە ھەموو کەس دەلێیت تۆ لێرەیت تا دیوارەکانم بۆ پەسەمبکەیت، تەنیا دیوارەکان... نەبا لە وەرپسیدا بمرم». کورپەکە سویندێ بۆ خوار کە حەزی لێ ناکات، ھەموو شتیکیش دەکات بۆ

ئەو ەي بىر لە خۆشەويستى نەكاتەو، بە دەنگىكى غەمگىنىش گوتى «خانم من چىرۆكى تۆ دەزانم، چىرۆكى تۆ و داواكارەكانتم بىستوو، ئىتر چۆن بتوانم حەزت لىبكەم. تا ئەو پۆژەي ژندەهينم ەەر نىگارنىك تۆ بتەويت دەيگىشم و ەەر شتىكىش تۆ ناسوودەبكات دەيكەم، بەلام پۆژىك ژنم هينا، ئەوكات ژنەكەم بىپارەدات ناخۆ دەتوانم لەگەلتدا بەردەوامىم ياخود نا...». سەوسەن فىكرەت بەو ەو ەوازي نەهينا، بەلكو كاغەزنىكى بەخەتى خۆي پىپىر كەردەو ە كە تىيدا كۆرەكە سويند دەخوات ەەرگىز حەزلە سەوسەن فىكرەت ناكات. سەوسەن گوتى «پياوى ئەم شارە تەنيا بەجۆرە پەيمانىكى وا دەبەسترنەو». كاغەزنىكى چكۆلانە بوو كە سەوسەن ناوى نابوو «پەيمانى حەزنەكردن» شتىك بوو بە پىچەوانەي «پەيمانى خۆشەويستى» ەو كە كۆر و كچانى شار پىرۆز سەپريانەكرد و لەگەل يەكدا مۆريانەكرد. سەوسەن فىكرەت پاي و ابو ەموو ژنىكى ئەم شارە دەبىت كۆمەلىك لەو پەيمانانەي پىبىت، و بە ەموو پياو ەزىادەكانى دەوربەرى خۆي مۆرىكات، تا بتوانىت ناسوودە بۆي.

يەكەمىن نىگارنىك ئارىان جەودەت كىشاي وىنەي پايىزنىكى تۆرە بوو، تىيدا چەند درەختىك با دلرەقانە بەرەو چەپ و ەرىگىرپاون، ناسمانىكى گرژ بەسەر دەرياچەيەكدا دەپوانىت كە بەگەلای زەرد داپۆشراو. پىدەچوو ئەو وىنەي ەك سەرەتا گەلىك دللى كچەكە خۆشبات، كە ئەو ەرزە ئارەزووى بۆ نىگارى غەمگىن و پايىزى لە ترۆپكدا بوو، لە ەمان كاتدا وىنەكە پىر بوو لە بالندە، بالندەي ناوازە و سەپر سەپر كە سەوسەن فىكرەت لە كتىبى جياواز و لەسەرچاوى جياواز دەرىدەهينان و بە ئارىان جەودەتى دەگووت نىگاربان بكات.

تەماشاكردنى ئارىان جەودەت لە كاتى ئىشدا نەيتوانى ئەو بۆشايى قوولەي ژيانى سەوسەن پرىكاتەو. پىروشە لە ەمووان زياتر بەدەست

ئەو بیدەنگییەو دەینالاند و پێیوابوو قوولبۆنەو بەردەوامەکانی سەوسەن
 لە کتیب و فەرەنگەکاندا ئەو بیدەنگییە لە مالدادروستکردووە. پرۆشە
 ئەو بیدەنگییە وەک درژکراوەی پۆج و جەستە سەوسەن سەیردەکرد،
 وەک جۆریک لە دەستەلاتی ئەو بەسەر مالهەکاندا، وەک بەشیک لە هیزی
 نھیتی ئەو بەسەر ھەموو شتەکانی دەورووبەریدا. پرۆشە بۆ ئەو ئەو
 بیدەنگییە بشکێنیت دەبایە بەردەوام دەنگی تەلەفزیۆنەکە زیادبکات، کە
 ئەو زەمانە بێچان سرودی تیپە بەعسییەکانی لێدەدا کە سەرتاسەری
 ولاتیان بە موسیقای جەنگ پڕکردبوو. سەوسەن تەنیا شەوان سەیری
 تەلەفزیۆنی دەکرد، خۆی بە بینینی ئەو بەرنامە تایبەتیانەو گرتبوو
 کە لەسەر جەنگە، ھەموو شەویک بەدیار تەماشاکردنی وینە لە شە
 سەریازە ئێرانییەکانەو دادەنیشت. ئەو تەگە شتێکی تەلەفزیۆن بوو
 کە پرۆشە نەیدەتوانی سەیربکات. لاشە سووتاوەکان و دیمەنی ئەو
 گەنجانە بەسەر پوختاری تۆزاوییەو لە سەنگەرەکاندا کەوتبوون،
 مردنی براکە و میردەکە بە یادا دەھینایەو. پرۆشە زۆرجار دەپاراپایەو
 لە کاتی دەرخستنی ئەو وینانەدا تەلەفزیۆنەکە خامۆشبکەن، بەلام
 سەوسەن دەیگوت «شەر تەگە شتێکی راستەقینە بە کەم ولاتەدا
 ھەیە... دەبیت بەسەیرکردنی پابێین». پرۆشە نەیدەتوانی لەگەڵ ئەو
 نیگارانەدا بژی... سووک و سادە نەیدەتوانی، کە ئەو وینانە پێشاندەدا
 ھەستیدەکرد بۆنی مردووەکان مالهەکە پردهکەن... ھەستیدەکرد تا
 دوای تەواوبوونی بەرنامەکانیش تەلەفزیۆنەکە ھەر بۆنی مردنی لێدیت.
 پایدەکردە ژوررەکە خۆی و دەرگاکی دادەخست و دەرگیا، بەلام ئەو
 بۆنە ھەمیشە بەدوایەو بوو. دەبیت بلیم یەکیک لەو ھۆگەورانە
 وای لە پرۆشە کرد بێر لە شووکردن بکاتەو، ئەو بۆنە ترسناکە بوو.
 چیتەر بەرگە بۆنی مالهەکە نەدەگرت، ھیچ شتیکیش لەو خراپتر
 نییە مەرۆف بەرگە بۆنی مالی خۆی نەگرت... ئەو زیانی لێدەکات

به دۆزه‌خ. شه‌ویکیان پرۆشه‌ تکای له‌ باوکی کرد چاره‌یه‌ک بۆ بێده‌نگی ماله‌که‌ و ئه‌و بۆنه‌ ترسناکانه‌ بدۆزیته‌وه‌ که‌ هه‌ستیان پێده‌کات. فیکره‌ت گولدانچی له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌ی سالۆنه‌که‌ له‌ ناو په‌یکه‌ر و توپی کریستال و بالنده‌ شوشه‌گاندا، ناو‌می‌دانه‌ سه‌یریکرد و تیگه‌یشت کچه‌ گه‌وره‌که‌ی تووشی ده‌ردیک بووه‌ له‌ ده‌ردی خوشکه‌ بچوکه‌که‌ی ترسناکتره‌. مرۆف گه‌ر نه‌توانیت به‌ بێده‌نگی رابیت له‌ شیتیه‌وه‌ نزیکه‌، ترس له‌ بێده‌نگی و سه‌ره‌ل‌دانی بۆنی خه‌یالی له‌ که‌پووی مرۆفدا سه‌ره‌تایه‌کی ترسناک بۆ شیتیبوون. فیکره‌ت دلنیا‌بوو هیچی نه‌وتوی بۆ ناکریت، به‌لام رێنمایی کیزه‌که‌ی کرد گولاو بکریت و به‌یانیان بپه‌رژینیت، به‌لکو ئه‌و بۆنه‌ که‌میک له‌ وه‌ستانه‌ی تیدا بره‌وینیته‌وه‌، نامۆگاریکرد ماوه‌یه‌ک له‌ هاویندا له‌گه‌ڵ مالی پوره‌کانیدا له‌ شار دووریکه‌وینت و بچیت بۆ هه‌ر جیگایه‌ک که‌ ئه‌وان ده‌چن، ده‌ریاره‌ی بێده‌نگیش کیزه‌که‌ی به‌رامبه‌ر خۆی دانا و پێیگوت «په‌روه‌، پاستیه‌کی قوول له‌ ژياندا هه‌یه‌ ده‌بیت بیزانیت، مرۆف گه‌ر بیه‌وینت له‌گه‌ڵ دونیادا راستگۆ بیت ده‌بیت بێده‌نگی قه‌بوولبکات، کیشه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی مرۆفه‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ هیچی نه‌تویان له‌گه‌ڵ یه‌کدا نییه‌ بیلین، من واتیده‌گه‌م زۆریه‌ی ئه‌و شتانه‌ی مرۆف نه‌نجامیان دها هه‌ر بۆ ئه‌وه‌یه‌ له‌ بێده‌نگی پابکات، سیاسه‌ت و جه‌نگ و خۆشه‌ویستی هه‌موو په‌یوه‌ندیان به‌ پێویستی مرۆفه‌وه‌ هه‌یه‌ بۆ هه‌له‌اتن له‌ بێده‌نگی... بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی توانای خۆی له‌ سه‌ر قسه‌کردن. کیشه‌ی ئیمه‌ی مرۆف ئه‌وه‌یه‌ ده‌مانه‌وینت زمان زۆر زیاتر له‌ ویستی خۆی و توانای خۆی به‌کاربه‌یتین... که‌ شه‌وانه‌ گوی له‌ هه‌واله‌کان یان له‌ و سرودانه‌ ده‌گرم که‌ به‌عسییه‌کان بلاییده‌که‌نه‌وه‌، هه‌ست ناکه‌م ئه‌و سرودانه‌ له‌ پێناوی ئه‌و جه‌نگه‌ گه‌وره‌یه‌دان، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ کچم، زۆرجار ئه‌و هه‌سته‌ دامه‌گریت که‌ ئه‌م جه‌نگه‌ له‌ پێناوی ئه‌م سرودانه‌دا ده‌کریت. ئه‌وه‌ی مرۆف گوی له‌ده‌نگی خۆی بیت که‌ ده‌نه‌رینیت، ئه‌وه‌ی

خۆى تاقىبيكاتەۋە بە زمان، بە قسە، بە ھاۋار دەتوانىت ئەۋانى تر تا
 كوئى بەدۋاى خۆيدا پابكىشىت، يەكىكە لە دەردە ترسناكەكانى مرؤف...
 لىم مەگرە، دۋاى ئەم عومرە زۆرجار بىدەنگى دەمگىرپتەۋە بۆ خۆم،
 ۋەك كەسىك كە ئەۋانى تر بەقسە و دەنگەدەنگ ناتۋانن كارى تىبكەن...
 ھەستدەكەم من و سەوسەن بەۋ بىدەنگىيە دەژىن... تۆ دەبىت بزانىت
 من زۆر بە غەمم بۆ تۆ... زۆر... پەنگە من و سەوسەن زۆر لە يەكتەر
 بچىن. من لە غەربى تۆ لە نىۋان من و سەوسەندا تىدەگەم، بەلام جگە
 لەۋەى كە تكات تىابكەم بەرگەبگرىت و سەبەرت ھەبىت و خۆشتبۋىين...
 ھىچى ترم پى ناكرىت، خۆشبەختىش دەبم گەر بتبىنم شوو دەكەيتەۋە
 و جىگايەكى تر و مالىكى تر بۆ بەختەۋەرى خۆت دەدۆزىتەۋە» .
 ئەۋە ئەۋ قسانەى گولدانچى بوو كە تا ئەندازەيەك پرۋشەى لە مال
 ھەلكەند .

دوای تیپه پرنیسی سئ مانگ به سهر پویشتنی کامه رانی سه لمداد،
 کاریگه ریبه کانی نه و سه فهره به سهر مهنگوپری بابه گوره وه ده رکه وت.
 نه و ماوه یه ی مهنگوپر تییدا هاوپری کامه رانی سه لما بوو قوناغیکی
 تایبه تی ژانی بوو، که متر له هر کاتیکی دیکه شه پانگیزی و خراپه ی
 تییدا بوو. هه سترکردنی به وه ی مروفیک هه یه ده بیته نه م بیپاریژیت و یارمه تی
 بدات، زور شتی تییدا گوپی بوو. نه وه ی هاوپری کونه کانی زور به یان باوکن
 و مندالی گوره یان هه یه و نه م خاوه نی هیچ نییه، ناومیدی نه کرد، نا...
 بیستر نه و هه سته ی نه بوو، به رامبه ر خه لکانی خاوه ن ژن و مال ئیره یی
 هه بیته. به پیچه وانه وه خوی به به خته وه تره ده زانی که به وجوره ده ژی.
 خوی سروشتی هه سته کانی خوی به رامبه ر کامه رانی سه لما نه ده زانی،
 نایا هه سته ی باوکانه بوو، یان ته نیا ده یویست له سهر نه ریتی چه قوکیشه
 گوره کان، که نجیکی هه بیته بیخاته ژیربالی خوی و بیپاریژیت و باوه دلای
 بیته؟ هۆکه ی هه رچیبه ک بیته، ئیستا مهنگوپر هه سته ی به ته نیاییه ک
 ده کرد به ر له پویشتنی کامه رانی سه لما له ژیانیدا نه بوو. پاسته مهنگوپر
 له چایخانه ی په پوله ی نازاددا بایه یان له ژیرزه مینی ئوتیله که ی باوه جاندا
 هه رده م کوپی گهرم و له ده وری هه را بوو، به لام هه موو هه ستمانکرد که
 شه پانگیزی و ناشارامی به شتویه کی کتوپر له ناویدا زیندوو بوونه ته وه.
 دوای کامه ران هاوپریتی له گه ل مه ریوانی مه مه و سامان کیسرادا زور

به هيزبو، هر دو کيان گه لک شه پکر و ته شقه له کاربوون. نه و سالانه ده ولت گونده کاني ده وروبه ري شاري ويرانده کرد، گونده کيبه کان به کومه ل ده هاتنه ناو شار، مه نگور پای و ابوو دونياي نه و شاره پؤژ دواي پؤژ بچوک ده بيته وه، نه و پتر له هر که سيکی تر، ههستي به بچوکبوونه وهی سنوره کاني نه م شاره ده کرد و پؤژ دواي پؤژ هه ناسه ته نگيبه کی گه وره بهر گه رووی ده گرت. نه و ده يگوت «نه م شاره پؤژ دواي پؤژ وهک کيسه ل ده چيته وه ناو خوئی... ئيستا شاره که ناگای له چوارده وری خوئی نييه، هر شاریک ناگای له چوارده وری خوئی نه ما، باری ناته واوه، شار وهک ئينسان وایه به ههست و نه ستدا حيسابی بؤده کريت، که ههست و نهستي مرد، که چوارده وری خوئی نه بينی ئيتر حيسابی پاکه، هيج شتيک پزگاری ناکات». له و ماوه يه دا پؤژ دواي پؤژ رهفتاری خراب ده بوو، هه نديک هه ستيانده کرد چيتر ناتوانن له گه ل مه نگوردا قسه و مامه له بکه ن. شتيک له شه پانگيزی و ناره زوی جهنگ له ناويدا گينگلی ده دا که خوشی بيزار کردبوو. له ماوه يه کی کورتدا چهندين جار دهنگه دهنگی گه وره ی تووشهات، دواي چهندين سال بؤ يه که مجار گه رايه وه بؤ سه ر خولياي چه قو هه لگرتن، بؤ يه که مجار له ساته کاني تورپه یی و قولبادان و ده مار گرژيدا ليمانبيست که له هه موومان بيزار و له هه موو شتيکيش تورپه يه. نه و ههسته ی به بچوکبوونه وهی شار وای ليده کرد پتر بير له سه وسه ن بکاته وه، هه ستيده کرد نه و کچه وردبينتر له هر که سيکی دی بچوکی نه م دونيايه ی بينيوه. وهک نوينه ري کامه رانی سه لما پؤژيک چوو بؤ لای سه وسه ن فيکرهت، نه و کات نزیکي چوار مانگ به سه ر سه فه ري سن کوره عاشقه که دا تپه پری بوو، هيج هه واليکی تايبه تي له لای کامه رانی سه لماوه نه بوو، به لام هه موو ده مانزانی نه و بيته والييه ده گه رپته وه بؤ خراپی بارودوخ له سه ر سنوره کان. مه نگورپ بابه گه وره له رنکای فيکرهت گولدانچييه وه داوايه کی پيشکه شکرد و تکايکرد بؤ سه عاتيک سه وسه ن

گولدانچى بېيىت، لە پاستيدا ئەوكات كەس نەيدەزانی بۆ مەنگوپ وا بە
 ھەسرەتەو دەيەويت سەوسەن بېيىت، بەلام دواتر زانيمان كە ھەموو
 ھەولى ئەو بۆتەو بوو سەوسەن وا بسازىنىت گوناھى ئەو تىكەل بە
 ھەلسەنگاندنى كامەرانى سەلما نەكات. لە پۆژىكى كۆتايى تەموزدا،
 مەنگوپ بە كراسىكى قوئل كورتى سوور و كلاويكى ئەستورى خپەو كە
 لەگەل گەرمای ئەو وەرزەدا نەدەگونجا، چوو بۆ مالى فيكرەت گولدانچى.
 خوليايەكى نەبوو ئەو نەبىت سەبارەت بە بارووخى خراپى خۆى و
 «گەرەيى دۇنيا» قسە لەگەل كچەكەدا بكات، ماويەك بوو كە ھەستى
 بە نالەبارى پەفتارەكانى خۆى و بەدى پەوشتەكانى دەكرد، لەدلەو
 ھەستيدەكرد ھۆى ئەو گۆرانەى دەگەرپتەو بۆ تىكچوونى پەيوەندى
 بەم شارەو. بۆ ئەوھى لە بۆچوونەكانى خۆى دلنيايىت پىويستى بە
 قسەكردنىكى دوورودرىژ لەگەل ئەم خانەدا ھەبوو كە مەنگوپ برواى
 وابوو زۆر نەينى گەرەيى دۇنيا دەزانىت. كە گەيشتە مالى گولدانچى،
 پىشتەر بىرى لە ھەموو وشەيەكى خۆى كەردبوو، بەلام لەگەل ئەو شەدا
 پستەكانى بەوجۆرە نەھاتنەدەرى كە خۆى دەيوست، سەرەتا قوول
 ۋەك خزمەتكارىك نوشتايەو و گووتى «ھا، خانمى سەوسەن، لە مېژە
 يەكترمان نەبىنيو، بەداخ و پەژارەو دەبىت بلېم، كە ھەوالىكم لە
 كامەرانى سەلماو پىن نىيە... لەو پۆژەوھى پۆيشتوو ھىچ شتىكمان لى
 نەبىستو، نە من، نە كەسوكارى... بەلام سەوسەن خان، مەترسە، ھۆى
 ئەو بىدەنگىيە، دەگەرپتەو بۆ خراپى سەر سنوور. لەو كاتەوھى ئەو
 پۆيشتوو، دۇنيا ھەر خراب و خراپتر دەبىت...». سەوسەن بەرەو ژوروى
 كتېبخانەكە پىشيكەوت و لە جىگايەكى گونجاودا داينىشانەد و گووتى
 دەرھەق بە بىدەنگى داواكارەكان مەراقىكى نىيە و گەردىك دلئى نەگرتوو.
 مەنگوپ كلاًوھكەى خستە سەر كۆشى و گووتى « خانم پىويست ناكات،
 من ھىچ بلېم، ھەموو دەزانين شتەكان پۆژ دواى پۆژ خراپتر دەبن. يوسف

كه ويار به رحمت بيت دهگوت «زيان سيويکه گهر له کاتي خويدا
 نهخيوت دهرزيت». ئا زيان بهوجورهيه، خانم». سهوسه ن ههميشه
 ماندويتيه کي قوولي پيوه دياربوو، گوتي «بهته ووي تيناگم مبهستان
 چيه ... بهته واهوتي تيناگم». مهنگور پاليدايه وه و گوتي «من له و
 کهسانم که زيانم له کاتي خويدا نه خواردوه، هه موو واين، نه وانه ي
 له م شارهدا ده زين زوريه مان نه وه سهستان هيه که هيچمان له زيان
 نه خواردوه. به لام له راستيدا نه وه هوي سهردانه کي من نييه، من
 دهمويت بزائم توش هه مان نه وه سهستان هيه که نه م شاره بچوکترو
 بچوکترو ده بيته وه. له و پوزه وه ي کامه راني سه لما پويشتووه، واهه سته ده کم
 نه م شاره تا ديت بچوک ده بيته وه، پيشترو نه وه م نه ده بيني، به لام
 شتيکي سهيره، ئيستا ده لييت نه م شاره وه ک کلکي کيسه ل ده چيته وه
 ناو خوي ... عه فومکه خانم، من له ناو خه لکي ساده و چه قوکتريدا
 گه وره بووم ... به لام ده زانم تو تيمده گيت، راسته من به ته من له
 تو گه وره ترم، به لام تو له م کتيخانه يه وه عيلم و مه عريفه تي زورت
 وه رگرتوه، له به نه وه هه رچيه ک ده ليم تو حالي ده بيت ... زوريه ي
 نه وانه ي ده ياناسم قووني خويان ناجولنين، بو نه وه ي تيمبگن ... نه
 عه فومکه خانم، داوي ليبوردين ده کم، مه عزه رت ده خوازم که هاتم
 سويندم خوارد قسه ي خراب نه کم و نه م وشانه به کارنه هيتم ... به لام
 باوه رت بيت خانم، نه وجوره وشانه خويان دين، له پرکدا بيته وه ي
 بزانيت ده په رينه سه ر زارت ... هه موو واين، خه لکي نه م شاره هه موو به م
 وشانه ده زين ... گه نه وشانه مان ليبتستين، گه نه وشانه له زمانه که
 ده ربه ينن و بيسووتين ئيتر لال ده بين ... به لام له گه ل نه وه شدا عه فومکه،
 من هاتووم بو نه وه ي پيرسم بو له و کاته وه ي کامه راني سه لما پويشتووه
 من هه سته ده کم شاره که تووشي بيهوشي بووه و به هيچ شتيک هوشي
 نايه ته وه. من دهمويت پيرسم ... خانم به راستي وايه، نه م شاره تاديت

بچوكتەر دەبېتتەۋە، يان ئەۋە تەنيا خوليايەكى خرابى ناو سەرى منە؟» .
 سەۋسەن ۋەك كچىك لەسەرە مەرگدا ھەندىك پاسپاردەى ترسناك
 بدركىنېت و گوتى «شار ھەرگىز بچوك نابېتتەۋە، شار بەردەوام گەرە
 دەبېت، بەلام دونياش لەگەلېدا گەرە دەبېت... شار چەند خېرا گەرە
 بېت، خېرايىيەكەى ناگاتە خېرايى گەرە بوونى دونيا... تا دونيا گەرە تر
 بېت، شار لە بەرچاومان بچوكتەر دەبېتتەۋە». مەنگور گوتى «سەۋسەن
 خان، سەيركە، خەلكى ئەم شارە ناگايان لە ھېچ شتىك نەماۋە، من
 دەزانم سەرباز و ئەمن و سىخوڤەكانى حكومەتى بەعس كە نزىكى بېست
 سالە لە سەر قونمان دانىشتوون، كارتىكانكردوۋە مرۆف تەنيا بېر لە
 خۆى بكاتەۋە... بەلام جاران زياتر ناگامان لە دونيا بوو... شارەكە
 ئېستا كوڤرېوۋە... لە قوونى خۆى زياتر ھېچى تر نابېتت. من لەو
 شەۋانەدا لەگەل سامانى كېسرادا لە يارى دەھاتمەۋە، پېمگوت: ئەو
 كچە شتىك دەزانىت ئېمە نايزانين، دەزانىت كارەساتىك بەرپۆۋە، بۆيە
 بە ھەر بەھانەيەك بوۋە ويستى ئەو سى كوپە پزگارېكات... ئەۋە تا
 ئېستا ھەستدەكەم شارەكە تۆزەتۆزە لە شياكەى خۆيدا نوقمەدەبېت،
 دەمەۋىت بزنام تۆ بەراستى شتىك دەزانىت كە كەسى تر نايزانىت، خانم
 بە راستى ئەمە مەراقمە، گەر شتى زۆر ترسناك بەرپۆۋە، گەر بۆنى تۆ
 ۋەك ژنىك لە بۆنى ئېمە بەھىزترە شتىك بۆ ئاشكرابكە؟» .
 سەۋسەن لە نىگار و شېۋەى مەنگوردا دېمەنى «خان» سى تەتارى ناو
 يەكېك لە ئەتلەسەكانى دەھاتەۋە ياد. كەمېك گەرمتەر و زىندووتر لە
 قسەكانى پېشۋوى گوتى «نازانم جەنابى كاك مەنگور، تۆ بۆ ۋادەزانىت
 من شتىك دەزانم كە خەلكانى تر نايزانن، لە راستىدا من شتىكى زۆر
 تايبەتى نازانم كە بۆ خەلكانى تر نھىنى بېت... بەلام دەزانم مرۆف
 لە شوئىنى بچوكەۋە ناتوانىت بەروونى بېر لە جىگای تر بكاتەۋە...
 مرۆف لەم شارە بچوكەى ئېمەدا، گەرەيى دونياى بېردەچېتتەۋە... من

له مندالییه‌وه ئه‌و پاستییه ده‌زانم، تۆ کوپى ئه‌م شاره‌یت، به‌لام من کچی هیج شارنک نیم. به‌دوای پیاویکیشدا ده‌گه‌ریم خه‌لکی هیج شارنک نه‌بیئت... دۆزینه‌وه‌ی پیاویتک که خه‌لکی هیج شویننیک نه‌بیئت ئاسان نییه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا من هه‌ولده‌ده‌م. جه‌نابی کاک مه‌نگور، هه‌ولده‌ده‌م... هه‌ق به‌ تویه، پۆژ به‌دوای پۆژ هه‌موو شتییک خراپ ده‌بیئت، پاستت ده‌ویت من ئه‌وانه‌م نارد، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌کوژدین. من شتییک ده‌زانم... ئا، من شتییک ده‌زانم، به‌لام شتیکی ئه‌وتۆ گرنگ نییه، ئه‌وه‌یه شه‌ر له‌م ولاته‌دا ته‌واو نابیئت، قه‌ت شه‌ر ته‌واو نابیئت... به‌لام جه‌نابی مه‌نگور خان خۆت ده‌زانیت ئه‌وه زانیارییه‌کی وه‌ها گرنگ نییه... وانیه... شتیکی ئه‌وتۆ نییه».

سه‌وسه‌ن هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و وه‌ک یه‌کیک چاوه‌پوانی وه‌لامی تکایه‌ک بکات، به‌بیده‌نگی سه‌یری مه‌نگوری کرد و به‌رده‌وامبوو «کاک مه‌نگور، کاتییک کامه‌رانی سه‌لما چه‌قۆی له‌ مه‌نسور ئه‌سیرین دا هه‌موو وایان ده‌زانی من ببیاکم، من هه‌ست به‌ هیج ناکه‌م، به‌لام وانیه، باشتترین پیاو، ئه‌و پیاوه‌یه که نازانیئت شه‌رپکات. من نۆر بیرم لیکردۆته‌وه، سه‌فه‌ر ته‌نیا شتییکه‌ پیاوی ئه‌م ولاته‌ له‌و شتانه‌ دوورده‌خاته‌وه که له‌ پیناویدا شه‌رده‌که‌ن، بیوه‌یتترین مرۆفی دونه‌یا، ئه‌وانه‌ن که سه‌فه‌رده‌که‌ن».

مه‌نگور بیئه‌وه‌ی له‌ قسه‌که‌ی سه‌وسه‌ن تیگه‌یشتبیئت گووتی «به‌قه‌بری مردووم خانم، زبانی ئییه‌ وه‌ک شه‌رابی تال وایه، گه‌رچی تال، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌شمان به‌ ژه‌هره‌که‌ی راهاتووه، ناتوانین ده‌ستبه‌رداری بین. به‌لام خانم به‌ گوپی عه‌زیم، مرۆف حه‌یواننکی ته‌مه‌له، گه‌ر به‌دوای شتیکی گه‌وره‌دا نه‌گه‌رپیت، له‌ جیگایه‌کدا ده‌چه‌قیئت و ناجولیت. منیش وام، منیش هه‌میشه‌ خۆم وه‌ک حه‌یواننکی ته‌وه‌زل و ته‌پۆ سه‌یرکردوه. قه‌سه‌م گه‌ر من له‌ جیگای داواکاره‌کانی تۆ بوومایه، نه‌مه‌ده‌توانی ئه‌م شاره‌ به‌جییه‌یلم، ده‌مگووت خانم عه‌فومکه، من که‌تیره‌یه‌کی نه‌یتی به‌م شاره‌وه‌ی

نوساندوم... نا خانم، ئەو ەم پىن نە دەكرا، شتەكە ەك نە خۆشى ەيە . قاسمى ەنبەرخان لە شەستەكاندا چە قۆكۆشكى گەورەى شار بوو، كە شەرىدەكرد دەستىت نە دەبىنى، خىراترىن چە قۆكۆشى ئەو سەردەمە بوو. دايكى قاسم پارزە ە زار دىنارى ئەو سەردەمەى بۆ كرد بە دۆلار تا بىروات واز لەم شارە بەيئىت. من پىمگوت «قاسە پارەكە لە حاجى ەنبەر ەرگرە و برۆ» ەموو لە دلمان چەسپىبوو بەسەلامەتى دەرنەچىت. من گوتىم « ئەم شارە مەلەونە دەتفەوتىئىت، برۆ و كە ولى خۆت پزگارىكە ». پۆزىك پارەكەى ەرگرت و پۆيشت، ەموو واماندە زانى ئىتر ناگەرتتە ە. دوو ەفتەى پىنەچوو، دىسان لە بەر سىنە ماكاندا دەسورپا ە ە پرەحمەت بىت گوتى « مەنگوپ، من لە ەيچ شويئىكى تر ناتوانم سەوزىم. ئاوى ەيچ شارىكى ترم بۆ ناخورىتە ە، نانى ەيچ شارىكى ترم بۆ ناخورىت ». دواى دوو مانگ لەو پۆزە لەسەر ئە ەوى جنىوى بە شەرفى سياسىيەكى گەورە دابوو، لە بەر قەيسەرىيەكەدا دايانە بەر چەقۆ، پىنچ كەس بوون، دووانى لى برىنداركرىن، بەلام دەرەقەت نە ەات، بە پرەحمەت بىت كورپكى نازابوو، لە وىادا كوشتيان. كە چوومە سەر لاشەكەى ەژدە چەقۆى پىئەبوو، خاوى گەورە تا ئەوكاتە كەسم نەبىنىبوو ەژدە چەقۆى پىئە بىت. سەوسەن خان ئىستا ە ەستدەكەم منىش تووشى ئەو دەردە بووم... ئەو دەردەى قاسمى ەنبەرخانى كوشت. تۆ پىمبلى خانم، تۆ بلى خاوبكات من لە ەيچ شويئىكى ترى دوتىادا سەوز بىمە ە... لە ە با ە پرەدايت ەبوانىكى تەمەلى ەك من، كە بەزەحمەت دەتوانم قوونى خۆم بجولئىنم، بتوانم سەفەرىكەم؟...» .

سەوسەن بە غەمگىنىيە ە سەرىكرىد و بە ەيمنى گوتى «مەنگوپ خان، مروف گەر بە دواى شتىكدا نەگەرتت ناتوانىت سەفەرىكات. مروف بۆ شتىكى تر دەگەرتت و لە رىگادا بە رىكەوت چاوى بە دوتىا دەكەوتت. گەر تۆ ئەمروف برۆيت، بەيانى بگەيتە سەر تروپكى شاخىكى بەرز، بگەيتە

ناو به‌فریگی زۆر، برۆیته سەر به‌حریکی گه‌وره، دواپی له‌ خۆت ده‌پرسیت من چیده‌که‌م لی‌ره، بۆ پشوو‌نا‌ده‌م، بۆ له‌ جی‌گایه‌ک‌دا نا‌حه‌و‌یمه‌وه‌؟ گه‌ر بتوانیت ئه‌و پرسیاره‌ نه‌که‌یت، ده‌توانیت سه‌فه‌ری‌که‌یت... باشترین شت ئه‌وه‌یه‌ مرۆف له‌سه‌ره‌تا‌وه‌ جی‌گایه‌کی نه‌بی‌ت بۆی بچیت و جی‌گایه‌کی نه‌بی‌ت بۆی بگه‌ریت‌وه‌، ئه‌وه‌ لای من پێ‌بواری پاسته‌قینه‌یه‌... به‌لام خۆت ده‌زانیت ئه‌وه‌ قورسه‌... بۆ نمونه، من شارم نییه‌، به‌لام شتی‌کم هه‌یه‌ له‌ شار ترسناک‌تر... ئه‌م کتێبخانه‌یه‌م هه‌یه‌...».

مه‌نگه‌ر گوتی «خانم پاستیه‌که‌ی من ده‌مه‌و‌یت پوون‌تر قسه‌تان له‌گه‌ڵ بکه‌م. من ده‌لێم شته‌که‌ به‌ده‌ست مرۆف خۆی نییه‌، که‌ له‌ شاریکی کوێ‌دا له‌دایک بوویت تۆش هه‌چ نابینیت. خانم من له‌ ژيان‌دا که‌م شت په‌ستمه‌کات، یه‌عنی هه‌موو شتی‌ک لام ئاسایه‌. به‌لام تۆ منت نه‌خۆش خست، ئه‌وه‌ ئه‌سلی مه‌سه‌له‌که‌یه‌، نا خانم من له‌گه‌ڵ هه‌موو پێ‌ز و حورمه‌تی‌ک‌دا واده‌لێم... هه‌ر من نا. خانم... خه‌لکانیکی زۆر تووشی ئه‌و موسیبه‌ته‌ بوون... پێ‌شتر ئه‌م شاره‌ هه‌موو دونیای من بوو. ئا قه‌سه‌م به‌ گۆپی مردوم هه‌موو دونیای من بوو. نه‌مه‌دزانی له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م شاره‌ شتی‌ک هه‌یه‌ ناوی دونیایه‌، ناوی جیهانی به‌رین و گه‌وره‌یه‌. به‌پێ‌زتان بیری داماوکی وه‌ک منتان خسته‌وه‌ شتی‌ک هه‌یه‌ ناوی جیهانه‌. له‌و کاته‌وه‌ خانم نه‌خشه‌یه‌کی بچوکی دونیام کړیوه‌ و خستومه‌ته‌ گیرفانم، به‌رده‌وام له‌ گیرفان‌دایه‌، بۆ هه‌ر شوپینیک بچم له‌ گه‌لمدایه‌، به‌رده‌وام سه‌یریده‌که‌م. نا خانم مه‌ترسه‌، من ناتوانم بچم بۆ هه‌چ جی‌گایه‌ک، تا ئیستا هه‌مووی خه‌یالاتی نا‌به‌جێیه‌. به‌لام به‌وه‌دا نه‌ده‌توانم بپۆم و نه‌ده‌شتوانم لی‌ره‌ ئاسووده‌بم، خه‌ریکه‌ ده‌بم به‌ شه‌ریکی‌ تر. سوینده‌خۆم دوا‌ی مانگی‌ک له‌ سه‌فه‌ری کامه‌رانی سه‌لما ئه‌و گۆرانه‌م تیا دروستبوو. له‌سه‌ری‌که‌وه‌ خه‌ریکه‌ ئه‌م شاره‌ ده‌مخکێتی‌ت و له‌سه‌ری‌کی‌ تریشه‌وه‌ ده‌زانم ناتوانم له‌م شاره‌ بپۆم. ئه‌وه‌ش تو‌رپیی و

شيتتیه کم تیا دروستده کات خۆم لئیده ترسم. بۆ نمونه خانم دوینى وهک هر مروفئیکى ئاسایی به سهر جاده کانداه دپویشتم، له ناکاو هه ستمکرد له قهفه زدام، هه ستمکرد قهفه زه که تهنیا له دارودیوار و جاده دروست نه بووه، به لکو له و خه لکesh دروستبووه که له دهورم دین و ده چن، نه وه تووشى بوغزئیکى وه های کردم مه پرسه، وهخت بوو له چایخانه ی په پوله ی نازاد دواى شهش سال بۆ یه که مجار «قاره مانى عوسه ی کافور» بده مه بهر چه قۆ، نه گهرچى به قهبرى مردووم چه قۆشم پئ نه بوو. له راستیدا خانم من نه مپۆ بۆ یه ک شت هاتووم، بمبوره که بهرده وام و افیلبارانه نیازی خۆم ده شارمه وه و هه و لده دم واده ریکه وم که بۆ شتئیکى تر لیره م، به لام راستیه که ی من بۆ نه وه هاتووم پیتنبلیم، من زۆر به ره و خراپه ده گۆریم. شتیک له خویندا ده جولئیت که بۆم ناوه ستنئیرئیت. به لئى خانم کورته ی حیکایه ته که نه وه یه من به ره و خراپه ده چم. په نگه به پزتان بلین، به عنى چى تۆ خۆت ده زانیت به ره و خراپه ده چیت و که چى هه چ ناکه ییت بۆ نه وه ی به ره و خراپه نه چیت. به لام خانم من وام، له مندالییه وه وام، ده زانم ئیشیک خراپه که چى ده یکم، هه همیشه به هانه یه ک ده دۆزه وه بۆ نه وه ی بیکه م. به لام هه موو گونا هه که له ملی مندا نییه، یوسف که و یار که مامۆستای راسته قینه ی من بوو ده یگوت «مروفئى خراپ نییه، شوینى خراپ هه یه». به لام له گه ل نه وه شدا، من هاتووم تیا تاندا بپاریمه وه، هاتووم پیتنبلیم له داهاتوودا له وانیه زۆر شتى خراپ له من بوه شیتته وه، په نگه پاشه پۆژ له سهر من هه وائى به د بییستن. زۆر سوپاستانده که م گهر هه له کانى من نه خه نه ملی کامه رانى سه لما... خراپه کانى من په یوه ندىیان به کامه رانى سه لما وه نییه، من هر خراپه یه کم هه بیته نه و لئى بیتا گایه».

کچه که گووتى «مه نگور خان گهرچى من تۆ باش ناناسم، به لام نامه ویت و ابزیت وهک نه وه ی له قهفه زدا ییت، نه وه ی نوینه رى کامه رانى

سہلمایت ہہ قی ئہوہ نادات بہ من داوای ہیچ لہ ئیوہ بکہم، دلنیابہ خراپی مرؤفئیک تیکہ ل بہ خراپی یہ کیکی تر ناکہم». سہوسن نہیدہ زانی بہو قسانہ چرا بؤ مہنگوپ ہلئدہکات زیاتر شہ پانگیز بیٹ.

مہنگوپ ہستایہ سہر پئ و چند جاریک نوشتایہوہ و بہوپہ پی ریزہوہ بچوکی خوئی نیشاندا و گووتی «خانم، من ئہوہم دہوئت، من دہمویست ئہوہ پستہیہ لہ زارتان بییستم، ئہوہ قسہیہی تو بؤ من گہورہیہ... ئومیدم ئہوہیہ لہ ویزدانی خوئدا خراپی من تیکہ ل بہ وینہی کامہرانی سہلما نہکہیت... ئہوہ تہنیا داوای منہ، خانم... ہیچ شتیکی ترم ناوئت».

تا ماوہیہ کی زور تینہ گیشتن بؤ مہنگوپ پیویستی بہوہیہ پہزامہندی سہوسن گولڈانچی لہ سہر خراپہکانی خوئی بہدہست بہینت، بہلام ہموو دہمانزانی مہنگوپ بہبئ ئہوہ پہزامہندیہ نہیدہتوانی زور لہو کارانہ بکات کہ دواتر کردی، ئہوہ پہزامہندیہ بؤئہو زور گرنگ بوو، دہبایہ سہردانئیکی تاییہ تیشی بؤ ئہنجام بدایہ. سہوسن ئہوہ پورژہ بیئہوہی بزائیت چی دہکات چند جاریک دلنیای کردہوہ کہ ئہوہ خراپہی مرؤفہکان لہ گہ ل یہ کدا تیکہ ل ناکات. مہنگوپ یبابہ گہورہ کاتیک کلؤہ کہی ہلگرت و لہ مائی گولڈانچی ہاتہ دہرہوہ، گہلیک کامہران بوو. سہوسن لہ بہرہدہرگاش نوویارہ سوئندی بؤ خوارد کہ گوناہی ئہوہ ناخاتہ ملی کامہرانی سہلما، ئہوہ بؤ مہنگوپ بہسبوو ہست بہ ئاسوودہ بیہکی گہورہ بکات. بہلام سالانئیکی دواتر ہستمان کرد ئہوہ سہردانہ و پہیمانہ بؤ چہندہا سال پہیوہندی مہنگوپ و سہوسن گولڈانچیان تہواو تیکدا، بہجوریک دہبایہ دونیا سوپیکی گہورہ بخوات و شتہکان ہموو بگورپن تا دوویارہ بتوانن پیکہوہ بہ ناشتی و نارامی دانیشن.

لیدانه که ی قه له ندهر بۆ مسته فا هه ژار هه روا ئاسان پانه بورد. مسته فا له هه ر شوینیک دابنیشتا به چیرۆکی درنده یی ئاموونیه کانی ده گێرپایه وه، به چه شنیک کۆر و دانیشتنیک نه ما به سه رهاتی ئه وه شه وه غه مگینه ی خۆی و قه له ندهری تیا نه گێریتته وه. ئاموونیه کان وایان هه سترکرد که سه ره لدانای ئه م گرفته له هه فته ی یه که مه وه، نیشانه یه کی خراپه بۆ ئه وان، به تابه ت لیدانی مسته فا هه ژار، فیکره ت گۆلدانچی زۆر توپه کرد و هه موو شاریش بینیان که به پا که تیک پسکیتته وه چوو بۆ خه سته خانه بۆ لای. له پاستیدا فیکره ت گۆلدانچی هه موو شتیکی ده کرد بۆ ئه وه ی ئاسووده یی و هیمنی له نیوان به ره جیاوازه کاندای به رقه رار بیئت، چونکه نه یده زانی گه ر شته کان له ده ست ده ربچن، دوا جار چاره نویسی خۆی و کچه که شی به ره و کوئی ده چیت. به لام شته کان پوو له هیمنی و به رقه راری نه بوون. هه فته یه ک دوا ی سه ردانه که ی مه نگورپی بابه گه وه، ساقی مه حمود کاسیتتیکی بلۆکرده وه که بوو به پزیسکی یه که مین ناگری گه وه. هه موو زانیمان ساقی له گۆرانیه کانیدا باسی مه نسور ئه سرین ده کات، «عاشقیک له پیناوی خۆشه ویستیدا جیهان ده گه رپیت و بالنده ی ئه شین پاوده کات». ئه وه ی گرفته که ی گه وره کرد ئه وه بوو که ساقی له هه موو گۆرانیه کانیدا به مه جاز په لاماری عاشقانی درۆزن و چه قۆکیشه درنده کان و چه ته پاره داره کان ده دات. گۆرانیه کان چ به شیعر و چ به ئاواز

نیشی گۆرانیییژیک بوون که به‌هره‌یه‌کی نه‌وتۆی نییه، به‌لام به‌وه‌دا زۆریه‌ی خه‌لک ناتوانن به‌هره‌ی راسته‌قینه بناسن، گۆرانیه‌کانی ساقی که به‌سه‌مبولی سیاسی زه‌ق موتوریه‌که‌رابوون، گوئیگرێکی زۆریان هه‌بوو. سه‌رانی ئاموونیه‌کان پێکه‌وه‌ گوئیان له‌ کاسیته‌که‌ گرت، په‌رچه‌کرداری قه‌له‌نده‌ر ئاموون گه‌لێک هیستری و شیتانه‌ بوو، به‌لام به‌هۆی پیشنیا‌ره‌کانی فه‌وزی به‌گه‌وه‌ که‌ سووریوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نابیت ناوی ئاموونیه‌کان له‌وه‌ زیاتر لکه‌داریکریت، به‌کۆمه‌ل فه‌رمانیان به‌ قه‌له‌نده‌ر دا توپه‌یی خۆی بخواته‌وه‌ و له‌ هه‌موو تۆله‌یه‌ک بیوریت، گووشاری ئاموونیه‌کان و سه‌رانی خیل له‌سه‌ر قه‌له‌نده‌ر به‌جۆرێک گه‌وره‌بوو ناچاربوو له‌به‌رده‌م هه‌موویاندا په‌یمانیک بنوسیت و ئیمزایبکات که‌ بێگه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌رانی خیل هیچ شتی‌ک نه‌کات و هه‌رچییه‌ک روویدات نه‌و شته‌کان به‌ پێکه‌نین و زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ وه‌ریگریت.

له‌به‌ره‌ی مه‌نگوپه‌وه‌ کاسیته‌که‌ هه‌ژان و هه‌لای گه‌وره‌ی نایه‌وه‌، گۆرانیه‌کان مه‌نگوپیان وه‌ک جرجیکی بپه‌رحم و ناحه‌زکی چلکن وه‌سفده‌کرد، پیاویک له‌ پاشه‌پۆی گورگ و ئاوی زێراب. وه‌سفه‌کان وه‌ها لیده‌ریوون، که‌سانێکی زۆر نه‌وه‌یان به‌ ده‌رفه‌ت زانی لاقرتی به‌ مه‌نگوپ بکه‌ن و بیده‌نه‌ به‌ر کلکان، مه‌نگوپ هه‌ستیکرد ده‌ستی‌ک هه‌یه‌ ده‌یه‌ویت لووتی له‌ زه‌وی بدات و بیکات به‌ قه‌ره‌قۆز، نه‌وه‌ زۆر برینداریکرد و توانا شه‌پرانیه‌کانی زیاتر تیا جولا‌ند. مه‌نگوپ له‌وانه‌ نه‌بوو که‌ گوئ له‌ ئاواز و گۆرانی ده‌گرن، سه‌لیقه‌یه‌کی زۆریشی بۆ موسیقا نه‌بوو. به‌لام دوا‌ی نه‌وه‌ی مه‌نگوپ لاقرتی و تانه‌کانی بیست، دوا‌ی نه‌وه‌ی ژانی توانجه‌کان کاریان له‌ ده‌ماری کرد، بریاریدا گوئ له‌ کاسیته‌که‌ی ساقی بگریت. مه‌نگوپێ بابه‌گه‌وره‌ و ده‌سته‌یه‌ک له‌ هاوپی هه‌ره‌ نزیکه‌کانی له‌ مائی «حه‌سه‌ن نه‌رمین» که‌ پیاویکی بچکۆله‌ی بیوه‌ی بوو، له‌وانه‌ی زۆر حه‌زیان به‌ کۆر و کۆمه‌لی مه‌نگوپه‌، گوئیان له‌ کاسیته‌که‌ گرت. مه‌نگوپ تا نه‌وکات ساقی

وهك دوژمنىكى سەرسەخت سەيرنە كۆرۈپ، تەنيا بەرەيك بە پاستى لىيدە ترسا بەرەى ئاموونىيە كان بوو، بە لآم ئەو شەو ھەموو ئەوانەى لە مالى ھەسەن نەرمين بوون، پىكرا ھەستيانكرد مەنگور چەند بريندارە و چ گرىك لە دەرونى بەرپووە . دواى ئەو ھى كەمىك عارەقى خوار دەو، بە ھەموو مەستەكانى دۆستى گووت «سویند دەخۆم بە قوونى ھەرچى فریشتەى ئاسمانە كە ئەم پیرە خەرەفاوہ سالانى زوى بېرناچیتەو، سەردەمىك ئەو شىوعى بوو و من ئىشم بۆ پارتى دەكرد... جنیوہەكانى وھا ئاشكران دل ھەلاھە لادەكەن. تا ئىستا كەس ئاواھا بە ئاشكرا و لە بەرچاوى دونیا لاقرتى بە مەنگور نەكردو، من قوونى خۆم خستوتە ھەلاكەتەو بۆ ئەو ھى ناویكى پاك بۆ خۆم دروستبەكم . بە لآم قەسەم بە قەبرى نەنكم لە گەل كەوتنى خۆرى سەبەینىدا، شتىكەكەم نەمدەوېست دووبارە بېكە مەوہ ... شتىك نەمدەوېست جارىكى تر بېرى لىبەكە مەوہ» .

دو پۆژ دواى ئەو، بە يانى لە سەر ھەوالى چەند ئاگرىكى گەورە لە خەو ھەستاین كە شەو مالى ساقى مەحمود و نىشتە جىبى تىپى ھەرزال و سى لە گەورە ترين تۆمارگاكانى شارى سووتاند بوو . دەستىكى شارەزا ئاگرەكەى كۆرپووەو، شتەكان وھا ورد و زىرەكانە كرابوون، كەس پاستەوخۆ جى پەنجەى مەنگورپ لە ئىشەكەدا نەدۆزىيەو، بە لآم ھەموو دەمانزانى دەستى ئەو . دەمانزانى لە كۆتايى شەستەكاندا مەنگورپ لە پووداوىكى ھاوشىوہدا مالى فرىاى بابەعلى سووتاند كە ئەو سەردەمە بە يەككىك لە كۆشكە جوانەكانى شار حىسابدەكرا . فرىا خۆى يەككىك بوو لەو كۆرپە قۆزانەى كەم جوانى وەك ئەو بە كوچەو كۆلانى شاردە تىپەرىوون، بە لآم فرىا نامەردىيەكى وەھاى كۆرپو، كاتىك مەنگورپ مالىكەى بۆ سووتاند دەستخۆشيمان لىكرد و بە ئىشى ھاوړىيەكى دلسۆزمان زانى كە لە ساتى سەختىدا پىشتى دۆستەكانى بەرنادا . ئەوكات فرىا پەيوەندىيەكى لە گەل نەشمىلى ژنى «بەھادىنى بوكى» دا ھەبوو،

به هادين هاوړپښه كى نزيكى مه نگوږ بوو، نه شمیل نه سپه ژنيكى كه م وينه بوو، به لام ودها سر به دهره وه بوو مه پرسن. به هاديني بوکي و چه په سه خانى دايكى نه بيت هم موو ده مانزاني نه شمیل له گه ل فریادا ده خه ویت. به لام فریا به وه وه نه وه ستا، به لكو به کاميراكې وينه به كى پووتى نه شمیلی گرت بؤ نه وه لای هاوړپښكاني شانازی به گورزه كاني خوږه وه له گه ل نه و ژنه بيوږينه يه دا بكات. وينه كه هيچ گومانكي هه لته ده گرت، وينه لى نه شمیل بوو، ژنيكى سپى و بالابه رز به توکه به ريكى ره شى چر و خاليكى گه وړه له ژير مه كى چه پيدا، له سره دوشه كيكي گه وړه پالکه و تېوو. نه وه به كه مجاريو له ميژووى نه م شارهدا به كيک وينه لى پووتى نافره تيك به ناشكرا بگريت، تا نه وكات كاميرا له شارى نيمه دا بؤ مه به ستي له و جوړه به كارنه هينرابوو، راستيه كه لى نه و وينه يه سره تاي زنجيره يه ك وينه و فليمى نيروتيكي بچوك بوو كه دواتر نه رشيفى پورنوگرافى له م شارهدا ناودانده كه نه وه. كه وينه كه يان پيشانى به هادين دا سره تا ويستی خوږى بكوژيت، دواتر ويستی نه شمیل پارچه پارچه بكات، به لام پوره كاني فریاكه وتن و نه شمیلیان شارده وه و له جلى پياواندا گوړيان و نارديان بؤ به غداد و دواتر كه س هيچى دهر ياره لى نه بيست. به لام فریا باكى نه بوو، وه ك هميشه بيپاك له گه ل كوراني په فيقى سه عاتجيدا ده سوپايه وه. گه مه نگوږ نه بایه به هادين ده يكوشت، به لام مه نگوږ پای و ابوو وينه يه ك نه وه ناهيتيت خوږينى له سره بېژيت و سوږندى شه رفى بؤ به هادين خوارد كه خوږى توله لى بؤ ده كاته وه. له هاوینى سالى شه ست و نوډا شه ويك له ناکاو مالى بابه على گړى گرت. كه س زيانى گيانى پينه گه يشت، به لام ناگره كه به جوړيك گه وړه بوو دوو پوژ نه كوژايه وه. مالى بابه على نه يانتوانى بيسه لمينن كه مه نگوږ ناگره كه لى خستو ته وه، ده شيانزاني سووتانى ماله كه يان شتيكه له برى كوشتنى كوپه كه يان، له به رنه وه كاره ساته كه يان به بيده نگی قه بوول كړد. دواتر وينه پووته كه لى نه شمیل ودها ره واچى

پەيداكرىد، ھەندىك پارەى خەياللىان دەدا بۆ ئەوۋى دەستيانىكە وىت. لە كۆتايى ھەفتاكاندا وىتەكە ھىندەى لە بەرگىرايەوۋە سىحرى بەتال بووۋە و پەواجى نەما. كە ئىستا سەيرى كۆپىيەكانى ئەو سەردەمە دەكەين بە چەشنىك كالتن، مَرۆف بە گران دەموچاوى نەشمىلى تىدا دەناسىتەوۋە. لەو كاتەو دەزانىن گەر مەنگور ئىشىكى بە چەقۇ بۆ جىبەجى نەكرىت، بە ناگر جىبەجىدەكات. ئەمجارەش ئىشەكە بە وىتەيەك بوو كەس زىانى پىتەكەوت، ناگرىكى گەرەبوو، كە ھىچ شتىك نەيكوزاندەوۋە... تەواوى مالىكە بوو بە خۆلەمىشىكى ورد، ھەتا شىش و دەرگا و پەنجەرەكانىش. ساقى نوو پۆژ لە ژىر نازارى گورزەكەدا قەسەى بۆ نەدەكرا. ئاشكرا بوو ۋەلامىكى بەوجۆرە توند لەبەرەى ساقىيەوۋە ناپىستىن، ناگرىكى گەرەى لەو چەشەنە ناپىنىنەوۋە، ۋەلامى ساقى و ھاوپرىكانى توند نەبوو، چەند پۆژىك دواى ناگرەكە بەيانىيەك لە خەو ھەستايىن و بىنىمان دەستىكى نەينى بەشەو ھەموو چايخانە و دوكان و شوپىنە گىشتىيەكانى پىكرىدوۋە لە سى نىگارى كاريكاتىر. لە يەككىياندا مەنگورى بابەگەرە و تاقمىك چەقۇكىشى لۆتى پەنگ ۋەستاوون و ناگر لە كەمانىكى گەرە بەردەدەن. لەوۋى دىكەياندا ناگرىكى گەرە لە قوونى مەنگور ھاتۆتە دەرەوۋە و مالىكى گەرەى سووتاندوۋە، بەلام لە سىتەھەمىاندا قەلەندەر ناموون دەبىنىن بە زنجىرىكى گەرە پىرىك قەفەز پادەكىشىت، لە ھەر قەفەزىكىشدا ژىك لەسەر مېزىك دانىشتوۋە و پارە دەژمىرىت، لە خوارى وىتەكەشدا نوسراو «ناموونىيەكان بەمجۆرە ژن دەكرن».

لە پۆژى يەكەمەوۋە سەوسەن ئاگادارى ھەموو وردەكارىيەكانى شەپەكە بوو، ئارىيان جەودەت كە ئەوكات نىگارىكى نوپى بۆ سەوسەن لەسەر دىوارەكانى كىتپىخانەكە دەكىشا، پۆژ دواى پۆژ بەدەم جگەرەكىشان و چاخوردنەوۋە و وىتەكىشانەوۋە پوداۋەكانى بۆ دەگىرايەوۋە، ئەوۋى ئارىيان سەرسامكرىد ئەوۋەبوو سەوسەن بە ساردى و كەمتەرخەمىيەوۋە گوپى لە

هه موو شتيك ده گرت. هه تا كاتيک ساقى مه محمود به دلى پره وه هات، سه وسه ن واده رنه كه وت كه ديمه نى نه و پياوه به سته زمانه هه ژانديبىتى. ساقى مه محمود كه هات شوشه يه كى پر له خۆله مېشى ماله كه ي خۆى هينا و له به رده م فيكره ت گولدانچيدا داينا و گووتى «ئه مه ئيشى نه و نامه رده يه، ئيشى نه و ناكه سه به چه ته ره سه يه، ئيشى مه نكوړه ... جه نابى گولدانچى، له هه موو خانووه كه م ئه م خۆله مېشه م بۆ ماوه ته وه». ساقى به وردى چيرۆكى سووتانى ماله كه ي خۆى بۆ گيړانه وه. چيرۆكه كه فيكره ت گولدانچى زۆر غه مگين كرد، ساقى و خوشكه كه ي ته نيا نه و خانووه يان هه بوو تيا ده ژيان، ئيتر ده بايه بچنه خانوويه كى كرئ، به لام ساقى به زه حمه ت تواناي به سه ر كرئدا ده شكا. گووتى «ئيتير ليتره به دواوه ده بيبت زۆر گورانى بلئيم ... زۆر ... بۆ ئه وه ي بتوانم بزئيم». كه به چاوه شينه پير و غه مگينه كانيبه وه له مالى گولدانچى چووه ده رئ ديمه نتيكى وه ها دلته زئنى هه بوو، پروه شه ده ستيكرده گريان بۆى، به لام سه وسه ن شتيكى نه وتۆى پئوه ديار نه بوو. هيند هه يه شوشه ي خۆله مېشه كه ي هه لگرت و له سه رى نوسى «خۆله مېشى مالى ساقى مه محمود» و به بيدهنگ خستيبه ناو «دۆلابى يادگار تاله كان» ه وه.

فيكره ت گولدانچى هه ستيكرد نه مجاره ش هيج چارنكى نيبه، جگه له وه ي بكه ويته نيوان به ره ناكۆكه كانه وه. گه رچى چاره ي فه وزى به گى نه ده ويست، به لام كه سيكى له و عاقل تريشى له نيوان شه پكره كاندا نه ده بينى په ناي بۆ به ريت، خۆى و فه وزى به گ مانگيک له هاتوچۆدا بوون تا ناويژى له نيوان هه ر سئ ده سته كه دا بكه ن، دواى ماندووبوونتيكى زۆر گه يشتنه ريكه وتنيك نزيكى شه ش سالى خاياند ... له و شه ش ساله دا شته كان كه ميک هئوربوونه وه، به لام له و ماوه يه دا گه ليک پووداوى گه وره به سه ر ولاتدا تپه پرين كه زۆريه ي خه لكى ئه م ده فه رى له ره گ و ريشه وه گوړى.

سالی ۱۹۸۸ یه کییک بوو له ساله سهخته کان. له و ساله دا سه دام حوسه یین بریاریدا توله له هموو نه و کوردانه بکاته وه که له جهنگی ئیراندا به شداریان نه کرد. له نیوان کۆتایی زستان و سه ره تایی پاییزی نه و ساله دا ده ولت پتر له دووسه ده زار گونده کی کوشت که زۆربه یان دانیشتویی گونده کانی نزیک شاری ئیمه بوون. ئیمه له ناو شار زۆر هه ستمان به شته کان نه کرد، له و به حری خوینه دا ژبانی شارنشینی خۆمان تا نه اندازه یه ک ناسووده ده برده سه ر. گه ر به اتبایه و له به هاری سالی هه شتا وه شتا ریپواریک پی بکه و تبا یه ته شاری ئیمه، ژبانمان به جۆریک ناسایی و پۆزه کانمان به چه شنیک هیمن بوون، ههستی نه ده کرد ریگای که وتۆته ولاتییک و له شارنکدا هه واری لاداره چواره وه ری ویرانی و خاپوورییه. مه نگور له وه دا له سه ره هق بوو که شاره که ته وا و ناگای له چواره وه ری خۆی نه ما بوو.

ئاموونیه کان له و سه رده مه دا وه ک زۆریه ی خپله کانی تر، دلسۆزی و وه فای خۆیان بو ده ولت تازه کرده وه، شاندىکی گه وه له وان چوو بو به غداد و له وئ دوازه کیلو ئالتونی ژنه ئاموونیه کانیا ن پیشکه ش به سندوقی هاریکاری جهنگ کرد. «قه له نده ر ئاموون» له ریزی شانده که دا بوو، گه ر چی قه له نده ر یه کییک بوو له وان ه ی به دل خۆی به سه ریازیکی دیرینی به رزانی ده زانی، ئومیدی نه وه بوو سه رده میک بگه ریته وه و پۆزه

زۆرپىنەكانى خۆى ۋەك «بەرپرسى تۆپخانەكانى شۆرش» زىندوويكاتەۋە، لەگەل ئەۋەشدا كە لە بەغداد گەراپەۋە و لە كۆبۆنەۋەيەكى گەۋرەى ئاموونىيەكاندا بەشدارىكرىد، ئەۋەى نەشاردەۋە كە شەقامەكان و كۆشكەكان و ژنەكانى بەغدا سەرنجيان پاكىشاۋە، بە وشەگەلىك كە پرىپوون لە سەرسامى باسى ئەو كچە فىلپپىنيانەى كرد كە بەتەنورەى كورئەۋە لە ئوتتېلە گران و بەرزەكاندا بېرە و شەراب و خواردنەۋەى قورس پېشكەش بە مېوانەكان دەكەن، ئەو كات ئەو فىلپپىنيانە تاكە جۆرى ئافرەت بوون، مەرفۇلە عىراقدا لە شوپنە گشتىيەكاندا بەجۆرە جالانەۋە بيانىنېت. ھەلەى گەۋرەى قەلەندەر ئاموون ئەۋە بوو كە وپنەى سەردانەكەى لای يەككە لە وپنەگرە دەم ھەراشەكان شتەۋە، لەویدا چەندىن ديمەنى قەلەندەر ھەبوو لەتەك پاسەوانە تاييەتتەيەكانى ۋەزىرى ناوخۆ، شان بە شان لەگەل بەرپرسى فەوجى پاراستنى كۆشكى كۆمارى، لەگەل بەرپۆتەبەرى ديوانى كۆشك و سەگەكەيدا. وپنەكان بەجۆرېك لە جۆرەكان گەيشتنە دەست مستەفا ھەزارى شاعىر و قەپۆز جوقلى كە چەقۇكىشېكى پلە يەك و ھاۋرپىيەكى نىزىكى مەنگوپ بوو. لە ماۋەى شەو و پۆزۇكدا وپنەكانى قەلەندەر ئاموون بە ھەموو شاردا بلاۋبوونەۋە، ھەتا دەستىكى نەناسىش ھەندىك لەو وپنەنى خستبوۋە زەرقىكى نامەنوسىن و لە بەيانىيەكى زودا خستبوۋە مالى گولدانچىيەۋە. ئەوكات ھەموو وامان ھەستكرد ھەلۋەشاندىنەۋەى ئاگرىبەستەكەى پېشوو گەلىك نىزىكە و خەرىكە دوۋبارە شەپ دەست پىدەكاتەۋە، بەلام وانەبوو، ئاموونىيەكان تەۋاۋى توانچ و پلارەكانيان بەزەردەخەنەيەكى ناسك و پىكەنىنېكى نەرمەۋە ۋەرگرت و ۋەلامى كەسىان نەدايەۋە. بەلام نواى ئەۋە ناۋى قەلەندەر ئاموون زۆر لكەدارىسوو، ئاموونىيەكانىش لە بەرچاۋى ھەموومان ۋەك خىللىك دەرگەۋتن كە پاكى سىياسى خۆيان نۆراندەۋە و پۇجى كوردانەيان دانائەۋە و بوون بە دەسكەلاى دوزمەن.

لە ھەمان سالىدا ساقى مەحمودىش ۋەك گۇرانبىيىزىك كەۋتە بەر

گوشارى پياوانى ئاسايش و چەند جارىك بەرپىسى ھونەرماندان لە پىكخراوھەكانى حىزىدا بانگىكرد، ماوھىەك ھىندەھيان ھىنا و برد، ھىندەھيان ترساند و ھەپەشە لىكرد، تا رۆژىك ناچارىانكرد لەپەكتىك لەو ئاھەنگانەدا بەشدارىيەت كە بەرپىسانى دەولەت بۆ بۆنە سىياسىيەكان پىكىيان دەخست. گۆرانىيەكانى ساقى گۆرانىيە فۆلكلورىيە كۆنەكان بوون، شتىكى تىدانەبوو ستايشى سەرۆك و سوپا و حىزب بكات، بەلام تەنيا بەشدارىكردن لەو ئاھەنگانەدا بەسبوو بۆ ئەوھى مرۆف وەك خائىن سەبىركىت. ھەموو دەمانزانى ساقى لە ژىر بارى ھەپەشەدا چوو بۆ ئەو ئاھەنگە، بەلام ھەندىك ھەرگىز لە ساقىيان نەبوورى و ساقى خۆشى لە خۆى نەبوورى... دواى ئەو ئاھەنگە ساقى تووشى شەرمىكى وەھا بوو، ئىتر نەيتوانى تا مردن گۆرانى بلىت، ھەرچىيەكى كرد و ھەر دەرمانىكى خوارد و ھەر چارەھىەكى وەرگرت سوودىكىيان نەبوو، راستەوخۆ دواى دابەزىنى لە سەر سەحنەى ئاھەنگەكە قورپكى بەجۆرىك نوسا جارىكى ترگەرووى نەكرايەو و دەنگى نەچووەو جىگاي خۆى، دواى ئەوھش ماوھىەكى درىژ ساقى خزابە كونجى مال و دەگەن دەردەكەوت، لە ژيانى گشتى پاشەكشەيكرد و خەرىك بوو لە بىر ھەمووان بچىتەوھ.

مەنگوپ لە ھەموو شوپىنىكدا بە دەنگى بەرز دوو نەيارەكەى خۆى بە خائىن ناودەنا، وەك نوو كەس كە كوردفرۆشن و لەدەولەتەو نەزىكن، بەلام دواتر راستىيەكان دەريانخست مەنگوپىش بەجۆرىك لە جۆرەكان لە ھەندىك شتەو ئالوھ. ئەو كات مەنگوپ زۆرىەى كاتەكانى لە سوپاندنەوھىەكى بەتالدا لە چايخانەكان و بارەكان و ژىرەمىنى ئوتىلەكاندا دەبەردەسەر، كەسمان نەماندەزانى بەچى دەژى، ھەر كەس ئەو پىرسىارەى لىبىكردايە دەيگوت «من پياوئىكى كەم مەسرف و كەم خۆرم، بەو پارە كەمە دەژىم كە خوشكەزايەكم لە ئىتالىاوە بۆم دەنيزىت». بەلام كەسمان باوهرمان پىن نەكرد، چونكە مەنگوپ مەسرفى ھەبوو، ھەردەم خۆشحال و تىرىش دەپىنواد.

هەندىك كەس دۇنيا بون مەنگوپ لە و دەمەدا لە قاچا غچىتى مەشروبە وە بۆ ئىران ئالو، ئە و بازرگانىيە پارەيەكى زۆرى دەردە کرد و پاستە و خۆش لە زۆر چاوە دىرى دەزگای هە و الگى گشتىيدا بەرپۆه دەچوو. هەندىك لە و انەى ئە و گومانە يان لای مەنگوپ درکاند، نە پە تکرەنە وە يەكى پوون و نە پشت پاستکرەنە وە يەكى ئاشکرايان لىبىست. لە وەش بترازىت دەنگۆيەكى گە و رە هە بوو كە هەندىك لە و انەى لە دە و رى مەنگوپ لە پشت بپىنى هەندىك بوکان و كوگای زە پەنگەر و قاسەى مالانە وەن... پۆلىس ماوە يەك قە پۆز جوڤلى و لچ قۆقز و سامانى كىسرا و هوشە جوويان بە تۆمەتى دزىکردن گرت، كە هەر چواريان لە پياوہ نزيكە كانى مەنگوپ بوون، پىنج پۆز هەر چواريان لە زۆر فەلاقە يەكى قورسدا بوون، بە لام كە سيان دانيان بە هىچ شتىكدا نەنا و دواى سى هە فته زىندان گە پانە وە بۆ ناومان، بە لام زۆر كەس باوهرى تە و اويان هە بوو كە مەنگوپ دەستىكى لە و دزىيە گە و رانەدا هە يە كە دە كرىن.

هە موو لە و گوپانە گە و رە يەى مەنگوپ زۆر دە ترسايىن و لە هۆكە شى تىنە دە گە يشتىن، ئە وە يە كە مجارىوو بىستىن مەنگوپ لە كارى دزىيە وە تىو دە گلىت.

تا گە يشتىنە كو تاى سالى سىهەم، سى گە رىدە كە چەند چارىك لە چەند هە رىمىكى جياوازي دونياوہ وىنە يان بۆ سە و سەن نارد، گە رچى بارو بوخى سياسى و لات زۆر دژوار بوو، گە رچى دە و لەت هە موو ئە و كوردانەى گرتە وە بە سە رىاز كە لە كاتى جەنگى ئىراندا لە سوپا هە لئا تىوون وەك سزا ناردنى بۆ بىابانە گە رمە كانى باشوور، لە گە ل ئە وە شىدا زۆر يە مان دوور و نزيك چارە نوسى ئە و سى پىپوارە مان لە بىرنە چووہ وە كە زە و يان بە دواى ئومىد كىدا تە يدە كرد. تا پۆزە كان سە ختەر بوونايە، تا پە فتارى دە و لەت لە گە ل خە لكدا بە دتر بووايە، ستايشى سە و سەن فىكرەت و سە ير كردنى وەك زىكى لە خۆ بوورە و دوور يىن زۆر تر دە بوو. ئە و انەى لە بە هارى سالى

ههشتاو جهوتدا قسه يان به سه وسه ن ده گووت و به سۆزانييه كى بېرهم وه سفيانده كرد، نوو سالل نوای شه وه كه به چاوى خۆيان بينيان گه رېده كان له چ دهور و زه مانتيكى ناخوش پزگاريان بووه و چ خوشبه ختن كه شه سرده مه تاريكه يان نه بينيوه، هه موو سه رزه نشتى خۆيان و ستايشى سه وسه نيان كرد. له ماوه ي دوو سالدا ويته ي سه وسه ن له ويته ي كچيكي بېرهمه وه وه رگه را و بوو به ويته ي فريشته يه ك كه تهنيا چاكه ي عاشقه كانى خۆى ده ويت. هه ر شه وكات هه نديك ناره نووى خۆيان به ناشكرا راگه ياند كه ده يانه ويت سه ردانى سه وسه ن بكن و پوو به پوو ستايشى دانايى و له خۆبور دووى بكن، به لام سه وسه ن له بهر هه ر هويه ك بيت هه موو شه داوايانه ي په تكرده وه و گووتى « شتيكى نانا سايى له وه دا نييه، مرؤف هه ولبدات كه سانتيك له نۆزه خ پزگاريكات».

له كاتيكدان نۆريه مان له سه ريازگه و شوينه كانى مه شقى سوپادا گيرۆده بوو بووين و ده ولت بۆ جهنگيكي گه وه ناماده يده كردين، سئ داواكاره كه به سئ ئاراسته ي جيا به جيهاندا له سه فه ردا بوون. كامه رانى سه لما به ره و هيند و له ويته به ره و باشوورى ئاسيا ده پويشت، خاليد ناموون به ئاراسته ي خۆرئاوا پوهو باكوورى شه فريقا و له ويته به هه موو پۆخى ده ريادا تا باشوورى شه كيشوره به رين و سيجراويه به پۆيه بوو، مه نسور شه سرينيش له توركيawe پوهو خۆره لاتى شه وروپا پنگاي ته يده كرد. شه وه ي سه رنجى سه وسه نى راكيشا شه وه بوو هه رسئ داواكاره كه ي له ويته كاندا سئ پيشى دريژيان هه يه، مه نسور شه سرين و خاليد ناموون له نۆريه ي ويته كاندا كاسكيتيكيان له سه ردايه تا نيوه ناوچاوانى داپوشيون، به لام كامه رانى سه لما سه رمای نۆر و گه ران به چيا سه خته كانى ئاسيادا پيستی سووتاندوه. كامه ران له هه ر دوو عاشقه كه ي دى و نتر و بيكه ستر ده نوينييت، له هه ندئ ويته دا جلى پاكستانى و شه فغانى له به ردايه، به لام خاليد ناموون به هيله گى گه رېده شه وروپى و پۆرژنامه نوسه جيهانگه ره كانه وه

ده‌بینریت، مه‌نسور نه‌سرینیش له سئ وینه‌دا ته‌پله‌یه‌کی فه‌رووی له‌سه‌ردایه که سه‌رۆکه کۆمۆنیسته‌کان له سه‌ریانده‌کرد. له ماوه‌ی ئه‌و سئ ساڵه‌دا کامه‌ران دوازه‌ وینه و مه‌نسور بیسته‌ویه‌ک وینه و خالید ناموون پتر له په‌نجا وینه‌ی نارده‌بوو. که‌می‌ک له وینه‌کان له پڕنگای پۆستی ده‌وله‌تییه‌وه نێردرا‌بوون، نه‌وانی دی پیکرا به‌ نه‌دریسی جیا‌جیای ئێران و به‌ کۆمه‌کی قاچاغ‌چییه‌کان گه‌یشتنه‌ ده‌ستمان. ده‌بیته‌ بلیم گه‌رچی ئیمه‌ شاریک بووین له عێراق‌دا، به‌لام ئێران تاکه‌ ولاتیکی دونه‌ییه‌ که‌ هه‌میشه‌ و به‌دریژیی میژوو په‌یوه‌ندیان پێوه‌ی هه‌بووه‌. هه‌ندی‌ک له وینه‌کان بۆ ماوه‌ی درێژ له پۆستی ئێران‌دا ما‌بوونه‌وه، دواتریش چه‌نده‌ها ده‌ستیان کرد‌بوو، چه‌نده‌ها قاچاغ‌چی به‌ چه‌نده‌ها شارد‌ا هه‌ینا‌بوویان، کاتی‌کیش گه‌یشتنه‌ ده‌ستی ئیمه‌، زۆریه‌یان چرچ و کۆن و شکاوه‌بوون. وینه‌کان له ناو شاریش‌دا ده‌یه‌ها ده‌ستیان ده‌کرد و به‌سه‌ر چه‌ندی‌ن خێزان‌دا ده‌گه‌ران، ئینجا ده‌گه‌یشتنه‌ ده‌ست مائی گول‌دانچی. به‌لام ئیدی له دوا وێستگه‌دا به‌ بایه‌خیکی بی‌وینه‌وه هه‌لده‌گیران.

زۆریه‌ی شه‌وان کاتی‌ک هه‌مووان ده‌خه‌وتن، سه‌وسه‌ن نه‌لبومه‌کی ده‌رده‌هینا و به‌ نه‌ینی سه‌یری کورپه‌کانی ده‌کرد. سه‌یرکردنی شه‌وانی نه‌لبومی سئ داخوازه‌کی شیرین‌ترین نه‌ینی ژانی بوو، وه‌ک چۆن له‌ مندالی‌دا چاوی لێکده‌نا و ده‌چوووه‌ ناو وینه‌کانه‌وه، ئیستاش ده‌ستی ده‌خسته‌ سه‌ر وینه‌که‌ و چاوی لێکده‌نا و ده‌چوووه‌ ناو ئه‌و دونه‌ی دوورانه‌وه، دلنیا‌بوو نه‌وانیش له‌و ساتانه‌دا هه‌ست به‌ نزیکی ئه‌و ده‌کن، هه‌ست به‌وه‌ ده‌کن که سه‌وسه‌ن شه‌وان ده‌یان‌بینیت. مه‌نسور نه‌سرین پیده‌چوو له‌ دووانه‌کی دی زیاتر له‌زه‌ت له‌ بینینی جیهان‌ بینیت، له‌ هه‌مووان ساده‌تر ده‌ینواند، ئه‌و ریشه‌ ته‌نکه‌شی پوخساری گه‌ریده‌یه‌کی به‌خته‌وه‌ری پێبه‌خشیبوو. به‌لام کامه‌رانی سه‌لما له‌ که‌سی‌ک ده‌چوو نه‌زانیت چی ده‌کات، سه‌وسه‌ن له‌ هه‌موو وینه‌کانی ئه‌ودا ئه‌وه‌ی ده‌خوینده‌وه‌ که‌ ئه‌م کورپه‌ زۆر خه‌یالی لای

گەپانەوہیە، گومانى ئەوہى لیدە کریت، بەر لە کۆتایى سەفەرە گەى بچپریت و بگەریتەوہ. لە ھەمووان سوورتر و ساردتر و بەئیرادەتر خالید ئاموون دیاریوو کە وینەکانى لە بیابان و جەنگەلەکانى ئەفریقادا وردەکار و قەشەنگ بوون. خالید وەک ھەمیشە لە وینەکاندا پینەدەگەنى، سەوسەن ئەوہى بە دل بوو کە وینەکانى خالید خەنداوى نین، پرقى لەو خەندە ساختە یە بوو کە ھەمووان لە بەردەم کامیترکاندا دەرخەنە سەر لیویان، ژيانى دوورودریژی لە گەل ھەرھەنگ و ئەنسکلۆپیدیاکاندا ئەو چاوەروانییەى تیا خولقاندبوو وینەکان پاستى بۆ بگوازنەوہ، بەلام خەندەى بەر کامیترکان ھەمیشە بۆ شاردنەوہى دەموچاوى پاستەقینە و ژيانى پاستەقینەى مۆفەکانە، ئەوہش سەوسەنى توپەدەکرد. خالید لە وینەکاندا وشک و بیترەحم دەردەگەوت، نیگایەكى زۆر تیزى ھەبوو کە تەواو پیچەوانەى نیگا نەرمەکانى مەنسور و سەیرکردنە بۆھیمیەکانى کامەرانەوہ بوو. ئەوہى لە باکوورى ئەفریقاوہ دەستى بەسەفەرە پاستەقینەکەى کردوہ ماہى ستایشى سەوسەن بوو. بە پاپۆر لە بەیروتەوہ بەرەو تەنجە پۆیشتبوو. دیارە ئەفریقا کیشوہرى بالندە کتویبەکانە، سەوسەن دەیزانى ھەلبژاردنى ئەفریقا خیرایبەک و پیش دەستیەبەک بە خالید دەبەخشیت کە ئەوانى دى دواتر ئاسان نایگەنى، مۆف لە ئەفریقا دەتوانیت ئاسانتر بالندەکان پاپوکیات، پاپوگەرى ھەرزانتەر و جەنگەلناسى لیژانى ئاسانتر دەستدەگەویت، بە ئاسانى دەتوانیت فیزەى ساختە بکپیت و لە نیوان ولاتەکاندا ھاتوچۆبکات، لە شوینەکانى تری دونیاش باشتر دەتوانیت جیگایەک بۆ ھەلگرتن و پاراستنى بالندەکان بەکری بگپیت.

وینەکان بۆ سەوسەن گەلیک بەنرخ بوون، بە شەوقىكى زۆرەوہ چاوەروانیدەکردن، بە پۆژ ھەرچیبەكى بکەربایە خەيالى لای زەنگى دەرگاگە بوو، گەرچى نەیدەھیتشت ھیچ شتیكى پیوہ دیارییت، بەلام ھاتنى نوینەکان سەردانە لە ناکاو و بیوادەکانیان دلى خوئشەدەکرد.

قەلەندەر ئامورن پىتر لە نوپنەرەكانى دى پىگاي دەكەوتە مالى گولدانچى، لەيەكەم سەرنجا پياويكى بىدەنگ و كەمدوو و شەرمەن دەردەكەوت، كەمجار قسەي بىكرىبايە، بە شەرمىكەو وپنەكانى لەسەر مېزى ژوروى ميوانەكە دادەنا و چايەكى لەگەل گولدانچيدا دەخواردەو و كەمىك لەسەر سىياسەت و ئاوهوا و گرانى قسەياندەكرد و نواتر بە هيمنى و بىدەنگى وەك چۆن هاتوو دەپۆيشت. سەوسەن ھەميشە دەپىرسى: بۆ كەسىكى واشەرمەن ناويانگىكى وەھا خراپى ھەيە؟ ئەو شتىكى خراپى لەقەلەندەردا نەدەبىنى. جارتيكيان قەلەندەر لەگەل گولدانچى باوكيدا لەقسەو ئەلا و زۆر كرايەو، باسى ئەو پۆزانەي بۆكرىن كە وەك بەرپىرسى تۆپخانەكانى شوپش كاريدەكرد، باسى كەمى خۆراك و خراپى گوللە تۆپەكان و بۆردومانى بەردەوامى فرۆكەكانى نوزمى بۆ كرىن. سەوسەن ئەوچارەي بە ھەل زانى و لىپىرسى، ئاخۆ لە جەنگەكاندا مەيتى كوژدانوى زۆر بىنيوہ. قەلەندەر ئامورن گووتى «خانم زۆر زۆر... زۆر زۆر». سەوسەن پىرسى: دەمەويت يەك شت بزائم، يەك شت، جياوازي نىوان بۆنى مەرووہكان لەگەل ئىمەدا كە ھىشتا دەزىن، چىيە؟ پىرسىارەكەي بۆ قەلەندەر ئامورن سەبىوو. بى بىركردنەو سەبىركى چاوى كرد، نىگاكانى وەك نىگاكانى خالىد ئامورن سارد و تىژ بوون و گووتى «خانم، ئەو شتىكە مەروؤف دەبىت خۆي تاقىبكاتەو... ھەموو كەسىك دەبىت خۆي بەتەنھا تاقىبكاتەو».

بەلام سەوسەن چۆن دەيتوانى ئەزمونى وەھا بىژى... چۆن دەيتوانى بۆنى مەرووہكان تاقىبكاتەو؟.

لە سالى ۱۹۸۸ دا جەنگى عىراق و ئىران تەواويوو، چىتر تەلەفزيون وپنەي مەرووہكانى نىشان نەدەدا. نەمانى وپنەي سەربازە مەرووہكان لە زيانى سەوسەندا گۆرانيكى گەورەبوو، ھەشت سالى بوو ھەموو شەويك بىوچان سەبىرى وپنەي سەربازە سووتاو و پارچە پارچەكانى كرىبوو... ونبوونى لە ناكاوى ئەو وپنەنە لاي سەوسەن گۆرانيك بوو نەيدەتوانى

ئاسان له گەلیدا بژى، ئەو مردووانە بە شىكى گرنكى دونىاي ئەو بوون، پىيوابوو نەبىنىنى ئەو مردووانە وەك ونبوونى دەموچاوى پاستەقىنەى ژيانى ئەم ولاتە وايە. بەلام شتىك له دليدا پييدهگوت «دلنبايه مردووه كان ده گەرتنەوه ... دلنبايه».

سەردانەكانى مەنگوپى بابەگەرە له هەمووان زياتر دلى سەوسەنى خۆشەكرد، مەنگوپ بە شىوازی قسەكردن و دەست جولاڤندى سەوسەنى دەهتيايه پىگەنين. هەميشە وادەردەكەوت وەك ئەوەى مەنگوپ زياتر لەوانى دى هەوالى نوينهەرەكەى خۆى بزانييت، ئاگادارىيەكسى وردى لەو پىگا و پلاناڤە هەبوو كە كامەران هەيەتى، كامەران بە پىگايەكى درىز لە ئىترانەوه بۆ پاكيستان و لەويوه بە دەريادا پوهو هيند پەپىيووهوه. لە شارىكى هيندوستاندا كە ناوى ئاورنگئاباد بوو شوپىڤىكى گرتبوو، كرىبووى بە قەفەزگايەكى گەرەوه و چەند كەسىكى شارەزاشى بۆ سەرپەرشتى بالندهكان دانابوو. بەقسەى مەنگوپ گەشتەكەى كامەران بە هيندوستاندا گەلپك سەرکەوتوبوو، لە هەموو هەرىم و جەنگەل و پۆخى دەريايەك بالندهى گرتبوو، لە هەر جىگايەك بايه بالنده گىراوهكانى لەقەفەزى تايپەتيدا و بە پۆستى تايپەتى دەنارد بۆ بنكەى سەرەكى كۆكرىنەوهى بالندهكان لە «ئاورنگئاباد»، بەقسەى ئەو كامەران لەو ماوهيدا فيرى زمانى تووتىيە بەنگالييەكان بووه، لە هەندىك دارستانى چرپا بە فيكەو ئاماژەى تايپەتى توانىووتى خۆى لە هەموو مەلە پام نەكراو و كىوييەكان نزيكباتەوه. ئەوەى كامەران دەيتوانى گەشتەكەى بە خىزاييەكى گونجاو بپرىت، مايەى ستايىشى فيكرەت گولدانچيش بوو، كە لەسەر نەخشەكەى گىرفانى مەنگوپ هيلى سەفەرەكەى كامەرانى بە پۆشنى دەبىنى. «كۆپەكە گەلپكى عيارە بىست و چوارە، قوونى خۆى باش دەجولپىڤىت»، مەنگوپ بە شانازىيەوه وايدەگوت.

لەگەل ئەو خۆشيبە كورت و كەمانەدا كە هاتنى وپنەكان لە دلى

سهوسه ندا دروستيانده كرد، بهردهوام تهنروسى به رهو خراپى ده پويشت. نيسنا نوو مانگ جارېك ده بابه ناربان جهودهت ويتهى سر ديواره كهى بو بگورېت. سهوسه ن هه ميشه ده گه را و له گوڤاره كونه كان و له كتيبه سروشتى و ميژوويه كاندا سيجراويترين ويتهى هه لده بژارد بو نه وهى ناربان بوى نيگاريكات... وهك پوزانى مندالى به رامبه ر ويته كان ده وهستا و ده يتوانى بچيته ناويان، هيچ كهس به وهى نه ده زانى كه نه وهيند سانا ده چيته ناو ويته كان، به لام خوئى وهك هه ميشه مهراقى گه ورهى نه وه بوو له دونياى ويته كاندا بوئى هيچى نه ده كرد و گوئى له هيچ دهنگيگ نه بوو.

سه رنيشهى بهردهوام و له هوش خوچوون، لاوازي و كه مخويئى، دابه زنى كتوپرى فشارى خوئين و نه مانى ناره زوو بو خواردن... به شيكى گه ورهى زيانى سهوسه ن بوون. دكتوره كان به وردى هوكارى نهو ديارده نووباره و بيچاره نيان نه ده زانى، به لام سهرده ميگ دوخى به چه شنېك ناجوربوو ده بابه ههفتانه سهردانى دكتور «په فعت په مزى» بكات و له ژر چاوديرى بهردهوامدا بيت. زوريه كات پروشه له گه ليدا ده چوو بو پشكنين، پوزيگ ههستمانكرد دكتور دواى پشكنينه پوتينييه كانى سهوسه ن، ماوه يه كى دريژ له گه ل پروشه دا ده باته سر، به لام دانيشتنه كانى دكتور و پروشه، جار دواى جار دريژتر و دريژتر ده بوونه وه. سهوسه ن گه ليك بيياك و كه مته رخه م به رامبه ر هه موو شته كان ده رده كهوت، پنده چوو له زهت له و ماوه يه ببينيت كه له سالونى چاوه پوانيه كه دا داده نيشيت و سهيرى ويتهى سر ديواره كان و جلى فهراشه كه و پوخسارى نهو نه خووشانه ده كات كه دريژى خه لوه ته كانى دكتور له گه ل بيوه ژنيكى وهك پروشه دا تورپه يده كردن.

له كوتايى سالى ۱۹۸۹ دا له زه ماوه نديكى خيرا و گه وره دا پروشه شووى به دكتور په فعت په مزى كرد. نهوه نووه مين زه ماوه ندى گه ورهى زيانى پروشه بوو، كه نه وكات ده يويسست به هه ر خريگ بووه له بيدهنگى مالى گولدانچى پاكات.

شووکردنی پرپوشه هه‌ندیک شتی له ژیا‌نی سه‌وسه‌ن و فیکره‌ت گول‌دانچیدا گۆپۆ، ئیدی ده‌بایه‌ خۆیان غه‌می هه‌موو شتیک بخۆن، به‌لام سه‌وسه‌ن ئه‌وکات له‌ کاروباری ما‌لدا ده‌سته‌وه‌ستانێکی ته‌واو و که‌م سه‌لیقه‌یه‌کی بیۆینه‌بوو، به‌ ئه‌سته‌م ده‌یتوانی به‌رچاییه‌کی بچوک ئاماده‌بکات. خه‌نده گول‌دانچی ده‌بایه‌ هه‌فتانه‌ به‌اتبایه‌، یان کیزێکی بناردبایه‌ تا مالی فیکره‌تی برای له‌ هه‌ره‌س و نارێکییه‌کی گه‌وره‌ بپارێزیت. له‌گه‌ل ده‌ست پیکردنی جه‌نگی کویتدا، فیکره‌ت گول‌دانچی تووشی یه‌که‌م گرفتی دارایی گه‌وره‌ی ژیا‌نی بوو، ئه‌وده‌م نرخ‌ی پاره‌ هه‌ره‌سه‌یه‌تئا و چیت‌ر موچه‌ی خانه‌نشینی به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد وه‌ک جاران ده‌ستبلاو بزێ. له‌ کۆتایی سالی نه‌وه‌دا بۆ یه‌که‌مجار، فیکره‌ت گول‌دانچیمان بینی مامه‌له‌ی فرۆشتنی هه‌ندیک کتیبی له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ کتیبفرۆشه‌کانی سه‌رجاده‌دا ده‌کرد. ئه‌وه‌ یه‌که‌مجاریوو فیکره‌ت ده‌ستبه‌ریت و له‌کتیبخانه‌که‌ی خۆی شتیک بفروشت. هه‌لبه‌ت فرۆشتنی کتیبه‌کان سه‌رسامی نه‌کردین، له‌وه‌ره‌زه‌دا خه‌لکانێکی زۆر که‌ ساله‌های سال‌ موچه‌که‌یان ژیا‌نیکی به‌حورمه‌تی بۆ دابینکردبوون، تووشی ده‌ستکورتی و نه‌بوونی هاتبوون و بینینی ئه‌و جووره‌ دیمه‌نانه‌ ئاسایی بوو. ئه‌وه‌ی سه‌رسامیکردین ئه‌وه‌بوو فیکره‌ت به‌ خۆشحالییه‌کی زۆروه‌ کتیبه‌کانی فرۆشت، وه‌ک یه‌کیک رقیکی قوول و ناوه‌کی و گه‌وره‌ی به‌رامبه‌ر کتیب له‌ ناودا دروست بوویت. هه‌موو

هەستمانکرد فیکرەت نەخۆشی کچەکە ی دەگێڕیتەووە بۆ ونبوونی لە ناو کتیب و فەرەنگ و ئەتەسەکاندا، بەلامانەووە سەیریوو کە بیستمان پارانەووەکانی سەوسەن سوودیکی ئەوتۆی نەبوو و نەیتوانی باوکی لەو پەشیمانکاتەووە دەست بۆ کتیبەکان بەریت. دیارە دەستکورتی و نەبوونی پارە بەهانی گەورە ی گۆلدانچی بوون، پاستەوخۆ شتیکی بە کچەک نەگوت ئەو هەستە ی تیا ببزۆینیت، دەریبخت باوکی سأل دوی سأل و پودا دوی پودا پقیکی قوولی بەرامبەر کتیب تیدا سەوزبوو. ئەو پۆزە کە گۆلدانچی کتیبەکانی فرۆشت، شەوێکە ی سەوسەن تا بەیانی بە نەیتی لە جیگا خەوێکەیدا گریا، یەکەمجاریوو لە ژانییدا بەو چەشنە بگری و سۆزی وەها توند و پاچەنینی ویزدانی وەها گەورە بزی. بەلام وەک هەست بە دۆخی سەختی باوکی بکات، بۆ ئەوێ ئازارەکانی گۆلدانچی گەورەتر نەکات، نەبەیش فیکرەت بەو گریانە قوولە ی بزانییت. بەیانی پۆزی دوا یی هەستا و بۆ یەکەمجار بەرلەوێ گۆلدانچی لە خەو هەستیت سفرە ی بەیانی پازاندەووە، بەلام بە ئەندازە یەک پەنگ پەریوو و لاوژیوو، باوکی چەند جارێک لەسەر نانخواردن هەستا بۆ ئەوێ گەرمی بگریت و فشاری خوینی بیۆیت. سەوسەن لەوجۆرە مەخلوقانە بوو کە کاریگەرییە پۆحییەکان زۆر خێرا لە لەشی و لە تەندروستیدا دەردەکەوتن. لەو دەمەدا زۆر کەم سەوسەنمان لە بازار و شەقامەکاندا دەبینی، دوا ی شووکردنی پڕوشە، گەشتی دەستەکچانی گۆلدانچی کە جاران ناو بە ناو سوپێکی هاو بەشیان بە بازاردا دەکرد، بەرەو کزی پۆیشیت. ئەو دەمە بەهۆی گەمارۆی سەر ولاتەووە بازار جۆلە یەکی ئەوتۆی تیدانە مابوو، زۆریە ی کۆگاکانی شار داخرا بوون، خاوەنەکانیان زۆریە یان لە کویت و سنوورەکانی دەورووبەریدا سەریازیوون. تاکە خۆشییەکی مالی فیکرەت گۆلدانچی سەردانی بەردەوامی بووک و زاوا نوێکە بوو. پڕوشە و دکتۆر پەفەت هەموو ئیوارە یەکی پینجشەمە دەچوون بۆ مالی

گولدانچى و شەوى ھەينى دەگەپانەو، دكتور پىاوتكى پووخوشبوو كە بەبايەخىكى بېويىنەو سەيرى ژيانى نەخۆشەكانى خۆى دەكرد، پىپوو لە چىرۆكى سالانى موقىمى و ئىشكردنى دوور و درىژ لە گوندى دوورەكان و خەستەخانە بچوكەكانى شارداد، لەگەل پىروشەدا ژن و مىردىكى گەلىك بەختەوهر دىاربوون، فىكرەت گەلىك بە ژيانى تازە و ئاسوودەى كچەكەى بەختەوهرىبوو. گەر پىويستى بگردبايە دكتور رەفەت ھەفتەى دووجار دەھات بۆ پشكىنى سەوسەن، بەلام دكتور دلنابوو كچەكە نەخۆشى سەختى نىيە و تاكە شتىك بە راستى پىويستى پىيەتى گۆرپنى شوپن و شىوھى ژيانىتى. سەوسەن لە ناخى دلەو پىكەنىنى بە دكتور رەفەت دەھات، ھەستىدەكرد كىشەيەكى لەگەل ژيانى تايبەتى خۇيدا نىيە، ژيانى خۆى ناچۆر و خراپ نەبوو، بەلام ئاسۆكان و ئارەزووكانى لەوہ گورەتربوون بتوانىت خۆى تىريانىكات. سەوسەن پىويستى بە زياد لە ژيانىك و زياد لە جىھانپىك ھەبوو، ئەوہ كىشەى ھەرە گورەى بوو.

لەو ماوہىدەدا نوپنەرەكانىش بەدەگمەن دەچوون بۆ مالى گولدانچى، بەلام ئىمە ھەمىشە شەيداي ھەوالى تازە بووين، ھەتا لە پۆژە زۆر ناخۆشەكانىشدا وازمان لە سۇراغى دەنگوباسى سەوسەن نەھىنا، چونكە لەو وەرزەشدا شتىكى ئەوتۆ گرنگ و نويمان نەبوو باسىبەكەين، گەر ھەندى جار سەوسەنمان بە پىكەوت لەدەرەوہ بدىبايە، بۆ ئىمە دەبووہ بابەتى قسەكردنىكى زۆر. تاكە شتىك لەو ماوہىدەدا سەرنجى پاكىشاين دەرەكەوتنە تەنھا و بىوادەكانى بوو لە بازاردا، پىشتر زۆر كەم بە تەنھا دەمانبىنى، بەلام لە مانگ و ھەفتە غەمگىنەكانى پىش جەنگى گورەدا پىاسە تەنھاكانى پوو لە زيادبوون بوون. كاتەكانى ھاتنەدەرەوہى گەلىك ناپىك و بىبەرنامەبوون، ھەر جارەى لەسەعاتىكدا دەرەكەوت كە بە كاتى دەرچوونى پىشووى نەدەچوو، زۆر بەوردى و لاوازى ھەنگاوى ھەلدەھىنا، زۆربەى كات تەنوورەيەكى سىپى و پالتۆيەكى رەشى درىژى لەبەردابوو كە

به قایشیکی پان له که‌مه‌روه توند ده‌بیه‌ست، گەر باران بایه چه‌تریکی نیلۆفه‌ری کۆنی هه‌لده‌دا، گەر خووش بایه ده‌ستی ده‌خسته گیرفانی پالتۆکه‌یه‌وه و به‌هیمنی بیئه‌وه‌ی سه‌یری که‌سمان بکات ده‌پویشت. به گشتی له هیج شوینیکدا نه‌ده‌وه‌ستا، هه‌ندی پۆژ گەر به‌اتبایه و فیکره‌ت گولدانچی خو‌ی پۆژنامه‌کانی ئه‌و هه‌فته‌یه‌ی وهرنه‌گرتبایه، سه‌وسه‌ن له کتیبفرۆشی «شار» لایده‌دا و پۆژنامه‌کانی باوکی وهرده‌گرت، لای ئه‌و کتیبفرۆشانه‌ش که له‌سه‌ر جاده کتیب ده‌فرۆشن که‌میک ده‌وه‌ستا و سه‌یریکی خیرای ناوینشانه‌کانی ده‌کرد، بیئه‌وه‌ی ده‌ست له هیج کتیبیک بدات، دواتر به هه‌مان پینگا و به هه‌مان پیتمی خاو و لاواز ده‌گه‌راپه‌وه بۆ مائی. به‌ده‌گه‌ن شتیکی ده‌کپی و به پنگه‌وت ده‌ستی ده‌برد بۆ شتیگ، به‌لام سه‌رنجماندا به‌ر له‌وه‌ی هه‌ر شتیگ بکپیت، سه‌ره‌تا ده‌یخاته به‌ر هه‌ناسه‌ی خو‌ی و بۆنیده‌کات.

له‌سه‌ره‌تای سالی نه‌وه‌دویه‌کدا کۆمه‌لێک وینه‌ی مه‌نسور ئه‌سرین به‌جۆریکی چاوه‌پوان نه‌کراو گه‌یشته‌ن شار، وینه‌کان له سنووری تورکیاوه، له پینگای یه‌کیک له گه‌ریلاکانی پارتی کرێکارانی کوردستانه‌وه درابووه ده‌ست شو‌فیریکی خه‌لکی خو‌شناوه‌تی و له‌ویشه‌وه گه‌یشته ده‌ست ساقی مه‌حمود که ئه‌و‌ده‌م سه‌ختترین پۆژه‌کانی ژبانی خو‌ی ده‌ژیا. ساقی دوا‌ی ونبوونیکی دوور و دریز پۆژیک وینه‌کانی برد بۆ مائی فیکره‌ت گولدانچی. سه‌وسه‌ن سه‌رنجیدا ساقی له‌و چه‌ند مانگه‌ی دوا‌یدا له جاران گه‌لیک پیرتر و ماندووتر ده‌نوینیت.

ساقی که له‌گه‌ل هه‌ردوو گولدانجییه‌که‌دا دانیشت، هه‌ستیکرد ئه‌رکی سه‌رشانیتی شتیگ له‌وه‌والانه‌ی ده‌ریاره‌ی گه‌شته‌که‌ی مه‌نسور ده‌یزانیت بۆ «کیژه به‌سته‌زمانه‌که‌»ی بگپیته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و مژیکی قوولی لیکیشا گوتی «ئه‌م ماوه‌یه ژبان به‌جۆریک گۆپاوه، مژۆف خو‌ی ناناسیته‌وه، بمبوره که به‌مشۆه‌یه دره‌نگ دره‌نگ

دەردەكەوم. حەزەدەكەم گەر پىئويست نەكات و شتىكى گرنىگ نەبىت، نارامى ئىوھ و ژيانى ئاسوودەتان نەشىئويىم. ئىوھش دەزانن كە لە بەھارى پابوردووه مەنسور دەنگى نىيە، بەر لەم وئانە، دوا نامەى ئەو بەدەستم گەيشتبىت دەگەپتەوھ بۆ ناوھ پاستى ئايارى پابوردو. گەر ئەم وئەنە و نامانە نەبوونايە وھخت بوو دئلم لەو بىدەنگىيە دەكەوتە مەراقەوھ، بەلام با ئىستا دئنيابىن، پىدەچىت لەو كاتەوھ تا ئىستا سەفەرەكەى گۆرپانى زۆرى بەسەردا ھاتبىت، پاستى بلئىم، من لەسەرەتاوھ لەگەل ئەوھدا نەبووم ئەو لە ئەوروپاوه دەست بە گەشتەكەى بكات، ديارە پوخانى كۆمۆنىستەكان، سەفەرەكەى مەنسورى شتىك ئاسانتر و خىراتر كرد. خۆت دەزانىت لەسەردەمى پاشاگەردانى و نارپكىدا، پىيوارەكان ئاسانتر دەتوانن سنور بېچن و ئەمدىوھ و دىو بكن، بەلام لەگەل ئەوھشدا بە گشتى ولاتە ئەوروپايىەكان لە مەسەلەى پراوشكار و گرتنى بالندەدا ياساى سەختيان ھەيە... ديارە من شتەكەم بىستوھ، چەندە پاستە نازانم... ئا بەلى، بەلام وادەزانم وھايە و ياساى سەختيان ھەيە... بۆيە من لەسەرەتاوھ دژى ئەوھبووم لە ئەوروپاوه دەست پىبكات. دواى سالى يەكەم مەنسور بەرەو سەرەوھ پۆيشت، بەرەو ولاتە زۆر ساردەكانى باكور، ھەستدەكەم مەنسور پىويستى بەوھ ھەبوھ لە ناو ئەو سەرما و بەستەلەك و گوشەگىرىيە قوولەدا تەواو بىر لە ھەموو شتىك بكاتەوھ. گەر وانەبىت، من تەفسىرىكى تەواوم لا نىيە، بۆ ماوھيەكى ھىند درىژ لەو ھەرىمە ساردانە ماىوھ. بەپىى دوا ھەوال مەنسور لە نەروىژوھ بە كەشتىيەك پووھ ئەمرىكا پۆيشتوھ، پاستەوخۆ بەرەو يەكىك لە بەندەرەكانى مەكسىك. ئەوھم پىچاكە... ئەوھم زۆر پىچاكە كە كاتىكى زۆرى لە باكورى ئەمرىكا نەكوشتوھ، ھەرچەند زانىارىيەكى ئەوتۆم نىيە، بەلام وادەزانم مرف تا زياتر بەرەو باشور بېوات، شانسى زۆرتەرە، وھك بىستوومە حەوزى ئەمەزۆن و ئەو

هه‌ریمانه‌ی ده‌رویه‌ری به‌هه‌شتی راسته‌قینه‌ی بالنده‌ن، له‌وی ده‌توانیت
 ئه‌و کاتانه‌ بگپرتیه‌وه که له‌ده‌ستی داوه. ئه‌وه‌ی مایه‌ی خوشحالییه‌ بۆ
 من ئه‌وه‌یه که زانیم کاتیکی له‌ ئه‌مریکا دابه‌زیوه، قه‌ه‌زی چهنده‌ها
 بالنده‌ی پێبووه، له‌ هه‌موو شوینیک خۆی به‌ پسه‌پۆزینکی بایۆلۆژی
 له‌ جیهانی بالنده‌دا ناساندوه، که‌سێک که‌ لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر په‌فتاری
 هه‌ندیک بالنده‌ی کۆچهر ده‌کات، واده‌زانم له‌ زانکویه‌کی نه‌رویه‌وه جۆره
 په‌زانه‌ندییه‌کی وه‌های به‌ده‌ست خستوه، ئه‌وه ئیشه‌کانی خیراتر و باشتتر
 ده‌کن. هیوادارم له‌ کاتی خۆیدا بگاته‌وه ئیره و هه‌موو بالنده‌کانی
 پێبیت... هیوادارم».

له‌ ده‌نگی ساقیدا شتیکی له‌ گومانی قوول هه‌بوو. گومانیک
 په‌یوه‌ندی به‌ مه‌نسوره‌وه نه‌بوو، هینده‌ی گریدراوی ئه‌و پۆزگاری گومانه
 بوو که هه‌موو تیییدا ده‌ژیاين. به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌موو شتیکیشدا وینه‌کانی
 مه‌نسور له‌ به‌فر و سه‌رمای باکووردا، له‌ به‌نده‌ره‌ گه‌وره‌کاندا، له‌ به‌رده‌م
 دارستانه‌کانی سنه‌ویه‌ر و پوویه‌ره‌ بیکۆتاکانی به‌فردا، دلای سه‌وسه‌نی
 خوشکرد.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ ناکاو دیارده‌یه‌کی سه‌یر له‌ ناو ئیمه‌دا سه‌ریه‌لدا.
 له‌و ده‌مه‌دا ئه‌و خه‌وانه‌ی سه‌وسه‌ن هه‌موو شه‌ویک به‌ سێ گه‌پیده
 گه‌نجه‌که‌وه ده‌ببینی، بوون به‌ خه‌ونی هه‌موومان، زۆریه‌ی خه‌لکی
 شاره‌که‌ ماوه‌یه‌ک هه‌مان خه‌ومان ده‌ببینی، زۆریه‌مان سه‌رمان ده‌خسته
 سه‌ر سه‌رین و چاومان لیکه‌نا و ئه‌و سێ پێواره‌مان ده‌ببینی به‌ شوینی
 جیاواز جیاوازی ئه‌م جیهانه‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌پۆن. سه‌یریوو، هه‌تا کوره‌کانی
 ئه‌م شاره‌ش له‌ سه‌نگه‌ره‌ دووره‌کانی بیاباندا، له‌و جیگایانه‌دا که‌ سوپای
 عیراق بیه‌وده‌ خۆی کۆده‌کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ سی سوپای گه‌وره‌ی
 دونیادا شه‌ریکات، کاتیکی شه‌وان له‌ ژێر ئاسمانی باشووردا ده‌خه‌وتن،
 هه‌ر خه‌ونیان به‌و سێ گه‌پیده‌یه‌وه ده‌ببینی که‌ ئازادانه‌ به‌ کۆمه‌لیک

بالنده وه زهوى ده گه پان. له سالى نه وه ددا ده ولت جيهانى دهره وهى
ولاتى وهك شوينىكى ترسناك و تاريك نيگاردە كرد كه پرە له دوزمن،
به لام وینهى دونيا له و خه و نانه دا شتىكى دى بوو، جياواز له و وینهى
ديكتاتور ده يويسـت باوه پرى پيپهينين، هه موو هه سـتمانـكـرد نه و سـئ
گهـنـجـه جـيهـانـمـان بـۆ دهـدۆزـنه وه، جـيهـانـىـكى تر، جـيهـانـىـكى بـيـسـنـوـور و
قهـشـهـنگ كه ئيمه ته نيا له خه ودا ده توانين بيپينين.

دوو پاره بوونه وهى به رده وامى نه و خه و نه له شه وه كانى ئيمه دا سه يريوو،
هه نديك كه س چند سالىكى ته و او نه و خه و نه يان ده بينى، به لام لاي
كه سانىكى تر خه و نىكى كاتى بوو كه ماوه يهك دهره كه وت و ونده بوو.
سه رتا كه س نه يده و پرا ئاشكرا دانى پيدا بنيت، مسته فا هه زارى شاعير
يه كه مين كه س بوو له پورژنامه دا رايگه ياند خه و نى به سئ گه ريده وه
بينيوه كه ده گه پرين و جيهانمان بۆ ده دۆزنه وه، دواى نه و گه ليك له
شاعيران و هونه رمه ندانى ديكه هه مان راستيان دوو پاره كرده وه. هيدى
هيدى شه پولى دانپانان به جورىك گه و ره بوو، هه تا نه وانەش كه
خه و نه كه يان نه ده بينى له سه ر پۆشنابى وه سفى نه وانى ديكه دا رايانگه ياند
كه هه مان خه و نيان بينيوه. ده بيت بلیم نه و خه و نه و له وه رزه دا مايه ي
خۆشبه ختى و هيمنيه كى گه و ره ي ئيمه بوو. سالانىك دواتر كه ده يان
هه زار كورد كۆچيانكرد و به دونيادا بلا بوونه وه، كه ده گه يشتنه هه نديك
ولاتى دوور، پتيان ده خسته سه ر هه نديك خاكي نامۆ و ده چوونه سه ر
هه نديك سه ر زه ميني نه ناسراو، هه نديكيان راده چله كين كه هه ستيانده كرد
پيشتر به جورىك له جوره كان نه و شوينانه يان بينيوه و له خه وندا به و
سه رزه مينانه دا تپه پيوون.

بۆ ئۇ ۋەي زۆر لى قىسەكانى پېشىور دورىنە كە وينە ۋە، دەمە ۋىت بلىم لى ولاتى ئىمە دا ھەموو پۆزگارەكانى ترس، پۆزى گەورەي خەون و ھەموو پۆزگارەكانى خەون، سەردەمى گەورەي ترسن. لى سالى ۱۹۹۱ دا كە جەنگى عىراق لى گەل سەر جەمى جىھاندا دەستى پىكرد، ھەموو ترس و خەونمان بە چەشنىكى ۋە ھا بەرىن تىكە لاوكرد، دواتر بۆمان جىانە كرايە ۋە. بە لام سەوسەن ئۇ پۆزانە ۋە كو ئىمە نەزىا، زىانى بەردەوامى لى منداللىيە ۋە لى گەل وئىنەكانى جەنگدا، مايەي ئۇە بوو ۋەك ئىمە نە ترسىت، كە متەرخە مىشى بە رامبەر بە سىياسەت وايدە كورد نا ئومىدى بە مانا يەي ئىمە تىيدە گەين لى ئۇ نامۆ بىت. سەوسەن لى ناخىدا چەند دە بويست مروفەكان لى جەنگ دورىن، بە ھەمان ئۇندازە شتىك لى جەنگدا سەرسامىدە كورد، سىحرىك بە دروستى نەيدە زانى چىيە و نەيدە توانى دىار بىكات. دلىنبا بوو لى گەل پىاوانى جەنگا ۋەردا ناتوانىت بىزى، بە لام جەنگ خۆى... جەنگ بە ھەموو ئۇ ۋە ھەستە سەيرانە ۋە كە دەيوروزىنىت، بە دەموچاوانە ۋە لەسەر وئىنەكان چىيدە ھىللىت، بە ھەستە ئالۆزانەي لى جەنگا ۋەراندە دروستىدە كات، بە دوكلە سىپىيەي لەسەر زەوى بلأويدە كاتە ۋە، بە گۆرانكارىيە قوللانەي لەسەر دىمەنى زەوى و پوخسارى شارەكان و شىۋازى زىان جىيدە ھىللىت، پىكرا بۆ سەوسەن دونىايەكى تر بوو. گەرچى سەوسەن داواكارەكانى خۆى بە

جيهاندا نارەببوو تا لە جەنگ دووربەگە و نەو، بەلام خۆی لە مندالییەو و باوەرپی وابوو لە بەرئەو وەى جەنگ ھەيە پێويستە بيبينئیت. خولياى سەوسەن بۆ جەنگ پەيوەندى بە ھيچ خواستێكى شەپانپيەو نەبوو، دەتوانين بلێين كچەكە لە مندالییەو لە رینگای كتیبەكانەو زۆر جەنگى گەورە گەورەى بينیبوو، بەلام وینەكان وەك ھەميشە دوو شتى گەورەيان كەمبوو، كەوايان دەكرد زۆر چيگای متمانەى سەوسەن نەبن، ئەويش دەنگ و بۆن بوون.

سالى ۱۹۹۱دواى ھەرسە ترسناكەكانى سوپاي سەدام لە باشوور و پاشەكشەيان لە كوئيت، پاپەرين ھەموو ولاتى گرتەو. سەوسەن يەكێك بوو لەو كچانەى لە پاپەريندا بەشداريەكرد. بەلام سەوسەن بە پيچەوانەى ئيمەو ھەوى خەون و ترس نەكەوتبوو، بەشداريەكەشى بەچەك نەبوو، بەلكو سووك و سادە بێئەو ھەى شتێكى ديارىكر او بكات لەگەلماندا بوو. ئيمە جەنگاوەرانى پاپەرين، ئەو پۆزانە چاومانكردەو كچيكي جوانمان لەتەك خۆماندا بينى كە بەجۆريكي سەير سەپى ھەلگەراپوو، بەردەوام پانتۆليكي كاوبۆي كۆن و پالتۆيەكى رەشى دريژى لەبەردەكرد. ھيچ شتێكى نەدەكرد، ھيچ شتێك تەنيا سەيردەكردين و گۆيى لە فيشەكەكانمان دەگرت، بۆنى باروتى تەنگەكانمانى ھەلدەمژى، بەلام ھيچ ھەستێكى ترسى تيدا نەبوو، ئيستاش ھەموو سەرسامى ئەو ھەين، چۆن لەو پۆزانەدا نەكوژرا، تاكە كەستىك بوو ببيتەرس بە ناو گوللە و دەستپۆزەكاندا دەپۆيشت، ھەندى جار ھاوارمان ليدەكرد، تكاماندەكرد لە شوپنى خۆى نەجولئیت، بەلام وەك ئەو ھەى نەبيستت، وەك ئەو ھەى دەنگەكان و بۆنەكان مەستيانكردبیت، لە ھاوارەكانى ئيمە بپياك بوو. لە شەپەكانى پۆزى يەكەمدا ئيمە زۆريەى بارەگا و بنكەكانى دەولتەمان گرت، ھەر ئەو پۆزە ھەموو پۆليسخانەكان چەكەكانيان پادەستى شۆرشگيران كرد، ميليشيا مەدەنيەكانى دەولت پووى تەنگەكانيان

وەرگێتێرا و لە گەڵ راپەرپواندا کە وتنە بەلاماری ھێزەکانی دەولەت، پۆزی دووھمیش زۆریەتی سوپاکانی دەورووبەری شار چە کە کانیاں فرێدا و ھەموو ئەفسەر و سەربازەکانیاں بەدیلی کە وتنە دەستمان. بەلام بەعسییە گەورەکان و پیاوانی پۆلیسی نھینی و کارگێترانی ئاسایش و کارمەندانێ دەزگاکانی ھەواکەری ھەموو ھەڵھاتنە ناو بنکە گەورەکە ئاسایشەو و لەویدا سەنگەری خۆیان لێدا. ئەو جیگایە شوینی خۆیناویترن شەپەکانی راپەرپین بوو. مەنگوڕ شەوی پێش راپەرپین دۆستانی خۆی کۆکردووە و تکای لێکردن لە راپەرپیندا لە چەقۆ زیاتر چەکیکی تر بەکارنەھێنن، قسەکانی ئەو ئێوارەیی مەنگوڕ تا سالانیک دواتر لە خەیاڵماندا بوو، ئەو گووتی «خوین زۆر دەپژیت، من لە دژی ئەو نیم کە ھەموو بەشداری بەلامارەکان بین، خودا دەزانیت یوسف کەویاری گەورە لە چەند شەپدا بەشداریبوو، لە شەست و حەفتاکاندا کورد شەپکی گەورەیی نەکردو، کەویاری تێدا نەبوویت. بەلام ئامۆژگاری من ئەو یە لە چەقۆ زیاتر چەکیکی تر بەکارمەھێنن، مەسەلە کە پەیوەندی بە نەریتی ئێمە و ئەخلاقێ دێرینە ئێمەو ھەبە لە شەپدا، کەویاری پەحمەتی تا مرد ھەر چەکی سەپی پێبوو... دۆژمن ئەو نەندی بە چەقۆکە کەویار سەغڵەت بوو، بە گوللە و باروتی تۆپخانەکانی شوپش سەغڵەت نەبوو... چونکە بە میژووی ھەموو شوپشی ئەیلول، پارچەیی گوللە تۆپکیکی ئێمە راستەوخۆ نەگەیشتە قوونی دۆژمن».

قسەکانی مەنگوڕ بۆ ژمارەیک لە ھاوڕێ نزیکەکانیشی قەبوول نەبوو، ھەندیکیان راستەوخۆ دەنگیان بەرز نەکردووە، بەلام قەپۆز جووڵی و مچۆی ئەختەرخان و مەریوانی مەمە و ھەندانیکێی تر بە حورمەتەو بە مەنگوڕیان گووت کە شەپەکانی داھاتوو سەخت دەبیت و بەبێ چەکیکی راستەقینە کەس ناتوانیت ژیانی بخاتە بەر مەترسی و ھا گەورەو. پۆزی داھاتوو مەنگوڕ خۆی نەبیت، ھەموو تێپەکی چوار دەوری

به چهكى قورسه وه هاتنه ناو پىزى پاپه پىنه وه . له گه ل ئه وه شدا مه نگوپ به چه قۆكهى ده ستييه وه ئازاييه تىيه كى بئويتهى نيشاندا، له زۆر شوپندا يه كه مين كه س بوو پيش تفه نگداره كان ده كه وت و خۆى به ناو ناگر و دو كه له كاندا ده گرد . هر له پۆزى يه كه ميشه وه هاوپزى كانى مه نگوپ به جوړىكى به رى لاو له تالانكارى به گه و ره كانى شاردا به شداربوون، گه ليك مه خزنى گه و رى ان تالان كرد، له چه ندىن شوپنى تاييه تيدا كه لوپه لى فره و دى كر و ايان چه شاردا . تالانى به كان هه موو شتىكى گرت وه، له تالان كردنى كار گه كان و ماشين و شته گرانبه هاكانى ناو ده زگاكانى ده و له ته وه بى گره تا تالان كردنى ئالتون و پارهى ماله به عسى به كونه كان . راسته كه سمان مه نگوپ مان له جوړه كارىكى وه هادا نه بىنى، به لام كه سيشمان با وه پرمان نه كرد كه خۆى له هه موو ئه و كارانه بىئاگابىت .

له پۆزى دووه مدا، له كاتى گرتنى يه كى ك له رى كخوا وه كانى حىزى ده سه لاتداردا، مه نگوپ بۆ يه كه مجار سه وه سن گولدانچى له ده ره وه بىنى، مه نگوپ له ناو دو كه ل و ته م و بۆنى باروتدا كلا وه كهى بۆ سه وه سن داگرت و گووتى «سه وه سن خان پىزى زۆم قه بوول بكه، به لام خانم به قه برى هه رچى ئه و لىايه، ئىره شوپنىكى باش نىيه بۆ ئىوه، بزانه ته قه كه ره كان له ترسدا ناتوانن نيشانه بگرنه وه، زۆر به يان له ترسدا ده ستيان له قوونيان زياتر ده له رزىت، گه ر شتىك لىبىت چه سره تىكى گه و ره ده چىته دلمان . له به ر ئه وه پوخسه تم پىيده و ئه و شه ره فه به بچوكى خۆت ببه خشه تا مالى خۆتان به رپىتان بكه م و تا ده تگه ينه وه ده ست باوكى به رپىرتان له گه لتاندا بم» .

ئه و كاتهى مه نگوپ وايده گووت، ده نكى ده سترپزه كان به جوړى به رزبوون هه ستمان كرد سه وه سن گوپى له ده نكى مه نگوپ نىيه . به لام گوپ مان لىبوو سه وه سن به ده نكىكى گه رم كه گه ليك له ده نكى لاواز و بىتىنى خۆى جودابوو، وه لامىدا به وه و گووتى كه هه موو شتىك باشه و هىچ

مہترسیہ کی نیہ و نایہ ویت بگہ پرتہ وہ بؤ مائی و دہیہ ویت تا کوتایہ
 دیمہ نہ کان ببینیت. دواتریش بینیمان بہ خیرایی لہ مہنگور دورکہ وتہ وہ
 کہ لہ ناو ہہ وای شیداری ٹو بہ یانیہ دا تا لہ چاو ونبور کلاوہ کہی
 بؤ داگرتبور و سہیریدہ کرد.

مہنگور سالہ های سال ٹو دیمہ نہی سہوسہنی لہ بیرنہ کرد، بہردہ وام
 بہ شیوہی جؤراوجؤر بؤ ٹیمہی دہگپرایہ وہ، شانازیہ کی بیوینہ شی
 بہ وہ وہ دہ کرد کہ ژنیککی وا نازا لہ نزیکہ وہ دہناسیت .

لہ نیوہ پؤی پؤی دوہ مدا شہ پی راستہ قینہ لہ چواردہ وری بینای
 گہ وری ٹاسایش دہستی پیکرد، ٹو شوینہ وہک قہ لای گہ وری
 بہ عسیہ کان تہ ماشادہ کرا. بیناکہ خانوویہ کی زہ بہ لاج و ناشیرین و
 ترسناک بوو، دہیان پارہ و ژیرزہ مین و ژووری گہ وری ٹہ شکہ نجہی
 تیدابوو، ہر کہس بہ دیلی بچوویاہ تہ ٹو بینایہ وہ وہک خوی
 نہ دہ ہاتہ وہ دہری، یہ کیٹک بوو لہ جیگا ہرہ ترسناکہ کانی ٹہ شکہ نجہ
 کہ جہ لای گہ لیک لیژان و بیڑہ حم، بہ موچہی گہ لیک زؤر ٹیشیان
 تیدادہ کرد. پاشہ کشی ہہ موو بہ عسیہ کان بؤ ناو ٹہ م بینایہ ہہ لہ یہ کی
 کوشندہ بوو کہ کاری گہ مارؤدانیانہ زؤر ٹاسانکرد، سہرہ تا شہرہ کان
 زؤر قورس نہ بوون، ٹہ وانہی لہ ناوہ وہ دہجہ نگین ہیشتا ہیوایان
 بہ وہ بوو لہ دہرہ وہی شارہ وہ ہیزیان بؤ بیت، شوڑشگپران و پارہ ریوانیش
 چاوہ پوانی دابہ زینی پارتیزانہ کانی شاخیان دہ کرد، بہ لام بہ عسیہ کان لہ
 سہرتاسہری ولاتدا وہ ہا شکست و شہرزہ بوون کہ سیان نہ یاندہ توانی
 فریای ٹہوی دیکہ یان بگہ ویت. لہ بہرٹہ وہ ریمہی شہرہ کان سہعات دوی
 سہعات قورستر دہ بوو. ٹیمہ بیناکہ مان لہ ہر چوارلاوہ گہ مارؤدا،
 سہوسہن لہ سہعاتی یہ کہ مہ وہ لہ گہ لماندا بوو، لہ و شہرہ پاندہ دا بؤ
 یہ کہ مجار قہ لندہر ٹاموون و کورگہ لیککی دیکہی ٹاموونیمان بینی لہ
 تہ نیشتمانہ وہ شہر پاندہ کرد. سہوسہن شہ وان گہ لیک درہنگ دہ گہ پرایہ وہ

بۆ مالتی، هاوارەکانی باوکسی و پارانەوێکانی پرۆشە و نامۆزگارییەکانی دکتۆر رەفەت سوودیکیان نەبوو، کچەکە لە ناو خوماری شەپدا دەژیا. هەموو شەویەک کە دەگەراییەو بە ناویکی سارد خۆی دەشت و بیئەوی قژی وشکباتەو، بە تەپری دەچوو ناو جینگاکەو و بە دەم هەلەرزینەو سەیری ئەلبومی دەستگیرانە دوورەکانی دەکرد. دەبیئت بلیم ئەو چەند پۆژی لەگەڵماندا بوو هەمیشە هیمن و بیئەنگ بوو، وەک یەکیک سەیری وینەیک بکات، سەیری هەموو شتەکانی دەکرد.

دوای چەند پۆژیک و دەیان سەعات شەپری قورس، ئەو بە عسیانەیی لە ناوێوە گەمارۆدرا بوون، هەرەسیانەیتنا، ئیمە جەنگاوەرانی راپەرین، هەموو دەروازەکانمان گرت، موشەک و نارنجۆکە دەستیەکانمان لە چەندین شوێنی ناو قەڵاکەدا ئاگری گەورەیی دروستکردبوو، لە یەک کاتدا نوسینگەکانی سەرەو و بە شیکێی زۆری قاتەکانی خوارەو دەسووتان، لە پەنجەرە بچوکهکانی سەر ژێرزەمینەکەو دوکهلیکی پەش دەهاتە دەری، ئاگرەکی ناوێوە بە عسییەکانی ناچارکرد یان لە ژوورەو بسووتین یان بیئە دەری و خۆیان پادەستی ئیمە بکەن. وابوو لە بەردەم هەردوو دەرگا سەرەکییەکی ئەو بینا ترسناکەدا گەرەترین قەسابخانەیی میژووی شارەکەمان پوویدا. دووسەد سالی راپووردووی میژووی شارەکە شوو و پۆژی وەهای بەخۆیەو نەبینیبوو. هەموو بە عسییەکانمان لەویدا کوشت، هیئەتی لە ناو ئاگر و دوکهلەکە راپاندەکرد و دەکەوتنە دەست ئیمە، بە چەقۆ یاخود گوللە یان بەرد دەمانکوشتن. کەس تا ئەمڕۆ ژمارەیی کوژراوەکان نازانیت، بەوێدا لە یەککاتدا لە چەندین دەروازە و دەرگاوە کوشتار بەردەوام بوو، بەوێدا هەندیک لە لاشەکان دەم و دەست پەت دەخرایە دەست و قاچیان و بە جادەکاندا پادەکیشتران، زانیینی ژمارەیی راستەقینەیی کوژراوەکان ئەستەم بوو. دەبیئت بلیم ژمارەییکی زۆر لە کوپانی شار بۆ یەکەمجار لەو کوشتارەو فیری شەپ

و پیاوکوشتن بوون. ئەو کوشتاره بۆ کوپانی دەوروپەری مەنگورپیش
 یەکه‌مین قوتابخانە بوو، تا ئەو کاتە زۆرەیان چەقۆوەشینێ ئاسایی
 بوون و ئەزموونیکێ راستەقینەیان لەگەڵ کوشتندا نەبوو، کەسیان پێشتر
 پۆژی واخویناوی نەژیاوو. بەلام قپانی بەعسییەکان پووداویکی گەرەبوو،
 بە ترس و خەونیکێ زۆر بارکرابوو، هەتا هەندیک شاعیر و هونەرماند
 و نەکتەرانیشت، وەک ئەوەی بەشداری لە شانۆگەرییەکی گەرەدا بکەن
 تێیدا بەشداریبوون... توپەییەکی بە جۆریک گەرەبوو، کەسی نەدەبوارد...
 ترس و خەون هەموومانێ بەجۆریکی سەیر بۆ پێشەو پراودەنا. قەلەندەر
 ناموون لەوانەبوو کە لەدەرگای پشتهو خۆیان بە قەلای بەعسییەکاندا
 کرد بۆ ئەوەی بیناکە ژووراو ژوور لە ناووە پاکبکەنەو و خۆیان
 بگەیننە زیندانەکان و ئازادیانبکەن. مەنگورپ کەسی نەکوشت، بە خۆی
 و چەقۆکەییەو لەسەر دیواری دەرەوێ بنکەکی دانیشتبوو و بە هیمنی
 سەیری هەموو دیمەنەکی دەکرد، سەرەتا هەولیدا منداڵان و ژنان لە
 سەیرکردنی کوشتارەکی دووربختاوە، بەلام سوودی نەبوو. دەیان منداڵ
 و ژن لە حەوشی بنکەکی ئاسایشدا کۆبوو بوونەو بۆ ئەوەی لە نزیکەو
 ئەماشابکەن.

لەو ساتەدا مەنگورپ دەیزانی سەردەمیک بەرەو کۆتایی دەپوات و
 سەردەمیکێ نوێ دەست پێدەکات، ئەو دوا شەرپ بوو بتوانیت وەک
 چەقۆکێشیک لە نزیکەو ببینیت، ئەو ساتی ئاودیوبوونی تەواوەتی
 خۆری چەقۆکێشان بوو کە لە میژبوو بەرەو ئاوابوون دەپۆیشت. مەنگورپ
 تاکە کەسێک بوو لە گەرەمی ئەو توپەییە بێسنوورەدا هۆشی ئەوەی
 هەبوو بلیت «ئەمجۆرە کوشتارە راست نییە»، بەلام لەو زیاتر هیچی
 دی نەگسوت. لەو ساتەدا لای ئێمە وەک پیاویکی زۆر ئازا دەرکەوت،
 کە تەنیا دواي بپوا نەگۆرەکانی خۆی دەکەوێت. شیوەی دانیشتن و
 سەیرکردنەکی ئەوەی تێدا بوو کە دەیه‌وێت جۆرە وێنەیه‌کی لەو

چەشنە بۇ ھەتاھەتايە لە خەياللى ئىمەدا جىبھىتلىت .

سەوسەن لە پىزى پىشەوھى تەماشاکەراندە بوو، لەگەل ھاتنەدەرەوھى ھەر بەعسىيەك و لەگەل ھەر کۆشتنىڭدا ئىمە سەيرى دەموچاوى ئەومان دەکرد كە گەلىك سارد دەينواند، ئىمە ھەموو چەپلەمان لىدەدا، خۆشحال بووين، لەسەر لاشەكان سەماماندەکرد، بەلام كەسمان نەمانتوانى شتىكى تاييەت لەسەر پوخسارى ئەودا بخوئىننەو، ھەندى جار وامان ھەستدەکرد شتىك لە ناوھە توند بەرى ھەناسەى دەگرىت، بەلام وانەبوو... ھىدى ھىدى سەرنجاندا و بىنيمان، سەوسەن بۇنى ھەموو دىمەنەكە دەكات... تەنيا گوئىدەگرىت و بۇندەكات .

لە ئىوارەدا شتەكان گەلىك تارىك و ترسناك دەياننواند، سەدەھا لاشە بەتەبارى گەورە گەورە لەسەر يەك كەلەكەكرابوون، زۆرەى لاشەكان بە بەرد و لىدان و پىياكىشان بەجۆرىك شىوئىنرابوون بەدەگەن كەسىك بىتوانىبايە يەكىكىان بناسىتەو، لە ھەندىك پەنجەرەى بىناكەو، ھىشتا دوكل و بۇنى بۆكپوز و سووتانى گوشتى مروف بەرزەبووھە . تىپىكى بچوك لە ئىمە چووينە ژوورەو و يەكەيەكە ھەموو ژوورەكان گەراين . لە ناوھە سەدان لاشەى سووتاومان بىنى، سەرنجاندا بەعسىيەكان لە ھەندىك ژوورى تاييەتيدا كۆبوونەتەو و دواتر ئاگر بوارى نەداون بىنەدەرى و دوكل خنكاندونى و ھىدى ھىدى كۆپەكان گەشىتۆتە سەريان و بوونەتە پەژووى تەواو . چەندىك لە ناو لاشەكاندا گەراين يەك زىندوومان نەدۆزىيەو، بەلام لە جىگايەكدا لاشەى بەرپۆبەرى ئاسايش و پارىزگارى شارمان ناسىيەو، ھەردووكيان لە تەنىشت يەكەوە مردبوون . لە زىندانەكاندا ھەندىك لە گىراوھەكان، لەوانەى دەبايە ئازادىانكەين سووتابوون، لەويادا تەرمى جەلادەكان و قورىاننىيەكان تىكەلاوى يەكتربووبوون، پىست و گوشتەكەيان لە ناويەكدا توابووھە، ئەو بۇ ئىمە دىمەنىكى زۆر غەمبارىوو كە نەماندەتوانى ئاسان جەلادەكان و

قوربانبييه كان له يه كتر جيا بکه ينه وه . له هه نديک شويني تر دا سه رنجماندا نه وانهي ده ستيان چوبوبوه خويان و نه يانويستبوو بکه ونه ده ست شوپشگيږه کان، خويان کوشتبوو، شيوهي گرتنيان بو ده مانچه و شويني گولله که له سه رياندا نيشانهي ناسکراو پووني خو کوڙي بوو . له راستيدا تا نيستا که س به دروستي نازانيت چي له ناوه وه پويداوه، چون شته کان سه عات دواي سه عات چوونه ته پيشي، نه وانهي له ناوه وه بوون چون بيريانکردوته وه، چيان کردوه، چ هه وليک له خه يال ياندا بووه، هه ستيان به چ نازار و چ په شيمانبييه ک کردوه، نه وانه هه مووي تا هه تاهه تايه ناديار و نهيني ده ميننه وه، چونکه نيمه له گهرمي هه لچوون و تورپييدا هه تا يه ک که سيشمان له دانيشتواني قه لا تاريکه که به زيندوويي نه هي شته وه تا چيرۆکه کانمان له ديدى نه وانه وه بو بگيږيته وه که له ناوه وه تيا زيان . هه موو ژوره کان و پښگاگان و سه ردا به کانمان پشکني، نه با هه نديک له به عسييه کان به نوميدى ده رياربوون له که لي نديک يان ژورتي که نه نيني دا خويان حه شاردا بيت، به لام هيچمان نه دوزيبه وه . که شه و داها تاريکيه کی سه نگين و ترسناک بالي به سه ر دونيادا گرت، ته نيا به کومه کی لا يته ده ستيه کان له ژير زه ميني پچاوپيچ و له زولمه تي سه نگيني ناو ژوره سووتا وه کان هاتينه ده ري . له ده ره وه شه ويکی قورس نيشتبوه سه ر زه وي، جگه له مه يته بيده ننگه کانيش که س له گوره پانه که دا نه ما بوو، بيناکه له تاريکيدا ديمه نيکی وه ها ترسناکی هه بوو، هالويکی وه ها سه يري ليته لده ستا مرؤف سامي له سه يرکردني ده کرد . بيده ننگيه کی ترسناک هه موو شتيکی دا گرتبوو... نيمه له ناو لاشه کاندا وه ستاين و بيرمان لاي نه وه بوو : ناخو له چ ساليکی دي و له چ پوژگاريکی دي که دا جوړه شه ويکی دي که ي وه ک نه مشه وه دو ياره ده بيته وه ؟

شەو درەنگ زانیمان کە سەوسەن خان دیارنییە . لەدوای کەوتنی تاریکییەو، فیکرەت گۆلدانچی و پرۆشە بەسەبریکی زۆرەو چاوەپوانیانکرد، ئەو کات پرۆشە لەگەڵ دکتۆری مێردیدا پێکەو لەمائی گۆلدانچی بوون، هەموو چاوەپوانی پێشھاتی ترسناکمان دەکرد، لە سامی ئەویدا دەژیاین بەعسییەکان شارەکەمان بە گازی کوشندە و چەکی دیکە بۆردومانبکەن . ئەو شەو کە سەوسەن تاسەعاتی هەشت نەهاتەو، گۆلدانچی دلی کەوتە مەترسییەو . تا سەعات نۆش ئومیدی ئەویان هەبوو بگەریتەو، هەموو لە پۆزانی رابوردوودا سەرنجی ئەو دۆخە نااسایی و تازەیی سەوسەنیان دابوو، وەک ئەو بوو کوشتارەکانی ناو شار کچەکی لە رابوردووییەکی بێدەنگ ئازادکردبیت، وەک ئەوێ یەکەمجاریبیت جیھان لە پوخسارە راستەقینەکەیدا ببینیت . فیکرەت گۆلدانچی گەرچی دلی بێئەندازە دەترسا، گەرچی زۆر هاواری بێھودە لە سەوسەن دەکرد، بەلام دلی بەوە خۆشیوو، کە سەوسەنی دەبینی لە کتیبخانەکی دیتەدەری و ئەو بۆنە راستەقینەیی ژیان هەندەمژت کە لەسەر شەقام و کوچەکانی ولاتدا هەن، بەبروای ئەو کێژەکە لەو کتیبخانەیدا هەستیکی بۆ حەقیقەت نەماوو .

کاتژمێری نۆ فیکرەت گۆلدانچی و دکتۆر بە دوودلی و بێئارامییەکی کەم وێنەو کەوتنە خۆیان بۆ ئەوێ بە هەموو لایەکدا بپۆن و بکەونە

سۆراغى سەوسەن . ماشىنەكەى دكتور بانزىنىكى كەمى تىدابوو، دەبايە وريايانە بەكاربەيتن، بەتايبەت لە ھەموو شاردا بانزىن بەرەو كەمى دەپۆيشت و پەيداكردى لەجۆرە شەويكى ۋەھادا سەخت بوو . سەرەتا چەند مائە ناسياويكى نزيك چوون، لەو جىگايانە بيستيان سەوسەن تا دەمەو ەسرىكى درەنگ لەگەل خەلكىكى زۆرى تردا لە سەيرى كوشتارە گەرەكەى بنكەى سەرەكى ئاسايش بوو، ھەمووش گووتيان كە سەوسەن لەگەل بيئەرەكانى ديدا جىگاكەى چۆلكردو ە ئىستاش ئەو ناو ە لە تەبارى لاشە بەولاو ە ھىچى دىكەى لى نىيە . دكتور و فيكرەت گولدانچى چەندىن مائە ناسياويان كرد، لە پىگاي خوياندا سەريان لە ھەندى لە ئاموونىيەكان و ساقى مەحموديش دا، بەلكو لە گەراندا كۆمەكيانكەن . ھىند گەران كە ئىدى ماشىنەكەيان لە جىگايەكدا پەكيكەوت، دواتر بەيەككىك لە تاكسىيە پراگوزەرەكانى شەو ھەموو ناسياو ە نزيك و دوورەكانى دى و ھەموو خەستەخانەكانيان بەسەركردو ە، بەلام سوودى نەبوو . لە پاستيدا كەس نەيدەزانى سەوسەن چى لىھاتوو ە .

لە نيوەشەودا ژمارەى ئەوانەى بەدواى سەوسەندا كۆلان ە و كۆلان دەگەران، شەقامەكانى دەرەو ەى شارايان بۆ دەپشكنى لەسەد كەس زياتر بوون، لە مەيتخانەكان سەيرى مەيتى ھەموو كوژراو ە مەدەنىيەكانيان كرد، لە خەستەخانەكانيشدا سەيرى برىندار و بىھۆش و مردو ە بىئاو ەكانيان كرد، بەلام لە سەوسەن خەبەرىك نەبوو .

قەلەندەر ئاموون پالەوانى پاستەقینەى ئەو شەو ە بوو، لەسەعات يەكى شەودا دواى ئەو ەى ھەموو لە گەران ماندووبووويوين، قەلەندەر بەتەنيا گەرايەو ە بۆ بىنا سووتاو ەكەى ئاسايش، كە بۆنى خويىن و مردن لە ھەموو گۆشە و كەلئىنىكى دەھات . سەدان لاشە لە گۆرەپانەكەدا كەوتبوون، قەلەندەر سەيرى لىھات كە مردو ەكان بەو ئەندازەيە بىدەنگن، پىشتر بىرى لە بىدەنگى مردو ەكان نەكردبوو ە، سوپىكى

گه‌وره‌ی به‌ده‌وری حه‌وشی بنکه‌که‌دا خوارد، به‌لايته‌که‌ی ده‌ستی سه‌یری ده‌موچاری هه‌ندیک له‌ لاشه‌کانی کرد، شیوه‌ی کرانه‌وه‌ی ده‌میان و ده‌رپه‌رینی چاویان و خواربوونه‌وه‌ی ملیان گه‌لێک سه‌یریوو، قه‌له‌نده‌ر پێشتر مردووی له‌و جو‌ره‌ی نه‌بینیوو، شیوه‌ی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانیان بۆ مردن رایچه‌کاند، هه‌ستیکرد له‌ میژه‌ مردوون... هه‌چیان به‌وه‌ نه‌ده‌چوو که‌ سه‌انێک بن دویتنی شه‌و یان پێش چهند سه‌عاتیک له‌وه‌به‌ر زیندوو بووین. به‌لام قه‌له‌نده‌ر هه‌ستی به‌ ترسیکی تایبه‌تی نه‌کرد، ئه‌وه‌ی که‌ ناترسیت له‌ ده‌له‌وه‌ ترساندی... له‌ منداڵیه‌وه‌ ده‌زانیت که‌ نیشانه‌یه‌کی باش نییه‌ مرۆف له‌ مردوو نه‌ترسیت، هه‌موو زیندوو یه‌ک ده‌بیت له‌ مردوو هه‌کان بترسیت، ده‌بیت لێیان بترسیت تا له‌ زیندووتی خۆی دانیابیت. ئه‌وه‌ی به‌ته‌نیا له‌م تاریکیه‌ کوشنده‌یه‌دا و له‌م حه‌وشه‌ سارده‌دا و له‌ ناو ئه‌م هه‌موو لاشه‌یه‌دا وه‌ستاوه‌، هه‌ستیکی بیته‌ندازه‌ ناخۆشی تیا دروستکرد، به‌لام هه‌ستیگرد شتیک به‌ره‌و ناو بیناکه‌ی راده‌کێشیت، له‌وئێ بۆنی سووتانی لاشه‌کان تیزتر و تاریکیه‌که‌ چتر بوو، هه‌ندیک له‌ ژوره‌کان ته‌نیا لاشه‌یه‌ک یان دووانیان تێدابوو، له‌ هه‌ندئێ ژوری تردا، مه‌یته‌کان له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌بوو بوون. قاتی خواره‌وه‌ جگه‌ له‌ خۆله‌میشیکێ نه‌رم و پارچه‌ شوشه‌ی شکاو و میز و کورسی و دۆلابی سووتاو هه‌چی دیکه‌ی تێدا نه‌بوو، له‌ هه‌ندئێ جیگادا هه‌شتا له‌ ژێر خۆله‌میشه‌که‌وه‌ گرێکی کز ده‌سووتا. که‌ چووه‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ هه‌ستیگرد هه‌ندی هه‌ندی خه‌ریکه‌ بازاران ده‌باریت... له‌ په‌نجه‌ره‌ گه‌وره‌کانه‌وه‌ سه‌یری ئه‌و دیمه‌نه‌ تاریکه‌ی شاری کرد، دانیابوو پۆزانی پێشوو به‌عسیه‌کان له‌وێه‌ سه‌یری دونه‌یانیان کردوه‌. به‌ر له‌وه‌ی بنکه‌که‌ به‌جیه‌یلێت له‌ پشته‌وه‌ دابه‌زی بۆ ژێر زه‌مینه‌که‌. ژێر زه‌مینه‌که‌ لاشه‌ی زۆرتری تێدابوو، ئاشکرا ئاگرێکی سامناک و دۆزه‌خێکی گه‌وره‌ له‌وئێ به‌رپابوو، هه‌ندیک له‌ مردوو هه‌کان ته‌نیا ئێسکه‌ په‌شه‌کانیان مابوووه‌،

قەلەندەر ھەستیکرد بۆنی مردن لەوێ لە ھەر جیگایەکی دیکە چپترە .
 قەلەندەر بەھێمنی بە لایتەکە ی دەستیئەو، تا ئەوسەری پارەوھەکان
 ژیشت، بێدەنگییەکی کوشندە سەرور بوو . لەسەرەخۆ و ئارام بە
 ھەنگاوی بچوک بچوک بەلای ژوررەکاندا دەپۆیشت، یەکە یەکە سەیری
 ھەموو کونج و کەلێنەکانی دەکرد . تادواجار لە یەکێک لە ژوررەکاندا لە
 ناوھەستی دەیان لاشە ی سووتاویدا سەوسەنی بە پراکشای بینیئەو، بە
 ھێمنی و بێجۆلە وەک مردووەکان کەوتبوو، سەرەتا تەنیا گوێی لەدەنگی
 ھەناسە ی بوو، دەنگێکی بچوک و مشە یەکی لەسەرەخۆ . قەلەندەر
 بەترسێکەو لایتەکە ی وەرگێرا و بە دەنگێکی نوساو و نیمچە خنکاوھە
 گووتی «خودای گەر، سەوسەن خان... ھەموو شار بەدوای تۆدا
 دەگەرێت... ھەموو شار... تۆ چی دەکەیت لێرەدا... چی دەکەیت» .
 ئەو بەبیئەوھ ی ھەستیت بە ھەمان دەنگی لاوازی خۆی، بەو دەنگە ی لە
 ساتە ھەرە سادە و ئاساییەکانی ژیانیدا قسە ی پێدەکرد گووتی «گوێ
 لە مردووەکان دەگرم... گوێ لە مردووەکان دەگرم، بۆنی مردووەکان
 دەگم، قەلەندەر ئاغا بۆنیاندەگم» . قەلەندەر بەدەنگێکی شپرزەوھ گووتی
 «دڵنیابوو لێرەدا دەتۆزمەوھ... دڵنیابوو دەتەوێت بۆنی مردووەکان
 بکەیت . سەوسەن خان وەختیکی زۆر خراپت ھەلبژاردوھ، ھەموو شار
 بە دوای تۆدا دەگەرێت... ئاھ خوایە، بەلام سەوسەن خان... سەوسەن
 خان ھەست بەچی دەکەیت؟» . سەوسەن خۆی پاستکردوھ و بە ھێمنی
 گووتی «بەھیچ قەلەندەر ئاغا... ھیچ . ھەستم بە ھیچ نەکرد، بۆنیان
 وەک بۆنی خەلکی ئەم شارە وایە، وەک بۆنی من و تۆ وایە» . قەلەندەر
 بیئەوھ ی بزانیئت بۆ ئەو پرسیارە ی کردوھ، گووتی «بەلام سەوسەن خان
 دەستم بەدەرئ، دەستم بەدەرئ، بیئاکە لە ھەموو لایەکەوھ سووتاوھ،
 تێدەگەیت مەترسی ئەوھ ی ھە یە بروخیئت... بەپاستی بروخیئت، باش
 نییە لێرەدا بمینیئەوھ» . سەوسەن دەستی خۆی دایە دەست قەلەندەر

ناموون و گووتى «من هه موو شتتېكم بينى، قهله ندهر ئاغا هه موو شتتېكم بينى». قهله ندهر به سه رساميه وه گووتى «خانم چيت بينى؟». سه وسه ن به هيمنى به رزيووه وه و بيئيه وه و له لامبيداته وه، ده ستى گرت به چاوييه وه تا تيشكى لايتكه كوئىرى نه كات و گووتى «قهله ندهر ئاغا درهنگه ... وانويه، زۆر درهنگه، ئىستا گولدانچى مهراق ده خوات، له من زياتر كهسى نيه، ده ليم بابروينه وه بو مالن». قهله ندهر گووتى « گولدانچى له ئيواره وه به دواتا ده گه رپت ... له ئيواره وه مال به مال به دواتا ده گه رپت». ناموون ده ستى گرت و به رزيكرده وه، هه ستى كرد سه وسه ن گولدانچى بوئى مردووه كانى ليديت، سه وسه نيش ته ماشايه كى سيبه ره گه وره كهى قهله ندهرى كرد و هه ستى كرد ئه ويش بوئى مردووه كانى ليديت.

كەس فريانا كەوت سەرزەنشەتى سەوسەن بىكات، ئەو شەو بە نەخۆشى گەپايەو مالىن، كە گولدانچى و پپوشە بىنيان بە جۆرىك بېھىز و كەم تىن بوو، وايان ھەستىكرد ئاگاي لە خۆى نىيە و گوئى لە ھىچ تىببىنى و نامۆزگارىيە كىش ناپىت. تا كەوتنى خۆر چەند جارىك لەسەرىك پشايەو، تايەكى بەھىز داىگرت و عارەقى دەردەدا، لە بېھۆشى نرىك دەبوو ھو و دەگەپايەو، لەرزىكى توند دەىگرت و بەدوایدا خاودەبوو ھو. ئەو دۆخە ماوہەكى زۆر درىژى خايەند، چەند مانگىكى دووردرىژ، لەو چەند مانگەدا ھەندى جار ناچارىوون بە شىئوہى دەستىكرد خواردنى لە پىگاي دەماروہ بەدەنى. ديارە لەو ماوہەدا بۆ ماوہى كورت نارامى تىدەگەپا، بەلام ھەموو ھىوربوونەوہىك داكەوتنىكى كتوپر و توندى بەدوادا دەھات. ناچار بۆ ئەوہى لە دونىاي گەورەى خۆى دانەبپىت، قەرەوئە و جىگاي خەوہەيان بۆ بردە قاتى سەرەوہ بۆ ناو كتېبخانەكە. ماوہى نەخۆشىيەكەى سەوسەن سەردەمى گۆرانكارى سياسى گەورەبوون، لە دواى ھاتنەدەرەوہى لەو سەردابە تارىكەى پىپو لە مەيتەكانى پاپەپىن، ئارەزوويەكى نەماپو وەك جاران گوئ لە ھەوالەكان بگرت. فىكرەت گولدانچى نەخۆشى كچەكەى وەك جۆرە مانگرتنىك دژ بە دونيا وەرگرت، بۆنى ژيان، بۆنى جەنگ، بۆنى مردن، پىكرا ئارەزوويەكى ئەوتۆيان تياروست نەكرد لەسەر ناسىنى دونىاي

پاستەقىنە بەردەوام بېتت. لەو دەمدا تاكە دۇنيايى و نەوازىشى ئەو پۇرئانىك بوو كە ئارىيان جەودەت بۆيەى پەيدادەكرد و دەهات لەسەر دىوارەكانى ككتىخانەكە وئەى نوئ و گەورەى بۆ نىگارەكرد، ئەو لەسەر قەرەوئەكەى خۆى دادەنىشت و ئارىيان بە هئىمنى نىگارى دەكئىشا، ئەوەى بە بئدەنگى سەيرى جولە و فلچەدانان و پەنگرتنەوەكانى ئارىيانى دەكرد، ئارامببەكى دەرونى قوللى پئدەبەخشى. لەنتوان ئەو و ئارىياندا بئدەنگببەكى گەورە بەرقەرار بوو، ئەو هئدى هئدى وەك نىگاركتىش وازى لەكردنەوەى پئشانگا و دروستكردنى تابلۆى دىكە دەهئنا بۆ ئەوەى تەواو خۆى بۆ ئەم نىگارانه تەرخانبكات. سەوسەن تاكە ببىنەرى پاستەقىنەى ئەبوو، بەلام هەستىدەكرد لە هەر ببىنەرىكى دىكەى جىهان قولتەر و وردتر دەچئتە ناو تابلۇكانەوە، پتر لە ناوياندا وندەبئت، زىاتر دەتوانئت بەناوياندا بېروات، زىاتر لەزەتبان لئدەببئت... زۆر كەم قسەيان لەگەل يەكدا دەگورببەوە، هەندئ جار بە هئىمنى چابەكبان پئكەوە دەخواردەوە، هەندئ جارئش لەسەر پەنگ و پلەى تۆنەكان قسەيان دەكرد، گەر سەوسەن زۆر ئارەزووى هەبايە و كراوەبايە، كەمئك لەسەر ژيانى شار و هەندئك ككتب و نەخۆشببەكەى خۆشى قسەياندەكرد.

بەهار و هاوئنى سالى ۱۹۹۱ گرنگترىن سەردەمى ژيانى ئئمەبوون، لەوسەردەمدا گورپانكارى گەورە پووئاندا، لە كوتايى هاوئنى ئەو سالىدا هئزەكانى سەدام حوسەئىن دواى چەند شەپئكى گەورەى سەر جادە و كۆلان، بۆ هەتاھەتاىە شارەكەمانبان بەجئبئشت و سەردەمئكى تر لە مئزووى ئئمەدا دەستى پئكرد، حىزبە كوردببەكان كە تائەوكات چەكبان بەدەستەوە بوو، لە چىاكان دابەزىن و ئەو حوكمپانئببەيان دامەزراند كە ئەمىرۆ بەرقەرارە. ئەو گەورەترىن سەركەوتنئك بوو كورد لەدواى پوخانى ئىمارەتى بابانەوە بەدەستى بئبئت. ئەو كات كە دوو حىزبە گەورەكەى ولات يەكئتى نئشئئمانى و پارتى دئموكرات دابەزىنە ناو

شاره‌کانه‌وه وهک چهژنئیکی گه‌وره وه‌هابوو، به‌لام خودی دوو حیزبه‌که به میژووویه‌کی تاریک و پر ناگزکییه‌وه هاتنه ناو ژیانمانه‌وه، له سه‌رده‌می چیادا له‌سه‌ر دابه‌شکردنی ناوچه‌کانی ده‌سه‌لات و کۆنترۆلکردنی خالّه سنووویه‌کان و خوۆسه‌پاندن و پابه‌رایه‌تیکردن زۆریان له به‌کدی کوشتبوو، به‌لام که هاتنه‌خوارئ و بوون به ده‌سه‌لاتی مه‌ده‌نی په‌یمانی ئه‌وه‌یاندا شته‌کان به ناشتی و بیکوشتار چاره‌ده‌که‌ن. ئاموونیه‌کان له بنه‌په‌تدا پارتی بوون، به‌جۆرئیکی به‌ریالۆ له شوێنشی ئه‌یلولدا به‌شداربوون، بۆیه له‌گه‌ڵ دابه‌زینی پارتیه‌کاندا، سه‌ی که‌ره‌می ئاموونی و له ته‌کیشیدا هه‌موو پیاوانی دیکه‌ی سه‌ر به‌عه‌شره‌ت بیدوودلئ پاسته‌وپاست چوونه ناو حیزبه‌وه، قه‌له‌نده‌ر ئاموون وهک جه‌نگاوه‌رئیکی کۆن و به‌ناویانگ پتر له‌وانی دی پیشوازی لیکرا و له‌لایه‌ن ئه‌ندامه‌ بالاکانی حیزبه‌وه بۆ خوانی تایبه‌ت داوه‌تکرا. به‌وه‌دا له‌و چه‌ند ساله‌دا پارتیه‌کان پینگه‌یان له شاری ئیمه‌دا زۆر لاوازبووبوو، په‌یوه‌ندیکردنی ئاموونیه‌کان به‌وانه‌وه هیز و تینئیکی گه‌وره‌ی پێبه‌خشین. دیاره ناویانگی ئاموونیه‌کان وهک عه‌شره‌تیک که له ده‌سالی رابوردوودا له ده‌وله‌ته‌وه زۆر نزیکبوون، به‌گرنگ وه‌رنه‌گیرا، گرنگ ئه‌وه بوو ئاموونیه‌کان هیزئیکن ده‌توانن شکۆی دیرینی حیزب لێره‌دا زیندوووبکه‌نه‌وه .

تیکه‌لبوونی ئاموونیه‌کان به‌هیزه‌کانی پارتی دیموکرات، زۆر شتی له‌چیرۆکه‌که‌ی ئیمه‌گۆپی. ئه‌و پۆژه‌ی که هه‌وال بڵاوبوه‌وه که ئاموونیه‌کان چوونه‌ته‌وه ناو حیزب، هه‌موو دُنیا‌بووین که به‌شئیکی ئه‌و بریاره‌ په‌یوه‌ندی به‌شه‌ری ئاموونیه‌کانه‌وه له‌سه‌ر سه‌وسه‌ن فیکه‌رت هه‌یه، ده‌شمانزانی ئه‌و بریاره‌یان کاریگه‌ری گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌وانی دی جێده‌هێلئیت. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مه‌نگوپ تا کۆتایی هاوین بریاری نه‌دا بچێته‌ ناو هیچ هیزئیکی سیاسییه‌وه، به‌رده‌وام بیریده‌کرده‌وه و به‌رده‌وامیش پاکانی خو‌ی ده‌گۆپی، به‌لام له‌کۆتایی هاویندا ئیدی ته‌واو

دۇنيا بۇو كە ناتوانىت وەك تاكە مەخلوقىكى بىن حىزب لە شارەكە دا بىن، خەلكى شارەكە پىكرا تووشى ئەو دەردە بووبوون كە يان دەبىت بىنە ئەندامى حىزبىك ياخود ھەوادارى حىزبىك، بەو دا ھەوادارەكان ھەمىشە لە ئەندامەكان سەرسەختتەر و كەللە بەجۆشتەن، دۇخى شار تا دەھات خراپتر و خراپتر دەبوو. لە پايىزى ئەو سالا دا تاك و تەرا خەلكانىكى بىلايەن مابوونەو. فىكرەت گولدانچى يەكك بوو لەو تاك و تەرايە. فىكرەت پوژىكيان لەگەرمەي ئەو پەتاي حىزبىچىتتە دا لەسەر چا خوارنەو و لە ھەيوانى گەورەي مالەكە دا بە دكتور پەفەتەي زاواي گوت «ترسناكتەين بەلايەك پوويكاتە شارىك ئەو يە خەلكى بىلايەنى تىدا نەمىتتە، چونكە سىياسەتى پاستەقىنە ھەمىشە بىلايەنەكان دەيكەن». ئەو كات دكتور پەفەتە بىنەو ھەي پىشتەر كەس ھەست و نەستى ناسيونالىستى بەجۆشى لىدىبىت، بىن ھىچ ھۆيەكى ئاشكرا بۇ ماو ھەيەكى كورت بوو بە ئەندامى حىزبىكى بچوك كە دروشمى يەكگرتنەو ھەموو كوردستانى ھەلگرتبوو. لە كۆتايى ھاويندا مەنگور دواي بىر كرتنەو ھەيەكى زۆر، بىرارىدا بچىتە پىزەكانى يەككىتى نىشتىمانىيەو. ھۆي ھەل بىزاردنى بۇ يەككىتى نىشتىمانى ھەر ئەو نەبوو كە دزايەتى ئاموونىيەكان لە سەنگەرىكى بەرامبەرەو بكات، بەلكو ئەو بوو زۆرىەي كورپانى دەورپەرى بە ئاشكرا و نەيتى چووبوونە ناو يەككىتىيەو. ئىوارەيەكيان قەپۆز جوقلى پىيگوت «مەنگور بىر لە چى دەكەيتەو، بچىتە ھەر حىزبىكى دىكەو دەبىت بە دوژمنى ئىمە، خۆت دەزانى دلسۆزى بۇ حىزب لەسەر ھەموو ھەفا و دلسۆزىيەكەو ھەي». ئەو پستەيەي قەپۆز جوقلى مەنگورپى ھەژاند. دۇنيا بۇو ئىستا ھەفا و لايەنگرى ئەو كورپانە بۇ حىزبە نەو ھەك بۇ ئەو، ھەك ئەو ھەي بەدواي جىگايەكى وندا بگەرتت، ھەك بىبەو یت دەست بەو شتانەو بگرتت كە زيان خەرىكە لە دەستى دەفرتتت، بىرارىدا بچىتە حىزبەو. قەپۆز جوقلى ئامۆزگار كىرد «مەنگور تۇ پىرپوويت، حىزب

که نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، به‌لام که‌م که‌م خۆی دهرده‌خات، تا زیاتر تیا قوول بیته‌وه زۆری زۆرتی تیدایه، تاکه جی‌گایه‌ک له‌م ولاته‌دا ئینسان بقوانیت ئالتونی لیده‌ریه‌ینیت ناو حیزیه ... له‌به‌رئه‌وه دوودل مه‌به». له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌موو ده‌مانزانی که مه‌نگوپ له‌ پێگای دۆسته قاچاغچیه ئێرانییه‌کانییه‌وه، خه‌ریکی ساغکردنه‌وه‌ی که‌لوپه‌له‌ تالانکراوه‌کانی دوا‌ی راپه‌پینه، به‌لام هێزی گه‌وره‌ی مه‌نگوپ له‌وه‌دابوو که خۆی پاسته‌وخۆ له‌ وینه‌که‌دا دهرنه‌ده‌که‌وت، که‌س له‌ کاتی ئه‌وجۆره کارانه‌دا نه‌پیبینی بوو، که‌س‌یش نه‌یده‌زانی ئه‌و پاره زۆره‌ی مه‌نگوپ له‌و چه‌ند ساڵه‌دا په‌یدا‌یکردوه له‌ کوپیه و بو کوی ده‌چیت.

پۆژیک له‌ ناکاو هه‌موو مه‌نگوپ‌مان بینی وه‌ک یه‌کی‌تییه‌کی سه‌رسه‌خت قسه‌یده‌کرد، چیتر ئه‌و دوودلی و بیده‌نگیه‌ی نه‌ما‌بوو که جاران هه‌ببوو، له‌ زمان و قسه‌کانیدا گالته‌کردن و لاقرتیه‌کی شاردراره‌وه دهره‌ق به‌ هه‌موو حیزیه‌کانی دیکه و سیاسیه‌کانی دیکه هه‌ست پیده‌کرا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا سنووریک هه‌بوو مه‌نگوپ نه‌یده‌به‌زاند، به‌لکو به‌ ئاشکرا ده‌یگوت «له‌ سیاسه‌تا مرۆف ده‌بیت بزانی‌ت قوونی خۆی له‌ کویدایه». پووداوه‌کان دواتر زۆر به‌ نا‌ریکی پۆیشن، مه‌نگوپ له‌ حیزیدا گه‌لێک خیرا چوو هه‌پش، کوره‌کانی ده‌وریه‌ری زۆریه‌یان بوونه چه‌کدار و هێزی پاراستنی ئه‌و، ئیدی پۆزگاریک هاته‌ هه‌پش مه‌نگوپ چیتر نه‌ده‌هات بو چایخانه‌ی په‌پوله‌ی ئازاد، به‌لکو زیاتر له‌ بنکه‌و باره‌گا‌کانی حیزیدا دهرده‌که‌وت و ده‌بینرا، وای لیهات ئیمه زۆر که‌م ده‌مانبینی، شه‌وانیکیش که‌ر به‌اتبایه بو ئوتیله‌که‌ی باوه‌جان، وه‌ها خه‌لکی تفه‌نگ له‌ شان گه‌مارۆیان ده‌دا، ئاسان گویمان له‌ قسه‌کانی نه‌ده‌بوو، به‌لام هه‌موو ده‌مانزانی که خۆی هه‌چ کات له‌ چه‌قۆیه‌ک زیاتر هه‌چی دیکه‌ی پئ نییه ... هه‌چ کات.

له‌ کۆتایی هاوینیشدا هیدی هیدی سه‌وسه‌ن به‌ره‌و باشبوون پۆیشن، له

ئەيلولى ھەمان سالددا بۆ يەكەمجار لەسەر شەقامەكان لەگەڵ دەستەيەك لە كچانى گولدانچىيدا بينىمانەو، ھەك ھەمىشە لاوازيەكەى سىحراوى و پەنگى نەخۆشى لە سىمايدا دلپەين بوو. لەو ھەرزەدا بۆ يەكەمجار لە ھەندىك كۆپ و كۆبوونەوھى ئەدەبىيدا نامادەبوو، ھەك ھەمىشە بىدەنگ و بەويقار لە جىگايەكدا تا كۆتايى دادەنىشت و دواتر بە بىدەنگى ھەلدەستا و دەرپۆشت، دەيزانى لە ھەموو لايەكەو ھەسەردەكرىت، دەيزانى ھەموو چاوەكان لەسەر ئەون، دەيزانى بۆ ھەر كوئى بىرەت بەدوايەوھىن... دەشىزانى كە تەنھايە، زۆر تەنھايە، ھە ناشتوانىت تەنھا نەبىت. ھەر لەو ھەرزەدا پىروشە گولدانچى كورپكى بوو و ناويان نا «ھوزار»، كورپكى شىرىن كە تادوا پۆزى ژيان دەبىتە ھاوپرەيەكى نزيكى سەوسەن.

به عسییه کان هرگیز نه و کوشتاره ی ناو بنکه ی سهره کی ناسایشیان له بیرنه چوووه وه، هینده ی هیزه کانی خویان کشانه وه گه مارویه کی نابووری گه وره یان خسته سهر ناوچه کانی ئیمه، له هاوینی سالی نه وه دویه کدا دۆخی نابووری خه لک زۆر به ره و خرابی پویشته، موچه ی زۆریه ی کارنشیان له ناکاو برآ، چیتر ده ولته له به غداوه پاره ی هیچ که سیکی نه ده دا که شوینی ژبانی بکه وتایه ته ناو هریمی ئیمه وه . فیکرته گولدانچیش له وه ده مه دا وه ک سه دان هه زار خه لکی پیر و خاوه ن خانه واده بی هیچ سه رچاوه یه کی ژبان مایه وه و هه ژارییه کی گه وره پویکرده ماله که یان . له و ماوه یه دا فیکرته جارچار بو یه کیک له پیکخواوه بیانییه کان که کاری گه یاندنی کومه ک و ناوه دانیان نه جامده دا، هه ندیک به لگه نامه و نوسراوی تاییه تی له ئینگلیزییه وه ده کرده عهره بی، به لام ده سته که وتی له و ئیشانه شتیک نه بوو هه موو ژبانی دابینبکات . له به ره وه جارچی تر ده سته برده وه بو فروشتنی کتیب له کتیبخانه که . گولدانچی ده بایه هه موو جارچیک گفتوگۆیه کی دریز له گه ل سه وسه ندا نه جامدات، ده بایه به زهحمته بیخاته سهر نه و قه ناعه ته ی گهر کتیبه کان نه فروشن ناتوانن بژین ... بو نه وه ی ده سته له خه لک پان نه که نه وه، فروشتنی کتیب و په یکه ر و توجه فیاته کان تا که سامان و ته نها ده روازه یان بوو . گولدانچی له و پیاوانه نه بوو یارمه تی خو پایی له که س وه ریگریته . به لام جگه له

ھەزاري، ھۆيەكى گەورەى تر پېشنىيارە بەردەوامەكانى دكتور رەفەت بوو كە پېئوبووتا ئەو كىتېبخانەيە بمىننىت، سەوسەن جىڭياھەكى ئەمىنى ھەيە، جىڭياھەك واى لىدەكات پتويستى بە دونيا نەبىت و لە مالىدا دىل بىت و تا كۆتايى بە خەلكى ئەم شارە نامۆبىت. ھەتا جارىكيان دكتور رەفەت كە دەنگىكى گپ و سەرىكى چكۆلانە و قزىكى زەردى زۆر تەنگى ھەبوو، دواى قرغەيەك بە گولدانچى گووت «كاك فىكرەت... لە پوانگەى دەرونىيەو ھەپروانىت، سەوسەن كىتېبخانەكە ھەك دونىايەكى سەربەخۆ سەيردەكات، ھەك شوپىنكى تايبەتى كە ھىزى ئەوھى دەداتىن سەنگەر لە ئىمە ھەرىگرىت. گەر لە من دەپرسىت، وادەبىنم بەشدارى سەوسەن لە پاپەپىندا، لە پووى دەرونىيەو، دەگەرپتەو ھەئەوھى كىزەكە جار دواى جار دەھەوئىت ئەو وئتە ناشىرىنەى ئەم شارە و ئەم دەوربەرەى ئىمە تىپدا دەژىن لاي خۆى تۆخىكانەو... بەرلەوھى پاستەوخۆ خانمى كچتان بناسم، كە چىرۆكەكەيم بىست، بەئى دەمىك كە لە خەستەخانەى گشتى بووم، حىكايەتەكەم لە دەمى دكتور و سستەرەكان بىست، لە دەمى نەخۆشەكان، لە دەمى فەراشەكان و باجىيەكان و مىوانى نەخۆشەكان... بەئى جەنابى گولدانچى لە دەمى ئەوانم بىست، يەكجار نا... بەلكو دەجار... يان سەد جار. ئەوكاتىش پام وابوو كچەكە بەو بىرپارە سەيرەى بۆ يەككىك دەگەرپت لە تۆزى ئەم شارە و لە ھەراوبەزمى ئەم مېژوو ھەنور بىت. بەئى ئاغام، يەككىك بەدونىادا بگەرپت و سەفەر كەسىكى ترى لېسازىننىت... ھا ئەمە ماناى چى... گەورەم ماناى چى... لە پووى دەرونىيەو سەيرىيگەيت، ئەمە ماناى ئەوھى ئەم كىزە ناتوانىت لەم شارەدا بژى، كەيفى بە كەسمان نايەت و كەسمانى خۆش ناوئىت و شارەكەشى خۆش ناوئىت... بۆ؟ چونكە كىتېبخانەكەى ھەيە... تا ئەو كىتېبخانەيەى ھەبىت، وادەستدەكات قەلايەكى گەورەى ھەيە، شوپىنكى ھەيە لە شوپىنى كەسى تر ناچىت.

له پووی ده‌رونییه‌وه سه‌یریبکه‌یت ئە‌مه نه‌خۆشییه، به‌ئێ نه‌خۆشییه‌وه ... ئە‌م کچه به‌ئێ، به‌ئێ نه‌خۆشه ... به‌ئێ قوربان نه‌خۆشه ... هه‌تا ئە‌گەر ده‌زگیرانه‌کانیشی بگه‌ڕێته‌وه ناتوانی‌ت شوویان پێیکات. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم شووی پاسته‌قینه‌یه، مه‌به‌ستم ئە‌وه‌یه ببی‌ت به‌ کچی‌ک وه‌ک کچه‌کانی تری ئە‌م شاره، وه‌ک پرۆشه‌خانی خوشکی، وه‌ک ئامۆزا و پورزا‌کانی. نا با‌وه‌رم پێیکه به‌م چه‌شنه نایی‌ت به‌ ژنیکی پاسته‌قینه و ساغ، وه‌ک هه‌موو ژنه پاسته‌قینه و ساغه‌کانی ئە‌م شاره، وه‌ک خوشکه‌کانی من و خوشکه‌کانی تۆ... تا ئە‌م کتێبخانه‌یه بمینی‌ت، له‌گه‌ڵ هه‌موو تی‌کچوون و زویربوونیکی بچوکدا پاده‌کاته‌وه بۆ پشت کتێبه‌کان، خۆی له‌و دیو دیواری کتێبه‌کانه‌وه ده‌شاری‌ته‌وه. هه‌میشه گوتوو‌مه که کتێبی زۆر له مالدای ترسناکه. مرۆفی نه‌خۆش دروستده‌کات... هه‌لبه‌ت من له پووی ده‌رونییه‌وه قسه‌ده‌که‌م. چاکترین شت ئە‌وه‌یه ئە‌و ساته‌ی شووده‌کات نه‌توانی‌ت خۆی له ناو کتێبه‌کاندا بشاری‌ته‌وه، ئە‌وه باشترین شته ... من ده‌زانم که تۆ له‌به‌ر ده‌ستکورتی کتێبه‌کان ده‌فروشی‌ت، به‌لام باشده‌که‌یت... باشده‌که‌یت... ده‌بی‌ت هیچ ناسه‌واریکی ئە‌م کتێبخانه‌یه له‌م مالدای نه‌مینی‌ت، ده‌بی‌ت ته‌فروتوناییکه‌یت، به‌لکو سه‌وسه‌ن بتوانی‌ت وه‌ک که‌سیکی ناسایی بزێ».

فیکره‌ت گۆلدانچی که به‌ پاستی به‌ره‌و پیری ده‌چوو، زۆر له پابوردووی خۆی له‌گه‌ڵ کتێب و زانستدا نا‌ئومیدبوو، بۆ به‌هانه‌یه‌ک ده‌گه‌را تو‌په‌یی خۆی به‌رامبه‌ر هه‌موو ئە‌و پابوردوو خالیبکاته‌وه، به‌لام کتێبخانه‌که به‌شیکی گرنگی ژبانی سه‌وسه‌ن بوو، ئە‌و جیگایه‌ بوو که تییدا گه‌وره‌بوویو. فیکره‌ت گۆلدانچیش دلنیا‌بوو تا ئە‌م کتێبخانه‌یه بمینی‌ته‌وه سه‌وسه‌ن ناتوانی‌ت له‌ دنیای ئە‌م کتێبخانه‌یه‌وه بگوازێته‌وه بۆ ژبانی پاسته‌قینه. پۆزانی پابه‌رین و ئە‌و شه‌وه تاریکه‌ی له‌ ناو لاشه‌کاندا بردییه‌ سه‌ر، نیشانه‌ی ئە‌وه‌بوون که سه‌وسه‌ن ناتوانی‌ت به‌رگه‌ی

دهنگی راسته قینه ی ژیان بگریخت، ئه و نه خووشیه گه وره یه ی به لگه بوو که پنگرنگی پۆحی گه وره له به رده م کچه که دا وه ستاوه و ناهیلایت دونیا قه بوو لیکات. ئه وه ی تادایت ته نه اتتر ده بییت، ئه وه ی له ناو دونیای وینه بیده نگه کاندای نه بییت نازی، ئه وه ی گه یشتۆته ئه و ته مه نه و هاو پیه کی راسته قینه ی نییه، فیکره تیان تووشی غه میکی قوول ده کرد... ده بووایه پیش ئه وه ی بمریت شتیک بکات، توانای ژیان له م کچه دا گه وره تر بکات... چی ده بییت گه ر سبه ینی ئه م بمریت... چی ده بییت و چون ده توانییت بژی؟.

پۆژیک که «فه یسه ل نه جیب سه حاف» هات بۆ سه یری کتیبخانه که ی گۆلدانچی زۆر سه رسامبوو، ئه و هه موو ژیانی له کرین و فروشتنی کتیبخانه شه خسی و تایبه تیه کاندای برده بووه سه ر، پیاویکی بالابه رزی باریک و په قه له بوو، چه ناگه یه کی دریز و ده نگیککی منگن و قه وامیککی ریکی هه بوو. له سه ره تای حه فتا کانه وه ئیشی کرینی کتیبی کۆن و ده ستنوسی کۆن و کتیبخانه ی ئه و پیاوانه بوو که له ناکاو هه ره سیانده هیتا و ده بایه ده سته ردار ی هه موو ئه و شتانه بن که له ژیانیا ندا کۆیان کردۆته وه. فه یسه ل سه حاف که کتیبخانه گه وره که ی گۆلدانچی بیینی زمانی گیرا و بۆ چه ند ساتیک له سه رسامیدا قسه ی بۆ نه ده کرا، هه لبه ت پیشوه خت زۆر ناویانگی ئه م کتیبخانه یه ی بیستبوو، به لام کتیبخانه که له سه روو هه موو ئه و وه سفانه وه بوو که بیستبووی، گه نجینه یه کی گه وره ی بیۆینه بوو، که پیشتر خه ونی پیوه نه بیینی بوو. ده بییت بلیم فه یسه ل سه حاف ئیشه که ی خۆی به ئیشی مردووشۆره کان و گۆر په لکه نه کان ده شو به اند، هه میشه ده یگوت «کرینه وه ی کتیبخانه یه ک، وه ک دزینی هه موو یاده وه ری و یادگاری مرقفیک وایه، وه ک دزینی گه نجیتی وایه. که کتیبخانه یه ک ده کرپته وه، وه ک ئه وه یه هه موو ئه و پۆژ و سالانه بکرپته وه

که مرؤفیک له په روره ده کړدنی خویدا بر دوتییه سره، نه و سه عاتانه بدزیت که تیدا له گه ل پال وانه کان و جیهانه کان و کیشه کانی دونیادا ژیاوه». له گه ل نه و قسانه شدا فه یسه ل سه حاف کتیب کړکی دلرپه ق بوو، گه رچی ده یزانی برسیتی هوی سه ره کی نه و که سانه یه که کتیب ده فروشن، به لام نرخه کانی تا دوا ناست داده به زاند و کتیبه کانی وها که م بهها ده نرخاند، مرؤف به زه یی به زانست و عه قل و نوسیندا ده هاته وه. له دوی پاپه پینه وه بازاری نه و به جورکی بیوینه هاتبوه گرمی، له سه ریکه وه سه دان پو شنبیری بی پول و برسی له شاردا پوژ دوی پوژ دوخیان دژو رتر و دژو رتر ده بوو، به سه ریکی دیش خه لکانیکی پاره داری نوئ هاتبونه مه یدان که ده یانویست مال و نوسینگه کانیا ن به کتیبخانه ی گه وره و کتیبی ناوازه پراژینه وه. له و سه رده مه دا ده ستخستن کتیبیکی ناوازه له وانه بوو ژیا نی مرؤف بگوریت، په یوه ندی تازه ی بو دروستبکات، به که سانیکی خاوه ن ده سه لاتی بنا سی نیت که ده یانویست خو یان وه ک نه هلی کتیب ده ریخن و وابنوینن که پله ی سیاسیان ناوینه ی خولیا یه کی فیکریه. نه و پوژه که فه یسه ل سه حاف هات بو مالی گولدانچی له چپوه ی جوړه کاریکی وه هادا بوو، هه ندیک له و پیاوانه ی له شاخ هاتبونه خواری و به راستی ده یانوست پوخساریکی مه دهنی نیشانبدن و وه ک عاشقی کتیب و پو شنبیری ده ریکه ون، چاویان خستبوه سه ر کتیبخانه که ی گولدانچی... نه و کتیبخانه یه ی ده یانزانی په کیک له جوانترین و سحر او یترین که چه کانی شار وه ک ماسیبه کی زیر له چه وزکی شیندا مه له ی له ناودا ده کات.

فه یسه ل پیاویکی راستگو و یه کسه ره و بیپیچ و په نا بوو، دوی نه وه ی چایه کی له گه ل فیکره ت گولدانچیدا خو ارده وه که له راستیدا له چا زیاتر شتیکی دیکه ی نه بوو پیشکه ش به میوانه کانی بکات گووتی «لپتی ناشارمه وه که کتیبخانه که ی ئپوه، ته نیا کتیبخانه یه کی

پاسته قينه يه له ژياندا بينيبيتم، من كتيبخانه گه وره كانى به غداد و تاران و نهسته مبولم هم موو بينيوه، به لئى هر سن ولاته كه چوم بؤ نه وهى سه يرى كتيبخانه كانيان بكم، من تهنيا كتيب كر نيم، من عاشقى كتيبخانه م. لئتى ناشارمه وه كه من زور كه م كتيب ده خوئينمه وه، من عاشقى خوئيندنه وه نيم، به لكو عاشقى كتيبم، كتيبنا سم نه وه ك پؤشنبير. نه وه دوو شتى جياوازن. نا كاك گولدانچى مرؤف نايبت نه وانه تيكه لبات. به پريز به راستى له شاره هره گه وره كانى خوره لات و لاي خه لكى هره زانا و داناي ئيران و توركي كتيبخانه ي وه ها ده وله مند نه بينيوه، به لئى قوربان هم موو شتىك ئاشكرايه، كتيب ه كان به خؤشه ويستيه وه كپرارون، به خؤشه ويستيه وه خوئينراونه ته وه، به خؤشه ويستيه وه هه لگيرارون... من كتيب ه كان بؤ خوم ناكرم، گه ر بؤ دوكانه كه ي خوم بيانكرم به و جوره سر پاست نابم و به و چه شنه پاستيت پيناليم. پيشتر ناويانگى نه م كتيبخانه يه م بيستوه، زور ناويانگيم بيستوه، به لام نه مرؤ، بؤ شتىكى تر ليرهم، به كئى له سه ركردنه سياسيه پؤشنبيره كانمان پاي سپاردوم كتيبخانه كه ي ئيوه ي بؤ بكرم، جه نا بيان نه ندامى بالاي حيزيكي ناسراون، نه ويش عاشقى كتيبخانه يه، بؤنه وش پاره يه كى زور ده دات... پاره يه ك چه ند سالتك خوت و خانمى كچتان بيكي شه پييده ژين... بيكي شه». فيكره ت گولدانچى گووتى «نا، كاك فه يسه ل، به هيچ جورتيك ناتوانم هم موو كتيبخانه كه به يه كه وه بفرؤشم، به لئى من پريارمداوه ته واوى كتيبخانه كه، هه تا دوا په رهى له كول خوم بكمه وه، له راستيدا پريارمداوه له پيريدا له مالتيكدا بريم كتيبى تيدا نه بيت، نه وه پريارى منه، ناسان نيه مرؤف بگاته پريارى له وجوره، مه سه له كه هر تهنيا په يوه ندى به بي سوودى كتيب ه وه نيه له م شاره دا، په يوه ندى به درؤ و ده له سه ي نوسه ران و پؤشنبيرانى شاره كه وه نيه كه هيچ نين جگه له كومه ليك زور بليى گه وره، به لكو په يوه ندى به و

هستهی خۆمه وه ههیه که کتیبخانه جیاوازییه کی نییه له گه ل قهفه زدا، نا به لئ... جیاوازی نییه له گه ل قهفه زکی گه وردها که مرۆف له ناویدا دیل بیته... به لام خانمی کچمان ناتوانیت به و جوړه دهستبرداری کتیبه کان بیته، ناتوانم له ماوهی شه و پوژیکدا هه موو کتیبخانه که تان بو باریکه م، هه ر نرخیکی دونیام بدهیتن ناتوانم کاری وات بو بکه م، چونکه کاری وه ها له وانیه سه وسه نی کچم بکوژیت... من پیشتر له گه ل دکتوری زاواشدا بیروبوچوونم گوپیوه ته وه، به لئ دکتور ره فعه ت په مزی نه گه ر بیناسیت، نه وه میردی کچه گه وره که مه، نه ویش پاپویه خۆمان له کتیبخانه که رزگاریکه ین، به لام هه لبه ت شته کان به و جوړه نابن... گه ر هاوپی به پیزه که تان کتیبخانه که ی دهویت، ده بیته به ش به ش و له کاتی جیاواز و به خشته یه ک که دوو سال زیاتر بخایه نیته کتیبه کان بکوژیت... هه ر به و شیوه یه ش به ش به ش نه و پارهی مان بداتن که به ریزتان باسیده که ن... هه ر به و شیوه یه».

فه یسه له هه ناسه یه کی هه لکیشا و له به ر باخه لئ سه عاتیکی دهستی ده رهینا و ته ماشایه کیکرد و گووتی «گه ر له سه ر نه و بپوایه بن کتیبخانه که بفرۆشن، شته کانی دیکه گرنگ نیین... واده زانم هاوپی که م، گه ر ته وای چیرۆکه که ببیستیت له دۆخی ئیوه ش تیده گات، نه مه جگه له وه ی له و باوه په دام خوۆشی خوۆش حال ده بیته، خوۆشی ده توانیت هه رجاره و به جوړه کتیبیک میوانه کانی سه رسامبکات، کتیبخانه که ی تو شته گه لئکی زۆری تیدایه که مرۆف سه رسامده گات، ئیستا گه ر ئیوه پێگام بدن چهند وینه یه کی کتیبخانه که ده گرم، وینه ی به رگی چهند کتیبیک ده گرم، ده توانم دواتر هه ندیک له وینه کان بو خوۆشان بشۆمه وه... بو یادگار، وه ک شاهید له سه ر نه وه ی پوژیک له پوژان کتیبخانه یه ک له ماله که تاندا هه بووه».

گولدانچی جاریکسی دی سه ری له قاند و سه رله نوین فه رمووی له

ميوانه كه كرده وه، له ويدا كابرا به هيمني كاميرايه كي ده رهينا و كه وته گرتنى وينه .

فه يسه ل كاميرايه كي زيناتي روسي گه وري پيپوو، سه رها وينه ي هه موو په يكه ر و ده مامك و سندوقه نه خشاره بچوكه كانى گرت كه هه نديكيان ده ستردى هونه رهنده بوديه كان و هه نديكيشيان كارى ده سته و په نجه ي په يكه رتاشه نه فرقييه كان بوون . دواتر كه وته ره سمگرتنى تاقي كتيبە كان له كتيبە ميژووييه ديري نه كانه وه ده ستي پيكرد و له ره فى تاييه ت به هه ژده به ركه گه و ره كه ي كتيبى «شيفا به گول» كوتايى به وي نه گرتن هينا . تاك تاكيش هه نديك كتيبى وه ك نمونه جيا ده كرده وه و وينه ي ده گرتن، له سه ره تا وه كتيبى «پولسى شه يتان له سه ره لدانى بوركاندا» و دواجاريش به وينه گرتنى ده ستنوسى «تواناي ميخه ك له سه ر زيندوو كرده وه ي مردوان» كوتايى به هه مووشتيك هينا .

سه وسه ن له جيگا كه ي خويه وه به ساردى سه يريده كرد، به لام دلنيا بوو ناتوانيت هيچ بكات . ده يزانى ماله كه خوراكى تيدا نيه، ده رمانه كانى نه و له بازاڤى په شدا به پارهى گران نه بيت ده ست ناكه ون، حه به كانى باوكى كه ده من ساله بو پراگرتنى فشارى خوين ده يخوات پارهى زوريان ده ويت . بو نه وه ي نازاره كانى باوكيشى زورتر نه كات، هيچى نه گووت . له ميژوو ده يزانى باوكى به پيچه وانه ي جارانه وه رقى له م كتيبخانه يه .

له دواى پاپه پینه وه مه سه له ی گه یشتنی وینه و نامه ی سى پېواره که
 ناسانتر و خیراتریوو، له وده مه دا ژماره ی شه و کوردانه ی له خورئاواوه
 ده که پانه وه تا ده هات له گه وره بووندا بوو، شه وان پردیکى خیرای
 په یوه ندىان له نیوان سى پیاوه ئاواره که و نیمه دا دروستکرد، به جوریک
 به رده وام ده مانزانى عاشقه غه ربه کانمان نیستا له کویى جیهانندان. له
 سه رته ی سالى نه وه دودوودا له ناکاو خولیا و ئاره زوویه کى کویى له
 شاردا سه ربه لداو مه موو ده مانویست هغه دواى هغه ه والى سى
 پاوکه ره که بزانین. هه ندیک که س نه خشه ی تایبه تیان کړی و له سه ر
 شه و نه خشه یه هیلى سه فهرى پېواره کانیان دروستده کرد، به لام زۆبه ی
 شه و هیلانه هیلى خه یالیبوون که په یوه ندىیه کیان به راستیه وه نه بوو،
 هه ندی جار ده مانبینى که سانیک له چایخانه کانداه ده ورى نه خشه یه ک
 کۆبوونه ته وه و له سه ر چاره نوس و ئاراسته و نه گه ره کانی پیشده م سى
 عاشقه که قسه ده که ن، به لام زۆبه ی قسه کان پابوچوونى بیمانا و
 بیسه رویه ره بوون. له شوباتى نه وه دودوودا دوو وینه له بازارپدا ده رکه وتن
 په کیکیان وینه ی کامه ران سه لما بوو، له گوندیکى ناو چیا به رزه کانی
 سنوورى پیرۆ و نه کوادۆر، شه وی دیشیان وینه یه کى مه نسور شه سرین
 بوو له گه ل تووتیه کى گه وره ... نیچگار گه وره دا، له شوینیکى نادیاردا.
 نیستا نه لبومی وینه کانی سه وسه ن تاده هات گه وره تر و گه وره تر ده بوو،

شەۋان دەستى دەخستە سەر وینەكان و چاۋى لىكەنا و خۆى لە جىهانىكى دىكەدا دەبىنىيەۋە، لەدوای شەۋى ناۋ لاشەكان و نەخۆشىيە سەختەكى خۆيەۋە ئارەزۋويەكى نەمابوو بۆن و دەنگى دەرەۋە زۆر بچن بەسەرىدا، ئىستا ئاسانتەر دەچۈۋە ناۋ وینەكان و پوونتەر دەيتوانى بىبىنىت عاشقەكانى لە كۆيىن و بەكويادا دەرپۆن، بەردەوام ئەتلەسىكى گەۋرە بە كراۋەيى لەسەر مېزەكەى دانرابوو. ئەۋكات نە پرۇشەى خوشكى، نە فىكرەتى باۋكى و نە هېچ كەسىكى تر لە بنەمالەى گولدانچى پاستەوخۆ دەربارەى پېيۋارەكان قەسيان لەگەلدا نەدەكرد، بەلام بەو ئەتلەسە گەۋرەيەدا ھەموو دەيانزانى كە بەردەوام خەيالى لاي ئەۋ سى پېيۋارەيە. ھەندى جار لە بۆنە و كۆبۈنەۋە گەۋرەكاندا، كاتىك ھەموو ژنان و بوكان و كچانى گولدانچى كۆدەبۈنەۋە، دەبىبىست يەككىك لە ژىر لىۋيەۋە پىدەلئىت «بەملى شكاويان، ئىنشە لا قەت ناگەرپنەۋە... توخودا ئەۋە زەۋقە بەۋانەۋە، سەيرىكە خۆى دەلئىت مرىشكى نەخۆشە، توخودا ھەزيان لە چى كردۋە»، دەبىبىست يەككىكى دى دەلئىت «چۆن ۋادەلئىت، سەۋسەن زۆر زۆر جوانە... زۆر زۆر»، دەبىبىست يەككىكى دى دەلئىت «جوانە... بەۋە دەلئىت جوان... سەيرىكە دەلئىت كرمە و كراسى لەبەر كردۋە». بەلام سەۋسەن ھەرگىز دەستى لە ويقارى خۆى بەرنەدەدا، ويقارى ئەمىرەيەكى پەنگ پەرىو و بىمار، كە ھەمىشە كەم قەسەدەكات، كە قەسەدەكات شتىك دەلئىت جىاۋاز لەۋانى دى.

ھەر لەۋ دەمەدا بوو ساقى مەحمود دۋاى كۆمەلئىك پشكىنى پزىشكى دىنباۋو كە چىتر تامردن ناتوانئىت گۋرانى بلئىت، لە پاستىدا هېچ ھۆيەكى فىزىكى بۆ ئەۋ دەرەدە لەبەردەستدا نەبوو، بەلام پشكىنەكان دەريانخست ساقى لە پۋوى دەرونىيەۋە ئىچكار بىمارە و ھەر زۆر لە خۆكردنىكى دەستكرد بۆ تىپەراندنى ئەۋ دۆخە دەشئىت دەرەنجامى خراپى ھەبئىت. يەككىك لە دكتورەكان پىيگوت گرىۋ دەرونىيەكان بە

کله په قی چاره سر ناکرین، مړوف ده بیت لیکه پښت زه مان و گورانی
 ه لومرجه کان نه و کاره له نه ستوبگرن. ساقی دهنگی خوئی وهک
 شهیددی دیکتاتوریهت و خوئی وهک یه کییک له قوربانیه کانی به عس
 ته ماشاده کرد. له دواى پاپه رینه وه ساقی وهک نوینه ری مه نسور نه سرین
 پوئیکی گه وره ی له ناو هونه رمنند و شاعیره کانی شاره بچکوله که ماندا
 بینى تا یاده وره ی مه نسور هر زیندوو و بهرز پابگرن، له و ده مه دا
 جاریکی تر له هه ندیک گوفاری نه ده بیدا هه ندیک قه سیده و شیعیری
 بچوک ده رکه وتنه وه که پیشکه ش به «رېبواره که ی پنگای عه شق، مه نسور
 نه سرین» کرابوون. هه تا له یه کییک له گوفاره نه ده بییه کاندای شیعریکی
 دريژمان به ناو نیشانی «یاداشتی سه فهره نه فسوناوییه که ی مه نسور»
 خوینده وه، که شاعیریکی ناسراو و ناوداری نه و سه رده مه نوسیپووی،
 جگه له وه تابلویکی سه رنجراکیش و بیتا ونیشانی ش ده رکه وت که نه وده م
 په و اجیکی زوری په یداکرد، تابلوکه گه پیده یه کی گه نجی کوردپوش
 نیشاندده ات به خوئی و گزچان و توره که یه که وه به پنگایه کی دريژدا
 ده پوات و له به رده میدا دیه نی نه فسوناوی کومه لیک جه نکه ل و شاری
 دوور کراوه ته وه، تابلوکه ناوی «گه شته که ی مه نسور» ی لیترابوو، تابلوکه
 به شیوازی شیوه کارانی شه ست و هفتای کورد په سمکرابوو، پیا لیست به لام
 جه نجال به سن پهنکه سه ره کییه که ی نیمه، پهنکه نه ته وایه تییه کانمان
 سهوز و سوور و په ش، سهوز وهک سه مبولی هه ستانه وه ی نه به دی
 و نه مریمان، سوور په نگی خوینی شه هیدانمان، په ش په نگی نازاری
 هه میشه یی و پرسه ی ناکر تامان. تابلوکه هر زوو به شیوه ی کارتی بچوک
 چاپکرا و له هه ندی جیگادا بو فروشتن خرایه پیشی جامخانه کانه وه.
 له یه کییک له نیواره کوره کاندای که سه وسه ن فیکره ت خوئی له وی
 بو، شاعیریکی لاو شیعریکی له سر «بالنده موباره که کان» خوینده وه
 و راشکاوانه مه نسوری وهک «پاوه ریکی موقه ده س» ویناکرد... شاعیره

شەۋان دەستى دەخستە سەر وینەكان و چاۋى لىكدەنا و خۆى لە جىھانىكى دىكەدا دەبىنىيەۋە، لەدۋاى شەۋى ناۋ لاشەكان و نەخۆشىيە سەختەكەى خۆيەۋە ئارەزۋويەكى نەمابوو بۆن و دەنگى دەرەۋە زۆر بچن بەسەرىدا، ئىستا ئاسانتر دەچۈۋە ناۋ وینەكان و پوونتر دەيتۋانى بىيىت عاشقەكانى لە كۆين و بەكويادا دەپۆن، بەردەوام ئەتلەسىكى گەۋرە بە كراۋەيى لەسەر مېزەكەى دانرابوو. ئەوكات نە پېروشەى خوشكى، نە فىكرەتى باۋكى و نە ھىچ كەسىكى تر لە بنەمالەى گولدانچى پاستەوخۇ دەربارەى رېبوارەكان قسەيان لەگەلدا نەدەكرد، بەلام بەو ئەتلەسە گەۋرەيەدا ھەموو دەيانزانى كە بەردەوام خەيالى لاي ئەو سى رېبوارەيە. ھەندى جار لە بۆنە و كۆبونەۋە گەۋرەكاندا، كاتىك ھەموو ژنان و بوكان و كچانى گولدانچى كۆدەبوونەۋە، دەبىيىست يەككىك لە زىر لىۋيەۋە پىدەلەيت «بەملى شكاويان، ئىنشەلا قەت ناگەرپنەۋە... توخودا ئەۋە زەوقە بەۋانەۋە، سەيرىكە خۆى دەلەيت مريشكى نەخۆشە، توخودا ھەزيان لە چى كردۋە»، دەبىيىست يەككىكى دى دەلەيت «چۆن ۋادەلەيت، سەۋسەن زۆر زۆر جوانە... زۆر زۆر»، دەبىيىست يەككىكى دى دەلەيت «جوانە... بەۋە دەلەيت جوان... سەيرىكە دەلەيت كرمە و كراسى لەبەر كردۋە». بەلام سەۋسەن ھەرگىز دەستى لە يقارى خۆى بەرنەدەدا، يقارى ئەمىرەيەكى رەنگ پەپىو و بىمار، كە ھەمىشە كەم قسەدەكات، كە قسەشەدەكات شتىك دەلەيت جىاۋاز لەۋانى دى.

ھەر لەۋ دەمەدا بوو ساقى مەحمود دۋاى كۆمەلەك پشكىنى پزىشكى دۇنياۋو كە چىتر تامردن ناتۋانەيت گورانى بلەيت، لە پاستىدا ھىچ ھۆيەكى فىزىكى بۆ ئەۋ دەردە لەبەردەستدا نەبوو، بەلام پشكىنەكان دەريانخست ساقى لە پوۋى دەرونيەۋە ئىچگار بىمارە ۋ ھەر زۆر لە خۆكردنىكى دەستكرد بۆ تىپەپاندنى ئەۋ دۆخە دەشىت دەرنەجامى خراپى ھەيىت. يەككىك لە دكتورەكان پىيگۋوت گرىئ دەرونيەكان بە

کہلہ پرقی چارہ سہر ناکرین، مرؤف دہبیت لیگہریت زہمان و گورانی
 ہلومہ رجہ کان نہ و کارہ لہ نہستوبگرین. ساقی دہنگی خوئی وک
 شہیددی دیکتاتوربیہت و خوئی وک یہکیک لہ قوربانیبہکانی بہعس
 تہ ماشادہ کرد. لہدوای پاپہ پینہوہ ساقی وک نوینہری مہنسور نہسرین
 پؤلکی گہورہی لہ ناو ہونہرمہند و شاعیرہکانی شارہ بچکؤلہ کہماندا
 بینی تا یادہوہری مہنسور ہر زیندوو و بہرز پابگرین، لہو دہمہدا
 جاریکی تر لہ ہندیک گورانی نہدہبیدا ہندیک قہسیدہ و شیعی
 بچوک دہرکہوتنہوہ کہ پیشکش بہ «رئبوارہکی پنگای عہشق، مہنسور
 نہسرین» کرابوون. ہتا لہ یہکیک لہ گورارہ نہدہبیبہکاندا شیعیکی
 دریزمان بہ ناوینیشانی «یاداشتی سہفہرہ نہفسوناویہکی مہنسور»
 خویندہوہ، کہ شاعیریکی ناسراو و ناوداری نہو سہردہمہ نوسیبووی،
 جگہ لہوہ تابلؤیہکی سہرنجراکیش و بیناوینیشانیس دہرکہوت کہ نہودہم
 پہواجیکی زوری پیداکرد، تابلؤکہ گہریدہیہکی گہنجی کوردپوش
 نیشاندہدات بہ خوئی و گورچان و تورہکہیہکہوہ بہ پنگایہکی دریزدا
 دہپوات و لہبہردہمیدا دیمہنی نہفسوناوی کومہلیک جہنگہل و شاری
 دوور کراوہتہوہ، تابلؤکہ ناوی «گہشتہکی مہنسور»ی لئیرابوو، تابلؤکہ
 بہشیوازی شیوہکارانی شہست و حہفتای کورد پہسمکرابوو، ریالیست بہلام
 جہنجال بہ سئ پہنگہ سہرہکیہکی نئمہ، پہنگہ نہتہوایہتیہکانمان
 سہوز و سوور و پہش، سہوز وک سہمبولی ہہستانہوہی نہبہدی
 و نہمریمان، سوور پہنگی خوینی شہہیدانمان، پہش پہنگی نازاری
 ہہمیشہی و پرسی ناکوتامان. تابلؤکہ ہر زوو بہشیوہی کارتی بچوک
 چاپکرا و لہ ہندی جیگادا بؤ فروشتن خرابہ پیشی جامخانہکانہوہ.
 لہ یہکیک لہ ئیوارہ کورہکاندا کہ سہوسہن فیکرہت خوئی لہوی
 بوو، شاعیریکی لاو شیعیکی لہسہر «بالندہ موبارہکہکان» خویندہوہ
 و راشکاوانہ مہنسوری وک «پراوکہریکی موقہدہس» ویناکرد... شاعیرہ

لاوه که کاتیک له خویندنه وهی شیعره که بووه وه، بیته وهی شه رمبکات یان بترسیت، ده ستنوسی قه سیده کهی خۆی به قه دکرایی دایه ده ست خانمی سه وسه ن گولدانچی که نه و پۆژه به ریکه وت له ریزی پیشه وه دانیشتبوو و گووتی «خانمی به ریز فرموو... نه م قه سیده یه له بنه په تدا بۆ ئیوه نوسراوه، مولکی ئیوه یه، وه ک چۆن بالنده موقه ده سه کانیش هر مولکی ئیوه ن.. بالنده غمگینه موقه ده سه کان». نه وه یه که مجار بوو، ناوی «بالنده غمگینه موقه ده سه کان» ببیستین، پیشتر که س ناویکی له وجۆره ی له بالنده کان نه نابوو. هه موو بینیمان سه وسه ن به هیمنی خنده یه کی بۆ گه نجه که گرت و به ده نگیکي ناسک و نزم گووتی «سوپاس، زۆر سوپاس» و هیچی دیکه ی نه گووت.

له زستان و به هاری سالی نه وه دودودا نوینه ره کان چه ندین جار چوون بۆ مالی فیکره ت گولدانچی و به سه وینه ی تازه یان بۆ سه وسه ن برد، هه ندیک له و وینانه که وتنه ده ستی ئیمه و هه ندیکي دیشیان بۆ سه وسه ن فیکره ت گیرابوون و ته نیا نه و بۆی هه بوو زه رفه تاییه تیبه کانیان بکاته وه. نه وکات قه له نده ر ناموون نازادانه چه کی هه لده گرت و هه میسه ش به هاو پیتی کۆمه لیک چه کدار به رینگاوه بوو، به رده وام وا خۆی به ستبوو وه ک نه وه ی بچیت بۆ شه ریکی قورس. زۆره ی کات له نیاوان بنکه کانی حیزیدا له ها توچۆدا بوو، خۆی وه ک به رپرستیکی عه سه کری گه وره نیشانده دا که کارویاری زۆر گرنگ و ترسناکی له نه ستۆیه، به لام سه رقالبیه کانی هه رگیز نه وه یان له بیرنه برده وه له کاتی پتویستدا سه ردانی گولدانچییه کان بکات، غه ریزه یه کی زیره کانه پییگووتبوو که هه میسه به ر له وه ی پیبخاته مالی نه وان وه، چه که که ی دانیت و وه ک پیاوه ساده که ی جاران خۆی ده ریضات، هه تا هه ندی جار نامۆزگاری چه کداره کانیشی ده کرد له به رده رگای مال که دووریکه ونه وه و خۆیان ده رنه خه ن... قه له نده ر له دل وه دلنیا بوو، نه فیکره ت گولدانچی و نه

کچه که ی له و جوړه که سانه نین حه زیان له بینینی پیاوی چه کدار بیټ. نه و همیشه به دهنگی یه کیچ که دهیه ویت شتی گرنګ به جوړیکی ناسایی بګړپټه وه، باسی له شوینی خالد ناموون له سر نه خسه کان ده کرد، هرګیز دروی نه ده کرد، هرګیز شتیکی زیادی نه ده خسته سر نه و چیروکانه ی ده یانزانتیت، به هیمنی و به نه اندازه ی نه و زانیاریه که م و وشکانه ی له ناو نامه کانی خالیددا هاتبوون هه موو شتیکی ده ګړپټه وه، به پیچه وانه ی مه نګوره وه که فه نتازیاکانی خو ی ده خسته سر هه موو چیروکیکی بچوک تا سهوسه ن زوړتر و زوړتر سه رسامبکات. مه نګوپ ده یگوت که شتیبه که ی کامه ران بیست پوژ له ده ریادا ونبووه و دواتر به کومه کی کومه لیک دولفین ریگای وشکانیان دوزیوه ته وه، ده یگوت کامه ران له باشووری نه فریقا فیتری سه مای خیله کانی زولو بووه، له نه مریکای باشوور بالنده یه کی سن سهری گرتووه که نیستا بووه به یه کیچ له شته عاجباتیبه کانی دونیا، له جیگایه کی دیش مه میونتیکی بینیه هه موو ددانه کانی نالتون بوون.

توانای مه نګوپ له سر دروستکردنی چیروک دلی سهوسه نی زوړ خو شده کرد... وهک مندالیک به قسه کانی پیده کهنی، فیکره ت له ژانیدا کچه که ی به وجوړه نه بیننی بوو، پیشتر که س نه ی توانی بوو به وشپوه یه سهوسه ن بخاته پیکه نین. دیاره سهوسه ن دلنیا بوو که مه نګوپ دروده کات، به لام شپوه ی دانیشتن و جوړی داپشتنی بو پرسته کان دلیان خو شده کرد، شتیکیان پیده به خشی نه له ژیان و نه له کتیبه کاندا نه بیننی بوو... مه نګوپ هر جاریک سهرنجی دلخوشی و به خته وهری سهوسه نی بدایه، پتر درویده کرد، تا جاریکیان گووتی کامه رانی سهلما له نه فریقا توتیبه کی له دارستانیکدا گرتووه که هه موو مه م و زینی نه حمه دی خانی له به ریووه، سهوسه ن به و درویه هینده پیکه نی خه ریک بوو ببورپته وه... فیکره ت هه موو جار کیژه که ی ناگادارده کرده وه که توانای مه نګوپ له سر

قسەى خۆش و خەيال بەشىكە لە كۆلتوورى چەقۆكۆشنى شارەكە، بەشىكە لە ژيانى پۆژانەيان، بەلام ئەمە بە ماناى ئەو نىيە كە خەلكى پاك و بىزيانن، بەلكو لەپال ئەو قسەخۆشى و زمان شىرىنىيەشدا دەتوانن گەلىك شەپانى بن... ئەوئى سەوسەن بىئەندازە بەقسەكانى مەنگوپ مەست دەبىت، ئەوئى ئەم پىاوه نىمچە خۆئندەوار و بازارييە كە ناوبانگىكى خراپى هەيە، كىژەكە بەوجۆرە دەجولئىت سەرسامىدەكرد. فىكرەت لە دلەو خۆشحال بوو كە سەوسەنى دەبىنى وها پىدەكەنىت، خۆشحال بوو كە هاتنى مەنگوپ دەيگەشاندەو، خۆشحال بوو بەناشكرا و بىشەرم پرسىارى دەربارەى شوئىن و ئاراستەى كامەران لىدەكات، بەلام نەيدەويست تىبكەويت و نەزانىت مەنگوپ چ جۆرە ئادەمىزادىكە... چ توخمىكى ئالۆز و سەيرى مەرفە كە سەوسەن ئاسان ناتوانىت تىبىگات. هەموو ئەو حىكايەتەئى بۆ سەوسەن گىتپايەو كە لە بازاردا لەسەر مەنگوپ لەسەر زاران بوون، دىزىيەكانى، پۆلى لە تالانىيەكانى نوى پاپەپىندا، ئەو غەرىزە سەرەتايىيەى بۆ سووتاندنى شوئىنەكان، پەيوەندى بەقاچاغچىيە گەورەكانەو، دەستى لە فرۆشتنى زۆر ئامىر و كالاى گرنكى ولاتدا بە ئىرانىيەكان. سەوسەن جارىك بە باوكى گوت «گولدانچى، تۆ دەزانىت، من پۆژىك بە مەنگوپم گوت، هەر هەلەيك يان هەر شتىك بكات، لای من گرنگ نىيە... گرنگ ئەوئى چىرۆكەكانى سەر بە دنيايەكى ترن... هەست ناكەيت، كە چىرۆكەكانى سەر بە دنيايەكى ترن... ئەوئەت بەلاو گرنگ نىيە؟». فىكرەت گولدانچى نىگايەكى كچەكەى كرد و بىئەوئى بتوانىت وەلامىداتەو، پىكەنى، دلنىابوو هەر شتىك سەر بە دنيايەكى دى بىت كىژەكەى سەرسامدەكات.

لەسەرەتاي سالى نەو دەو دوو دا هەلمەتە گەورەكانى پىروپاگەندە بۆ يەكەم هەلبژاردنى دىموكراتى لە شارەكەماندا دەستى پىكرد، يەكئىتى نىشتىمانى و پارتى دىموكرات دوو گەورەترىن هىزى ناو ئەو هەلبژاردنە

بوون، نهو پۆژانه هه موو له جۆش و خرۆشدا ده كۆلاين، له وهه له مه ته
 گه ورنه دا هه مووان وهك مندالى لاسار و بيميشكمان ليتهايبوو. قه له نده ر
 ناموون له پۆژانى بهر له هه لباژاردندا په فته يه كى زهردى ده كرده ملى و
 جامانه يه كى سوورى ده كرده سه رى و پيكرى كچ و كوڤى خيزانه كى
 له جلى زهرد هه لده كيشا و له پيكا بيكى سه ر به تالدا ده يگيران، له دواى
 پيكا به كى خۆيه وه چهنده ها پيكا بى تر هه بوون كه نه وانيش پريوون
 له كچان و كوڤانى زهرد پۆش و هه مووش به يه ك دهنگ ها واريانده كرد
 «كاكه ... كاكه». هه موو سه رنجماندا كه كه ژاوهى ناموونيه كان ئيواران
 چهنه جار يك به پيشده م باره گاكه كى مه نگوپى با به گه و ره دا ده پروت، كه
 سه رتا پاي ديوار و ستاره و په نجه ره ي به بۆيه يه كى سه وز په ننگر ابوون،
 هر كات زنجيره پيكا به كان ده گه يشته ناستى باره گاكه، كه ميك
 خاويانده كرده وه و پيكرى دهنگيان به رزده كرده وه و هه موو به يه ك گه روو
 ها واريانده كرد «بژى بارزانى ... بژى بارزانى موسته فا ... بژى ... بژى».
 به چه شنيك ها واريانده كرد په نجه ره ي باره گاكه كى مه نگوپى ده له ريبه وه .
 مه نگوپى و كوڤه كانى ده ورو به رى تا سه ن پۆژ به هيمنى خۆيان گرت
 و شتيكى نه و توڤيان پيشان نه دا، له پۆژى چواره مدا پيش نه وه ي
 ناموونيه كان له مال بينه ده رى، چه ندين پيكا بى پر له كچ و كوڤى
 سه وز پۆش، كه يه كى په پۆيه كى سه وزيان به ستبوو به ناوچا وانيانه وه،
 چوونه به رده مى مالى قه له نده ر ناموون و بۆ نيو سه عات زياتر پر به
 هه موو گه روڤيان ده يانقيرژاند «مامه ... مامه». دهنگه كان وه ها گه رم و
 به رز و توڤه بوون له كۆلانه دووره كانيشه وه ده بيستران. ناموونيه كان
 نهو ئيواره يه نه يان توانى كه ژاوه پۆژانه كى خۆيان ريكبخن. هر هه مان
 شه و ده ستيكى نه ناس مالى «فه و زى به گى ناموون» و «له تيف
 ناموون» و «عه بدولا به گى ناموون» ي سووتان. وهك هه ميشه ناگره كان
 هيچ زيانتيكى گيانى ليته كه وه، به لام هر سه ن خانووه كه بوون به

خۆلەمىشى تەواو... ھەتا ئاسن و پەنجەرە و شىلمانە كانىشى تۈانەو ە و بوون بە خۆلىكى نەرم. ھەر لە و شەو ەو ە زىانى ئاموونىيە كان كەوتە دوودلى و مەترسىيە ەو، دەستىكى نەناس، شەو دواى شەو ە لاگەى پىر پىسايى و شىياكە و تەرسى دەخستە مائە كانيان، زەرفى پىر زىلى دەگرتە پەنجەرە كانيان، دەفتەرى دەھاويشتە ەوشەكەيان كە لەمسەر بۆ ئەوسەر بە وىنەى كەر پىر كرابوو ەو، تۆرەكەى بچكۆلانە كە پىر بوون لە قاوغى فيشەك، بوتلى پلاستىك كە پىر ەو لە ميز، شوشە كە بە قىزى سووتاو ئاخىرابوو، چەقۇى خويناوى، سوژنى پەش، دوپشكى تۆپىو و سەرە مارى پانكراو ە شتى سەبرى دىكەش. پەيوەندىكردنى ئاموونىيە كان بەسەرانى حىزبەو ە بۆ دواى كۆمەك ە ھارىكارى شتىكى ئەوتۆى بۆ نەكردن، دۆخى ئاموونىيە كان تا ماو ەبەكى دوورو درىژ بەو چەشنە ماى ەو. ھەتا تكاى فەوزى بەگ لە فىكرەت گۆلدانچى كە دەسەلات ە قسەى خۆى لاي مەنگور بختە كار، سوودىكى نەبوو. چونكە مەنگور ەك ھەمىشە تەواو خۆى لە دىمەنەكە دوورخستەو ە و ابلاوبوو ەو كە بەسەفەرىكى تايبەت چوو ە بۆ ئىران تا لە تارانەو ە بەتەلەفون قسە لەگەل كامەرانى سەلمادا بكات... مەنگور تا دواى تەواو بوونى ھەللىزاردنە كان خۆى دەرنەخستەو ە.

که له سالی نه وه دوچاردا شه پری ناوځو ده سستی پیکرد، شتیکی نه وتو له کتیبخانه و دیکوره گرانبه هاکانی مالی فیکره ت گولدانچی نه مابوون، له نیوان نه و دوو ساله دا فهیسه ل نه جیب به چهند ته کانیکسی جیاواز، هه موو کتیبخانه کی له گولدانچی کرپیه وه، به لام به وه وه نه وستا، به لکو ته واوی په یکه ره کان و ته واوی که ره سته په نگینه کانسی دیکور و تابلو گرانه کان و فره شه ناووریشمییه کانیشی له چنگی ده رهینا. وهک له پیکه وتنی په که مدا پیکه اتن، فهیسه ل ده بایه جار دواي جار و به مه ودای وه ریژیک له نیوان هه موو توبه تی کدا کتیبه کان بگوازیتته وه. سه وسن ده بایه له سه ره ځو و هیمن ناو ابوونی دونیای جارانی ځوی ببینیت، زور له سه ره ځو، به جوریک بتوانیت نازاره کی به سه ر مه ودایه کی زه مه نی دوو ودریژدا به شبکات. ده بایه به هیمنی وای لی بکریست له و زیندانه نه به دییه ی ناو کتیبه کان بیته ده ری و وهک کچکی ناسایی بزئی، ده بایه بزانیست پورژیک دیت که ځوی و قه ره ویله کی به ته نیا له و ژووره به رین و گه وره یه دا ده میننه وه. فهیسه ل هه موو جاریک ده هات و بیته وه ی سهیری چاوی سه وسن بکات، بیته وه ی بویریت ناوړی لیبداته وه، ریژیکسی گه وره ی له کتیبخانه که ده برد، شه وان گولله لگره کان ده هاتن و سه فته سه فته کتیبه کانیان ده خسته ناو کارتونی تاییه تییه وه و به سریشی تاییه تی لاکانیان ده گرتن و به تیپی پان ده می کارتونه کانیان

ده به ست و په تی تایبه تیان تپه لده کیشان و به یانی پوژی دواپی به ماشینی تایبه تی بو جیگایه کی نادیار باریانده کردن. فیکره ت به رابه ر هر باریک بړیک پاره ی وهرده گرت که بشیت بو ماوه یه ک له دابینکردنی ژیانیکی گونجاودا به کاریبه یتیت. به پوویه ک به خته وهریوو که له م پوژه سه خانه دا شتیکی هیه پییده ژی و به پوویه کیش غه مگین بوو که له سه ره خو شورا و کوله که و پایه کانی ژیانیکی دووودرژی دپوخاند که خو ی له مندالییه وه بو کچه کی دروستکردبوو. نه و شه وانهی فه یسه ل سه حاف کتپه کانی ده پچایه وه، بیده نگیه کی زور قوول و کوشنده بالی به سه ر مالی گولدانچیدا ده گرت، بیده نگیه ک له وانهی تاریکی له ناویدا چرتر و چرتر ده بیته وه، بیده نگیه ک هه سته که یت له بیزمانیه کی که وره ی پوچه وه هاتووه، له وه وه هاتووه که چتر ده نگ و هاوار سوودی نییه ... له گیشتنی قریشکه ی ناو پوچی موزه وه به بونبه ست سه ری هه لداوه. نه و شه وانه هیچیان خه ویان له نه ده که وت، فیکره ت گولدانچی له قاتی خواره وه گوپی ده گرت و ناگاداریوو که سه وسنه ناتوانیت بخویت، به هیمنی سه رده که وت بو سه ره وه و له تاریکیدا ده وه ستا و گوپی ده نا به ده رگا که وه و ده یزانی سه وسنه ده گری. ده هاته خواری و ده رگا که ی له خو ی داده خست و نه ویش له جیگا که دا ده ستیده کرد به گریان، به لام ده یزانی که سه وسنه دیت و به هیمنی داده به زیت و گو ی ده نیت به ده رگای ژوره که ی باوکییه وه و ده بیستیت که گولدانچی ده گری. هه ردوویکیان ناگیان له گریانی یه ک بوو، هه ردوویکیان هه ستیان به و تاریکیه که وره یه ده کرد که قووتیان ده دا ... سه وسنه ده یزانی باوکی ده یه ویت به له ناوپردنی کتپه خانه که له بیده نگیه ده ریبه یتیت، نه و بیده نگیه ی که گولدانچی خو ی به درژیایی ژیانی تپیدا ژیا بوو، نه و بیده نگیه ی کتپه کان و نه تله سه کان و وینه کان وه ک دیواریک له چواره وه ری به رزیانکردبووه وه، بیده نگیه ک هه ژاری

و ته نهایی قوولتریانکردبووه، جهنگ قوولتریکردبووه، چاوه پوانی قوولتریکردبووه... ونبوونی هر به شیک له کتبخانه که نه وهستی لای سهوسه نه جیده هیتشت که دیواریک له ژیانی ده پوخیت، نه وهستی جار دوی جار زیاتر و زیاتر پروتده بیته وه، زیاتر و زیاتر لاوازه بیته، زیاتر و زیاتر بیته ریژ و بیته لغان به رابه ر دنیا ده وه ستیت، هه ستیکی تیژ و چه قوناسابوو تیژ له ناوه وه ده بیچی. نیستا شهوان دوعایده کرد سی ریواره که زوتر بیته وه، ژیانی پیوستی به شتیک گه وره بوو، ده بایه شتیک هه بیته جیگای کتبخانه کان بگریته وه، شتیک وهک دیوار خوی له پشتیه وه بشاریته وه و بژی... تاده هات شاره که له بهرچاوی ناخوستر و ترسناکتر ده بوو... به لام جیهان... جیهان که نه وه گه پیدانه تییدا ویلن، جوانتر و نارامتر و هیمنتر له بهرچاوی ده رده که وت... که بیچی له م شاره ده کرده وه بونی مردووه کانی به یادا ده هاته وه، ده موچاوی شیوینراوی جه لاده کوژراوه کانی به یادا ده هاته وه، دهنگی گولله کانی راپه رینی به یادا ده هاته وه، بونی باروتی به یادا ده هاته وه... شهوان ده خوت و خونی به شه ری دیکه وه ده بیچی، ده ترسا نه و ساتی که ریواره کان دینه وه شه ته واو نه بوو بیته... دلنیا بوو نه و کاته ی نه وان ده گه ریته وه شه ته واو نه بووه... ناخو ده توانیت جیهان بو بکات. هیچ... هیچ جگه له وه ی شوو به یه کیکیان بکات و ناواتی هیمنی و به ختیری بو نه وان ی دی بخوازیته. له گه ل رویشتنی هر به شیک له کتبخانه که دا زیاتر و زیاتر بیچی له بالنده کان ده کرده وه، فره هنگی گه وره ی بالنده کان تاکه کتبخانه بوو که سویندی له باوکی وه رگرت هه رگیز نه یفروشیت... هه رگیز... هه تا نه گه له برسدا مردون... بو نه وه ی غه می کتبخانه کان نه یکوژیته، به رده وام چاوی لیکنده نا و بیچی له بالنده کان ده کرده وه. شه و پوژ نه و ساتی ده هیتایه پیشچاوی خوی که تییدا بالنده کان ده بینیت، نه و بالنده انی بونی جیهانی بو ده هیمن، بونی شاره دووره کان و گومه دووره کان و لوتکه

سهخته كانى سەر زه مین . بۆنى راسته قینه ی جیهان، بۆنیک که کتیبه كان پیى نابه خشن، تاکه بۆنیک که ده توانیت بۆنى مردنى له بیر به ریته وه، بۆنى لاشه ی ئاسایشه سووتاهه كان له یاده وه ریدا بسرپتته وه ... بۆنى جیهان و رهنگی جیهانه که له په ر و بۆن و هاواری بالنده كاندا چرده بیته وه ... ئیتر ده یوانی چاو بنوقینیت و له نیوان قهفه زه كانیاندا بخه ویت و گوئی له دهنگی هاواره كانیان بیت، ئه و هاوارانه ی هه وای جهنگه له دووره كانی بۆ ده هیتن، هاواری دارستانه دووره كان و سه رزه مینه دووره كان .

مانگیك بهر له دهست پیکردنی شه پی ناوخۆ ژووری کتیبخانه که ته و او چۆل بوو، جگه له قه ره ویله که ی سه وسه ن و میزه که ی، جگه له ئه تله سه گه وره که ی دونیا و ئه نسکلۆپیدیای بالنده كان هیچ کتیبیک له ماله که دا نه ما، هیچ په یکه ریک، هیچ نیگاریک، هیچ ده مامکیک ... مالی گولدانچی بووه شویتیکی خالی، جگه له چه ند کورسییه کی کۆن و دوو قه نه فه بۆ میوان و میزیکى نانخواردن و دوو قه ره ویله و دوو دۆلاب له گه ل ئینجانیه ی گه لا چاكاندا، هیچی تیدا نه ما، هه لبه ت ئه مه گه ر بیت و له که ره سه ته گرنگ و پتیوسته كانی مه تبه خ بگوزه ریین .

فه یسه ل سه حاف که له دوا پۆژدا دوا کۆمه له کتیبی برد، به بیده نگ زه رفیکى له سه ر میزی نانخواردنه که به جیهیتشت، هه موو ئه و ویتانه ی تیدا بوو که پۆژی به که م گرتبوونی، ده یان وینه که له هه موو لایه که وه جوانی و گه وره یی کتیبخانه که ی له و په پی ریکی و په ونه قیدا نیشانده ده ن . به رگی کتیبه ناوازه كان و نیگاری ئه نسکلۆپیدیا بیهاوتاکان، خه ریک بوو سه وسه ن بخه نه وه گریان، به لام نا په کجار به وردی سه یری هه موو وینه كانی کرد و بیته وه ی هیچ بلیت، هه لیگرتن و خستنیه ناو «دۆلابی یادگار تاله كان» وه .

سه وسه ن ئیدی هیچ کتیبیکى کتیبخانه که ی خوی نه بینیه وه . چه ند سالیك دواتر کاتیک سه یری په کیک له که ناله ته له فریونییه لۆکاله كانی

دەکرد، لە ناکاو لە بەرنامە یەکێکی تایبەتیدا کە کتێبخانەی پۆشنبیران و سیاسییەکانی ولاتی بەسەر دەکردهوه، کامیترای چوووە مائێ سیاسەتمەدارێکی گەورە، پیاویکی خێپش کە ورگی بەجۆریکی نااسایی بەسەر قایشەکهیدا شۆرپووبوووه، لەویادا... لەویادا هەموو کتێبەکانی خۆی بینییەوه، ئەو کتێبانەی خەونی پێوه دەبینین، ئەو کتێبانەی لە ناویاندا گەورەبووبوو، هەموویان ئیستا لە پشت ئەو پیاووه پیزکراوون، ئیستا ئەو هەموو کتێبەکانی وەک گەنجینەی تایبەتی خۆی، وەک بەری پەنجی هەلبژاردن و کۆکردنەوهی خۆی باسدهکرد... هەموویان لەوێیون... هەموو کتێبە نازیزەکانی... لە پشت ئەو پیاووه قەلەوهوه کە بە شانازییهوه لەبەردەم پەفەکان و پەیکەرەکاندا وهستاوو، بە زەردەخەنە یەکێکی گەورەوه... زۆر گەورەوه بۆ کامیتراکان پێدهکەنی.

دوای چۆلبوونی کتیبخانه‌که، زۆری نه‌برد شه‌پی ناوخۆ ده‌ستی پیکرد. له‌ به‌هاری سالی نه‌وه‌دوچاردا هه‌ردوو حیزیه‌گه‌وره‌که‌ی ولات گه‌یشتنه‌ئو به‌په‌وایه‌ی ناتوانن پیکه‌وه‌ حوکمه‌که‌ن، پێشتر هه‌موو‌ئو هه‌سته‌مان هه‌بوو که‌ ناگۆکی دوو حیزیه‌که‌ له‌سه‌ر دابه‌شکردنی سامانی گومرگ، به‌خۆشی ته‌واو نابیت. به‌لام‌که‌س له‌و باوه‌په‌دا نه‌بوو بگاته‌ جه‌نگیکی وا سه‌رتاسه‌ر و درێژ و خۆیناوی. نا... ئه‌وکات مه‌نگوپ له‌ پیزه‌کانی په‌کیتی و قه‌له‌نده‌ر ناموون له‌ پیزه‌کانی پارتیدا چووبوونه‌ سه‌رئ. له‌ حیزیدا که‌س مه‌نگوپێ باه‌گه‌وره‌ی به‌ ناوی خۆیه‌وه‌ بانگ نه‌ده‌کرد، به‌لکو ناویان نابوو «مه‌نگۆی گه‌وره‌». ناویانگی مه‌نگۆ و تپه‌که‌ی خراب نه‌بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و ورده‌ شه‌پ و کێشه‌گه‌ورانیه‌ی پووین له‌ ولات کردبوو. کورانی مه‌نگوپ فه‌رمانیکی پووینان هه‌بوو، له‌ کاتی به‌رگریکردندا نه‌بیت ئازاری که‌س نه‌ده‌ن. ئه‌و ده‌مانه‌ مه‌نگوپ خۆی وه‌ک فانه‌تیکیکی ئاشتیخواز نیشاندده‌دا، به‌رده‌وام له‌ هه‌موو کۆبوونه‌وه‌کاندا ده‌یگوت «ولاته‌که‌ قوونی شه‌پی پێوه‌ نییه‌». به‌لام‌ له‌و سێ ساڵه‌دا کینه‌ی نێوان قه‌له‌نده‌ر ناموون و مه‌نگوپ له‌ ژێره‌وه‌ تاده‌هات زیاده‌کرد، قه‌له‌نده‌ر له‌ کۆبوونه‌وه‌ و دانیشه‌کانی خۆیدا مه‌نگوپێ وه‌ک سه‌رسه‌رییه‌کی ده‌م پووت و چه‌قۆکێشیکێ سه‌رجاده‌ ناوده‌نا، مه‌نگوپیش ئه‌وی وه‌ک ناغازاده‌ و کۆنه‌خۆفرۆش باسده‌کرد، له‌و ماوه‌یه‌دا دووباره‌ وینه‌ کۆنه‌کانی

قهله ندر له گه ل پاسه وانه تايبه تيبه کاني وه زيرى ناوخو، له گه ل بهرپرسى
 فهوجى پاراستنى کوشكى کومارى، له گه ل بهرپوه بهرى ديوانى کوشک و
 سه گه که يدا، چاپکرانه وه و گوره کران و له هندی جیگاشدا هه لواسران،
 وهک به لگه يهک بؤ خيانت و خوفروشى قهله ندر. ئيمه ئه و سه رده مه
 مهنگورمان نه ده بينى، به رده وام له باره گاکه ي خوى يان له ئوتومبيلى
 جام رهش و تايبه تيدا هاتوچۆيده کرد، هه موو بيرى قسه کانيمان ده کرد،
 بيرى ئه و رۆژانه مان ده کرد که له چايخانه ي په پوله ي نازاد يان له
 ژير زمينى ئوتيله که دا قسه ي بؤ ده کردين... هه زمانده کرد ئه م رۆژانه
 زوو بپوات و شته کان ناسايى ببنه وه و مروڤه کان ببنه وه به که سى
 ساده و خويان له و چهک و چه کدارييه دوربخه نه وه. به لام له به هارى
 سالى نه وه دوچواردا بارودخى ولات ته واو تیکچوو... سه ره تا که سمان
 باوه رمان نه ده کرد ئه و تیکچوونه کاريگه رييه کى وه ها گه وده ي له سه ر
 ته واوى چيرۆکه که ده بيت، به لام پووداوه کان واوه گه پان، له گه لياندا ژيانى
 هه موومان به جورتيكى چاوه پروان نه کراو ئاوه ژوو بووه وه. شهوى پيش
 هه لگيرسانى شه پ، قهله ندر ناموون له گه ل بهرپرسى سهرى دیکه دا
 هيزه کاني خويان له سهريان و کۆلانه کاني ده ورى باره گاي سه ره کى پارتى
 دابه شکرد، له ئيواره وه هه وال هاتبوو که له سه رتاسه رى کوردستاندا
 بارودوخ ناجۆره و دوو حيزبه که له هه موو شوپينیک سه نگهريان به رابه ر
 يهک گرتووه. ئه و شه وه تا درهنگ شتيكى ئه وتۆ پووينه دا، شار کش
 و مات بوو. نزىكى نيوه شه وه قهله ندر زۆر خه وى ده هات، بؤ چه ند
 سه عاتیک له سه ر قه نه فه يه کى دريژ له ژوره که ي خويدا له باره گا
 سه رخه ويكى شکاند، سه يرى ليها ت که هه ر چاوى ده چپته خه و به ناگا
 ديته وه خه ون به خاليد ناموونه وه ده بينيت. که ده وروبه رى سه عات پينچ
 هه ستا، چاوى گلۆفى و خه ونه کاني بؤ چايچييه که گتپرايه وه و گووتى
 «واهه سته ده که م ده بووايه منيش له گه ل خاليد ناموندا برويشتمايه».

چایچییه که بیئنه وهی له مه بهستی تیگات، سه رنجیدا چون ده مانچه که ی
 تاقیده کاته وه و دهسکه که ی به دهسته سړیکی زهرده پیچیت و ده چیته ده ری.
 گهرچی به هاریوو به لام کزه ی پیش سپیده زور ساردبوو. قهله ندر به سه ر
 نه و خالنه دا گه را که شهوی پابوردوو چه کداره کانی تیا قایمکردبوو،
 نا ئومیدانه تیگه یشت بریکی زوری پیشمه رگه کانی حیزب له شه ویوه،
 چه که کانیان جیهیشتوو و شوینه کانیان چۆلکردوه و گه راونه ته وه مائی.
 قهله ندر ئاموون بیئنه وهی سه رسام بیته گه رایه وه بو ناو باره گاکه و به
 چایچییه که ی گووت «سهیر نییه ... حیزب زور له میژه شه ری گه وره ی
 نه کردوه». چایچییه که چایه کی نوئی بو هینا و لیپرسی «قهله ندر
 ئاغا... دلنیان شه ر ده بیته؟». قهله ندر به هیمنی سه ری له قاند و
 گووتی «دلنیام». وهک ده ستوری هه میشه یی خوی به پرزه وه داوای له
 چایچییه که کرد ماوه یه ک به جیبیهیلت و ده رگاکه ی له سه ر دابخات چونکه
 ده یه ویته کاغه زیکی زور گرنگ بنوسیته. داوای سه عاتیگ به ماندوویی،
 به جووتیک چاوه وه که ئاسه واری گریانی پیوه دیاریوو له ژوره که
 هاته ده ری و نامه یه کی پیچراوه ی دایه چایچییه که و گووتی «ئه م نامه یه
 بو خالد ئاموونه، تو هینده ت له سه ره بیپاریزیت و هه رچییه ک بووه
 نه هیلت نامه که به وتیت، گه ر من شتیکم لیته ت ئه و ئه م نامه یه بگه یته
 دهستی سه ی که ره می ئاموونی یان فهوزی به گ... هه ر کامیکیان بیته
 گرنگ نییه، تیده گه یته... گه ر من شتیکم لیته ت ده بیته ئه م نامه یه
 بگاته ده ست خالد ئاموون... به سه لامه تی... ئه وه له هه موو شتیک
 گرنگتره... ئیستا له من و پینج پیشمه رگه زیاتر که س لیتره نه ماوین،
 بو شه ره فی حیزب جوان نییه کاتیگ په لاماری باره گاکه ی ده دن که سی
 تیدا نه بیته... بو میژوو جوان نییه که س نه بیته به رگری له پارسی
 بکات. که س». چایچییه که به هیمنی کاغه زه که ی خسته گیرفانییه وه و
 گووتی «به ئومیدی خودا هیچ نابیته... به ئومیدی خودا».

ئەو ھیزەى كە دەورى بارەگاگەى دابوو، بەشىكى زۆريان تاقىمى مەنگوپ بوون. بەدرىزايى شەو چاوەپروانبوون، بەلام فەرمانىكى راستەوخويان بۆ گرتنى بارەگاگە بۆ دەرنەچوو. لە بەيانيدا دەيانزانى ناو بارەگاگە تەنيا قەلەندەر ناموون و دوو پيشمەرگەى دىكەى تيدا ماوه. نزيكى سەعات دەى بەيانى فەرمانى گرتنى بنكەكەيان پينگەيشت، دەبايە قەپۆز جوقلى سەركردايەتى ئەو ھيزە بكات كە دەچيتە ناو بنكەكەوه. مەنگوپ دواتر سويندى خوارد كە ئەو نامەى نوسيووه و فەرمانى داوه بە ھيچ جۆريك نازارى كەس نەدەن، تەقە لە كەس نەكەن، لە دۆخىكدا تەقەيان ليكرا بە چەشنىك وەلامبەدەنەوه كەس بريندار نەبيت. سالانى دوايى مەنگوپ چەند جارىك و لە چەند بۆنەيەكدا ئەو نامەيەى دەرخست كە داوا لە قەپۆز جوقلى دەكات، دەست بۆ زيانى كەس نەبات. بەلام قەپۆز تا مردنى حاشاي لەوه كرد نامەى واى پينگەيشتبەت و گووتى «تەنيا لە پينگاي لاسلكييەوه پينگوتراوه كە بارەگاگە بگريت و ھيچى تر».

ھەموو دەمانزانى قەلەندەر ناموون لەو كەسانە نييە ئاسان و بيتەقە خۆى بدات بەدەستەوه، خۆزگەمان دەخواست لە برى قەلەندەر كەسيكى دى لە بارەگاگەدا بووايە، چونكە كەس نەبوو سەرسەختى و لە خۆبايى ئەوى نەبيستبەت. دەمانزانى ئەستەمە بە زيندوويى بيگرن. لەگەل جۆلەى پيشمەرگەكانى تردا، قەلەندەر و دوو پيشمەرگەكەى دى لەسەريانى بارەگاگەوه يەكەم دەستريزيان كرد. كەسانىك دەلەين ئەمير جوقلى برا بچوكەكەى قەپۆز جوقلى لەو يەكەم دەستريزەدا پتوھ بووه، كەسانىكى تريش دەلەين نا ئەمير لە كاتى تەكاندا بۆ ناو بنكەكە كوژراوه. بە ھەر حال گرتنى بنكەكە كارىكى ئاسان نەبوو، دواى زياد لە سەعاتىك شەپ يەكەك لە پيشمەرگەكانى قەلەندەر بريندار دەبيت و ئەوى دىكەيان دەگريت و قەلەندەر ناموون بە شتوھيەكى سەير، بە بازى سەريانە و سەريان بۆى دەرەدەچيت. كوشتنى ئەمير جوقلى، قەپۆز و ھاوپينگەى

شیتتەكات. دەلین قەپۆز و سامانى كیسرا و هوشە جوجە ئەو سى
 كەسەن كە دواى قەلەندەر ناموون كە وتوون. قەلەندەر دەزانیت لەم
 شارەدا يەك جیگا هەیهە بتوانیت بیپاریزیت، ئەویش مالى گولدانچییە،
 ئەو تەكە جیگایە كە دەشیت مەنگوپ و كوپەكانى حورمەتى بگرن...
 تەكە جیگایە كە دەتوانیت خۆى تیدا حەشاریدات. بە هەموو توانای
 هەولەدات بگاتە ئەوى، هەلبەت قەپۆز جوقلیش دلنایە هیندەى
 گەیشتە مالى فیکرەت گولدانچى، ئەستەمە مەنگوپ بەیلتیت هیچ كەس
 نزىكى بییتەو. قەپۆز جوقلى و هاوپرێكانى تەنیا دوو سەد مەتر دوور
 لە مالى گولدانچییەو قەلەندەر ناموون دەگرنەو و هاوارى لیدەكەن
 چەكەكەى دانیت و پادەست بیت، ئەو لە شوینى خۆیەو تەقە لە هەر
 سێكیان دەكات. ئەوانەى دیمەنەكەیان بینىو، باس لەو دەكەن، كە
 قەپۆز و دوو هاوپرێكەى بە سى كلاشینكۆف لە سى لاو و بەمەبەستى
 كوشتنى دەم و دەست تەقە لە قەلەندەر دەكەنەو، سى كلاشینكۆفى
 توپە و تینوو. دواتر كە قەلەندەرمان هەلگرتەو سەر و سنگى زیاتر لە
 چل فیشەكى پێوہبوو، كە زۆریەیان لە نزىكەو پێوہى نرابوون. بەلام
 ئەوہى لە چیرۆكەكەدا زۆر دژوارە، ئەوہیە بە هەر سێكیان پشیتنەكەى
 قەلەندەر دادەمائن و دەیبەستن بە دەستیو و تا ماوہیەك بەسەر
 شەقامە گشتییەكەدا پرایدەكیشن، دواچاریش نیوہووت و تووزاوى لاشەكەى
 لە سەر یەكێك لە شوستەكان فرێدەدەن.

ئەو ساتەى قەلەندەر كوژرا، سەوسەن ھوزارى كوپى پرۆشە و
 دكتور پەفەتەى لە نامیزىوو. لە مندالییەكى زووہو مندالەكە مەیلێكى
 نااسایى بۆ پورە غەمگینەكەى ھەبوو، لە مندالییەو لەگەڵ ئەودا
 لە كتیبخانەكەدا گورەبوو، ئەو ساتەى كە تەقەكان بوون، دەنگى
 گوللەكان وەھا نزىك و بیوچان و لەسەریەك و گورە بوون، سەوسەن
 وایدەزانى یەكێك فیشەكەكان لە ھەواى خالى و سارد و بەرىنى كتیبخانە

چۆلەكەى ئۇودا دەتەقینیت، مندالەكە ترسا و توند خۆى نوساند به پورییه وه و گریا. سهوسەن مندالەكەى توند بهخۆیه وه نوساند و گووتی «هیچ نییه مه ترسه... مه ترسه، یهك ده كوژن... یهك ده كوژن، وهك جارن... وهك هه میسه». گەر یه كێك له ژووره كه دا بایه به دانیاییه وه نهیده زانی ئاخۆ سهوسەن له گهڵ خۆیدا قسه ده كات یان له گهڵ مندالە كه دا. دواى نیوسه عات هه والیان بۆ هات كه كوژاوه كه قه له ندهر ئاموونه، ئه و پیاوه ی سێ سالا له وه ویه ر له شه وێكى تاریكدا دهستی سهوسه نی گرت و له ناو لاشه كان ده رییه تا.

سهوسەن دانیابوو كوشتنی قه له ندهر شتیکی ترسناكه... زۆر زۆر ترسناكه... به لام نهیده زانی بۆ.

تهفسیرکردنی كوشتنی قه له ندهر ئاموون ئاسان نه بوو. ئاخۆ تاوانیکی سیاسی بوو، په یوه ندی به و دۆخه گشتییه وه هه بوو كه هه لگیسانی شه پی ناوخۆ دروستی کرد، یاخود په یوه ندی به و کیشانه وه هه بوو كه دواى داواکردنی سهوسەن فیکرته له نیوان ئاموونیه كان و كهسانی ده ورپه ری مه نگوردا سه ریان هه لدا؟. له شاری ئیمه دا هه رگیز شه ره كانی سیاسه ت و خۆشه وستی له یه كدی جیا نابه وه، هیه هیزێك نییه بتوانیت سنوورێك له نیوان ئه و شه پانه دا دابنیت، هه موو شه پێك له سه ر خۆشه وستی و ئیره یی و شه رف هه ر زوو ده بییت به شه پی سیاسی و هه موو شه پێکی سیاسیش هه ر زوو ده بییت به شه پی خۆشه وستی و شه رف. كه لایه نه ناكۆكه كان له سالی هه شتاو هه شتا و به كۆمه کی فیکرته گولدانچی ئه و پێكه و تنه یان قه بوولكرد، كه چیدی له سه ر سهوسەن شه رپنه كهن، كه سمان له و باوه رپه دا نه بووین ئه و پێكه و تنه به وجۆره خویناوییه كوتایی بییت. كوشتنی قه له ندهر به وجۆره بێره حمانه یه هه موومانى هه ژاند، تاوانه كه ئاموونیه كانی به شیوه یه کی بیۆینه سه رشیتكرد. دوو شه و دواى ناشتنی تهرمه كه پتر له سێ سه د پیاوی ئاموونی به نهینى و له ژێر بالی تاریكیدا شاریان

به جيهيشت و خويان گه يانده ئه و ناوچانه ي هيزه كانى پارتى ديموكرات به سهريدا بالنده ستن. دواي كۆچى پياوانى نامورن، يه كيتييه كان هه موو خيزانه كانيان گرتن و به ماشيني تاييه تى گوازتنيانه وه بۆ دهره وه ي شار و له ويى به رة لايانكردن و پيدايانگوتن تا شه ر كۆتايى نه يه ت رېگا نادرېت بگه پڠنه وه، ئه وه سهره تاي ناواره بوونىكى نوورودرېژى ناموونيه كان بوو. ئيدى تا ماوه يه كى درېژ مال و كۆشك و باغى خويانيان نه بينييه وه و ماله كانيان بوو به نيشته جيى ئه و خيزانانه ي پارتى له شويني خويان دهر يانكردبوون، به لام ئه وه يان چيرۆكىكى تره ... به لئى ئه وه چيرۆكىكى غمگينى تره كه ليژهدا جيگاي نابيته وه. ئه وه ي له و ماوه يه دا سهر بوو په رچه كردارى مه نگوپ بوو، كه دواي چوار پۆژ له كوشتنى قه له ندر به ته واوه تى وازى له حيزب هيتا و بۆ هه تاهه تايه په يوه ندى خوى له گه ل قه پۆز جوڤلى و هه موو ئه وانده دا پچرى كه له كوشتنى قه له ندر ناموندا به شداربوون. قه پۆز جوڤلى له پۆژى يه كه مه وه ئه وه ي راگه ياند كه فه رمانى گرتنى باره گا كه له مه نگوپى با به گه وره وه دهرچووه. مه نگوپيش له سه عاتى يه كه مه وه ئه و نامه يى دهرخست كه گوايه گووتوويتى ده بيت باره گا كه بيخوين بگيريت. به لام ئه و قسانه لاي ناموونيه كان نرخيكيان نه بوو، دواي كوشتنى قه له ندر به هانه يه ك نه ما بۆ ئه وه ي مه نگوپ و ئه وانى تر له سه رى سهره وه ي ئه و ليسته يه دا نه وه ستن كه ناموونيه كان بۆ تۆله دروستيانكرد. له دواي كوشتنى قه له ندر په يوه ندى نيوان خاليد ناموون و سه وسه ن پچرا... به لام ئه و كات ماوه يه كى زۆر له به رده م رپيواره كاندا نه ما بوو بۆ گه رانه وه، نزىكى شه ش مانگ دواي ئه وه خاليد ناموون به خوى و كاروانىكى گه وره ي بالنده وه گه رايه وه بۆ شار، به لام له به رنه وه ي يه ك مالى ناموونيش چييه له شاردا نه ما بوو، يه ك دۆست و هاوړپى دلسۆز و ديرنيشى نه بوو بوپريت ناميزى بۆ بكا ته وه، ده بايه يه كه مجار كه پيده خاته سه ر خاكى شار، بچيته ئوتيله كه ي باوه جان و له ويى بخه وريت.

به پیچ‌وانه‌ی چاوه‌پوانی هم‌مومانه‌وه، کامه‌رانی سه‌لما یه‌که‌مین که‌س بوو که له سه‌ره‌تای پاییزی سالی نه‌وه‌دوچاردا گه‌یشته‌وه نیشتمان، به‌یانیه‌ک هه‌ستاین و له ناوه‌پاستی شاردا کاروانیکی دوو‌دریژی بالنده‌مان بینسی، چنده‌ها قه‌فه‌زی که‌وره که‌وره و چنده‌ها چه‌شنی سه‌یر سه‌یری بالنده که تا نه‌وکاته چاوی ئیمه له خه‌ونیشدا شیوه بوونه‌وه‌ری وه‌های نه‌بینیوو. ده‌یان قه‌فه‌ز که زۆربه‌یان پریوون له که‌لای سه‌ره‌تای خه‌زان، وه‌ک نه‌وه‌ی کاروانه‌که به‌رله‌وه‌ی بگاته شار به ناو گیزاویکی که‌وره‌ی پاییز و جه‌نگه‌لیکی پری‌که‌لاریژاندا پویشتییت. کاروانه‌که به مه‌به‌ست له ناوه‌پاستی شاردا وه‌ستینرابوو، بو نه‌وه‌ی به‌یانی که هه‌ستاین هم‌مومان بیبینین... بالنده‌کان له ئیمه زیاتر خرو‌ش‌ابوون و هاواریانده‌کرد، ده‌یانجیکاند و ده‌یانخویتیند. وه‌ک نه‌وه‌ی بزنانن که دوا‌ی سه‌فه‌ریکی دریژ... زۆر دریژ به به‌شی هه‌ره زۆری جیهاندا گه‌یشتوونه‌ته شاری ئیمه، وه‌ک نه‌وه‌ی باوه‌رنه‌کن شاریکی واسه‌یر و جه‌نجال و ناپ‌یک و غه‌مگین له‌سه‌ر شه‌م نه‌ستیره‌یه‌ش هه‌یه، وه‌ک نه‌وه‌ی باوه‌رنه‌کن گه‌یشتوونه‌ته شاریک خه‌لکه‌که‌ی له پاساری و کۆتر و که‌و زیاتر زۆر که‌م چه‌شنه بالنده‌ی دیکه‌یان بینیه‌وه. ژماره‌ی بالنده‌کان گه‌لیک له سه‌د بالنده زیاتر بوون. قه‌فه‌زه‌کان زۆربه‌یان کۆن و ژه‌نگاوی دیاربوون، به‌لام زۆربه‌یان به جانفازی تاییه‌تی و هه‌ندیکیان

به شوشه و هه نديكيان به ديوارى پلاستيكي نهستور و هه نديكيشيان له ناوهوه به ته په دورى سپى يان پارچه ته په دورى ناسايى گيرابوون. دواتر كه دوو پيپواره كهى ديش گه يشتنه وه شار، سه يرمان ليهاات كه ته كنিকে كانى پاراستن و گهرم پاگرتنى قه فه زه كان له نيوان هر سئ پيپواره كه دا زور له به كدى ده چوون. له هه موو قه فه زه كاندا هه نديك ده روزه و په نجه ره جيته پلرابوون، نيمه له و ده لاقانه وه سه رمان ده كيشا و ته ماشاي و يقارى ئه و بالئدانه مان ده كرد كه هه نديكيان به بيده نكيه كهى حه كيما نه و هه نديكيان به هاوارى كي شيتانه و هه نديكيان به جريوهى ناسك وه لامى نيگا كانيان ده دايه وه. له و كه زاوه يه دا بالئده مان بينى كه ده نوكى ناسن و چاوى پر تيشك و بالى زيرينيان هه بوو. هر قه فه زيك له قه فه زه كان بونى شوينيكي دونيا و هه واي جه نكه ليك و كزهى گوڤى ده رياهه كيان پييوو. هر بالئده يه و شيوه خواردنيك و جوژه گياهه كهى نه ناس و جوژه پارازنده وه يه كهى سروشتى تاييه تى ويستبوو. هه موو هه ستمان كرد كامه رانى سه لما گه ليك به ناسكى و گه ليك به خو شه ويستيبه وه بالئده كانى گرتووه و به خيويكردون، قه فه زى گونجاوى بو سازاندون و كه شى پيويستى بو خولقاندون، هه نديك له بالئده كان جووت و هه نديكيان تاك بوون، به لام هه موو قه فه زه كان به قفلى تاييه تى قفلكرابوون. له دواى دواى كاروانه كه دا كه ره فانتيكى گه وره هه بوو، كه دينه مويه كهى كاره باى تاييه تى پيوه به سترابوو، تا له پوزانى سه فه ردا و له كاتى په پينه وه دا به شوينه سارده كاندا، له كاتى لاداندا له سه ر شه قامه به فراوييه كانى جيهان گه رمى تاييه تى بيه خشيته بالئده كان. گه رچى له و سالانه ي دواييدا له ريگاي سه ته لايله كانه وه، له ريگاي ئه و سه ربازه كلاوشينانه ي يوئينه وه، له ريگاي ئه و كوردانه وه كه له خو رئاوا ده گه پانه وه، له ريگاي ئه و ريكخراوه بيانينانه ي له شاره كه ماندا ده ستيگيرويى خه لكانى هه ژاريان ده كرد، شتيكمان له هه واي دونيا و له

سڀيهري بهريني جيهان بهرکهوتسوو، بهلام تا ٺه و ساٺه، تا ٺه و پڙڙهي پاييزي سالي نهوه دوچار که بالنده کانمان بيني هه ستمان نه کرد که جيهان به راستي گه يشتوته شاره که مان، که زمين سيجري خوي بڙ ناروين، که شتيکمان له سروشتي ٺه مونيابه بينيوه. له بهر هويکه ناديار بالنده کان له و ساٺه دا نوينهري ته و اوي ٺه و شتانه بوون که ٺيمه له م شاره بچوک و غه مگينه ي خو ماندا و نما نکرديو.

سه رها تا کامه راني سه لمامان نه بيني، دواتر زانيمان له سه ر کورسيه يکي چاخانه ي په پوله ي ٺازاد خه و تووه. ٺه و به يانويه ي زور زو له گه ل دوو کومه ککاري ٺيرانيدا گه يشتبووه ناو شار. قه فزه کاني له سه ر شه قامه که پاگر تبوو، ٺه و ساٺه ي ٺه و گه يشتبوو، تازه چاخانه که ده رگا کاني بڙ پڙيواران و کريکاراني ده مه و به يان ده کرده وه، ده م و ده ست هه موو ناسيانه وه، به لام بيٺه وه ي له گه ل که سدا هيچ بلٺت، به هيمني به خاوه ن چاخانه که ي گووت «من و هاوړيگانم زور ماندووين... زور... ده توانين ليږدها پشويه ک بده ين و بخه وين». خاوه ن چاخانه که راسته و راست ناسييه وه، دلنيا بوو ٺه مه کامه راني سه لمايه، ٺه و پياوه ي يه کيک بوو له ٺه فسانه گه وره کاني شار. بيهيچ دوو ٺييه ک پڙگاي به هر سن پڙيواره که دا له سه ر کورسيه کان بخه ون. که ٺيمه به ياني بينيمان يه ک ته خته و له سه ر پشت له سه ر کورسيه يکي دريژ خه و تبوو، پياويکي به قه د و قامت بوو به ريشيکي زور گه وره و دريژ و په شه وه. له چاو ٺه و کاته ي که پويشت و به جيٺيٺشتين بالا به رزتر و پياوانه تر ده ينواند، قزي که ميک له و کاته کورتر بوو، ٺه سه رتر و پته و تريش دياربوو، ٺاشکرا خور و سه رما يارويه يکي گه وره يان له سه ر روخساري کردبوو. بووني له ويادا، خه و تني به وچه سنه سام و هه يبه تيکي گه وره ي له هه مووماندا به جيٺيٺشت، گه رانه وه که ي کتوپر و چاوه پروان نه کراو بوو، پيشتر هيچ که سي ٺاگادار نه کردبووه وه، ويستبووي به بيده نگی بالنده کان تا ناو جه رگه ي شار

بەھنئەت و لە سەر كورسىيەك لە كورسىيە درىژ و تەختەكانى پەپولەى ئازاد بخەوئەت. كە بەيانى زوو ھەواليان بۆ مەنگوپ برد، سەرەتا باوھەپى نەكرد. بەلام كە خۆى گۆپى و بەر لە كەوتنى تەواى خۆر گەيشتە لای قەفەزەكان سەرى لەو ھەموو بالنده قەشەنگە سوپما. ماوھەيەكى درىژ بە بېدەنگى و ھەپەساوى يەك يەك سەيرى قەفەزەكانى كرد و گووتى «واى خواى گەورە... واى ئەوليا... ھەموو تەيرى دونياى لەگەل خۆى ھەتاوھ... ھەموو تەيرى دونيا». بەخترايى كەسانىكى لە ئىمە وەك پاسەوان بە ديار قەفەزەكانەوھ دانا و پوئىشت بۆ ناو چاىخانەكە، ھەموو بېنيمان كە ماوھەيەكى درىژ، زۆر درىژ لەسەر سەرى كامەرانى سەلما و دوو ھاووپتەكى ھەستا... ھەستا و ھىچى نەگووت... وەك ئەوھى باوھەپ بە چاوى خۆى نەكات، وەك كەسەك بروسكە لئىدايەت سەيرى كامەرانى دەكرد. دواتر بە ھىمنى لەسەر كورسىيەك دانىشت و دەستى گرت بە دەموچاويپەوھ و دەستىكرد بە گريان... ئەوھ يەكەمجار بوو مەنگوپ بېنيمان دەگري.

لەدواى كوشتنى قەلەندەرەوھ، مەنگوپ بوو بە كەسەكى تر، بوو بە پياويكى غەمگين. زۆر پۆژ دەھات بۆ چاىخانەى پەپولەى ئازاد و لەوئ لەسەر كورسىيەك دادەنىشت و قسەى لەگەل كەسماندا نەدەكرد، بووبوو بە پياويكى زۆر تىكشكاو. گەرچى زۆر لەوھ دەترسايىن پۆژىك ئاموونىيەكان زەفەرى پئەرن و بىكوژن، بەلام ئەو بىياك بوو، جگە لە چەقۆ كۆنەكەى جاران ھىچى ترى پئە نەبوو. چىدى وەك سەردەمى زوو دلئى بۆ كەس نەدەكردەوھ، گەر قسەى بگردبايە، دەيگووت «كوشتنى قەلەندەر ھەموو شتەكى تىكدا... ھەموو شتەك... ھەرچىيەك من لەو چەند سألەدا كردوومە بە زاىە پۆى... ھەمووى بە زاىە پۆى».

كە مەنگوپى بابەگەورە و كامەرانى سەلما باوھەشيان بە يەكدا كرد، بۆ ماوھەيەكى كورت ھەموو دلئان پريوو، ھەندىكمان بە راستى گريان،

هەندىكمان دەستمان بە دەمانەوہ گرت و ہەندىكمان پھومان وە رگىزرا و
 خۆمان بە شتىكى دىيەوہ سەرقالكرد نەبا بگرىن . مەنگوپ ئىستا ھىدى
 ھىدى پىرى پئوہ دىارىو، لەدواى كوشتنى قەلەندەر ئىوارەيەك چوو بۆ
 لاي سەوسەن فىكرەت و دواى ئەوہ بە پىرى ھاتە دەرى . مەنگوپ ھەرگىز
 باسى ئەو دانىشتنەى خۆى لەگەل كچەكەى گولدانچىيدا نەكرد، بەلام
 دەنگۆكان باس لەوہ دەكەن كە سەوسەن خان بىوتىنە سەرزەنشتىكردوہ
 و گووتووتى كەوتنەوہى خويىن لە نىوان بەرەكاندا ئاسان تىناپەرئت،
 سەوسەن راستەوخۆ مەنگوپى بە كوشتنى قەلەندەر تاوانباركردوہ و
 پىيگوتووہ كە گوايە برەوا و متمانەى ئەوى خراپ بەكارھىناوہ و پلەى
 شەپانئىتى خۆى تا جىگايەكى ترسناك بەرزكردۆتەوہ كە ئىدى جىگاي
 بىدەنگى و لىبوردى تىانەماوہ ... دەشلەين كچەكە گووتووتى كەرچى
 ناتوانئىت تا ھەتاھەتايە لە مەنگوپ ببورئت و پىنگاي بدات پى بخاتە
 مالىيەوہ، بەلام سوئىدى بۆ خواردوہ، وەك چۆن چەند سالىك پىشتريش
 سوئىدى بۆ خوارد، كە ھەلسەنگاندنى كامەرانى سەلما و دوا برىارى
 كەورەى لەم حىكايەتەدا ملكەچى ھىچ جۆرە گرئدانەوہيەكى نابەجئ لە
 نىوان خرابىيەكانى مەنگوپ و كامەراندا نابئت، بەلكو ھىندە ھەيە كە
 مەنگوپ وەك نوئىنەرىك، وەك كەسىك كە لەدەوہ زۆر دلخۆشىكردوہ،
 وەك مروفئىك كە بە چىرۆكە سەيرەكانى سەرسامىكردوہ، ئىتر بۆى
 نىيە، ھەرگىز بۆى نىيە پى بنئتە ئەم مائەوہ و چاكتەرە كامەرانى سەلما
 پاسپىرئت كە نوئىنەرىكى تر، پەيامەنئىكى تر لە نىوان ئەو و خۆيدا
 دىارىبكات . دەلئىن كىزەكە سوئىدى خواردوہ گەر شوو بە كامەرانئىش
 بكات تەنيا مەرجى ئەوہ دەبئت ئەو و ھاويارەكانى لەو زەماوہندەدا
 نەبن و دواتريش تا ھەتاھەتايە تا ئەوان ژن و مئىردن مەنگوپ نابئت
 بچئتە حەوشى مالى ئەوہوہ .

ئەوانەى چىرۆكەكەيان بۆ گىزراينەوہ دەلئىن مەنگوپ بە پىچەوانەى

عاده تی خۆیه وه، به پێچه وانهی ئه و غرور و سه سه ختییه زۆره یه وه که به دیزایی ژیا نی له سیمای و په فتاریدا بووه، گریاوه و پاراوه ته وه که هه رچییه ک ده کات شتی وای به رابه ر نه کات، نامه کی خۆی ده رده هینیت و نیشانی سه وسه نی ده دات، سوینده خوات که ته نیا له به رخاتری کامه ران و له به رنه و و بو پاراستنی شکۆی ئه و چۆنه حیزیه وه، سوینده خوات که ئه ویش وه ک هه مووان نیگه رانه و واهه سته ده کات تاوانه که راسته وخۆ ئاراسته ی ئه و و کامه رانی سه لما کراوه، به لام کیزه که سه سه ختانه ئه وه ی به بیرده هینیته وه که کوشتنی قه لنده ر به جۆریک دپدانه و ناشایسته و دوور له عورفی جه نگه، هه تا له ئیشی پیاوانی ده ولت بیپه رحمانه تر ده نوینیت، له به رنه وه هیه دلیک له دل نادات و بریاری خۆی ناگوریت و له و بریارانه په شیمان نابیته وه. هه موو ده لاین که س له وه به ر هه لویستی به وجۆره په قی له خانمی سه وسه ن نه بینیه وه، هه موو ده لاین فیکره ت گولدانچی و دکتور په فعه ت و پرۆشه که له ژووریک دیکه وه گویان له قسه کانیا ن گرتوه، به دلره قی و پیداکرتنی سه وسه ن سه رسامبوون. هه رچۆنیک بیت، مه نگوپ دلشکاو و ده رکراو له مالی گولدانچی دیته ده ری، دوا ی ئه وه ده بیته پۆحیکی شکست و غه مگین و بیده نگ. ئیدی وه ک جاران به یانیا ن و ئیواران ده هاته چایخانه که، هه روه ک جاران گیانی فه رمان و پۆحی بیباکی له هه موو شتیکیدا بوو، هه موو ئاماده بووین هه موو داوایه کی جیبه جیبه که یین، ئاماده بووین بیمه رج لایه نی بگراین و هه ر شتی ک بلیت بۆی سه له مینین، زۆریه مان باوه رمان به بیگونا هه ی مه نگوپ هه بوو. به لام له گه ل ئه وه شدا چاونه ترسی و بیباکی مه نگوپ شوینی پرسیا ری هه موومان بوو، هه موو ده مانپرسی: چۆن دوا ی کوشتنی قه لنده ر ئاموون، ئاوا هه یخه م ده سوپیته وه؟ ناترسیت بیکوژن، ناترسیت تۆله ی لیبکه نه وه. به لام له نیو بازاردا هه ندی که س باسی نامه یه کی نهینیا ن ده کرد، که ئاموونیه کان بو مه نگوپیا ن نوسیوه، نامه یه ک تا

ماوه یه کی دريژ که سمان نه مانده زانی چی تیدا نوسراوه، هه نديکمان وه ک دهنگۆ باسمانده کرد و هه نديکی ديمان پاست ده مانقه بلاند، به لام دوی زیاتر له دوو سال له پۆژيکی زۆر گه رمی سه ره تاي نه ییلودا مه نگور نه و نامه یه ی پيشانی کامه رانی سه لهادا و دوا جاريش نامه که که وته ده ست سه وسنه گولدانچی و تاکۆتایی لای نه و مایه وه .

نه و پۆژه دوی نامیزانه گه رم و پپر سۆزه کان، دوی نه وه ی کامه رانی سه لما به ده نگي به رز گووتی «چ خۆش حالم که لیتره م، چ خۆش حالم... من له سه ر کورسی و شوسته و لاریگا کانی زۆر شارانی دونیا خه وتم، سویندم خوارد نه و پۆژه ی ده گه پیمه وه یه که م پشووم له سه ر کورسیه کانی نه م چایخانه یه بیته و یه که م چای نیشتی مانم لیتره دا بخۆمه وه و یه که م سه رخه وم له سه ر نه م کورسیانه بشکینم، سویندم خوارد قه تاری بالنده کانم له ناوه پاستی شار و له و جیگایه دا بوه ستینم که دوا جار تیدا مالواویم له ئیوه کرد، سویندم خوارد به رله وه ی باوه شبکه م به خوشک و پور و که سه کانی خۆمدا، باوه شبکه م به ئیوه دا... سوپاستانبکه م... سوپاسی وه فا و کۆمه کتانبکه م... ئیستا ئیوه نازانن من چهند دلخۆشم که ده گه پیمه وه... که بالنده کانم به سه لامه تی هینایه وه نه م شاره... سه فه ریکی ئاسان نه بوو... به لام ئیستا هه سته که م کاتی هاتوه به هیمنی ماندوویتی نه و هه موو ساله له گیانم ده ریچیت... هه سته که م هینده ی هه ناسه ی نه م شاره هه لده مرژم و بای نه م شاره به ر پوخسارم ده که ویته... هه موو شتی ک لام ده بیته پابوردوو... من لیتره دا... ئا لیتره دا سویندتان بو ده خۆم که هه رگیز تا هه تاهه تايه جاریکی تر نه م شاره به جیناهیلیم، خۆش حالم که به عسییه کان لیتره نه ماون، خۆش حالم ده گه پیمه وه بو شاریکی ئازاد، من سویندتان بو ده خۆم جاریکی تر نه م شاره به جیناهیلیم... سویندتان بو ده خۆم، هه تا نه گه ر نه م شاره تاعوون له ناویدا بلأویته وه، درمی ترسناک کۆلانه کانی پڕکه ن له مهیت،

كوچه كانى چۆل ناكەم... ئىوھ ھەمووتان دۇعام بۆ بكەن كە سەوسەن فيكرەت، ئەو كچەي بۆ خۆشەويستى ئەو دونيام تەيكردوھ بە ھاوسەرى خۆي ھەلمبۆزىرېت... دەست بخەنە سەر دلتان و دۇعام بۆ بكەن كە شتىك بچىتە دلئى خانمى سەوسەنەوھ و من لە ھەموو عاشقانى تر باشتەر بېينىت و بالنده كانى من زياتر سەرنجى پايكىشن، دۇعام بۆ بكەن و ھىچ كات لە دۇعاكردن مەوھستەن... بەلام ئىستا ھەستدەكەم، پۆزى ناھەنگمانە... ھىوادارم ئەمە سەرەتاي ناھەنگى ھەرە گەرەمان بېت... ناھەنگى ھەرە گەرە».

سالانىك دواتر كە بېرى قسەكانى ئەو پۆزەمان دەكەوتەوھ، خويىن لە دلەمان دەھات. بەلام ئەو ساتە ساتى شادى بوو. مەنگوپ بەبېينىنى وھما گەشابووھوھ خۆشحاللى و كەيفى جارانىمان بەياددا دەھاتەوھ. كامەرانى سەلما پىدەچوو چىتر ئەو گەنجە سەرەپۆ و تورپەيە نەبېت كە زياد لە ھەشت سال لەوھويەر نىشتىمانى بەجېھىشت. گەلىك جوانتر و دونيادىدەتر و پىر حىكمەتتەر دەينواند، دەنگى وەك جاران تورپەيسى و لەرەي ناكاملئى تىدا نەبوو، وشەكانى پىپوون لە دلئىايى و بىروا بەخۆبوون. مەنگوپ جار دواي جار باوھشى پىادەكرد و دەيگوت «ئاي كوپى خۆم... ئاي كوپى خۆم». دواجار مەنگوپ لە ناوھپاستى چايخانەكەدا وھستا و دەستى بەرزكردەوھ و گوتى «خۆشبەخت ئىمەين، شادومان ئىمەين كە دوويارە تۆ دەبېينىن، بەخىرېيىتەوھ بۆ ناومان. ئەمىرۆ ھەموو ناھەنگدەكەين، بەلام نا... ئىستا خوشكانت و پورانت و خىزانى گەرەت چاوپروانتدەكەن... بەرلەوھى ھىچ بلئىت... بەرلەوھى باسى ھىچ شتىك بۆ ھىچ كەس بكەيت، دەبېت بگەپىتەوھ مالىن، لەوئى بخەويت و خۆت بشۆيت و پشووېدەيت... من لىرەدا پاسەوانى بالندهكان دەكەم... تا ئىوارئى... تا ئىوارئى، ئەوسا بە ھەموو يقارى خۆتانەوھ وەرن و دەچىن بۆ مالى گولدانچى و تۆ لەوئى دەچىتە ژورئى و ھاتنەوھى

خۆت بۆ سەوسەن خان و باوكى پادەگە ئىت... وادەكەين... وادەكەين...
 ئاھ بەختىر بېيتەوھە كوپم... دووبارە بەختىر بېيتەوھە».

كامەران ھەر ئەر بەيانىيە ھاوپى ئىرانىيەكانى خۆى بە ئىمە
 ناساند، يەككىيان ھەر لە سەرەتاي سەفەرەكە يەوھ ماوھى جياجيا
 لەگە ئىدا بووبو، زۆر ولات لەگە ئىدا گە پابوو، لە زۆر جىگاي سەخت و
 لە زۆر قورتمى گەورە دەربازىكردبوو، ئىھى دىشيان وەك چاوساغ لە
 پەپاندنەوھى قەفەزەكان و پالندەكان لە سنوورەوھە كۆمەكىكردبوون...
 بەلام ئىمە بەشتۆھەك بەبىنىنى كامەران و پالندەكان سەرسامبووين
 بايەختىكى زۆرمان بەوان نەدا.

بەيانىيەكى سەيربوو، پالندەكان بە جۆرىكى شىتتەنە دەيانقىراند و
 دەيانخوئىند، دەنگيان بەجۆرىكى نائاسايى بەرز و خرۆشيان بىۆئىنە بوو.
 قىزە و چرىكەى ھەندىكىيان بەجۆرىك پلند بوو مەزۇف لە شەقامەكانى
 شاردان وائى ھەستەرد لە دارستانە چرەكاندا ونبووھ. ئەر پۆزە پىدەچوو
 دەنگى ئەر پالندانە زووتر لە وادەى خۆى شارى لە خەو ھەستاند بىت.
 لە مېژووى شارى ئىمەدا پەوى نەدابوو پالندە بەوجۆرە سەرنجى
 خەلك پابكىشنىت. ھەوالى گەيشتنى پالندەكان كە ھەشت سال بوو
 چاوپرەماندەكرد بە خىرايىەكى بىۆئىنە بەسەر ھەوالە تالەكانى شەپى
 ناوخۇدا زال بوو، ھەر لە بەيانى زووهوھە خەلكانىكى زۆر ھاتن بۆ سەيرى
 قەفەزەكان. پىدەچوو مەنگور پىشېبىنى ھەموو شتىكى كەردبىت، خۆى
 و چەندانىك لە ئىمە لە بەردەم قەفەزەكاندا بۆ پاسەوانى وەستائىن،
 مندالانى ھارمان لە پالندەكان دوورخستەوھە، دىوارىكمان لە نىوان
 پالندەكان و ئەر چاوپرەماندەدا دوورستەرد كە ھەندىكىيان نىيازى پاكىيان
 نەبوو، دەمودەست قەدەغەمانكرد كەس خواردن بە پالندەكان بدات.
 بەلام ئەر ھەوى سەيربوو خرۆشى نەسەرەوتى خودى مەلەكان بوو، ھەموو
 ھەستمانكرد زۆر دلخۆشەن، گەلىك بەختەوھە ديارىبوون، ھەندىكىيان زۆر

سەرسامانە لە دەلاقەى قەفەزەكانەوہ سەيرىان دەكردىن، پىدەچوو ئەوانىش
 ھىندەى ئىمە بەيىنىنى ئىمە سەرسامبن، وەك ئەوہى ھەستىكەن فېرون
 بۆ ئەستىرەيەكى تر و لەسەر پلاننىتىكى تر نىشتوونەتەوہ ... زۆركات
 ھەستماندەكرد ھىندەى ئىمە بۆ ئەوان غەرىب و ئائاسايىن، ئەوان بۆ
 ئىمە وەھا نىن، ھىندەى ئەوان فزوليان ھەيە ئىمە بىينن و تىمانبگەن
 ئىمە نىمانە ... مەنگور بۆ ئەوہى جەنجالى و كۆبوونەوہكان لە دەورى
 قەفەزەكان كەمبكاتەوہ، لە مېرەو بەرى شەقامەكەدا چوار پىنج خالى
 بەشىنەوہى پاقلوہ و شىرىنى و شەرىتەتى دانا . پىبوارەكان دەيانتوانى
 لەویدا شەرىتەت و شىرىنى بخۆن و پىرۆزىيەى ھاتنەوہى كامەران
 بگەن . ئەوہى سەيربوو ئەو پۆزە ھىچ يەك لە شاعىران و شىئوہكاران
 و مۇسىقارەكانى شار نەھاتنەدەرى و نەھاتن بۆ سەيرى بالىندەكان،
 كەس لەوان لە دەورى قەفەزەكان دەرنەكەوتن ... ھىچ كەسىش لە ئىمە،
 ھەوالىكى لە سات و وادەى گەپانەوہى دوو داواكارەكەى دى نەدەزانى .

له ئیواره دا کامه رانی سه لما و مهنگوپری بابه گه وره و مه ریوانی مه مه
 و لهج قوقز له ماشینیکی سپیدا که ناموزایه کی کامه ران لئیده خوپی
 به ره و مائی سه وسه ن فیکره ت به پیکه وتن، کاروانی بالنده کان پازده
 قه فه زی گه وره بوو که دوو ماشین پایانده کیشا، هه ندیکیان له ناوه وه
 بووبوون به دهیان ورده قه فه زی دیکه، زۆریه ی قه فه زه کان له سه ر تایه ی
 تایه تی راگیرابوون که ناسان له سه ر هه موو شیوه پیکه یه ک ده یاننتوانی
 بجولین، تایه کان وه ها کرابوون بتوانن به شه قامی دژوار و پیکه ی دریز
 و سه ختیشدا تیپه پین. کاتیکی کاروانه که له نزیکه چایخانه ی په پوله ی
 ئازاده وه به پیکه وت، جولیه کی نانا سایی که وته شه قامه کان. خه لکانیکی
 زۆر له مبه ره و به ره وه به سه رسامی سه یری کاروانه که یان ده کرد، هه ندانیک
 توانجی ناشیرین و که میکیش له پیاوه هه میشه بیزاره کانی شار جنیویان
 به ئیمه و بالنده کان ده دا، هه ندیک به ناشایسته یان ده زانی له سه رده میکی
 واسه ختدا، له پوزانیکدا شه پ له زۆر شار و شاروچکه ی مه مله که تدا ناگری
 سه ندوه، ئیمه سه رقالی «کۆمه لیک ته یری نه خووش» بین. به لام ئیمه به
 بیده نگه ی له ته نیشته کاروانه که وه ده پویشته یان و باکمان به و جوړه قسانه
 نه بوو.

لهج قوقز به که مین که سه بوو که هه وائی هاتنه وه ی کامه رانی بو
 سه وسه ن فیکره ت برد. که لای نیوه رۆ هاته وه بو چایخانه که وه ها

خۇرۇشاۋو، ۋاماندىھەزەننى خەرىكە شىت دەپىت، بەدەنگى بەرز ھەموو شتىكى بۇ گىزپىنەۋە، لەگەل قسە ۋ ھاۋارەكانى خۇيدا سوورتر ۋ سوورتر ۋ لچى قۇقزتر ۋ قۇقزتر دەبوو، گووتى «ئەۋكاتەى لەدەرگامدا ۋ چوومە ژوورئى باجى سەۋسەن لەگەل مندالى خوشكە كەيدا پىنكەۋە لە ئاسماندا سەيرى بەعزئى بالندەيان دەكرد، تا ماۋەيەكەش ئاگايان لەۋە نەبوو كە من لە بەردەمياندا ۋەستاوم. كە سەرنجى مياندا ۋەك لال ۋە ھاۋبووم، بىلاھى بە نەۋعەتك لە بەردەميادا پەشۇكام ھەناسەم بۇ نەدەدرا، خەرىك بوو بگريم... بەلام پىش ئەۋەى بگريم، پىش ئەۋەى فرمىسكە كان لە چاوم بىنەخوارئى ھاۋارمكرد، باجى، باجى گيان، لىرەيە... ھاتەۋە... ئەم بەيانىيە ھاتەۋە. يەكەمجار ھەر سەيرىكردم ۋ ھىچ تىنەگەشت، من فرمىسك لە چاوم ھاتەخوارئى، بە شەرەفى دايم فرمىسك ۋەك باران لە چاوم داكرد ۋ گووتم كامەرانى سەلما گەپايەۋە، ۋەدەكەى خۇى بەجىھتينا ۋ گەپايەۋە، ھەموو بالندەى دۇنياي ھىتاۋە... ھەموو بالندەى دۇنيا... ھەموو بالندەى دۇنيا. بىتەۋەى ئاگام لە خۇم بىت، لە ھەلچوون ۋ شىپزەبىدا دەمقىزاندا، دەستم بەرزەكردەۋە ۋ دەمگووت ھەموو بالندەى دۇنيا. باجى سەۋسەن ھەر سەيرىدەكردم ۋ ھىچى نەدەگووت، ئىنجا مندالەكەى دانا ۋ گووتى بەپاستى لىرەيە... بەپاستى. من گووتم بەقەبرى ھەرچى ئەسحابەيە، بە گوپى باۋكم، من خۇم ئىستا لاي قەفەزەكانەۋە ھاتووم. من مەنگوپ راپسپاردم بىم، ھەزىدەكرد خۇى ئەم مژدە خۇشە بۇ تۇ بەيئىت، خۇى ئەۋ شەرەفەى پىبىپرئىت، بەلام ھەموو دەزانين تۇ ھارامكردەۋە پى بختە ھەۋشەكەتەۋە، بەس خودا خۇى دەزانىت كە چەندە خەۋى بەۋەۋە دەبىنى خۇى ئەم ھەۋالەتان بۇ بەيئىت، باجى بە قەبرى براى جوانەمەرگم، ھەشت سالە خەۋ بەۋەۋە دەبىنىت رۇژىك بىت خۇى ئەم مژدەيەتان پىبىدات، بەلام دلئى ئىۋەى لە ھەموو شتىكى ترى دۇنيا لا عزیزترە، ئىتر ناچار، بەۋەلاھى ناچار منى راسپارد... من...

که پیتان بلّیم که ئیوارئ، خۆمان و هه‌موو قه‌فه‌زه‌کان دئین بۆ ئیره... هه‌موو دئین... خوابکات ئیوه ناماده‌بن... خوابکات ناماده‌بن».

لج قۆز هه‌میشه و هه‌میشه به شانازییه وه باسی ئو ساته‌ی ده‌کرد، خۆشحالّ بوو شه‌ره‌فیکی وه‌های پیپراوه یه‌که‌مین که‌س بێت هه‌واله‌که بوو مائی گۆلدانچی به‌ریت. ئیمه له نیوه‌پۆدا بیستمان که گۆلدانچییه‌کان زۆریان له مائی فیکره‌ت کۆبوونه‌ته‌وه تا له و ساته تایبه‌تی و سیراوییه‌ی میژووی خیزانه‌که‌یان بییه‌ش نه‌بن. له و هه‌شت ساڵ و نیوه‌دا که‌سیان له و باوه‌په‌دا نه‌بوون چیرۆکه‌که‌ی سه‌وسه‌ن ترۆپکیکی وا ئه‌فسانه‌یی تیدا بێت. ئه‌وه‌ی خه‌لکانیکی زۆر به شادییه‌وه دوا‌ی کاروانه‌که که‌وتوون، ئه‌وه‌ی هه‌ندیک به ئالای کوردستانه‌وه له‌گه‌ڵ بالنده‌کاندا ده‌پۆیشتن مایه‌ی سه‌رسامی خودی فیکره‌ت گۆلدانچی بوو، کاروانه‌که نزیک‌ی سه‌عات شه‌ش و نیوی ئیواره‌گه‌یشته کۆلانی مائی سه‌وسه‌ن، سه‌دان که‌س له‌گه‌ڵ که‌ژاوه‌ی بالنده‌کاندا ده‌پۆیشتین، نا... نا، وه‌ک گوتم پێشتر له میژووی شاره‌که‌دا ئاوها بالنده‌ خه‌لکی به‌خۆیه‌وه سه‌رقاڵ نه‌کردوه. جه‌نجالییه‌ک بوو مه‌پرسن. له و پۆژه‌وه ئه‌و کۆلانه‌مان ناونا «کوچه‌ی بالنده‌کان»، مائی سه‌وسه‌نیشمان ناونا «مائی بالنده‌کان». که کاروانه‌که گه‌یشته پێشده‌می مائی گۆلدانچی، سه‌وسه‌ن به هاو‌پیتی هه‌ریه‌ک له فیکره‌ت و عیزه‌ت گۆلدانچی بۆ پێشوازی گه‌په‌ده دوور و لاته‌که هاته‌ده‌ری، جگه له مه‌نگوپ که به‌ت‌نیا له ماشینه‌که‌دا مایه‌وه، هه‌موو سه‌رنشینانی ماشینه‌که دابه‌زین. کامه‌ران جلیکی کوردی قه‌شه‌نگی پۆشیبوو، گه‌لیک له به‌یانی بۆشناختر و جوانتر و پیاوانه‌تر ده‌ینواند، بێته‌وه‌ی بشله‌ژیت، بێته‌وه‌ی وه‌ک جاران قه‌ره‌بالغی زمانی بیه‌ستیت، یه‌که‌مجار به حورمه‌تیکی مه‌ردانه‌وه ته‌وقه‌ی له‌گه‌ڵ دوو پیاوه‌که‌دا کرد و پوو‌یکرده سه‌وسه‌ن فیکره‌ت و گووتی «خانم پێز و حورمه‌تی زۆرم... خۆشحالم دوا‌ی ئه‌م هه‌موو ساڵه ته‌ندروست و سه‌لامه‌ت ده‌تبینمه‌وه، من ئه‌م‌پۆ به‌یانی گه‌یستمه‌وه شار، پتر له هه‌شت

سالة بۆ تۆ بهم دونيايه دا وئلم، خۆم به بهخته وه رترین مړوڤی ئەم زه و بیه ده زاتم که توانیم بالنده کان به سهلامه تی بگه ینمه وه ئەم شاره و تا بهر ده رگای ئیوه بیان هینم، ئەوه کللی هه موو قه فه زه کانه خانم، ئەوه کللی هه موو قه فه زه کانه، هه زه که م له بهر چاوی خه لکی به پزنی ئەم شاره بیده مه دهستان. خۆت ده توانیت یه ک به یه ک سه یریا بکه یت... له م ساته به دواوه سه وسه ن خان هه موو ئەم بالنده مه مۆکی تۆن».

هه موو بینیمان که به ندیک کللی گه وری ده رهینا و به پزنی زۆره وه نوشتایه وه و کللیه کانی دایه ده ست سه وسه ن فیکره ت، که گه لیک په شوکا و و نامۆ ده رده که وت، له کاتیکدا هه مووان به خیره اته وه ی کورپه که بیان ده کرد، ئەو هه چی نه گووت، به لام به جوړیکی سه رسامانه سه یری کامه رانی سه لمای ده کرد، هه موو دلنیا بووین ئەو جوړه سه یرکردن و نیگایه هینده ی تر ناگر له کامه ران به رده دات. له ناکا و کامه ران سه یری هه موومان ی کرد، ناوړیکی خیره اش ی له قه فه زه کان دایه وه، وه ک ئەوه ی شتیکی بیرچوو بیت پوو یکرده یه کیک له قه فه زه کان و کللیکی جیای ده رهینا و ده رگا که ی کرده وه و چووه ناوه وه و له وئ له گه ل بالنده یه کدا هاته ده ری. مه لیکی شیوه کوتر، به سه ره شت و سه ریکی خۆله میشی کاله وه، نه یریک باله کانی سه پی بوون، کو مه لیک که وانه ی قاوه بیان له سه ر بوو، سنگیشی سه پی سه پی بوو، به لام له ناوه راستیدا ئەو سه پیتییه دا په له یه کی سوور هه بوو، وه ک ئەوه ی خوین له سینه ی هات بیت و دایدا بیته سه ر په ره کانی.

کامه ران بالنده که ی به رز کرده وه و پیشانی هه موومانیدا و گووتی «ئمه ناوی کوتری سینه زامداره، که له ئەزه له وه به م په له سووره وه دیته دونیا وه... له بالنده کانی ترم خۆشتر ده ویت، خانم ئەمه بیان دیاری تایبه تی منه... دیاری تایبه تی منه... گه ر شووت به من کرد یا خود نا، ئومیدم ئەوه یه ئەم بالنده یه له ژووری خۆتدا هه لگریت و هه رکاتیک ئەوت بین ی بیر له من بکه یته وه».

هه موو گویمان لیبوو که سه وسه ن بالنده که

ده‌گریت و سه‌یریده‌کات و بۆنیده‌کات و ده‌لئیت «گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا... گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا». سه‌ره‌تا هیج تئنه‌گه‌یشتین... هیج، وامانده‌زانی کیزه‌که خه‌ریکه ده‌که‌ویته و پئینه و دۆخیکی نانا‌سای تووش‌بووه، به‌لام سه‌ری به‌رزکرده‌وه و سه‌یری کامه‌رانی سه‌لمای کرد و به‌ئه‌سپایی گوتی «کۆتری سینه‌زامدار، گه‌لێک جوانه... به‌لام ناوه لاتینییه‌که‌ی گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکایه... گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا، ته‌نیا له‌سه‌ر یه‌ک دوو دوورگه‌ی بچوک له‌ دوورگه‌کانی ئهنده‌نوسیا ده‌ژی، له‌وه بقرارزیت له‌ هیج شوینیکی تری جیهاندا نییه...». وشه‌کان به‌جۆریک له‌ زاری خۆشبوون، هه‌ندیک له‌وانه‌ی له‌ ده‌وری که‌ژاوه‌ی بالنده‌کان وه‌ستا‌بوون، له‌و که‌سانه‌ی هه‌ر به‌ فیتره‌ت له‌به‌ر سیجری ئافره‌تدا لاوازن خه‌ریکبوو ببورینه‌وه. سه‌وسه‌ن ساده‌ خۆی گۆرپبوو، مه‌کیاجیکی کال و ته‌نکی کردبوو، کراسیکی سپی بیملوان و پانتۆلیکی ره‌شی له‌به‌ردابوو، به‌لام یه‌ک په‌فته‌ی مۆری له‌ گه‌ردنی ئالاندبوو، ئه‌و په‌فته‌یه‌ جوانییه‌کی وه‌های پتبه‌خشیبوو، نه‌مانده‌توانی چاوی له‌سه‌ر بگوازینه‌وه و سه‌یری شتیکی دیکه‌ بکه‌ین. دلنیا‌م هه‌موو ئه‌وانه‌ی گومانیا‌ن له‌ جوانی سه‌وسه‌ن فیکره‌ت هه‌بوو، گه‌ر ئه‌و ئیواره‌یه‌ بیانیدیایه، ده‌یانزانی چ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یا‌ن کردوه. سه‌وسه‌ن ئه‌و ئیواره‌یه «کۆتری سینه‌زامدار» سی له‌ ده‌ست کامه‌ران وه‌رگرت و گوتی «کامه‌رانی سه‌لما، شووت پتبه‌که‌م یاخود نا، ببیت به‌ هاوسه‌رم یاخود نا ئه‌م بالنده‌یه تا مردن له‌گه‌لمدا ده‌مینتیه‌وه... تا مردن».

سه‌وسه‌ن له‌گه‌ل باوکی و مامی «دواتریش دکتۆر په‌فعت چووه ریزیا‌نه‌وه» به‌سه‌ر بالنده‌کاندا گه‌پان. تا ئه‌و ئیواره‌یه نه‌مانده‌زانی سه‌وسه‌ن چ کچیکی زیره‌که، چ شاره‌زایه‌کی گه‌وره‌ی دونیای بالنده‌کانه. ده‌چووه به‌رده‌م هه‌ر قه‌فه‌زێک، سه‌یریکی بالنده‌که‌ی ده‌کرد و وه‌ک زانایه‌کی گه‌وره‌ی بالنده‌ ناوه لاتینییه‌که‌ی ده‌گوت، ئه‌و ناوه‌ درێژ و ئالۆژ و دووبه‌شانه‌ی له‌ گۆی ئیمه‌دا تابلێی قورس ده‌زینگانه‌وه، له‌ به‌رده‌م

یه کیک له قه فهزه کاندایا هواریکرد «نارتیکورنیس کلامۆسۆس... خوای گه وره یه کیکه له بالنده ده گمه نه کان که به ره و نه مان ده چیت، یه کیکه له هه ره بالنده شه رمن و ده گمه نه کانی دونهیا، که له سه ر پوو به ریکی زۆر بچوک له باشووری خۆرئاوای ئوسترالیا و هه ندی ژماره ی که میشی له خۆره لاتسی ئه و ولاته دا ده ژین... ده نگیکی به رز و پر نه غمه ی هه یه... خوای گه وره چی ده بینم، نارتیکورنیس کلامۆسۆس».

چه ند قه فه ز نه ولاتر، پیکه نی و بالنده یه کی بلند و بالابه رزی نیشاندا ئین که به له ش و بال له دال ده چوو، قاچی وه ک له قله ق درژیوو، به لام بنرانه کانی نه ستوو و کلاوپه ریکی قه شه نگیشی له پشتی سه رییه وه هه بوو. گووتی «ئه مه سه کرتیره، له زۆریه ی زمانه کاندایا به سه کرتیر ناویده نین، چونکه کلاوه که ی سه ری له و په ره موچه ده چیت که نوسه رانی کۆن ده یانخسته پشت گوئیانه وه، له توخمی داله، له و گیاوگۆلانه دا ده ژی که له خوار بیابانه کانی نه فریقاوه سه وزیوون، چنگیکی زۆر به هیزی هه یه، بالنده یه کی مارکوژ و مارخۆره، به و قاچه به هیزانه ی ده کیشیت به ماره کاندایا تا پۆحیان ده کیشیت، پیاکیشانیکی ترسناکی هه یه، گه ر به ر مۆفیش بکه ویت برینداریده کات... ناوه لاتینییه که ی سه کیتاریۆس سیرپه نتاریۆسه... ته ریکی جوان، به لام ترسناکه... وانیه کامه ران؟».

کامه ران به حورمه ته وه سه ریکرد و گووتی «هه موو زانیارییه کانت ته واون خانم... بالنده یه کی نه مین نییه، مۆف ده بییت خۆی له چنگه تیژ و قاچه دریزه کانی بیاریزیت... زۆر پاسته خانم، بالنده یه کی پیاده په وه، شه ق هاوژیژیکی بیهرحه مه، وه کو تریش به سه عاتی دووردریژ به پی به ناو گۆگیادا ده پوات، پراوده کات و پیاسه ده کات، ها خانم... پراوده کات و پیاسه ده کات. له م قه فه زه دا دلسی زۆر خوش نییه، به لام چاری نییه، خۆی ده زانیت که چاری نییه».

یه که یه که سهیری هه موو بالنده کانیا ن کرد، سه وسه ن باسی زۆر له

بالندہ کانی بۆ کر دین، ئه وه یه که مجار بوو بیبیین که به وجۆره ده کریتته وه به وشیتوه گهش و دهنگه ساف و روخساره بیگه رده سه یرمانده کات و بۆمان ده دویت، هه موو هه ستمان به به خته وه رسی کرد... به خته وه ریه که له و چه شنه ی مرۆف له گه لیدا بیری ده چیتته وه بۆ به خته وه ره . فیکرته گولدانچی و عیزه تی براشی له دیمه نی ئه وه هه موو بالنده سه یر و ناوازه یه سه رسامبوون . دکتۆر ره فعه ت به نیگایه کی تیزه وه، به چاوی پزیشکی که وه که به وردی ته ماشای نه خۆشیک ده کات، سه یری بالنده کانی ده کرد، دکتۆر گه رچی کورپکی گه نچ بوو، به لام که مه که مه خه ریک بوو ورگی داده نا و چاوشی به ختیرایی کزده بوو، پۆژ دوا ی پۆژ شیوه سه یرکردنی پزیشکه پیره کان به نیگایه وه ده رده که وت . هه موو هه ستمان کرد به گومانه وه سه یری بالنده کان ده کات، به شتیک له ئیره ییه وه سه یری سه وسه ن ده کات، پتیه ی دیار بوو ده یه ویت له هه رچیگایه ک بیت، هه ر خۆی پیاوه زیره که که بیت که هه موو زانیاریه ک لای ئه وه ده ست پیده کات و لای ئه وه دوا یی دیت . دوا ی بیده نگیه کی دوو رد ریژ دکتۆر به ده نگیکی گومانای و به نیگایه کی ژیره وانکی له بن چاویلکه که یه وه گووتی «واهه سته ده که م ئیستا کیشه یه کی زۆر گه وره مان هه یه ... کیشه یه کی زۆر گه وره» . فیکرته گولدانچی سه یریکرد و گووتی «کیشه ی چی، جه نابی دکتۆر؟» . دکتۆر گووتی «کیشه ی شوین... جه نابی گولدانچی... کیشه ی شوین، ئه م هه موو بالنده یه له کوئی داده نییت؟» .

هه موو سه یری یه کدیمان کرد و گویمان لیبوو گولدانچی ده لیت «به لئی دکتۆر ره فعه ت هه ق به تویه کیشه ی شوین، کیشه یه کی گه وره یه ... زۆر گه وره یه . به لام ده بیت به هیمنی بیری لیبکه ینه وه، بۆ ئه مشه و ده شیت بالنده کان له هه وش ی مائی ئیمه دا بمیننه وه... بۆ ئه مشه و و چه ند شه ویکی دیش ده توانین له هه وش ی مائی خۆماندا جیگایان بکه ینه وه، به لام بۆ دواتر شوینی گه وره ترمان ده ویت» .

ناھنگه کانی ئەو شەوھ تابه یانی بەردەوام بوون . لەو سەردەمدا هیشتا
 غەریبی و کۆچکردن لە شاری ئێمەدا نەبوویوو بە شتیکی ئاسایی، هیشتا
 ھاتنەوہی غەریبان ھۆیک و بەھانە یەکی باش بوو بۆ ناھنگ، ئەمڕۆ
 پارزە سالی دوائ ئەو شەوھ، دوائ ئەوہی دەیان ھزار خیزان و کور و
 گەنجی ئێمە بەسەر زەویدا ئاوارەبوون و نیشتیمانیان بەجێھێشت، چیتەر
 ھاتنەوہی غەریبان بۆنە یەکی سەیر نییە و شتیکی نییە شایستە ی ناھنگ
 بیت . کہ لە ھاوینی سالی نەوہ دوچاردا کامەرانی سەلما گەراپەوہ، جیھان
 لە خە یالی ئێمەدا هیشتا شوینیکی سحراری بوو، جیگایە ک بوو پەر لە
 ئەفسانە، پرسیو لە شتی نەبینراو و نەبیستراو... ھەر کە سیک لە دنیاوہ
 بەرەو ئەم شارە ی ئێمە بەاتباہ، چیرۆکی سەیر و پەر نہیتی و نەبیستراوی
 بۆ دەھیناینەوہ . ئەو پۆژە ی کہ کامەرانی سەلما ھاتەوہ ئێمە لەسەرەتای
 سەرھەلدانی ئەو پەتایەدا بووین کہ دنیا بناسین . ئەو شەوہ لە ژێر
 زەمینی ئوتیلە کە ی باوہ جاندا، شیتانە ترین ناھنگمان گێرا . مەنگور شیتانە
 مەسرە فیکرد، تا نیوہ شەو دوو کە بابخانە کە بابیان بۆ دەبزراندین، لای
 ھەموو مەشرۆب فرۆشەکان چی خواردنەوہ مان دەستکەوت کریمان، سەدان
 قوتو بیسی و کۆلای ئێرانیمان ھێنا، لە بەیانیشەوہ پاقلوہ خانە کانمان
 پاسپاردبوو پاقلوہ مان بۆ دروستبکەن . شەو یکی سەیریوو، ژێر زەمینی
 ئوتیلە کە ی باوہ جان کە سیک تری نەدەگرت، مەنگور باندیکی مؤسیقیشی

گرتبوو مۆسیقامان بۆ بژەنن و گۆرانیمان بۆ بۆلین. کامەرانی سەلما و مەنگوپ ھەردووکیان لەسەر مێزە گەورەکەى ئیمە دانیشتبوون. مەنگوپ گووتى «کوپنا، ئەمشەو خۆشتىن شەوى ژيانمە... لەو کاتەوهى لە دایکبووم دونیا قوونى تىکردوم و بەدەختى لەدوای بەدەختى دیتە سەر پىگام، بەلام ھەموو ناخۆشى ئەم چەند سألەم ئیستا تىپەپى... بە سەرى عەزىزى ھەمووان ئەمشەو شەوى ئەو یە ئیمە قوون بکەینە دونیا... شەوى ئەو یە ھەموو مەست بىن و کەس تا بەیانى پىگای مالى خۆى نەدۆزیتەو». مەنگوپ زۆر بە کەیف بوو، ئەو شەو بە کەمجار گۆتمان لیبوو گۆرانى بۆ گووتىن، پىشتەر نەمانبىستبوو مەنگوپ دەنگى خۆش بىت، بەلام سەرەتا «لەبەر نازى چاوازان» و دواتر «بابچینە سەر وەیس»ى گووت. بە دەستە تۆکنەکانى پەرداخى عارەقەکەى گرتبوو و بازووه خپ و ئەستورەکانى لەسەر مێزەکە دانابوو و گۆرانى دەگووت، چاوى لىکنابوو و بەدەنگىکى پى سۆز وشەکان لە دەمى دەھاتنەدەرى. مەنگوپ لەوانە نەبوو کە زۆر بخواتەو، کەمجار لە دوو پىک زياترى ھەلەدا، کەسێک بوو دەبویست ھەمیشە ئاگای لە خۆى بىت، ھەتا لەو شەو شەدا تەواو ئاگای لە خۆى بوو، کامەرانی سەلما و دوو ئىرانىیەکە لە ملاو لایەو دانیشتبوون. ئەو شەو ھەستمان بەو ھەموو گۆرانە قوولانەکرد کە سەفەر لەسەر شىوھى قسەکردن و سەیرکردن و جولاندنەوھى کامەران جىپھىشتبوو. ھەر ئەو شەوھش ئاشکرابوو کە بەدرىژاى ئەو ھەموو سألە، مەنگوپ مەسەرھى سەفەرى ئەم کوپەى بە نەینى کردو، ھەرچىبەکى کردو بۆئەبووھ تىن و تاوێک بدات بەم پىاوھ تا لە سەر پىگاکانى جىھاندا ون نەبىت، ئەوھى وەک پەيامى سەرھکى و گەورەى ژيانى خۆى تەماشاکردو. ئەو شەو ھەموو تىگەيشتىن کە مەنگوپ بۆ پەیداکردنى پارەى ئەم سەفەرە درىژە لە قاچاغچىتى عارەقەوھ بۆ ئىران ئالوھ، لە دزىبەکانى پىش راپەپىنەوھ ئالوھ، لە تالانىبەکانى دواى راپەپىندا بەشداربوو، دەستى لە ئاودیوکردنى

ماشين و كەلپەلە گىرنگەكانى ولاتدا ھەبووھ بۆ ئەودىو سنوور، چۆتە
 حىزىوھ بۆ ئەوھى ئاسان پارھى دەستبەكەوئىت. نەوھك ھەر ئەوھ بەلكو
 ھەك دواتر زانىمان كۆشكىكى ئۆز ئۆز گەورەشى كرىوھ و دایناوھ كامەران
 دواى ژنھىنان بچىتە ناوى. ئەو شەوھ مەنگوپ خۆى ھىچى نەگووت، بەلام
 لە پىگای قسەكانى كامەرانى سەلماوھ بۆمان دەرکەوت ئەو تەنبا بەو
 كۆمەكانە توانىوئىتى بە پىگادا بپوات و بە پارھى ئىمە لەنىوان شارەكان و
 ولاتەكاندا سەفەرىكرىوھ. بەلام ئىمە كى بووین... ئىمە لە مەنگوپ بەولاوھ
 كەسىتر نەبووین كە بە ناوى ھەموومانەوھ كۆمەكى ئەم كوپەى كىردوھ، بە
 ناوى ھەموومانەوھ نامەى بۆ نوسىوھ، بە ناوى ھەموومانەوھ تىن و ھىزى
 سەفەرى پىتەخسىوھ. ئەوشەوھ كامەرانى سەلما لە نىوان گۆرانیبەكاندا جار
 جار باسى جىھانى بۆدەكرىدین، جىھانى گەورە... كە ئەو ھەمووى بىنىبوو،
 پوبار بە پوبار، شار بە شار، جەنگەل بە جەنگەل. بۆ ئىمە ئەوھ گىرنگ
 بوو، كە باسى ژنە جوانەكانى سەر زەوىمان بۆ بكات، باسى ئەوھمان بۆ
 بكات لە كوئى شۆخترىن خانمى بىنىوھ و ئەم چەند ساللە چۆن ژياوھ و
 چى سەركىشىبەكى كىردوھ. كامەران گووتى كە لە ھەموو شارەكانى دۇنيادا
 ژن ھەبووھ ئامادەبوون لەگەلیدا بخەون، ژن لە ھەرە جوانترىن ژنەكانى
 سەر زەوى، بەلام ئەو جگە لە سەوسەن گۆلدانچى ئارەزووى نەچۆتە سەر
 ھىچ ژنىكى تر. كامەران دەستى دەخستە سەر شانى ھاوكارە ئىرانىبەكەى
 و پىدەكەنى و دەىگووت گەر حەزتان لە باسى ژنە، ھاوكارەكەم، ئەو
 دەتوانىت باسى ژنتان بۆ بكات، ئەو ئىنگلىزىبەكى بىگەرد و فەرەنسىبەكى
 باش قسەدەكات، ئەو لەگەل ھەموو ژنەكانى دۇنيادا خەوتووھ نەك من،
 من دەتوانم تەنبا باسى بالندەكانتان بۆ بكەم. ئا لەويادا ئىمە دەبووین بە
 دوو بەشەوھ، ئەوانەى حەزتان لە چىرۆكى كەيف و پاموسانە پوومانكرەدە
 لای ياوھرە ئىرانىبەكە و ئەوانەشى دەمانوىست شتىكى نوئى دەرىارھى
 جىھان فىزىبىن دەچوونە لای كامەران. ئەو شارەزایىبەكى گەورەى لە

بالنده كاندا په يداكردبوو، باسى توخمېكى بولبولى بؤ كردين كه به پؤلىكى
 گوره نير يهك ميان ههيه، مييهكى جوان و نازادار كه هر شهوه و
 دهچيته هيلانهى يهكيكيانهوه و سالى دوازه هيلكه دهكات و نيرهكان له
 برى مييهكه لهسر هيلكهكان كردهكون. باسى جهنگلئيكى كرد تهنيا
 جورئيكى تاييهت له قهلهپرش له نيويدههژين و ريگا به هيچ بالندهيهكى
 ديكه نادهن پووى تيبكات، باسى شارئيكى بؤ كردين ههموو بالندهكانى
 سپين، سپى ساده، بيئهوهى يهك خالى پرش لهسر پهريان بيت. باسى
 جوره شاهيتئيكى بؤ كردين له ناو خوئه ميشى گهرمدا نهبيت هيلكه ناكات،
 باسى لهقلهقيكى بؤ كردين دهنوكى ئالتونه و به هيچ راوكهريكى سر
 زهوى ناگيرئيت، چونكه هيندهى دهستى مرؤفى بهركهوت دهبيتته پارچهيهك
 له پهري سپى و وهك با بيبات پهرشدهبيتتهوه، جوره بولبولئيك كه نهگر
 مرؤف زياد له ده دهقيقه گوئى له خوئندنى بيت، هئدى هئدى لهشى
 خاودهبيتتهوه و خوئيكى وهها قوولئى ليدهكهوئت چند رؤزئيك له خهو
 ههئناستئيت. كامهران نهو شهوه باسى نهو قهلهپرشانهى بؤ كردين كه
 لهگهئل مردووهكاندا قسهدهكن و سوئندى بؤ خواردين كه خوئى يهكيك
 لهوانهى بينيوه و ههموو شتئيكى دهريارهى ژيانى باوكى لهدواى مهرك
 پنگووتووه، باسى نهو كوئرانهى بؤ كردين كه وهك مرؤف پرسه دادهنين
 و گوپرستانيان ههيه، باسى نهو كونهپهپوانهى گهر ههتاويان بهركهوئت
 يهكسره دهن به خوئه ميش. يهكيكمان ليپيرسى «هئى كامهران، هئى
 كورپهكى سهلما دؤلانى پيمبلئى لهم سهفهدا زياتر له هر شتئيك لهچى
 ترساويت، له چ جانهوهريك، له چ دپندهيهك، له چ نازلرئيك؟». كامهران
 دواى كهميك بيريكردنهوه گووتى «تاكه شتئيك ليپيرساوم نهوهبووه رؤحم
 له جيگايهك و لهشم له جيگايهكى ديكه بمرئيت، نهوه ترسى ههره گورهى
 ههموو ژيانم بووه». نهو شهوه ههموومان هئند سهرخوشبووين بهو قسهيه
 دامانه قاقاي پئيكهنين، چونكه نهوكات له مهستيدا وا بيرماندهكردهوه،

هیچ مروفنیک نییه له شی له جیگایه ک و پۆخی له جیگایه کی دیکه بمریت، له جه نجالییه دا قسه که ی کامه ران به هیمنی به سه ر هه مووماندا تیپه پری و هه موو وه ک نوکته یه کی ناجۆر وه رمانگرت. بیته وه ی بیریکه ی نه وه ده مانخواردوه و به تۆبه ت گویمان له چیرۆکی ئه و دوو پیاوه ده گرت، ده مانخواردوه و گۆرانیمان ده گووت، له گه ل مۆسیقا که دا خۆمان باده دا و له گه ل گۆرانیییژه کاندای گۆرانیمان ده گووته وه، له کۆتایی شه ودا هه موو شه که ت و مه ست و سه رسام نه مانده توانی له شوینی خۆمان بجولئین. له گه ل ئه وه ی زۆر زۆرمان خوارد و زۆر زۆرمان خواردوه، چه نده ها نه فەر که باب هیشتا له سه ر سینییه کان بیده ستکاری مابوونه وه، هه موومان تا ئه ندازه ی کویری مه ست بووین، به لام ده یه ها بوتله عاره ق و شه رابی ده ست لیته دراو هیشتا هه ر له سه ر میژه کان بوون.

که سمان نازانین که ی ئاهه نگه که ته واو بوو، که ی گه یشتووینه ته ماله وه و کن ئیمه ی بردۆته ناو جیگا که وه؟ ... به لام که به یانی هه ستاین دلنیا بووین له جاران زیاتر شت ده رباره ی دنیا ده زانین، له جاران زیاتر ئاره زوی ئه وه مان تیدایه که برۆین و شار و جه نگه ل و تافگه دووره کان ببینین... له جاران زیاتر ده نگیک له ده ره وه ی دیوار و شه قام و کۆلانه کانی ئه م شاره بانگیده کردین... هه موو به جۆریکی سه یر گویمان بۆ ده نگه ی بالنده کان تیزبوویوو، ئیواران به کۆلانی بالنده کاندای پیاسه مانده کرد بۆ ئه وه ی گویمان له خویندنی بولبوله کانی خانم بیته، گویمان له قیپه ی تووتییه کانی ئه و بیته، هه ستمانه کرد ده نگه ی ئه و بالنده هه واری دنیا یه کی پر ته لیسمه و به ره و خۆی بانگمانده کات، ده نگه ی سیه راوی کچانی ولاتانی دووره و بانگمانده کن... دوا ی بینین و بیستنی ئه و بالنده ده بوویه به پاستی برۆین و جیهان بدۆزینه وه... ئیمه دوا میله ته ی سه ر زه وی بووین که ده بوویه له مالی خۆمان بیینه ده ری و دووباره کیشوره دۆزراوه کان بدۆزینه وه، دووباره جه نگه له دۆزراوه کان و شاره دۆزراوه کان بدۆزینه وه.

بۆ پۆژی دوایی سهوسه ن له گه ل پرۆشه و مریه می پورزایدا هات بۆ بازارپ و لای دارتاشیک و دوو ئاسنگه ر کۆمه لیک قه فه زی تاییه تیان دا به کردن، پتر له سی و پینچ قه فه ز له هه موو جوړه قه واره یه ک و له هه موو شیوه چه شنیک، که ده بایه له ماوه ی ده پۆژدا هه موویان بگوازیینه وه بۆ مائی گولدانچی. هه ر له و پۆژه دا بوو پیاوانی ناو بازارپ سهوسه نیان ناونا خانم یان کچی بالنده کان. هه ر له و به یانییه شدا سهوسه ن له بازارپدا مندالیک یی زه رففرۆشی بینی پایدیه کرد و ده یگوت «کچی بالنده کان هات... کچی بالنده کان هات».

سهوسه ن سووریوو له سه ر ئه وه ی بالنده بچوکه کان، ئه وانه ی شوینی زۆر گه وریه یان ناویت، ئه وانه ی ده توانن پیکه وه بژین، ئه وانه ی ئازاری مرۆف ناده ن و ناشیته هوزاری خوشکه زای برینداریکه ن، له مائی خویدا و له به رچاوی خو ی بمیننه وه، ته نیا بالنده گه وریه کان ده بایه ده ریچن و له ده ره وه ی مال شوینیکی تاییه تیان بۆ بکریته. عیزه ت گولدانچیش مه خزهنیکی گه وریه و فه رامۆشکراوی له ده ره وه ی شار هه بوو، به جوړیک ی کاتی خستییه به ر ده ستی فیکره تی برای تا بیکه نه نیشته جیی بالنده کان. پۆژی دوایی کامه رانی سه له ما ده بایه ئیواره یه کی دره نگ بچیت بۆ مائی گولدانچی و گفتوگۆیه کی دوو قۆلی له گه ل سهوسه ن خاندان هه نجام بدات. کاتیکی پیی خسته مائی گولدانچییه وه، هه ستیکی به هیژ دایگرت

که ده‌شیت ره‌شه‌بایه‌کی قایم پێش ئه‌و هاتبیت و هه‌موو شتێکی له‌گه‌ڵ خۆیدا بردبیت، دیمه‌نی ماله‌که هه‌چی له‌و ماله‌ قه‌شه‌نگه‌ پازاوه‌یه‌ی جاران نه‌ده‌چوو که به‌درزایی سالانی سه‌فه‌ر، وینه‌که‌ی له‌ خه‌یالی خۆیدا پاراستبوو. ئه‌و ده‌مه‌ی پرپوو له‌ کورسی و میزی گران و په‌یکه‌ری کۆن و شتی به‌سامانبار و خشله‌ها، که چوووه قاتی سه‌ره‌وه و پیتی خسته ژووری کتێبخانه‌ گه‌وره‌که‌ش، له‌ خالیتی و بیده‌نگی هۆله‌که‌ سه‌رسامبوو، هه‌تا یه‌ک کتیبیش چیه‌ له‌وئێ نه‌ماوو، کورسی و میزێکی کۆن و قه‌نه‌فه‌یه‌کی پیر و ماندوو و قه‌ره‌ویله‌یه‌کی خه‌و له‌و سه‌ری ژووره‌که‌دا دانرابوون. له‌ شوینی خۆی وه‌ستا و سه‌یری سه‌وسه‌نی کرد که به‌ ئارامی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ی خۆیه‌وه سه‌یریده‌کرد. کامه‌ران سه‌رسامانه‌ هاواریکرد: «سلاو خانم... سلاو... به‌لام عه‌فوومکه... په‌نگه‌ که‌م ئه‌ده‌بی بیت، به‌لام... به‌لام تیناگه‌م... بۆ وایه، خانم... بۆ وایه... بمبوره، په‌نگه پرسیارێکی جوان نه‌بیت، به‌لام ناتوانم نه‌پرسم، ناتوانم نه‌پرسم. کوا ماله‌ قه‌شه‌نگه‌که‌ی جارانتان... کوا کتێبخانه‌ گه‌وره‌که‌تان... کوا په‌یکه‌ره‌ جوانه‌کانتان؟». سه‌وسه‌ن دڵنیاوو هه‌ر سه‌ی داخوازه‌که‌ ئه‌و پرسیاره‌ی لیده‌که‌ن. به‌ هه‌مینه‌یه‌وه پێشوازی لێکرد و تکایکرد له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌ کۆنه‌که‌ی دانیشیت، هه‌مان ئه‌و قه‌نه‌فه‌یه‌ی زیاد له‌ هه‌شت ساڵ له‌وه‌وبه‌ر شه‌ویک له‌سه‌ری دانیشتبوو... به‌لام ئیستا ماندوو و بێه‌ونه‌ق ده‌ینواند. سه‌وسه‌ن ئه‌مجاره‌ به‌ده‌ستی خۆی چای له‌ قۆریه‌یه‌کی ره‌ش بۆ تێکرد و به‌ده‌نگه‌ لاواز و کزه‌که‌ی خۆی گووتی «کامه‌رانی سه‌لما، تۆ زیاد له‌ هه‌شت ساڵه‌ پویشتویت، له‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ندین شه‌ری گه‌وره‌ پووینداوه... من خۆشحالم که تۆ لێره‌ نه‌بوویت، که جه‌نگی عێراق و هاو په‌یمانانه‌کان پوویدا، به‌خۆم گووت سوپاس بۆ خودا که که‌سیان لێره‌ نین... که‌سیان ناچار نین له‌و شه‌ره‌ پێسه‌دا به‌شدارین. که‌ پاره‌پین پوویدا و هه‌زه‌کانی سه‌دام تێکشکان، دۆعامده‌کرد که به‌س نیه‌ تۆ لێره‌ نیت، ده‌مزانی تۆ لێره‌ بوویتا به‌ شیتانه

خۆت دهخسته ناو هه موو ئاگره كانه وه ... هه موو شه قامه كانى شار، هه موو جىگاكانى شه پر ده گه پام و ده ستم له سه ر دلّم بوو و ده مگوت به س نيه كامه رانى سه لما ليره نيه . ده مگوت به و خوايه ليره بايه، به دلنبايه وه ئىستا له گه لّ جه نگاوه ره كاندا شه پرده كرد . هه موو كاتىك كامه رانى سه لما، هه موو كاتىك ... گه ر هه ر شتىك بوويّت، ده ستم گرتووه به دلّم وه و گووتووه به س نيه كامه ران ليره نيه . به س نيه ئه و ليره نيه خۆى بخاته ناو ئاگره وه . ئىتر ئىمه له و نيوه نده دا زۆر هه ژار بووين، باوكم چىتر موچه ي وه رنه ده گرت، ئه وه ي هه مان بوو خه رجمانكرد، خۆت ده زانى گولدانچى خه رىكه ته واو پرده بيّت ... ناتوانىت كاريكات، كه گه راپينه وه بۆ كوردستان بۆئوه بوو پشووبده ين، بۆ ئه وه ي هه موو پۆزانى ناخۆشى به غدامان له بىرچىته وه، گولدانچى تواناي كارى نيه و منيش تواناي كارم نيه . له شارىكى وه ك ئيره دا كه له ده ره وه ي نونبايه بۆ كچىكى وه ك من چى هيه بىكه م ... هىچ ... جگه له وه من به رده وام نه خۆشم . له به رئه وه ده بوو هه موو شتىك بفرۆشين ... هه موو شتىك، به لام ده مه ويّت گويم له تۆ بيّت، ئه م شاره جگه له حىكايه تى ناخۆش هىچى ترى تيدا نيه، تۆ باسى جيهانم بۆ بكه ... چه زده كه م بزانم تۆ دونيات چۆن بينى؟ ... ها .. ده بينىت، منيش چىتر ئه و كچه نيم كه هه شت سالّ و نيو له وه ويه ر هه بووم ... پىمبلىن په شيمان نيت له وه ي به و چه شنه و ئه و هه موو ماويه به سه ر زه ويدا ئاواره بوويت ... پىمبلىن هه ندئى جار له من توپه نه بوويت و رقت لىم نه بووه كه تووشى سه فه رىكى وا درىژم كردىت ... ها پىمبلىن، من هه شت ساله هىچ شه ويك نيه خه وم به هه ر سىكتانه وه نه بينىيّت، زۆريه ي وه خت تۆم له به له مىكدا ده بينى، به له مىكى سه وز ... ئاه، به لام كاتى خه ون نيه، وانىيه، ئىستا ئه وه تا له به رده ممدايّت و ده تبنىم ... وانىيه» .

كامه ران هه ر وه ك جاران به خه نده كانى سه وسه ن، به نىگا سافه كه ي

و سه ير كرده نهرمه كانى، به و دهنگه ئىچگار هيمنه ي كه پئنده چوو دهنگى مه خلوقىكى سر ئم زه مينه نه بيت سر سامبوو. ئاسان هه مان ته زوى خو شه ويستى جارانى له دلى خويدا نوزيبه وه، هه ستى كرد هه له ي نه كردوه له وسه رى زه مينه وه بۆلاى ئم ژنه هاتۆته وه. هه له نه بووه دريژترين سه فەرى به دونيادا له پئناوى ئم ژنه دا كردوه. ئىستاش كه به رامبه رى وه ستابوو هه مان ئه وه سه ته ي هه شت سال له مه ويه رى هه بوو كاتىك له به رده مي دا سوژده ي برد و گووتى «شوم پيىكه». ئىستاش ده يتوانى هه مان شت بكات، به لام نه مرؤ زياتر له هه ر شتىك ويقارى پئويست بوو، هه ردوو كيان به شى خو يان كامل بوويون. كامه ران له و ماوه يه دا گورابوو، ده يتوانى هيمنتر بيت و جوانتر قسه بكات، به دريژايى ئه و چەند ساله يا وه ره ئيرانيه كه ي و هاوړپكانى له مسه ره و سه رى زه ميندا باشتر فيرى نوسين و خو يندنه وه و قسه كردنيان كردبوو. كه به رامبه ر سه وسەن وه ستا ده يزاني له ساتيكي وادا، ته نيا وشه فرياي ده كه ويئت، ته نيا وشه. ئه و ساله دوورودريژانه ي سه فه ر فيريان كرديوو كه وشه ته نيا پاسپورتى راسته قينه ي مرؤفه. به سه وسه نى گووت «نا سه وسەن خان، بيرمنايه ت له توپه بوويتم. پئويست ناكات باسى پاره كانت بو بكم چه نده ناخوشبوون، جارنيان جووتيارىكى هيندى پيىگوتم گرتنى هه نديك بالنده له گرتنى تيشك نه سه متره، من قه ت قسه ي ئه و پاره ره هينديهم بير ناچيته وه. ته نيا دواى سه فه ريكي وادوورودريژ ده توانم به دلنيايه وه بلنم كه مرؤف و بالنده له دوو دونياى جياوازدا ده ژين... زه وي خانم، جيگايه كى جوانه، هه موو جيگايه كى جوانه... هه موو مه خلوقىكى جوانه، به لام هه زم نه ده كرد زور بير له و هه موو جوانيه بكه مه وه، عه قلى ئه وه م هه بوو، زور بير له و هه موو جوانيه نه كه مه وه. گه ر زور بيرم له جوانى بكردايه ته وه ونده بووم... به لام ده مزانى تو بويه منت ناربه تا دونيا بيىم. من ده مزانى، دلنيام دووانه كه ي تريش ئه وه ده زانن كه تو بالنده كانت ناويئت،

تۆ ده ته وئيت دونيا ببينين، يادگار ييه كى گوره مان هه بيئت ... كه پيربووين، شتيكى گوره مان هه بيئت بيگيرپنه وه . كه مندالمان بوو، باسى دونيايان بو بگهين، هه موو دونيا . من وام بير ليده كرده وه، زور شه و كه له ئوتيلى شارىكدا سهرم ده نايه سهر سهرين، ده مگوت گهر مرؤف باوكيكي هه بيئت، باسى هه موو دونياي بو بكات، باشته له باوكيكي كه ته نيا باسى شارىك يان گونديكى بچكوله ي بو بكات، گهر باوكيكي هه بيئت هه موو شوينه كاني بينيبيئت باشته له باوكيكي هيجى نه ديبيئت ... من له وه سه فاره په شيمان نيم ... به لام رهنگه نه توانم جار يكي تر سه فهر يكي ترى وه ها بگه مه وه . سه وسه ن به نيگايه كى غه مگينه وه سه ير يكر د و گوتى « به لام پيمبلئ نه ي چيرؤكى زورت پييه بو من ... چيرؤكى زور ؟ » .

كامه ران به پيكيه نينه وه گوتى « سه وسه ن خان، نه گهر شووم پييكه يت، به شى هه موو شه وه كاني ژيان چيرؤكم پييه ... به شى هه موو شه وه كان » سه وسه ن گوتى « كامه ران پيمبلئ بيرت له وه كرده وه نه گه رييته وه، به خه يالته دا هات، برؤيت و پشت له هه موو شتيك بگه يت و واز له بالنده كان به ينيت و نه گه رييته وه ؟ » .

كامه ران گوتى « نا خانم ... گهر سهر راست بم له گه لته دا بيرم له شتى وانه كر بوته وه، به لام ده مويست سه فاره كه م ته واويكه م، به راستى ده مويست ته واويكه م . هه ستمكر د تۆ بالنده كانته به جور يكي وا دابه شكرد وه، مرؤف ناچار بيئت زور ترين شار و زور ترين دارستان ببينيت . منيش گوتم مادام خانم واى ده وئيت با به وجؤره بيت . نا نه مده توانى نه گه ريته وه، گهر بالنده كانيشم نه گرتايه ههر ده گه رامه وه، چونكه زور بيرى هاوړيكانم ده كرد، بيرى مندالى خؤم ده كرد، ده مزانى گهر به ده ستى به تال بگه ريته وه به وه تووشى ئابو و چوون يكي گهره ده بم به لام ههر ده هاتمه وه، نا خانم گهر هيجيشم راونه كر دايه ههر ده هاتمه وه . به لام گهر وا بو وايه، پووم نه ده هات خؤم له به رده مى تۆدا ئاشكرا بكه م، نه و كات خه مى خؤم هه لده گرت

و ۋەك چەقۇكىشەكەى جاران دەژيام... نا خانم، شوينم بەلاۋە گرنگ نەبوو. نا سەوسەن خان، ئەۋەم بەلاۋە گرنگ نەبوو كە لە شەر دوورم، ئەۋەم بەلاۋە گرنگ بوو كە لە تۆ دوورم. من كورپىكى زۆر خوئىندەۋار نيم، تۆ ئەۋە دەزانيت... زۆر جار لە خۆم دەپرسم چى لەم سەفەرە فېرىووم... خانم پۇژىكىيان ھەستەمكرد قوول لە نيازى تۆ تىگە يىشتووم، بە ھەموو نەخوئىندەۋارى خۆمەۋە لە نيازى تۆ تىگە يىشتووم. پۇژىك لە دارستانىك لە ئوستراليا، بۆ بالندەيەك دەگەرام ناوم نابوو مەلە قاقا، چونكە دەنگى خوئىندەكەى لە دەنگى قاقاى مرؤف دەچىت، تەنيا لە دارستانەكانى ئوسترالياشدا دەژى، من لە ھېچ جىگايەكى تىرى زەۋيدا نەمبىنيۋە، بالندەيەكى مارخۆرە خانم، تەيرىكى زۆر گەۋرە نىيە، تۇژىك لە كۆتر گەۋرە ترە، ترسنۆكىش نىيە خۆى زۆر دەردەخات و ئاسان دەگىرىت. من جووتىك لەو تەيرانەم گرت، ماۋەيەكى درىژم بېرىوو بۆ ئەۋەى بيانگە مەن و بىيانگرم، بەلام دەنگى قاقاكانىيان خەلكى زۆر سەغلەندەكرد، كە لە كەشتىيەكى كۆندا لە ئوسترالياۋە بەرەۋ ھىندوستان گەرامەۋە، بە شەۋ ھىندە قاقاىيان لىدەدا، سەرنشىنانى كەشتىيەكەيان ۋەپزكردبوو، ئىدى يەكىك ئاۋى ژەھراۋى دانى و دەم و دەست مەلە قاقاكانم مردن. ئەۋ شەۋە تىگە يىشتم ژيانى بالندەيەك چەند نرخی ھەيە، چەند گرنگ و مانادار و گەۋرەيە. تىگە يىشتم تۆ بۆچى منت بۆ ئەم سەفەرە نارودە... ئەۋ شەۋە كە مردنى ئەۋ دوو بالندەيەم بىنى لەۋە تىگە يىشتم تۆ دەتەۋىت نرخی ژيان بزاتم... لە پاراستنى ژيانى تەيرەكانمدا ماندووبىم... ئەۋكات زانيم كە چ ھەلەيەكى گەۋرەم كىردە كاتىك چەقۇم لە مەنسور ئەسرىن داۋە، لەۋانەيە گەر من ئەۋ چەقۇيەم لە مەنسور نەدايە كەسمان پىۋىستىمان بەم سەفەرە درىژە نەبوۋايە... لەۋانەيە خانم... لەۋانەيە تۆ ئىمەت نارديبىت بۆ ئەۋەى فېرى رېزى ژيانىن... چوزاتم سەوسەن خان، لەۋانەيە بەۋجۆرە بىت. من كە ئەۋ چەقۇيەم ۋەھا شىتانه لە مەنسوردا، تۆ

تیگه یشتی ئیمه چند بیحورمهت سهیری ژانی یه کتر دهکین، ها نه وه سزایه کی گه وه بوو که بپوین و ههشت سال شه و پوژ بالنده کانمان له مردن بپاریزین. ئیستا من که پیزی ژانی بالنده یه کی بچوک ده گرم، ئیدی چون پیزی ژانی مروّف نه گرم... سه فیری نه وه ههشت ساله م خانم بوخوی بیرگردنه وه یه کی دوووردیژ بوو له بالنده کان، خه میکی پوژانه بوو بۆ پاراستنی نه وان... ده بوو پیزی ژانیان بگرم. له هر شوینیک بوو یتم خه می ژانیانم خواردوه، دیاره له وه ههشت ساله دا ژور له تهیره کانم مردن، به لام هه میشه وامده کرد نیر و میه کم هه بیت، جووتیک هیلکه م بۆ بکه ن و به چکه م بۆ دروستبکه ن. ئا به وجوره بوو، ئا به وجوره ژور توخمم ده پاراست».

سه وسه ن چایه کی بۆ خوی تیگرد و به هیمنی خواردییه وه و به رده وامیش سهیری کامه رانی سه لمای ده کرد، نوای ئیستیکی کورت گووتی «کامه ران، ئیستا ده توانیت که س له پیناوی مندا بکوژیت؟».

کامه ران گووتی «نا خانم، مروّف که به جیهاندا گه را، که به پاراستی به جیهاندا گه را، مه به ستم نه وه یه که له پوخله به ره کانی تر نریک بووه وه، ناتوانیت که س بکوژیت. که وات لیها ت مردنی بالنده یه ک ئازارت بدات، ئیتر حورمه تی ژانی تریش ده گریت. تو له یه که مجاره وه ده تزانى من توّم خوشده ویت، له و باوه په دا نیم تو منت خستبیتته بهر سه فه ریکی وادریژ تا نه و خوشه ویستییه تا قیبه که یته وه. تو هر له یه که م جاره وه ده تزانى من توّم خوشده ویت... هه موو که سیش نه وه ی ده زانی. تو بۆیه منت نارد، تا بژیم و نه کوژریم و ژیان ببینم... من کابرایه کی شاره زا نیم... شه ویکیان دانیشتم و ژور سهیری تهیره کانم کرد، ژور ژور سهیرمکردن... نوای ده یان سه عات سهیرکردنی نه و بالنده نه تیگه یشتم که تو ده ته ویت من ژیان ببینم نه وه ک دنیا... ده زانی خانم چ ههستیکی سهیره که بالنده یه ک ده گریت، چ ههستیکه که په نجه ده خه یته سه ر دلای و لیده دات، که ته ماشای چاوه

ترساۋەكانى دەكەيت، كە دەبىنىت لە ترسا پەرەكانى دەۋەرئىت... ئا لە و كاتانەدا بە پوونى تىدەگەيشتم بۆ بەم پىگا گەورانى دۇنيادا وئىلم، دەمزانى تۆ دەتەۋىت پۆخلەبەرەكان پوو بە پوو ببىنم. ھەر ئەۋەى كە دەبوۋايە شەو و پۆز لەگەل بالندەكان بم، ئەۋەى دەبوۋايە بە ھەموو دارستانانەدا بېرۇم، ئەو ھەموو زىندەۋەرانە ببىنم... ئەۋە شتىكى تازە بوو بۆ من... لە راستىدا من زىان سەرساممدەكات نەۋەك دۇنيا... گەر بلىيت دۇنيات ببىنۋە دەلىم نا، لەبەرئەۋەى لەسەفەرەكەمدا زۆرىيەى كات خەرىكى سەيركردنى زىندەۋەران و بالندەكان بووم... ئىستا ناتوانم بالندەيەكىش بكوژم... بەراستى ناتوانم، گەر تۆش داۋام لىبەكەيت ناتوانم...».

سەۋسەن ھەستا و چوۋە پىشەدەمى كامەرانى سەلما و گووتى «ئەى ئىستا من چۆن دەبىنى، كامەرانى سەلما دۋاي ئەۋەى كە ھەموو ژنى دۇنيات ببىنى، دۋاي ئەۋەى كە بە زەۋىدا سەفەرتكرد، ئىستاش من ھەر ۋەك جاران دەبىنىت... ھەر ۋەك جاران؟».

كامەران خۆى راستكردەۋە و سەيرىكى سەۋسەنى كرد و گووتى «چوۋىتتم بۆ ھەر ۋالاتىك بەۋردى سەيرى ھەموو ژنەكانم كىردە، بەۋردى لە جوانىيان پاموم، بەلام سەۋسەن خان، من دۇنياتدەكەمەۋە، لەسەر ئەم ئەستىرەيە تۆ لاي من لە ھەر كەس پىر ئەفسون تىرت، پەنگە جوانترىن ژنى دۇنيا نەبىت... ئا خانم لە راستىدا جەزم لە ۋقسانە نىيە، بلىم جوانترىن بالندەى دۇنيا، دەنگ خۆشتىن بولبولى دۇنيا، جوانترىن ژنى دۇنيا، باشترىن پىساۋى دۇنيا... ئا خانم... كە مروز دۇنياي ببىنى، مەبەستم لەۋەيە كاتىك بە راستى دۇنياي ببىنى، ۋاز لە ۋقسانە دەھىنىت. من بەردەۋام ۋىنەكەى تۆ لە بەرچاوم بوو، ئەۋە بەسە كە ھىچ ژنىكى دۇنيا نەيتۋانى ئەو ۋىنەيەم لە بەرچاۋ بىرپىتەۋە... ھەتا ھىچ بالندەيەك... ھىچ نىمەنىكى جوان، ئەۋە لاي من لە ھەر شتىك گىرنگىر بوو، بەسەرزەۋىدا دەپۆيشتم و تۆ لەگەلمدا بوۋىت. شەو و پۆز تۆ

لەگەڵمدا بوویت... کە سەیری بالەندەیهکی جوانم دەکرد حەزەمەکرد تۆم لەگەڵمدا بیت، کە خواردنیکی تاییهتی و خۆشم دەخوارد دەمویست تۆ لەگەڵمدا بیت، هەتا کە ژنیکی جوانم دەبینی دەمویست تۆ لەگەڵمدا بیت تازانم تۆش بەوجۆرە جوان دەیبینیت».

سەوسەن لە بەردەم کامەرانی سەلمادا وەستا و گووتی «کامەران دەستتم بەرئ... تکایە دەستتم بەرئ»

کامەران بە سەرسامی سەیریکرد و گووتی «فەرموو خانم، فەرموو».

سەوسەن بەهێمنی دەموچاوی لە دەستی کامەران نزیککردهوه، کامەران بۆ ئیستیک وایدەزانی دەستی ماچدەکات، بەلام بینی لەسەرەخۆ، زۆر لەسەرەخۆ چاوی لیکدەنیت و بۆنی دەستی دەکات، بۆنکردنیکی زۆر قوول و دەلێت «وای خویە... وای خویە». بە هێمنی پوخساری لە هەموو لەشی نزیککردهوه و بۆنیکرد، بۆنی بە سینەیهوه کرد، بۆنی بە گەردنیهوه کرد، بۆنی بە دەموچاوییهوه کرد، بۆنی بە قژییهوه کرد و زۆر زۆر بە ئەسپایی گووتی «وای خویە... وای خویە... ئەوه خۆیهتی... بۆنی دنیا... بۆنی پاستەقینەى دنیا...». جار دواى جار وهک بۆنی گولێک بکات، چاوی لیکدەنا و بۆنی کامەرانی دەکرد و بە ئەسپایی وهک چرپهیهکی ناسک و ئەفسوناوی دەیگوت «وای خویە... وای خویە». ئینجا هەڵدەستا وهک ئەوهی زۆر ماندووبیت بە هێمنی لە ژورره که دەچووهرئ، کامەران گوئی لە دەنگی پیللوهکانی بوو لەسەر کاشی ژورره که، گوئی لیبوو بەپله که کاندای چووهرئ. سەوسەن پۆیشت و وهک ئەوهی گژییهکی گهوره لە خۆی دەریکات دەموچاوی شت، دەبایه شتیک فینکیکاتهوه، بەردەوام لە ژێر لیوی خۆیهوه دەیگوت «وای خویە... ئەوه بۆنی دنیا... بۆنی پاستەقینەى دنیا لەسەر لەشی پیاویک... وای خویە...».

ماوهیهکی ویست تا ئارام بووهوه. بۆ ئیستیک لە چێشتخانه که دا خۆی بە دروستکردنی چایهکی دیکه وه سەرقالکرد، چووهره ژورره که ی جارانی

خۆى و له بهر ئاوينه كه دا سه يرى خۆى كرد، هيچ كات له ژيانيدا به وجۆره
 پهنگى نه په رپيوو، هيچ كات. پروشه ي خوشكى ليپيرسى «سه وسه ن چيه،
 شتيك هيه؟». به بيتاراميه وه سه رى بادا و گووتى «نا هيچ نيه ...
 هيچ نيه». كه كاتيک د لنيابوو كه ميک هيمن بۆته وه گه رايه وه سه رى ...
 كامه رانى سه لما سه رنجى په رنگ په پين و تيکچوونه ناکاوه كه ي دا، به لام
 بيته وه ي تتيگات چيه تى سه يريکرد و بۆى پيکه نى.

دواى شه وه شته كان نارام پابوردن و ويقارى سروشتى خويان وه رگرت وه .
 شه و پۆژه بۆ هه ردووكيان پۆژيكي خۆشبوو، قسه كردن له نيوانياندا له
 قسه كردنى دوو كه س ده چوو هه موو ژيان به شيان نه كات شته كانى خويان
 بگيترنه وه . سه وسه ن فيكره ت و كامه رانى سه لما چه ندين سه عات له گه ل
 يه كدا مانه وه، له سه ر جهنگ قسه يانکرد، له سه ر خۆشه ويستى، له سه ر
 بالنده كان، له سه ر شه رى ناوخۆ، له سه ر چۆنيتى دروستكردنى قه فه زى باش
 و چه ندان شتى ديكه ش ... به لام سه وسه ن فيكره ت كه ته واو ته واو نارام
 بووه وه پيگوت دوا بريارى له مه سه له ي شوو كردندا كاتيک ئاشكراده بيت
 كه هه ردوو داواكاره كه ي تر گه رانه وه، په يمانى دايه كه باش ئاگاي له
 بالنده كان ده بيت و هه ر كاتيک شوينيكي گونجاويشيان هه بوو، كامه ران
 ده توانيت دووباره بيانبييت. كه كامه رانى سه لما هاته ده ره وه د لنيابوو
 كه سه رنجيكي باشى لاي سه وسه ن جيپه يشتوو ... سه وسه نيش هينده ي
 شه و پۆيشت وه ك شيت رايكرده خواره وه و باوه شى به پروشه ي خوشكيديا
 كرد و گووتى «واي چ كورپكي جوانه خوايه ... واي چ كورپكي جوانه ...
 له هه موو ته يره كانى دنيا جوانتره». پروشه به سه رسامى و خۆشيه وه
 سه يريکرد و باوه شى پياکرد و گووتى «پاستده كه يت سه وسه ن، كورپكي زۆر
 جوانه ... له هه موو ته يره كانى دنيا جوانتره».

پروشه له ژيانيدا سه وسه نى به وجۆره كراوه و گه ش نه بينبوو ... هيچ
 كات ... هيچ كات.

هه موو قه فهزه کانی یهک یهک به دهستی خۆی برده سه ره وه، بۆ شوینی کتیبخانه که ی جاران. پتر له بیست بالنده ی ورد و ده نگخۆشی جیا کرده وه و له و قه فهزه تازانه دا مالی بۆ دروستکردن. گهر هه ندی پوژ په رده ی ژوره که ی لابردایه، بۆ ئه وه ی پوناکی له بالنده کان بدات و په نجه ره کانی بکر دایه ته وه بۆ ئه وه ی هه وای نوێ وه رگرن، ئیمه له سه ر شه قامه که ی خواره وه و له پرگای ده لاقه ی په نجه ره که وه هه ندیک له بالنده کانمان ده بیینی. ئیمه تا مالی سه وسه ن له ویدا بوو ئیواران به به رده م ئه و په نجه ره یه دا پیاسه مانده کرد بۆ ئه وه ی گویمان له دهنگی سیحراو بییان بیت که هه میشه و هه میشه ده یانخویند... شه وانه هه ندیکیان ده یانخویند و به یانیان هه ندیکیان و نیوه پوان چه ندانیک ی تر و ئیوارانیش کۆمه لیک ی دیکه یان. هه ندی جار ماوه یه کی درێژ ته نیا بالنده یه ک ده یخویند و هه موو ئه وانی دی گوئیان ده گرت. هه ندی جاری دیکه ش چه ند بالنده یه ک پیکه وه یه ک میلۆدیان ده خویند و که م که میش هه مووان پیکه وه کۆرانیکی گهردونیان ده گووت. سه وسه ن هه ستیده کرد بالنده کان به ئاوازه جیاوازه کانیان ده بیه ن بۆ جهنگه له جیاوازه کانی دونهیا، له شوینه که ی خۆیدا چاری لیکه نا و نه غمه ی خویندنی بالنده کان له گه ل خۆیاندا به دونهیا ده یانگێرا، یه ک به یه ک بالنده کانی ده ناسی و ده یزانی له چ دارستان و ژۆنگاو و گوئی ئاوێکی سه ر زه مینه وه هاتوون. دهنگی بالنده کان

به‌سەر زه‌میندا ده‌یانبرد و ده‌یانهینا، ده‌یانبرده ناو تاریکی دارستان و سه‌ر لقی دره‌خته هه‌ره بلنده‌کان، به‌دهنگی بالنده‌کاندا ده‌یزانی ئیستا ئه‌و جه‌نگه‌ل و گوئی ئاوانه پڕ خۆرن یا باران، به‌دهنگی ئه‌وان گه‌رما و سه‌رمای له‌شی خۆشی ده‌گۆرا. له‌پۆژی یه‌که‌مه‌وه به‌نۆره بالنده‌کانی به‌رده‌دا و ده‌یگرته‌وه. سه‌وسه‌ن بۆ یه‌که‌مجار له‌ژیانیدا هه‌ستیده‌کرد له‌جیهاندا ده‌ژی... به‌راستی له‌جیهاندا ده‌ژی.

سه‌ن پۆژ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی کامه‌ران، بالنده‌گه‌وره‌کانیان برد بۆ مه‌خزه‌نه‌گه‌وره‌که‌ی عیزه‌ت گۆلدانچی له‌ده‌ره‌وه‌ی شار، ئه‌و کات جیگایه‌کی باشتریان بۆ پارستنی بالنده‌کان ده‌ست نه‌که‌وت. دوو پۆژ چه‌ند کرێکارێک که‌ دکتۆر په‌فعه‌ت په‌مزی گرتبوونی شوینه‌که‌یان چاککرد، ژووری تایبه‌تییان به‌ته‌خته‌تیا دروستکرد و کاره‌بایان بۆ پاکێشا، تا ماوه‌یه‌کی زۆر درێژ دواتریش هه‌ر دکتۆر په‌فعه‌ت پاره‌ی پاسه‌وانه‌کانی دا‌بینده‌کرد که‌ ده‌بایه‌ چاودێری بالنده‌کان بکه‌ن. هه‌لۆکان، شاهینه‌شاخ نشینه‌کان، دا‌له‌گه‌وره‌کان، کونه‌په‌پوه‌جۆراوجۆر و گه‌وره‌کان، قه‌له‌باچکه‌ده‌نگ زله‌کان و ده‌یان چه‌شنه‌بالنده‌ی نه‌ببیراوی دی که‌هیچیان له‌زمانی ئێمه‌دا ناویان نه‌بوو و ته‌نیا سه‌وسه‌ن ناوی ده‌زانین، له‌وێ کۆبووبوونه‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌وسه‌ن و کامه‌ران چه‌ند جارێک له‌ناو نیشته‌جێی بالنده‌کاندا یه‌کتریان ببینی و هه‌ندی‌ک قسه‌ی گرنگیان ده‌ریاره‌ی شیوه‌ی گونجاو بۆ پاراستنیان گۆرپیه‌وه، بێئه‌وه‌ی له‌هیچ جارێکدا قسه‌کان له‌سنووری باه‌تی بالنده‌کان ده‌ریجن، یاخود هیچ که‌س له‌وانه‌ی له‌و دیدارانه‌دا ئاماده‌بوون هه‌ستیان به‌جۆره‌نزیکبوونه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی کردبێت. کێژه‌که‌ناشکرا له‌چاوه‌پوانی داخوازه‌کانی دیکه‌دا ده‌یویست له‌نیوان خۆی و کامه‌راندای سنوورێک دا‌بنیت و بیپارزیت.

ئه‌وه‌ی زۆر سه‌رنجی ئێمه‌ی پاکێشا، ئه‌وه‌بوو که‌هه‌ستمانده‌کرد بالنده‌کان هه‌میشه‌دلخۆشبوون. ده‌نگ و خویندن و فرین و هاواریان

نەغمە یەکی تێدابوو پێپوو لە لەرە ی بەختەوهری. بەلەندەکان بەختەوهر بوون ... ژۆر بەختەوهر بوون.

دوو مانگ دواى ئەو ئێوارە یەکی درەنگ بیستمان خالید ئاموون بە خۆی و کاروانەکی خۆیەو گەشتۆتە قەرەغ شار. خالید ئاموون نۆ قەفەزى گەرە ی بەلەندە ی پێپوو و خۆشى بە تەنیا ئەو پیکابە ی لێدەخوهری کە بەلەندەکانى پادەکێشا. ئەو بە زەحمەتێکی ژۆر لە سنووری تورکیاوه گەرەبووهو، چەند پۆژێک ژاندارمە تورکەکان نەیانەشتیبوو پەرپتەو، دواجار لە سلۆبیهو بەرێگای ئەو تەلەفونە ساتەلایتە نوێیانەو کە لەسەر سنوور دانرابوون چەندین جار پەيوەندى بە زاخۆوه کردبوو تا یەکیک لە ئاموونیه ئاوارەکانى دەستبەگەیت، کە یەکیک لە ئاموونیهکانى گرتبوو ئیدی ئیسهکە ی هاتبووه ئاسانى. دەبوو تا چەند پۆژى دیکەش چاوه‌ڕوانبکات تا ئەوان لە رێگای پەيوەندییهکانى خۆیانەو پەپینهوهری بو ژاندارمەکان. ئەو پۆژە ی کە خالید ئاموون لە خالى سنووری ئیبراهیم خەلیل هات بەمدیوا، دەیان ئاموونى لەمبەرى سنوورهو چاوه‌ڕوانیانده کرد. هەموو ئەو ماوه یه ئاموونیهکان کوشتنى قەلەندەر ئاموونیان لێشاردبووهو، چونکە لەو بره‌وايه‌دابوون غەمێکی وا گەرە کاریگەرییهکی دەرونى خراپى لەسەر خالید دەیت کە دوا مانگ و دوا هەفته‌کانى سه‌فه‌ریکی دوورودرێژى هەشت سالة ده‌ژیا. بەلام بەهۆى چەند نامە یەکی تایبه‌تییهو تێیانگە یاند کە ئاموونیهکان بەهۆى شەپى ناوخۆوه ئاواره‌بوون و شارى خۆیان چۆلکردوه و هەتا یەک خیزانى ئاموونیش چیه‌ له‌وى نەماوه و پێگرا لە شارو شاروچکەکانى ده‌قه‌رى بادیناندا کە پارتييه‌کان کۆنتروڵیده‌کەن ژيانىکی تازه ده‌ژین. هەوالى کوشتنى قەلەندەر ئاموون بەدەستى هاوڕێکانى مەنگوپى بابەگەرە و بە فەرمانى ئەو «وهک ئاموونیه‌کان باسیانکرد»، خالید ئاموونى هەژاند، ئەو دلخۆشیه کاتییه ی له‌کاتى پەپینهوهدا لە سنوور هەستى پێکرد هەرزوو تێپەرى و پەويیهو. ئەو پۆژه ئاموونیه‌کان

پېشوازيەكى گەرەيان بۇ پېكخست، ويستيان ئاھەنگى بۇ بكن، بەلام
 ھەوالى كوشتنى قەلەندەر بەجۆرىك غەمگىنى كىرىبوو، تىكىرد واز لە
 ھەموو بەزمىك بەپىنن و لىگەرپىن غەمگىنى خۆى بژى. نامەكى قەلەندەر
 ئاموون كە لە بەيائى گەمارۆى بارەگاگەدا نوسىبووى، دەيان جار خالىدى
 گىراند، قەلەندەر لە نامەكەيدا داواى لىبورىنى كىرىبوو كە ناتوانىت تا
 كۆتايى لای سەوسەن فىكرەت نوپنەرى ئەوبىت، باسى ئەوھى بۇ كىرىبوو
 كە پىى شەرمە بارەگاگە چۆلبكات و تامردن ناوى ۋەك ترستۆكىك بچىتە
 مېژووى شارەكەو، بۆى باسكىرىبوو كە ئەوانەى گەمارۆى بىكەكەيان داوھ
 ئەو يەكيتيانەن كە مەنگوپى بابەگەرە بەرپىسيانە، بۆى نوسىبوو كە
 دلنبايە لەم گەمارۆىە دەرناچىت. لە نامەكەدا باسى ھەموو ئەو شتانەى
 بۇ كىرىبوو كە ئەو چەند سائە پەنھان ھەلىگىرتىبون، باسى ئەوھى بۇ
 كىرىبوو چۆن لە كوشتنى ئاسايشەكاندا بەشدارىبوو، چۆن سەوسەنى لە
 ناو مەپتەكاندا دەرھىناوھتەو، چۆن چۆتە ناو پارتى دىموكراتەو، چۆن
 مەنگوپ دەستى لە سوتوانى مالى ئاموونىيەكاندا ھەبوو، چۆن زەرەفە
 شياكەيان تىگرتوون، چۆن سووكايەتيان پىكردون. نامەى پىاوېك بوو كە
 دەزانىت چەند سەعاتىكى دىكە دەمرىت، پى لە دلئەنگى و گومانى گەرە
 دەرھەق بە كۆى نونىا... بەلام نامەكە ئاگاداركىردنەوھىكى قوولسى بۇ
 خالىد تىدابوو كە مەنگوپى بابەگەرە و ھاوپىكانى، لە داھاتوودا ناھىلن بە
 ئاسانى بە سەوسەن فىكرەت بگات. تەواوى مەبەستى نامەكەى بۇ ئەوھى
 خالىد ئاموون لە داھاتوو ئاگادارىكاتەو، بۇ ئەوھى كە بزانىت كوردستان
 چىتر ئەو كوردستانەى جاران نىيە، بەلكو شەپ و كىنە پىرىكردوھ لە
 خويىن و بىپىوايى. پىرىكردوھ لە تەقىنەوھى كىتوپىرى توندوتىژى، لە ترسى
 ھەمىشەى لە يەكتەر.

خالىد بەدرىژايى ئەو ھەموو سائە باوھى نەكىرىبوو كە دەشىت
 قەلەندەر، ئەو پىاوه سەر زل و چەتەول و كەچەلەيە، نامەى لەو چەشنە

بنوسیت، به لام پرویہ پروویونہ وہی مردن ہستہ کانی قہلندہ ری بہ جوڑیک تیزکردبوہ وہ، توانیبوی ناسان شتہ کان بلایت و بہ پرونی ترسہ کانی خوئی ناشکرابات. نہو چند پڑہی خالد لہ گہل خزمہ ناموونیبہ کانی و دایک و خوشکہ کانیدا مایہ وہ، زوریہ ناموونیبہ کان پایان وابوو کہ خالد نامون نابیت بگہ پتہ وہ بؤ زیدی خوئی، بہ لام ہندانیکی دی مہ ترسیبہ کی تاییہ تیان لہ گہ پانہ ویدا نہ دہ بینی، دواچار خالد ہموو زہوی تہ یکردبوو بؤ نہ وہی نہو بالندانہ بیاتہ وہ بؤ سہوسن، نیستا نہ دہ کرا لیرہ دا بوہستیت و قسہ لہ ترس بکات. ہندیک لہ سہرانی خیلہ کہ ہولیکہ زوریاندا کہ لایہ نی کہم لہ کاتی گہ پانہ وہ دا بؤ شار کہ سیک بکہ نہ یاوہری خالد، بہ لام خوئی پیباش بوو تہ نیا بہوات، چونکہ بوونی دوو یاخود سن ناموونی لہ گہل یہ کدا دہ شیا دہ رنجامی خرابتری ہہ بیت.

نہو پڑہی خالد لہ دہ قہری بادینانہ وہ بہرہ و خورہ لات بہ پتیکہ وت، پڑیکہ ناخوشبوو، دہیتوانی لہ سہر شہ قامہ گشتیبہ کہ وہ ناگری خومپارہ کان ببینیت کہ لہ بہرزیبہ نزیکہ کانی نہ مہرہ وہری شہ قامہ کہ دا نالہ یان لہ زہوی ہلدہستان. لہ زوریہ خالہ کانی پشکنیندا، پاسہ وانہ کان سہرسخت و بیٹوقرہ و ناٹارام دیاریوون، برسیتی و بیخہ ویان پیوہ دیاریوو.

زوریہ نہو شاروچکہ بچوگانہی دہ بایہ بہ ناویاندا تیپہ پت، بیڈہنگ و نیمچہ خالی و کش و مات دہ یاننوند، بہشی ہرہ زوری نہوانہی دہ ہاتنہ سہر پتگای خالکانی چہ کداریوون کہ ہندی جار بہ ہیمنی سلآویان لیدہ کرد و ہندی جار دہ یاننوستاند بؤ نہ وہی پرسیاری پتگای لیکہ ن.

خالد نیوارہ یہ کی زور درہنگ گہ یشتہ وہ شار، نہوکات شہ قامہ کان چوئل بوویوون و قہرہ بالغیبہ کی زور بہ پتگاکانہ وہ نہ ماپوو، سہرہ تا ویستی راستہ و خو بالندہ کان لہ جیگاہک پابگریت و خوئی بہ تہ نیا بچیت بؤ مالی سہوسن تا ہاتنہ وہی خوئی رابگہ ینیت، بہ لام ہستیکرد بہ عارہ قی پتگاوه، بہو پشہ وہ کہ چند پڑ بوو لہ غمی قہلندہ ردا

نەيتاشى بو، ديمەنكى گەلىك ناشايستە و نالايەقى دەبىت كە دوور نيهە
 ھەموو ئەو نىگارە تىكېشكىنەيت كە چەند وەختە دەيەوېت لاي سەوسەن
 دروستىيكات. ھەر گەيشتەو ھەر شار، بروسكەيەكى گەورەى زىندووېونەو ھى
 ئيرەيى عەشق لىتەدا، بىرىكەوتەو ھەم خۆشەويستىيە چەند ئازارى داو ھە
 و چەند ئازارى دەدا. كە شەقامە پىس و تارىكەكانى شارى بىنى، كە
 زانى زۆرەى كۆلانەكان پوناكيان نيهە خۆشحال بو، لەسەرىكەو ھەم دۇنيا بو
 گەيشتۆتەو ھەر كەى خۆى و لەسەرىكى دىيەو ھەم پىويستى بە تارىكى بو،
 زۆر پىويستى بە تارىكى بو تا لە ناويدا ھەست بە دۇنيايى بكات...
 ھەستىدە كەرد راپوردوويەكى زۆر سەختى لە پىشت خۆيەو جىھىشتو ھە،
 بە لام داھاتوويەكى زۆر ناديارىش چاھەروانىدەكات. لە ناو شارىشدا ھەستى
 بە ناھارامى و بىئۆقرەيى و گەزىيەكى گەورە كەرد، لىرەش چەكدارەكان لە
 زۆرەى شوئىنەكاندا ھەستابوون. خالىد ناموون ھەستىكەرد دلى بە جۆرىكى
 ترسناك لىدەدا، نەيدەزانى بچىت بۆ كوئى، ھەتا بەك ناموونىش لە
 شارەكەدا نەبو بۆ پىشويەكى كورت پووى تىيكات. كەمىك بىرىكەو ھە
 بىرارىدا لە ناو ماشىنەكەدا بىمىتتەو ھە، بالندەكان لە جىگايەكدا بو ھەستىتت
 و تابەيانى بخەوئىت، بە لام زانى كە دەبىت خۆى بشوات و پىشى بىتاشىت
 و خۆى بگورپىت، ئەوانەش لە ماشىنەكەدا ناكەرتن، لەو ھەم زىاترىش دەبىت
 لە شوئىنەكى بىنراودا بىت، لە جىگايەكدا بىت كە خەلكى بالندەكان
 بىنن، بزەنن كە بالندەكان لىرەن و گەراونەتەو ھە. بە خۆى و ماشىن
 قەھزەكانىيەو ھە، چو ھەم بەردەم دوو ئوتىل، بە لام ھەردووكيان داخرا بوون.
 لە مېزىو شارەكە پىويستى بە ئوتىل نەما بو، لە گەل ھەلگىرسانى
 شەردا، بە ھۆى چەپەكى و دورىيەو ھە دەگەن رېئوارىك پووى بىكەدەتە
 ھەم جىگا پەرىز و لە بىرىكەو ھى دۇنيا. دوا جىگا بە دەستىيەو ھە ما بو،
 ئوتىلى باو ھەجان بو، كە لاي خالىد ناوبانگىكى خراپى ھە بو، بە لام ناچار
 قەھزى بالندەكانى لە بەردەمدا ھەستان و چو ھەم زورئى و داواى زورئىكى

به تالی کرد. له راستیدا هه موو ئوتیله که به تال بوو... هه موو ئوتیله که .
 خالد ژووریکى گرت که به سەر شه قامه که دا ده پروانى و ده دیتوانى له وێوه
 ئاگای له قه فه زه کان بیته، که له په نجه ره که وه سه بیر کرد شه قامه که
 زۆر تارىک و بالنده کانیش زۆر بیدهنگ بوون، له به ره وه به هیمنى خۆى
 گۆڤى و بریاریدا دوشیکى بچوک بکات تا که میک عاره ق و ماندویتى
 رینگا له له شیبکاته وه. له هه موو شاره کانى دنیادا هه ر وایکردبوو، له
 هه ر جیگایه ک بایه گه ر ده ستى به ئوتیلى باش و فورسه تى خۆشتندا
 بگه یشتایه له ده ستى نه ده دا. به لام که چوه ناو گه ر ماوه که وه هه ستیکى
 سه یر دایگرت، هه ستیکى قوول به ترس و نه بوونى دلنیاىی، بۆ له
 هه موو شاره نامۆکانى دنیادا هه ستى به دلنیاىی کردبوو، به لام لیته دا
 نا... نه یده زانى. که له ئاویته که دا سه یری خۆى کرد، سه یری چاوه کانى
 خۆى کرد، نه یتوانى تیبگات له م هه موو ساله دا چى له نىگا کانیدا
 گۆڤاون، ویستى زه رده خه نه بگرت، به لام نه یتوانى. نا... ده موچاوى له و
 ده موچاوانه نه بوو که زه رده خه نه ئاسان له سه رى جیگای بیته وه. له ژۆر
 دوشه که دا زۆر بیرى له سه وسه ن فیکره ت کرده وه و پێیوابوو به و زه ینه
 زه ره ک و پر نه یینییه ی خۆى له وانیه ئیستا هه ست به هاته وه ی ئه م بکات.
 وه کو تر جگه له رقیكى قوول و سارد به رابه ر به نه یاره کانى هه ستى
 به هچى تر نه ده کرد، هه مان رقى سارد که پێش سه فه ره ه ییوو،
 به لام ئیستا قوولتر و بیژه حمتر، به تاییه ت به رامبه ر کامه رانى سه لما که
 ده بیته له ژۆروه بیژه حمانه هاوکاره کانى گه رمکرد بیته تا سووکایه تى وا
 گه وه به سه ر ئه و و ئاموونیه کاندایه یین. رقیكى هیند نه ینى و به هیزبوو
 خۆى لیته ترسا... نه یده زانى چى له و رقه بکات، هه موو سه ر زه مین
 گه رابوو بۆ ئه وه ی ونیباکات و خۆى لیباکبکاته وه، به لام سوودى نه بوو...
 هه میشه قوول له دلیدا بوو. ئیستا که ده گه یشته وه ئه م شاره، که
 چیرۆكى ئه و کاره ساتانه ی ده بیست که به سه ر خۆى و خێله که یدا هاتوه،

دهستىكى نەناس بە دوو تاپر تەقەى لە قەفەزەكان كوردبوو و ژمارەيەكى زۆرى لە بالەندەكان كوشتبوو... نا سەرەتا كەسمان باوەرمان نەكرد، تا گەيشتینە بەردەمى ئوتیلەكەى باوەجان و خالید ئاموونمان بینى لە ناو خوینى بالەندەكانى خۆیدا وەستاو، واماندەزانی ئەو دەنگۆیە درۆیە. پێدەچیت سەعات دوو و نیوی شەو، كەسىكى نەناس یاخود زیاتر لە كەسىك بە خیراییەكى بیۆینە یەك لەسەر یەك چەندین فیشەكى تاپریان نابیت بە ناو قەفەزەكانەو و دواتر تاپرەكانیان جیھێشتبیت و هەلھاتبیتن. كە ناو قەفەزەكانمان بینى ترسیكى گەورە دایگرتین، خودایە ئەو هەموو بالەندە قەشەنگ و كوژراو چى بوو لەویدا بینیمان، زیاتر لە نیوێ بالەندەكان كوژراو و زامداریوون. بالەندەى سەیرتر و قەشەنگتر لە بالەندەكانى كامەرانى سەلما... هەندى بولبولى بچوك كە لە ملیۆنىك پەنگ دروستبووبوون، هەندىك كۆتر كە ملی درێژیان لە ملی قاز دەچوو، هەلۆ كە گەردنیاى وەك ماسى پریوو لە پولهكەى سوور، كونهپەپو كە وەك ژنى حىجابدار وەهابوون، هەموو بە كوژراوى لە قەفەزەكاندا كەوتبوون. خالید ئاموون ماندوو و ئائومید و تىكشكاو لە تەنیشت قەفەزەكانەو وەستاوو، قەمسەلەيەكى پەش و كراسىكى پەش و پانتۆلىكى پەشى لە بەردا بوو. نیگاكانى وەك خۆى نەگۆر و سەیركردنەكانى سارد و تیز بوون، زیاتر لە غەم، توپەسى و كینەمان تیدا بینییەو. هێمنییەكى كوشندە دایگرتبوو، دیاریوو لەو چەند سەعاتەى پابوردوودا هەلۆیداو هەستەكانى خۆى كۆنترۆلبكات، ئەو پاسەوانەى شەو لە ئوتیلەكەدا مابوو وە باسى ئەوێ دەكرد كە لە دەنگى هاواری ئەو نەوێك لە دەنگى گولەكان پاجلەكیو و هاتۆتە دەری. دەیگوت یەكەم كەس خالید ئاموونى بە جلی خەو وە لە بەر دەرگای ئوتیلەكەدا بە چاوى پر فرمیسكەو بینيو، دەیگوت شارەكە و شەقامەكە هەمووى چۆل و هۆل بوو، دەیگوت بۆنى ساچمە و باروت و خوینى كردو. بە وردى باسى ئەوێ بۆ كردین كە چۆن چوو چرای

هيناره، چۆن يەك بە يەك سەيرى قەفەزەكانيان كرده، چۆن له ترسى ئەوهى بالنده ترساوهكانى تر نه فرين نه يانويپراوه قەفەزەكان بكنهوه، چۆن هەندىك له بالنده زامدارهكان مردون، چۆن تەلهفونيانكرده پزىشكىكى بالنده بدۆزنهوه و هيچ كهسيان دەست نهكەوتوو چونكه شارەكه زۆر كه م بهيتالى تىدايه. چۆن خاليد ئاموون كهوتوو و تىكشكاوه، چۆن سەرى ناوه به قەفەزەكانهوه و گرياهه.

ئوتىلى باوهجان دهكهوته ناوهراستى شارهوه، له جيگايهكدا نزيك له بازاري سهوزه و گوزهرى ماسيفرۆش و كوچهى قهماغ فرۆشهكان، له سەرىهكئى له چوارپي سەرهكبيهكانى شار. ئەوي بهيانيان زووتر له هەر جيگايهكى دى جولەى تىدهكهوت، ماستفرۆش و جگەرچبيهكان له بهيانبيهكى زوهوه دههاتن و دوكانهكانيان دهكردهوه. ئەو بهيانبيه زۆر له فرۆشيارهكان سەرسامانه هاتن و وهك ئيمه بهديار ئەو بالنده قەشەنگ و كوزراوانهوه وهستان، هەندىك له بالنده بريندارهكان هيشتا له گيانه لادا بوون، هەموو قەفەزەكان خويئيان لىدههاته خوار، سەرى هەندىك له بالنده كوزراوهكان له دهلاقي نيوان شيشهكانهوه شۆپوويوهوه، هەندىك له بالداره زامدارهكان وهك كهلهشيري سەريپراو لهقهفرتييان دهكرد، خامۆش و بيسرهوت دهبوون و له ناكاو وهك مردن پراويان بنيت له جيگاي خويان بهرزدهبوونهوه و بهرهو سەرهوه دهفرين و دهكهوتنهوهخوارى، بالنده ساغهكانيش بهجۆرىك خويئاوى بووبوون مرفۆف به چاو نهيدهتوانى برانيت زامدارن ياخود نا، هەندىكيان مات و بىدهنگ لهسەر لاشەى هاوپتيكانيان وهستابوون و هەندىكى ديكهيان وهك مرفۆف بريندار هاوارياندهكرد، قريشكهى هەندىك له بالندهكان وهها غمگين و دلبر بوو هەموومانى غه مبارکرد. له سهعات ههشت و نيوى بهيانيدا سهوسەن و فيكرهت گولدانچى باوكى و دكتوره فعهت پەمزي گەيشتنه بهر ئوتيلهكه، كه ئەوان هاتن هيشتا ديمەنى گەورهى تاوانهكه وهك خۆى وابوو. هيشتا خويئى بالندهكان

له‌سر شه‌قامه‌که و له‌ده‌وری قه‌فه‌زه‌کان ته‌پوو. سه‌وسه‌ن به‌په‌نگی‌کی سپی و ترساوه‌وه سه‌یری قه‌فه‌زه‌کانی کرد و بۆ ئه‌وه‌ی هاوارنه‌کات و نه‌گری ده‌ستی گرت به‌ده‌مییه‌وه. ده‌چوو به‌هر هه‌ر قه‌فه‌زیک کورته‌هاواریکی خنکاوی لێده‌هات. ئه‌و له‌هه‌موومان زیاتر بالنده‌کانی ده‌ناسی، له‌هه‌موومان زیاتر زانیاری له‌سر سروشت و گرنگی و تایبه‌تمه‌ندی ئه‌و بالنده‌کوژراوانه‌هه‌بوو.

به‌بینینی سه‌وسه‌ن فیکرته، بینیمان خالید چاوی لیکنا، ئیستیکیرد و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمژێ و به‌ره‌و پیری چوو. نیگا و وه‌ستان و سه‌یرکردنی له‌نیگا و وه‌ستان و سه‌یرکردنی عاشقیک نه‌ده‌چوو، به‌لکو له‌شه‌پکه‌ریکی تیکشکاوه‌چوو، له‌پیاویک له‌جه‌نگی‌کی گه‌وره‌هاتبێته‌وه و په‌شیمان بێت له‌وه‌ی زیندوه.

سه‌وسه‌ن به‌ده‌نگه‌ترساو و نیگا په‌شوکاوه‌که‌یه‌وه سلۆی لیکرد، دیمه‌نه‌که وه‌ها سه‌یر و غه‌مگین بوو، که‌سمان نیشانه‌یه‌کی خۆشی راسته‌قینه‌مان له‌سه‌ر روخساری که‌سیان نه‌بینی. فیکرته گولدانچی باوه‌شیکی کورتی پیاکرد و گووتی «پێم ناخۆشه‌ کوپم، به‌مجۆره‌ ده‌تبینم، پێم ناخۆشه». خالید به‌ده‌نگی‌کی کزگووتی «منیش چه‌زمه‌کرد هه‌موو بالنده‌کان به‌سه‌لامه‌تی ببینن... چه‌زمه‌کرد، من به‌ساغی به‌هه‌موو دونیادا هیتامن... به‌لام نه‌مشه‌و... نه‌مشه‌و». فیکرته گولدانچی گووتی «ئا... ئا عه‌زیزم، هه‌موو شتی‌ک ده‌بینم... هه‌موو شتی‌ک ده‌بینم... پێویست ناکات هیچ بلێیت. به‌لام ده‌بێت کن بێت، ده‌بێت کن بێت؟». خالید به‌هیمنی سه‌ری بادا و هه‌چی نه‌گووت. سه‌وسه‌ن به‌هیمنی و به‌ده‌نگه‌لاوازه‌که‌ی خۆی گووتی «به‌لام په‌نگه‌بتوانین هه‌ندیک له‌بالنده‌برینداره‌کان پرگاربه‌که‌ین، په‌نگه‌بتوانین. باب... ئه‌گه‌ر دکتۆریکی بالنده‌بدۆزینه‌وه». دکتۆر هه‌غه‌ت ره‌مزی له‌ته‌له‌فونی ئوتیله‌که‌ی باوه‌جان‌ه‌وه چه‌ند ته‌له‌فونیکی کرد و گووتی «دکتۆر دلشاد شوکر هه‌یه، ئه‌وه‌تا‌که

دكتورى تاييەتى حيواناتە لە شارەكەدا... تۆزىكى دى دەگات...». فېكرەت گۆلدانچى سەرى بادا و گووتى « ھا... لە پاستيدا سەيرم پېدېت كە دكتورى حيوانات لەم شارەدا كەمن... زۆر سەيرم پېدېت، وادەزانم لە ھەر شارىكى تىرى دونيا ئىمە زياتر پېويستيمان بە دكتورى حيواناتە». ھەموو بە قەسكەى گۆلدانچى پىگەنين. پېشتر گۆلدانچيمان بەوجۆرە لە ناو سەوزەفرۆش و ماسىفرۆش و جگەرچىيەكانى بەيانيدا نەبىنبوو، ئىستا ھىدى ھىدى تەواو پىرى پىوھ دياربوو. بەسەرسامى سەيرى چوارەورى خۆى كرد و گووتى «باشترىن شت ئەوھى ھەموو بالنده كان بگوازينەوھ بۆ مەخزەنەكەى عىزەتى برام... لايەنى كەم لەوئى سەلامەتن... پاسەوانيان ھەيە، وانىيە... لەوئى دەتوانىن بالنده مردووھەكان دەربھيتىن و زامدارەكان تىماربەكەين و غەمى ئەوانى ترىش بخۆين... ھا نازانم كەس ھەوالى بە پۆلىس داوھ... دەبېت شتى وابكەين... دەبېت شتى وابكەين؟». ئىمە لە ملاولاي شەقامەكەوھ گويمان دەگرت، يەككىك گووتى «كاتى خۆتان بۆ بە پۆلىسەوھ دەكوژن. زەلامىش بكوژىت پۆلىس غەمى ناخوات... ھا ئىستا ھىچ ناكەن، غەمى كۆمەلىك تەيروتيور دەخۆن». گۆلدانچى گووتى «نازانم... نازانم... ئەم پىاوھ ھەشت سالى بەدونىادا گەپاوھ ئەو بالندەھى كۆكردۆتەوھ، ئىستا نامەردىك دىت و لە يەكەم شەودا كۆمەلىك تاپريان پىادەتەقېنىت... ئەوھش كەم نىيە... ھا كەم نىيە».

تاكە شتىك كە كرەمان ئەوھبوو بچىن و يەككىك لە وئىنگرانى شارەزا خەبەرىكەينەوھ و بە دەموچاوى خەوالووھوھ كىشىبەكەين و داواى لىبەكەين لە ھەموو لايەكەوھ وئىنى قەفەزە خويناوييەكانمان بۆ بگرت. براى وئىنەچى ھەر ھىندەى خوئىنى ئەو ھەموو بالندەھى بىنى، كە چاوى بەو قەسابخانە گەرەبە كەوت كە بۆ كۆمەلىك تەيرى قەشەنگ سازكراوھ، بەئاگاھاتەوھ و بە ھەسرەتىكى زۆرەوھ فۆتوكانى بە جوانترىن شىوھ بۆ گرتىن. زۆر كەس

له ئی‌مه که نه‌مانده‌ویست یادگاری ئه‌و پۆژانه له یادمان ده‌ریچیت، ئه‌و وینانه‌مان هه‌موو کهری... هه‌ندیک له‌و وینه‌ خویناویانه تا ئه‌م‌پۆش له ئه‌لبومی تایبه‌تی هه‌ندیک که‌سدا ماونه‌ته‌وه، له دۆلابی یادگاره تاله‌کانی سه‌سه‌ندا هه‌لگیراون، له‌لای خالید ئامونیش گه‌وره‌کراون و له دۆسییه‌ی تایبه‌تیدا پارێزراون.

به‌لام ئه‌و بالنده زامدار و خویناوی و کوژراوانه‌ی خالیدیش به‌هه‌مان شیوه‌ی بالنده‌ ئازاد و خۆش‌حال و سه‌رمه‌سته‌کانی کامه‌ران، ئاره‌زووی ناسینی دنیا و بینینی سه‌ر زه‌مینیان له ئی‌مه‌دا جولا‌ند. خوین و برین و هاواره‌کانیان له سه‌رسامی ئی‌مه‌ی که‌م نه‌کرده‌وه، ئه‌وه‌ی بالنده‌کان نیشانه‌ی هه‌بوونی سه‌رزه‌مینیکن به ئی‌مه نامۆیه، نیشانه‌ی دونیایه‌کی دوورن که بانگمانده‌کات... هه‌ر وه‌کو خۆی وه‌ها‌بوو.

حالی خالید ئاموون گه‌لیک دژوار ده‌رده‌که‌وت، به‌لام نیگا‌کانی له پال ماندووتیدا سی‌به‌ریکی نه‌یتی و ئالۆز و نه‌خوینراوه‌ی له‌سه‌ربوو. که‌سمان له‌وانه‌ی له‌و به‌یانیه‌دا له نزیک قه‌فه‌زه‌کانه‌وه وه‌ستابووین نه‌مانتوانی تیببگه‌ین، تابلێسی تاریک و ته‌لیسماوی بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی جیهان، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌فه‌ره درێژه پۆخی تاریکتر کردبیت. دواتر که‌سانیکێ تاک و ته‌را ده‌رکه‌وتن که له‌وه‌وپیش خالیدیان له بازاردا ناسیبوو، به‌ئارامی ته‌وقه‌یان له‌گه‌لدا کرد و به‌ده‌نگیک له‌سه‌ره‌خۆ به‌خیره‌اته‌وه‌یان کرد، بی‌ئه‌وه‌ی گه‌رمیه‌کی ئه‌وتۆ یان خروشانیکێ تایبه‌ت پيشان‌بده‌ن. هه‌موو هه‌ستمان‌کرد خالید ئاموون له ناو ئی‌مه‌دا هه‌ست به‌ته‌نهایه‌کی گه‌وره‌ ده‌کات، گه‌رانه‌وه‌که‌ی له‌هیچ شتی‌کدا به‌گه‌رانه‌وه‌ی کامه‌رانی سه‌له‌ما نه‌ده‌چوو که کۆمه‌لێک ئاهه‌نگی زۆری خسته‌وه و به‌جۆریک له‌جۆره‌کان زۆریه‌مانی خۆش‌حال‌کرد. کاتی‌ک ویستیان قه‌فه‌زی بالداره‌ بیماره‌کان له‌وه‌ جه‌نجالییه‌ی ناو بازارێ دووربخه‌نه‌وه، هه‌ستمان‌کرد دۆخی خالید له‌وه‌ دژوارتره‌ بتوانیت ماشین لی‌بخورپیت، له‌به‌رئه‌وه‌ کورپیکێ گه‌نج له‌بری ئه‌و

چووه پشت سوكانه كه و ئهوانى دى له تاكسىيه كى كۆندا بۆ جىگاي كۆبوونه وهى بالنده كان پيشيكه وتن. نزيكى ساعات دهى به يانى دكتور دلشاد شوكر هات، تا ئه و گه يشت ژماره يه ك له بالنده كانى ديكه ش مردن، به لام هاتنى دكتور دلى هه مووانى خو شکرد، دكتور پياويكى بووخوش و قسه شيرين بوو كه خو شحال بوو دواچار له م كاتى شه پى ناوخويه دا كه پۆزانه چهندين كه س ده كوژريت، كه سانىك هه ن ده يانه وييت ژيانى هه ندىك بالنده پرگاريكه ن. دكتور گووتى «له وه تهى شه پى ناوخۆ هه لگيرساوه ئيتىر دكتورى وه ك من كه سه روكارمان له گه ل ژيانى هه يواناتدايه كاريكى ئه وتۆمان نه ماوه ... ئيشه كهى من به پزى ژيانه وه به ستراوه، كه ئاده ميزاد حورمه تى بۆ ژيانى خو ى نه بيت، حورمه تى بۆ هه يوانات هه ر ناييت». دكتور هيدى هيدى ده ستىكرد به ده ره ينانى بالنده مردووه كان له قه فه زه كانيان و گووتى «به پاستى هه يف، هه مور بالندهى نه بينراو و بپوينه ن ... به پاستى هه يف». گولدانچى له سه ر كورسىيه كى ته خته له ناوه پاستى هه مبارى بالنده كاندا دانىشتبوو، ده ستى خستبووه ژىر پيشيه وه و گووتى «موخابن جوانترين بالنده كانىش پتوه بوون». دكتور بالنده يه كى ده ره ينا په پزى په ش و بنسكى سى هه بوو، كلوپه پزى په شى به سه ره وه بوو، له كلوى جه نگاوه ره پۆمانيه ديرينه كان ده چوو، سه وسه ن به ده نكيكى غه مگين و ترساوه وه گووتى «چ هه يفىكى گه وره يه، خوايه چ هه يفىكى گه وره يه، ئه وه چ بالنده يه كى ده گمه نه ... چ بالنده يه كى ده گمه نه «كراكس بلومباخى»، له و بالنده انه يه كه به له ناوچوو حسيه، له هه مور دوتيا دا چه ند دانه يه كى كه مى هه يه، جاران له هه ندىك هه ريمى به رازيلدا بلايوون ئيستا زۆر ده گمه ن». دكتور به سه رسامى سه يرى سه وسه نى كرد و گووتى «پاستيه كهى من زانىارى وه هام نيه، هينده ده توانم بليم كه من بالندهى وه هام نه بينيوه ... ئه چ هه يفه ئه وه هه روا به رميت ... خانم من هاوپتیه كم هه يه زۆر له مؤميا دا

شاره زايه . شاه به پاستي شاره زايه، له وانه نبيه كه بالنده كان كه ولده كه ن و ناو سكيان پرده كه ن له پوش و ته واو، نه و به پاستي ده زانيت جوان مؤميا بركات، ها ده لئيت چي نه م بالنده موميا بكه ين... ها... هه موو نه م بالنده مردوانه... ده لئيت چي؟». سه وسه ن به نه سپاي گوتسي «نا دكتور... نا دكتور... پييلئ با بالنده كانمان بو مؤميا بركات.. پييلئ». يه كه يه كه بالنده مردوه كانيان ده رهيتنا، ده يان بالنده ي ناوازه بوون، چه ندين جوړي نه بينراوي كوثر و توتسي و قه تن و بولبول. دكتور له نيوه پووه تا نيوه شه و له گه ل بالنده زامداره كاندا خريك بوو... به هيمني چنده ها ساچمه ي له برينه كانيان ده رهيتنا، هه نديكيان تا مردن به شه لي و هه نديكيان تا مردن به بالشكاوي و هه نديكيان به كويري ده مانه وه. سه وسه ن و فيكره ت گولدانچي و خاليد تا نيوه شه و له گه ل دكتوردا بوون. كريكاره كان له نيوه پووه تا نيواړي خريكي چاكردني جيگاي تازه بوون بو بالنده ساغه كان. خاليد به دريژايي نه و پووه له ناوه وه تاريك و له نيگادا نالوژ ده ينواند، زور كه م قسه يده كرد، شتيكي په ش بالي به سه ر پوچيدا گرتبوو. سه وسه ن به دريژايي نه و ماويه لي ني نه پرسسي «نايا گومان ت بو كي ده چيت؟»، چونكه ده يزاني نه و پرسيا ره چند ترسناكه و ده شيت چ ده رگايه كي تاريك بكاته وه. به لام ده مه و نيواره دكتور دلشاد شوكر له يه كيك له پشووه كانيدا، كاتيك خريكي كيشاني جگه ره يه كي نوئي و خواردنه وه ي چايه كي تازه بوو، بيته وه ي ناگاداري نه وه بيت سه ري چ سندوقيك ده كاته وه پرسسي «به لام كاك خاليد، تو گومان ت بو كي ده چيت، گومان ت بو كي ده چيت؟... له و باوه په دام چند كه سيكي زور كه م دوينئ شه و زانبييتيان كه به پيژتان گه پاونه ته وه... چند كه سيكي زور كه م». خاليد به ماندوتيه وه سه يري دكتور ي كرد و گوتسي «دكتور نه وانه ي قه لنده ر ناموونيان كوشتوه، نه وانه ي سالي نه وه دودو مالي ناموونيه كانيان سووتان، نه وانه ي شياكه يان گرته

ماله‌کانمان... هەر ئه‌وانه دوێنن شه‌و بالنده‌کانی منیان کوشت». شتیک له‌ رقی قوول، له‌ توپه‌یی، له‌ ناو میدی په‌ش له‌ ده‌نگیدا بوو سه‌وسه‌نی پاچله‌کاند... شتیک پیچه‌وانه‌ی ئه‌و پوونی و پووناکییه‌ی که له‌ ده‌نگی کامه‌رانی سه‌لمادا هه‌ستی پیکرد، شتیکی تاریک، زۆر تاریک که پیشتر له‌ ده‌نگی هیچ مرۆفیکدا نه‌بیینیبوو. فیکره‌ت گۆلدانچی که می‌ک خۆی راستکرده‌وه و گووتی «ئاه کوپم، من له‌ هه‌ست و نه‌ستت تیده‌گه‌م... ده‌زانم چه‌ند ناخۆشه‌... ده‌زانم چ نامه‌ردییه‌که، به‌لام په‌له‌ مه‌که... کوپم په‌له‌ مه‌که، له‌ جوژه‌ حاله‌تی وادا مرۆف نازانیت سه‌روکاری له‌گه‌ل کیدایه‌... کئ ده‌لێت ئه‌وانن... کئ ده‌لێت؟ کوپی من ئیستا به‌لگه‌مان بۆ قسه‌یه‌کی وه‌ها نییه‌». خالید ناموون سه‌یری سه‌وسه‌نی کرد و گووتی «هه‌ستیک له‌ ناومدا وام پیده‌لێت... من به‌لگه‌م نییه‌، هیچ به‌لگه‌یه‌کم نییه‌ و ناشتوانم به‌لگه‌م هه‌بیت، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌وه‌ی کردوه ده‌یه‌وینت له‌سه‌ر مه‌یتی بالنده‌کان سه‌ریکه‌وینت... به‌ کوشتنی بالنده‌کان من بکاته‌ ده‌ره‌وه و دای خانم لێپه‌نجیت...». فیکره‌ت گۆلدانچی که می‌ک پێشی خوراند و له‌سه‌ره‌خۆ گووتی «خالید ناموون، تۆ بالنده‌کانی خۆت هێنایه‌وه، بالنده‌کانی خۆت هێنایه‌وه... من بزانه‌م و عه‌قلم به‌ مه‌سه‌له‌که‌ بشکێت حیکمه‌تی گه‌وره‌ی سه‌فه‌ره‌که، هه‌مووی له‌ ناو بالنده‌کاندا نییه‌... حیکمه‌تی گه‌وره‌ی سه‌فه‌ره‌ دووردریژه‌که ده‌بیت شتیکی تر بیت... باوه‌ر ناکه‌م کوشتنی بالنده‌کان هیچ له‌ شوینی تۆ بگوریت». دکتۆر دلشاد به‌ گومانه‌وه سه‌یریکرد و گووتی «له‌وانه‌یه‌ به‌ پیچه‌وانه‌وه له‌ شوینی نه‌یارانی تۆ بگوریت... له‌وانه‌یه‌ له‌ شوینی ئه‌وان که‌مبکاته‌وه». خالید قوول سه‌یری چاوی دکتۆری کرد و هیچی نه‌گووت. سه‌وسه‌ن به‌ ده‌نگیکی گریاو گووتی «نا... تکایه‌، تکایه‌ ناتوانین هیچ که‌س تاوانباریکه‌ین... هیچ که‌س». خالید به‌ شتیک له‌ په‌نجاوییه‌وه گووتی «ئه‌ی ژبانی بالنده‌کانی من... ئه‌ی ماندوو پوونی هه‌شت ساڵه‌م له‌ ناواه‌ییدا... ئایا گه‌ر که‌سێک

بيٽ و هه موئوه بدات به بادا، ده بيٽ هه روا... هه روا سووک و ئاسان بۆي ده رچيٽ؟». سهوسه ن به هه مان دهنگي گرياوه وه گووتي «به لام... به لام... خالد ئيمه هيچ نازانين... نازانين کن بالنده کاني کوشتوه». خالد گووتي «من ده زانم کن بالنده کاني کوشتوه... مه نگوپي يابه گه و ره، يان به کيکي تر له چه قو کيشه کاني ئه و، به ئاگاداري کورپه که ي سه لما... به دلنيايه وه به ئاگاداري ئه و... من ده زانم». سهوسه ن به دهنگيکي گرياوه وه گووتي «به لام وانويه... وانويه... جاري هيچ شتيک ديار نويه». خالد به نيگايه کي ماندووه وه سهيري سهوسه ني کرد و گووتي «به لام سهوسه ن خان... ئه م بيياکيه ي تۆ، ئه وه ي ناته ويٽ بينيت کورپه که ي سه لما له سه ره تاوه چي ده کات، ئه وه ي نابينيت چ کارساتيکي به سه ر من و خانه واده که مدا هيٽاوه، ئه وه هه زار جار... هه زار جار برينه کم قوولتر ده کاته وه. ئه وه واده کات زامدارتريم و برينم له تيره کانم قوولتر بيٽ. ئه سهوسه ن خان ليگه پئي... ليگه پئي و هه مووي بخه ره بهر ويژداني خۆت... بينه ئيمه چ نازار ئيکمان کيشاوه... بينه چنده بريندار يووين... بينه و بيخه ره بهر ويژداني خۆت».

سهوسه ن نوای ئه و قسانه له بيدهنگيه کي زۆر قوولدا نوqm بوو، به لام شه و بهر له وه ي مالوايي له يه کتريکه ن، به خالیدی گووت له نزیکترین کاتدا، ده بيٽ يه ک بينن و به هيمني له سه ر هه موو شتيک قسه بکه ن. نيوه شه و فيکره ت گولدانجي و کچه که ي به دوو تا پرپه که وه گه يشته وه مال، تا له بهرچاوي دکتۆر په فعه ت په مزى ونبوون هه ر يه که يان تا پرپيکي هه لگرتبوو، که چوونه ژووره وه له بهر ده رکي هۆله که دا فيکره ت تا پرپه که ي خۆي دايه ده ست سهوسه ن و ئه ويش بينه وه ي هيچ بلٽ وه ريگرت و له گه ل تا پرپه که ي ده ستی خۆيدا پيچانی له چه رچه ئيکي کۆنه وه و ده رگای «دۆلابي يادگار ه تاله کان» سی کرده وه و له ويادا بۆ هه تاهه تايه هه ليگرتن.

کوشتنی بالنده کانی خالید ناموون له شاردا دهنگدانه وهیه کی بیوتیهی
 هه بوو. کامه رانی سه لما له مائی خوئیان له جیگا که ی خویدا نوستبوو
 که له خه ویان هه ستاند و هه واله که یان پیپراگه یاند، سه رسامانه سهیری
 ده وریه ری خوئی کرد و بیته وهی ته واو به ناگا هاتییته وه، وهک ئه وهی
 به دهم خه وه وه بیته گووتی «کام بالنده انه، نه وانیهی ئاورنگ ناباد یان
 نه وانیهی شاری خوماسی؟». نه وهی هه واله که ی بو هینابوو کورپکی
 ئاوینه فروش بوو له بازار، تیگه یشته که کامه رانی سه لما خه و به ری
 نه داوه و هیشتا له خه ونه کانیدا هه ر به جیهاندا ده گه ریته ... وشه به وشه
 خه به ره که ی بو دووباره کرده وه و گووتی «دوینن شو خالید ناموون
 گه پاره ته وه و قه فه زی بالنده کانی له به رده م ئوتیلی باوه جاندا داناوه و
 نیوه شو وه کییک به تاپر ته قه ی له تیره کان کردوه». کامه رانی سه لما
 چاوی گلۆفی و به بیباکییه وه گووتی «جا من کارم به بالنده کانی
 خالید ناموونه وه چیه؟». کورپه که گووتی «نا هیچ کاک کامه ران، به لام
 ده نگییک له بازار دایه که تو یان کاک مه نگورپ نه وه تان کرد بیته، به لام من
 ده زانم که ئیوه شتی وانا که ن». کامه ران به سه رسامیه وه سه یری کرد و
 گووتی «به لام خویه، من بالنده بو ده کوژم ... بالنده بو ده کوژم ...
 من قهت بالنده ناکوژم». کورپه که گووتی «من ده زانم تو بالنده
 ناکوژیت ... من ده زانم».

که کامهرانی سه‌لما هاته‌ده‌روه بۆ ناو بازارپ، هه‌وآلی کوشتنی
 بآلنده‌کان به نه‌ندازه‌ی هه‌وآله‌کانی شه‌ر له سه‌ر زاری خه‌لک بوو.
 هه‌وآله‌که تووشی دوودلییه‌کی راسته‌قینه‌ی کرد. بیئنه‌وه‌ی کاتیکی نۆد
 بکوژیت و له هیج قسه‌و یاسینکی سه‌رزاره‌کییه‌وه تێوه‌بگلێت به په‌له
 چوو بۆ چایخانه‌که، که گه‌یشته نه‌وێ مه‌نگوری بینی جامیکی گه‌وره‌ی
 ماستاوی له‌به‌رده‌م خۆیدا دانابوو و به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌یده‌کرد و ده‌یگوت
 «سویند ده‌خۆم به قوونی هه‌موو پیاوه موقه‌ده‌س و به‌پێژه‌کانی ئەم
 شاره که ناگام له کوشتنی بآلنده‌کانی خالید ناموون نییه ... ها،
 شه‌وێ من له مآلی داغلی بووم، ژنه‌که‌ی یه‌که‌م که‌سه له لیئانی
 پاچه‌دا، هه‌موو شتی‌ک باش ده‌زانیت قۆزی شام، کوبه‌ی حه‌له‌ب،
 چلوخورشتی ئێرانی و هه‌زار شتی تریش، به‌لام له هه‌ر شت زیاتر لای
 من پاچه‌که‌یه‌تی ... ژنه‌که‌ی داغلی ده‌زانیت من چه‌ند حه‌زم له پاچه‌یه،
 دوانه‌وه من کاتی‌ک پاچه‌ی ژنه‌که‌ی داغلی ده‌خۆم، هه‌موو شتی‌کم له
 بیرده‌چیته‌وه ... هه‌موو شتی‌ک، من دوا‌ی پاچه‌ خواردن مه‌زاجیکی وه‌ها
 سافم هه‌یه که ناتوانم بیری خراپ بکه‌مه‌وه . من له‌وێ بووم له مآلی
 عومه‌ر داغلی بووم که یه‌کی‌ک هات گووتی خالید ناموون به خۆی و
 بآلنده‌کانه‌وه هاتۆته‌وه . من گووتم به‌خیریته‌وه، ها سویندتان بۆ ده‌خۆم
 که من گووتم به‌خیریته‌وه، ئێره شاری خۆیه‌تی ... شاری نه‌وه و شاری
 هه‌موو ناموونیه‌کانی تریشه . سویند ده‌خۆم که گووتم، چه‌ند شاری منه
 نه‌وه‌نده‌ش شاری نه‌وانه . به‌لام ئەم شه‌ره مه‌لعونه ... ئەم شه‌ره مه‌لعونه
 هه‌موو شاره‌که‌ی له‌یه‌ک ترازاندوه، برای له‌گه‌ل برادا کردوه به دوژمن .
 دواتر یه‌کی‌ک هات و گووتی خالید ناموون له‌به‌ر بی‌گه‌سی و بی‌جی‌گه‌یی
 چوو له ئوتیله‌که‌ی باوه‌جان لایداوه ... من گووتم گه‌ر بپوای به من
 بووایه، گه‌ر منی به دوژمن نه‌زانیبایه، سویند ده‌خۆم که ده‌م‌برده لای
 خۆم، چیم بۆ کامهرانی سه‌لما کردوه بۆ ئه‌ویشم ده‌کرد، به‌لام ده‌زانم

ئاموونىيە كان خېلىكى كەللە پەقن... لەو غەشايەرانەن ھېشتا ھەر بە كەللەى كۆن بېردەكەنەوہ... نا كەس پېم نەلېت، ھەموو غەشايەرەكان بە كەللەى كۆن بېردەكەنەوہ، ھا سۆيىند دەخۆم غەشايەرمان ھەيە سەرىكى تازەيان خستۆتە جىگای كەللە كۆنە پوتەكانيان و قوونىكى تازەيان لە خۆيان بەستوہ... بەلام ئاموونىيەكان... ئاموونىيەكان نا، بەداخەوہ».

قسەكانى مەنگوپ لە چايخانەكەدا دەنگيان دەدايەوہ، بەلام شتىك لە گالتەكردن، لە لەرەى پېزىپواردن بەدەنگىيەوہ ديارىوو، ئەوہ جۆرە تۆنىك و مۆسقىيەكى نەيىنى بوو كە جار جار لە دەنگيدا دەردەكەوت و تەنيا ھەندىكمان ھەستمان پېدەكرد. كە كامەران لە تەنېشتىيەوہ دانېشت و سەيرى دەموچاوى ئەوانەى دەوروبەرى خۆى كرد، ھەستىكرد ھەندىك لە نىگاكان ھېشتا بە راستى گومانيان لە قسەكانى مەنگوپ ھەيە.

كامەران بە كەمىك ناھارامى و سەرسامىيەوہ گووتى «چ قسەيەكى پەوپوچە ئەمەى لە بازاردا كەوتۆتەوہ... ھا... دەبېت كى قسەى واى بلاقردبېتەوہ. ئىمە بۆ دەبېت بالندەكان بكوژىن... بۆ دەبېت بالندەكان بكوژىن. من قەت بالندە ناكوژم».

يەككىك لە ئىمە لە مەنگوپى پرسى «مەنگوپ، تۆ پات چىيە، خەيالنت بۆ كى دەچېت، دەلېت كى لە پشت ئەم حىكايەتەوہ يە؟».

مەنگوپ تا دوا قووم ماستاوہكەى خواردەوہ و گووتى «يوسف كەويارى گەورە لەم حالەتانەدا دەيگووت «تاوانبار ئەو كەسەيە كە بۆى ناچىت». ھا بەلام من نازانم، بلىم چى، من كە ھەوالەكەيان پىنگوتم، بە خۆم گووت مەنگوپ خۆت لەم ئاگرەيان لادە، تېدەگەن... من گووت مەنگوپ قوونى خۆت مەخەرە سەر بەردى وا گەرم».

تۆزىك بە جىددىيەتەوہ چاوى داچەقاند و كۆكى و دەمى سەرى و

گوتی « بلیم چی ... تاوانباره که ده‌شیت هر که سیک بیت، هر که سیک بیت که ئیوه خه‌یالتان بوی ناچیت، ده‌شیت تا قمی مه‌نسور ئه‌سرین بن، که خۆتان ده‌زانن دوی شه‌په‌که‌ی قه‌لندهر ئاموون و مسته‌فا هه‌زار چ رقیکی گه‌وره له نیوانیاندا سه‌وزبووه. خۆتان ده‌زانن ئه‌وه‌ی قه‌لندهر کردی که م نه‌بوو، کابرا شاعیریکه ناوی خۆی هه‌یه، ئه‌و مسته‌فا هه‌زاره زه‌لامیکه شاعیره‌کان سویند به قوونی ده‌خۆن. تو که سیک و له‌سه‌ر یه‌ک دوو قسه خه‌لتانی خوین بکه‌یت ... ها ئه‌وه که م نییه. نازانم، له‌وانه‌شه هر که سیک تر بیت که ده‌یه‌وئیت فیتنه‌که قوولبکاته‌وه، که سیک ده‌زانئیت ئاموونیه‌کان سه‌رگرم و دلگه‌رم و ده‌یه‌وئیت زیاتر برینداریانبکات ... له بیرتان نه‌چیت ئه‌م شه‌په ئه‌خلاقسی تیا نه‌ماوه. به‌لام خۆ دووریش نییه ده‌ستی یه‌کێک بیت له و گالته‌چیه بیویژدان و شه‌پانیانه‌ی ئه‌م شاره، که هه‌موو شتی که ده‌که‌ن بو ئه‌وه‌ی دوی له دووره‌وه پێکه‌نن، به قه‌بری که‌ویاری گه‌وره پێکه‌نین له‌م شاره‌دا بۆته شتیکی شه‌پانی، شتیکی له خه‌نجر خراپتر، له ژهر کوشنده‌تر، لیتان ناشارمه‌وه من که ئه‌و توخمه مه‌لعونه له خه‌لکی گالته‌چی له‌م شاره‌دا ده‌بینم، چه‌زده‌که‌م ئیتر پێنه‌که‌نم، قه‌ت تاده‌مرم پێنه‌که‌نم ... ها یان دوور نییه که سیک بیت بیه‌وئیت سه‌ر له که‌که‌ی گولدانچی تیکبdat، به جوړیک که به سه‌زمانه‌که پاک و پیسی بو له‌یه‌ک جیا نه‌کرێته‌وه. گه‌راستیتان پبیلیم هه‌موو شته‌کان کراوه‌ن ... دوور نییه خه‌لکیک بن که رقیان له‌م بالنده‌یه، خه‌لکیک هه‌یه ده‌زانن بینینی ئه‌م ته‌یرانه عه‌قسی خه‌لکی ئه‌م شاره ده‌خاته سه‌ر هه‌وایه‌کی تر ... ئیوه مه‌نگور به نه‌فام تیمه‌گه‌ن، عه‌قلم به شت ده‌شکیت ... ئه‌م شاره هه‌زار که‌سی تیدایه چون له تاعوون ده‌ترسن ئاوا له دنیا ده‌ترسن، له‌وه زواویان چووه ئیمه شتیکی بینین نه‌گه‌تی ئه‌م ژیا نه‌ په‌پوته‌ی خۆمان بیربخته‌وه، خۆتان ده‌زانن دوی بینینی بالنده‌کانی کامه‌ران خه‌لکی ئه‌م شاره به ژن

و پیاووه چهنده حه زیان له بینینی دونیا کردوه، چون هه وای سه فهر چۆته که لله یان... ئا کورینا... برۆین و جیهان بدۆزینه وه... جیهانی گه وه، میله تانی تر ببینن که لووتیان په نگیکی تری هه یه... ئیوه نازانن، خه لکیک هه یه زۆر له وه ده ترسیت»

ئینجا سهیری هه موومانی کرد و به ته سپایی گووتی « به دووریشی مه زانن که خالید ئاموون خۆی بییت... ها، ئیوه بو ئه و ده رگایه داده خه ن.. بو ده لئین خۆی چون بالنده کان ده کوژییت؟ به لام به قه بری شه یتان من ئه وه به دوور نازانم. کوپه که ده یه وییت سه وسه ن فیکره تی ده ست بکه وییت... به هر نرخیک بووه... به هر نرخیک بووه... ها تیده گهن، ده شیت حیکایه ته که وابییت، کوپه که ده پروات و هه موو دونیا ده گه پیت... هه موو بالنده کانی خۆشی کۆده کاته وه، به لام پۆژ دوا ی پۆژ، مانگ دوا ی مانگ، سال دوا ی سال خه یالیک له سه ریدا گه وه ده بییت... تیده گهن... به سه ر زه ویدا ده پروات و ئه و خه یاله مه لعونه له سه ریایه تی... تیده گهن، به دارستان و سه حرا و گوئ پوو باره کانی دونیادا ده پروات و ئه و خه یاله مه لعونه وازی لئنا هینیت. ها... هه موو ده زانین که خالید ئاموون به ئه ندازه ی کامه رانی سه لما یان به ئه ندازه ی کوپه که ی ئیبراهیم نه سرین جوان نییه، بۆیه ده بییت شتیک بکات، گورزکی گه وه به اویت، خۆی بکات به قوربانی، بالنده کانی بکات به شه هید... ها... وه ک قه لنده ر ئاموونی خزمی که سویند ده خۆم به پشت قوونی هه رچی سیاسی دونیایه، گه ر چه که که ی دابنایه، گه ر عینادییه کی گه وه ی نه کردایه، له وانه بوو خوین له لووتی نه یه ت. به لام واز له وه به یئن... سه یرکه ن، تیده گهن... دوو تاپر، دوو تاپر... هه لبه ت ئه وه ی به دونیادا گه رابییت، به دوا ی بالنده کاندایه چوو بیته ناو دارستانه چره کان، چوو بیته ناو شوینه تاریک و عاسییه کان که شیر و پلنگیان تیدایه، پتووستی به دوو تاپر ده بییت... ها تیمبگه یئن، بو ئه وه ی که ته قه کان ده کات ده بییت تاپره که ی

جېبھيٽيٽ، سوڀند دهخۆم كه پڼويست ناكات تاپره كه ي جېبھيٽيٽ، له بهر نه وه به دووري نازانم نه و تاپرانه تاپري خاليد ناموون خوي بن كه كاتي نه بووه بيانشاريټه وه ... شه و نيوه شه و له ئوتيله كه ي باوه جان هاتوټه دهري، هه موو ده زانن كه سعات سيي شه و نه و ناوه گه ر جنوكه ش تيا زه ماوه نديكهن كه س ناگاي لي نيه ... هاتوټه دهري تاپره كاني ته قانده و گه پاوه ته وه به رده مي ئوتيله كه و كرديټي به هاوار ... ها ... بو شه وي دواچار مه نگوړي يابه گه وره و كامه راني سه لما تيوه بگليټيټ ... ها ... بو شه وي بالنده كاني بكات به شه هيد، بو شه وي سوږي هه موومان بو خوي بباته وه، بو شه وي سه وسه ن خان بليټ واي له م پياوه برينداره، واي له م مږوڅه كه هه موو گياني زامه، وهره گوټي من، وهره عه زيزم، من شوو به تو ده كه م ... ها ... من به دووري نازانم وا بوويټ ... به دووري نازانم».

يه كيټك پرسى «به لام مه نگوړ تو قه برى مردوت، تو دويټي شه و له كوټ خه وتيت؟».

مه نگوړ به خه نده يه كي سارده وه گوټي «من دواي پاچه كه ي خانمي داغلي، چوومه وه بو مالي خۆم و يه ك ته خته ليټخه وتم، هيچ شتيك له خه وي دواي پاچه خوستر نيه».

مه نگوړ به و ته فسيرانه ي له چايخانه كه پيشكه شيكرد تا نه اندازه يه كي زور هه موو گومانتيكي گه وره ي له خوي دوورخسته وه . وه ك هه ميشه هه موومان باوه رمان پيكرد . كامه راني سه لماش دلنيا بوو كه نه و نيه ... له ئيواره دا گومان به جوړيكي وا گه وره بلايووه وه، ژماره ي ته فسيره كانيش به شيوه يه كي وا سه ير زياديانكرد، هه موو گومانمان له يه كدي بوو . به لام ده بيټ بليټم كه بگه ري راسته قينه ي نه و تاوانه هه رگيز دهرنه كه وت و پوژيټك له پوژان نه دوږزايه وه .

دوای ههفتهیهک له گه پانه وهی ناموون، مه نسور ئیبراهیم ئەسرینیش گه پابه وه بۆ شار. به پیچه وانە ی هر دوو کاروانه کە ی دییه وه، ئەو له کاتی نیوه پۆدا گه یشت، قه فه زه کانی بچوکتەر و ره نگینتر بوون، بالنده کانی مه نسور له بری ئەوهی له قه فه زی جیا جیادا بن له دوو لۆری زۆر زۆر گه وردها له سه ر یهک بارکرا بوون، که له دووره وه سه یرمانده کرد باله خانه یه کی سه یرمان له قه فه ز ده بینى، بالنده کان چین چین له سه ر یهک هه لچنرا بوون، بالنده گه وره کان له ژیره وه و بالنده بچوکه کان له سه ره وه، ئەوانه ی له ژماردندا وردن باسیان له زیاد له سه دوشه ست چه شنه بالنده ی جۆراوجۆر ده کرد... که هه موو له و په ڕی به خته وه ریدا گۆرانیان ده گووت. ده بیته بلیم که بالنده کانی مه نسور که میک له خۆبایی و لووت بهرز و به ده وا ده یاننواند، کامه رانیان له کامه رانی بالنده کانی کامه رانی سه لما نه ده چوو، که گه لیک ساده و دۆستانه و پرفرزول بوون. هه موو بالنده کان ده یانخویند بیته وه ی به راستی سه یری ئیمه بکه ن یان سه یری شاره که مان بکه ن، یان واده ریکه ون هۆی خو شحالی و به هانه ی به خته وه رییان گه یشتن به ده فه ری ئیمه بیته. کۆمه لیک بالنده بوون له سه ره تاوه تا کۆتایی به وه خو شحالبوون له دونیادا ده ژین و به جیهاندا سه فه رده که ن. مه نسور ئەسرین قه فه زه کانی به شیوه ی زۆر قه شه نگ و به گه لای زۆر ناوازه و به مووو و ده مامک و په یکه ری بچکۆله پازاند بووه وه،

ھەموو پياويكى زىرەك تەنيا بەسەيرى قەفەزەكان دەيتوانى بزانىت ئەم
 بالئدانه مەلى چ ئاسمانىك و تەيرى چ سەرزەمىنىك، قەفەزى بالئندە
 ئەفرىقىيەكان بە دەمامك و پەيكەر و سەمبولى شارستانىتتە ئەفرىقىيە
 كۆنەكان و بە كارى قەشەنگى ھونەرەرمەندە خۆپسكەكانى ئەو سەر
 زەمىنانە پارابوۋە، لە سەر ھەندى قەفەزى دى، نىشانە و سەمبولى
 شارستانىيەتى كۆنى مايا و زەخرەفەى جووتيارە بۆلىقىيەكان و ملوانكە
 و موفەپك و كەرەستەى ھىندىيە سورەكانمان بىنى، ھەندى قەفەزىش بە
 كارى دەستى ھەندىك لە ھونەرەرمەندە بودىيەكان پارابوۋە. بە گشتى
 قەفەزەكانىش بە پەنگى زۆر تايىەتى پەنگرەبۇون، شىۋەى پىكخستنى
 پەنگەكان و دىمەنى بارەلگەرەكان، ھەر يەكە و بەجيا لە كارىكى ھونەرى
 گەورە دەچوون. كاتىك لۆرىيەكان لەدەرۋازەى خۆرەلاتى شارەۋە ھاتن
 بەمدىودا، نىكى سەعات دوازە گەيشتە كۆلانى مالى ئىبراھىم ئەسرىن
 و لەبەردەم ھەمان مالى دىرىنى جاراندە ۋەستان، گەنجىكى بارىك و
 قز دىرئ لە دەستىك جلى نويدا بە خەندەيەكى ئالۆزەۋە لە لۆرى
 يەكەم دابەزى. كە خۆى كرد بە ھەۋشەكەدا ئىبراھىم ئەسرىن لە
 رادىۋىيەكى لۆكالەۋە گوپى لە ھات و ھاوار و شەپە جنىۋى نىۋان حىزبە
 كوردىيەكان دەگرت، كە يەكديان بە جاش و قالۆنچە و دوپشك ناودەنا.
 خوشكەكەى لەگەل مندالىكى چوار سالاندا كە لە كورپىكى زەپەنگەر
 بووبوۋى خەرىكى يارىكردن بوو، خوشكە بچكۆلەكەى لەسەريان جلى بە
 تەنافەكاندا ھەلدەۋاسى، ئەو يەكەم كەس بوو مەنسورى بىنى و پىر بە
 ھەموو گەرەك قرىشكانى «مەنسور ھاتەۋە». ھاۋارەكەى ھىندە بەرز
 بوو، لە گەرەكەكانى دىشەۋە گوپيان لىبىوو. ئىبراھىم ئەسرىن باۋەپى
 بە چاۋى خۆى نەكرد، ئەو ھەموو سالە ۋا لە بىرى چەسپىبوو كە
 مردن ياخود لەدەستدانى بىنايى ناھىلن جارىكى تر كورپەكەى بىبىنئەۋە،
 بۇ ئىستىك ۋايدەزانى ئەۋەى دەبىبىنئە دووبارەبوۋنەۋەى خەۋىكى دىرىنە

که ههشت سال بوو ده بیینی، خه ونیک تئیدا سه ری به رزده کرده وه و مه نسوری به خه نده یه کی گه شه وه له بهر ده رگای ماله وه دا ده بیینی، که مه نسور نزیکتتر بووه وه و ئه ویش که میک هۆشی خۆی پاره نی و له غوباری گومان پاکیکرده وه، له شوینی خۆی ههستا و وهک دهست بو خه یالئیکی دوور به ریت، دهستی درێژکرد و له و په ری سه رسامیدا دهستی بهر مه نسور کهوت، گوئی له دهنگی بوو که گووتی «وای پیره بابی خۆشه و یست... وای پیره بابی عه زیز». مه نسور له مندالییه کی زووه وه ئیبراهیمی به پیره باب بانگده کرد، که باوه شیان به یه کدا کرد، ئیبراهیم ئه سرین ماوه یه کی کورت نه ی توانی هه ناسه پدات، له و ساته دا جارێکی تر ئیزرائیلی بیینییه وه دلنیا بوو ئیزرائیل له پشت مه نسوره وه به خه نده یه کی زۆر گه وره وه ته ماشایده کات، به لام بیئه وه ی بایه خی پییدات، بیئه وه ی بترسیت سینه ی پرکرد له هه واو و گووتی «تۆیت... تۆیت...». یه کهم جار ئیبراهیم ئه سرین نه گریا، به لام که بینی سیقان و به فراو به چ شه وق و حه سره تیکه وه باوهش به مه نسوردا ده کهن چاوی پرپوو له فرمیسک. پاش ماوه یه کی کهم هه موو شته کان له بهر چاویدا هیمن و هه موو ده نگه کان له گوپچکه یدا کپ بوون، شادییه کی قوول دایگرت... شادییه ک له هه موو شتیکی دونیای دابری، دووباره و چند باره باوهشی به مه نسوردا کرده وه و یه ک له سه ر یه ک ده یگووت «تۆیت... تۆیت».

له چند سه عاتی کدا هه موو شار هه والی گه پانه وه ی مه نسوری بیست. ساقی مه حمود و کۆمه لئێ مؤسیقار، مسته فا هه ژار و کۆمه لئیک شاعیر له پیشی پیشه وه ی ئه و که سانه دا بوون که به په له گه یشتنه لای مه نسور و بالنده کان... مه نسور به ئاشکرا پوخۆشتر و کراوه تر و پر ژیا نتر له جاران ده رده کهوت، به گه رمییه کی بیۆینه وه باوهشی به هاوڕیکانی دا کرد، خه نده یه کی پاسته قینه ی گه وره له پوخساریدا بوو که مرۆف پیش

سەفەرەکه بە دەگمەن دەبیینی. زۆری نەبرد مآلی ئیبراهیم ئەسەری
 پەڕیو لەوانە ی لە ھەموو لایەکەو دەپژانە ھەوشەکەو بە بەختیھاتن،
 بەجۆریک مەنسور ھەک ونبووێک لە شەقامیکی جەنجالدا نە بواری
 قسەکردن، نەبواری بێرکردنەو، نە بواری پشوووانی نەبوو. لە ھەموو
 لایەکەو خەزمانی پژانە ھەوشەکەو و بیئەوێ خۆی ئاگاداریبێت ئامۆزا و
 ھاوئەکانی پاسەوانی تاییەتیان بۆ بالئندەکان دانا. سەعات دواي سەعات
 ھونەرەندان و شاعیران و شیۆھکاران زیاتر و زیاتر لە ھەوشە و دالان و
 ھەیان و ژورەکاندا کەئەکەدەبوون. مەنسور لە خەیاالی پۆشنیبرانی شاردا
 بە پێچەوانە ی خالید ئاموون و کامەرانی سەلماو، ھەک نمونە ی عاشقی
 گیانفیدا و پۆمانسی ویناکرابوو، سأل دواي سأل وینە یەکی ئەفسانە یی
 ھەرگرتبوو. ئیتر دواي بڵاوبوونەو ھەوآلی گەپانەو چاوەپوانکراوہ کە ی
 سات دواي سات ھورۆمی شەیدایانی ئەو عاشقە پۆمانسییە بۆ سەر
 مآلی ئیبراهیم ئەسەری زیادیدەکرد، بەجۆریک نە ژورەکان و نە
 ھەوشەکە نەیدەگرتن. ساقی لە ناچاریدا پێشنیاریکرد کە ھۆلیکی گەورە
 بگرن و ئاھەنگەکیان لەو مآلە چکۆلانە یە دەرپھێتن و بیبەنە سألۆنیکی
 راستەقینە، تا ھەمووان پتر ھەلپەپن و شیعر بخویننەو و شایبیکەن.
 لە سەعاتیکدا ھۆلیکی گەورە ی ئاھەنگیان پەیداکرد و ھەموو
 میوانەکان لەگەل مەنسور ئیبراهیمدا بە دەیەھا ماشین بەرەو ھۆلەکە
 بەریتکەوتن، لۆری بالئندەکانیشیان بە ھەموو شاردا تا بەردەم ھۆلەکە
 باژوت. زۆر لە میوانەکان لە پیکابی سەر بەتالدا دواي کاروانی ماشینەکان
 کەوتن و لە زۆری کۆلان و کوچەکاندا خەلکی تازە خۆیان گۆپی و
 سوار ئوتومبیلەکانیان بوون و چوونە دواي کاروانەکە. لە ھۆلەکەدا ھەر
 زوو ھەوہسی ئاھەنگ ھەمووانی داگرت، ساقی مەحمود خۆی کرد بە
 پێکھەری بەرنامەکان و ویستی جۆرە پێکھستنیکی گونجاو بخاتە ئەو
 ھەموو ناپێکییەو کە لە پەرگە مارۆی مەنسوری دابوو، لە ماوہ ی چەند

ده قيقه يه كدا تپه مۆسقىييه كانى پىكخست و به رو دوا گورانىيژه كانى پىزكرد، له نىوان هموو گورانىيه ك و گورانىيه كدا شاعىر پىكى خسته پىروگرامه كه وه . ژماره ى شاعىر و گورانىيژه كان به ئەندازه يه ك زۆربوون، گەر پىروگرامه كه چەند پىزىكىشى بخايه ندايه به شى هم مووانى نه ده كرد . وه ك چاوه پروانده كرا زۆربه ى گورانى و شىعه ره كان له وه هفتانه ى دوايدا بۆ پىشوازي مه نسور ناماده كرابوون . به شىعرى «بالنده موقه ده سه كان» كه يه كىك له شاعىره لاره كان نوسىبووى ئاههنگه كه كرايه وه، شاعىره كه به دهنگى ئەكتەرىكى شانۆ هاوپى له گەل كۆمه لىك ده ست جولاندى نابه جىدا شىعه ره كه ى خوینده وه، به لام له گەل خراپى خوینده وه كه يدا چه پله يه كى به جۆشى وه رگرت . مه نسور سه ىرى لىهات كه سالانى دوورودىزى غه رىبى ئەو خه يال و خورافه تانه ى نه سپروه ته وه كه دواى پروادوى ژىزه مینه كه ى خدرۆ دووىار به ناوى ئەوه وه لكابوون، به لام شته كان وه ها خىرا و بىپرس و بىئاگای ئەو ده كران بوارى ئەوه ى نه بوو له سه ر ئەم به زمه گه وه يه قسه يه ك بكات ياخود هىچ جۆره نا په زاييه ك نىشانبدات . له و ساته وه ى گه ى شته بووه وه شار شته كان وه ك لاقار له گەل خۆياندا ده يانبرد، ئىستا هىچ چارىكى نه بوو ئەوه نه بىت له جىگای خۆى پوخۆش دانىشیت و به ئەده به وه بۆ هم مووان پىبكه نىت و خۆى سوپاسگوزار نىشانبدات . گورانىيژه كان يه ك له دواى يه ك گورانىيه كانى خۆيان به سه ر مه نسوردا ده گووت و شاباشيان وه رده گرت، كه وچانىك دروستده بوو، خه لكانىك هه لده ستان و به خىره اتنه وه ى مه نسورىان ده كرد، دواتر شاعىره كان شىعه عاشقانه كانيان ده خوینده وه، هه ندىكيان له كاتى خوینده وه كاندا ده گريان و هه ندىكيان هه ولانده دا قسه خۆش و كۆمىدى ده رىكه ون . باوكى به رده وام به چه وه له ناو ئاههنگه كه دا ئەو كه سانه ى پىشانده دا كه له و چەند ساله دا به پاره كۆمه كى سه فه ره كه ى مه نسورىان كرىبوو، پوره كانى زوو زوو ده هاتن و باوه شيان پىاده كرد، له

ناو وشه‌ی شاعیره‌کان و له ناو گۆرانیه‌کاندا به‌رده‌وام گوئی له ناوی خۆی ده‌بووه‌وه... ساقی دووجار هات بۆ لای و ده‌یگوت ئاواته‌خوازبوو بیتوانیبایه گۆرانی بۆ بلّیت، به‌لام ناتوانیت، چونکه دای پۆیشتنی ئه‌وه ده‌نگی كهوت و هه‌رچییه‌ك بكات چیتر ناتوانیت به‌هیچ ئاوازێك بچریكینیت. ساقی چه‌نده زۆری له قورپك و هه‌ناسه‌ی خۆی ده‌کرد نه‌یده‌توانی گۆرانی بلّیت. له ناوه‌پاستی ئاهه‌نگه‌كه‌دا مه‌نسور ئه‌سرینیان هه‌ستان تا هه‌ندێ قسه‌ پێشكه‌شی ئاماده‌بووان بكات. كه مه‌نسور قسه‌یكرد هه‌مووان بیده‌نگبوون، ماتیه‌ك بالی به‌سه‌ر هۆله‌كه‌دا كێشا، كپییه‌کی قوول كه‌وته سه‌ر هه‌موو پوخساره‌كان، كچانی ئاماده‌بوو له هۆله‌كه‌دا هه‌موو گیانیان بوویوو به‌چاو، دیمه‌نی ئه‌م كورپه‌ ناسكه‌ زه‌مینه‌كه‌ به‌ته‌ماحیککی قوولێ تیگه‌یشتن و ناسینی دونه‌ی له هه‌موواندا جۆلاندبوون. مه‌نسور به‌هیمنی هه‌مووانی سوپاسکرد و یاسی خۆشحالی خۆی کرد كه جاریکی تر ده‌گه‌رێته‌وه و شاری خۆی ده‌بینیته‌وه. گووتی «ئه‌گه‌ر بالنده‌کانم بیاننوانیبایه به‌دنیاییه‌وه سوپاسیانده‌کردن، به‌لام بالنده‌کانی دنیا ته‌نیا یه‌ك زمان ده‌زانن كه زمانی بالنده‌یه» هه‌موو پێكه‌نین. هه‌ستمانکرد كه‌مێك ده‌سته‌پاچه‌یه، وه‌ك ئه‌وه‌ی نه‌زانیت بلّیت چی، سه‌یریکی ساقی مه‌حمودی کرد كه ئه‌مرۆ جامانه‌ کوردیه‌كه‌ی به‌ده‌ستوری توریانی مه‌هراجا هیندییه‌كان به‌ستبوو و گووتی «من لی‌ره‌م، ماوه‌یه‌کی ده‌وێت تا به‌رواده‌که‌م كه لی‌ره‌م، من چوو بیتم بۆ هه‌ر شوینیک ماوه‌یه‌کی ویستوو تا به‌روام‌کرده‌وه له‌ویم». زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت و ده‌ستی خسته‌ گیرفانی پانتۆله‌ په‌شه‌که‌یه‌وه و خۆی پاست‌کرده‌وه و گووتی «چووم بۆ هه‌ر شوینیک وامزانیوه له شوینیکی ترم، ئه‌وه واده‌کات مرۆف له‌هیچ شوینیک نه‌بیت... كه‌بیر له‌وه‌ده‌که‌مه‌وه ده‌لیم كه‌ واییت من له‌هیچ شوینیک نه‌بووم، كه‌واته لی‌ره‌ش نیم». هه‌موو هه‌ستمانکرد به‌پاستی ده‌یه‌وێت بمانه‌ینیته‌ پێكه‌نین، بۆیه هه‌موو

به پراستی پيکه نين. که ميک وه ستا و گووتی «به لام زهوی شوينیکی سهیره، مروّف ده توانیت بیری هه موو کونجیکی بکات، ده توانیت بیری نه و شوینانهش بکات که له وئ نه بووه». دهنگی که ميک قوولتر و جیدتر بوو و گووتی «من زۆر سه رمه ست بووم به زهوی، زۆر. مروّف که زهوی ده گه پیت ئیتر شته كان به چاویکی تر ده بینیت. که دنیا ده بینیت نه وسا تیده گات کۆتریک که به سه ربانی ماله کهی نه ودا ده فریّت، له ریزی بالنده كانی دنیادا چ شوينیکی هه یه ... مروّفه كان، شوينه كان، بالنده كان به جۆریک هه مه رهنگن ... هه موو شتیکی ره وایه ... هه مووی ره وایه، هه رچی له سه ر زهوی هه یه ره وایه». زه رده خه نه یه کی گرت و به غه ميکه وه سه ری بادا و به ده نگیکی به رزتر گووتی «شته كان به جۆریک له یه ک ناچن، به جۆریک جیاوازن هه موو شتیکی ره وایه. تۆ ره وایت له شاری خۆتدا و نه وانیش ره وان له شاری خۆیاندا. وه ک چۆن که س ناتوانیت گومان له ره وایه تی ته یریک بکات له فرینی خۆیدا، له سه ر دره ختی خۆی، که س بوّی نییه گومان له ره وایه تی تۆش بکات له فرینی خۆت و له هیلانهی خۆتدا ... هه موو ته یریک ره وایه ... هه موو ژیانیک ره وایه». گه رچی زۆر به مان تینه گه یشتین مه به سستی چیه، به لام چه پله یه کی گه وره مان بوّ لیدا. هه ندیک قسه ی تری له سه ر مافی هه موو زینده وهران و هه موو شوينه كان کرد، باسی نه وه ی کرد که مروّفیک له دووره و دیت و ده چیته شاریک یان زه ویه ک، لای نه و هه موو شتیکی نه ناسراو و سیراوییه، ئینجا به غه مگینییه وه سه یریکردین، نه یده زانی چیمان پیلاییت، هه ستمانکرد به جۆریک له جۆره كان به زه یی به خۆی و ئیتمه شدا دیته وه، هه موو سه رله به ر بیده نگبووین، هه ناسه شمان دهنگی نه ده مات، به لام نه و هه ناسه یه کی هه لکیشا، دهنگی هه ناسه که ی له مایکه که وه ده نگیدا به وه و گووتی «ناتوانم زۆر بلایم، تاکه شتیکی، تاکه شتیکی نرخی هه بیّت بیلایم، نه وه یه که دوو جۆر شار له دنیادا هه ن ...

ئەو شارانەیی که غەریبەیان نەببێووە و لێیدەترسن، ئەو شارانەیی که غەریبەیان ببێووە و ناترسن... گەر پۆژیک لە پۆژەکان توانیتان دەرگای ئەم شارە لە پووی دنیادا بکەنەو... لە غەریبەکان مەترسن... چۆن ئەم بالەندە غەریبانەیی من شارەکه‌تان جواندەکن، هەموو غەریبەیک که پوودەکاتە ئەم شارە... شارەکه‌تان جواندەکات... ئەو تاکە شتی که دەمەوێت پێتان بڵێم... تاکە شتی که، تەنیا غەریبەکانن دویا جواندەکن.»

هەموو چاوەپوانی ئەو مان دەکرد باسی خۆشەویستی و نەمری عەشق و سەسەنمان بۆ بکات، چاوەپێی وانەیکە دوووردیژیویین لەسەر وەفا و پەنج و خۆشەویستی، بەلام ئەو هیچی نەگوت، بەهێمنی هاتە خوارەو و چەپڵەیکە گەرەمان بۆ لێدا، چەپڵەیکە هەموو هۆلەکی لەرانده‌و. هەندیک بێنەوێ بزانی بۆ، چاویان پڕبوویو لە فرمیسک، هەندیک دیشمان بە سۆزەو سەیری مەنسور و سەیری یەکرمان دەکرد، بەر لەوێ ساقی بە چاوی پڕ فرمیسکەو جارێکی تر مایکروۆفۆنی ناهەنگە که بگرت و تیبی موسیقا که بانگهێشتی سەر شانۆ که بکاتەو، بێدەنگیەکی قورس و خنکێنەر بۆی بەسەر هەمووماندا کێشا... لەو ساتەو، لە ناو فەزا و ئەتمۆسفیری هۆلەکه‌دا هەستمان بە شتیکی نائاسایی کرد، هەستی که تەنیا هەفته‌یک دواتر لە مانا راستەقینەکانی تیگەبێشتین.

سهوسن سهرنجيدا كه بالندهكانى خالد ناموون زور غه مگينن و به ده گمن ده خوئين، نه و دهنگه كورت و غه مگينه ليسانه وه ديت پتر له نركه ي زام ده چيت. هر نه و پوره هه نديك له بالنده زامداره كاني برده وه بؤ ماله وه و زماره يه كى زور له بالنده بچوكه كانيشى گواسته وه بؤ قه فه زى نوئ له زوره كه ي خويدا، به لام له وئيش بالنده كان هه ر غه مگين بوون، له و زوره شدا كه پريوو له بالنده ي دلخوش و مهستخوين هه ر جوره بيده نكيه كى سهنگين و نااسايى بالى به سه ردا كيشابوون. كه سهوسن بالنده كاني مه نسور نه سرينيشى وه رگرت هه ر هه مان شتى كرد، بالنده بچوكه كاني گواسته وه بؤ زوره كه ي سهروه ي خوى و بالنده گه وره كاني جياكرده وه و ناردنى بؤ عه مباره گه وره كه .

هاتنه وه ي مه نسور نه سرين، سهوسنى خسته به رده م نه و راستيه ي كه ده بيتت برياردات، ده بابه كو تاييه ك بؤ هه موو نه و چيروكه نووودريزه دابنيت و قه ده رى كچانه ي خوى هه لبريوت، ده بابه له و دوو هه فته يه دا به جيا چاوى به هه ريه ك له خالد ناموون و مه نسور ئيبراهيم بكه وتبايه . نه و گفتوگويانه ده بابه گرنگترين گفتوگوى زيانى سهوسن بن. خالد ناموون له دوا نيوه پويه كى تا نه اندازه يه ك گه رمدا گه يشته مالى سهوسن خان، بيته وه ي هيچ بپرسيت، وه ك پياويكى زامدار به لام پر سوز له قاتيكي ره شدا به رامبه ر خانم دانيشت، جله كاني بيته اندازه شيك و

پوخساری دهره‌کی تابلیتی پریک ده‌ینواند. سه‌وسه‌ن سه‌رنجی نه‌وه‌یدا که خالید نامون پرسیاریکی له بالنده برینداره‌کانی خوئی نه‌کرد، سه‌یریکی نه‌و بالنده چکلانانه‌ی نه‌کرد که له‌وسه‌ری زه‌مین‌ه‌وه هیئابوونی. سه‌وسه‌ن چند پوژیک بوو نه‌و ده‌نگوئی‌ه‌ی بیستبوو که ده‌شیت خالید نامون خوئی ته‌قه‌ی له بالنده‌کان کردبیت، به‌لام بایه‌خیکی نه‌وتوئی به‌و قسانه نه‌دا، یه‌که‌م پرسیار که سه‌وسه‌ن لیکرد نه‌وه‌بوو: خالید له‌و باوه‌په‌دا‌یت بالنده‌کان له‌م شاره‌دا ناسوده‌بن، هه‌ستده‌که‌م بالنده‌کان زور غه‌مگین و ماندوو دهره‌که‌ون؟. خالید سه‌یریکی نه‌و هه‌موو قه‌فه‌زه‌ی کرد که له هه‌موو لایه‌کی ژوره‌که‌دا هه‌لو‌اسرابوون، به‌لام نیگای وه‌ها پووکه‌شبین و خیرابوو پینه‌چوو شتیکی نه‌وتو له بالنده‌کاندا سه‌رنجی پاکیشابیت. به هیمنی له‌سه‌ر قه‌فه‌نه‌که‌کونه‌که‌ دانیش، هه‌ستی به‌ه‌مان ترس کرده‌وه که چند سالیکی له‌وه‌په‌ر له‌سه‌ر نه‌م کورسیه‌ه‌ستی پیکردبوو، به‌لام له‌سه‌ره‌خو گوتی «سه‌وسه‌ن خان بالنده‌کانی من هه‌میشه‌ بیده‌نگبوون. له‌ه‌نگه‌لدا من به‌دوای بالنده‌ی بیده‌نگدا ده‌گه‌پام». خالید گه‌لیک هیمنتر و ناسوده‌تر له‌و پوژه دهره‌که‌وت که سه‌وسه‌ن بو یه‌که‌مجار له‌ته‌نیش قه‌فه‌زه‌ خویناوییه‌کانه‌وه‌ بینی، به‌وه‌دا چند پوژیک بوو له‌و ئوتیله‌دا به‌ته‌نیا ده‌ژیا و چاوه‌پروانی نه‌م دانیشته‌ی ده‌کرد، پیده‌چوو ماوه‌یه‌کی زوری هه‌بوویت بیر له‌جوله‌و قسه‌و وشه‌کانی خوئی بکاته‌وه، سه‌وسه‌ن وای هه‌ستده‌کرد هه‌موو جوله‌یه‌ک و وشه‌یه‌کی پیشتر بییری لیکراوه‌ته‌وه. خالید گوتی «بالنده‌کان ته‌نیا له‌جیگای خوینادا ناسوده‌ده‌بن، له‌ناو سروشتدا، له‌ویادا نه‌بیت له‌هیچ جیگایه‌کی تر ناسوده‌نابن. راسته‌له‌وانیه‌نه‌وانیش‌ه‌زه‌به‌بینینی دونه‌یا بکه‌ن، به‌لام له‌قه‌فه‌زدا نا... هیچ سه‌فه‌ریک له‌ناو قه‌فه‌زدا خووش نییه». سه‌وسه‌ن به‌هیمنی و لاوازی چاوی لیکنا و به‌چاوی نوقاوه‌وه‌پرسی «نه‌ی تو خالید... نه‌ی تو ناسوده‌بوویت له‌گه‌شته‌که‌تدا به‌دونه‌یادا؟». خالید بیته‌وه‌ی دروکیات،

بېئەوھى ھەستەكانى خۆى بگورپىت گووتى «نا ئاسوودە نەبووم، ئەم سەفەرە لە سەختترین پۆژەكانى ژيانم بوو». سەوسەن بېئەوھى چاويكاتەوھ پەرسى «ھەستەدە كرد تۆش وەك بالندهكان لە قەفەزدایت؟». خالید گووتى «بەلێ سەوسەن خان، ھەستەدە كرد، منیش وەك بالندهكان لە قەفەزدام». سەوسەن چاويكردەوھ و گووتى «بەلام خالید بۆ نەگەرپیتەوھ؟ تۆ دەتوانى لە ھەموو ساتیکدا سەفەرەكەت بچپۆنیت و بگەرپیتەوھ... ھەزەدە كرد یەكێكتان، ھەر یەكێكتان كە ناتوانیت بەردەوام بێت سەفەرەكەى بوھستینیت و بگەرپیتەوھ». «لە بەرئەوھى تۆم خۆشەدەویست، ھەستەدە كرد بۆ ئەوھى تۆ ببیت بە ژنى من دەبیت ئەم سەفەرەبەكەم... وەك سزایەكى گەرەى ئەو خۆشەویستییە گەرەى سەیرمەدە كرد... ھەموو سەفەرەكە بۆ من سزایەكى گەرە بوو...». سەوسەن گووتى «خالید پێبەلێ... جیھانت چۆن بىنى؟». خالید بەساردییەوھ سەیریکرد و گووتى «وەك جەھەنەم، جیھان جەھەنەمە، سەوسەن خان، سەفەرەكەى من سەفەرىكى دووردریژ بوو بە جەھەنەمدا...». سەوسەن بە دەنگىكى زۆر غەمگینەوھ پەرسى «بۆ... خالید، بۆچى بەو چەشنە وەسفى دۇنيا دەكەیت؟». «لە بەرئەوھى جیھان پەرە لە ئازارى گەرە گەرە، پەرە لە مەرۆف كە لە ھەموو كونج و كەلەبەرىكدا ئازار دەكێشن، پەرە لە تارىكى كە مەرۆف نایبپیت، پەرە لە درۆ، پەرە لە مەرۆف كە كەسیان لە كەسیان تیناگەن، پەرە لە زمان كە ھىچ یەكێك لەوى دى حالى ناییت، پەرە لە دارستان كە مەرۆف ناتوانیت بچیتە ناویان، پەرە لە شار كە تیا وندەبیت، پەرە لە بالنده كە بە ھىچ كەس ناگیرین. لە بەرئەوھى مەرۆف ناتوانیت لە یەككاتدا بىر لە خۆشى و بىر لە دۇنياش بكانەوھ... لە بەرئەوھ». سەوسەن بە غەمگینییەوھ گووتى «بەلام خالید ئاموون، من تۆم نارد تا دۇنيا ببینیت... تۆم نارد بۆ ئەوھى لەم شارە دووربیت و بتوانیت ئەو ھەموو جوانییە تەماشابكەیت، تا لەم شەپانەدا نەكۆرپیت... دەزانیت چەند

شەپى گەرە پوویندا؟ ... دەزانیت؟». خالید ناموون تۆزىك بیریكرده وه و گووتى «دەزانم خانم شەپ ولاته كەى هەلاھە لاكرده، شەپ ولاته كەى ویرانكرده ... بەلام له گەل ئەوه شدا من له سالانى سەفەردا نازارى گەرەم چەشت و سەختى گەرەم بینى، چەند جارىك له نىوان ولاته كاندا گیرام، بەشىك له سەفەرەكەم له زینداندا برده سەر، بەلام هەمیشە بە مال و پارەى ناموونییەكان دەهاتمە دەرى و له سنوورەكان دەپەریمە وه، هیچ شتىكم دەربارەى ئەو پۆژە ناخۆشانە بۆ قەلەندەر ناموون و كەسوكارىشم نەنوسى، تا دلیان نەشكىتم. سەوسەن خان ئەوهى تۆ وادەزانیت جیهان باغىكى گەرەیه كە پرە له گولسى جۆراوجۆر و بالندەى جۆراوجۆر هەلەیه، بمبوره سەوسەن خان، بەلام من تۆم خۆشده ویت، دەمه ویت بزانیته چەند سەختیم كیشاوه، دەمه ویت بزانیته كە جیهان باغىكى گەرە نییه ... لیروە لەوئى باغى تىدایه، لیروە لەوئى بالندەى جوانى تىدایه، بەلام ئەوهى من بینیمه زۆرتى نازار و برسىتى بووه ... خانم شەپ تەنیا له عىراق و لەم كوردستانەى ئێمەدا نییه، شەپ له سروشتى مەژفدایه، شەپ تەنیا لیروەدا نییه بەلكو له هەموو دونیادایه».

سەوسەن بە ناومىدییه كى گەرە وه گووتى «ئەى خالید ئیستا خۆشە وىستیت بۆ مەژف زیاتى نەكرده، خۆشە وىستى تۆ بۆ مەژف لەو پۆژە زۆرتەر نییه كە لیروە پۆشیتیت؟ تۆ ئەو هەموو خاك و مىللەتە جیاوازەت بینى، ئەوه بەشى ئەوهى تىدایه كە فىرى خۆشە وىستى بووبیت؟». خالید زەرەخەنەیه كى تالى گرت و گووتى «سەوسەن خان من زۆریه سالانى سەفەر بە تەنهابووم، هەشت سالە بۆ ماوهیه كى دریز له هیچ شوینىكدا نەماومه تەوه. هەشت سالە هاوڕییه كم نەبووه، تەنیا شتىك بیرم لیكردۆتە وه تۆ بوویت. بەدریزایى ئەو سالانە لەو تەنهاییه قوللەدا تەنیا خۆشە وىستیم بۆ تۆ زیادىكرده، تەماحم له تۆ و ئیرهیم بەرامبەر تۆ زیادىكرده. نەمدەتوانى له یەك كاتدا بىر له تۆش و دونیاش

بگەمەوه... من لە هەموو جیگایە کەدا تەنیا تۆم دەبینی، پراستت دەوێت
 زۆر بێباک و کەمترخەم بالندهکانیشم دەگرت... من درۆت لە گەلدا ناکەم،
 من رقم لە هەرمشتیک بوو، لە هەرولاتیک و هەردارستان و هەر ئاوێک
 بوو کە لەم شارە ی دور دەخستەوه... تا زیاتر دوریکە و تەبامایە تەوه،
 زیاتر رقم لە دنیا دەبوووه. دنیا جیگایەکی ترسناک بوو لای من...
 من کاتیکی زۆرم بەوهوه نەدەکوشت بێر لە دنیا بگەمەوه، من دەقیقە بە
 دەقیقە دەمژمارد تا بگەمەوه ئەم شارەو تۆ ببینم».

سەوسەن پرسی «ئەی ئەو هەموو دیمەنە سروشتییە جوانانە
 سەرسامیان نەکردیت. دەنگی خۆشی ئەو بولبولانە مەستیان نەکردیت...
 لە من زیاتر، لە تەنیا ژنیکی بچکۆلە و نەخۆشی ئەم دنیا یە بێرت لە
 هیچی تر نەکردهوه؟». خالید ئاموون سارد و تیز سەیریدەکرد و گووتی
 «ئەوه نەدە گویم لە دەنگی دلی خۆم و هاواری دلم دەگرت، گویم لە
 دەنگی تر نەبوو. ئەوهی سەرسامیدەکردم، توانای نەهێنی خۆم بوو کە ئەو
 هەموو سألە دورودریژە بە دواي خۆشەوێستیدا بە زهویدا وێڵبم. پێشتر
 نەمدەزانی توانای وا گەورەم تێدایە... نەمدەزانی ئاموونییەک هەیه بتوانیت
 بەرگە ی ئەو هەموو ناخۆشی و سەختییە بگرت، من کوپی خێزان و
 خێلێک بووم کە هەموو لە خۆشیدا ژیاون، پێشتر زۆر ئاسان ژانی خۆم
 دا بینکردبوو، نەمدەزانی توانای وا گەورەم تێدایە... بەلام سأل دواي سأل
 جگە لەو هیژە ی لە تۆی نزیکدەکردمەوه هەستم بە هیچی تر نەدەکرد».

هەندێ جار جریوێ بالندهکان دەیوهستاندن، هەندیکیان بەدەنگیکی
 وا زوڵال و بەرز دەیانخویند بەسەر هێمنی دەنگی سەوسەندا سەردەکەوتن
 و دەبایە خالید ئاموون گەلیک وریا گوێبگرت تا وشەکانی سەوسەن لە
 نێوان جریوێکاندا بگرتەوه.

سەوسەن دواي کەمیکی هێمنی، وەک دەستووری خۆی لە گەل
 چاخورنەوهی بەردەوامدا، دوو چای تێکرد و گووتی «ئەی بالندهکان

خۆشده‌ویست یاخود نا؟».

خالید ناموون، بیئنه‌وه‌ی بیخواته‌وه سه‌یرئیکی چاکه‌ی کردو گووتی «له تو زیاتر هیچ شتیکی ترم خۆش نه‌ویستوه، بالئنده‌کان شتیکی بوون وهک قه‌ده‌ر، نه‌ خۆشمده‌ویستن نه‌ رقم لئیان بوو، ده‌مزانی تو بالئنده‌کانته خۆشده‌ویت، له‌به‌رئوه‌ ده‌بوو بیانپارێزم... په‌یوه‌ندییم به‌ بالئنده‌کانه‌وه په‌یوه‌ندییه‌کی قوول نه‌بوو، نه‌ قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌کردن و نه‌ قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کردم. هه‌ندئ جار پیمده‌گووتن که ده‌تانبه‌م بۆ شارئیکی دوور، به‌لام گه‌ر وه‌لامیشیان دابیتمه‌وه من هیچ تینه‌گه‌یشتووم».

سه‌وسه‌ن سه‌یرئیککرد و به‌ غه‌مگینی گووتی «واتیده‌گه‌م که تو به‌ دل، به‌ هه‌موو دل له‌گه‌ل بالئنده‌کاندا نه‌بوویت».

خالید بیئنه‌وه‌ی زۆر بیریکاته‌وه گووتی «سه‌وسه‌ن خان نه‌مه‌ده‌توانی، نه‌مه‌ده‌توانی به‌ هه‌موو دل له‌ گه‌لئاندا‌بم. دونیای بالئنده‌کان دونیایه‌کی نه‌بیینراوه، تا زیاتر پیا پۆچین زیاتر له‌م دونیایه‌ی خۆمان دوورده‌که‌وینه‌وه، تا زیاتر به‌دوایدا برۆین، زیاتر خۆمان له‌ بیرده‌چیته‌وه... هه‌ر وه‌ختیک له‌ پاری بالئنده‌کاندا نو‌قمده‌بووم، که گه‌پانی جه‌نگه‌لا و جه‌نگه‌ل شیتیده‌کردم... خۆم له‌ بیرده‌چووه‌وه، خۆشه‌ویستی تۆم له‌ بیرده‌چووه‌وه، دلنیا‌بووم تو ئه‌وه‌ت ناویت، له‌به‌رئوه‌ سه‌وسه‌ن خان نه‌مه‌ده‌توانی به‌ هه‌موو دل خه‌ریکی بالئنده‌کان بم... نه‌ده‌کرا، شتی وا نه‌ده‌کرا».

سه‌وسه‌ن به‌ غه‌مگینییه‌وه گووتی «ئهی خالید پیمبلی، تکایه‌ پیمبلی هه‌ستت به‌ چی ده‌کرد که بالئنده‌یه‌ک له‌ بالئنده‌کان ده‌مردن؟».

خالید بیئنه‌وه‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌بگریت، شتیکی له‌ تۆنی گالته‌جار ده‌په‌رییه ناو ده‌نگی و ده‌یگووت «سه‌وسه‌ن تو ده‌لئیت چی من خۆم هیچ که‌سیک هه‌ستی پی نه‌ده‌کردم... به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌گه‌پام و هیچ که‌س له‌و دونیا گه‌وره‌یه‌دا نه‌یده‌زانی من چیم، به‌شی هه‌ره زۆری مرۆفه‌کانی سه‌ر زه‌وی هه‌تا ناوی میله‌ته‌که‌یان نه‌بیستبووم... کورد... کورد... به‌شی هه‌ره

زۆرى بە شەرەكانى ئەم دونىايە، ناوى مىللەتى وايان نەبىستبۇو. سەوسەن خان بېيەننە پېشچاوى خۆت بەزەويدا وپل بيت و تەنباى تەنبا بيت و كەس ناوى نەتەو كەشتى نەبىستبىت. پەحم لە مرۆفەك و لە شارىك و لە جىگايەكەو وەر نەگريت. دەتەوئت ھەست بە چى بەكم... كە بالئندە يەكم دەمرد، لاشەكەيم لە قەفەزەكەى دەردەھىتا و فرېمدەدا و دەرپۇشتم و دەمويست بالئندە يەكى تر بگرم... دەمويست دەست بە ژيانى ئەوانى ترەو بگرم كە نەمردون. چاوەرپى چى دەكەيت سەوسەن خان، كە بالئندە يەكم دەمرد دانىشم و بگريم؟... ھا وەك كەستىك كە نازانئيت دونيا چەند دلپەق و پىر نازارە. سەوسەن خان، تۆش دەزانئيت دونيا چ دلپەق و پىر نازارە. قەلەندەر ئاموون بەر لە مردنى نامە يەكى بۆ نوسىم باسى كوشتنى ئاسايشەكان دەكات، باسى ئەو دەكات شەويك تۆى لە ناو مەيتى ئاسايشەكاندا دۆزىو تەو، شەويك چووە بۆ ناو مەيتە سووتاو وەكان و تۆ لە ناوياندا بوويت. من چەند پۆژە بىرى لئدەكە مەو... لەو ساتەو ەى كە نامەكەى قەلەندەر ئاموونم خوئندۆتەو بىرى لئدەكە مەو... سەوسەن خان تۆ بۆ چوويت بۆ ناو ئەو مەيتانە... ھا... سەوسەن خان، لەويادا لە ناو ئەو مەيتانەدا شتەكت بىنيو كە ئەوانى تر نايبىنن، بېرەحمى ژيان، دېندەيى ژيان. وانىيە... تۆ بەچاوى خۆت چەند سالا ئەو دەبىنئيت؟ سەوسەن خان تۆ تېمەدەگەيت دەلئيم چى. من بەردەوام لە ھەموو شوئىنئىكى دونيادا ئەو م بىنيو، لە ھەموو شوئىنئىكدا...».

وەك ئەو ەى يادى ئەو شەو سەوسەنى نازاردابئيت، بە ئارامى لە جىگاي خۆى ھەستا و دەستى خستە سەر مېزەكە و گووتى «خاليد ژيانى ئيمە لئرە، تەنبا عومرىكى دىرژە لەگەل لاشەكاندا دەبىيەنە سەر. من چەندىن سال بوو بەردەوام لە تەلفىزىئەو لاشەم دەبىنى، ھەموو شەويك دەمبىنن. بۆيە كە ئئو داواتانكردم، وىستم لەوبەرى دونيا، لە جىگايەكى ترەو شتەكى تر بىنن، شتەك پەيوەندى بە مردنەو نەبئت.

به لام خاليد بالنده كوزراوه كانى تۆ... ئو هه موو خويته به قهفه زه كانه وه،
ئەم بئده نكيه ي تهيره كانت... ده مترسئينن».

هئمن قسه يده كرد و له ناكاو ده ستى گرت به ده موچاوييه وه و وهك
بگري گوتى «خاليد، من پئويستيم به يه كيكه له وسه رى دونيا وه بيت
و چيرۆكيكى ترم بۆ بگيرپته وه... هه تا ئه گه ر درۆش بيت. ده مه ويئت شوو
به يه كييك بكم به چيرۆكه كانى دونيا يه كى ترم نيشانبدات و سه رساممبكات،
هه تا ئه گه ر درۆش بيت... من كچيكي نه خوشم... ده مه ويئت شوو به يه كييك
بكم، ئه وه م له بيريباته وه... ده مه ويئت شوو به يه كييك بكم باسى ئەم
شار و مه مله كه ته م بۆ نه كات». خاليد له جيگاي خۆي هه لده ستا و
ده ستى سه وسه نى ده گرت و ده يگوت «نا سه وسه ن تۆ پئويستت به
يه كييك نيه درۆت له گه لدا بكات، پئويستت به يه كييك شه كان وهك خۆيان
ببينيت». سه وسه ن به ترسه وه سه يري چاوى ده كرد و گوتى «خاليد
ئاموون، ئەي ئيستا ده توانيت له پئناوى مندا كه س بكوژيت؟ پئمبئ
ده توانيت ياخود نا؟».

خاليد هه لده ستا و پشتيده كرده سه وسه ن و چه ند هه نگاويك له
كورسيه كه ي خۆي دوورده كه وته وه و ده يگوت «زياد له هه شت سال
له مه ويه ر ئه و پرسيا ره ت ليكردم، سه وسه ن خان له و ماوه يه دا شتيكى
ئه وتۆ له مندا نه گۆرا وه، ره نكه من كه ميك پيرتريوويم. ئا كه ميك پيرتر
و عاشقتر و ره قتر بوويم. سه وسه ن خان، من هه ر ئه و وه لامه م هه يه كه
له وه ويه ر پئمگوتى، من له پئناوى تۆدا ئاماده م هه موو گونا هيك بكم.
من ئيستا ش وهك دوئى، رقم له هه ر دوو كيانه . خۆزگه ده خوازم هيچيان
له م دنيا يه دا نه بوونايه . هه تا ده مر م رقم له و دوو پيا وه ده بيت... هه تا
ده مر م».

سه وسه ن فرميسكيكى گه وه له چاويدا بوو گوتى «خاليد، تا
ئيستا ش ئه و رقمه گه وه يه هه ر له دلندا يه... ئه و رقمه گه وه يه».

خالىد ۋەك ئەۋەي چاۋەپوانى ئەۋ پىرسىيارەي كىردىت گوتى «سەۋسەن، مەن ناتوانم خۆشەۋىستى تۆلە پىق جىياىكە مەۋە. خۆشەۋىستىيەك نىيە بەيى پىق، جارانىش نەبۋە ۋە لە داھاتوشدا نايىت. تا خۆشەۋىستىم قوۋلتىر ۋە گەۋرە تىيىت، پىق گەۋرە تر دەبىت. لە بەرئەۋەي مەن مەۋفەيىكى سادەم بەيى دىرۇ... پىق لە ھەر شىتەكە بىكەۋىتە نىۋان مەن تۆۋە... ھەر شىتەك بىت يان ھەر كەسىك بىت».

خالىد ۋىستى زۆرتىر قەسەبكات، بەلام سەۋسەن گوتى «خالىد دەستىم بەرئى... دەستىم بەرئى بۆنىيەكەم».

خالىد ئامورن سەرسامانە ۋە سىنا ۋە بىئەۋەي تىبىكات دەستى دايە سەۋسەن ۋە ئەۋىش بە ھىمىنى بۆنىكىرد. زۆر قوۋل ۋە ئارام بۆنىكىرد، سەرەتا بۆنى دەستى كىرد، بۆنى مەچكەكانى، بۆنى سەرى... گەپايەۋە ۋە بۆنى پەنجەكانى كىرد، ھەناسەي نا بە سىنەيەۋە، بۆنى دەمۇچاۋى كىرد، بۆنى قىزى كىرد... بەلام سەۋسەن ھەستى بە ھىچ شىتەك نەكىرد، ۋەك ئەۋەي خالىد پۆزىك لە پۆزان لەسەر زەۋى نەبۋىيىت، ۋەك ئەۋەي يەك بۆنى راستەقىنەي دونيا بە پىست ۋە دەست ۋە ژىانىيەۋە نەۋسايىت... خالىد ئامورن پىاۋىك بوۋ ھەر بۆنى كۈچەكانى ئەم شارەي لىدەھات. ۋەك گومانى ھەبىت، ۋەك باۋەپنەكات، جارىكى تر سەرلەنۋى بۆنىكىردەۋە، دوپبارە بە ھەموۋ لەشىدا ھاتەۋە، لە پەنجەكانىيەۋە بۆ تەۋقى سەرى، ھەموۋ جىگايەكى لەشى، ھەموۋ بىستىكى دىار ۋە داپۇشراۋى زىاد لە جارىك بۆنىكىردەۋە... بۆنى خالىد ئامورن بۆنى جىھان نەبوۋ، بەلكو بۆنى ئەم شارە بوۋ، بۆنى مردوۋەكان بوۋ، بۆنى ئەۋ لاشانەبوۋ كە لە ژىر زەمىنى ئاسايشە سوۋتاۋەكە دا بۆنىكىردىبون. ۋەك ئەۋەي سامىكى گەۋرە دايگرتىيىت سەۋسەن گوتى «خالىد... بمبۋرە... بمبۋرە... بمبۋرە... بمبۋرە كە بۆنتدەكەم». ۋەي گوت ۋە بىدەنگ سەيرى چاۋى ئامورنى كىرد ۋە دوپبارە گوتىيەۋە «بمبۋرە».

که خالید ناموون له مالى گولدانچیه کان هاته ده ری، ههستیگرد شه په که ی بۆ هه تاهه تایه دۆراندوه. گه رچی شته کان تا کوتایى ناسایی تیپه رین، گه رچی ئەم تا دواشه ندازه له گه ل خانمدا راستگو بوو و هیچ شتیکی له و پۆحه تاریک و دوودلای خۆی لى نهشارده وه، به لام وای ههستکرد سهوسه ن به دواى تیشکیکدا ده گه پیت که له مدا بوونی نییه. له قوولاییدا ههستیگرد سهوسه ن به پیچه وانەى جارانه وه له بیدهنگی ده ترسیت، ئەو هه موو بالندانەى له ژووړه که دا ده یانخویند، شتیکیان تیدا بوو جیاواز له و بیدهنگییه قوولای کتیبه کان چەند سالیک له مه و بهر له ویدا سه پاند بوویان. خالید ناموون تینه گه یشته بۆ سهوسه ن به و جوړه بۆنیکرد، بۆ دواى ئەو بۆنکردنه به و چه شنه ماندوو و ناو مید دیاریوو. بۆ پرسیاى ده ریاړه ی بالنده کوژراوه کان لى نه کرد. که گه یشته وه ئوتیله که ههستیکی قوولای خو شه ویستی بۆ سهوسه ن له ناوه وه ده یخوارد، له هه ر شتیکی تری دونیا زیاتر پیویستی به و ژنه بوو. ههستیگرد ئەو هه موو ساله هیچ شتیکی تیدا نه گوړپوه، ته واو وه ک جاران عاشقیکی پر ئیره ییه، عاشقیک هه زده کات باز نه یه کی ناسنین به ده وری مه عشوقه که یدا بکیشیت و له هه موو شتیک دووریخاته وه و بیپاریژیت.

دواى پۆیشتنی خالید ناموون، سهوسه ن فیکره ت ههستی به ساردییه کی گه وړه کرد له ژووړه که دا، سه رمایه کی له ناکاو که پۆژانی

دوورودرىژى دەرد و ناساغى دواى پاپەرىنى بە يادا ھىنايە ۋە . بۆ ئۇ ۋەى خۆى لە ۋە ھەستە سارد و بۆنە ساردهى خاليد ئاموون ئازادبكات، بە خىرايى چوۋە خورائى و باۋەشى بە ھوزاردا كرد كه خەرىكىبوو لە باۋەشى فىكرە تدا خەوى لئدە كەوت . ۋەك خەوى بينىبىت، ۋەك ترسىك يان ھەۋالئىكى گەۋرە پايچلە كاندىت، توند مندالە كەى بە خۆيە ۋە نوساند و گووتى « ھوزار گيان، جوانترين تەيرى پورە غەمگينه كەى خۆت، شوکور تۆ ساردىت... تۆ بۆنى وات لى نايەت». پىروشە دەستى خستە سەر ناۋچاۋانى سەۋسەن و گووتى «سەۋسەن چى بوو؟ ئەم بەدبەختەت چۆن بينى، پاستىت دەۋىت من لە ھەموويان غەمگينتر دەبىينم، بە لأم تۆزىك ئالۆزە، وانىيە؟». سەۋسەن مندالە كەى توند بە خۆيە ۋە نوساندبوو و سەيرى جىگايەكى نادىارى دەكرد و گووتى «نا پىروشە... باسى مەكە، باسى مەكە». فىكرەت گولدانچى كەمىك خۆى جولاند و چاۋىلكە كەى بەرزكردەۋە و سەيرى كچەكەى كرد و گووتى «ئەم خاليد ئاموونە، بئدەنگىيەكى تئدىايە من ھەزم لئى نىيە... پىاۋى وا بئدەنگ ياخود بلىمەتن يان خەلكى ترسناكن... نازانم لەۋانەشە زولم بىت، بە لأم شتىكى تئدىايە دلّم خۆش ناكات... ھا... سەۋسەن تۆ دەلئىت چى؟». سەۋسەن سەرى لەقاند و گووتى «گولدانچى باسى مەكە، باسى مەكە. پىاۋىكى خراب نىيە، بە لأم لەۋانەيە بتوانىت زۆر خراب بىت، لەۋانەيە بتوانىت».

بە لأم دواى دىتنى مەنسور نەسرین، پىروشە ھەستىدە كرد سەۋسەن لە ناخەۋە شەپكى گەۋرە دەژى. مەنسور پۆزىك دواى گەپانەۋەى بە ياۋەرىيى باۋكى و ساقى مەحمود و ھەندى لە خەلكى شار بالئندە كانى خۆى ھىنا و لە بەر دەركى مالى گولدانچىدا ۋەستا و بئىئەۋەى ھىچ قسەيەكى ئەوتۆ بكات كلىلى قەفەزەكانى داىە دەست سەۋسەن. ھاتنەكەى مەنسور زۆر كورت بوو، بە لأم لەگەل كورتىيەكە شىدا زۆر گرنگ

بوو، هه‌موو هه‌ستمان پي‌کرد که هه‌ردووکیان په‌شوکان، هه‌ستمان به‌ تپه‌پینسی ته‌زوویه‌کی گه‌وره و نه‌ینسی و ترسناک کرد له‌ نیوانیاندا، هه‌ستمان‌کرد شتیکی تاریک و نه‌ینسی، کاره‌بایه‌کی په‌ش له‌ نیوانیاندا دروستبوو. بینیمان چۆن مه‌نسور به‌ نهرمی ده‌له‌رزیت، که ده‌ستی برد کلپه‌کان ده‌ره‌په‌نیت ده‌ستی ده‌له‌رزی... زۆر زۆر ده‌ستی ده‌له‌رزی. به‌لام که سه‌وسه‌نیش نزیک بووه‌وه ئه‌ویش ده‌له‌رزی، بۆ ساتیک هه‌ر دووکیان سه‌یری چاوی به‌کیان کرد، سه‌وسه‌ن له‌ نزیکه‌وه زۆر له‌ نزیکه‌وه چاوی لیکنا و وه‌ک بۆنیکسی به‌هه‌شتی به‌سه‌ریدا بچیت، په‌نگ و پوخساریکی ئاسمانی په‌ریبه‌ سه‌ر سیمای، به‌لام هیشتا له‌گه‌ل‌یشیدا هه‌ر ده‌ستی ده‌له‌رزی. دواتر هه‌موو بیستمان که مه‌نسور و سه‌وسه‌ن هه‌ردووکیان ئه‌و شه‌وه نه‌خۆش که‌وتوون، هه‌ر دووکیان پیکه‌وه له‌رز و تای زۆریان لپه‌تاه‌وه، پیکه‌وه تووشی وپینه و بزپکاندن بوون، به‌لام بیته‌وه‌ی که‌سیان ناگایان له‌وی دیکه‌یان بیت.

دوای چاوپیکه‌وتنه‌که‌ی خالد ناموون به‌ پۆژیک بریاربوو چاوپیکه‌وتنه‌ گه‌وره‌که‌ی نیوان مه‌نسور و سه‌وسه‌نیش سازیکریت، ئیمه‌ ئه‌وانه‌ی ئه‌و ئیواره‌یه شاهیدی ئه‌و ته‌زووه تاریکه‌ی نیوان مه‌نسور و سه‌وسه‌ن بووین وه‌ک له‌سه‌ر پشکۆبین چاوه‌پوانی ئه‌و چاوپیکه‌وتنه‌مان ده‌کرد، ئه‌و ده‌ست له‌رزینه‌ کورت و ئه‌و نه‌خۆشیه‌ کتوپه‌ری هه‌ردووکیان پیکه‌وه تووشیبوون، به‌سه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک که‌س پيشوه‌خت ئه‌وه‌ راپه‌گه‌ینن که‌ که‌چه‌که‌ی فیکره‌ت گول‌دانچی له‌ یه‌که‌م نیگا و یه‌که‌م سه‌یرکردنه‌وه مه‌نسوری هه‌لبزاردوه.

له‌ به‌یانی ئه‌و پۆژه‌دا که ده‌بایه مه‌نسور بچیت بۆ ئه‌و چاوپیکه‌وتنه‌ گه‌وره‌یه، سه‌وسه‌ن فیکره‌ت نامه‌یه‌کی له‌ مه‌نسوره‌وه پیکه‌یشت که‌ سه‌ر له‌به‌ر هه‌موو هاوکیشه‌کانی هه‌لگه‌تراه‌وه. به‌یانی ئه‌و پۆژه‌ کورپیکسی زۆر مندالکار و نه‌ناسراو نامه‌یه‌کی بۆ سه‌وسه‌ن خان هیتنا و له‌ده‌رگاوه‌ دایه

دەستى و بەخىرايى مالاوايىكىرد و ونبوو. ئەمە دەقى نامەكەيە بە و
جۆرەى دواى پۆژىك كۆپىيەكەى لە بازاردا بلايوووه.

» سەوسەنى خۆشەويست

سلاو.

پەنگە ئەم نامەيە ئەستەمترىن و غەمگىنترىن نامەيەك بىت لە زواندا
نوسىبىتەم... لەوانەشە تادەمرم نامەيەكى ترى وا نەنوسم. تۆ كاتىك ئەم
نامەيەت پىدەگات من چىتر لەم شارەدا نىم، لەوانەيە ھەرگىز جارىكى
دەش نەگەرپمەو. من بىرارى كۆتايى خۆمدا كە بېرۆم و درۆزە بە و سەفەرە
بەم كە چەند سال لە مەويەر دەستم پىكرد. تۆ تەنيا كە سىكىت كە
ھەستەكەم دەبىت بۆتى پونبەكەمەو بە گەرپامەو و بۆ دەپۆم. سەرەتا
دەبىت بزانىت كە من چەند خۆشمەدەويىت و چەند پىويستىم بە تۆيە،
دەبىت گومان لە خۆشەويستى و سەرسامى من نەكەيت. ئەو پۆزەش كە
تۆم بىنيەو زانىم تا مردن تۆم خۆشەدەويىت. بەلام جگە لەو زۆرشت
ھەيە كە دەبىت تۆ بىزانىت. سەوسەنى ئازىز. من ئەو پۆزەى كە گەرپامەو
ھەستم بە غەربىيەكى زۆر كەرد. سەرەتا بزانە ئەو سالانى كۆچە منيان
كرد بە گەرپىدەيەكى تەواو، من بووم بە دونياناسىكى بىسەرەوت، بووم
بە كەسىك ناتوانىت لە جىگايەكدا بەمىنىتەو. ئىستا من لەو كەسانە
نىم كە بتوانم لە شارىكدا بژىم و لە مالىكدا بسەرەوم. ھەشت سال
لە مەويەر كە ئەم شارەم بە جىھىشت، حەزم نەدەكرد بېرۆم... ئەم شارە
ھەموو دونىايى من بوو، لىرەدا مندالىم زىابووم، لە كۆلانەكانى ئەم
شارەدا رامكردبوو، لە قوتابخانەكانىدا فىرپويبووم، لە زىر بارانەكانىدا
گەرەبوويبووم. ھىچ شتىك نەبوو لە سەر زەوى جىگايى ئەم شارەم بۆ
بگىتەو... لەوانەيە لە داماتووشدا ھەر وەھا بىت و ھىچ شارىك جىگايى
ئىرەم بۆ نەگىتەو. بەلام نازانم بۆ لە پۆزى يەكەمەو كە تۆ باسى
كۆچ و سەفەرت لە گەلدا كەردم وا تىگەيشتم تۆ ناتەويىت بگەرپمەو، يان

له راستيدا ناته ویت که سمان بگه پئینه وه . که به ئیمهت گوت برین، که نه و نه رکه زور سه خته دا به سر شانماندا دانیابوم ناته ویت تا قیمانکه یته وه، به لکو ده ته ویت نه م شاره بچکوله یه به جیبه ئیلین و بۆ ژیانیکی تر بگه پئین له شوینیکی تری دونیادا . من به له هر شتیک سوپاسته که م ... هیچ موفیک پیستر دیاری وه های پیشکه ش به که سیکي تر نه کرده، جیهان ... به لئ سوسه نی خوشه ویست، تۆ جیهانت پیشکه ش به من کرد ... نه وه گوره ترین دیاریه که تا ئیستا ژنیک له م سر نه ستیره یه پیشکه شی پیاویکی کرد بیت . که مانگ دوی مانگ و سال دوی سال له گه ل کۆکردنه وه ی بالنده کاندای چومه پیشی، که شار دوی شار و ولات دوی ولات گه پام، که که شتی له دوی که شتی گوریم و شه منده فەر دوی شه منده فەر سواربوم، که شه م له بیابانه کاندای بۆز کرده وه و له جهنگه له کاندای دوشکه کان پیانه وه دام، که تووشی نه خوشی بوم و له خسته خانه کاندای که وتم، که گرام و نازادکرام، که له ده ریاجه ی جیاوازدا مه له مکرد و به دیار ه لئوی سیمرغانساوه له چیاکان شه ونخونیم کیشا، که به فر لئیدام و خور گه رمیکرده وه، له گه ل ه موو بالنده یه کدا که ده مگرت دانیابوم که نه و بالنده نه دیاری من نین بۆ تۆ، به لکو به پیچه وانه وه دیاری تویه بۆ من . هر گولیکی جوانم بینیت، هر بالنده یه کی جوانم راو کرد بیت، هر شاریکی قه شهنگ پیشوازی لیکردیم، له گه ل هر ژنیکدا خه وتبیتم ... تیگه یشتوم نه وه دیاری تویه بۆ من . سوسه ن من ه موو نه و سالان سات دوی سات به قولی ژيام ... خوشیم له خوشییه کان و خوشیم له نازاره کانیشی بینی . لیتی ناشارمه وه که جیهان زور سه رسامیده کردیم ... ناماده بوم بۆ ه موو شتیک بکریمه وه، که سوار که شتییه کان ده بوم بۆ نه وه ی له کیشوره ریکه وه بپه رمه وه بۆ کیشوره ریکی تر، وام ه سته کرد گه پریده کم چه ندین سه ده له دوی گه پریده گوره کانی دونیاوه له

دايكبووم. سەوسەن خان مەنزى تۆ بۆيە مەنت ناردوۋە بۆ ئەۋەي بۇيۇم... بۆ ئەۋەي ھەموو شتېك تاقىبىكە مەۋە، تۆ مەنت نەنارد تا تۆ مەنت تاقىبىكە يەۋە، مەنت نارد تا مەن جىھان تاقىبىكە مەۋە، مەن دەمەۋىت پىتتېلىم ماناى داۋاكەي تۆ ۋەك مەن تىيىگە يىشتم ئەۋەبوو بېرۇم و بۇيۇم، بالندەكان تەنبا بەلگەي ئەۋەبوون كە مەن ژباوم، كە مەن چوومەتە ناۋ جەرگەي ئەۋ جىگايانەي ژيانى تىدايە، تەنبا ژيانى مەۋف نا، بەلكو ژيان بەھەموو جۆرەكانى و زىندوۋىتى بە ھەموو چەشەنەكانى. سەوسەن دەستدان لە بالندەيەك كە دلئىيات ھىچ كەسى تە پىش تۆ دەستى لى نەداۋە، ۋەك نۆزىنەۋەي ئەستىرەيەكى تەرايە. ئەۋەي تۋانىومە تاقىمكردۆتەۋە... ئەكانى دۋنىام تاقىكردۆتەۋە، بۆنى گۈلەكانى دۋنبا، چىشەتخانەكانى دۋنبا، جلوبەرگە جىاۋازەكانى دۋنبا، زىندانەكانى دۋنبا، مېشولەكانى دۋنبا و تامى جىاۋازى ئاۋەكانى دۋنبا و پەنگى جىاۋازى گەرما و سەرماكانى دۋنبا... مەن ھەموۋى تاسەر ئىسقان ژباوم.

لە كۆتايى سالى پىتتېجەمدا بېيارمدا نەگە پىمەۋە، لەبەرئەۋەي جارىكى تە ئەستەمە بىتۋانم تا مەردن لە مالىكىدا دانىشم، ئەستەمە لە شارىكىدا دانىشم. بەلام نەمدەۋىست ھەلپىم، نەمدەۋىست ۋادەرىكەوم ۋەك ئەۋەي لەبەر بچوكى و بېھىزى و بىتۋانايى ناگە پىمەۋە. مەن خۆم زۆر گومانم لە خۆم بوو، زۆر كەسى تەرىش ھەبوون كە گومانبايان لىمبوو... بەلام ئەۋەم زۆر لا گەرنىگ نەبوو. زۆر شت ھەيە خەلكى نايزانن، بۆ نەمۋە كەس ئەۋە نازاننىت كە دۋنبا ۋەك مەكىنەيەكى گەرە ۋايە كە خۆي دەجولئىت، ئەۋندەي قاچت خىستە سەرى خۆي دەتبات. نا... ئەۋە زۆر گەرنىگ نەبوو. مەن دەبوو بگە پىمەۋە بۆ ئەۋەي بە تۆ بلىم سوپاس، دەبوو بالندەكانى خۆت بىبىنىت، ئەۋە تەنبا بەشىكى ئەۋ قەرزە بوو كە دەمتۋانى بىدەمەۋە بە تۆ. سەوسەن مەن تەنبا كە سىم كە تۆ ناتۋانىت شووم پىبىكەيت، چۈنكە تەنبا كە سىم دەتۋانم تا كۆتايى

ئەو داوايەى تۆ جىبەجىيىكەم، تۆ خۆت دەزانىت كە ناسىنى دۇنيا بىكۆتايىبە، ئەوئى دەتەوئىت لە شەپى ناو ئەم ولاتە دووربىكەومەو، دەتەوئىت لە هىچ جەنگىكەو نەگلىم، دەتەوئىت دەستەم پىس نەبىت، دەتەوئىت كەس نەكۆژم و كەس نەمكۆژىت، رىقەم لەوانە نەبىت كە تۆيان خۆشەوئىت... دەبىت جىهانگەپىكى بەردەوامىم، دەبىت لە سەفەرىكەدەم كە هىچ پۆژىك تەواو نايىت، هەموو ئەوانەى تۆ داواياندەكەيت لەم ولاتە مەلەونەدا نەكرەيە... مەن ئىستەم هەموو شەوئىكى ژيانم دوو دەنگ پالم پىو دەنئىت، يەكئىكىيان دەنگى تۆيە كە داوام لىدەكەيت بىرۆم و لەم ئاگرستانە دووربىكەومەو، يەكئىكى ترىشيان هاوارى بالندە وئىلەكانى سەر ئەم زەمىنەيە، بانگەوازى جەنگەلەكانە كە هەستەكەم هەمىشە بانگەدەكەن، مەن چارىكم نىبە ئەو نەبىت بىرۆم و ئەم گەشتە تەواوبىكەم... گرنگ ئەوئى مەن لە هەر جىگايەكى سەر زەمىن مە بىر لە تۆ دەكەمەو، هەمىشە هەستەكەم جىهان دياربىبەكى گەورەى تۆيە و بەبى يادى تۆ ماناي نىبە. بەلام نايشارمەو لە زۆر شارى دۇنيادا ئەم شارەى خۆم بىرچۆتەو، لە زۆر جىگاي دۇنيادا خۆم لە يادكردو و لە بەردەم زۆر ژنى سەر زەوئىشدا تۆم بىرچۆتەو. ئىتر لەو ساتانەدا تىدەگەيشتم جىهان بەجۆرىك مەنى بردو گەرانەو مە ئىستەم، ئەو ئەو ساتە ترسناكانەى لاوازى بوو كە دۇنيا بەجوانى و سىحرى خۆى دەيفرانم و قوولتر و قوولتر لە ماناي ناوارەيى خۆم و وئىلى خۆم بەسەر زەويدا تىدەگەيشتم. جگە لەوئىش، مەن ئەو سالانە بەردەوام هەوائى ئەم شارەم بۆ دەهات، ساقى لە هەموو شتىك ئاگادارىدەكردمەو، هەموو ئەو ئازارە زۆرانەى بەم خۆشەويستىبەو گرىدراون، ئەو ئازارانە نە تۆ و نە ئىمە كەسمان دروستمان نەكردون، بەلكو ئەم شارە، ئەم دۇنيايەى لە مندالىبەو تىيدا دەژىن دروستىكردون. سووتانى مالى ساقى، سووتانى مالى ئاموونىبەكان، كوشتنى قەلەندەر ئاموون، كوشتنى بالندەكان...

دۇنيا بوم ئۇ ھەموو سالە دەتويست ئىمە لەم شەپە دورىخەيتەو و
 نەھىلىت ئۇ ئاگرانە بمانگەنى، نەھىلىت پيسىبن... ئۇ ھە خوشەويستى
 تۇيە، كە بە دورى ئىمەو ھە گرىدراوہ . كە شەپى ناوخۇ ھە ئگىرسا،
 كە ھەوالى كوشتنى بالنده كانم بىست، تىگەيشتم شەپ لەم ولاتەدا
 دوایى نایەت، ئىتر تۇ ناتوانىت بمانپاريزىت، تۇ پىگاكەت پيشانداین، تۇ
 ھەولتەدا پىزگارمانبەكەيت، لە پاستىدا تۇ ئىمەت ھەموو پىزگاركرد، بەلام
 مەرج نىيە ئەوانى تر ھەك من لەم پىزگارىيە تىيگەن، من دەزانم تۇ
 پىزگارتركروم و نامەويت جارىكى تر بالەكانى خۇم بشكىنم... دەزانم
 تۇ بەلاتەو سەختە دووبارە پىمان بلىيت برۆين و لەم ھەموو شەپە
 دورىبەكەوينەوہ . دەزانم لەو ھەموو سالەدا، لەو ھەموو ترسەدا ئەوہت
 لادروستبووہ كە پىويستت بە ئىمەيە... بەلام سەوسەن سوودى نىيە...
 بۇ ئەوہى لەم شەپانەوہ تىوہنەگلىم، بۇ ئەوہى ئۇ ھەموو خوینە
 پيسم نەكات، دەبىت برۆم . تۇ لە من باشتر دەزانىت كە خوینى تر
 بەرپۆيە، شەپى تر بەرپۆيە... ئەوہى زۆر ئازارمەدەت، ئەوہى ناتوانم
 ھىچت بۇ بكم... تەنيا دۇعادەكەم لە خراپەى ئەم ھەموو جەنگانە
 بەدورىيەت . ئۇ ھەموو سالەى سەفەر لە جىھاندا فىركردم بق بە
 تەواوہتى لە خۇمدا بكورم . مروفىش لەم شارەدا بى بق نازى... بى
 بق ناتوانىت عاشق بىت... دەپۆم و ھەموو پۆزىكى ژيانم كە دەژىم و
 ھەموو جوانىيەكى دۇنيا كە تامىدەكەم و ھەموو پاكىيەك كە لە خۇمدا
 ھەستى پىدەكەم سوپاسى تۇ دەكەم . ھىندە ھەيە ئاگات لە بالنده كانم
 بىت، دۇنيام ئەوانىش ھىدى ھىدى لەم شارە تىدەگەن... پۆزىك كە
 غەمگىن دەبن تىيانبەگە و پۆزىك كە دەمرن پىزىان بگرہ . ھەندى شەو
 كە سەيرىاندەكەيت، بزانه من تەنيا كە سىكم كە تا كۆتايى لەگەل
 سەفەرەكەى تۇدا دەژىم... ھەزەكەم دۇنيابىت كە دۇنيا منى وەھا
 كردهو ئىتر لە جىگايەكى بچوكدا جىگام نابىتەوہ... ئىتر تامردن لەم

سەر زەمىنەدا بەرپۆرە دەبم، چونكە ئەو تەنیا شىۋەى منە بۆ ئەوەى لە تۆ دوورنەكەومەو. ئەوەى لەم سەر زەمىنەدا ونبم تەنیا شىۋەى منە بۆ ئەوەى تۆ بدۆزمەو.

بەلام بزانه من بۆيە ناتوانم بيم و پوو بە پوو ئەم شتانەت پييليم، چونكە لە دلەو دەترسم. ئەو چەند ساتە كورتەى ئەو پۆزە تۆم تيدا بينى دلنياييكردم كە بينينى تۆ لەوانەى بە جۆرئك نەخۆشم بخات و لاوازمبكات لە ھەموو خولياكانم پەشيمان بيمەو، چاكترە بۆ من تۆ نەبينمەو. ھيوادارم بمبوريت، نامەوئت خۆم بخەمە بەر تاقىكرنەوەى وەھاو... بۆيە لەگەل كۆتايى ئەم نامەىدا، بەبيدەنگى، بەبئى مالآوايى ھەموو ئەم شارە و ئەم يادگاربانە بۆ ھەتاھەتايە جئدەھيئلم.

ھيوادارم لەگەل يەكئك لە داخوازەكانى تردا ئاسوودە بژئت... ھيوادارم ھەر پياويك تۆ ھەلئدەبژئريئت پئزى ئەو خەيالە گەورانەت بگريئت. من مالآوايت لئدەكەم.

ھەميشە ئاسوودەبە و ھەميشەش بئرتدەكەم.

عاشقى ئەبەدى خۆت: مەنسور ئەسرئن»

نامەكە سەرسامئەكى زۆرى لە شاردا دروستكرد. خئزانى ئەسرئن و ھەوادارانى وەك ئەوەبوو بروسكەىكى گەورە لئيدابن، مەنسور يەكجار لە مال ھاتبوو دەرى و ئئتر تا ھەتاھەتايە ونبوو، تاكە نئشانەىكى ئەوە بوو دوو كۆپى ئەو نامەى بۆ ئئبراھئم ئەسرئنى باوكى و ساقى مەحمود جئپئشتبوو... دواى ئەوە نە دەنگئكمان لە مەنسور خۆى بئست و نە ھئچ كەس لە ھئچ جئگايەكى دونياو ھەوالئكى ئەوى بۆ ھئناين. تا ئەمپۆش خوشك و خوشكەزاكانى بە ئومئدى ئەو ھەن پۆزئك لە پۆزان مەنسور لە گۆشەىكى دونياو سەرھەلدا و دەرىكەوئتەو، بەلام سالل دواى سالل ئەو ئومئدانە لاوازتر و لاوازتر دەبن و پوخسارى مەنسورئش زئاتر و زئاتر لە

بیرده چیتته وه، چند سالیك له مه و بهر خوشکه کانی تکایان له سهوسه ن فیکرته کرد ئه و وینانه ی مه نسوریان بداتن که له سالانی سه فهدا ناردبوونی تا دووباره بیشۆنه وه، سهوسه ن فیکرته هه موو وینه کانی بو ماوه ی ههفته یه ک به قهرز دانن و دواتر له واده ی خۆیدا وه ریگرتنه وه . خوشکه کانی مه نسور ئه لبومیکی گه وره یان له و وینانه دروستکرد، هه ر که سیک له ده ره وه ی ولات به اتبایه ته وه ئه لبومه که یان ده برد و یه ک یه ک وینه کانیان نیشانده دا، به لکو له ریگای یه کیک له وینه کانه وه بشیت که سیک مه نسور بناستیته وه و شوینی بدۆزیتته وه ... به لام تا ئه مرۆ، هه چ که س شوینی مه نسور نازانیت ... مه نسور له و جیهانه گه وره یه دا ونبوو که سهوسه ن به دیاری پیشکه شیکرد ... ئیدی جاریکی دی هه رگیز نه بینیمان و نه دۆزیمان وه .

ئەو مالاًوايىه كئوپرەي مەنسور، سەوسەنى غەمگىنكرد. ئەو بە راستى
 ھەزى بەبىننەوھى مەنسور دەكرد. بۆنى كوپرەكە گەلئىك ناٹاسايى و
 سىجراوى بوو، لەو ساتە كەم و كورت و تئپەرەدا كە ئەم لە بەردەمىدا
 ھەستا و بۆيەك دوو ھەناسەي خئرا ئەو ھەوايەي ھەلمزئى كە لە جەستەي
 مەنسورەوھە دەھات، بۆنى دونيايەكئى نەبىنراو و تازە چوو بەسەرىدا،
 كە لەو بۆنە ئەفسوناوئىتر و گولاًوئىتر بوو كە لەسەر لەشى كامەران
 ھەلمزئىبوو. ئەو شەوھە تا بەيانى بەو بىنن و لەرزىن و يەكدى نىگاكدنە
 مەستبوو، ھەشت سال لەو ھەو بەر كە ھئشتا كچئىكى مندالكاربوو، بەوجۆرە
 نەيدەتوانى جوانى كوپرەكان ببىنئىت، بەلام ئئىستا ئاشكرا جوانيانى دەبىنى
 و پئىيان سەرسامدەبوو. فىكرەتى باوك كە ھەستى بە گۆرانى كچەكەي
 دەكرد، بە دەنگە پىرەكەي كە مۆسقىايەكئى ھەكىمانەي تئدابوو پئىدەكەنى
 و دەىگوت «مرؤف تا پىر بئىت زياتر جوانى دەبىنئىت... ئەو يەكئىكە لە
 ناعەدالەتئىيەكانى دونيا».

تا ئەمرؤ كە سانئىك ھەن دەپرسن، ئاخؤ گەر مەنسور ئىبراھىم
 نەرؤىشتبايە، سەوسەن شووى پئىدەكرد؟ لە راستىدا سەوسەن پۆژئىك لە
 پۆژان وشەيەكئى لەو بارەيەوھە نەدركاند، بەلام ھەموو دەزانىن نوای نامەكەي
 مەنسور دوو پۆژ غەمئىكى گەورە بەر پۆحى سەوسەنى گرت، ھەك دەلئىن
 دەيان جار ئەو نامەيەي خوئندۆتەوھە، چەندىن جار بۆنى پئۆھەكردوھە،

هەندئ جاریش گریاوه .

گومان لەوەدا نییه مەنسور بەجۆریک لە جۆره کان باشتەر لەوانی دیکە لە مانای خەیاڵ و بیرکردنەوهی کچەکە تیگە یشتووه، پەنگە هەر خودی ئه و نامەیه دواجار ئابڕووی مەنسوری لە زۆر شت پزگار کردبیت، هەموو ئەوانەیی نامەکیان خویندەوه گە یشتنە ئه و برۆایه ی که کورپه که که سیکی بیوه فا و ترسنۆک نییه، بە لکو که سیکه کاراکتەر و بینین و تیگە یشتنی له و چند ساڵه دا به ته واوه تی گۆردراوه . به لام له چایخانه و بازاره کانی شاردا چەندین شه پی گه و ره پویاندا، له و جیگایانه دا که شاعیران و موسیقارە کان کۆده بنه وه پیکدادانی خویناوی قه و ما، که سانیک له خەلکی عه و ام و له هه وادارانی کامه رانی سه لما تانه ی ئه و ه یان له و خەلکانه دا که پالە وانە کیان گومانی له پیاوه تی خۆی هه بووه، بۆیه به نه ئینی و بیناگایی که س هه له اتووه . ئه و نوکته یه ی له ده می مەنگوپی بابە گه و ره وه که و ته وه که گوایه «له یه کییک له دارستانه کاندا پلنگیک گونی مەنسوری ئه سرینی خواردوه» به جۆریک له شاردا بلۆیوووه، خەلکی له هه موو جیگایه ک ده یانگێرپایه وه، شه ره قسه و لیكدانه وه ی جیاواز بۆ هه لوێستی مەنسور گە یشته ناو ماله کان و تا ناو زووری خه و تنه کانیش پۆیشت، له هەندئ یانه ی شه وانه و له چند دائیره یه کی ده و له تیدا شه ره کورسی گه و ره قه و ما . گومان لەوەدا نه بوو هه موو ئەوانه ی مەنسوریان به پاوکه ره موقه ده سه که، عاشقه گیانفیدا که، پێواره مه زنه که ی پێگای ئه فین ناوده نا تووشی نا ئومیدییه کی بیوتنه بوون، هه موو به جۆریک له جۆره کان ده یانویست مەنسور لیتره بیت و سه و سه ن به ئینیت و وه ک سه مبولی سه ره که و تنی ئه فین نمونه یه کی گه و ره نیشانبدا ت، زۆریان دوورکه و تنه وه که ی مەنسوریان به جۆریک له هه له اتن ده زانی، هه ندیک هۆکه یان ده گێرپایه وه بۆ ترسنۆکی و هه ندیکی دیکه ش بۆ ئه و فه نتازیه بالداره ی له پۆخی پۆشنبیرانی ئه م شاره دا له کۆنه وه هیلانە یکردوه . ساقی مه حمود نزیککی سی مانگ له مال نه هاته ده رێ، به رگه ی توانج و

سه‌یرکردن و پرس‌سیاره‌کانی خه‌لکی نه‌ده‌گرت، به‌رگی گله‌یی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌ده‌گرت که‌ پاره‌یه‌کی زۆریان دابوو تا مه‌نسور سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌ جیهاندا ته‌واویکات، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وانه‌شدا مه‌نسور به‌ نامه‌که‌ی پێژنکی قوولی لای فیکره‌ت گولدانچی و سه‌وسه‌نی کچی به‌جیه‌پشت. بالنده‌کانی مه‌نسوریش له‌ بالنده‌ گه‌شبین و پڕ ناوازه‌کان بوون. نه‌وان له‌ بالنده‌کانی دی سه‌وسه‌نیان خیراتر له‌ دارستان و ژینگه‌ و بۆنی جه‌نگه‌له‌کانی خۆیان نزیکه‌کرده‌وه، نه‌و پرده‌ گه‌وره‌یه‌ش وایکرد سه‌وسه‌ن به‌ خیرایی ناوومیدی خۆی له‌ مه‌نسور بیریچیته‌وه و زوو چه‌سه‌رتی نه‌و پۆژانه‌ له‌ یادبکات.

هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی کۆچی مه‌نسور، سه‌وسه‌ن ده‌بایه‌ دوا‌ بپیریاری خۆی بدات. له‌ شاردا هه‌موو چاره‌پروانی وه‌لامی نه‌ومان ده‌کرد. مالی گولدانچی نه‌و چه‌ند پۆژه‌ قیبله‌ی هاتوچۆیه‌کی به‌رده‌وام بوو، ژانی خیزانی گولدانچی و پوره‌کانی بیوچان ده‌هاتن و ده‌چوون، عیزه‌ت گولدانچی و کوره‌کانی له‌ جوله‌یه‌کی بیۆینه‌دا بوون. به‌لام فیکره‌تی باوک سووریوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هه‌یج که‌سیک ده‌ست له‌ بپیریاری سه‌ریه‌خۆ و ئازادی سه‌وسه‌ن وه‌رنه‌دا. هه‌موو ده‌مانزانی خانم پۆژانیککی سه‌خت ده‌ژی، نه‌و ده‌بایه‌ له‌ نیتوان کامه‌ران و خالیدا یه‌کیکیان هه‌لبژێرت، سه‌وسه‌ن ده‌یزانی هه‌لبژاردنی هه‌ر یه‌کیکیان توپه‌یه‌کی گه‌وره‌ و گرتیه‌کی ده‌رونی قوول له‌وی دیکه‌دا دروسته‌کات. دوو پۆژ به‌ر له‌وه‌ی دوا‌بپیار بدات، فیکره‌ت گولدانچی نامه‌یه‌کی نه‌یئنی له‌ ناموونیه‌کانه‌وه‌ بۆ هات که‌ هه‌ر شه‌یه‌کی ناشکراو گه‌وره‌ی تیدابوو، به‌پیتی نامه‌که‌ نه‌گه‌ر سه‌وسه‌ن شوو به‌ بکوژانی قه‌له‌نده‌ر بکات، به‌و کاره‌ی سوکایه‌تییه‌کی گه‌وره‌ و بیحورمه‌تییه‌کی بیۆینه‌ به‌ خوین و ماندوو بوونی ناموونیه‌کان ده‌کات و نه‌وان لیتی نابوون. له‌و کاته‌دا خالید ناموون زۆریه‌ی پۆژه‌کانی له‌ ئوتیله‌که‌ی باوه‌جاندا ده‌برده‌سه‌ر، زۆر به‌ ده‌گه‌من ده‌هاته‌ ده‌ری، هه‌ندێ ئیواران به‌ قاته‌ په‌شه‌که‌یه‌وه‌ له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌ی ئوتیله‌که‌دا ده‌وه‌ستا و سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد، نیوه‌پروان داده‌به‌زی بۆ

چېشخانە يەككى نىزىك و نانى دەخوارد و دواى سەعاتىك دەگەپايەوہ بۆ ئوتىلەكە، لە كاتى نان خواربندا قسەى لەگەل كەس نەدەكرد، بە ھىمنى نانەكەى دەخوارد و بىئەوہى سەيرى كەس بكات يان ئاوپ لە كەس بداتەو دەگەپايەوہ ژورەكەى خۆى. ئىمە كە شەوان لە ژىر زەمىنى ئوتىلەكەدا كۆدەبووینەوہ، ئارەزووہكەى زۆرمان ھەبوو بزائىن خالىد لە ژورەوہ چى دەكات. بەلام بەوہدا ئوتىلەكە ميوانىكى دىكەى تىدانەبوو سەيركردن و چاوەچاوەى زۆر ئاسايى و ئاسان نەبوو، ئەو چەندجارە كەمەى خزمەتچىيەكان بۆ جىيەجىكردنى شتىك چوونە ژورەى باسيان لەوہ دەكرد كە خالىد ناموون بەردەوام جانتاكەى پىچاوەتەوہ و بە قاتەوہ دانىشتووہ و ھەندى جارىش بۆ ماوہى نىوسەعات لە ژورەكەدا دىت و دەچىت و دواتر دەگەپرتەوہ سەر كورسىيەكە و بىئەوہى ھىچ بكات دادەنىشىت، لە پياويك دەچوو چاوەروانى ئەوہ بىت فرمانى سەفەرىك يان بلىتى شەمەندەفەرىكى بۆ بىت و بكوپتەپى. خاوەنى ئوتىلەكە چەندجارىك پىشنيارى بۆ كرد تەلەفزيۇنىك ياخود رادىويەكەى بداتى تا لە ساتەكانى بىئىشيدا خۆى بە شتىكەوہ سەرقالبكات، بەلام ھەموو جارىك بەساردى سوپاسىدەكرد و دەىگوت ئارەزوى بىنىنى ھىچ و بىستنى ھىچ شتىكى نىيە. لە ھەموو ئەو ماوہىدەدا خالىد تەنيا سى جار چووہ دەرەوہ و كەمىك بە شەقامەكاندا پياسەيكرد، جارىك بۆ ئەوہ بوو ھەندى كۆرەويى تازە و دەرمانىكى دان بكرىت، جارى دووہمىش بۆ ئەوہ بوو لە «فوتۇگرافى چيا» وىنەى بالئندە كوزراوہكانى خۆى ھەلگرتەوہ، جارى سىتەمىش بەسەردانىكى كورت گەپايەوہ بەردەم دوكانە كۆنەكەى خۆى كە ھەر وەك جاران شوپىنى فرۆشتنى كەلوپەلى ژنانەبوو. خالىد ئەو پۆژە بۆ ئىستىكى كورت لە بەردەم دوكانەدا وەستا و بىئەوہى بچىتە ژورەى بە پەلە گەپايەوہ بۆ ئوتىلەكە، كەسمان ھىچى تايبەتيمان لەسەر پوخسارى نەخويئدەوہ، كەسمان تىنەگەيشتىن ھەستى بەچى كردوہ، لەوانەپە ھەستى

به هیچ نه کردبیت. چند سالیگ دواتر که خوی باسی نه و پوزانهی بؤ گنجیکی ناموونی گیزپایه وه، گووتی «جگه له تیپه پینی کات... جگه له شوین پی پی پؤستالی زه مان له سر ژانم هه ستم به هیچی تر نه کرد». هه موو دلنیا بووین ده قیقه و ساته کان له ژانی خالیدا به سختی و خاوی ده پون... به جوریک خا و که مرؤف له نیوان چرکه یه ک و چرکه یه کدا کاتیکی ته وای هه یه بیر له زور شت بکاته وه، هه موو که به به رده م ئوتیله که ی باوه جاندا ده پویشترین و سرمان بؤ ژوره که ی نه و به رزه کرده وه، له و دیو په نجه ره کانه وه هه ستمان به سستی و قورسی جولای کات ده کرد. له و ماوه یه دا هیچ که س له خه لکی شار سر دانی خالد ناموونی نه کرد، هه تا نه وانه ش که ناره زوی نه و یان هه بوو سر دانیبکه ن خویان له سلوو و دیداری پاراست. له و چند هه فته یه دا شه ر شیتانه له زوری هه ریمه کاندانا ناگری سه ندبوو، پوزانه کوژدا و بریندار ده هاتنه وه بؤ شار، هه وال زور بلاویو که ناموونیبه کان به زیاد له پینج سه د چه کدار له شه په کاندانا به شداران نه و هیزانه ی له تیف ناموون سه رکردایه تیان ده کات، ریگریکی گه وره ن له به رده م نه وه ی یه کیتیبه کان له هه ندی قول وه پیشره بیبکه ن. بوونی خالد ناموون به تنیا له و شار هه ده هه سستی قوولی ناره حه تی خولقاندبوو، هه تا هه ندیکمان که میگ له سر سه لامه تی و ژانی ده ترساین، هه ستمانده کرد خؤ قایم کردنی له ئوتیله که و دهرنه که وتنی له سر شه قامه کان ده گه پرتسه وه بؤ ترسیکی تایبه تی که په یوه ندی به شه ر و کوشتنی بالنده کان و سیاسه تی بنه ماله که یه وه هه یه. به لام که سمان تینه گه یشتین که کئ بالنده کانی کوشتووه، له هه موو لایه که وه بیده نگیبه کی قول هه بوو، وه ک زوری نه و تاوانانه ی بکه ره کانیا ن دیارنیبه، خه لکی کوشتنی بالنده کانیا ن له بیر کرد و دوا ی نه که وتن. له و چند ساله ی دواتر دا هه ندیک شت پوو یاندا که زور سه رنجی نه وانه ی پاکیشا که به دوا ی میژوی نه م پوو داوانه وه بوون. له دوو بؤنه ی جیاوازدا دوو پیوا ی ناموونی له دوو شاری جیاواز و له دوو

پۆلكه وتى جياوازدا، شوو به دەم خەووه هەلدەستن و بێئەوهى ئاگايان له خۆيان بێت، بێئەوهى دواتر هيچيان له بيرييت تهقه له ژنه كانى خۆيان دهكەن و دهيانكوژن. بۆلۆبوونهوهى ئەو دوو هەواله دەشيا زۆر گرنگ نه بێت، بەلام ئەوهى گومانەكەى زۆر گەوره كرد ئەوه بوو كه هەمان چيروك دەريارهى خاليد ناموونيش دەماو دەمى دەكرد. چەند سالیك دواتر كاتيک خاليد ناموون بوو بە فەرمانبەريكى زۆر گەوره له يەكێك له وهزارهته كانى حكومهتى يەكگرتوى هەولێردا و له يەكێك له هەره گەره كه خۆشه كاندا كۆشكىكى سێ قاتى دروستكرد، پاسه وانە كانى دهيانگيرايه وه كه شەوان چەند جارێك بێئاگا و نوقم له خەودا هەستاوه و تاپريكى كۆنى هەلگرتووه و بە نوستوى ويستوى بچيته سەر جاده كه و له ويدا بيته قينيت، بەلام ئەوان هەميشه له كاتى خويدا فرياكه وتوون و بەئاگايان هيناهه و گيراندويانه تهوه بۆ سەرچى خەوى خۆى. ناخۆ ئەو قسانه هيچ شتيكى ديارى كراو و كۆتايى و بنه برمان له سەر پووداوه كانى ئەو دەمه پيڤه لێن، نازانين... پيڤه چيټ ئيستا ش دواى ئەو هەموو ساله هيشتا ته ميكي گەوره و چر له سەر شەوى كوشتنى بالنده كان نيشتييت و ئاسان نەپه و پته وه .

دواى هەژده پۆز له و ئوتيله دا، ئيوارهى يەك شه مەيه كى سارد، كه سيك به هينى له دهركاى ژوره كهى خاليد ناموونى دا، خاليد له ناكاو راپله كى و دلای به خيترايى كه وته ليدان، شيوهى ليدانى دهركاكه وهك ليدانى خزمه تچيبه كان نه بوو، ئەمجاره دەستيكي هيمن و ئارامتر به لام دلنيا و بپره حم دهركاكهى كوتا. خاليد له ميژبوو چاوه پوانى ئەم ليدانهى دهكرد، پتر له دوو ههفته بوو بيري له هەموو شيوه دهنگه كانى ئەو جوړه كوتانه كرده بووه وه، دهيزانى دواجار له يەكێك له م شوو و پۆزه زۆر دريژانه دا دەستيک له دهركاكه دەدات و هەوالیکى بۆ دەهينيت كه كۆتايى به سه فەريكى نووردریژى چەند ساله دەهينيت... هەندى جار له خەونه كانيدا دەبينى سهوسەن خۆى هەواله كهى بۆ دەهينيت، خەونه كانى زۆريەيان

تیکه لاو و نالۆز و ترسناک بوون، که هه‌لده‌ستا ماوه‌یه‌کی ده‌ویست تا ده‌گه‌پایه‌وه دۆخی جارانی خۆی... به‌لام ترس و پاچله‌کانی پیشووتری هیچیان وه‌ک ترسی ئه‌م ساته‌ی قوول نه‌بوون کاتیک دلی به‌ده‌نگی ئه‌و ده‌سته نه‌ناسراوه‌ی له‌ ده‌رگا‌که‌یدا پاچله‌کی. ترسی نوورودریژی له‌ مردن له‌ جه‌نگه‌له‌کاندا به‌ نه‌ندازه‌ی ئه‌م ترسه‌ی نه‌بوو، ئه‌و ساله‌ی له‌ کویتیفار تووشی په‌تای جه‌نگه‌ل بوو، ئه‌و کاته‌ی پلنگی‌کی گه‌وره له‌ نزیک حه‌یده‌رئاباد په‌لاماریدا، هیند نه‌ترسابوو... نا پیشتر له‌ هه‌موو ژیانیدا به‌ نه‌ندازه‌ی ئه‌و ساته‌ دلی نه‌له‌رزی بوو. که ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه ده‌ستی ده‌له‌رزی، ترسی‌کی گه‌وره له‌ چاویدا بوو که به‌ده‌گه‌من ده‌په‌رییه سه‌ر پوخساری پیاویکی ناموونی. له‌ پیش ده‌رگا‌که‌دا نه‌بیلی بینی، یه‌کیک له‌ پورزاکانی سه‌وسه‌ن که به‌ قه‌لا‌هه‌تی پیاویکی گرنگه‌وه له‌ به‌رده‌رگا‌که‌دا وه‌ستابوو، قاتیکی شه‌که‌ری نوئ و جووتیک پیللوی برقه‌داری قاوه‌یی له‌ پیکردبوو. نه‌بیل به‌ هیمنی سللوی لیکرد و پیتیگوت که نامه‌یه‌کی تاییه‌تی له‌ سه‌وسه‌ن خانی پورزایه‌وه پتیه. خالید به‌ده‌نگی‌کی که‌میک له‌رزۆک فه‌رموی له‌ کورپه‌که کرد بیه‌ ژوورئ و که‌میک پشووبدات، به‌لام نه‌بیل پتیباشبوو نامه‌که بداته ده‌ستی و بپوات، کورت و بیتسه نامه‌یه‌کی له‌ گیرفانی ده‌رهینا و دایه ده‌ست خالید ناموون و به‌ هه‌مان پیزی زۆر و ده‌نگی پر حورمه‌ته‌وه خوداحافیزیکرد و به‌ خنده‌یه‌کی هیمنه‌وه له‌ په‌ی ئوتیله‌که چووه خواری.

نامه‌که‌ی سه‌وسه‌ن کورت بوو، به‌لام به‌ خه‌تیکی قه‌شه‌نگ و پوون نوسرابوو. خالید که کردیه‌وه دلی زۆر به‌ خیرایی لیکه‌دا، به‌ په‌شوکان و ناانارامیه‌وه له‌ سه‌ر ته‌نیا کورسی ژووره‌که دانیشته و ده‌ستیکرد به‌ خویندنه‌وه:

« زۆر به‌رێز خالید ناموون

نزیکی هه‌شت سال له‌مه‌به‌ر به‌ر له‌وه‌ی ئیوه بپوون بۆ سه‌فه‌ر، به‌

هەمووتانم راگەياندا كە دواى سالانى دوورودرژى سەفەر مەن دەتوانم تەنيا شوو بە يەككەتان بگەم، پىمگوتن كە ئىيوە دواى چەندىن سال دەگەرئىنەووە و دەشەيت دواى ئىيوە مەن بۆ ئىيوە نەيم. دواچار كە مەن و تۆ چاومان بە يەك كەوت و قسەمانكرد، راستگويى تۆ سەرسامىكردم، خوشحال بووم كە هەستەكانى خۆت و پرستەكانى خۆت بىن درۆ بە مەن گووت. ئىيوە گەرەبەهەكى بىوئىنەبوو لە تۆدا. بەلام لەگەل ئىيوەشدا هەستەمكرد سالانى زۆرى سەفەر مەن و تۆى لە يەك نەزىك نەكرىوتەووە. هەستەكەم مەن و تۆ پىكەووە بەختەوەر نابىن. نە تۆ لەگەل مەندا بەختەوەر دەبىت و نە مەن لەگەل تۆدا... مەن تامردن پرژىكى گەرەم بۆ ماندوويوون و ئازايەتى تۆ هەيە. گومانم لەو نىيە كە تۆ پىاوئىكى خۆبەختەكرىت... كەسىكى ئازايانە بەسەر زەويدا گەرايت، ئازايانە مەنت خوشويست، دلنباشم ئازايانە ئىم بىرپارە قەبوولئەكەيت كە مەن لە نىوان هەر سىكتاندا يەكئىكى تەرەلئىزىم و لەگەل كەسىكى تەردا بژىم. دەزانم بەم بىرپارە زۆر ئازارت دەدەم، زۆر لەو غەمگىنم، بەلام غەمگىنى بەشىكى گەرەم ئىم چىرۆكەى ئىمەيە، لە يەكەم پۆزەو غەمگىنى لەگەلماندا بوو، لەگەل مەن و تۆ و هەموو ئەوانى تەردا، مەن زۆرم پىن ناخۆشە كە ناتوانم بەختەوەرتبەكەم. هىوادارم ژيان لە داهاتوودا زۆر كامەرانى گەرەم و سەرگەوتنى گەرەم پىبەخشەيت. لە دلەووە هىواى خوشبەختىت بۆ دەخووزم، حەزەكەم تۆش لە دلەووە هىواى خوشبەختىت بۆ بخووزىت. هىوادارم تىمبگەيت و رقت لىم نەبىت، دلنبا بە بالندهكانت وەك گەرەم تىن يادگار تا كۆتايى لەگەلمدا دەژىن. گەر بە هاوئىيەكى خوشت قەبوولمبەكەيت كامەران دەبم... سەوسەن فىكرەت».

خالىد ناموون چەند چارىك نامەكەى خوئىندەووە، وەك باوەرەنەكات هەموو چارىك كە دەگەيشتە كۆتايى دەگەرەپاوە سەرەووە و دووبارە دەخوئىندەووە... سىن بارە دەخوئىندەووە... چواربارە دەخوئىندەووە. نەيدەزانى لە كوئىدا دەبىت بوەستىت و چىتر نەخوئىنئىتەووە، لە جىگايەكدا هەستىكرد دەگرى، زۆر بە

دەنگى بەرز دەگرى، بە جۆرئىك دەنگى گريانەكەى لە پارەوى ئوتيلەكەدا دەبيسترا، خزمەتچىيەكان گوييان لىبوو لەگەل گريانەكەدا دەيگوت «بۆ... بۆ سەوسەن... بۆ. ئەو كۆپەى سەلما چى لە من باشتەرە... بۆ سەوسەن... بۆ بېرار بۆ پياوكوژ و چەقۆكىشەكان دەدەيت... بۆ؟». خاليد زياد لە نيوسەعات گريا، ئىنجا هەستا و چوو بەر دەستشۆرەكە و دەموچاوى شت، خاويليەكەى خۆى و دەرمانى دانەكە و فلچەكەى پىچايەو و خستىيە ناو جانتاكەى خۆى و دووبارە جانتاكەى داخستەو. لەسەر قەراغى پەنجەرەكە نامەكەى هەلگرت و قەديكرد و خستىيە گيرفانى چاكەتەكەى و جانتاكەى هەلگرت و لە پلەكەكان هاتەخوارى. كاتىك خاوەن ئوتيلەكە بەوجۆرە تىكشكاو و غەمگىن بينى پىيگوت «خاليد بەگ، ئىوارەيەكى درەنگە، بەپراستى ئىوارەيەكى درەنگە، ئىستا زۆر زەحمەتە لە نەقلیاتەو ئوتومبىلت دەستبەكەوت، تەكايە ئەمشەوئىش لىرە بىمىنەو... تۆزىكى تر دەبىت بە شەو و پىگاش ئەمىن نىيە، پىگاشى هەولىر شەپىكى گەورەى لەسەرە و باش نىيە بە شەوئىكى وا بگەوتە پى... بەقسەمبەكە و مەپۆ». خاليد بە دەنگىكى بىرىندار و لەرزۆكەو گوتى «ناتوانم دەقىقەيەكى دى لەم شارەدا بىمىنەو... بمبۆرە، ناتوانم دەقىقەيەكى تىرتيا بژىم». دەنگى بەجۆرئىك بىرىندار و پىر لە خوئىن بوو، دلى مرۆفى هەلاھەلادەكرد. خاوەن ئوتيلەكە خۆى تا سەر شوستەكە جانتاكەى بۆ هەلگرت و تاكسىيەكى بۆ گرت، لەبەردەم تاكسىيەكەدا باوەشى پياكرد و گوتى «كۆپم بە ئومىدى ئەو سەرەكەوتوبىت... دان بە خۆتدا بگرە، مەهتايە خەفەت زەفەرت پىبەهينىت». كە تاكسىيەكە لە بەردەم ئوتىلى باوەجاندا جولاً و لەناو ئوتومبىلەكانى تردا پىگاشى خۆى كردهو، كەسەمان نەماندەزانى تا يازدە سالى تر خاليد ئاموون ناگەرپتەو بۆ ئەم شارە و دووبارە چاوى بەم شەقامانە ناكەوتتەو.

هه‌وآلی نامه‌که‌ی سه‌وسه‌ن وه‌ک با بیهیتیت و بروسکه بییات به شارددا بلأویوووه. یه‌که‌مین په‌رچه‌کرداری گه‌وره‌ی نامه‌که له چایخانه‌ی په‌پوله‌ی ئازاده‌وه بیسترا که تئیدا ده‌نگی گزرائی به‌رزکرایه‌وه و هه‌وای سه‌فا و شایبکردن باآلی به‌سه‌ر هه‌مواندا کتشا. به‌لام ده‌نگویاسه‌که وه‌کو هه‌موو هه‌وآلیکی تری ناو ئه‌م شاره سه‌ره‌تا شوینی دوودلی و گومان بوو، هه‌تا کاتیک له ئوتیلی باوه‌جانیشه‌وه هه‌وآلی پۆیشتنی خالید ئاموونمان بیست زۆربه‌مان هه‌ر باوه‌رمان نه‌کرد، به‌لام که بیستمان پورزایه‌کی دیکه‌ی سه‌وسه‌ن «هوشیاری پوره‌خنده» به داوه‌تیکسی تایبه‌تی کامه‌رائی سه‌لمای بانگکردوه تا سه‌به‌ی بجیت بۆ مآلی فیکره‌ت گولدانچی و له‌وئ نانی نیوه‌پۆ بخوات، ئیدی شته‌کان تا ئه‌ندازه‌یه‌ک پروون ده‌یاننواند. ئه‌و ئیواره‌یه به‌پێچه‌وانه‌ی چاوه‌روانی هه‌مووانه‌وه هیچ یه‌ک له‌ مه‌نگور و کامه‌ران له‌ چایخانه‌که‌دا ده‌رنه‌که‌وتن، پیده‌چوو تا هه‌وآلیکی زۆر گرنگ و گه‌وره‌یان پئ نه‌بیت نه‌یانه‌وئیت خۆیان ئاشکراکه‌ن. ئه‌و شه‌وه هه‌موومان به‌ دوودلییه‌وه خه‌وتین، پیمان وابوو که‌رچی چیڕۆکه‌که سه‌ریوردی خۆشه‌ویستییه‌کی گه‌وره‌یه و به‌چهند سه‌فه‌ریکی مه‌زن ده‌ستپێکردوه و پۆحیکی گه‌ردونی ده‌به‌خشیته‌ میژووی خۆشه‌ویستی له‌ شاره‌که‌ماندا، به‌لام له‌ زۆر جیگادا برکه‌ی وه‌ها خویناوی تیکه‌وتبوو، وایده‌کرد دل‌مان هه‌رده‌م بله‌رزیت. به‌لام ئیستا دوا‌ی ونبوونی

مه نسور نه سرین و مالوایی خالید جگه له کامه رانی سه لما و بالنده کانی هیچی دیکه نه مابوون... هیچی دیکه به لام هه موو له وه ده ترساین کچه که ی گولدانچی هه وایه کی رهش بنیشیتته سه ری و بلّیت من شوو به کامه رانی سه لماش ناکه م، دیاره نه وه پیچه وانه ی نه و پیکه وتنه گه وره یه بوو که سه وسه ن و داواکاره کان مۆریانکرد، به لام له و سه رده می شه رپه دا شتیک به ناوی په یمانه وه نه مابوو، له به رنه وه ترسه کانمان هۆ و به هانه ی خۆی هه بوو... به لام نا پئیده چیته خودای ئاههنگ و هه لپه رکی، یه کیک له بنکه سه ره کییه کانی خۆی له م شاره دا دامه زانده بیته، خه لکی نه م شاره هه تا له کاره ساتی گه وره شدا ده رفه تیک ده دۆزنه وه هه لپه رن، له دوا ی شین بیته یاخود له خۆشیدا، له نیشتیما ن بن یاخود له غه ربیی، هه میشه جیگایه ک ده دۆزنه وه بۆ نه وه ی ده سته بگرن و هه لپه رن... وه ک نه وه ی نه و جو له نه رمه، نه و ده سته گرتنه باز نه ییه، نه و پیکه وه نوسانه تونده ی له هیه جۆره سه مایه کی تری دونیادا نییه، تاکه شتیک بیته مۆشی نیمه له ترس و ته نهایی قوولی خۆی پزگاریکات و توند به وان ی دیکه وه گرتیبدات. وه ک نه وه ی نه و پیکه وه قفلبوونه ی سه ماکه ره کان ته نیا ته عبیری ک بیته له پۆحیکی ده سته جهمعی که به کاریگه ری شه ر و هه لاهه لابوونی سیاسی هی دی هی دی به ره و ئاوابوونیک ی هه میشه یی ده روات. نه و پۆژه ی که کامه رانی سه لما چوو بۆ مالی گولدانچی، زۆربه مان له به یانییه وه به جلی کوردییه وه هاتینه ده ری، جله کانمان جلی ئاههنگ و هه لپه رکی بوون، نه و جلانه ی چنده سال بوو به هۆی شه ر و شوپی به رده وامه وه، به هۆی که مبوونه وه ی شووگردن و ژنه یئانه وه، به هۆی گرانبوونی تیچوونی ئاههنگه کانه وه زۆر نه مانده هیئانه ده ره وه، به لام گه رچی شار چوارده وری به نه هامة تی و شه ر و برسیته گیرابوو، هه ستمانده کرد به راستی پتویستیما ن به ئاههنگیکی راسته قینه یه تا تواناکانی شادیما ن تیا ده رکه ویتته وه و بیسه لمیئینه وه که زیندووین و

ھېشتا تواناي كامەرانيمان تېدا ماوہ . ھەموو ۋەختىك لەم شارەدا كە كارەساتى گەورە و ترسى گەورە داماندە پۆشیت، بە ھانە يەك دەدۆزىنە ۋە پىكە ۋە دەستبگىرىن و ھەلپە پىن، ئەو ھەلپە پكى شىتانه يەى ناو كارەساتەكان، ئەو قاچ كووتانە ھىستىرى و لىكتىرناجانە توندە لە نىوان وىستگەكانى غەمدا تەنيا شىتەكە بە زىندوۋىتى پاماندە گرىت . ئەو پۆزەش كە كامەرانى سەلما چوو بۆ بىننىنى خانىمى بالئندەكان، بىتە ۋەى بزائىن چى لە گۆرپىيە و چى پوودەدات ھەموو خۆمان بۆ ناھەنگىكى دىندە و بىتە مپەر ئامادە كرد .

بە پىچە وانەى ھەوالەكەى دۆيتىۋە، كامەران بۆ خواردنى نىوہ پۆ لە مالى گۆلدانچى داوہت نە كرابوو، ئەو بە شىك بوو لەو درۆ بچوكانەى خەلكى شار دەيانخستە سەر ھەموو ھەوالىكى گەورە و بچوك، بە شىك بوو لەو كولتورە دورودرىژەى درۆ كردن كە نەخۆشى گەورەى خەلكى ئەم شارە بوو . كامەران دەبايە سەعات سى لە مالى فيكرەت گۆلدانچى ئامادە بىت تا ھەوالىكى گرىنگ ۋە رىگرىت . كۆرپەكەى سەلما بۆ ئەو نىوہ پۆيە ھەر ھەمان ئەو جلە كوردىانەى كوردە بەر كە ھەشت سال لە مەوبەر بۆ داوہتە دەستە جەمعيەكەى سەوسەن لە گەل داواكارانى تردا كردبوۋيە بەرى، ئەو بە درۆزايى ئەو ھەموو سالە ئەو جلەى بۆ ئەم پۆزە بە قەدىكرابوى ھەلگرتبوو . كە لە دەرگاي مالى گۆلدانچى چوو بە ودىودا سەوسەن وايدەزانى ئەو ھەموو سالەى نىوان ئەم دوو بۆنە يە نۆر خىرا تىپە پىوون، ئىستا بەزە حمەت بتوانىت وىنەى ئەوساى كامەران لە وىنەى ئىستاي جىباكاتە ۋە ... ھەموو شىتەك گرىدراو و يەك پىگا و پىك دەھاتە بەرچاوى، دەبايە ھەموو شتەكان بە وجۆرە پوۋيدەن كە پوۋياندا، بىننىنە ۋەى كامەران لەو جلانەدا نىشانەى ئەو بوو كە پىتمىك و يەكىتىيەك و ھارمۆنىيەكى گونجاو لە نىوان ھەموو ئەو سەردەمە جىاوازەدا ھەيە كە ئەو دوو ساتە دورە لە يەك نرىكەدە كەنە ۋە . نرىكى

نیوان نه و دوو ساته نزیکی کات و زه‌مان نه‌بوو، به‌لکو نزیکی وینه‌کان و ماناکان بوو، که زیاتر له نزیکی شوین و کات مرؤف سه‌رسامده‌که‌ن. لیکچوونی نه و دوو ساته سه‌وسه‌نی پاچله‌کاند، وه‌کو نه‌وه‌بوو دونیا یه‌ک سوپی گه‌وره‌ی خواردییت و چوویته‌وه سه‌ر هه‌مان خالی پی‌شوو. ناخۆ ده‌کرا له یه‌که‌مجاره‌وه، بیته‌وه‌ی بهیلتیت نه و هه‌موو کاته تیبه‌پریت، کامه‌ران هه‌لبزیریت؟... سه‌وسه‌ن له دللی خۆیدا گووتی «نا نه‌ده‌کرا، ده‌بوویه زه‌مان و ئیمه هه‌موومان به‌و هه‌موو پینچاوپینچه‌دا برۆین. تا بگه‌ینه‌وه سه‌ر نه‌مرۆ». کامه‌رانی سه‌لما زۆر له سه‌وسه‌ن زیاتر گۆرانه‌کانی ده‌بینی، باشت‌تر تیده‌گه‌یشت کات چی ویرانکردوه و چی له جیگای ویرانییه‌کان دروستکردوه، مالی گۆلدانچی به‌چه‌شنیک گۆر‌درا‌بوو، کامه‌ران هه‌ر پیتی بخستایه‌ته به‌ر ده‌رگای نه‌و ماله‌ موچرکیکی سارد به‌ له‌شیدا تیده‌په‌پی، نه‌و پیری‌بوونی فیکره‌ت و پیری‌بوونی دیواره‌کان و کالبوونه‌وه‌ی په‌نگه‌کان و لاوازی دره‌خته‌کانی هه‌وشه‌که‌ی پووتتر له‌وانی دی ده‌بینی. نه‌و پۆژه‌ که‌ چووه قاتی سه‌روه‌وه سه‌ری له‌و هه‌موو بالنده‌یه سوپما که‌ پتکه‌وه ده‌یانخویند، ده‌یان قه‌فه‌زی جۆراوجۆر به‌جۆریکی نه‌ندازه‌یی، وه‌ک چۆن دۆلابی کتیبه‌کان و په‌فی کتیبه‌کان له کتیبخانه‌ کۆنه‌که‌دا ریزکرا‌بوون، به‌ هه‌مان شیوه ستوون دوا‌ی ستوون و ریز دوا‌ی ریز، له‌سه‌ر یه‌ک و له‌ پال یه‌ک‌دا ریزکرا‌بوون. کامه‌ران سه‌یری لیهات که‌ بینی سه‌وسه‌ن له‌سه‌ر هه‌موو قه‌فه‌زیک له‌ قه‌فه‌زه‌کان ناوی لاتینی بالنده‌کانی نوسیوه، نه‌و ناوه قورس و دریزانه‌ی به‌ هیچ که‌س له‌ به‌ر نه‌ده‌کران. گه‌رچی ژوره‌که‌ بۆن بالنده‌یه‌کی زۆری لیده‌هات، به‌لام بۆنه‌که‌ وه‌ک جاران له‌ به‌ر که‌پووی نه‌و ناخۆش و تیز نه‌بوو، ئاشکرا بۆ خۆشکرنی بۆنی ژوره‌که‌، سه‌وسه‌ن گیراوه‌یه‌کی تایبه‌تی به‌کارده‌مینا که‌ پیده‌چوو لای یه‌کیک له‌ عتاره‌ خۆمالییه‌کان کپیبتی. دیمه‌نی بالنده‌کان و شیوه‌ی ریکخستنیا‌ن به‌پیتی گه‌وره و بچوکی و

پەنگ لە بەر دلى كامەران زۆر قەشەنگ بوو. سەوسەن وەك جاران لەوسەرى ژۆرە گەورەكەدا چاوەپوانیدەكرد. یەكەمجاربوو ببینیت سەوسەن مەكیاجىكى راستەقىنەبكات، جلیكى شینی كالى درىزى لە بەردابوو كە سەر شانەكانى كەمىك پووتبون، یەكەمجارى بوو قۆلە بارىكەكانى ببینیت، یەكەمجاربوو بەشیکى زیاتر لە پىستى ببینیت كە تابلایى ساف و سپی دەینواند. سەوسەن لەو پۆزەشدا بیئەوہى شادومانىیەكى راستەقىنە لەسەر پوخسارى بیٹ، پىشوازی لە كامەران كورد و چاپەكى پىرگەلای بۆندارى بۆ تىكرد و بەرامبەرى دانىشت و گووتى «كامەران، وبراڤم دەزانیت بۆچى ناردوومە بە دواتدا... دەبیٹ بزانیت، دلنیام لەو مەسلانەدا پیاوانیش غەریزەىكى باشیان ھەيە، بەتایبەت پیاویك ئەو ھەموو سالە توانای خۆى لە راوى تەپروتیورى دونیادا بەكارھێنا بیٹ». كامەران پىكەنى و گووتى «سەوسەن خان، من پیاویكى سادەم، تۆ ژنىكى سادە نیت، ژنىكى ئاسان نیت. لەبەرئەوہ ناتوانم ھەلیبھێنم منت بۆ بانگكردوہ». سەوسەن كەمىك لە شیۆە دانىشتنى خۆى گوپى و بە ھیمنى گووتى «نا وانىیە، من ژنىكى قورس نیم. بۆیە بانگكردیت، بۆ ئەوہى پىتبلیم دەمەویت شووت پىبكەم...». كامەران ھەستا و گووتى «سەوسەن خان... بەمە دلّم خۆشەكەیت و دەمكەیت بە خۆشەختترین كەسى ئەم دونیاىە». سەوسەن گووتى «كامەران دانىشە تكایە دانىشە. زۆر قسەم ھەيە بىكەم». كامەران دانىشت و بۆ ئىستىك جگە لە دەنگى بالندەكان و لیدانى دلى خۆى گوپى لە ھیچى دىكە نەبوو. سەوسەن گووتى «كامەران خۆت دەزانیت كە مەنسور ئىبراھىم بە ویستى خۆى دەستبەردارى داخوزىیەكەى خۆى بوو و بریاریدا بگەریتەوہ بۆ سەفەر، خۆى نایەویت من بھىتیت، پىدەچى ئەوہ بۆ مەنسور باشتر بیٹ. لىتتاشارمەوہ من ئىستاش غەمگین و تورەم لەوہى تۆ شەرت لەگەل كوپىكى وادا كرد، بەلام زۆرم پىخۆشە كە ھەستدەكەم پەشیمانیت. ئىتر

ئەو چیتەر لە ئیوان مەن و تۆدا نابیتە پێگەر... تێدەگەیت، مەن دەمزانى پۆزىك دیت یەكیكتان دەپۆن و شوین بۆ ئەوی تران چۆلدەگەن. مەن گووتم هیچ نەبیت یەكیكتان كە دنیا دەبینن، كە ژنە جوانەكانى سەر زەوی دەبینن، كە تامى جۆراوجۆر دەگەن، ئیتەر وەك جارەن مەنتان خۆش ناویت. بەلام نا، مەن بەختەوهرم، مەن زۆر بەختەوهرم، هەر سێكتان سێ عاشقى راستەقىنەبوون، سێ عاشق لەو چەشنەى هەموو ژنىكى دنیا خەونى پێوەدەبینیت... بەلام هەر یەكە و بەجۆرى خۆی».

سەوسەن كەمێك لە دامێنى كراسە شینەكەى چاككرد و بە بەلندەكاندا پوانى و هەناسە یەكی هەلكیشا و گووتى «مەنسور ئەسرىن واى بە باشتر دەزانیت بە جیهاندا وێڵ بێت و بگەریت، نەوەك لەگەڵ مندا لەم شارە بچوك و ناخۆشەدا بژی و بمىنیتەو. مەن ئومىدى ئەو مەبەبوو هەر سێكتان پەشیمان ببەو، ديارە گەر هەر سێكتان برۆشتباناى و نەگەر پابانایەتەو مەن وەك هەر ژنىكى تر برىنداردەبووم... بە راستى كە برىنداردەبووم. تا ماوە یەكی زۆر وام هەستەكرد مەن لە ژنى تر ناچم و ئەوجۆرە شتانە برىندارم ناكەن، بەلام نا... هەستەكەم منیش وەك هەر ژنىكى ترم... وەك هەر ژنىكى تر. بەلام گەر هەر سێكتان پەشیمان ببوونایەتەو، هەر سێكتان برۆشتباناى و نەگەر پابانایەتەو، مەن رەقم لیتان نەدەبوو، بە پێچەوانەو هەستەكرد هیوام بۆ ئێوە گەشتۆتە جیگای خۆی. مەن لە سەرەتاو گووتم بپۆن و دنیا ببینن ئەوسا بە راستى تێدەگەن ئایا مەنتان دەوویت یان نا... وانیه... چ مانایەكى هەیه مرۆف ژنىك هەلبژێرت لە كاتێكدا هیشتا هیچ ژنىكى تری ئەم دونیایەى نەبینیو... كامەران جارەن خەلك تەنیا گوندەكانى خۆیان هەبوو بۆ ئەوێ هاوسەرى تیا هەلبژێرن، بەلام ئیستا هەموو دونیاىان هەیه... هەموو جیهانىان لە بەردەستداى. مەن سوپاستەكەم كە لەو هەموو ولات و شارەى دنیا دا مەنت لە بیرنەكرد. ئەو شتىكى گەرە بوو لە

تۆۋە... شتىك بوو دلتىايىيەكى گەورەى بە من بەخشى... ئەۋەى پىدام
 كە دەتوانم بەرابەرى ژنەكانى تىرى دونيا بوەستمەۋە... وانىيە؟ ئەۋە
 زۆر نىيە؟ ديارە ئەۋە بۆ ژنىكى نەخۆشى ۋەك من زۆر زۆرە. هيچ ژنىك
 نىيە لەم سەر زەۋىيە بە راستى بۆ پياۋيىكى لەۋ چەشەنە نەگەپىت،
 بەلام ھەر تۆۋا نەبوۋىت، خالىد ناموونىش ۋەك تۆمنى لە پىر
 نەكرد، بگرە ئەۋ شىتانهتر منى خۆشويست. دواچار كە قسەم لەگەلدا
 كىرد ھەستىمكىرد ئەۋ لە خۆشەويستى خۆيدا بۆ من دەتوانىت شتى زۆر
 خراب بكات. ئەۋ منى گەرم خۆشەدەۋىت ۋ بەرامبەر ھەموو دونياش
 سارده... تىدەگەيت كامەرانى سەلما دەلئىم چى. دواچار بىرتە كە بۆنم
 بە دەستى تۆۋە كىرد، بۆنم بە لەشتەۋە كىرد، بۆنم بەسەرتەۋە كىرد.
 بەۋجۆرە خالىد ناموونىشم بۆنكىرد، خالىد بۆنى دونياى لىن نەدەھات...
 بە پىچەۋانەى تۆۋە كە بۆنى دارستان ۋ درەخت ۋ ئاۋ ۋ جەنگەلەكانت
 لىدىت. ئەۋ بۆنى هيچى لىن نايەت، ئەۋ تەنيا بۆنى مردنى لىدىت...
 ھەزەكەم بزانىت من شەۋىك زۆر زۆر لە نىزىكەۋە مردنم بۆنكىرد، گەر
 ئەۋ شەۋە نەبوۋايە نەمدەزانى بۆنى خالىد لە چى دەچىت. بەۋ بۆنە
 ساردهدا ھەستىمكىرد خالىد ۋەك ئىمە وايە، بۆنى ئىمە دانىشتوانى ئەم
 شارە ۋ بۆنى مردۋەكان لە يەك دەچن، ئىستا تەنيا تۆيت كە بۆنىكى
 تىرت ھەيە. ئاھ خالىد ناموون من نەبىت هيچ جىگايەك ۋ هيچ كەسىكى
 دونياى خۆشناۋىت، بۆيە گومانم لىكىرد... كامەران ئىستا دەستىم بەرى،
 دەستىم بەرى جارىكى تر بۆنىكەم».

كامەران ھەر ۋەك جارى يەكەم دەستى خۆى دايە، ئەۋ بۆنىكىرد ۋ
 بە مەستى گوتى « ئەم بۆنە تۆى پىزگار كىرد... من ئىۋەم نارد ئەم
 شارە بەجىبەيلىن، بە لەش ۋ بە دل لەم شارە دورىكەۋنەۋە... بە پۆچ ۋ
 خويىن بە دونيادا بگەپىن... بە پۆچ ۋ خويىن. ئاھ كامەران دەمويست كە
 ھاتنەۋە ئەم بۆنە لەسەر دەستىتان بىت... زۆر خۆشچالەم بۆ تۆ، زۆر دلەم

به تۆ خوشه ... کامه ران تۆ چەند گۆرپایت، چەند گۆرپایت، دونیا تۆی
 نۆر گۆرپی، وانیه ...». کامه ران به هیمنی سه ری ده له قانده و گووتی
 «وايه خانم، دونیا منی نۆر گۆرپی».

سه وسەن ده گه پايه وه سه ر جیگا که ی خۆی و چاوی لیکه نه نا،
 بالنده کان شیتانه ده یانخویند و شادومانانه له ناو قه فه زه کانه ده فرین،
 بۆ ئیستیک سه وسەن به بیده نگه گۆی له بالنده کان ده گرت. پاش
 ئیستیک بیئه وه ی چاوی کاته وه ده یگووت « ده بیته له پۆزانی داها تو دا
 خۆت بۆ زه ماوه نه نا ماده بکه یته ... ئه وه له ژانی هه ر دوو کماندا پۆژیکی
 گه وه ده بیته ... پۆژیکی نۆر گه وه ده بیته ». کامه ران هیچی نه ده گووت،
 سه وسەن چاوی ده کرده وه و ده یگووت « به لام به ر له وه ی زه ماوه نه بکه یه
 نه بیته سویندم له سه ر کۆمه لیک شته بۆ بخۆیته ». کامه ران به ده نگیکه ی
 خنکاو له شادیدا ده یگووت « سویندت بۆ ده خۆم ». سه وسەن هه لده ستا
 و به که میکه توره بیه وه ده یگووت « ده بیته سویندم بۆ بخۆیته که
 هه رگیز مه نگورپی بابه گه وه نه یه ته مالمان، پی نه خاته هه وشه که مان،
 له زه ماوه نه ده کماندا به شدار نه بیته، له به ر ئه وه ی مه نگور نازاری خه لکیکی
 نۆر نۆی دا ... من لئی نابوورم ». کامه ران به ده نگیکه ی خنکاو ده یگووت
 « باشه ... باشه ». « ده بیته سویندم بۆ بخۆیته که چۆن بالنده کانی
 خۆته خۆشه ویت، بالنده کانی تریشته خۆشبویت ». کامه ران به هه مان
 هیمنی و دلی پره وه ده یگووت « باشه ». « سویندم بۆ بخۆیته که هه رگیز
 هیچ بالنده یه که نه کوژیت، هیچ کاتیکی و له ژۆر هیچ هه لومه رجیکدا ...
 هه رگیز تا ده مریت بالنده یه که نه کوژیت، بزانه گه ر بالنده یه که بکوژیت،
 وه که ئه وه وایه ئه و پایه یه بپوخینیت که هاوسه ری من و تۆی له سه ر
 پاگیراوه ». کامه ران ده یگووت « سویندت بۆ ده خۆم که هه رگیز تا
 ده مریم هیچ بالنده یه که ناکوژم ... سویندت بۆ ده خۆم ». « سویندم
 بۆ بخۆ گه ر من مرده، به دل سوژی هه موو بالنده کان خزمه تبه کیته »

. «سوئندت بۆ دەخۆم». «سوئندم بۆ بخۆيت كه هرچييهك له م
 ولاته دا بووه و دهبيت، تۆ ناچيت بۆ شه پ و تفهنگ هه لئاگرىت و
 شه پ ناكەيت». «سوئندت بۆ دەخۆم كه ناچم بۆ هيچ شه پرىك و
 هيچ چه كىك هه لئاگرم، تا ده مرم... تاده مرم». «سوئندم بۆ بخۆ
 قهت قزّت چه ورناكەيت و بۆسه ره وه دايبىيت، قهت بۆينباخى سوور
 له مل ناكەيت، قهت چاكەتى خهت خهت له به رناكەيت، گەر خواردينىكم
 دروستكرد خراپ بوو توپه نه بيت، گەر نه متوانى شه ويك له گه لندا
 بخه وم توپه نه بيت، گەر كتيبىكم كپى قهت نه يفرۆشيت». كامه ران به
 پىگه نينه وه گووتى «سوئندت بۆ دەخۆم... سوئندت بۆ دەخۆم». ئينجا
 سه وسه ن به زه رده خه نه وه ده يگووت «سوئندم بۆ بخۆ كه به ئاييت
 هه موو شه ويك بۆن به له شته وه بكه م، هه موو شه ويكيش پيش خه وتن
 چيروكىكم له سه ر دونيا بۆ بگيرپته وه». كامه ران هه لده ستا و ده يگووت
 «سه وسه ن سوئندت بۆ دەخۆم كه چيت ده ويّت بۆت ده كه م».

كامه ران نزيكى سه عاتىك له گه ل سه وسه ن گولدانچيدا مايه وه، دواتر
 دوو قۆلى چايه كى له گه ل فيكرهت گولدانچيدا خوارده وه و گه رايه وه بۆ لاي
 ئيمه . فيكرهت گولدانچى له كاتى چا خوارده وه كه دا پيىگووت «ده بيت
 بزانيت كه سه وسه ن كچىكى نه خۆشه، پيويستى به چاودىرى و ئاگادارى
 به رده وام هه يه، به رگه ي دلشكانى گه وره و ئازارى زۆر ناگرىت. گەر
 ده زانى تواناي ئه وهت نيه له ناسكى خانمىكى وهك ئه و رابگرىت...
 هيچ كهس له ئيمه گله يى له تۆ نيه، تۆ له مالى خۆتدا و ئيمه له
 مالى خۆماندا ده ژين. تۆ دونيات بينيه و سه فه رىكى گه ورهت كرده،
 فيرى سه بر بوويت، فيربويت خۆت بناسيت، ئيستا ده زانيت چيت له
 تاقه تدا هه يه و چيت بۆ ناگرىت... له به رئه وه تكايه دووباره بىر له
 هه موو شتىك بكه ره وه... ئيستا كهس نه ماوه له رقى ئه و سه وسه نت
 خۆشبويت... كهس نه ماوه له رقى ئه و به ويّت سه وسه ن داگيرىكه يت...

ها کوپم... بیرت له وه بیئت که سه وسهن کچیکی تهنها بووه و عومری له ناو کتییدا بردۆته سه... ها بیرت لای ئه وه بیئت».

کامه رانی سه لما ده یگوت «نا فیکره ت به گ... سه وسهن پیویستی به یارمه تی که س نییه، به پیچه وانه وه من که سیکم پیویستیم به یارمه تی ئه وه... من له وسه ری دونیا وه بۆ لای خانمی کچتان هاتومه ته وه و په شیمان نیم... له به ره ئه وه خوشه به خته دم ئیوه ش وه ک یه کیک له خیزانه که قبو لمبکه ن و شه رم له وه نه که ن که که سیکی وه ک من ده بیته زاواتان».

فیکره ت گولدانچی پیده که نی و ده یگوت «پاشه پۆژ ده زانییت کوپم... پاشه پۆژ ده زانییت... با سه یرکه ین و ببینین».

به هه موو پیودانه کان ئه وه پۆژیکی که وره ی ژیا نی کامه رانی سه لما بوو. که کامه ران له مائی گولدانچی هاته ده ره وه خه نده یه کی که وره له سه ر پوخساری بوو... هه موو له و ساته دا که کامه رانمان بینی تیگه یشتین چیرۆکی سه وسهن فیکره ت و بالنده کان له مرپۆوه ئاراسته یه کی تری وه رگرتووه. هه ره ئه و پۆژه سه وسهن ئه لبومی وینه کانی ده ره ئینا، که ئیستا پتر له سئ ئه لبومی که وره بوون و یه ک یه ک وینه کانی خالید ئه موون و مه نسور ئه سرینی جیا کرده وه و له ئه لبومیکی تایبه تیدا داینان و له جیگایه کی قایمدا هه لیگرتن.

پیش ئەوئى كامەرانى سەلما بچىت بۇ مالى گولدانچى، مەنگورپى بابەگەرە پىيگوت «كامەران گويىگرە . من دەزانم لە ئىستادا ئەو كچەى گولدانچى لە من نابورىت، ديارە من نەفام نيم و دەزانم كە قوونىكى زۆر پاكم نىيە، كچەكە ناھەقى نىيە گەر رقى لە من بىت، من حورمەتتىكى زۆرم بۆى ھەيە، بەلام دەزانم ئەو خانمە ناسكە بە راستى لە زيانى ئەم شارە تىنەگە يشتوو، باشتريش كە تىينەگە يشتوو . عوسە دووگل بە پەحمەت بىت دەيگوت «پياوچاكان ئەوانەن كە ھىشتا لەم شارە حالى نەبوون». ئىنسان كە لە شارەكە حالى بوو يان دەبىت بىروا ياخود بىر لە پاكى نەكاتەو . من ئەم ماوھىە ھەر چىيەكم كرديت بۇ ئەو بوو تۆ بگەيت بە سەوسەن، دەزانم كچەكە گەر تۆى خۆشبوويت و عاقل بىت داوا لە تۆ دەكات، من لە مالى خۆت دوور بخەيتەو ... ئەو دەيەويت تۆ وەكو من دەرئەچىت، منيش ئەو ھەموو سالا لەگەلتدا ماندوويووم بۇ ئەوئى بە پاكى بژىت و وەكو من دەرئەچىت . سوپىندت دەدەم بە كلكى ھەموو ئەو تەيرانەى لەم دونيا حيزەدا كۆتكدونەتەو، گەر داواى واى ليكردى بىئەوئى قسەبەكەيت ... بىئەوئى ھىچ بلئىت، بىئەوئى سەر لە خۆت تىكبەدەيت، يەكسەر بلئى باش . من جگە لەوئى تۆ بەختەوەر بىينم ھىچى ترم ناويت . بەوئەدا من كورم نىيە، لەم عومرەمدا پئويستم بەوئى ھەستبەكم شتىكى باشم

بۆ كه سىڭى تر كرده، به قهبرى نهوليا نهوه بۆ خۆم ده كه م نهوهك بۆ تۆ. من نيشم باشه، تىده گيت، پارهم هيه، گهر ويستيشم پارهى ترم ده سنده كه ويت، ده توانم زۆر كۆمه كنىبكم... به لام ده بيت له نيوانماندا سويند بيت كه جگه له من و تۆ هيچ كهس هيچ نه زانيت... هيچ كهس».

كامهران له به رابهر مهنگوردا ههستى به شهرمىكى گه وره ده كرد. نهوهى سهوسه ن به و چهشنه له مهنگور توپهيه كامهرانى زۆر ئازاردهدا. له هه موو ساله كانى سهفهردا، نهوه به و يارمه تيبه به رده وامانه ژيابوو كه مهنگور بۆى نارديوو، نهوه سالى دواى سالى خۆى له خراپه و قاچاغ و دزييه وه ئالانديوو بۆ نهوهى به دهنگ نهوهوه بيت، زۆرجار زياد پويشتبوو، هه ندئى كات شته كانى له دهست ده رچوو بوون، به لام نهوه مهنگور بوو، نهوه نهوه بوو، مرؤفئىك به شيوهى خۆى كۆمهكى به و ده كرد، به و شيوهيهى له سهرى گه وره بووه، به و كه ره ستانهى خه يالى بۆيان ده چوو، به و پڭكايانهى له مندالى و گه نجيتيبه وه له ناو چه قۆكيش و دز و قوما رچيبه كاندا فيرى بوو بوو. كامهران ده يزانى به بئى مهنگور نه يده توانى نهوه سهفهره بكات، به بئى نهوه له وانيه نه شتوانيت له داها تودا هه موو گرفته كانى ژيانى خۆى چاره سه ريكات. ده يزانى نهوهى كه يارمه تيداوه بيت به مرؤفئىكى تر ته نيا سهوسه ن و جيهان و بالنده كان نه بووه، به لكو مهنگورى با به گه وره ش بووه.

له و ساته وهى كامهرانى سهلما گه پايه وه و دوا هه والى به جوړئىكى پاست و دروست پيړا گه ياندين، ئاههنگه كان ده ستيان پيكره. شادى و خۆشيبه كان سئ شه و سئ پۆژيان خاياند، له به رده م چاخانهى په پولهى ئازاد و مالى كامهرانى سهلمادا ئاههنگى گه رم دامه زرا، له شهوانى پي مهستى و پي گورانى ژيهر زه مينى ئوتيله كهى باوه جانيشدا تا ده مه و به يان ئاههنگ و به زهمان سهروه تى نه بوو، به پۆژ چه ند جاريك

ئوتومبىللى شايىكەران، پاسى پىر لە ژن و مندالانى پەنگاوپەنگ لە ئىمە و خىزانە كانمان بە شاردا دەگەپاين. ئەو پۆژەى مەلا مارهى خانىمى بېرى و شەكراو خورايەو، بەزمى ئىمە گەيشتە چلە پۆپەى خۆى، شىتيمان و هاوارمان، هەلپەپكىى هېستىریمان، سەرخۆشبوون و پشانەو مان بەجۆرىك بوو خەلكى بىزاركرد. ئىستاش زۆرمان وینەى ئەو ئاھەنگانە مان لە ئەلبومە كانماندا هەلگرتوو، ئىستاش ئەو پۆژانە لە يادەوهرى ئىمەدا بۆ هەتاھەتايە زىندوون. ئىمە هەموو پېشتەر شايى زۆرمان بىنىبوو، هەموومان كورپى هەلپەپكىى و بەزمى سەرجادە و سەرخۆشبوونى بىسنوور بووين، بەلام پېشتەر شايى وا گەورە و بەزمى وا گەرممان نەبىنىبوو، هەموو بەجۆرىك لە جۆرەكان سەركەوتنى سەفەرى هەشت سالىەى عاشقەكەى خۆمان بە بۆنەيەكى ئەفسانەى دەزانى تا ئاھەنگبەكىن و مەستبىن و بېشىنەو ... هەندىكمان وینەى بالندهكانى كامەرانى سەلمامان كوردبوو بە سنگمانەو و بە شاردا دەگەپاين، هەموو خولياى ئەو لەسەرماندا بوو پۆژىك بۆمان دەستبەدات و ئىمەش سەفەرىكى وا گەورە بە جىهاندا بگەين، لەو پەرى مەستى و هەلپەپكىدا بىرمان لای ئەو بوو جىهان بىنين، كۆچبگەين بۆ كىشورەكانى تر، بەپىن و لاتە و ولات بپۆين و وەك كامەران دونيا بىنين و بەم شىو ئەفسانەبىەى ئەو بگەپىنەو . لە ماوەى پارزە پۆژدا كامەرانى سەلما، سەوسەن گولدانچى گواستەو . سەوسەن سووربوو لەسەر ئەوەى كە شەوى يەكەمى زەماوئەند و پىكەو خەوتنىان لە ژوورەكەى خۆى لە قاتى سەرەوئەدا و لە بەردەم بالندهكاندا بىت . هەولەكانى خىزانى گولدانچى و خوشكەكانى كامەرانى سەلما بۆ ئەوەى پارزىكەن يەكەمىن شەوى بوكتىنى لە ئوتتايكى تايبەتدا بباتەسەر بىبەرەم ماىەو، كچەكە وەك هەمىشە سەرسەختىبەكى گەورەى پىشاندا و سووربوو كە لەبەرچاوى بالندهكان بۆ يەكەمجار لەگەل پياوئىكدا پووتبىتەو . وابىرارىبوو دواى هەفتەى يەكەمى گواستەو كە سەوسەن

بگوازی تہ وہ بؤ مالیکی زور گہورہ کہ کامہ رانی سہلما گرتبوی، لہ راستیدا خانوہ کہ کوشکیکی زور گہورہ بو کہ مہنگوپ بہ پارہی فہرہود و لہ کاتی دابہ زینی گہورہی نرخسی عہقاراتدا کپی بووی، دوو مالی لہ یہ کدراو بوو کہ حوشیکی شہش سہد مہتری گہورہ و لہ پشتیشہ وہ باغیکی بہرینی لہ سہر بوو، مہنگوپ ہر لہ سہرہ تاوہ لہ خہ یالیدا بوو تہ واوی کوشکہ کہ لہ سہر کامہ رانی سہلما تا پوبکات، بہ لام کوی پڑوہ کہی بہر عینادیہ کی گہورہی کامہ ران کہوت کہ سووویو لہ سہر نہ وہی تہ نیا بہ کری کوشکہ کہ وەرگریت و تہ واوی مولکہ کہ بؤ مہنگوپ خوی پیاریزیت، بہ لام بہ و مہرجہش کہ سہوسن نہ زانیت مولکی نہ وہ۔ دیارہ مہنگوپ ہیدی ہیدی تہ مہنی بؤ نیوہی دووہمی پہنجاکان ہلڈہ کشا و ہیچ کہ سیشی نہ بوو بییت بہ واریسی و خانوویہ کی دیکہشی لہ ناوہ راستی شاردہ ہہ بوو کہ نہ یدہ توانی چولیبکات۔ نہم خانووی وہک دوا دیاری خوی بؤ کامہ ران تہ ماشادہ کرد۔ بہ لام پڑوی گواستنہ وہی سہوسن ہیشتا خانوہ کہ ہندیک چاکردن و دەست پیاہینانی دەویست کہ دەشیا کاتیکی زور بہریت۔ خانوہ کہ ئیجگار بہرین و جوان و سہرسوپہینہر بوو، سہوسن کہ یہ کہ مجار بینی، داوی لہ کامہ ران کرد لہ بہ شیکی حوشہ کہ دا مالیکی گہورہ بؤ ہموو بالندہ کان دروستیکن و تہ واوی نہ و بالندانہی لہ عمبارہ کہ دا دہرین بگوازی تہ وہ بؤ نہ وی... لہ راستیدا نہ وہ ئیشیکی زوری دەویست، بہ لام وہستا و کریکارہ کان گفتیاندا کہ دروستکردنی ہیکہ لی نہ و مالہ لہ ماوہی دوو ہفتہ دا تہ واوبکن، ئاسنگہ رہ کانیش پیوستیان بہ دوو ہفتہ ہہ بوو بؤ نہ وہی تہ واوی بیناکہ قہفہ زپڑیکن۔ سہوسن خوی سروشتی شوینہ کہ و نہ اندازہی دابہ شبوونی قہفہ زہکانی دەستنیشانکرد، بہ لام دہبایہ بوہستن تا شوینہ کہ بہ چوریک لہ دہرہ وہ و ناوہ وہ دروستدہ کریت، لہ خزمہت مانہ وہ و ژانی بالندہ کاندا بییت، دہبایہ لہ ہموو بستیکدا حیسابی

هاتنى خۆر و كەوتنى تيشك و سەرماو گەرمابكەن، دەبايە بۆ ھەندىك بالنده ھەوزى بچوك و بۆ ھەندىكى دىكە سەوزى بەردەوام و بۆ ھەندىكى دىكەيان مشورى ھەواى سارد و شوپىنى سارد بخۆن.

ھەفتەى يەكەمى زەماوئەندەكە دەبايە فيكرەت گولدانچى مائەكە بۆ كچەكە و زاوا نوپكەى چۆلبكات. ديارە بىرۆكەى زەماوئەند لە ناو بالندهكاندا بۆ فيكرەت ناپرۆك و نەگونجاوبوو، ھەك پىرەمىرپىكى پىش سىپى خۆشحال نەبوو، لەبەر زەماوئەندى كچەكەى بۆ ھەفتەيەك ئاوارەبىت، بەلام ھەك ھەمىشە سەرسەختى كىژەكە ھەمووانى گەياندە بونبەستىكى گەورە و ھىچ چارەيەكى نەھىشتەو ھەك لەوھى فيكرەتى پىر بۆ ھەفتەيەك لای دكتور پەفەت و پەوشەى كچى بۆى. بەوھدا سەوسەن دەيزانى بەوزوانە ئەم مائە جىدەھىلرۆت و دەدرۆ بە كرۆ، بەوھدا نىزىكى نۆ سال بوو لەو مائەدا بىرىدەكردەو ھەك يادىدەكردەو ھەك خەونى دەبىنى و دەچوو ناو وئەكانەو ھەك جىھانى تەيدەكرد، بەلايەو ھەك گرنىگ بوو لە ھەمان ئەو مائەدا، لە ھەمان ئەو شوپئەدا كە سالانىكى درىژ كىتبخانەكەى تىدابوو، لە ھەمان ئەو ژوورەدا كە بە وئەكانى ئارىيان جەودەتدا گەشتىكردبوو، لە ھەمان ئەو ژوورەدا كە جار دواى جار داواكارەكانى خۆى تىدا بىنىبوو، لە ھەمان ئەو جىگايەدا كە بالندهكان تىدا دەيانخوئىند و دەژيان... ئا لەويادا دەستبەردارى كچىتى خۆى بىت.

ئىمە وردەكارىبەكانى شەوى يەكەمى بوكتىنى سەوسەنمان لە ھاورپىيەكى پەوشەو ھەك بىست كە ئەوئىش كۆى چىرۆكەكەى لە زارى سەوسەن خۆيەو ھەك بىستبوو. لە يەكۆك لە ئىوارەكانى زستانى سالى نەو دەوپىتجدا كامەرانى سەلما چوو بۆ مالى سەوسەن گولدانچى و ھەفتەيەكى تەواو نەھاتەدەرى. ژوورەكەى قاتى سەرەو ھەك لە دوو دۆشەكى گەورە كە ھەر دووكيان لەسەر زەوييەكە پاخرابوون ھىچى دىكەى تىدا نەبوو، ئەو ئىوارەيە بالندهكان نۆرىيان بە خۆشحالىيەو

دهیانخویند، دهنگی خویندنی بالندهکان له هندی شهقامی نریک له مائی گولدانچیشه وه دهبیسترا، نه وهی سهیریوو سات دوی سات دهنگی بالندهکان و جریوهیان زیادیده کرد و بهرزدهبووه وه، که بۆ یه که مجار سهوسه ن و کامه ران له گه ل یه کدا پووتیبونوه وه خرۆشی بالندهکان به شیویهک به رزیوو، هر که س له نریک مائی گولدانچییه وه پرۆشتبایه وایده زانی هه موو تهیری جهنگه له کانی سه رزه وی پزاونه ته نه و حه وش و ژورانه وه . نه و شه وه سهوسه ن ماوه یه کی دریز ته نیا گوئی له بالندهکان گرت و بۆنی له شی پووتی کامه رانی کرد، بۆنی له شیک که له م شماره دا بیوینه و بیهاوتا بوو، له شیک بوو بۆنی جیهان و پینگا دووره کان، بۆنی سروشت و شه وی لیده هات، بۆنی تیکه لاویوونی تریفه به عاره قی مرۆف، بۆنی گیای خه وتوو ی سه ر زه مینه دووره کان و بۆنی ته خته ی ته پی که شتییه کان، بۆنی شه مه نده فیری کۆن و جووتیاری خه وتوو ی ناو فارگونه کان... بۆنی جیهان که وه ک عه تریزی سیراوی، وه ک گولاوینکی نهیننی له له شی نه م پیاوه هه لده ستا، تیکه لاویوونی نه و بۆنه به دهنگی بالندهکان، به خویندنی درپدانه ی بولبوله کان، به هاواری گروپیک له عه نده لیب و جریوه ی دهیان شیوه پاساری ده گمه ن، پیکرا ناره زوی کچانه ی سهوسه نیان ده کرده وه، ده رگاکان و قفله دیرینه کانی سه ر له شی سهوسه نیان یه ک له دوی یه ک ده شکاند... پیستیکی سپی هه بوو، کامه رانی سه لما له بچوکی مه مکه کانی به لام له شیوه ی هه لتوقین و به رزیوونه وه و په قبوونی له نا کاوی گۆکانی سه رسامبوو، گه ردنی زۆد له وه به رزتریوو که به جله وه ده رده که وت. بالای باریکتر و که ماری پیکتر و ناوکی وردتر له وه ی هیچ خه یالینکی پیشوو ی کامه ران بۆی په سمکردبوو، که بۆ یه که مجار به راستی تیکه لی بوو، سهوسه ن به گوینگرتنی به رده وام له بالندهکان، به هه لمژینی قوولی بۆنی پیاوانه ی کامه ران، به هه ناسه داننکی باریک ویستگه ی نه و نازاره که م و شیرینه ی

تېپەپراند كە سەرەتا كەم و دواتر نۆد و نۆرتەر و دواتریش كەم و كەمتر و كەمتر دەبوو. سەوسەن ھەستىكرد بالنده كان بەر لەو و بەر لە كامەرانىش بۆنى خوینە كەيان كرده، تا ماو یەك بېشەوێ چاوبكاتەو تەنیا لە رېڭاى ھاوار و فرېنى بالنده كانەو ھەستى بە بلابوونەو ھى بوخوینى كچیتى خۆى دەكرد... كە چاوى دەكردەو ھى چىتر كچ نەبوو، سەرەتا تەنیا كامەرانى ھەك تارمايەك بىنى، ھەستىكرد بۆنى كامەران ئىستا چىتر و نىڭاى بۆھىميانەتر و نامادەگى دونياش لە دەستە كانىدا كە مندالانە يارى بە مەمكى دەكرد گەرەترە بوو... لەو ساتەدا دۇنيا بوو كە خەويكى دىرېنى ژيانى ھاتۆتە دى... خەويكى كۆنى مندالى كە شوو بە گەرىدە يەك بكات... ئىستا جىھان... ھەموو جىھان، بە بۆن و بە دەنگ و بە جەستە لە ژورە كەيدا بوو، لە لەشيدا بوو، قوول قوول بە ناو ھەناويدا دەپۆشت.

لەو شەو ھەو ئىدى تا كۆتايى سەوسەن بە بىن نامادە بوونى بالنده كان ناتوانىت لە گەل كامەراندە بخەو، دەنگى بالنده كان ئەو ھىزەن كە لەشى دەخەتە سەر پەشت، كلۆمە كانى دەترازىن، زنجىرە كانى لە ناو ھە دەشكىنن و واى لىدە كەن بىر تەو... بە بىن دەنگى بالنده كان ئىتر ناتوانىت بگاتە خۆشىيە راستە قىنە كانى پىكەو خەوتەن، ناتوانىت لەرزە راستە قىنە كانى دواچرە و ھەژانى سەر دواترۆمكى تىكە لاو بوون بژى. لەو شەوانەى ھەفتەى يەكەمدا سەوسەن دەگاتە يەقىن كە دەبايە يەك كىك بىروات و بە جىھاندە بگەپۆت و ئەم بالندانە بھىننىت، بۆ ئەو ھى ئەو بتوانىت لە گەل پىاو پىكدا بخەو، بە بىن نامادە بوونى ئەو ھەموو بۆن و بەرامە و دەنگە پىر لە ھاوار و قىرشكە كىويىەى دونيا ئەستەمبوو ھەك ژنىك لەشى خۆى بناسىت و بىكاتەو و لەزەتى لىبىننىت.

ده پۆژ دواى شهوى زه ماوه‌ند گواستيانه‌وه بۆ ماله نوپكه‌يان، سه‌وسه‌ن سووربوو له‌سه‌رئه‌وه‌ى فيكره‌ت ده‌بييت ئه‌م ماله‌ى ئيستايان بداته‌ كرى و له‌گه‌ل ئه‌ودا بژى. دياره‌ گولدانچى‌ چه‌زیده‌ كرد پيريه‌كى هيمن له‌ نزىك يه‌كئىك له‌ كچه‌كانيه‌وه‌ بباته‌سه‌ر، به‌لام به‌وه‌دا هيشتا كامه‌رانى له‌ نزىكه‌وه‌ نه‌ده‌ناسى، ترسى له‌وه‌ هه‌بوو پيشهاته‌كانى داهاتوو ناخۆش بكه‌ونه‌وه‌ و نه‌توانيت ئاسووده‌بييت، به‌لام گووشارى سه‌وسه‌ن و كامه‌ران به‌ جوړىك بوو گولدانچى‌ نه‌يده‌توانى خۆى له‌ به‌ردا بگرئت، كچه‌كه‌ له‌و باوه‌رپه‌دا نه‌بوو بتوانيت بئ باوكى بژى، ئه‌وه‌ى تا مردن ده‌بييت له‌گه‌ل گولدانچيدا بييت شتئىك بوو له‌ مندالييه‌وه‌ چووپووه‌ خه‌يالى. له‌ ماوه‌ى چوار پۆژدا كامه‌ران له‌لاى مۆبيلفرۆشه‌كانه‌وه‌ ته‌واوى ئه‌ساسى ماله‌كه‌ى كرى و گواستيه‌وه‌، ژوره‌كانى پئىكخست و شته‌كانى دامه‌زرا‌ند و دىكوژى گونجاوى بۆ دۆزينه‌وه‌. له‌ قاتى خواره‌وه‌ى ماله‌كه‌دا يه‌كئىك له‌ خۆشترين جئىگاكانى بۆ گولدانچى‌ پئ‌فه‌رشكرد. پۆژى گواستنه‌وه‌ى ماله‌كه‌ بۆ ئيمه‌ پۆژئىكى جه‌نجال و پئ‌شادى بوو، دووباره‌ ژماره‌يه‌كى زۆر له‌ بالنده‌كانمان له‌ لۆرييه‌ گه‌وره‌كانى گواستنه‌وه‌دا بينى، دووباره‌ گويمان له‌ جريوه‌ و ده‌نگيان بوو له‌سه‌ر جاده‌كان. هه‌موو خۆشحال بووين كه‌ ماله‌ تازه‌كه‌ى سه‌وسه‌ن له‌ جئىگايه‌كدا بوو ئاسانتر له‌جاران پئ‌بوارانى ئه‌و گوزه‌ره‌ ده‌يانتوانى هه‌يوان و باغى ببينن. جگه‌ له‌ قه‌فه‌زه‌كان هه‌موو ماله‌كه‌ى گولدانچى‌

به بارى لۆزيبهك گواسترايه وه، تاكه شتېكى قورس «دۆلابى يادگار تالەكان» بوو، كه دهبايه وهك خۆى و بېهيچ زيانىك بگاته هه وارى نوئ، دۆلابىك بوو پر له نهخش، له تهختهى ئەستور و سهنگين، به هيچ جورىك هه لگرتنى ئاسان نه بوو، ده بووايه به چوار پياو بىگوازنه وه و له نيشته جىي تازهدا شوينىكى تايبهتى بۆ تهرخانبكه ن. ئەو دۆلابه هه ر ئەوه نه بوو ته نيا يادگارىك بيت كه له ژيانى سالانى به غداوه مابوو، به لكو كه نجينهى هه موو بيره وه ريبه كان و شوينى هه موو ياده غمگينه كانيش بوو كه لاي هه ر دوو كچه كه و فيكرهت گولدانچيش موقه دهس بوون. له راستيدا جگه له بالنده كان و دۆلابى يادگار تالەكان مالى گولدانچى شتېكى ديكهى ئەوتۆى تيدا نه بوو شايستهى گواستنه وه بيت، مئز و كورسيه كۆنه كانى سه وسه نيان گواسته وه، قه نه فهى ژوره كه يان هه لگرت و وهك پارچه يه كى گرنگى يادگار پتچايانه وه و له مالى تازهدا له ژورينكى تايبه تيدا سه ربه خۆ داياننا و ده رگايان له سه ر داخست.

سه وسه ن له ماله نوپكه يدا وهك خاتوونىكى كارا و به قسه ره فتارىكرد، هه ر له سه عاته كانى يه كه مى هاتنويه وه دواى ئەوهى ئينجانەى گه لچاكانى له شوينىكى تايبه تيدا دانا، خه ريكى دارپشتنى بناغهى مالى گه ورهى بالنده كان بوو. خو شحال بوو كه له م خانووه نوپه دا پوو به ريكى گه ورهى هه يه بالنده كانى تيدا دابه شبكات، له قاتى سه ره وه دا ديوارى نيوان دوو ژورى گه ورهى به كرئكاره كان پوخان و سالونىكى گه ورهى نوپى دروستكرد و قه فه زى بالنده كانى له ويدا پئكخسته وه. ئەو پۆژانهى سه وسه ن به دروستكردنى مالى بالنده كانه وه خه ريك بوو، له پۆژه پر شادييه كانى ژيانى بوو، خۆى به دهنگه هيمن و نيگا سارد و رهنگه په ريوه كه يه وه سه ره رشتى ژور شتى ده كرد. دياره فيكرهتى پير كۆمه كى ژورى پئده كرد، به لام كامه ران چه زنده كرد سه وسه ن هه موو شته كان به و چه شنه بكات كه ده يه ويت. به و جوره له ماوهى دوو مانگدا شوينى بالنده كان ته واويوو، به

چەشنىكىش بو زۆريان پووبەرىكى گونجاويان بۆ فرين و جولە ھەبوو، ئەمبارەش بۆ ئەو ھەموومان بالئندەكان ببيننەو دەمەونيەپۆيەك لە ەمبارە كۆنەكەى عيزەت گولدانچيەو ە بالئندەكانيان بە ھەموو شاردا گواستەو بۆ مائە نوپكەى خانم، گواستنەو ەى بالئندەكان يەكپىك بوو لەو گەشتە ئەفسانەى و دەگمەنانەى شارى ئيمە بەخۆيەو ە بىنى، دووبارە بالئندەكان سەدان بىنەرى تينوويان بۆ خۆيان پاكيشا. كۆنەپەپو ە گەرەكان و ئەو حاجى لەقلەقانى ە دەنوگە درىژەكانيان لە قەفەزەكانەو ە ھاتبوونە دەرى، ئەو توتىيە زەبەلاحانەى بە ئەندازەى پلنگىك گەرەبوون، ئەو بازانەى پەريان ەك ئالتون دەدرەوشايەو ە، ئەو تەوارە قەشەنگانەى تووشى غەمۆكى بووبوون، ديسان سەرساميانكردينەو ە... ببيننەو ەى بالئندەكان سەرلەنوئ ەموومانى بۆ سىحرەكانى دونيا والاكرد، زۆرمان تا بەردەمى مائى نوپى سەوسەن بە ھىمنى لەگەل كاروانەكەدا پۆيشتين، بەلام لەسەيركردى بالئندەكان تيرنەدەبووين، لەو پۆژەو ە ھەستمانكرد كە ئەم بالئندانە شتىك لە قودسىيەتيان تىدايە، ناوى بالئندە موقەدەسەكان لەو پۆژەو ە تەواو چەسپا و بوو ە نازناوى ھەميشەى بۆيان. خۆشحالى ئيمە بەو تەيرانە جۆرىك بوو، دەمانويست شەو و پۆژ بە شەقامەكاندا بسوپنەو ە تا ئيمە سەيريانبەكەين. لەو پۆژەشەو ە خانم دوو كەسى تايبەتى گرت تا جارجار لە خزمەتى بالئندەكاندا كۆمەكيكەن، نەركى دابىنكردى پىويستى ئەو ھەموو بالئندەى لەو ەرەتر بوو بەتەنيا بەو ھەلبسوپت، بەلام بالئندە بچوكەكان ەك جارار لە قاتى سەرەو ەدا لە ژىر چاوەدئىرى خۆيدا مانەو ە.

دواى گواستنەويان بۆ مائە نوپكە، كامەرانى سەلما دەبايە بە پاستى بىر لە ئيشىك بكاتەو ە بىژئىت، كە لەگەل مەنگوپدا لەو پوو ە قسەيكرد، مەنگوپ ئاگادارىكردەو ە دۆخى بازار ەھا دژوارە، بەبى

سەرمايەى زۆر زەحمەتە كارىكى دەستبەكە ویت، ئەو گوتى شارەكە ئىستا جگە لە ھەندىك ئىشى سەرافەت و بازرگانىكردن بە پارەو ھىچى دىكەى تىدا نىيە، مەنگورپاى وابوو كە ئەو لە بازاردا دوكانىك بگرت و پارەيك بداتە دەست كامەران تا ئىشى كپىن و فروشتنى دراوى پىيكات، قازانجەكان ھەلگرت بۆ خۆى و ھەركات لە داھاتوودا ھەيىوو پارەكەى بۆ بگرتتەو. كامەران لەو چەند سالەدا تەنيا ھەموو بالندهكانى دونىاي نەبىنىوو، بەلكو زۆرىەى چەشنە دراوى دونياشى ناسىوو، لە زۆر بانكى دونيا و لە بازاري پەشى زۆرىەى شارەكانى دونيادا دراوى كۆرپىوو، وريايى لە كۆرپىو ھەى پارەدا بەشىكى گزنگى نەينى سەرکەوتنى سەفەرەكەى بوو، لەو كاتەو تىگەيشتنىكى بەھىزى بۆ چۆنئىتى يارىكردنى دراو ھىوازەكانى دونيا لەگەل يەكدا ھەبوو. كامەران كە يەكەمجار قفلئى دوكانەكەى كردهو ھە پارەكەى ھەلدايەو، نەيدەزانى ئەم نوسىنگە بچوكە لە ماوھى داھاتوودا دەبىتە قىبلەگايەكى سەير و شوين نىازى ھەموو ئەوانەى دەيانە ویت بە دونيادا بگەرتن. ئەو كات سەرەتاي شەپۆلە گەورەكانى كۆچ دەركەوتبوو، بەلام ئاراستە و گەورەى ئەو شەپۆلانە ھىشتا ديارنەبوو. بەلام دواى چوار مانگ لەو پۆزە كۆچكردن بوو بە ھەول و ھەوالئىكى پۆزانەى زيانى ئىمە، لە نىوان سەرەتاي سالى ۱۹۹۵ و تا ئەو پۆزەى ئەمريكيەكان چوونە بەغدا و سەدام حوسەين پوخا، پتر لە سەد ھەزار كەس شارى ئىمەيان بەرەو شوينەكانى دىكەى دونيا بەجىھىشت، ئەو تا ئەوكات گەورەترىن شەپۆلە كۆچىك بوو شارىك لە شارەكانى ولات بە خۆيەو ببىنئىت. ئاشكرا دواى گەرانەوھى بالندهكان پەتاي كۆچ بوو شتىك كە ئىدى جلەو نەدەكرا، ھەك ئەوھى ھاتنى بالندهكان بە جۆرىك لە جۆرەكان ھىزى فرىنى لە ھەمووماندا زىندووكردبىتەو، ھەك ئەوھى ئەو خەونە بچوكەى سەوسەن بۆ پزگاركدنى داواكارەكانى لە شەر، بووبىت بە

خه ونى هه موومان ... ماوه يه كى زۆر نه بوو كامهران نوسينگه كهى كردبووه كه بينه وهى خۆى بزانيّت چۆن و به چ هيزّيك، له پال كرين و فروشتنى دراوه جياوازه كانى دونيادا، نيشيكي ترى گرنگ و گه وهى بۆ دروستبوو. ده بابه باسى جيهان بۆ نه وانه بكات كه ده يانه ويست برۆن و ئه م شاره به جيده هيلن. له ماوهى دوو مانگدا نوسينگه كهى كامهران بوو به سى ژوروى جياواز، له يه كيكياندا سه وا و مامه لهى دراو ده كرا، له دووانه كهى ديكه شدا كامهران و هاوپي ئيرانييه كهى باسى جيهانيان بۆ كۆچبه ره كان ده كرد، كامهران و هاوپيكيه له ژوره كهى خوياندا سه رتاپاي ديواره كه يان له سه قفوه بۆ زه وييه كه كردبوو به نه خشهى ولاته كان ... كۆچبه ره كان ده هاتن بۆ لاي كامهران و هه زار پرسيار له دلاندا بوو، هه ر يه كه يان پرسيارى ريگايه ك و ناراسته يه كى ده كرد، پرسيارى چۆنيّتى په رينه وه له سنوره كان و پووباره كان و ده رياكان، كامهران به دلسوژيه وه باسى هه موو ريگاكانى دونيا و مه ترسييه كانى بۆ ده كردن، ناوى شاره كان و ئوتيله كان و ويستگه كانى ده دانى، ناموزگاريده كردن چۆن برۆن و كهى برۆن و له كوئى بخه ون و چۆن پاره كانيان بشارنه وه، له سه ر نه خشه كان شويني خاله كانى پشكنينى پوليّسى بۆ دياريده كردن، له سه ر نه خشه كان پييده گوتن چ ريگايه ك بگرن، سه عات چهند ده رچن، چهند سه عات برۆن. دووو نزيكى نيوان شاره كانى پييده گوتن، ناوى قاچاغچيه كانى دونياى ده دانى كه ده شيّت يارمه تيانيدهن، ناوى به له مه وانه كان، مالى ئه و خاوه ن ماشيتانه ي خه لك له نيوان سنوره كاندا ده په ريننه وه، زانيارى له سه ر شوينه سارد و گه رمه كان ده دانى، له سه ر جياوازي نيوان ريگاكان و جوّرى مه ترسييه كانيان، زانيارى ده رياره ي پوليّسى ولاته جياوازه كان و چۆنيّتى به رتيل وه رگرتيان، يه ك يه ك فيريده كردن چۆن له جيگا دووره كانه وه په يوه ندى به نيشتيمانه وه بكه ن، گه ر گيران چى بليّن، گه ر هه ستيان به مه ترسى كرد چۆن پابكه ن، چۆن خويان بشارنه وه،

چ جلیک له بهریکه ن. هاوپی ئیترانییه که شی یارمەتی ئهوانه ی دها که به داوی ئافرەت و پابواردندا ده گه پان ئاسان بگه نه خواستی خویان، له هه موو شاره کانی دونیادا ماله سۆزانییه کانی له سه ر نه خشه بۆ ده ست نیشانده کردن، شیوه ی نزیکبوونه وه له سۆزانییه کانی فیژده کردن، زانیاری گشتی له سه ر ژنی ولاته جیاوازه کانی دونیا ده دانی، له چۆنیتی نیشاندانی پێزه وه وانە ی داده دان تا ده گاته شیوه ی په فتارکردنی ناو جیگه له گه لئاندا، هه ندیک له دانیشتنه کان خیرا و هه ندیکی دییان چه ندین سه عاتی ده خایاند. کامه رانی سه لما و هاوپیکی به رامبه ر ئه و زانیاریانه پاسته وخۆ داوی پاره یان نه ده کرد، به لام هه ر که سه ده هات خۆی بریک پاره ی جیده هیشت، جگه له وه ی زۆریه ی کۆچه ران هه ر له نوسینگه که ی ئه ودا پاسته وخۆ پاره کانی خویان ده کرده دراوی بیگانه .

که سه نازانیت کی بۆ یه که مجار ئه و ئه فسانه یه ی بلۆکرده وه که گوایه په ری بالنده کان، موفه رکیکی به ختهینه و کۆمه کی زۆر به مرۆف ده کات سه فه ریکی سه رکه وتوو به دونیادا ئه نجامدات. به لام له ناکاو ئه فسانه که به جۆریک بلۆبووه وه به ری پینه ده گیرا، هینده مان زانی زۆریه ی کۆچه ران ده هاتن، نه ته نها بۆ ئه وه ی زانیاری وه رگرن، به لکو بۆ ئه وه ی په ره بالنده یه کیش بخوازن، په ریک که له پاستیدا بینرخ و ناچیز ده بینواند، به لام له به روائ ئه واندا نرخیکی گه وه ی هه بوو. باوه پریان وابوو له کاتی سه فه ردا پۆحی بالنده کان له ده شتایی و دارستان و گوئی ئاوه کانی جیهاندا کۆمه کیانده کات. پۆژانه کامه ران له قه فه زه کاندایه ی وه ریوی بالنده کانی کۆده کرده وه و ده یکردنه کیسه یه که و ده بیبرد بۆ بازار و به سه ر ئه و خه لکانه دا دابه شیده کرد که ده که وتنه ری... له و سه رده مه دا ده یان که سه له وانە ی له سنووره کانی ئیتران و تورکیا و سوریا وه به ره و دونیای گه وه په رینه وه، چه ندان له وانە ی به پس له سنووری تورکیاوه هه موو گریکستانیان تا ئه سینا ته یکرد، ئه وانە ی شه وان له که ناره کانی ئیتالیا

به قاچاغ دابه زین و خویان گه یانده شاره گه وره کانی وهک شینیسیا و پۆما، په پی بالنده کانی سهوسه ن خان له گیرفانیاندا بوو.

له و ماوه یه دا سهوسه ن و کامه ران ژیا نکی به خته وهر ژیان، نه وکات پروشه فیکره ت له گه ل دکتوری میزیدیدا کاتیکی زوری له پیکه ستنی کاروباری عیاده که دا ده برده سه ر، پۆژانه هوزار تا درهنگ لای سهوسه ن و باپی ره ی ده مایه وه، به شه و کامه ران چ چیرۆکیکی ده رباره ی دونیا بۆ سهوسه ن ده کرد، به پۆژ سهوسه ن وه ریده گتیا په سه ر زمانیکی مندا لانه و بۆ هوزاری بچکۆ له ی ده گتیا په وه. کامه ران شه و دوا ی شه و و بالنده دوا ی بالنده چیرۆکی پا وکردنه کانی بۆ سهوسه ن حیکایه تده کرد، له چه ند سن دو قیکی جیا وازدا که ره سه ته جیا وازه کانی پاوی نیشانده دا که له داوی ئاساییه وه تییدا بوو تا نه و تفهنگه چکۆلانا نه ی له بیهۆشکردنی گیاندار و بالنده دا به کاردین، فاقه ی زیرهک که چاوی نه له کترۆنیان پتویه و شوینی بالنده کانت پیده لین، نه له ی تاییه ت که بیته وه ی ئازاری بالنده کان بدات قاچیان ده گرت و به ریان نادات، سپرای گتزی که مرۆف له پیگای سۆنده یه کی تاییه تیه وه دوورا و دوور ده پیرزیت تا بالنده کان گتیزین و بگیرین. له و شه وانه دا زۆر جار کامه رانی سه لما و سهوسه ن دوا ی نه وه ی له خۆشه ویستی و پیکه وه خه وتنیکی دریز و عاشقانه ده بوونه وه تا به یانی ده که وتنه وه رگتیران و دروستکردنی ناوی کوردی بۆ بالنده کان. سهوسه ن هه میسه ناوه کانی به لاتینی ده گووت و له سه ر پۆشنایی جۆر و شوینی ژیان و رهنگ و شیوه یاندا ناوی نوینیان بۆ ده تاشین. هه ر دووکیان زۆر به خته وه ربوون... خویان وهک دوو که سه ده بیینی که قه ده ر بۆ دووباره ناوانه وه ی دونیا دیاریکردون، به لام نه مجاره به کوردی. سهوسه ن ده یگووت نه مه «پیرۆکۆراکس پیرۆکۆراکس» ه، له سه ر پۆشنایی وه سه فه کانی کامه راندا ناوه که یان به «قه له په شه ی ئالپ» وه رده گتیا.

«فراتیرکولا ئارکیتیکا» یان ناوده نا «نوقمه توتی» له به ره وه ی له توتی

دهچىت و قاچى وهك قاز وايه و ده توانىت بچىته ژىر ناو، «گىمىنژگىپس كاليفورنيانوس» به «خىوه دال» له بهر نه وهى خهريكه به ره و نه مان ده پروت و هيندهى باله گه وره و سيمرغنا ساكانيشى كرده وه سپىتى بنبالى به دهستى خىويكى فريو دهچىت. ناوانى بالنده كان به شىكى گه ورهى خۆشى ژيانيان بوو. له و شه واندا «په پوه مۆن» «په پوه پاشا» «شىن بولبول» «به رده دال» «مره ياقوتى» «گول پاسارى» و ده يان ناوى ديكه يان بۆ مه له دلخۆشه كانيان دروست كرد.

ناوانانه وهى بالنده كان به كوردى، لاي سه وسه ن و كامه ران وهك دووباره دروست كردنه وهى جيهان وابوو، وهك نه وه بوو له پىگاي ناوانانه كانه وه هه موو شته ناديار و ون و نا ئاماده كانى دونيا بكن به مولكى خۆيان و بالنده كانيش بكن به به شىك له دانىشتوانى ئه م شاره. سه وسه ن تا ئه وكاته ته نيا له زه تى بينىنى دونيا و بيستن و بۆن كردنى ده ناسى، به لام له پىگاي ناوانانه كانه وه له زه تىكى ديكه فىزىوو، له زه تى دروست كردنه وهى دونيا، هه موو ناوانىك چه شنه نزيكيه كى ديكه ي دروسته كرد، هه ر بالنده يهك كه ناوى نوئى خۆى پىده درا ئىتر ئاشناتر و دۆستتر لاي سه وسه ن ده رده كه وت، ئه و ناوانانه كوردىانه به جۆرىك له جۆره كان زۆر له ديواره كانى غوربه تى له نىوان سه وسه ن و بالنده كاندا شكاند، وهك نه وه بوو له و پىگايه وه دونيا به جۆرىكى پوونتر و راسته قينه تر بوويىت به مولكى نه و، وهك نه وهى به وه به شىك له و خه ونه كۆنه ي هاتىتته دى كه جيهان له م شاره دا نىشته جىيكات و له دلدا بپروئىت.

دواى زه ماوه نده كه ي سه وسه ن و كامه ران و گواستنه وهى بالنده كان بۆ مالى نوئيان شه ويك دكتور دلشاد شوكور به خۆى و ده يان مۆمياى بچوك و گه وره ي بالنده وه هات بۆ مالى سه وسه ن گولدانچى، دكتور پياويكى سه رپووتاوه و شه رمنى له گه لدا بوو ناوى «كه مال يه لدا» بوو. ئه م پياوه يه كىك بوو له و مه خلوقانه ي مروف ته نيا له شارى

ٹیمہ دا رینگہ وتیانده کات، کورمہ آیک ٹیشی زور جیاواز جیاوازی هه بوو که هیچیان له وی دیکه یان نه ده چوو، ته له فزیونی چاکده کرده وه، شیعی ری دنوسی، بالنده ی مؤمیاده کرد، به شه و شوفیری تاکسی بوو، ده یزانی نوکوردیونیش لیبدات. له سالانی داهاتوودا سه وسن زور ریگای ده که ویتنه ئه م پیاوه، که هه میشه به شهرمیکی بیوینه وه هه موو شتیکی بو جیبه جیده کات. ئه و شه وه دکتور دلشاد، که مال یه لدای وه ک وه ستای گه وه ی مؤمیاکردن پیناساندن. مؤمیاکانی یه لدای قه شنگ و راسته قینه ده یاننواند، بالنده کانی له جوره دۆخیکی وه هادا مؤمیاکردبوو هیمنی یان تورپی به رجه سته ده کرد. هه ندیکانی به لقی دره خته وه نوساندبوو، هه ندیکی دیکه شی له سهر به ردی ره نگراو و تایبه تی دانابوو، چند مه لکی به بالی کراوه وه له ساتی پیش فریندا وه ستاندبوو، چه ندانیکی دیشی له دۆخی بیرکردنه وه یه کی ئه به دی و هیمندا راگرتبوو. سه وسن مؤمیاکانی له زور شوینی ماله گه وره که دا بلاو کرده وه، له هه ندی جیگادا له سهر میزه کان و له هه ندی شوینی تردا ره فه ی تایبه تی بو دروستکردن. له ژووری میوانه که دا به یارمه تی وه ستایه کی به ردکار له نزدیک سه قفه که وه هه ندی له ته به ردی چیا په نگی به دیواره کانه وه نوساند و هه لۆ و دال و بازه کوژراوه کانی خسته سهر، به جوریک ئه وه ی ده اته ژووره وه ئه وه سته ی لادروست ده بوو که له ناو سروشتیکی به ردین و شاخاویدا دانیشتوو و بالنده کان له جیی سروشتی خو یانه وه ته ماشایده که ن.

پۆدیک له پۆژان سه وسن فیکره ت له گه ل پپوشه ی خوشکیدا چوو بو دوکانه کی کامه رانی سه لما، تا ئه وکات شوینی وه ها چه نجالی نه بینبوو، به دیمنی نوسینگه که و ئه وه موو نه خشه یه سه رسامبوو، پیشتر له م شاره دا رینگه وتی شوینیکی نه کردبوو هیته دی ئه وی ژانی تیدابیت، هیته دی ئه وی به جول و ده نگ و هاوار سه رشاریت. ئه وه خوشحالیکرد... له گه ل یه کیک له کۆچه ره کاندانانیشت و گوپی له

كامهران گرت چۆن باسى پەرىنەوہ لە كەنارەكانى لوبنانەوہ بەرەو
 یۆنان دەكات. ئەو دەنگە دەنگەى بازار، ئەو گەرمى و جولەيە، ئەوہى
 دەتوانىت تىكەلى ئەم جىهانە بىت دڵخۆشىکرد. دواتر ھەندىك پۆژ دىت
 و بە رەنگە پەپىوہكەى خۆيەوہ، بەو ناسكییەوہ كە بچوكترىن شت
 دەيشكىنىت، لەسەر كورسىيەك دادەنىشىت و چاوى لىكدەنىت و گوئى
 لە دەنگەكان دەگرىت، ھەندىك جار بۆنىك دەكات كە لە بۆنى ئاسايى
 ئەم شارە و بۆنى خەلكانى ئەم شارە ناچىت، بەلكو بۆنىكى دىكەى
 نوئى و نەزانراوہ كە سەرەتا نازانىت چىيە، بەلام ھىدى ھىدى تىدەگات
 كە ئەوہ بۆنى خەونە... خەونى ئەو پىاو و ژنانەى دەيانەوئىت بپۆن و
 سەفەرىكەن، خەونى ئەوانەى خەون بە شارەكانى دى و بەندەرە دوورەكان
 و كەشتىيەكانەوہ دەبينن. ئەوہ ئەو ھەستەى دەداتى كە ئەم جىگايەى
 كامهران ئىشى تىدادەكات، سەر بەم شارە نىيە، بەلكو وئىستگەيەكى
 ناديارە بۆ پەرىنەوہ بەرەو دونياكانى تر و سەرزەمىنەكانى تر.

خالد نامون که شاری به جیهتشت و گه‌یشته یه‌کیک له شاروچکه بچکوله‌کانی ده‌فهری بادینان، جگه له بق هه‌ستی به هیج شتیکی تر نه‌ده‌کرد، رقیکی گه‌وره که هارپئ بوو به سووتانیکی ناو‌ه‌کی گه‌وره که ناشکرا گری ناو سینه‌ی عاشقان نه‌بوو، به‌لکو گری که‌سیک بوو که هه‌موو شتیکی دۆراندوه و به‌رام‌به‌ر دونیا توپه‌یه. خالد که گه‌یشته‌وه ئه‌و ماله‌ی خوشکه گه‌وره‌که‌ی تیا ده‌ژیا، بو‌چهند پوژیک له جیگادا که‌وت. ناموونیه‌کان هه‌موو چیرۆکه‌که‌یان بیستبوو، کوشتنی بالنده‌کان زۆر برینداریکردبوون، گه‌ر فه‌وزی به‌گ نه‌بوایه که به شیعری خه‌یام و جه‌لاله‌دینی رۆمی هه‌مینیکردنه‌وه، هه‌ندیک له گه‌نجه ناموونیه‌کان به‌جۆرئ شه‌ره‌فی خیلانه‌یان برینداربوویوو، ده‌یانویست به مه‌فره‌زه‌ی نه‌ینی برۆنه‌وه ناو شار و تۆله‌بکه‌نه‌وه. هه‌ندیک هۆی کوشتنه‌که‌یان گه‌را‌بووه‌وه بو‌فه‌رمانیکی نه‌ینی که له یه‌کیک له سه‌رکرده سه‌ربازییه‌کانی یه‌کیتی نیشتمانیه‌وه ده‌رچوو، چونکه ئه‌وان هه‌موو ناموونیه‌کان پیکرا و بی‌جیاوازی وه‌ک دوزمن سه‌یرده‌که‌ن. به‌لام به‌رپرسیکی مامناوه‌ندی و لۆکالی یه‌کیتی له رێگای بازرگانیکی شه‌کروچاوه نامه‌یه‌کی بو‌ ناموونیه‌کان نارد و پێیگوتن که ئیمه «وه‌ک یه‌کیتی» ئه‌و مه‌سه‌له‌یه وه‌ک گرفتی نێوان چهند بنه‌ماله‌یه‌ک ده‌بینین و وه‌ک حیزب کارمان به نیشه‌که‌وه نییه، ناگاداریشیکردنه‌وه که به‌دریژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ی خالد له ئوتیلی

باوه جاندا بووه، بیئاگای خۆی پاسه وانی تایبه تیان بۆ داناوه نه با کهس نامهردانه زبانی پببگه ینیت. ناخۆ ئه و نامهیهی راستی دهگوت؟ نایا حیزب هه مووی هه ر به و چه شنه بیریده کرده وه؟ کهس به ته وای نازانیت. به لام نۆر له ئاموونیه کان باوه پریان به و قسانه نه کرد و باوه پریان وابوو ئه و سووکایه تیانیهی به خالید ئاموون کراون، هۆکاره کانسی سیاسین و پرواشیان وابوو یه کیتییه کان ده ستیان له وه دا هه یه که سه وسه ن فیکره ت، خالید وه ک میرد قه بوول نه کات. دیاره هه ندیک به لگه شیان ده رباره ی په یوه ندی نۆوان کامه رانی سه لما و چه ند به رپرستیکی حیزی له به رده ستدا بوو که به شی ئه وه ی ده کرد وه ک چه ک به کاریبه تین، دوا ی گه پانه وه ی کامه رانی سه لما، ته نیا مه نگوپر کۆنه هاو پری پبشوازی لی نه کرد، به لکو قه پۆز جو قلی «که ئیستا بووبوو به به پۆه به ری به ندیخانه یه کی تایبه تی یه کیتی نیشتمانی» و سامان کیسراش هه ریه ک به جیا دوو داوه تی گرنگیان بۆ کرد و له و دوو داوه ته شدا شه راب نۆر خورایه وه و مه ی نۆر پزایه ناو په رداخه کان و گۆرانی نۆر گووترا. هه ریه ک له سامان و جو قلی دوو هاو پری سه رده می مندالی کامه ران بوون... ده ستیکی فیتنه باز وینه ی دانیشتنه کان کامه رانی له گه ل قه پۆز جو قلی و سامانی کیسرادا گه یانده ئاموونیه کان.

خالید ئاموون خۆی به جو ریک له جو ره کان ده یزانی شوو کردنی سه وسه ن به کامه ران په یوه ندی به سیاسه ته وه نییه، دلنیا بوو که چه که بۆ شتیک ده گه پیت له ودا نییه، گه رچی ئاگریکی گه وری ئیره یی ده یسووتان، گه رچی هه ستی به شه رمیکی بیۆینه ده کرد که ئاموونیه کان له ناو هه موو ناخۆشی و ده ردی خۆیاندا هه شت سال بۆ ساتیک پشتی ئه ویان به رنه داوه و ئه ویش مایه پوچ له هه موو ئه م گه شته هاته ده ری، گه رچی فه وزی به گ پببگوت تۆ نه دۆراویت و له وه دا براوه ییت که هه شت سال سه ر زه مینت به پانی و دریزی بینی و تا مردن ئه و پۆزانه ت له

یادناچیتہ وہ و ئو سہ فہرہ ہمیشہ مایہی دہولہ مہندبوونی دل و پوخت دہبیت۔ خالد دوی چہند پوژیک غم چو بؤ کوہونہ وہ یہ کی گہورہی ناموونییہ کان کہ بؤ بہ خیرہاتنہ وہ و دلدانہ وہی ئو کردبوویان، لہ لای خویہ وہ ہوی ہموو شتہ کانی لہ سہر شانی سیاست لایرد و گووتی ئو وہی لہ پشت ہموو پوداؤہ کانہ وہ و ہستاوہ کامہرانی سہلمایہ۔ رقی بہرامبہر کامہرانی سہلما لہ ہموو شتیک گہورہ تریوو، ئو وہی ئیستا ئم لہ غمدا نوقمہ و کامہران لہ گہل سہوسہندا دہژی دہیسووتان، کہ سہیری ناخی خوی دہکرد جگہ لہ و رقہ ریش و تاریکہ ہستی بہ ہیچ شتیک تر نہ دہکرد۔ ہیدی ہیدی و سات دوی سات ئو خوشہ ویستیہ شیت و سہرگہ رمہی بؤ سہوسہن ہیبوو، پہنگی دہگورا و دہبووہ رقیکی گہورہ و بیویئہ بہرامبہر کوپہ کہی سہلما، ہستیدہ کرد سات دوی سات ئو رقہ لہ ناوہ وہ دہبیات و تا مردن ناتوانیت خوی لیدہریازبات۔ لہ کوہونہ وہی ناموونییہ کاندہ لیستیکی کونی تولہ یان دہرہینایہ وہ کہ قہ پوژ جوقلی و ہوشہ جوجہ و سامانی کیسرا لہ سہری سہرہ ویدا بوون، لیستیک لہ دوی کوشتنی قہ لہندہرہ وہ ناموونییہ کان بہ خوینئ خویان نوسیبووویان بؤ ئو وہی تولہ لہ بکوژانی ئو بگہنہ وہ۔ ئو وہی سہیرہ لہ و لیستہدا مہنگور لہ دوی ناویکی نہ ناسراوہ وہ لہ پلہی پینجہمدا دیت، کہ ناوی کہ سیکہ لہ کاتی کوشتنی قہ لہندہردا بہرپرسی کووی ریکخشتنہ کانی یہ کیتی بووہ لہ و ہریمہدا۔ ئو پوژہ لیستہ کہ یان دہرہینایہ وہ بؤ ئو وہ بوو ناوی کامہرانی سہلمای تیکہن، بہ لام دانانی ناوہ کہ لہ سہری سہرہ وہ وک پاکردنہ وہی یہ کیتیہ کان و ہا بوو لہ گوناہ کہ و گورینی بوو بؤ کیشہ یہ کی خیلہ کی، چونکہ ہموو شار دہیزانی کہ کامہرانی سہلما لہ ہیچ حیزبیکدا نییہ، نہک ہر ئوہ بہ لکو کابرا کہترین نارہ زووشی نییہ گوئی لہ باسی سیاست بیت و لہ و پووہ وہ سہرودہر لہ ہیچ دہرناکات، دووری ئو ہموو سالہ

و ژيانى ئىستاشى لەگەل سەوسەندا كاتىكى بۆ جىئەھىشتوھ بىر لە
سىياسەت بىكاتوھ و بەجۆرىكى مىندالانە ناوى حىزىھەكان و بەرپرسەكانى
لىتتىكەدە چىت .

لەتيف ناموون، قارەمانى نوئى ناموونىيەكان، كە وردە وردە ناوىكى
ئەفسانەيى پەيدادەكرد دژى ئەوھ بوو ناوى كامەران بخرىتە لىستەكەوھ،
بە شتىك لە ناومىدىيەوھ بىرى خالىدى خستەوھ كە ئەو پەيمانىكى
مۆركردوھ كە مەرج نىيە سەوسەن فىكرەت بۆ ئەو بىت و ناموونىيەكان
ھەمىشە پابەندى پەيمانن و دەبىت دان بە ئازارەكانى خۆيدا بگرىت .
بەلام نۆر لە ناموونىيەكانى تر جۆرىكى تر بىريانندەكردوھ و پرايان
وابوو سووكايەتییەكى گەورە بە ناموونىيەكان كراوھ و خوين پزاوھ و
بالندەكانى خالىد لە ناوھراستى شاردا كوژراون، لەبەرئەوھ مەسەلەكە لە
دەستى خالىددا نىيە و ھەموو ناموونىيەكان بە مال و سامان و شەرھف
باجيانداوھ و تەواوى خىلەكە بۆ ماوھەيەكى دوورودرىژ سووكايەتى پىكراوھ
و بىكرانى گەورەي ئەو سووكايەتییەش، لەدەورى ناوى كامەرانى سەلما
كۆبوونەتەوھ و ھۆى سووكايەتییەكەش ھىندەي خواستى كامەرانى
سەلمايە ھىچى تر نىيە .

رقى ناموونىيەكان و خواستيان بۆ تۆلە لەوھ گەورەتر بوو فەوزى
بەگ و لەتيف ناموون بتوانن ھۆرىبىكەنەوھ، تەنيا شتىك توانيان بىكەن
ئەوھ بوو ناوى كامەران پىش ناوى سى بكوژە سەرەكییەكەي قەلەندەر
نەكەوئىت .

لەگەل ئەو كۆبوونەوھ گەورەيەشدا ناموونىيەكان لە بەھارى سالى
نەوھدوپىتجدا نۆر لە شارى ئىمە دووربوون و لەوھش لاوازترىوون دەستيان
بگاتە تۆلە . ھەفتەيەك دواي ئەوھ خىرخوايەك ھەوالى دانىشتنى
ناموونىيەكانى بۆ كامەرانى سەلما نوسى و بەيانىيەك بە خشكەيى بۆى
خستە ئەو دىو دەرگاي نوسىنگەكەيەوھ . كامەران چەندجارتىك نامەكەي

خوینده‌وه و دواتریش بیئه‌وه‌ی بترسیت یان بیریکاته‌وه بۆ سه‌وسه‌نی خوینده‌وه و گووتی «به‌لام بۆ؟ بۆ؟ من هیچم به‌رام‌بهر ناموونیه‌کان نه‌کردوه، هیچ. من هه‌شت سال له‌مه‌ویه‌ر چه‌قۆیه‌کم له‌مه‌نسور نه‌سريندا، به‌لام به‌رام‌بهر ناموونیه‌کان هیچم نه‌کردوه... هیچ». سه‌وسه‌ن له‌و ساته‌دا بیئه‌وه‌ی هیچ ده‌رباره‌ی بپی مه‌ترسییه‌کان بزانیته، ماچیکرد و گووتی «کامه‌ران غه‌م مه‌خۆ... غه‌م مه‌خۆ، و بیر له‌شتی خراپ مه‌که‌روه». سالانی دووردریزی پاو، کامه‌ران فی‌ریویوو ته‌نیا له‌مار و دوپشک و جالجالۆکه‌ی ژه‌هراوی و چنگی چه‌قۆناسا و ده‌نوکی بیژه‌حمی بالنده‌کان بترسیت، له‌به‌رنه‌وه سال دوی سال ترسی له‌مرۆف که‌متر و که‌متر ده‌بووه‌وه... سه‌فه‌ری به‌دونیادا نه‌وه‌سته‌ی لا‌لاوازکردبوو بزانیته خۆی له‌چ دونه‌یه‌کدا ده‌ژی. له‌به‌رنه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت و نامه‌که‌ی دپی و گووتی «بیگومان غه‌م ناخۆم... بیگومان هیچ نابیت...».

نه‌وه‌ماوه‌یه‌ی سه‌وسه‌ن و کامه‌ران پیکه‌وه ژیان، پۆژانیکی گه‌لیک خۆشی تیدا‌بوو. بالنده‌کانیان هه‌میشه به‌خته‌وه‌ر بوون، هه‌میشه ده‌یانخویند، هه‌ندیک له‌و بالدارانه‌ی نی‌ر و می‌یان هه‌بوو هیلکه‌یان ده‌کرد و جوجه‌که‌ بالدارێ دیکه‌یان هه‌لده‌هینا، هه‌ندی جار دکتور دلشاد شوکۆر ده‌هات و ده‌رمانی تایبه‌تی ده‌دا به‌ بالنده‌کان. کامه‌ران له‌ناو گۆلدانچییه‌کاندا جیگای خۆی کردبووه‌وه، نه‌وه‌ی به‌خیراییه‌کی گه‌وره‌ش ده‌وله‌مه‌نده‌بوو، مایه‌ی خۆشحالی هه‌موومان بوو.

به دريژايي سالي نه وه دويپنچ خویندنی بالنده کان و دهنگی بولبوله کان به جوریک به رزیوون هر کاتیک به به رده مالی سه وسه ن گولدانچیدا ده پویشترین گویمان له جریوه و واکواک و زیکی به جوشیان بوو، هه موو بالنده کان به خته وهر ده یانخویند، هه تا بالداره غه مگینه کانی خالید ناموونیش گورابوون و له و کوراله گه ردونی و به رده وامه ی بالنده کانی دیکه دا به شداریوون. نه و سه رده مه ئیمه ناوی مالی خانمان گورپیوو بو کوشکی بالنده کان، کامه ران هه موو دوو مانگ جاریک فوتوگرافیتیکی بانگده کرد و وینه ی بالنده کانی ده گرت، ده بایه خوئی و سه وسه ن و فیکره ت گولدانچیش هه موو وه رزیک وینه ی نوئی و نویتیر له نیوان قه فزه کاندایا بگرن.

له هاوینی سالی نه وه دويپنچدا کامه ران یه کیک له هاوړیکانی خوئی هینا که وینه ی فیدیوی ده گرت، تا یه که م کاسیتی فیدیوی دریز بو خویمان و بالنده کان پیکه وه تو ماریکات، نه وه یه که مین تو ماریکی فیدیوی بالنده کان و مالی گولدانچییه که ئیستا له به رده ستماندا بیت، له ویدا گولدانچی پیر ده بینین، به خوئی و سمیله گه وره و ده موچاوه باریک و قامه ته پیکه که یه وه له چاکه تیکی سه وزدا له به رده م قه فزه ی بالنده یه کدا راوه ستاوه، بالنده یه کی ده نوک گه وره یه که له شیکی باریک و سه وز، لامل و سه ریکی قاوه یی هه یه. گولدانچی و بالنده که پیکه وه جووتیکی

سه‌ریان دروست‌کرده، له فیدیۆکه‌دا هەر دوو ته‌نیا و گۆشه‌گیر به‌لام دلخۆش و په‌زامه‌ند ده‌نوینن. بالنده‌که، چه‌شنه‌ته‌یریکه‌ته‌نها له‌سه‌ر یه‌ک دورگه‌ی زۆر بچوک له‌باشووری ئاسیا به‌ناوی نارگۆندامه‌وه ده‌ژی، هەر له‌سه‌ره‌تاوه‌ئو بالنده‌یه‌که‌له‌شوینتیکی وابچوکی دونیادا ده‌ژی و له‌هیچ جیگا‌یه‌کی تری دونیادا وینه‌ی نییه‌گۆلدانچی پیری سه‌رسام‌کردبوو. فیکره‌تی پیر که‌هه‌ندی جار سه‌یری چاوی که‌کیمانه‌ی بالنده‌که‌ی ده‌کرد، ئو ئاره‌زووه‌ی خۆی نه‌ده‌شارده‌وه‌که‌ده‌یه‌ویت پروات و له‌و دورگه‌بچوکه‌دا ونبیت و له‌وئ له‌ناو سروشتی ئازاددا له‌گه‌ل ئه‌م بالنده‌انه‌بژی... له‌وینه‌که‌شدا ناوازه‌یی بالنده‌که‌تا ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر ناوازه‌یی فیکره‌ت گۆلدانچی دوبراره‌ده‌کرده‌وه‌و زیاتر به‌رجه‌سته‌یده‌کرد.

له‌وینه‌و فلیمه‌کانی ئو ده‌مه‌دا به‌ئاشکرا ئاسه‌واری ژیانیکی جه‌نجال و هاتوچۆیه‌کی گه‌رم له‌نیوان سه‌وسه‌ن و دونیای دهره‌وه‌دا ده‌بینن. وینه‌هاوینییه‌کان له‌حه‌وشه‌گه‌وره‌که‌دا ئه‌وه‌نیشانده‌ن که‌زۆربه‌ی شه‌وان خیزانی سه‌وسه‌ن به‌گه‌رمی و گه‌رمی پێشوازی میوانی زۆریان کردوه، باروڤۆخی ناهه‌مواری سیاسی و داکه‌وتنی باری ئابووری له‌ولاتدا پێگه‌نه‌بوون له‌به‌رده‌م ئه‌وه‌دا که‌سه‌وسه‌ن وه‌ک بوکیکی نوئ ژیانیکی پر داوه‌ت و میوان بژی. گۆشکی بالنده‌کان شه‌وانه‌بوته‌جیگای کۆبوونه‌وه‌ی مائی برا و خوشکه‌کانی فیکره‌ت گۆلدانچی، مائی هاوپیکانی کامه‌ران، مائی ئه‌وانه‌ی به‌خۆزگه‌یه‌کی زۆره‌وه‌ده‌هاتن تا بالنده‌کان ببینن. ئه‌مپۆ که‌سه‌یری ئه‌لبومی خانه‌واده‌گی خانم ده‌که‌ین، وینه‌گه‌لی که‌سانی زۆر نه‌ناسراو ده‌بینن، وینه‌ی مندالانی نه‌ناسراو، بوک و زاوای گه‌نج، نیگاری خانه‌واده‌گی گه‌وره‌ی هه‌ندیک که‌س که‌دوررونزیک خزمایه‌تییه‌کیان له‌گه‌ل گۆلدانچییه‌کاندا نییه‌. ئه‌وانه‌پێکرا به‌لگه‌ی دروستی ئه‌و راستییه‌ن که‌سائی نه‌وه‌دوپینج گه‌رچی به‌کێکه‌له‌ته‌لخترین ساله‌کانی میژووی سه‌ده‌ی بیستی ئیعه، به‌لام دروست له‌و

سالهدا خانم چرتيرين و پرتيرين سالى ژيانى ژياوه . هر له و سالهدا و له چواره مين چه ژنى له دايكبوونى هوزاردا سهدان ميوانى تاييه تى كه دكتور رفعت په مزي و پروشه بانگيانكردون هوشى كۆشكى بالنده كان پرده كهن، ده يان دكتورى به ناوبانگ، به پړوه به رى هه موو خسته خانه كانى شار، هه نديك له و مامؤستايانه ي زانست كه به تاييه ت دین كامهران باسى شوينه سه ير و جياوازه كانى دونيايان بؤ بكات، هاوشانى كچانتيكى گنج كه هاوپړي پروشه ن و ئه و هه له يان به گونجاو زانيوه بين و له نزيكه وه بالنده كان ببينن... هه موو له وینه كان و كاسيته كانى فيديو دا دهرده كه ون و پيكراش به شادى ده ببيرن.

له و ماويه دا كامهران له دهره وه ي ماليش ژيانتيكى پر و زيندوى هه بوو، هه فتانه شه ويك له ژير زه مينى ئوتيله كه ي باوه جاندا له گه ل مه نگوپ و هاوپړكانيدا كۆده بووه وه، به خته وه ربوو كه هينده ي پاره ده سته كه وت ده يتوانى كرپيه كى راسته قينه بدات به مه نگوپ، ده يتوانى هاوپړ بيپاره كانى داوه تى خوارنده وه بكات. ئه و ساتانه ي مه نگوپ كامهرانى تيدا ده ببينى ژور ده گه شايه وه و به خته وه ر ده بوو، به لام له و ساتانه بگوزهرت، مه نگوپ به گشتى پؤژ دواى پؤژ بيده نكتر و بيوه يتر له جارن دهرده كه وت، هه نديك كاسبى تاييه تى ده كرد كه كه سمان به ته واوى نه مانده زانى چيه . خه فه تيكي زورى ده خوارد كه ئه و ته نيا كه سيك بوو نه يده توانى بچيت و بالنده كان ببينيت، جار جار كامهران قه فه زى هه نديك ته يرى له گه ل ده ستي خويدا ده هينايه بازار و له چايخانه ي په پوله ي نازاد دايدنه ان و ئيواران كاتيک بؤ مال ده گه رايه وه له گه ل ده ستي خويدا ده ببيرنده وه، هه موو ده مانزانى بويه ئه و بالنده ده هينيت تا مه نگوپ بيانبينيت . ببينى بالنده كان بيته ندازه دلى مه نگوپيان خو شده كرد، كه بالنده كان ده يانخويند مه نگوپ نا ئوميدانه ده كه وته جنيودان به م شاره كه مرؤف جگه له هؤپنى ئوتومبيل و فېره پى پاسه نه فېره ره كان و هات

و هاواری ده‌ستگیزه‌کان زیاتر هیچی دیکه‌ی تیدا نایستیت. تا شه‌ری ناوخۆ گهرمتر بووایه مه‌نگوپ ناومیدتر و پیرتر ده‌ینواند، هه‌لبه‌ت وه‌ک هه‌میشه په‌یوه‌ندییه‌کی باشی له‌گه‌ل سهرکرده‌و پیاوه چالاکه‌کانی ناو په‌کیتیدا هه‌بوو، گیانی به‌وه بوو شه‌وان ده‌چوو هه‌ر میزه‌کانیان و به‌ده‌نگی به‌رز په‌رخنه ناگرینه‌کانی خۆی ده‌گوت، خۆش‌حال بوو به‌وه‌ی هه‌موو قسه‌یه‌کی لیقه‌بوولده‌کن... زۆرجار و له‌ زۆر شویندا به‌ده‌نگی به‌رز په‌رخنه‌ی ده‌گرت. که لیمان ده‌پرسی نایا ناترسیت، به‌ناشکرا ئه‌و جوړه قسه توندانه دژی حیزب ده‌کات. ده‌یگوت «براده‌ری عه‌زیز، ئیوه فه‌قیرن... قوونی مه‌نگوپ قه‌لایه‌کی ئاسان نییه به‌ هه‌موو که‌س بگیریت».

له‌ به‌هار و هاوینی ئه‌و ساله‌دا سه‌وسه‌ن و کامه‌ران چه‌ندجاریک سه‌یرانی ده‌ره‌وه‌ی شاریان کرد، کامه‌ران هه‌موو جاریک ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ بولبوله‌کانی ده‌خسته پشتی پیکابیک و ده‌یبردن بۆ ناو سروشت، ئه‌و سه‌یرانانه بۆ سه‌وسه‌ن و بالنده‌کان وه‌ک خۆی به‌ پیکه‌نینه‌وه ده‌یگوت «شادیه‌ین و خه‌فه‌تبه‌ر» بوون.

له‌ به‌یانیه‌کی فیتکی کوتایی هاوینی نه‌وه‌دوپینجا سه‌وسه‌ن وه‌ک هه‌موو پۆزیکه‌ی دی هه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌کان بکاته‌وه تا هه‌وای نوێ بیه‌ کۆشکه‌که‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی کتربیه‌که‌ی خسته سهر ناگر به‌ پوخساری خه‌وآلوه‌وه وه‌ک جاران چوو بۆ مالی بالنده‌کان تا ئاوی به‌رده‌میان بگوریت، ئا له‌ویادا و بۆ یه‌که‌مجار، یه‌که‌مین بالنده‌ی مردووی دۆزیه‌وه. نه‌گر نه‌لیم جوانترین بالنده‌ی هه‌موو قه‌فه‌زه‌کان بوو، ده‌بیته‌ بلیم بالنده‌یه‌ک بوو له‌ هه‌ره جوانه‌کان، ته‌یریکه‌ی ناوازه که له‌گه‌ل کۆمه‌له‌ بالنده‌که‌ی مه‌نسور ئه‌سریندا هاتبوو، هه‌ر به‌و ناوه‌وه که له‌دنیادا پیناسرابوو «بالداری خوداوه‌ندان» ناویان نابوو، مه‌لیک نه‌وروپیه‌کان له‌ جوانیدا وه‌ک بالداری به‌هه‌شت سه‌یریانکردبوو، «پارادیسۆ ئۆپادا»

ناوه لاتینییه که ی بوو، په په کانی دريژ و زیرین بوون، دريژی په پى زهر و ته لایى کلکه که ی هه نديچار له مه تريک نزيك ده بووه وه، يه کيک بوو له و بالنده نه ی هه ستيکی خودایى لای سه وسه ن دروستده کرد، هه رکات ده بیینی هه ستي تیکه لېوون له گه ل هه وای فيرده وسدا دايدده گرت. بالنده که بئ هۆیه کی دیاریکراو له قه فه زه که ی خۆیدا مردبوو. کامه رانی سه لما له سه ر دهنگی سه وسه ن له خه و هه ستا که به بالنده مردووه که وه له نزيك سه ريه وه ده گریا، نه وه يه که مين پۆزی غه مگینی ژيانی هاوبه شيان بوو. فيکره ت ده بايه ته وای به يانییه که قسه له گه ل سه وسه ندا بکات و نه و راستییه ی بیرخاته وه که بالنده کان پۆخه بهرن و دواچار پۆژيک له پۆژان هه موو ده مرن. نه و به يانییه کامه ران ته له فونی بۆ که مال يه لدا کرد و بالنده قه شه نگه که يان به مردویی برد بۆ مؤمیاکردن. به لام نه وه له سه وسه ندا ترسيک و پرسياریکی گه وره ی دروستکرد: چی ده بییت گه ر پۆژيک بالنده کان هه موو به مرن... چی ده بییت؟ چی ده بییت گه ر هه موو بالنده کان بکه ونه ناو هه مان نه و بيده نگيه ی بالنده مؤمیاکان تییکه وتوون؟. گه ر بالنده کان هه موو به مرن، نه وکات ده بییت به هه موو پۆخ و جه سته و خه یالی له م شاره دا نوقم بییت، ده بییت نه و راستییه قه بولبکات که نه م شاره نه بییت هه موو نه و شوینانه ی دی که نه و بۆيان هه لديت، ده پۆن و له ناوده چن، راستییه ک نه يده توانی قه بولیبکات و تاسه ر له گه ليدا بژی.

هه فته يه ک دواى نه وه «بالنداری خوداوه نندان» به مؤمیاکراوی و به يقاری ته يریکه وه که ده زانییت له غوربه تدا مردوه گه رپاوه بۆ مالى... به لام هاتنه وه ی بالنده که به بيده نگى، له برى نه وه ی دلای سه وسه ن خوښبکات، راپچله کاند و جاريکی دی دووری دونيای بیرخسته وه.

له سه ره تاي سالی نه وه دوشه شدا بارودۆخی سياسی له کوردستان ته واو دژواربوو، شه پى ناوخۆ تا ده هات دپتر و بيژه حمتر ده بوو، جه نگ

له سەر داگیرکردنی ههولپیری پایتهختی ههریم تادههات خویناویتتر دهگهرا، له ناسۆکاندا هیچ هیوایهکی ریکهوتن بهدی نهدهکرا، پۆژانه سهدان خهلك له هه موو سنووره کانه وه دهچوون بهودودا. هه ندیک له کۆچه ران بهر له وهی برۆن دههاتن و دهپارانه وه تا له گه ل بالنده کاندایینه یهک بگرن... هه ندیک سهردانی کۆشکی بالنده کانیا ن به یه کییک له وه ئه رکه گه و رانه ده زانی که ده شیت له سه فه ره که یاندا بهخت و سه رکه و تنیا ن بۆ بهینیت، له پاییزی سالی نه وه دوپینجه وه هه ندیک له وه که سانه ی سهردانی کۆشکی بالنده کانیا ن کرد، سویندیا ن خوارد له هه ر جینگایه کی دونیا دا بگیرسینه وه، نامه و نیگار بۆ خانمی سه وه سن بنیرن.

له کۆتایی ئابی سالی نه وه دوشه شدا و دوا ی نزیک ی سالی و نیویک له دروستبوونی کۆشکی بالنده کان، هیزه کانی پارتی دیموکرات ههولپیری پایتهختی ههریمیا ن له دهست هیزه کانی یه کیتی نیشتیما نی ده رهینا، شکستی هیزه کانی یه کیتی خیرا و ئه فسانه یی بوو، تیکشکانی ئه وان له ههولپیر به جۆریک بوو تووشی شکستیکی سه رتاسه ری کردن، هیزه کانیا ن له هه موو قۆله کانه وه شکان و له هه موو به ره کانه وه هه له اتن. له هه ندی جیگادا هه موو شتیکیان به ساغی جیهیشت و له هه موو لایه که وه به ره و سنووره کانی ئیران پاشه کشه یانکرد، هیزه کانی پارتی له ما وه یه کی نۆر کورت و خیرادا گه یشتنه شاری ئیمه. هه والی هه له اتنی سه ره کرده کانی یه کیتی و شکستی هیزه کانیا ن شاری ئیمه ی به جۆریکی بیۆینه شه قاند. ئاموونیه کان له پیشی پیشه وه ی ئه وه هیزه نه دابوون که به ره و خۆره لات و به نیازی گرتنه وه ی ده فه ری ئیمه پیشه وه یانکرد. له تیف ئاموون سه ره کرده ی به شیکی ئه وه هیزه گه و ره یه بوو که به ره و ناوچه ی ئیمه جولاً. له تیف پیاویکی چکۆلانه و خرپ و سمیل باریک بوو، خۆی به کلاشینکۆفیکی بیقوناغه وه له ماشینیکی تازه ی سه ربازیدا له پیشی هیزه کانه وه ده رۆیشت، ئارام و له سه رخۆ ده یواند. له تیف له ئاموونیه

زۆر خپله کیه کان بوو که ناوی عه شره ته که ی خوی له هه رشتیکی دیکه ی دونیا به لاره گرنگتر بوو، تا پۆژی کوشتنی قه له ندهر که هاوړیی مندالی و گه نجی به کدی بوون، بپاری نه دابوو له م شه ره وه بنالیت، به لام کوشتنی قه له ندهر ناچار یکرد به سر و ماله وه خوی فرییداته جهنگه وه. نه و پۆزه ی له ده روزه ی شار هاتن به مدیودا ناموونیه کان نزیک ی پینچ سه د چه کدار ده بوون که ده یانویست دوا ی نه و هه موو سووکایه تی و ده رکردن و نابوو بردنه به سه رکه و تووی بگه پینه وه بۆ شاره که ی خویان، زۆریان به پۆحی تۆله و هه ندیکیان به هیوا ی ناشتی و ناسووده یی ده گه پانه وه. پارتیه کان بئ شه پ و به رگریه کی نه وتۆ شاریان گرت، بینای یه کیک له باره گا سه ره کیه کانی یه کیتیان کرد به بنکه ی سه ره کیان و به جۆریکی خیرا هیزه کانی خویان به شاردا بلاو کرده وه.

خالید له ماوه ی نه و سال و نیوه دا بوو بوو به نه ندامیکی چالاک ی حیزب. له و ماوه یه دا پۆژ دوا ی پۆژ پقی کۆده کرده وه، به رده وام له گینگل و نازار و بیسه بریه کی گه ورده ده ژیا، برینیکی قوولی ناوه کی ده یجولاند... بۆ نه وه ی نازاره کانی له بیربکات و ژیانیکی نوئ ده ست پینکات بوو بوو به کادیریکی سیاسی بزێو و چالاک. چیتر ناره زوویه کی نه مابوو به دیار کۆمه لیک که رهسته ی ژنانه وه له دوکانیکدا دابنیشیت، ده یویست ئیشیکبکات نازاره کانی خوی له بیربچیته وه، به لام له گه ل نه وه شدا نه و هه وله ریگر نه بوو له وه ی جار جار که سانی تایبه تی بنیریت سۆراغی ژیانسی سه وسه ن و کامه رانی سه لمای بۆ بکه ن. هه موو ناموونیه کان ده یانزانی تیکه لبوونی بیسه ره وتی نه و له گه ل ئیشوکاری حیزیدا هۆکه ی ده گه ریته وه بۆ نه و مه راقه ی له ناوه وه ده یخوات. نه و پۆزه ی له تیف ناموون له گه ل هیزه که یدا به ره و شار ده جولآ، له دوا چرکه و ساته کاندان، له گه رمه ی خۆنما ده کردن و هیز ریگخستندا له یادی بوو بنیریت به

دوای خالد ناموندا بۆ ئه‌وه‌ی لیبیپرسیت ئاخۆ ئاره‌زووییه‌کی هه‌یه له‌گه‌ڵیدا بگه‌رێته‌وه بۆ شار. ئه‌و پۆژه بۆ ماوه‌ی ده‌ ده‌قیقه گفتوگۆیه‌کی دوو قۆلی له‌ نیوان له‌تیف و خالد ناموندا پوویدا که تا ئیستا کهس ناوه‌پۆکه‌که‌ی نازانیت، چونکه تا ئه‌مڕۆ وه‌ک نه‌ئینییه‌کی قفلکراو و داخراو له‌ نیوان هه‌ردووکیاندا ماوه‌ته‌وه. که‌سانیک ده‌لێن خالد له‌و گفتوگۆیه‌دا داوایکردوه تۆله‌ی بۆبکریته‌وه، که‌سانیک تریش ده‌لێن خالد ته‌نیا گووتوویتی ئاره‌زووییه‌کی نییه بگه‌رێته‌وه بۆ شاری ناو‌می‌دییه گه‌وره‌کان و هه‌زه‌کات تامردن غه‌ریب بێت... شتی‌ک که ئاشکراو نکۆلی لێ نه‌کراوه ئه‌وه‌یه که تۆله‌کردنه‌وه له‌ کوشتنی قه‌له‌نده‌ر یه‌کی‌ک بوو له‌ ئامانجه سه‌ره‌کیه‌کانی به‌شداری ناموونییه‌کان له‌و شه‌ره‌دا.

پوژیک بهر له گه پانه وهی پارتییه کان، له نیوه پووه هه موو شتیک له
 شاره بچوکه که ماندا گوږدرا. مه نگور که به ته ووی له هه وائی گرتنی
 هه ولیر دلنیا بوو، به په له گه رایه وه بو مائی و هه ندی کاغز و به لکه نامه ی
 تاییه تی کوکرده وه و هه ندیکانی سووتاند و چندانیکی تری له جیگایه کی
 نهینی شاردده وه و نه و پاره دانراوه ی له مال قائمیکردبوو له پشتینیکدا
 هه لگرت و پشتینه که ی به سته پشتی و چه قویه کی کوئی، که یادگاریکی
 دیرینی یوسف که ویاربوو له جیگایه کی نهینی دهرهینا و به خیرایی به ره و
 نوسینگه که ی کامه رانی سه لما که و ته پیکا. بازار تا پاده یه ک چول و
 زور له دوکانه کان داخرابوون، خه لکی له ترسیکی گه ورده دا ده ژیان.
 ده نگوباسه کان وه هابوون که پارتییه کان هاوشان به تانک و زریپوشه کانی
 سه دام حوسهین ده دن به سه ر شاره که دا. هه ندی له بازارگانه کان
 له ترسی تالانی لوریان نابوو به ده می دوکان و مه خزنه کانیا نه وه و
 شته کانیا ن به ره و شوینی باشت و نه مینتر ده گواسته وه. خه سته خانه کان
 خویان بو دوخیکی نانا سایی ناماده ده کرد، به شی زوری فه رمانگه کان
 داخرابوون، زوری هه شه قامه کان ته و او خالیبوون. که مه نگور گه یشته
 نوسینگه که ی کامه رانی سه لما سهیری لیها ت که نوسینگه که ی نه و
 ته نیا شوینی بازاره ده رگای کرابیته وه، له وه ش سه یرتر نه وه بوو کامه ران
 وه ک له هه موو دونیا بیئاگابیت له گه ل گه نجیکی مندالکاردا دانیشتبوو

و باسى جەنگەلە گەورەكانى كەنارى خۆرئاواى ئەفرىقاي بۆ دەکرد. كامەران بە خەندەيەكى گەورەو وەك ئەوہى پۆژىك بىت لە ھەرە پۆژە ئاساييەكانى ژيان پيشوازي لە مەنگوپ کرد. مەنگوپ بىتەوہى بوار بە كامەران بدات، بە خىرايەكى بپۆينە گەنجەكەى پەوانەى مالەوہ کرد و بە كامەرانى گووت كە خىرا ھەموو پارەكانى لە قاسەى دوكانەكە دەربھينىت و شتە گرنەكانى كۆيكاتەوہ و نوسينگەكە قفلېكات و بپۆن، چونكە لە چەند سەعاتى داھاتوودا پارتييەكان بى بەرگرييەكى ئەوتۆ دەگەنە ئىرە. كامەران سەرەتا گووتى «ھا مەنگوپ، بەلام ھاتنى پارتييەكان ئەو ھەموو ترسە گەورەيەى بۆچيە... خۆت دەزانىت من لە سياسەتدا نيم، خۆت دەزانىت... بەلام بە پاستى ھەزدەكەم تۆ ئاگات لە خۆت بىت، تۆ لە حيزيدا بوويت». ئەم سادەبييەى كامەران مەنگوپى بيزاردەکرد. پەلى گرت و بردى بۆ ژوورى نوسينگەكەى خۆى و پيىگووت «كامەران، گوپىگرە... من لەم شارە مەلەونەدا پىرپووم، حىكايەتيك نيبە لە كوچە و كۆلانى ئەم شارەدا پوویدايت و من نەيزانم. پەنجا سالا چى لەم شارەدا قەومايت لەم كەللەيەمدا چەسپيوە و نايەتە دەرى، دەزانم خەلكى ئەم مەملەكەتە چۆن بىردەكەنەوہ. ھەموو پياوہ گەورەكانى ئەم شارە لە شتى بيمانادا تياچوون... تيدەگەيت، لە شوين و ساتى وادا تياچوون دەبوو لەوئ نەبن، دەكرا لەوئ نەبن. ھەموو پياوہ ئازاكانى ئەم شارە بۆ مردن شوينى خراب و كاتى خراب ھەلدەبژيرن. بە قەبرى باوكم وايە، سەيرمكە، من لە دوو سال لەوہوبەرەوہ دەزانم كە پۆژىك ئاموونيبەكان دەگەپينەوہ. ئەوہ دياربوو درەنگ يان زوو بە شيوەيەك لە شيوەكان دونيا دەگۆپيت و ئەوان دینەوہ شار... تيدەگەيت، من لەيەكەم پۆژەوہ كە چەقۆكەمان لە كورەكەى ئىبراھيم ئەسرین دا دەزانم حىكايەتى ئەم خۆشەويستيبەى تۆ تيكل بە ھەموو پيس و پۆخلى شارەكە بوو، بپنەوہى تۆ بتەويت ياخود من بەمەويت.

ئینسان نازانیت له م شاره مهلعونهدا چهز له ژنیک دهکات و سهبردهکات کهوتۆته شهپنکهوه نه سهری دیاره و نه بن. من پیتدهلیم، هرچیبهک بوویه، شتهکان باشت نه دهپۆشتن لهوهی من کردم... بهلام چهزدهکه م بزانیته من قهله ندهر ئاموونم نهکوشته، من قهت فهرمانی وام نه داوه، قهت فهرمانی کوشتنیم نه داوه، بهلام ئهوه ئیستا هیچ له مهسهلهکه ناگۆریت. دوو سال له مهوهر ئاموونیهکان نامهیهکیان بۆ ناردم، نامهیهکی زۆر تاییهت که سهری ههره بالای ئاموونیهکان نوسیویوی، ئهوهخت ههسوو وایاندهزانی من قوونی گهوهی ناو مهسهلهکه م... وایاندهزانی من له ترسا دهلیم که فهرمانی کوشتنی قهله ندهرم نه داوه، بهلام من راستیم دهگوت، من خراپترین پیاوی ئهم شارهم، ههسوو شته خراپهکانم کردوه کوشتن نه بیت، سویند دهخۆم که زۆریش دلّم خۆشه که ههرگیز کهسم نهکوشتوه، خۆت ئهوه دهزانیت، دوائهوه که تۆ به جۆریکی تر گه پایتهوه بۆ ئهم شارهو وازت له چهقۆ و ههسوو شتیکی هینا و بۆ خیزانه کهت دهژیت... ئهوه هیوای من بوو. پیک ئهوه هیوای من بوو، به بالندهکانهوه بیتهوه و ببیت به میردیکی باش بۆ سهوسه ن خان. بهلام ئهوه هیچ لهوه ناگۆریت که له چهند سهعاتی داها توو دا ئهم شاره وهک پۆپنه ی که له شیر سوورده بیتهوه، سهیرکه من نامه که م پتیه، تیده گهیت، بۆ تۆم هیناوه تا لای خۆت ههلیبگریت، له نامه که دا نوسیویانه که گوايه من تا ماوهیهکی تر ده توانم خاتر جه م بم و خۆم نه خه مه سهغله تهوه، چونکه پیشتر، یه عنی پیش ئهوه ی بمکوژن ده بیت به چاوی خۆم مه رگی عهزیزترین کهسانی خۆم ببینم. سویند دهخۆم به قوونی ههرچی شهیتانه که ئهم ئاموونیا نه ده توانن زۆر بیهره م بن... له دهستیان دیت مرۆف له سه ر ساجی گهرم دانین و سووریه که نهوه، من قهت وام نه دهزانی. کامه رانی سه لما ئه وان و هه سوو شاره مهلعونه که دهزانیت که تۆ عهزیزترین کهسی له لام، ئهوه کورپهت من ته مه نامده کرد

له ژياندا هم‌مېوایه... نېستا له به‌يانییه‌وه هه‌زاران خه‌لک له‌م شاره راپان‌کردوه، بېټه‌وه‌ی هیچ کښه‌یه‌کی گه‌وره‌یان له‌گه‌ل پارتی یاخود ناموونیه‌کاندا هه‌بیت، هه‌زاران هه‌ل‌هاتوون له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی لووتیان باشتړ نیشده‌کات و بونی ئه‌و به‌لا گه‌وره‌یه ده‌که‌ن که به‌رپویه، تۆ... تۆ... ئه‌و هه‌موو شته‌ت به‌دواوه‌یه ده‌ته‌ویت دانیشیت و په‌نجه نه‌جولیتیت؟ ئای باوکه‌رۆ، تۆ ده‌بایه له‌پیش هه‌مووانه‌وه له‌م شاره درچیت و شویتى خۆت له‌وسه‌ر مه‌رزه قایم‌بکه‌یت. ژيانى تۆ له‌مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌دایه... به‌قه‌برى هه‌موو پیغه‌مبه‌ران سوینده‌خۆم که ژيانى تۆ له‌مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌دایه، من شته‌کان له‌به‌رچاوت قورس ناکه‌م، به‌لام گه‌ر وه‌ک هه‌موو پیاوه‌ نازاکانى تری ئه‌م شاره قوونى خۆت خوار دانیت و نه‌يجولیتیت، من نازانم چى ده‌بیت... به‌قه‌برى مردوم، نازانم چى ده‌بیت».

کامه‌ران وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌ر‌اپیت‌ه‌وه دۆخى جارانى، هه‌مان ئه‌و سه‌رسامى و بپوه‌لامییه‌ی پپوه‌دیاریوو که چ‌ند سال له‌مه‌به‌ر پیش سه‌فه‌ره‌که‌ی تووشى بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تى نه‌زانیت چى ده‌کات، سه‌برى مه‌نگورپى کرد و گووتى «من سویندم خواردوه له‌م شاره نه‌چمه‌ده‌ره‌وه... خۆت ئه‌وه ده‌زانیت. سویندیشم خواردوه له‌هیچ شه‌رپكى دونیادا به‌شدارنه‌بم... له‌به‌رئ‌ه‌وه نازانم چى بکه‌م». مه‌نگورپى گووتى «گویت‌گره... گه‌ر چه‌زت له‌قه‌سى پووت و بپپېچ و په‌نایه، تۆ بکه‌ویته ده‌ست ناموونیه‌کان نابیت‌ه‌وه به‌خاوه‌نى که‌ولى خۆت. گه‌ر بتگرن ده‌تکوژن... ئه‌وه راستییه‌که‌یه‌تى. ناموونیه‌کان چ‌ند سه‌عاتىكى تر لی‌ره‌ن، تیده‌گه‌یت، گه‌ر له‌گه‌لمدا نه‌یه‌یت منیش ناتوانم برپۆم و به‌جیت‌به‌تلم، نه‌وسا هه‌ردوو‌کمان ده‌کوژیتین... راستیت پتیلیم چه‌زم لى نییه‌ وازوو قوونى خۆم له‌جه‌ه‌نه‌مدا بېنمه‌وه، به‌لام گه‌ر نه‌یه‌یت، ئه‌وا چارم نییه». کامه‌ران به‌نیگه‌رانى و سه‌رسامییه‌وه گووتى «مه‌نگورپ،

ناتوانم سەوسەن و بالنده كان بە جېبھېتلىم... خوايە تۆ دەتە وئىت چى
بەم... ھىچ پياوئىك ناتوانئىت ئەو بەكات».

مەنگۈپ گوتى «ماوھەكى زۆر كەممان لە بەردەمدايە بۆ ئەوھى
بىرىكەينەوھ و بېرىدەين، ئىستا دەرگاي نوسىنگە كەت دابخە و بابېۋىن،
دەبىت سەوسەن خان بەم چىرۆكە بزائىت، دەبىت بزائىت ژيانى تۆ لە
مەترسىدايە».

لە ماوھى نىوسە عاتدا ھەردووكيان لە بەردەم كۆشكى بالنده كاندا
بوون، بەوھدا مەنگۈپ بۆى نەبوو پېىخاتە كۆشكە كەوھ، گفتوگۆكان لە
بەردەم دەرگاي كۆشكە كەدا ئەنجامدران. مەنگۈپ دواى ئەوھى حورمەتتىكى
زۆرى نىشانى سەوسەن دا، بە شىۋازى خۆى بۆى پوونكردەوھ كە
لە چەند سەعاتى داھاتوودا پارتىيە كان شار دەگرن و دەشئت ژيانى
كامەران لە مەترسىدا بىت. شتە كان لاي سەوسەن بىمانا و كتوپر بوون،
بىئەوھى ھۆ راستەقىنە كەى بزائىت ھەستىكرد ھەموو گيانى دە لەرزىت،
ھەستى بە ساردىيەكى لە ناكاوكرد، بە لاوازييەوھ گوتى «كامەران بېرۆ،
بېرۆ... تۆ دەتوانىت بېرۆيت من و گولدانچى لىرەين... ئەگەر مەنگۈپ
مەترسىيەك دەبىنئىت باشترە بېرۆيت. من ھەشت سال تۆم بە دونىادا
نارد بۆ ئەوھى نەكە وىتە شەپەوھ، ئاھ... كەى شەپ تەواو دەبىت، كەى
بۆ ھەتاھەتايە شەپ لەم شارەدا تەواو دەبىت. مەنگۈپ باشتر دەزانئىت،
من لاي بالنده كان دەمىنمەوھ و باوكمم لەگە ئدايە، بەلام سويندم بۆبخۆ
بەشدارى شەپ نەكەيت، تەنگ ھەلنەگريت، ھىچ شتىك نەكەيت جگە
لەوھى لە شەپ رابكەيت».

كامەران سەيرى ئەو پەنگە سىپىيەى كرد، سەيرى ئەو لەرزە لە
ناكاوھى كرد، لەرەى دەنگى، ئەو ھەناسە بارىك و دەنگە ناسكەى، ئەو
غەمە لە ناكاوھى پەپىيووھ سەر پوخسارى. نەيدەتوانى بە جېبھېتلىت،
بەلام چى دەبىت گەر مەنگۈپرىش لەگە ئيدا بىمىنئىتەوھ و ناموونىيە كان

بیگرن و بیکوژن... ئەو ئازاریکی وەها لە دڵیدا دروستدەکات لەوانەیە بەرگەی نەگرت. ئەی ئەگەر پۆیشت و نەیتوانی بەگەپتەوه؟ ئەی دەبیت تا چەند سالی دی لە ترسی ئاموونییەکان پابکات؟ ئەی ئەگەر بارودۆخی سیاسی گۆرا و نەیتوانی سەوسەن ببینیتەوه؟ ئەی گەر ئاموونییەکان ئازاری سەوسەنیان دا؟ . کامەران دەیزانی کە ناتوانیت وەلامی هیچ یەک لەو پرسسیارانە بداتەوه، بەلام دڵنیابوو گەر ئەو نەپوات مەنگوریش دەمیتتەوه و لەوانەیە بکوژیت، خۆی هەستی بە مەترسی نەدەکرد، پێیابوو ترسەکانی مەنگور دەربارەی شویینی ئەو لە چیرۆکە کەدا لە جیگای خۆیدا نییە. هەموو دنیا دەزانیت کە لە کاتی کوشتنی قەلەندەر ئاموون و پوداوهکانی دیکەشدا ئەو لە ولات نەبووه، هیچ کەسیک نییە ئەو نەزانیت، بەلام مەنگور پێیگوت «لەم شەپەدا برا برای کوشتوه، چەندین کەس دەستی چۆتە خۆینی کەسی خۆی... وامەزانە کەس پەحم بە تۆ دەکات».

دوای پاراپیەکی زۆر کامەران پلانیکێ هەبوو، کە دەبایە جێبەجێبیکات. لەگەڵ سەوسەندا چوووه ژوورێ بۆ ناو کۆشکەکە، خۆی گۆپی و بێ مالاواییەکی راستەقینە سەوسەنی ماچکرد و گووتی «سەوسەن مەترسە، هەرچیەک بوو دەبیت ئازا بیت... تێگەیشیت... دەبیت ئازابیت، من تا بکریت زوو دەگەریمەوه، بەلام ئاگات لە بالندەکان بیت، مەچۆرە دەرەوه... زۆر ئاگات لە خۆت و بالندەکان بیت، من زۆر زوو دەگەریمەوه».

کە کامەران لەگەڵ مەنگوردا پۆیشت، سەوسەن هەستی بە ساردییەکی گەورەکرد، هەستیکرد بالندەکان جۆرە بێدەنگییەکی سەنگین و قورس دایگرتوون، پۆژیکێ زۆر گەرم بوو، لەگەڵ ئەو گەرمییەشدا سەوسەن هەستیکرد دەبیت خۆی بە شتیکی دی داپۆشیت، بەلام شتیکی ئەوتوی دەست نەکەوت لە خۆی بنائینیت. باوکی لە بەیانییەوه بەدوای هەوالدا بەردەوام گوئی لە رادیۆکان دەگرت، لە پۆژدا چەند جارێک کوپێک چای

هه‌لده‌گرت و ده‌چووه مائی بالنده‌کان و له‌گه‌ل ته‌یره‌کاندا قسه‌یده‌کرد. سه‌وسه‌ن سه‌رنجیدا ماوه‌یه‌که گول‌دانچی زۆر له‌گه‌ل بالنده‌کاندا قسه‌ده‌کات، هیدی هیدی ئه‌و قسه‌کردنه زۆره ده‌یترساند، به‌لام فیکره‌ت هه‌موو جارێک به‌پێکه‌نینه‌وه دل‌نیا‌یده‌کرده‌وه که شته‌کان ئاساییین و هیشتا عه‌قلی له‌جیگای خۆیدا‌یه و شیت نه‌بووه. دوا‌ی پۆیشتنی کامه‌ران به‌سه‌عاتیک سه‌وسه‌ن چووه ناو بالنده‌کانه‌وه، چه‌نده هه‌ولیدا ده‌نگی بالنده‌کان له‌م ساتی ترس و دل‌ته‌نگیه‌ی دوور بخه‌نه‌وه، به‌لام ده‌نگه‌کان بو‌هیچ جیگایه‌کیان نه‌برد، هه‌ستیکرد ئه‌مرۆ به‌چری و به‌هه‌موو هه‌سته‌کانی له‌م ماله‌دا و له‌م شاره‌دا ده‌ژی و هه‌رچیه‌ک بکات ناتوانیت له‌شورا‌کانی ئیره‌ ده‌رچیت.

نیواریه یه کهم له تیف ناموون هه ندی خالی پشکنینی له سه ره شه قامه گشتییه کان جیگیرکرد، دۆشکه کانیشی له سه ره هه ندیک شوینی به رز دامه ززاند و گه رایه وه بو باره گا سه ره کییه که ی خوی. گه رچی دوو سال بوو خه ونی به وه وه ده بینی بگه پتیه وه بو ئه م شاره و دووباره کوچه و شه قامه کانی ببینتیه وه، که چی ئیستا نه دلای به م سه ره که وتنه ئاسانه خو شبوو، نه ئه م گه رانه وه کتوپره شادومانیده کرد. شتیک له ناوه وه دلای ده گوشی که نه یده زانی چیه، شاره که به ئه ندازه یه ک چۆلبوو، نیگای شه قامه خالی و بپۆحه کان له گه رمای خنکینه ری ئه م عه سه ره دا به جۆریک ماندوو که ربوون، مرقیایان تووشی نائومیدی ده کرد. که گه رایه وه باره گا که ناردی له مالی یه کتیک له هاوړیکانییه وه خواردنیا ن بو هینا. دوا ی نان خواردن، که میک به پشتینه که ی ده ست و ده می سپی و له سه ره میزه که هه ندی بروسکه ی خیرا و نامه ی هه والنیره بیته له کانی خوینده وه که له شوینی جیاواز جیاوازه وه له ورد و درشتی جولاندنه وه ی هیزه کان ناگاداریانده کرده وه. زۆریه ی به رپرسه مهیدانییه کان ده پانویست بزاندن چۆن له گه ل ئه و خه لکانه دا بجولینه وه که شار چۆلده که ن و په یتا په یتا به ره و دهره وه هه لدین. له تیف به ده م چا خواردنه وه وه به قه له مداره که ی خوی گووت، نوسراویک ئاراسته ی هیزه کان بکات ده ست بو هیچ که سیک نه بن و لیگه رپن خه لک بی پئگریی هاتو چۆبکه ن. قه له مداره که کورپکی

گەنجى باريكه‌له و دريژ بوو، سه‌يرى له‌و فه‌رمانه‌هات كه له‌تيف ناموون بئى گه‌پانه‌وه بۆ سه‌روو خۆى بپياري دابوو. كورپه‌كه دلتيابوو ئه‌مه هه‌موو ناموونيه‌كاني تر كه هاتبوون تو‌له‌بكه‌نه‌وه و له‌سه‌ر شه‌ر گه‌رمبوون تو‌ره‌ده‌كات. به‌لام ئه‌و هه‌ستي به ته‌مه‌ليه‌كى زۆر ده‌كرد، ته‌مى پووداوه‌كاني ئه‌م دوو پوژه به‌جۆريكى گه‌وره به‌رچاويان گرته‌بوو، وه‌ك ئه‌وه‌ى له ناوه‌وه ئاره‌زوويه‌كى پاسته‌قينه‌ى نه‌مابيت بۆ دريژه‌دان به‌م چه‌نگه، وه‌ك ئه‌وه‌ى له‌دله‌وه بخوازيه‌ت دوژمن و نه‌ياره‌كان، ئه‌وانه‌ى ئه‌و ده‌بيت به‌دواياندا بگه‌ريه‌ت و بيانكوژيه‌ت، به‌خه‌يرايى شار چۆلبكه‌ن و خۆيان به‌شارنه‌وه و ئه‌ركى سه‌رشانى ئه‌و سووكبه‌كەن. كورپه‌قه‌له‌مداره‌كه له‌خاوى و ته‌مه‌لى له‌تيف نامووندا ئه‌وه‌ى خوينه‌ده‌وه كه ده‌يه‌ويت ماوه‌يه‌كى دريژ بيه‌خشيه‌ته ناچه‌زه‌كان هه‌لبه‌ين و له‌شارده‌رچن. هه‌موو ده‌يانزاني هه‌ولى وه‌ها بپه‌وده‌يه، له‌ده‌ره‌وه‌ى ژووره‌كه‌ى له‌تيف ناموون ئه‌وانى دى بيئۆقره چاوه‌پوانى فه‌رمانه‌ى پاسته‌وخۆيان ده‌كرد، تا بيوچان ده‌ستبه‌كەن به‌گه‌پان به‌دواى ئه‌و كه‌سانه‌دا كه له‌ليسته‌ى گه‌وره‌ى ناموونيه‌كاندا بوون. كه‌مه‌ترخه‌مى ئه‌و ئيواره‌يه‌ى له‌تيف هه‌مووانى سه‌رسامكرد. سه‌عات هه‌شتى شه‌و چواركه‌س له‌به‌رده‌رگاي ژووره‌كه‌ى له‌تيفدا وه‌ستان و داوايانكرد چاويان پييبه‌كه‌ويت، له‌تيف له‌ژووره‌وه له‌ژيهر پانه‌يه‌كى بچكوله‌دا جامه‌نه‌كه‌ى داگرته‌بوو و به‌سه‌رى پهووتى له‌سه‌ر كورسى و ميژيگ دانيشته‌بوو و بيري له‌نوسيني نامه‌يه‌ك بۆ نوسينه‌گه‌ى عه‌سكەرى حيزب ده‌كرده‌وه. ميوانه‌كان براهه‌ك و ئاموزايه‌ك و دوو خالۆزاي قه‌له‌نده‌ر ناموون بوون. هه‌ر چواريان ئانارام و تو‌ره‌دياريوون، پييانراگه‌ياندا كه نواندنى خاويته‌ى له‌گه‌پان به‌دواى بكوژانى قه‌له‌نده‌ردا واده‌كات هه‌لى تو‌له‌كردنه‌وه‌يان سات دواى سات لاواز و لاوازه‌تر به‌يت، هه‌ر چواريان له‌و برياره‌ تو‌ره‌بوون كه ده‌رفه‌تى دابوو، خه‌لك له‌هه‌موو قۆله‌كانه‌وه شار چۆلبكه‌ن. له‌تيف به‌خاوى و كه‌مه‌ترخه‌ميه‌وه پييبه‌گووتن، ئه‌و كه‌سانه‌ى ئه‌وان بۆى ده‌گه‌ريه‌ن له

شاردا نه ماون، به پٽي زانياريبه كان له دوڻي شه ووه له شار ده رچوون و به ره و سنور هه له اتوون. به ساردي و هيمنيه وه پٽي گوتن به برواي نه و گه پان له شاردا سووډيكي نيه و سبه ي دواي پشويه كي يه ك شه وانه، هيزه كان ي خوي به ره و سنور ده جو لښت و دواي هه له اتووه كان ده كه و ځت. قسه كان ي له تيف بو ميوانه كان ناډومډكه ر بوو، نه وان ده يانويست خه لكي شار توله يان ببينن، هر چواريان به ده نكيكي به رز داوايان له له تيف كرد هيزيان بداتي تا چيتر كات به فيرډ نه دن و دواي بكوڙاني قه له ندر بكون. براكه ي قه له ندر گووتي، خاوي و دانيشتن له ساتي وادا هينده ي تر نابروويان ده بات و ده بيت شتيك بكن هيا و نرخيان به پاستي هه ستيڼته وه. له تيف ناموون كه ئيستا به حوكمي ناچاري بوويو به حاكمي به شيكي شار، به لايه وه قورس بوو دواي ماندويتي نه و دوو پوڙه له شه ويكي واگرمدا له ژوره كه ي بچيته ده رځ و مالان بپشكنيت. هه موو ده يانزاني له تيف پياويكي كرده و نازايه، به لام قسه كردن و دانيشتن له له ژير هه واي پانكه كه دا نه و سه رنجه ي جڼده هيشت كه شه پري به رده وام و دوو دريژ ماندوويانكردوه. دواي سه عاتيك قسه كردن له تيف ناموون به ده موچاوي پياويكه وه كه هر ئيستا ده يه ويټ بخوايت، جامانه كه ي كرده سه ري و كلاشه كان ي له پٽي كرده وه و له گه ل چوار ميوانه كه و هيزيكي بچوله دا چووه ده رځ. دننبا بو نه وه نه بيت كه دواي نه م جه نگاهره توپانه بكه ويټ، چاريكي تري نيه. براكه ي قه له ندر ناموون چاوساغيان بوو، نه و له هر كه س زياتر پلان و هه واي توله ي له سه ردا بوو. يه كه م جار چوون بو مالي قه پوڙ جوځلي، كه ده رگاگانيان شكاند و چوونه ژورځ دننبا بوون كه س له ماله كه دا ناډوڙنه وه، تاريخيه كي سه نكين و كوشنده هه موو ماله كه ي خنكاندبوو، به كومه كي دوو لوكس و چند لاييكي گه وره ي ده ستي ماله كه يان ژوراو ژور پشكني، قه پوڙ له ماوه ي رابوردودا بوويو به به رپرس يه كيٽك له به نديخانه كان ي يه كيٽي، به لام شتيكيان نه ډوڙيه وه

شایه نی بایه خ بیټ، دواجار ئه لبومی وینه کانیان دهرهینا و ناگریان له ماله که بهردا و هاتنه ده ری. ئه و شه وه تا دوازه ی شه و مائی هه ر یه ک له سامانی کیسرا و هوشه جوجه شیان سووتاند، ماله و ماله به خویان و لۆکس و لایته کانیا نه وه دوا ی برا و که سی نزیک ی ئه و اندا گه پان، به لام که سیان دهست نه که وت. له گه ل نوشوستی هه موو پشکنین و گه پانیکدا ئاموونیه کان توپه تر و نا ئومیدتر دهره که وتن، هیستریانه تر دهرگا کانیا ن ده شکاند و ده چوونه ژووری، توپه تر شتومه که کانیا ن ده دا به سه ر یه کدا، ناحه زانه تر نه وتیا ن به ماله کاندا ده کرد و ده یانسووتاندن. له تیف ئاموون چه ندجاریک هه ولیدا هیزه که ی خوی له جیگایه کدا جله ویکات و بیانه ستینیت، به لام نه ی توانی... له نزیک ی سه عات یه کی شه ودا له مائی مه نگوپی بابه گه وره، ئه لبومی وینه کانیا ن دهرهینا و ناگریان له خانووه که ی ئه ویش بهردا. له تیف زوری هه ولدا له ویدا بوهستن، به لام ئاموونیه کان سووریوون له سه ر ئه وه ی بهر له وه ی خۆره له بیټ و پۆژ بیته وه مائی کامه رانی سه لماش پشکنن، دواجار پیویستیان به وه بوو له یه ک شه ودا، که هیشتا شه ر گه رمه، هیشتا که س هۆشی به خۆیدا نه هاتوته وه، ئه م چیرۆکه کۆتایی پیبهینن. هه موو ده یانزانی که به یانی خۆره له لات، شار له خه و هه ستا، شه ویک به سه ر نیشه جیبوونی هیزه کانی حیزیدا تیپه ری، هه سترکردنی مرۆف به سنووری خوی دووباره زیندووده بیته وه، ئیتر دهره فه تی په شیمانی زیاتر و ئه گه ری پاشگه زیوونه وه گه وره تر ده بیټ... ئه وه ی ده کریټ ده بیټ له م شه ودا بکریټ... هه ر رقیک هه یه ده بیټ ئه مشه و خالیبکریټه وه.

له سه عاتی سیی به یانیدا هیزه کانی له تیف ئاموون که بۆنی دوکه ل و نه وت و ناگریان لیده هات گه یشتنه بهرده م کۆشکی بالنده کان... له سه عاتیک بهر له گه یشتنی ئه وانه وه بالنده کان ته واو بیده نگ بوویوون، بیده نگیه که که ترس و چاوه پوانی، نه وه ک زۆلمه ت و خه و چاندبووی.

له ساعات يهك و نيوى هه مان شه ودا سهوسه ن فيكرهت خه بهرى بووه وه و له تاريخيه كه دا دهستى كوتا و دهستى بهر له شى كامه رانى ميڤردى كه وت كه به جله كوردويه كانويه وه له جيگا كه دا خه وتبوو. تاريخى ژووړه كه زوړ چرپوو، سهوسه ن چاوى نه يده بينى، به لام نه يده زانى كه ي كامه ران گه پراوه ته وه، ساعات دهى شه و كه خه وت كامه ران هيشتا له مال نه بوو. لاي و ابوو كامه ران له گه ل منگور و خه لكانيكى زوړى ديكه دا له ترسى تو له هه لئا تو وه. بهر له وهى چرا دهستيه كه دابگيرسنييت، ته واوى ههستى خو ي له تاريخيه كه دا كو كرده وه و بو نى به سنگى كامه رانه وه كرد... وهك هه ميشه بو نى باغه كانى دونيا ي ليده هات، بو نى كه شتى دوور، بو نى با كه به سه ر كيا لگه ي نيرگسدا تيپه پيوه، بو نى پاو كره ماندوو ه كان، بو نى ميوه ي شاره دووره كان و هالاوى قاوه ي قاوه خانه كانى نه و سه رى دونيا... دواى دوو سال له گه پانه وهى كامه رانى سه لما هيشتا بو نى وهك نه و ساته و ابوو كه له گه شته دريژه كه ي به جيهاندا گه راپاوه. سهوسه ن ماويهك له جيگا كه دا دانيشت و ته نيا گو ي له مشه ي دهگرت، پاش ماويهك ههستى كرد زوړ پتويستى به وه يه ببينيت، به نه سپايى فانوسه كه ي داگيرساند و سه يريكرد، له پهنگه شه رابيه كه ي، له برؤ په شه كانى، له خاوى قزى، له چالى چه ناگه و پيگپى پوخسارى وردبووه وه... سه يرى له بيدهنگى بالنده كان هات،

شه‌وانی تر ئه‌م کاته بولبوله‌کان جارجار جریوه‌یه‌کیان لیده‌هات، به‌لام
 نه‌مشه‌و هه‌موو به‌ ئاگا و بیده‌نگ بوون. ئاره‌زویییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو
 کامه‌ران هه‌ستینیت و له‌گه‌لیدا بخه‌ویت، به‌لام بیده‌نگی بالنده‌کان
 هیند قورس بوو، په‌شیمانیکرده‌وه. له‌ تاریکیدا هه‌ستا و چوو هه‌ر
 په‌نجه‌ره‌کان... پو‌شنایی هه‌ندی ئاگری دوری بینی، به‌لام بیته‌وه‌ی له
 هیچ دانیابیت گه‌رایه‌وه ناو جیگا‌که‌و چه‌زیکرد بخه‌ویت، له‌ نا‌کاو هه‌ستی
 به‌ ماندویتی و سه‌رئیشه و خاوییه‌کی گه‌وره له‌ شه‌یدا کرد، له‌ میژبوو
 به‌و توندییه هه‌ستی پی نه‌کردبوو. نه‌یزانی که‌ی خه‌وی لیکه‌وتوته‌وه،
 به‌لام که‌ به‌ ئاگا هاته‌وه دوو سه‌یبه‌ری زه‌به‌لاح له‌سه‌ر سه‌ری بوون.
 چه‌ند ساتیک دواتر زانی ئه‌و دوو پیاوه یه‌کیکیان له‌تیف ناموون و
 ئه‌وی دیکه‌یان هاجه‌ر ناموونی برای قه‌لنده‌ره. له‌تیف ناموون وه‌ک
 یه‌کیکی زور ئازیزی خۆی له‌ خه‌و هه‌ستینیت، به‌ هیمنی ده‌ستی
 خسته سه‌ر جیگا‌که‌ی سه‌وسه‌ن و به‌ ئه‌سپایی گووتی «خانم هه‌سته...
 هه‌سته... ئیمه‌ لیره‌ین». کامه‌ران و سه‌وسه‌ن هه‌ر دووکیان له‌سه‌ر
 چه‌په‌کانی ناموون راچله‌کین، له‌تیف ناموون بو ئیستییک سه‌یری له
 هیمنی خۆی هات، به‌لام نه‌یزانی ده‌بیت بلیت چی، نه‌یزانی بو‌وا
 هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌په‌فتاره. کامه‌ران له‌ شوینی خۆی هه‌ستا و
 بیته‌وه‌ی هیچ بلیت سه‌یری هه‌ر دوو پیاوه‌که‌ی کرد و سه‌یری سه‌وسه‌نی
 کرد، هیشتا هه‌ر له‌خه‌ودا بوو، هیشتا پوون نه‌یده‌بینی، وه‌ک به‌ده‌م
 خه‌وه‌وه بیت گووتی «بالنده‌کان له‌ دارستاندا وفتابن». که‌سیان
 تینه‌گه‌یشتن کامه‌ران مه‌به‌ستی چیه‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی کاتیان هه‌بیت
 بیری لیکه‌نه‌وه، سه‌وسه‌ن به‌ ده‌نگیکی گریاو و ترساوه‌وه گووتی «ئیه‌وه
 کین؟». له‌تیف ناموون سه‌یریکرد و گووتی «مه‌ترسه سه‌وسه‌ن خان،
 مه‌ترسه». سه‌وسه‌ن سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد و هه‌ستیکرد به‌ر په‌نجه‌ره‌ی
 ژوره‌که‌ی په‌ر له‌ خه‌لگانی تر، فیکه‌رتی پیری بینی له‌ده‌ره‌وه به‌

تورپه يى له گه ل هه ندى كه سدا قسه ده كات، پوناكيبه كى گوره هه موو
هه يوانه كه ي پوناكردبووه، فيكرهت به ناااراميبه كى زوره وه خو ي كرد
به زوردا و سه يرى له تيف ناموونى كرد و گووتى «هه لكو تانه سه ر
مالان له شهوى وه هادا... هيچ نيبه جگه له په وشتيكى ناشيرين، ها
به ريز له تيف ناموون، خو ت ده زانيت من چند سال دوستى هه مووتان
بووم، تيده گه يت، له مالى خو مدا پيشوازيم له نيوه كرده، نه وهى تو
ده يكه يت... سه عات سى شو و بده يت به سه ر مالى مندا په وشتى نه منه
كو نه كانم بيرده خاته وه... تيده گه يت، بو نه وهى بتوانين قسه بكه ين و
تېبگه م بو نه م هه موو هيزهت هينا وه ته سه ر نه م ماله، هه ر نيستا نه م
چه كدارانه له حه وشه و هه يوانى من دووربخه ره وه». تورپه يى فيكرهت،
كامه رانى به ناگاهيتنايه وه، نيستا ده يزانى كه ناموونيبه كان ليرون. هاجر
ناموون به هيمنى گووتى «فيكرهت گولدانچى، به داخه وه له ماله كه ي
نيوه دا كه سيك هه يه كه نيتمه به دو ايذا ده گه ريزين... كه سيك ده بيت
له گه ل خو ماندا بيبه ين». فيكرهت گووتى «له مالى مندا كه سيكى تيدا
نيبه تو بيبه يت... نه وهى تو بو ي ده گه رپيت لي ره نيبه. به لاي هه موو
به لاكان نه وكاته ده ست پيده كات كه مرؤف نه توانيت خه تابار و بي خه تا
له يه ك جيا بكا ته وه». هاجر به تورپه بيبه كه وه گووتى «به لام خه تا ي
هه موو خه تا كان نه وه بوو تو كچه كه ي خو ت دا به و كه سانه ي كه برا كه ي
منيان كوشت». فيكرهت ده ستى به رزكرده وه و گووتى «نه وانه ي برا كه ي
تويان كوشت ديارن، خه لكى نه م شاره هه موو ده زانن بكو زانى برا كه ي
تو كين، هه مووش ده زانن كه نه وان بو يان نيبه پى بنينه مالى من...
له به رنه وه جه نابت به هه له خو ت كرده به مالى مندا».

له و كاته دا كه فيكرهت گولدانچى بيتارام ده ينه راند. هه نديك له
ناموونيبه كان له به شه كانى ديكه ي كوشكه كه دا خه ريكي شت شكانن
و پرشتنى نه وت بوون بو نه وهى كوشكه كه بسووتينن، هه نديكيان

دزه يانكردبووه مالى بالنده كان و سهرسامانه سه يري مه له ترساو و بيدهنگه كانيان ده كرد. له تيف له گرمه ي گوپگرتن له هاتوهاواري نيوان فيكرهت و هاجر نامووندا بييريكه وتوه كه ده شيت چه كداره كان له سهر هه مان هه وای پيشوو برون و ئيره ش ناگردهن، به خيرايسى له ژووري خه وتنه كه چووه ده ري و به توره ييه وه هيژه كه ي خوي له كوشكه كه كرده ده ري و نانو ميدانه قيزاندي كه هيچ كه س ناييت ده ستكاري هيچ شتيك له م ماله دا بكات، هيچ شتيك.

توره يي له تيف ناموون به جوړيك بوو ناموونيه كانى دى وه ناگاهينا يه وه، هاجر هاته ده ري و بو هيور كرده وه هه مووان گووتى «ليره جگه له كامه رانى سه لما هيچ شتيكى ديكه نابه ين... هيچ شتيكى ديكه».

هه وای سه ره تاي نه يلول هيشتا هر گرم بوو، كه كامه رانيان سوار ماشينه كه كرد، سه وسه ن ته نيا سه يريده كرد و هيچى تر، كه س له وانى له ويذا بوون هيچيان لئ نه بيست، سه يري پوخسارى عاره قاوى چه كداره كانى ده كرد و بيدهنگ بوو، گووى له توره بوونه كانى باوكى ده گرت و بيدهنگ بوو، بۆنى نه وتى پزاوى ده كرد و بيدهنگ بوو، سه يري سه رسامى و ده سته وه ستانى كامه رانى ده كرد و بيدهنگ بوو. دلنيا بوو نه وه ي كامه رانى ئيفليج كرده، نه وه ي وای ليكرده ئاوا به بيدهنگى له گه ل نه م چه كدارانه دا بپوات، نه و سوينده گه وره يه تى كه هه رگيز شه رنه كات.

هاواره كانى فيكرهت گولدانچى ته نيا كچه كه ي و كوشكى بالنده كانى پزگار كرد، به لام نه يتوانى پزگارى له بردنى كامه ران بكات. كه ناموونيه كان پويشتن، فيكرهت له بهر هه يوانه كه له سهر پله كه يه ك دانىشت و ده ستيكرد به گريان، نزىكى ده سال له مه و بهر له ترسى شه ر هه له اتبوو بو نه م شاره، هه موو شتيكى كردبوو بو نه وه ي جهنگ پوونه كاته ماله كه ي، پوونه كاته ژيانى كچه كانى، به لام ئيستا دواى ده سال، دواى نه و سوپه گه وره يه ي زه مان، جهنگ له بهرگيكي تر

و شيويه كي تردا بهر ده رگاي پيڏه گرتوه... ئيستا پيڏه وه له گه ل
سه وسه ندا له سهر پله كه كان داده نيشتن، فيكرهت ده گريا و سه وسه ن
سه يري ئاسماني ده كرد، هر دو كيان دلنيا بوون كه هر گيز ناتوانن له
كه ماروي جهنگ ده رچن.

شته كان زور خيرا تيپه رين، له تيف ناموون له قوولايي دلوه باوه پري
به پاكي كامه راني سه لما هه بوو، گه ر تواناي هه بووايه هر ئيستا
نازاديده كرد، به لام پله وپايه ي له عه شره تدا به رته قاي پله حيزيبه كه ي
نه بوو، له سه رو ئه وه وه ده يان هيژ و ياسا و ده ستوري نه يتي هه بوون
كه ده سه لاتي نه ويان بچوك و بچوكتر ده كرده وه. نه و له ئيواره دا
راپورت يكي كورتي خو يند بووه وه كه ده لئيت كامه راني سه لما ده مه ونيوه پو
له گه ل مه نگو رپدا شاريان به جيپي شتوه، به لام گه رانه وه ي بو مال وه و
خه وتني به و چه شنه به جلله كوردييه كانيه وه تو په ي كرد، له دلي خو يدا
هاواري كرد «تو چ نه فام يكي گه و ره يت... چ بي مي شكيكي گه و ره يت، له
پوژيكي وه هادا چو ن له شاردا ده مي نيته وه». ئيستا دلنيا بوو نه و سه فاره
دريژه به دونيادا زور شتي بير كامه ران بردو ته وه. له تيف ناموون هيچ
ناره زويه كي نه بوو قسه له گه ل كامه راني سه لما دا بكات، نه له به رنه وه ي
نهيده ويست، به لكو ده يزاني هر قسه يه كي له گه لدا بكات دواتر وه ك
مه راق يكي گه و ره له دليدا ده مي نيته وه... كوپه كه له وه گه نجت ر و جوان تر
بوو، بكوژي ت... دلنيا بوو گونا هيشي نيه، دلنياش بوو هر وشه يه ك
نه مرپو بگو ورتي ت، سبه ي له ياده وه ري دا نازاري گه و ره جيده هي لئيت. كه
به چه كداره كاني گووت له يه كي ت كه له زوره كاندا بي به ستنه وه و ده رگاي
له سهر كلي دهن، ده يزاني هر چي به ك بكات بي هوده و بي مانايه، دلنيا بوو
گه ر كامه راني سه لما له زوره كه ي خو شي دا بخه و يني ت، شانسي كي
نه و تو ي نيه و نامووني به كاني دي هر ده يكوژن. له ئيواره وه هه موو بو
قورباني به ك ده گه ران، بو شتيك ده گه ران تو په ي و نا ئومي دي دو رو دريژي

خۆیانی تیا خالیبکه نه وه ... ههستیگرد پالنه ریکی نه وتۆ و به هانه یه کی هیئد گرنگی نییه تا پێگری له کوشتنی کامه رانی سه لما بکات. ماندویتی و گه رما وایان ده کرد نه توانیت به پوونی بیریکاته وه، دواجار هه موو شه پێک پێویستی به چهند قوربانیه ک هه یه، بۆ جه نگاوه ران ناخۆشترین شه پ نه وه یه خۆینی تیدا نه پزیت. له ئیواره وه که هاتبوونه شار، هیچ حاله تیکێ ته قه و بهرگریکردن پووی نه دابوو، له ناو شاردا بریندار و کوژاو نه بوو... له تیف ناموون شه رمه زارده بوو گه ر دواتر وه ک سه رکرده ی ساردترین و بپۆختترین شه پی ناو میژووی ئیمه باسبکریت. به لام ئیستا ماندووبوو، بیته وه ی خۆی زۆر سه غله تبکات، فه رمانی به قه له مداری هیزه کی دا جیگای بۆ رابخات و بخه ویت، که چووه ناو جیگا که وه دنیابوو سه بینه کی هه لده ستیت چ هه والیک چاره پوانیده کات. به لام پووداوه کانی نه و پۆژه به جوړیک بره ستیان لیبی بوو، وه ک که سیک کتوپر بپهۆش بوویت خه وی لیکه وت و له خه ویدا خه ونی به وه وه بینی که خه به ری ده بیته وه و خۆی له سه ر زه ویه کی دی و له جیهانیکی تردا ده بینیت وه که زۆر له م شاره و له م جه نگه وه دوره .

کوشتنی کامه رانی سه لما له نیوان چواری به یانی و شه شی به یانیدا پوویدا، هۆی مردنه که یه ک فیشه ک بوو، نرابوو به سه ر سنگیه وه . تا ئیستا که س نازانیت بکوژه که کتیه، تاوانه که به شیوه یه ک له نیوان ناموونیه کاندا شاردراره ته وه و به شکاره وه، مرۆف گومانی له هه موویان بیت و گومانی له که سیش نه بیت. نه وه نه و خۆینه بوو که ناموونیه کان پێویستیان پێیبوو تا دواتر به هه ستیکێ پاسته قینه ی شه ره ف و سه رکه وتنه وه له م شاره دا بژین. کوشتنی کامه ران ته نیا جوړیک نه بوو له تۆله، به لکو جوړیک بوو له سه روت و پیتوالی پتویست که دووباره شوین و سیبه ری نه وانی له ژیا نی ئیمه دا ده چه سپانده وه. هه موو خۆشحال بووین که شاره که بیکوشتاریکی پاسته قینه و شه پی کۆلانه و کۆلان گیرایه وه، به لام

به‌وه‌دا له دابونه‌ریتی سیاست و عه‌شیره‌ندا سه‌رکه‌وتنیک نییه به‌بی خوین، کوشتنی کامه‌ران وه‌ک په‌مزی راسته‌قینه‌ی نه‌و سه‌رکه‌وتنه له یاده‌وه‌ری نیمه‌دا بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ مایه‌وه . له‌سه‌عات شه‌ش و نیوی به‌یانیدا لاشه‌که‌ی کامه‌ران که له به‌تانیه‌کی په‌شه‌وه پیچرا‌بوو له به‌رده‌رگای مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شاردا دانرا . تا نزیکی سه‌عات هه‌شت که‌س نه‌یوی‌ترا بچیت به‌لایدا، له سه‌عات هه‌شتدا دوو مه‌لا به جلی پیاوانی ئاینیه‌وه له تهرمه‌که‌ نزیک بوونه‌وه و سه‌ریان لادا، نزیک بوونه‌وه‌ی مه‌لاکان کۆمه‌لێک پێیواری دیکه‌شی هاندا که تاک و ته‌را به‌سه‌ر شه‌قامه‌کاندا ده‌رۆشستن له لاشه‌که‌ نزیک ببه‌وه، یه‌کیکیان کامه‌رانی سه‌لمای ناسیه‌وه . له‌سه‌عات نۆدا به یارمه‌تی دوو مه‌لاکه و به کۆمه‌کی هه‌ندیک پێیواری پاگوزه‌ری دی، تهرمه‌که‌یان گواسته‌وه بۆ ناو مزگه‌وته‌که . له‌سه‌عات ده‌ دا فیکره‌ت گولدانچی و دکتور په‌فعت پێکه‌وه هاتن بۆ سه‌یری لاشه‌که که له ژووری مردوشتنی مزگه‌وته‌که‌دا به جله‌کانیه‌وه له‌سه‌ر ته‌ختیکی گه‌وره دانرابوو. خۆی بوو، کامه‌رانی سه‌لمابوو، به قره‌ په‌ش و په‌نگه شه‌رابی و برژانگه درێژ و په‌شه‌کانیه‌وه، به هیمنیه‌کی بیوتنه‌وه، به نارامیه‌کی زۆر قووله‌وه مردبوو، نیشانه‌یه‌کی ترس و تیکچوون له پوخساریدا نه‌بوو، به‌لکو وه‌ک یه‌کیک ئاگای له مردنی خۆی نه‌بیت، وه‌ک نه‌وه‌ی چاوه‌پوانی هه‌ستانه‌وه‌یه‌کی نزیک و خیرابکات، وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌رخه‌ویک بشکیئیت و دواتر راست ببیته‌وه ... وه‌ها دیاریوو.

که تهرمه‌که‌ی کامه‌رانی سه‌له‌ما گه‌یشته‌وه، گولدانچییه‌کان زۆربه‌یان له به‌رده‌م کۆشکی بالنده‌کاندا ئاپۆره‌یان به‌ستبوو. دکتور په‌فعت نه‌یهیشت لاشه‌که له‌و پیکابه ده‌رههتین و بیخه‌نه پیشچاوی که‌س، پیشنیاریکرد سه‌وسه‌ن بۆ دواچار لاشه‌که ببینیت و دواتر راسته‌وخۆ بۆ شتن بیبه‌ن بۆ نزیکترین مزگه‌وت. سه‌ره‌تا سه‌وسه‌ن باوه‌ری به هه‌واله‌که نه‌کرد، نه‌وه‌ی به‌وجۆره به‌خیرایی بیوه‌ژن بکه‌ویت داوشت

بوو لە ژيانيدا بىرى لىكردبوو، ھەستى بە ئازارىكى زۆر قوول كرد، ويستى بگرى، بەلام نەيتوانى، ھەك ھەميشە بە نىگايەكى ماندوو، بە پەنگىكى پەپو، بە لەرزىكى نەينى و توندو، لە لەشىدا باوھشى بە فيكرەتى باوكيدا كرد، باوھشى بە پرۆشەدا كرد، ھەموو دەگرىان... بەلام ئەو نەگرىا. توند خۆى بەوانەو، نوساند و دلنابوو ژيانى بۆ ھەتاھەتايە گۆراو، بەلام ھەستەكانى بەجۆرىك ئالۆز و بىدەنگ و ناوھكى بوون، لەدەرەو، لە نىگايدا، لە دەنگيدا مەرۆف ھەستى بە ھىچ نەدەكرد، لەو ساتەدا سەوسەن لە ژنىكى مېرد كوژراو نەدەچوو، پوخسارى كەمىك ترساويوو، بەلام ئەو ترسە بەشى ئەوھى نەدەكرد، مەرۆف ھەك خانمىكى كۆست كەوتوو تەماشايىكات، ئىستاش ھەر لە مندالە پەنگ پەپو و ماندوو، كەى جاران دەچوو. دواى كەمىك بە دەنگىك كە ھەك دەنگى بالئندە، كەى خنكاو وابوو، داوايكر بەدەستى خۆى جلە خويناوييەكان لەبەرى كامەران دابكەنەيت. پياوھەكان دەستيان گرت و برديانە سەر لاشەكە. سەوسەن دەستى بە قزى تەرمەكەدا ھىنا، پوخسارى لە پوخسارى ئەوكاتانە دەچوو كە پىكەو دەخەوتن و دواتر ماندوو لەسەر باسكى ئەم خەوى لىدەكەوت. بەدەستى خۆى جلەكانى بە ھىمنى لەبەر داكەند، ئەو پەلە خوئىنە گەورەيەى بينى لە ناوھپاستى سنگيدا، بەدەنگىكى كەمىك سەرسام و بەرز گووتى «كۆترى سىنەزامدار... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا».

ھەموو ئەوانەى لەویدا بوون ئەو بالئندە قەشەنگەيان بىركەوتەو كە پەلەيەكى سوور، ھەك شوئىنى خەنجەرىك، يان جىگا گوللەيەك لەسەر سىنە سپىيەكەى بوو. ئەو بالئندە تاييەتییەى دوو سأل لەوھەبەر كامەران بەجىا و ھەك ديارىيەكى تاييەت لە بەرچاوى ھەموومان دای بە سەوسەن. سەوسەن دەستىكى لە خوئىنى سەر سىنەى كامەران دا و بۆنىكرد، خوئىنەكە بۆنىكى سىحراوى ھەبوو، بۆنى كامەرانى سەلمابوو كە

له گه ل هیچ بۆنیککی دیکه ی دونیادا نه ده گۆرپدرا. چه نده ها جار ناوی نه و
 بالنده یه ی له بهر خۆیه وه گوته وه، ئیستا به پونی جوړه لیکچوونیککی
 بیویژدانانه و دلپه قی له نیوان هه ردوو نه م بوونه وه ره جوانه دا ده بینی.
 له بهرچاوی هه مووانه وه بۆنی به هه موو له شییه وه کرد، هه مان بۆنی
 سیراوی جاران ی هه بوو، به لام ئیستا تیکه لی بۆساردیک بوو، پیشتر
 ته نیا له سه ر جه سته ی مردووه کان بۆنیکردبوو. له گه ل نه وه شدا هینستا
 به ئاشکرا بۆنی جیهانی لیده هات... دلنیا بوو جاریککی تر نه م بۆنه
 هه لئامزیته وه... له بری نه وه ی بگری و به خۆیدا بکیشیت، به هیمنی
 چند جاریک کامه رانی ماچکرد و چند جاریککی دی قوول بۆنیکرده وه،
 که پیاوه کان له پیکابه که دایانگرت، خه ریک بوو بیهۆش ده که وت، به لام
 هیژیککی ناوه کی پایگرت و گووتی «له دویتئ شیه وه وه بالنده کان ته واو
 بیده نگن». قسه که ی هینده کتوپر و سه یریوو، هه مووان که میک پامان،
 له و ساته دا بالنده کانیا ن بیرکه وته وه و سه رنجی نه وه یان دا که بیده نگکی
 بالنده کان به چه شنیک قورسه، به چه شنیک له سه ر کۆشکه که نیشته وه،
 هه موو بیئاگا هه ست به ناماده یی ده که ن. فیکره ت گولدانچی ویستی
 هه ندیک له جله خویناوییه کان له ده ست سه وسه ن وه رگریت، به لام نه و
 به غه مگینی گووتی که خۆی ده یه ویت ته واوی جله کان به ده سته خۆی
 بخاته دۆلابی یادگاره تاله کانیه وه. به بیده نگکی به خۆی و جله کوردییه
 خویناوییه کانی کامه رانه وه به ناو ئاپۆره ی خه لکه که دا پۆیشت که تا
 ده هات زۆرتتر و زۆرتتر ده بوون. له و ساته دا سه وسه ن له بهرچاوی هه موو
 نه وانه ی به ناویاندا تیپه ری، له شازنیککی زامدار ده چوو، له ساتی
 جیهیشتنی شانشین ی گه وری خه ونه کانیدا.

کامه رانی سه لما بۆ ئه وهی مه نگوپ له شار دووربخاته وه و خۆی بگه رپته وه بۆلای سه وسه ن و بالنده كان، ده بايه له رېنگادا به ره و سنوور له جېگايه کی گونجاودا خۆی له مه نگوپ ونبكات، بيته وهی گومانی نه وهی تيا بجولېنېت كه دووباره گه پاره ته وه . ئه و شه وه مه نگوپ گه يشته سه ر سنوور بيته وهی ناگادارييت كه كامه ران له ژېر بالی تاريكيدا گه پاره ته وه بۆ شار. له ئيواره ی پۆزی دووه مدا هه ندی له وانه ی تازه له شار هه له اتببون هه والی كوشتنی كامه رانی سه لمايان گه يانده نه وانه ی له سه ر سنووری ئيران گيريانکردبوو. هه واله كه وه ك باو بروسكه به ناو هه موواندا تپه پي و شه پۆلی دلته نگیيه کی گه وره ی جولاند، له گه ل گه يشتنی هه واله كه دا هه موو مه نگوپيان بينی چه ند دلۆپه فرميسکيکی گه وره له چاوی هاته خوار، به لام هيچی نه گووت. ئه و شه وه مه نگوپ له ژېريالی تاريكيدا دای به کيوه به رزه کانی سه رسنووردا و ئيترا تا پتر له ده سال نه مانينيه وه . مه نگوپ به رله وهی له ئيرانه وه به ره و ده ره وهی ولات سه فه ربكات، کۆپيه کی تاپۆی خانووه كه و نامه يه کی مۆرکراو وه ك وه سیت و برپکی ئېجگار نۆر پاره ی نارد بۆ سه وسه ن و له گه ئيشيدا ته واوی کۆشکه که ی بۆ ئه و جيه نشت . مه نگوپ له گه ل سه دان که سی تردا به کۆمه کی ئه و نه خشه کۆنه ی له ده ميک ساله وه کرپبووی و هه ميشه له گيرفانيدا بوو له سنووری ئيران و تورکيا چوو به وديودا، له گه ل ده يان که سی تردا به پي سنووری يونانی

بهزاند، به پئی به خاکی گریکه کاندا تا نه سینا پویشت، له ویوه به به له م به ره و پوڅه کانی ئیتالیا په ریبه وه، جاریکی دی به پئی له چیاکانی نیوان ئیتالیا و سویسرائی دا و له فوره نساوه به ره و به لچیکا و له ویوه به ره و هوله ندا پویشت. ئیتر ده سالی ته واو هه والی له ئیمه پچرا... ده سال هیچ شتی کمان دهر باره ی نه زانی، هیچ هه والی کیمان نه بیست. دوی ده سال له ئیواره یه کی نه یلوی سالی ۲۰۰۶ دا وهک پیره میزدیکی نه خوڅ و په ککه و ته که وهک خو ی ده یگوت «قوونی به نه ستم هه ناسه ی تیا مابوو»... گه پایه وه و پییگوتین که بۆ مردن هاتو ته وه.

کوژرانی کامه ران له هه لومه رچیکدا پوویدا که س نه یتوانی غه می گه وره ی بۆ بخوا ت، زۆریه ی هاو پئی و دۆسته نزیکه کانی له دۆخیکی دژوردا له سه ر سنووره کان گیریان خوار دبوو، یا خود له شاردا بیده نگ له ماله کانی خو یاندا چاوه پروانی پوودا وه کانی داها توویان ده کرد. دواتریش خوینی کامه ران وهک خوینی زۆریه ی کوژراوه کانی شه پری ناو خو بوو به ژیر ته پوتوژی نه و سه ر ده مه وه. له ماوه ی چند هه فته یه کدا جاریکی تر پارتیه کان شکانه وه و یه کیتییه کان به چ خیراییه ک هه له اتبوون، به هه مان خیراییه گه رانه وه و پارتیه کانیش به چ خیراییه ک سه رکه وتبوون، به هه مان خیراییه شکستیان هیئا و ناموونیه کانیش جاریکی تر له زید و مالی خو یان ناواره بوونه وه. تاکه غه مگینی راسته قینه دوی سه وسه ن و فیکره تی باوکی بالنده کان بوون که له شهوی کوژرانیه وه تا چه ندین پوژ بیده نگ بوون... سه وسه ن له پوژرانی پرسه که دا به رده وام نه و بالنده بچوکه سینه خوینینه ی کامه رانی خستبووه سه ر سنگی و به غه مگینی سه یری هه موواتی ده کرد. ئیستا هه موو شار، ناوی نه و بالنده بچوکه یان له به ربوو گالیکولومبا لوژونیکا... گالیکولومبا لوژونیکا. مندا له بچوکه کانی شار له کوچه کاندا پایانده کرد و ایان ده گوت. سه وسه ن له کاتی پرسه که دا هینده ی گوپی له بیده نگ قورسی بالنده کان بوو، گوپی

لە گريانى كەسوكارە تەغزىيارەكەى خۆى و كامەران نەبوو. سەوسەن گەرچى نازارەكانى زۆر قوول بوون، بەلام بە فرمىسك نەگريا، لە تەواوى پرسەكەدا جگە لەسەرنىشەيەكى بەردەوام، جگە لە بىئەزىيەكى گەرە كە هئىدى هئىدى دەچووە خوئىيەوہ هەستى بە هيچى تر نەكرد. لە ناخدا پئويستى بەوہبوو كە ئەم هەموو ئادەمىزادە دەورويەرى چۆلبەكن و بگەرپتەوہ بۆ تەنھايى خۆى. هەموو پۆزانى پرسەكە ھوزارى لە باوہشدا بوو و بە ھىمنى سەيرى تەغزىكەرانى دەكرد، پيدەچوو دەورونزىك پەيوەندىيەكى راستەقىنەى بەو دونيايەوہ نەبىت كە ئەوانى دى تيا دەژيان و تيا دەگريان. نە ئەوكاتە و نەدواتر، ھىچ كەس شتىكى تايبەتى دەريارەى ھەستە ناوہكى و قوولەكانى سەبارەت بە مردنى كامەران لى نەبىست. بەلام سەوسەن ئىدى لەو پۆزى مردنەوہ تا چەندىن سال كۆشكى بالىندەكانى جىنەھىشت و نەھاتەدەرى، ھەولى فيكرەت گولدانچى و پىروشە بۆ ھىنانە دەرەوہى لەو كۆشكە بە جىگايەك نەگەيشت. دواى تەواوېوونى پرسەكە تاكە شتىك بۆى دەژيا بالىندەكان بوو، دواى كۆژانى كامەران ماوہيەكى زۆرى ويست تا دوويارە مەلەكان كەوتنەوہ خوئىندن و ھاتنەوہ دەنگ، بەلام دەنگى ئىستاىان لە گوئى ئىمەدا غەمگىنتر دەزرىنگايەوہ. ئەو نركە و ھاوارانەى دواتر لە بالىندەكانەوہ دەھات و ايانكرد ناوى مالى سەوسەن بگورپىن بۆ كۆشكى بالىندە غەمگىنەكان. ھەندى شەو مالىكە و ھا لە دەنگى غەمگىنى بالىندە پردەبوو، ئىمەى رپىواران كە پاگوزەر بە كوچەدا دەپۇيشتىن و امان دەزانى دەنگى كۆمەلىك پۇحى مردوہ لەو دىو دەرگاكانى كۆشكەوہ دەگرىن و شىوہندەكەن. پەيوەندى سەوسەن لەدواى كۆچى كامەرانەوہ بە ھەموو شتىكى دىكەى ئەو دىوى كۆشكەوہ، سروشتىكى سەيرى وەرگرت، دواى دووسال و نىو لە دابران و بىدەنگى ئىوارەيەك ناردى بەدواى ئارىيان جەودەتدا، ئەمجارە نە تەنھا بۆ ئەوہى وىنەى سەر دىوارى بۆ بكات، بەلكو بۆ ئەوہى لە پىنگاى كامىزايەكى

فوتوگرافي تايبه تيبه وه وينه ي بؤ بگريٽ. به وه دا خو ي نه ده چوه ده ري ده بايه ناربان هه موو هه ينيه ك وينه ي گوڤه كه ي كامه راني بؤ بگريٽ، وينه ي شه قامه كان و كوچه كاني شار. سه وسه ن چيتر نه يده تواني له گه ل جه قيقه تي نه م شارهدا بڙي، به لكو ته نيا ده يتواني له گه ل وينه كانيدا هه لبات. له مانگ و سالاني ديدا ده ستيگرد به چاندني گول له حه وشي ماله كه دا، هه موو پوژانچي هه يني چه پكيك گولي ده نارد بؤ سه ر گوڤه كه ي كامه ران. له سالاني داها توودا كه مال يه لداش وه ك ناربان ده بيته ميوانچي به رده وامي مالي گولدا نچي، له پاييزي نه و ساله وه بالنده كان هيدي هيدي و يه كه يه كه ده كه ونه سه ر مردن. كه مال يه لدا هه موو جاريك ديٽ و به ده ستي خو ي بالنده مردوه كان ده بات و به مؤمياكراوي ده يانه ينيته وه. هيدي هيدي و سال دواي سال بالنده مؤمياكان ته واي ژور و پاره وه كاني مالي گولدا نچي داگيرده كه ن. ناربان جه وده ديٽ و وه ك جاران به هيمني ده كه وينه وه نيگار كرن ديواره كان. مالي گولدا نچي به جوڤي ك پرده بيت له تابلو سروش تيبه شيته كان و له بالنده ي مؤمياكراو و له قه فزي بولبولي غه مگين، مرؤف هه ر كاتي ك ده چيته ناوي واده زانيت پي خستوته ناو جه نكه ليكي دوور و بيهاوتاوه. پروشه و دكتور په فعه ت له و سالانه دا به جوڤي ك سه رقالي كارن، به چه شنيك له نيشي خه سته خانه و عياده دا نو قنده بن، هوزاري كوربان به شي هه ره زوري كاتي خو ي له گه ل سه وسه ن و بالنده كاندا ده باته سه ر. سه وسه ن له دواي مردني كامه رانه وه ده سته ده كات به وه ي بايه خيكي بيويته بدات به و منداله، پوژ دواي پوژ هه واي ناسيني دنيا و گه پان به زه ويده له سه ريده سه وزده كات. فيكره ت گولدا نچي كه تا ديٽ زياتر و زياتر له گه ل بالنده كاندا قسه ده كات و به شيكي دريڙي سه عاته كاني خو ي له گه ل بالنده كاندا ده باته سه ر، پوژي ك له سه وسه ن ده پرسيت، چون ده بيت كه سيك هه موو ژياني خه وني به جيهانه وه بينيبيٽ نيستا له كوشكيكا

خۆى دىلبكات و نەچىتە دەرەوہ؟ سەوسەن پىيدە ئىت لە بەرئەوہى تەنيا لەم مالىدا دەتوانىت هەست بە گەرەبى دۇنيا بكات، لە دەرەوہى ئەم مالى ھەموو شەقام و كوچەكانى ئەم شارە جگە لە بچوكى و تەسكى ھىچى دىكەى بىرناخەنەوہ . فىكرەت ئىستا ئارەزوويەكى نىيە وەك سالان، كىزەكە ھانبدات بچوكى ئەم شارە قەبوالبكات، ئارەزوويەكى نىيە لەم زىندانە تازەيە دەربىھىنىت كە بالنده و مۇمياكان بۇيان دروستكردوہ، بە پىچەوانەوہ ھەستدەكات خۆشى ھىدى ھىدى بەرەو جىگايەك دور لەم شەقامە سارد و بىپۆخانە پاشەكشەدەكات . كاتىك دەگەينە كۆتايى سەدەى بىست و پىشوازي لە سالى دوو ھەزار دەكەين، فىكرەت گولدانچى زمانىكى تايبەتى بۆ قسە كردن لەگەل بالندهكاندا دەخولقينيىت كە تەنيا خۆى تىيدەكات . لەگەل تىپەرىنى كاتدا فىكرەتەيش ئىدى بۆ پرسەكان نەبىت زۆر كەم دەچىتە دەرەى . بەلام وردە وردە دەبىنىت وەك مردنى بالندهكان پياوانى نەوہى ئەويش يەكەيەكە دەكەون و دەمرن... ھەندى پۆژ ناچارە لە پرسەيەكەوہ بچىت بۆ پرسەيەكى تر . وەك ھەموو پياوہ بەتەمەنەكانى وەك خۆى كە لە پرسەكاندا لەسەر كورسى مزگوتەكان دادەنىشىت و گوئى لە سورەتەكانى قورئان دەگرىت، جۆرە تىپرامانىكى فەلسەفى دەربارەى ماناكانى ژيان و مردن سەرقالىدەكات . فىكرەت لە دلى خۆيدا دەلئىت مردن تەنيا يارىيەكى خۆشى ئەم شارەيە كە ھەموو بەباشى دەيزانىن . ھەمىشە كە لە پرسەكان دەگەرپتەوہ، بۆ ئەوہى كەمىك خەيالاتى مردن لەسەرى خۆى دەربكات، بۆ ماوہى درىژ لەگەل بالندهكاندا قسەدەكات .

لە سەرەتاي سەدەى بىست و يەكدا ئىوارەيەك ئىبراھىم ئەسرىنىش بەراستى ئىزرائىل دەبىنىت، ئەو پياوہى ھەموو ژيانى ئىزرائىلى بەشەيوہيەكى تايبەتى بىنىبوو، لە ساتى مردندا، لەو دەقىقەيەدا كە بەراستى پوويەپووي ئىزرائىل دەبىتەوہ، تىدەكات كە بەدرىزايى ژيانى بە ھەلە مردنى بىنىوہ و

نه‌وهی هم‌میشه له‌به‌رده‌میدا هاتوو و چوو ئیزرائیلی راسته‌قینه نه‌بووه، به‌ر له مردنی فریای نه‌وه ده‌که‌وێت به‌کچه‌کانی بلیت تا ئیستا هرچی خولیا‌یه‌کی مردن له‌سه‌ریدا بووه، ده‌ستکردی ته‌پوتۆز و تاریکی نه‌م شاره‌بووه و په‌یوه‌ندییه‌کی به‌مردنی راسته‌قینه‌وه نه‌بووه. ته‌نیا له‌ساتی مردندا تیده‌گات که هم‌موو نه‌و ئیزرائیلانه‌ی پیشتر بینونی په‌یوه‌ندیان به‌ئیزرائیلی خوداوه نه‌بووه، به‌لکو هم‌موویان فریشته‌ی تایبه‌تی نه‌م شوینه و نه‌م شاره‌تاریکه‌ بوون، ره‌نگه‌ جو‌برائیلی ره‌حمه‌ت بووین و په‌یامیکی تریان هینا بیت. له‌پرسه‌که‌ی ئیبراهیم نه‌سریندا، فیکره‌ت گولدا‌نچی جاریکی تر ساقی مه‌حمود ده‌بینیته‌وه، پیریکی چه‌ماوه و ماندوو که له‌وو ساڵه‌دا بارته‌قای چه‌ندین ساڵ پیری‌بووه. نه‌و ئیواره‌یه ساقی مه‌حمود و فیکره‌ت گولدا‌نچی پیاسه‌یه‌کی دووردریژ ده‌که‌ن، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی مالاوایی له‌یه‌کتربکه‌ن، ساقی مه‌حمود داوای لیده‌گات پینگای بدات پوژیک بیت و بالنده‌کان بینیته‌وه، به‌تایبه‌ت بالنده‌کانی مه‌نسور که نه‌و به‌په‌چه‌وانه‌ی زۆر که‌سی تره‌وه هیشتا پریژیکی قوولی بۆی هه‌یه و به‌عاشقیکی راستگو و گه‌وره‌ی ده‌زانیت. ساقی مه‌حمودی پیر له‌ئیواره‌یه‌کی نه‌و هه‌فته‌یه‌دا چوو بۆ سه‌یری بالنده‌کان و له‌به‌رده‌م قه‌فه‌زه‌کاندا ده‌ستیکرد به‌گریان. سه‌وسه‌ن به‌هیمنی لیپرسی «بۆ ده‌گری؟». نه‌و له‌وه‌لامدا گووتی «بۆنه‌وه ده‌گرم که له‌م شاره‌دا ده‌مرم و هه‌چ شتی که له‌سه‌ر دنیای گه‌وره و به‌رین نازانم، نه‌وه‌شی ده‌یزانم پره‌ له‌هه‌له و نادروستی». له‌و ئیواره‌یه‌وه ساقی مه‌حمود و فیکره‌ت گولدا‌نچی بوون به‌دوستیکی زۆر نزیک. زۆر ئیواره ساقی ده‌هات بۆ سه‌یری بالنده‌کان و به‌وه سه‌رسامبوو که ده‌ییینی فیکره‌ت به‌زمانیکی تایبه‌تی قسه‌له‌گه‌ل بالنده‌کاندا ده‌گات، له‌و ماوه‌یه‌دا فیربوون ئیواران پیکه‌وه له‌گه‌ل یه‌کدا دانیشن و تاو‌له‌بکه‌ن، تاکه شتی که هه‌ردووکیان سویندیان له‌سه‌ر خواردبوو نه‌یکه‌ن باسی سیاسه‌ت بوو، به‌تایبه‌ت باسی دوو حیزبه‌گه‌وره‌که‌ی ولات، هه‌ردووکیان

لەو باوەرەدابوون ھەر مەرفۆئیک بتوانیت غەمی ئەو دوو ھیزە لە دل
 نەگرت، دەبیت بە بەختەوہرتین مەرفۆئی ئەم مەملەکەتە . سەوسەن بەوہ
 بەختیاربوو ساقی بێت بۆ مالمیان و لەگەڵ باوکیدا بپیئە دۆست . ھەر لە
 ماوہی ئەو چەند سالەدا کەسانیکى زۆر لەوانەى لەدەرەوہى نیشتمانەوہ
 دەھاتنەوہ، نیکاری ئەو پێیوار و کۆچبەرانیان بۆ سەوسەن دەھینایەوہ
 کە لەسەرەو سەرى زەویدا بلأوبووہوہوہ و لە ھەموو جیگاہەکی دنیاوہ
 وینە و نامەى تابیہتیان بۆ دەنارد . خەلکانیکى زۆر سوپاسى سەوسەنیان
 دەکرد کە لەگەشتن بە ئومیدی خۆیاندا بالندەکانى ئەو کۆمەکیکردون .
 ھاوینی سالى نەوہدوہەشت و نەوہدونۆ لیشاوی سەردانەوہى کۆچبەرەکان
 بۆ کوردستان گەیشتە ترۆپکى خۆى، بەدریژایى پۆژان و شەوانى ھاوین،
 سەوسەن میواندارى ئەو دۆستانەى دەکرد کە نامە و کاغەزى ئەوانەیان
 بۆ دەھینا کە لە مسەرەوسەرى زەویدا نیشتەجێ بووبوون، ھەموو وینەى
 شارەکانى خۆیان بۆ دەنارد، وینەى مالمەکانیان، وینە تابیہتیەکانیان لە
 کاتى گەراندا بە کوچە و بازارەکاندا، لە کاتى سەردانى باغچە جیاوازەکانى
 ئازەلەندا، نیکاری ئەو دورگە و دەریا و دەریاچانەى پێگایان تییکەوتوہ .
 ھەندیکیان تکایان لەسەوسەن دەکرد پەپیکى دیکەیان لە بالندەکان بۆ
 بنیڕیت، بالندە غەمگینە موقەدەسەکان، وەک ئیستا ئیمە ناومان دەنان،
 ئەو بالندانەى چەند سال بوو بە گەرویەکی غەمگین دەیانخویند . سەوسەن
 ئەلبومیکى زۆر گەورەى بۆ وینەکان کردوہ، لەو ئەلبومەدا وینەى چەندین
 شار و شارۆچکە و ناویشانى جیاوازی دنیاى تێدابوو، کە سەوسەن پۆژ
 دواى پۆژ کۆیدەکردنەوہ، شەو دواى شەو دەریدەھێتان و پەنجەى دەخستە
 سەر وینە بێدەنگەکان و چاویدەکردەوہ و دەچووہ ناویان، ئیستا لە جارن
 ئاسانتر دەیتوانى بۆنبکات و دەنگەکانیش بیستیت، دەیتوانى چاویکاتەوہ
 و بە راستى بۆنى شوینە دوورەکان بکات، ھاواری بالندەکان بیستیت،
 سەوسەن ئیستا دەیتوانى ھەموو دنیا بەیئیتە ناو کۆشكى بالندەکانەوہ ...

ہم سو دنیا۔ بہ لآم لہ پآل نُو میوانانہ شدا بہ ردهوام ناریان جہ و دت و کہ مال یہ لدا و فیکرہ تی باوکی رادہ سپیڑیت، کتیب و نٹلہ سی تاییہ تی بؤ بکرن، لہ ماوہی چندہ سالیکدا دووبارہ ژمارہ یہ کتیب دہ ہینتہ وہ بؤ مال، کہ زورہ یان کتیبی تاییہ تی گوّل و بالندہ و جہنگل و چیا و دہ ریاجہ کانی دونیان۔ ہوزار لہ باوہ شی پورہ نہ خوشہ کہ یدا گہ ورہ دہ بیت، کہ بہ ردهوام پہرہ کی شینی بہ سہریبہ وہ بہ ستوہ و بہ پرداخیک چاوہ کہ بؤنی گہ لآچای بؤنداری لیدیت، بہ دہم سہرئیشہ یہ کی ہہ میثہ یی و بہ ہستی لاوازیہ کی نٹہ بدیہ وہ قسہ ی بؤ دہ کات، کتیبہ کانی پیشاندہ دات، فیڑی ناوی لاتینی بالندہ کانی دہ کات، فیڑیدہ کات لہ مندالییہ وہ ہولب دات گوّل لہ ناو کتیبہ کاندان بؤنکات، بالندہ لہ ناسماندا بناسیتہ وہ، تہ یرہ کان بہ پپی دہنگ جیابکاتہ وہ، ناوی شارہ کان و پڑگاکان و دوورگہ کانی دونیای فیڑیدہ کات، لہ و سہ دان حیکایہ تہ ی بؤ دہ گپڑتہ وہ کہ کامہ رانی سہ لما لہ شہوانی دریڑی شووہ کورتہ کہ یدا بؤی گپڑابووہ وہ۔ ہوزار لہ تہ مہ نی ہشت سالیڈا بوو کاتیک دکتور پفعہ ت سہرنجیدا کورہ کہ ی ناوی لاتینی سہ دان گوّل و بالندہ دہ زانیت، ناوی دہ یان شار و دوورگہ ی لہ برہ کہ نٹہ و نیبیستون، دہ زانیت کورترین پڑگا بہ دہ ریادا لہ نیوان نٹہ مریکای باکوور و باشووردا چیبہ۔ نٹہ تووشی ترس و توکانیکی کتوپری دہ کات۔ دوا ی دہنگہ دہنگیکی گہ ورہ لہ گہ ل پروشہ دا کہ گہ لیک قاپی تیدا شکا و گہ لیک پہرداخ لہ سہر دیوارہ کان زرمہ یانکرد، دکتور ہرپاریدا ئیدی کورہ کہ ی نہ بات بؤ کوشکی غہ مگینی بالندہ کان و بیبات بؤ لای دایکی کہ دہ میک سال بوو داوای نٹہ وہ ی دہ کرد کورہ زا کہ ی لہ سہر دہستی نٹہ ودا گہ ورہ بیت۔ دکتور کہ پوژ بہ پوژ زیاتر دہ بوو بہ پیاویکی مؤن، کاتی زورتر و زورتری لہ گہ ل نہ خوشہ کاندان دہ بردہ سہر، لسووت بہ رزتر و توپہ تر دہ بوو، پیوآبوو کہ سہ وسن مندالہ کہ ی لہ دونیایہ کدا نوکم کردہ کہ کہ م و زور پہیوہندی بہ مندالییہ وہ نییہ،

به جۆریک هه‌وای ناسینی دونیای خستۆته سه‌رییه‌وه که ده‌شیت منداله‌که له داها‌تودا له ده‌ووبه‌ری خۆی تینه‌گات و توانای ژیا‌نی تیدا نه‌بی‌ت. دوورخستنه‌وه‌ی منداله‌که له سه‌وسه‌ن، هه‌ردووکیانی تووشی نه‌خۆشییه‌کی گه‌وره کرد. له هه‌موو ئه‌و ماوه‌یه‌دا سه‌وسه‌ن له‌گه‌ڵ نه‌خۆشییه قورس و سه‌رئیشه به‌رده‌وام و بیهۆشبوونه کتوپره‌کانیدا نه‌یه‌شت دکتۆر په‌فعت سه‌یرییکات و وه‌ک جارێان ده‌رمانی بدات، ده‌بایه فیکره‌ت گۆلدا‌نجی به‌دوای دکتۆریکی دیکه‌دا بگه‌ریت و بیه‌نیت بۆ ماله‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا منداله‌که‌ش به‌جۆریکی ترسناک تووشی په‌شانه‌وه و لاوازی و سه‌رئیشه و له هۆشخۆچوون هات... منداله‌که له‌و ماوه‌یه‌دا ته‌واو له خۆیندن دا‌ب‌را و نه‌یتوانی بچیته‌وه بۆ قوتا‌بخانه، ئه‌وه ژیا‌نی دکتۆر په‌فعت و په‌روه‌ی وه‌ها تیکدا، به‌رنامه‌ی کار و په‌یوه‌ندی ها‌وسه‌رییان به‌جۆریک تیکچوو که یان ده‌بایه جیا‌بینه‌وه یاخود ده‌بایه منداله‌که بیه‌نه‌وه بۆ لای سه‌وسه‌ن. سه‌رسه‌ختی و که‌له‌په‌قی دکتۆر دوای دوو مانگ گه‌یشه‌ت کۆتایی خۆی و پۆژیک به‌ریاریدا هه‌زار له‌گه‌ڵ په‌روه‌دا بباته‌وه بۆ کۆشکی بالنده‌کان. ئه‌و ئیواره‌یه دکتۆر به‌ پێچه‌وانه‌ی سه‌روه‌تی تو‌په‌ی خۆیه‌وه، گه‌لیک به‌ نه‌ده‌به‌وه دا‌وای له سه‌وسه‌ن کرد، شتی زۆر نه‌خاته می‌شکی منداله‌که‌وه و خه‌یالی وا گه‌وره نه‌کات، دواتر نه‌توانیت بژی. به‌لام سه‌وسه‌ن زۆر به‌ په‌قی سه‌یری دکتۆری کرد و به‌ وشکی گووتی «دکتۆر، کۆپه‌که ده‌بی‌ت دنیا بنا‌سیت، نابیت و تیبگات که ژیا‌ن هه‌مووی ئه‌وه‌یه که له‌م شاره‌دا ده‌بی‌نیت». وه‌لامه‌که‌ی سه‌وسه‌ن له ناخه‌وه هه‌مووانی ترساند، به‌لام نیگا‌کانی وه‌ک هه‌میشه به‌ چه‌شنیک بوون، که‌م که‌س ده‌یتوانی له پێشده‌میدا ده‌نگ به‌ریکاته‌وه و شتیکی پێچه‌وانه بدرکینیت.

بآئندهكان هئدى هئدى ده مردن، دكتور دلشاد مردنى به شىك له
 بآئندهكانى ده گئرايه وه بۆ ته مەنى سروشتيان و مردنى هەندىكى دىكەشى
 ده گئرايه وه بۆ نه خووشى تاييه تى و مردنى ژماره يەكى دىكەشى ده خسته
 سەر ئەستوى غەم. پۆژىكيان دكتور به سەوسەنى گووت « بآئندهكان
 له مروف زور غەمگينتر دەبن... بآئندهكان وهك ئيمه ده گرین و پۆحىكى
 ناوهكيان هەيه ئوقره يان لئده برپيت و گينگلئيان پئده دا». سەوسەن له و
 چەند ساله دا ته واو گە يشتبووه ئەو جيگايەى به راستى له شيوەى خوئندن
 و سروشتى دەنگياندا هەست به غەميان بکات، هەميشەش چەند پۆژىک
 بهر له مردنيان هەستى به هاتنى کۆتايى دەکرد. له سەرەتاي سالى دوو
 هەزاردا کۆترى سينه زامداريش مرد. سەوسەن چەند هەفته يەك پئشتر
 هەستى به نزيكبوونه وهى مردنى کردبوو، به لام ئەوهى ناناسايى بوو له
 ساتى مردندا، له شوئنى هەمان ئەو پەلە سورەى سەر سنگييه وه، چەند
 دلۆپه خوئنىكى چر هاتنه دەرى، که سەوسەن دەستى لئدا و بۆنيکرد
 هەمان ئەو بۆنه تاييه تيبه ي کامەرانى سەلماي لئده هات، ئەو بۆنه ي
 سەوسەن له گەل هيج بۆنىكى دىكەى دونيادا تىکەلى نه دەکرد. ئەو بوو،
 بۆنى کامەران بوو جارئى تر له پئگاي خوئنى ئەم کۆتره وه ده گەرايه وه.
 که که مال يه لدا هات بآئنده که بهرپيت بۆ مۆمياکردن، سەوسەن تکاي
 تياکرد زور ناگادارى بيئت و تاييه ت پەفتارى له گەلدا بکات. دواتر مۆمياکەى

لەسەر مېزىك لە نىزىكى سەرى خۆيەوۈ دانا و ھەموو شەۋىك بەر لە خەوتن تەماشايىدە كىرد. لەدوای پىنج سائىل لە كوشتنى كامەران، سەوسەن ۋەك گەراپىتتەوۈ بۆ قۇناغى پىش گەرانەوۈى داواكارەكانى ھەندى شەو ۋەك جارن، ئەلبومە كۆنەكانى بەنھىتى دەردەھىتايەوۈ و سەيرى وپنەى داواكارەكانى دەكرد، ۋەك ئەوۈى چاۋەروانى گەرانەوۈىيان بكات، ۋەك ئەوۈى ھىشتا ھىچ كەسكىيان نەگەراپىتتەوۈ و ئەم بالندانە تەنيا زادەى خەويكى درىژىن. لەوۈە بترازىت سەوسەن لەو چەند سائەدا تووشى دەردىك بوو كە زۆرىەى ژنى تەنياى دونيا تووشى دەبن، ماوۈى درىژ لە بەردەم ئاۋىتتەدا دەوۈستە و قزى شانەدەكرد، ھەندىچار بە سەعات بەردەوام دەبوو، بىتتەوۈى بەپاستى خۆى لە ئاۋىتتەدا ببىنىت، قزى دادەھىتتا و خەيالى بۆ جىگايەكى تر و بىرى بەرەو شوپىنىكى تر پەرىبوو، قزى دادەھىتتا و دايدەھىتتا و دايدەھىتتايەوۈ، بەلام لە برى خۆى بالندەكانى دەبىنى، لەبرى خۆى ناو جەنگەل و دارستانە دوورەكانى دەبىنى.

لەسەرەتاي سەدەى نوپوۈە دوای ئەوۈى ھەر دوو حىزىە گەرەكەى و لات بېرىياندا ئاشتىبنەوۈ، ھىدى ھىدى ئاموونىيەكان گەرانەوۈ بۆ شارى ئىمە. پاستە زۆرىەمان كوشتنى قەلەندەر و كامەرانى سەلمامان لە بىرنەكرد، بەلام يادگارەكانى شەر بە چەشنىك تالبوون زۆرىەمان دەمانووست بىرنى ئەو پۇژانە نەكولتېنەوۈ و سەرى زامەكان دووبارە ھەلنەدەينەوۈ. لە كۆتايى سالى دووھەزاروسىدا ھەموو ئاموونىيەكان جگە لە خالىد ئاموون ھەموو گەرانەوۈ بۆ شار، زۆرىەيان خانوۈەكانيان ۋەرگرتەوۈ و چوونەوۈ سەر ئىشە كۆنەكانيان. لە ماوۈى ئەو ھەموو سائەدا خالىد ئاموون پەيوەندى بە سەوسەن فىكرەتەوۈ نەكرد، جۆرە شەرمىكى قوۋل و ترسىكى قوۋلتر لە ناوۈە دەبىھەژاند. دوای كوشتنى كامەران، خالىد بە قۇناغىكى بىدەنگى گەرەدا پابورد، بە خۆى و تاپرىكەوۈ پىاسەى دوورودرىژى بە كپوۈەكاندا دەكرد، ھەموو ھەفتەيك چەند جارىك دەچوو

بۆ پاو، زياد له هه رجووه گيانه وه ريك بالندهى پراوده كرد، گه رچى له قسه و گفتيده هه ستمان به شتيك نه ده كرد، به لام نيگا و سه ير كردنى بۆ بالنده كان پريوون له جووره كينه يه كى شار دراوه . هه رگيز گوشتى بالنده كوژراوه كانى خوئى نه ده خوارد، هيند هه بوو ده به پنهانه وه و دهيدا به يه كيك له پاسه وانه كانى و قسه يه كى له زار نه ده هاته ده رى. خاليد ناموون زور زوو له پله حيزيبه كاندا سه ركه وت و بوو به به رپرسيكى كاراي حكومه ت، هه ميشه به بيده نكيه كى سه يره وه كاریده كرد، له هه موو كو بوونه وهى ناموونيه كاندا به شدار ده بوو بيته وهى قسه يه كى نه وت بكات، هه موو هه ستيان به و غه مگينى و هه سره ت و كينه گه و ره يه ي ده كرد كه به روكى ژيانى به رنادات. كه دواى يازده سال بۆ يه كه مجار به ئيشيكي گرنگى حكومه ت گه رپاوه بۆ شار، سه يرمان ليها ت كه له ناو نه وه هه موو ئوتيله تازه و خو شه دا كه له و ماوه يه دا له شاره كه ماندا كرابووه وه، راسته و پراست چوو بۆ ئوتيله كه ي باوه جان، له وي باوه شى به خاوه نه پيره كه يدا كرد و له هه مان نه و ژووره دا دابه زى كه يازده سال له وه ويه ر لييدا به زي بوو، هه موو خو زگه مان ده خواست بزائين خاليد ناموون له و ژووره دا چى ده كات، پاره يه كى زورمان دا به يه كيك له خزمه تچيه كان تا له ناكاو خوئى بكات به ژووره كه يدا و بزائيت نه م به رپرسه بالايه ي حكومه تى نوئى له وي چيده كات، سه يرمان ليها ت كه كورپه ي خزمه تچى به په شو كاوى هاته خوارى و پيگوتين خاليد ناموون له سه ر هه مان نه و كورسيه كوون و ته نهايه ي جاران دانيش تووه و ده گرى، نه و پياوه ي خه ريكبوو له هه موو ولا تدا ده بووه هيما ي وشكى و دلرپه قى، دواى نه وه هه موو ماوه يه هات بووه وه بۆ نه وه ي ليره دا بگري، له و ساته دا ئيتر دلنيا بووين كه يازده ساله خاليد له پووى پوحييه وه له و چر كه يه دا وه ستاوه و ناتوانيت به جيبه ي لييت. كه له ئوتيله كه ي باوه جان دابه زى پاسه وانه كانى ني مه يان دوورخسته وه و نه يانه ي پشت زور له نزيكه وه ببينين، به لام كه

سوار ئوتومبىلە كانيان بوون ئىمەش دوراودور بە ماشىنە كانمان دوايان كەوتىن. ئەو پۇژە خالىد ناموون خۇي و پاسەوانە كانى بەرە و باكوورى شار و بە ئاراستەي كۆشكى بالنده غەمگینه كان بەرپكە وتن. ھەموو واماندى زانى دەچىت بۆ لاي سەوسەن فىكرەت، بە جوانىشمان دە زانى لە جوانترىن بىئە زنى شارە كە مان بېرسىتە وە سەردانىكى كورتىبكات و ھەولبەدات شتىك لە و غەم و خوینە بتە كىنئىت كە لە سەر ھەموو چىرۆكە كە نىشتو وە . بە لام بىنيمان لە نرىك كۆشكى بالنده كانە وە ستا، لە و دىو دىوارە كانى كۆشكە وە گوپى لە دەنگى بالنده غەمگینه كان گرت، كە ئە و كات خەرىكبوو دە ھاتنە كزى. چەند دە قىقە يەك لە وئى وە ستا و تە نىا سە ىرى دىوار و پەنجەرە ي كۆشكە كە ي كرد، ھەموو دە مانزانى چ ئازار بە خشە مرؤف لەم دىو دىوارە كانى مالى مەحبوبە يە كى كۆنە وە بوە ستىت و نە توانىت بچىتە ژورئى، دە مانزانى چەندە سەختە مرؤف ھەموو ژيانى ھەسرەتى ئافرە تىك لە دلیدا ھە لگرت. لە گەل ئە وە ي ھەموومان بە بەرپرسى سەرەكى كوشتنى كامەرانى سە لەمان دە زانى، بە لام لە و چركە ي بىكەسى و بە دەبەختىيە دا كە لە مديو دىوارە كانى كۆشكە وە وە ستابوو، كسپە لە دلمانە وە ھات بۆي و گریانمان بۆي دە ھات. كى چوزانىت، پەنگە سەوسەن ھەزىكرە بىت بىبىنئىتە وە، پەنگە چەندىن پەرسىارى ھەبو بىت لىبىبكات، پەنگە گەر جورئە تىبكرە دا يە و لە دەرگا كە ي بە دا يە، دواچار ھەموو شتە كان بگورپا نا يە . ھەموو دە مانزانى ئە وە دوا فرسەتى ژيانئىتى تا دوا ھەنگا و بنىت بۆ كە ىشتن بە سەوسەن، بە لام بىئە وە ي لە دەرگا بەدات سوار ئوتومبىلە كە ي بو وە وە و ئە و كوچە يە ي جىھىشت و ئىدى ھەركىز نە ماندى بگە پىتە وە . دواتر زۆرمان ھەولدا لە پرىگای پەروشە و كچانى دىكە ي خىزنى گولدانچىيە وە بزانىن خانمى بالنده كان چۆن بىر لە خالىد ناموون دە كاتە وە، بە لام ھەموو دلنبايانكر دىنە وە كە سەوسەن لە و پو وە ھىچ شتىك نالىت و نامادە نىيە ھىچ ھەرفىك بەر كىنئىت .

له سالی ۲۰۰۲ دا ساقی مه محمود خوشکه که ی مرد و له سه ر داوای فیکره ت گولدانچی گواستییه وه بۆ ناو کۆشکی بالنده غه مگینه کان، له پاستیدا ماله که هیند گه وره بوو جگه له ساقی چه ندین که سی دیکه شی ده گرت، به لام ساقی به جۆریک ده ستکورت بوو، گه ر گولدانچی ده ستی نه گرتبایه مرۆف نازانیت چۆن و له کوئی ونده بوو. هاتنی ساقی بۆ کۆشکه که که میک ژیا نی سه وسه ن و هوزار و فیکره ت گولدانچیشی پرکرد. ئیدی به یانیان پتکه وه به رچاییانده کرد، هه می شه پرۆشه بازا ری بۆ ده کردن، که وه ک ژنیکی به هیز و گورجوگۆل ئیشیده کرد، به سه ری ک له خهسته خانه نه هلییه که ی دکتۆر ئیشی حیساباتی ده کرد و به سه ریکی دیش ده بایه ناگای له باوکیکی پیر و خوشکیکی نه خۆش بی ت که وه ک خۆی ده یگوت «له ناو کۆمه لیک ته یرو تیوردا چه قیوه و نایه ته ده ری». هه ندیجار له ماندوو بووندا ده گریا، پایده کرد بۆ لای کچه پوره کانی، بۆ لای مریه م گولدانچی که له لایۆریکی گه وره ی پشکنینی پزیشکی کاریده کرد و سکا لا زۆره کانی خۆی له ده ست دونیا درده بپی، له ده ست میژده که ی که کاری پزیشکی گۆریوه بۆ کاسبییه کی ته ما حکارانه، له ده ست نه خۆشه کان که نازیکده که ن له توانای ئه مدا نییه بیکیشیت، له ده ست خوشکیکی نه خۆش و په نگ زه رد و بیده نگ که هه چ که س ناتوانیت خه یالی بخوینیته وه، له ده ست باوکیک که فییری زمانیک بووه

بالنده كان نه بيت كه س تييناگەن، له دەست شارىك كه تادىت چەنجالتر و بېرەحمتر دەبىت. تاكه دلنه وایى ئەو بوو كه ئىستا دەتوانىت بەباشى ماشىن لىبخوپىت و خىرا له نىوان هەموو جىگاكاندا بىت و بچىت. بەيانىان كه دەگەيشته كۆشك و گووى له دەنگى غەمگىنى بالنده كان دەبوو، سەيرى لىدەهات چۆن ئەو بالدارە دلخۆشانەى كه سەرەتا جىروهەيان مرۆفى دەهینایە سەما و هەتا پیاویكى كه مدووى وەك دكتور رەفەتى دەگەشاندهو و دۆخىكى پۆحى نووى پىدەبەخشى، بەو چەشنە وەرگەرەن و ئىستا پۆژ دواى پۆژ غەمگىن و غەمگىنتر دەخوینن. بەلام كه دەهاتە ناو مالەكه كه هەمووانى دەبىنى لەسەر مێزى نانخواردنى بەيانى چاوهروانى هاتنى ئەو دەكەن، كه هوزارى دەبىنى باوهش بە پوره سەوسەنیدا دەكات و هەوالى بالنده كانى لىدەپرسىت، هەناسەیهكى قوولسى هەلدهمژى، هەستى بە گەرەبى و قوولسى ژيان لەم كۆشكە گەرەبەدا دەكرد. دوو سى جار لە مانگدا ساقى مەحمود و گولدانچى هەر لە بەیانىبەو دەچوونە دەرى، پىكەو هەموو شار دەگەرەن، چاخانەكانىان بەسەر دەكردەو، دەچوونە بازارى كۆنەفرۆشان، ماوهیەك لە ناو بالە و بۆنى شىدارى جلى كۆندا وندەبوون، دواتر دەچوون بۆ یەكێك لە چىستخانەكان و نانىان دەخوارد، لەگەرەپانەو دەدا دەچوون بۆ بازارى ماسىفرۆشان و ماسىبەكى گەرەبەیان دەكپى و شەو لە مال دەیانبرژاند. سەرەتا ساقى مەحمود باوهپى نەدەكرد كه فىكرەت گولدانچى بە راستى بتوانىت قسە لەگەل بالنده كاندا بكات، بەلام دواتر ئەو چىرۆكه سەیرانەى فىكرەت لەسەر بالنده كان و ژيانىان و شوئىنىان دەیگىزپایەو بە جۆرىك سەیر و راستەقینە دیاربوون، ساقى گەيشته ئەو بپواپەى كه فىكرەت تەواو لە بالنده كان تىدەگات.

له بەهارى سالى ۲۰۰۲ دا كه سەدام حوسەین پوخا و ئەمرىكیەكان هاتنە ناو ولاتەكەو، شارەكانى ئىمە تا قە شارى سەر ئەم ئەستىرەیه

بوون که هاتنی ئه مریکیه کان و ههره سی سه دام حوسه یینیان له دله وه پێخۆشبوو، دواچار هیچ کهس وهک ئیمه له سه ره ئه م ئه ستیره یه دلپه قی ئه و پیاوه ی نه بینیبوو، سه وسه ن ئه و وه رزه وهک شیت گه راپیه وه بۆ بهر ته له فزیۆنه کان و له قوولایی دله وه پوخانی سه دام حوسه یین شادومانیده کرد، به لام ته نها که سی شاره که ش بوو ههستی به نزیکوونه وه ی تۆفانیکی ترسناکی ناگر ده کرد. له کۆتایی سالدا بهر له وه ی سه دام حوسه یین به خۆی و پیشه درێژه که یه وه له چاله که دا بگیری ت، بالنده کانی خانم وهک ئه وه ی نه یانه ویت ئه و پۆژه تاریک و په شانه بیینن که چاوه پوانی ولاته که ده کات، هیدی هیدی ژماره یان پوهه که مبوون ده چوو. فیکره ت گولدانچی مردنی بالنده کانی وهک مردنی خه ونی هه موو ولاته که ده بینى. له کۆتایی سالدا که متر له په نجا بالنده له قه فه زه کاندانا مابوون، به شیکى زۆری بولبوله بچکۆله و بالنده ده نگخۆشه کان مردبوون، له گه ل ئه وه شدا هه ر که سیک به به رده م کۆشکدا برۆشستبایه گوئی له ده نگى بالنده کان ده بوو، به لام هه موو سه رنجمان دا که ده نگه کان مانگ دواى مانگ کزتر و کزتر ده بن. هه ندئ شه و سه وسه ن وای به خه یالدا ده هات که گوئی له ده نگى بالنده یه کی مؤمیا یه له جیگایه ک له جیگاگانی کۆشکه که وه هه لده ستیت، هه لده ستا و ژووراو ژوور ده پۆشیت، به لام هیچى نه ده بینى و هیچى نه ده بیست... له گه ل ئه وه شدا هه موو شه ویک ئه و ده نگه نامۆ و سه یرانه له سه ریدا زیندووده بوونه وه. زۆر جار وای هه ستده کرد بالنده کان له جیهانیکی تره وه، له شوپینکی تره وه بانگیده که ن، به لام هه ندیجاری دیکه ش هۆی ئه و ده نگانه ی ده گتپرایه وه بۆ گیرخواردنی خۆی له ناو زنجیر و قه فه زه کانی رابوردوویه کی تال و کوشنده دا.

له سالی ۲۰۰۶ دا پۆزیک مه نگور گه راپیه وه بۆ شار... سه ر و پیشیکی سپی هیشتبوه وه، زۆر له جاران لاوازتر بوو. به پێچه وانیه ی چاوه پوانی هه موومانه وه، له بری ئه وه ی به جله دیرینه کوردیه کانییه وه ده ریکه ویت،

بە چاكەت و پانتۆلئىكى كۆنەوۋە لە بەردەم چايخانەى پەپولەى ئازاددا دەركەوت، كراسئىكى سېى لە بەردابوو كە قۆپچەكانى سەرەوۋى كرابوونەوۋە و تۆپەلئىك مووى سېى لە سنگىيەوۋە ھاتبوۋەدەرى. دواى دەسالى ژيان لە غەربىيدا بوۋبوۋە بە پياۋئىكى بئىدەنگ كە دەموچاۋى ھەندىكمانى لە بېرىوۋ و ھەندىكى دىكەشمانى نەدەناسىيەوۋە. ئەو كات قەپۆز جوقلى بوۋبوۋ بە ھەرمانبەرىكى گرنگ لە يەكئىك لە ھەرمانگەكانى بەرپۆۋە بەرايەتى ئاسايش، سامانى كىسرا بوۋبوۋ بە دەموچاۋئىكى ناسراۋ ھەندىچار لە تەلەفزوندا دەردەكەوت و باسى «ۋەبەرھىتان» و «پلانى گشتى بۆ كىشەى نىشەتە جىببون» و ئەوجۆرە شتەنە دەكرد، تا دەيتوانى خۆى لە پابوردوۋ بە دوور دەگرت و نەيدەويست كەس ھىچ شتىك دەربارەى جارانى ژيانى بدركىئىت و لاپەرە كۆنەكانى ھەلبىداتەوۋە، ھوشەجوجە رىستورانئىكى مۆدىرنى كرىدبوۋەوۋە كە ھەرزانتىن خواردن تىيدا بەرابەر سى دۆلارى ئەمريكايى دەوۋەستا. كە مەنگور ھاتەوۋە ھەموو وامان دەزانى كە ئەوان دىن بۆ لاي و دواى ئەو ھەموو سالى داۋاي لىبوردن و گەرپانەوۋەى دۆستايەتى دەكەن، بەلام ھىچ كەسيان مەنگورپان لە بېرنەبوۋ. بەلام بەدىۋئىكى دىشدا ئىمە واماندەزانى كە مەنگور لەم دەسالىدا ھەموو پابوردوۋى لە بېر كرىدئىت، كە چى سەرسامبوۋىن كە زانىمان ئەو لە ھەموو ئەو ماۋە درىژەدا جگە لە پابوردوۋ بېرى لە ھىچ شتىكى تر نەكردۆتەوۋە، كە گەرپايەوۋە بۆ چايخانەكە ۋەك جارەن چەقۆيەكى كۆنمان پىئىنى كە دەيگوت چەقۆكەى يوسف كەويارە. ديارىوۋ ئەو چەقۆيەى بە ھەموو زەويدا گىرپاۋە، ئىستاش لە گىرفانى قاتە خۆلەمىشىيە كۆنەكەيدا ۋەك ھىماى ۋەفا بۆ سەردەمىكى بەباچوۋ ھەلىگرتبوۋ. لە يەكەم ئىۋارەى دەركەوتنىيەوۋە بە ئىمەى گوت كە ھاتۆتەوۋە بۆ ئەوۋەى لىرە بمرىت. لە ئىۋارەى پۆزى دوۋەمدا بىنىمان كە چوۋ بۆ كۆشكى بالئندە غەمگىنەكان، ھوزار دەرگاگەى لىكردەوۋە، بە دەنگىك كە پىرى حورمەتى

ته‌واو بوو داواي ليكرد سه‌وسه‌ن خان ناگاداريكات‌ه‌وه كه ميوانتيكي دورولاتي هات‌وهه كه ناتوانيت بيروخسه‌تي نه‌و پي بخته نه‌و ديو ده‌رگاكه‌وه. بو نيسيكي كورت سه‌وسه‌ن نه‌يناسييه‌وه، سه‌وسه‌ن له‌م ديو ناسني ده‌رگاكه‌وه و نه‌و له‌و ديو ناسني ده‌رگاكه‌وه وه‌ستابوون، به‌رله‌وه‌ي ته‌واو بيناسييه‌وه، سه‌وسه‌ن هه‌ستي به‌ بونيكي سه‌يركرد، بوني پياويك كه‌ ماوه‌يه‌كي دريژ له‌ قه‌راغ ده‌ريايه‌كي گه‌وره‌ ژياوه، پياويك بوني ده‌سال ژياني له‌ گونديكي هولنديدا ليده‌هات كه‌ ده‌كه‌وته‌ سه‌ر كه‌ناري ده‌ريا، ده‌سالي ريك‌ه‌نگور به‌ تنيا له‌ كه‌ناري نه‌و ده‌ريا گه‌وره‌يه‌دا ژيابوو، ده‌سالي ريك‌ه‌موو پوژييك چ‌ند سه‌عاتيكي سه‌يري ده‌رياي كر‌دبوو، بونيكي تاييه‌تي گرتبوو كه‌ تنيا سه‌وسه‌ن ده‌يتواني بيناسييه‌وه. سه‌وسه‌ن به‌و ده‌نگه‌ ناسك و نه‌خوشه‌ي كه‌ تيپه‌ريني سالان و پيريوني دنيا كاري تيئه‌ده‌كرد، گووتي «ناه‌ه‌نگور، نه‌وه‌موو ساله‌ له‌ كوئ بوويت، هه‌موو وامان ده‌زاني مردويت». مه‌نگور له‌سه‌ره‌خو گووتي «سه‌وسه‌ن خان، دويني گه‌پامه‌وه، له‌وسه‌ري زه‌وي بووم، له‌ جيگايه‌ك نزيك له‌ قووني دنياوه، له‌ قه‌راغ به‌حريكي گه‌وره‌... نا سه‌وسه‌ن خان، هه‌ر هاتم له‌ ده‌رگاوه‌ ريژ و حورمه‌تيكي بچوك نيشان‌دبه‌م و سلاويكي كورت بكه‌م». نه‌و بوون ده‌ريايه‌ي كه‌ ليده‌هات، وه‌ها توندبوو، سه‌وسه‌ن ده‌ستي برد و به‌ هيمني به‌ره‌و نه‌و ديو ده‌رگاكه‌ پايكيشا و گووتي «مه‌نگور، وه‌ره‌ ژورئ، له‌م ده‌ ساله‌دا دنيا وه‌ها گوپاوه‌ ده‌توانم له‌ هه‌موو شتيك بيورم...». بينيني مه‌نگور، هه‌ريه‌ك له‌ فيكره‌ت گول‌دانچي و ساقى مه‌حمودي حه‌په‌ساند كه‌ له‌ هيواني كوشكه‌كه‌دا له‌سه‌ر ميژييك پيكه‌وه به‌سه‌ر تاوله‌يه‌كي كزندا نوشتابوونه‌وه و له‌ گه‌رمه‌ي زار هه‌لداندا بوون. له‌و چركه‌ سانه‌دا كه‌ هه‌مووان سه‌يري يه‌كتريان كرد، كه‌ نيگاكان له‌ يه‌ك گيريون و چاوه‌كان ته‌ماشاي يه‌كديان كرد، هه‌موو تيگه‌يشتن كه‌ زه‌مان سورپيكي گه‌وره‌ي خواردوه، جيهان به‌جوريك وه‌رچه‌رخاوه‌ شوينيك

بۇ رقه كۆنه كان و جىگايەك بۇ چىرۆكە بە باچووه كانى نئوانيان نە ماوه،
 وهك ئەوه بوو زەمان لەم پىرىيەدا سەرلەنوئى لە ئاويكى نوئى هەلگىشاپان
 و دووبارە دروستىكرىدبىتنەوه، پروداوه كان بە چەشنىك هەموويانى ھارپىبوو،
 جىگايەك بۇ كىنە تايبەتى و بچوكە كانى نئوانيان نە مابوو، ئاومىدييه كانى
 ژيانيان بە جۆرئىك گەورەبوو كە دەبايە لە چاوى يەكدا بۇ كەمىك ئومىد
 بگە پىن... كە ساقى و مەنگوپ باوھشيان بە يەكدا كرد، لاي فىكرەت
 گولدانچى باوھشەكەيان لە ئاشتبوونەوهى دوو پىاوى زىندوو نە دەچوو،
 بەلكو لە ئاشتبوونەوهى دوو لاشە دەچوو. چەند پۆژئىك دواتر كە ھەر
 سىكىيان پىكەوه لەسەر بەرچايى بەيانى دانىشتن، فىكرەت بە پىكەننەوه
 پىيگوتن «ئەوهى ئىمەى كردوھ بە دۆست، نزيكبوونەوهى مردنە».

سەوسەن و فىكرەت گولدانچى ھەرگىز ئەوھيان لە بىرنەكرد كە ئەم
 كۆشكەى لە ناويدا دەژىن كۆشكى مەنگوپ، چەند سالىكى زۆر ھەولياندا
 شوپىن و ھەوالى لە گەرىدە جىاوازە كانى دونياوھ بزانتن كە لەملاولاي
 زەويىيەوھ دەگەرانەوھ بۇ شار، بەلام ھىچيان دەست نەكەوت. ئەو پۆژە
 كە دەرکەوتەوھ ھەر دووكيان خۆشحال بوون و پىشنىيازى ئەوھيان كرد،
 لەم كۆشكە گەورەيەى خۆيدا لەگەلئاندا بژى. ھەلبەت مەنگوپ ھىچ
 جىگايەكى نەبوو، خۆشحال دەبوو، لىرەدا لە شوپىنكى وا ھىمندا بژى.
 لە ھەمان شەودا تاكە جانتاكەى ھەلگرت و ھات بۇ كۆشكى بالنده
 غەمگينه كان و لە ناو مۇمياكاندا شوپىنكى بۇ خۆى رىكخست.

كە بەيانيان ھەر سىكىيان لەسەر مېزى بەرچايەكە دادەنىشتن،
 سەوسەن وهك سىن بالندەى مۇمياى گەورە دەبىينىن... سىن پىرەمىرد
 بوون كە پىكەوھ وهك سىن تارمايى بە ژوورە كانى كۆشكدا دەھاتن و
 دەچوون، ھەموو پۆژئىك چەند جارىك بە ھەموو ژوورە كاندا دەگەپان.
 مەنگوپ بەردەوام چىرۆكى بۇ دەگىرانەوھ، لە شەوى يەكەمدا چىرۆكى
 جۆرە مەلئكى بۇ گىرانەوھ كە بە «بالندەى پەناپەر» ناوبانگى

دەرچوویوو، مه لیک بوو گرایه له تورکیاوه تا نه وروپا دوی په نابهره کورده کان ده که ویت. چیرۆکی خالیدی مه هه چاویازی بو گێرانه وه که جووتیک بالنده ولاته و ولات تا نه رویج له که لیدا فریون. مه نگور گووتی «خالید له هر جیگایه ک بایه، نه و جووته تهیره ده یاندۆزییه وه، جووتی تهیری بچکۆله بوون... ئیوه خالید نانا سن، من له دوو جیگای سه فه ره که مدا خالیدم له که لدا بوو، من باوه پم به حیکایه تی نه و تهیرانه نه کرد، تا شه ویکیان له سالۆنیک له مالی ناسیاویک خه وتبووین، خالید هه میشه به ده مدا ده خه وت، که هه ستام بینیم هر دوو بالنده که له سه ر قوونی نیشتبوونه وه. نه وه یه که مجاریوو نه و تهیرانه ببینم، به لام دواتر نه و تهیرانه م لای په نابهری تریش بینیه، پانه به رم بینیه له گیرفانیاندا مه ل هیلانه یکردوه، تیده گن له گیرفانی سه ره وه یان خواره وه ی چاکه ته کانیاندا جووگی خوینیان هه له ئتاوه...».

مه نگور له پۆئی یه که مه وه له پێگای نه و چیرۆکانه وه جیگای خۆی له مالی سه وه سندا کرده وه. پیری زۆر کاری له یاده وه ری و فه نتازیاکانی نه کردبوو، له گه ل دوو پیره که ی تردا به ناو ماله که دا ده گه را، بالنده کانی به سه ر ده کرده وه، ناوی بو ده گۆرین، له گه ل هاو پێکانیدا تاوله یده کرد، له گه لیاندا ده چوو ه ناو شار، له چایخانه جیاوازه کان داده نیشت، که ده چوونه بازاری ماسییه که، خۆی وه ک ماسی ناسیکی شاره زا پیشانده دا. گه ر ماسیفرۆشه کان گومانیان له توانای بکردبایه، ده یگووت «کوپی باوکم وه ره بۆنی ده ستم بکه، بۆنی قوونم بکه، ئیستاش بۆنی ده ریای لیدیت، تو ده ته ویت من فیتری ماسی ناسی بکه یته؟». شه وان له هه یوانی ماله که دا هر سیکیان سی به تانیان ده دا به خوینیاندا و داده نیشتن، سه یری نه ستیره یان ده کرد و گوئیان له خویندنی دوا بالنده کانی کۆشکه که ده گرت. سی بالنده ی پیر بوون... سی بالنده ی پیر که زه مان نه وه ک که مال یه لدا مه میا یکردبوون.

له و چند ساله‌ی دواييدا ناريان جه ودهت پوژانه دههات بو کوشک،
 به لام سال دواي سال بیدهنگتر و بیدهنگتر ده بوو، هونه رمه ندیکی
 ناوازه بوو که جگه له سه وسنه فیکرهت بینه ریکی دیکه‌ی له دونیادا
 نه بوو. به یانیان به خوئی و جانتای بویه و فلچه کانیه وه دههات و
 له سه ریه کیک له دیواره کانی کوشکه که دهستی به نیگار کیشان ده کرد،
 له و چند ساله‌ی دواييدا زۆریه‌ی جار خوئی نیگاره کانی هله بزارد،
 هه همیشه دهسته سرپیکی سووری ته نکسی به گهردنیه وه ده به ست و
 کاسکی تیکی سه وزی له سه ر ده کرد و له کوشکی بالنده غه مگینه کاند
 بیپرسیار ده رده که وت. وهک هه همیشه پوژانه چند جار یک له گه ل سه وسنه ندا
 داده نیشته و چای ده خواره وه. چند سال بوو ئه و چایه نه بیته که
 سه وسنه لییده نا و پریده کرد له گه لای بوندار له هیه شوینیکی تر چای
 بو نه ده خورایه وه. هیدی هیدی ناریان بو بوو به به شیک له کوشکه که.
 هه ندی شه و تا به یانی له کوشکه که دا ده مایه وه و نیگاریده کیشا،
 سه وسنه هه همیشه بو ماوه‌ی دریز به دیاریه وه داده نیشته و سه بریده کرد،
 به لام هه ندی جاریش لیده گه را به ته نیا په سمبکات. هه ندی شه و به ده م
 خه وه هه لده ستا و سه بری لیده هات که ناریانی ده بینی له جیگایه ک
 له جیگا کانی کوشکه که دا مه ستانه نیگاره کات. به توبه ت دیوار دواي
 دیوار نه خشیده کرد، که ئیدی شوینی به تال نه ده ما نیگاریکی کونی به

بۆیە سپی دادەپۆشی و لەسەر و دەستی پێدەکردهوه . هەندئ پۆژ
 ھەر سئ پیاوہ پیرەکە، سئ کورسیان دادەنا و سەپیریاندەکرد، بەلام
 ئاریان دانیابوو ئەم سئ پیرە ناتوانن وەک سەوسەن تێبگن .
 کە لە سالی دووھزاروچوارھوہ جەنگ لە عێراق رەوتیکی شیتانە
 وەرگرت، سەوسەن بەردەوام لە نیگاری تەقینەوہ و لاشە سوتوای
 سەرچادەکان ھەلدەھات و لە وینەکانی ئاریاندا نوقمدەبوو . بەردەوام
 لە خۆی دەپرسی کە سئ سئبەرەکانی مەرگ دەگەنە ئەم شارە . لەو
 ماوہیەدا تەنیا ئەوہی لە خەیاڵدا بوو ھوزار لە جەنگەکانی ئیستا و
 سبە پزگاریکات . ئەو وینەییە کە دەشیت سبەینئ ھوزار گەرەبیٹ
 و بیبەن بۆ جەنگ، دەشیت گەرەبیٹ و تەقینەوہیەکی شیت لەسەر
 شەقامیکی ئەم وڵاتەدا بیکوریت، شیتیدەکرد . ھوزار لەگەڵ گەرەبوونیدا
 پتر لە دنیای پورە غەمگینەکیدانوقم دەبوو . کە تەمەنی بوو بە
 دوازدە سال لەگەڵ سەوسەندا سویندیان خوارد کە چیتەر نھینی خۆیان
 ئاشکرانەکن و ئەو دەرئەخەن کە سەوسەن لە ژیرەوہ پۆژ دوا پۆژ
 زیاتر و زیاتر دنیای دوور لای ھوزار شیریندەکات . لەو تەمەنەوہ ھوزار
 فیربوو کە خۆی لە بەردەم پەفەتە باوکیدا بکات بە کەسیکی بیتاگا
 و نەزان، نەبا لە سەوسەنی دووربختەوہ . ھوزار قوتابییەکی زیرەک
 نەبوو، بەلام ناوی لاتینی ھەموو گوڵ و بالندەکانی دنیای لەبەرئو،
 ئەو چەند سالە سەوسەن ھەمیشە لەسەر ئەتلەسە گەرەکان، لە پێگای
 وینە تاییبەتییەکانی خۆیوہ، بەپێگای حیکایەتەکان، زۆر شتی لەسەر
 جیھان فیرکردبوو . کە ھوزار تەمەنی بوو بە چواردەسال تەنیا ئومیدی
 پوری ئەوہبوو لەم شارە دووربختەوہ، لەو جەنگە زۆر و نادیارانە
 دووربختەوہ کە دەشیت سبە سەر ھەلبەدن . کورەکە خۆشی ھیدی
 ھیدی خەونی سەفەرئیکی دووردرئزل لە خەیاڵیدا سەری ھەلدەدا...
 بالندەکانیش ھەمیشە ھیدی ھیدی دەمردن... شەوئیکیان ھوزار بە پوری

گوت «پوره سه وسەن، لەگەل مردنى دوا تەيردا، من لەم شارە دەپۆم و بە دونيادا دەگەرپم و بالندهى تەرت بۆ دەهينم». سه وسەن بە هيمنى دەستى خستە سەر دەمى و گوتى «كە بالنده كان هەموو مردن تۆ دەپۆيت، تىگەيشتيت... كە بالنده كان هەموو مردن، من دەتەم و پىگات پيشاندهم و تۆ خۆت دەپۆيت، بەلام بالنده ناگریت، تىدەگەيت... لەوانەيه تا تۆ دەگەرپتەوه پوره سه وسەن لىره ناييت. بەلام هەرچىيەك بوو، لە هەر كۆيى دونيا بوويت نامە بۆ داىكت دەنوسيت، تىدەگەيت زەوى دەگەرپت و گوى لە دەنگى بالنده كان دەگریت... گرنگترين شت ئەويه لەم ولتەدا نەبيت و شەپنەكەيت».

لە كۆتايى سالى دووه زاروحە وتدا تەنيا پىنج بالندهى زىندوو مابوون، كە دەنگيان بە ئەستەم دەگەيشتە ئەو ديو ديواره كانى كۆشك، ئيمە هيدى هيدى هەستمان بە كزبوون و نەمانى دەنگى بالنده كان دەکرد، هەندىگمان پوخسەتمان لە كەمال يەلدا وەرده گرت كە بەرلەوهى بالنده مۇمياكان بباتەوه بۆ كۆشك نىگايەكيان بكەين، ئەو پۆخسوكانە دەرفەتى ئەوجۆره نىگايەى پىدەداين، بيئەوهى بەيلىت وىنەى بالنده كان بە كاميرا ديجيتالە نوپكانمان بگرين. لە هاوینی ئەو سالىدا زۆر كەس لە سەر تەلفونە دەستىيەكانيان، كورته كليپىكيان بۆ هات كە كەمال يەلدا لە كاتى مۇمياكردنى كونه پەپويه كى قەشەنگدا پيشاندهدات، دياربوو كە سىك لەوانەى يەلدا متمانەى داوونەت، بيئاگاي خۆى تۆماريكرده، ئەو كورته فيديوپە هۆكاري گەورەى ئەوه بوو يەلدا هەموومان دەريكات و نەيلىت ئىدى بالنده كان ببينين. لەگەل مردنى هەموو بالنده يەكدا سه وسەن لاوازتر و لاوازتر دەبوو، هەر سى پياوه پيره كە هەستيانده كرد كە نزيكبوونەوهى بالنده كان لە كۆتايى كاريگە ريبه كى گەورەى لەسەر سه وسەن هەيه، شەو دواى شەو لە ژىر تيشكى مۆمەكاندا، لە ژىر شەقى زەردى گلۆپە كزەكاندا پەنگ زەردتر دەردەكەوت. مەنگور بۆ

ئەوئى دالى خۆشبات شەوان لە تەنىشت قەرەوئىلەكەيەوئە دادەنىشت و چىرۆكەكانى خۆى بۆ دەگىرپايەوئە، حىكايەتى چەقۆكئيشەكانى شار، چىرۆكى پەنابەرەكان، سەرىوردى ئەو كورده داماوانىئى لە ھەموو جىگايەكى سەر زەويدا مرۆف وەك مەخلوقئىكى بئىنرخ و بئىبەھرە سەبرىاندهكات. دەستى دەخستە سەر دەستى سەوسەن و دەىگووت «كچم تۆ دونيات خۆشدهوئت، تۆ وات لە خەلكئىكى نۆرى ئەم شارە كرد دونيايان خۆشبوئت... بەلام لە خۆت نەپرسىوئە ناخۆ دونيا ئئىمئى خۆشدهوئت، من نىوئى ئەم سەر زەويىەم بەپئى تەىكروئە، پئتدەئئىم، لە ھەموو شوئىنئىكى دونيادا ئئىمە وەك لەشئىكى بۆگەن سەبرىدەكەن... من كە گەيشتمە كەنار دەريا و ژورئىكى بچكۆلانەم پەيداكرد، ئئىتر وەستام، سەبرىكردى دەريا تاكە شتئىك بوو ئارامى دەدامئى. چونكە كاتئىك ئەم مەنگورە بچوك و پىر و ناجۆرە لە رۆخى دەريادا شان بە شان لەگەل خەلكانى بالابەرز و بەقەوامى مىللەتانى تردا دەوئەستا، ھەستئىدەكرد ھەموو بەرامبەر گەرەيئى ئەو ئاوە چەندە بچوكن... ئەوئە نۆر دالى مەنگورئى خۆشدهكرد... ئەوئە تەنيا شتئىك بوو وەك كوردئىك ھەست بە يەكسانى بكات لەگەل بەشەرەكانى ترى ئەم دونيايەدا. يوسف كەويارى گەرە دەىگووت «كە مرۆف لەم شارەدا لەداىكبوو، لاشەكەى لە ھەر كوئىبەك بئىئزئىت، رۆحەكەى ھەر لئىرە دەمرئت»، گەر خۆم بە دونيادا سەفەرم نەكردبايە تئىنەدەگەيشتم ئەو شەوئە كامەرانى سەلما بۆ گەرپايەوئە ئەم شارە، چەند سال ئەو پرسىارەم لە خۆم كرد، بۆ كامەرانى سەلما فئىلى لئىكردم و گەرپايەوئە؟ دواچار زانئىم كە كامەران نەيدەويست رۆخى لە جىگايەك و لەشى لە جىگايەكى تر بەمرئت. لە سالانى دوورودرئىزئى سەفەردا ئەوئە لە ھەر شتئىك زياتر ترساندبووى، نەيدەويست جارئىكى تر لەو ترسەدا بئزئى. وەك تۆ كچم... وەك تۆ... كە خۆت لەم كۆشكەدا دىلكردوئە نەبا لەشت لەم شارەدا نوقم بئت و لە رۆخت ون بئت».

فيكرهت گۆلدانچى دەيزانى لەگەڵ مردنى دوا بالئندهدا، پەيوەندى سەوسەن بە جىهانى گەورەو، بەو دونيا بەرىنەو، بەو مندالايىو، عاشقىتى دەپچرپىت. لە كۆتايى سالى دووھە زارووحە وتدا ھەموو ھەولەكان بۆئەوھەبوون كە تادەشەيت و دەكرىت ژيانى ئەو چەند بالئندەيەى ماون درىژبىكرىتەو. لە سەرھەتاي بەھارى سالى داھاتوودا ئىدى دەنگى بالئندەكان لەدەرەو، نەدەبىسترا، لە ناوھەپاستى بەھاريشدا تەنيا بالئندەيەك كە مابوو، دالىكى گەورە بوو كە ناوى ھەك دالى زيوين پۆيشتبوو. دالى زيوين يەكئەك بوو لەو بالئندانەى لە قەفەزەكانى خالىد ئامووندا برىندار بوويو، بەلام بە كۆمەكى دكتور دلشاد مەترسى مردنى تىپەپاندبوو و ئىستا ھەك دوامەين تەيرى ناو كۆى قەفەزەكان تەنيا مابووھە. يەكئەك بوو لە ھەرە غەمگىنترىن بالئندەكان، كە سىازدە سال بوو لەم شارەدا دەژيا و يەك يەك مردنى ھەموو بالئندەكانى بينىبوو، مالاوايى لە ھەموو ھاوپىكانى كردبوو. ئەو چەند مانگەى كە بە تەنيا مايەو، ھەموو دەيانزانى كە زۆر ئابات تەنھايى و گەرما و بىدەنگى دەيكورژىت. لەسەرھەتاي ئابى ئەو سالەدا، لە گەرماى كوشندە و بىئاوى ئەو ھەرزەدا، بەيانىيەك فيكرەت ھەستا بۆ ئەوھى كەمىك قسە لەگەڵ ئەو دالەدا بكات، بەلام ھەك ھەموو بالئندەكانى دىكە كە بىدەنگ و بىھاوار و بىپەلەقاژەيەكى راستەقىنە دەمردن، مردبوو. فيكرەت كە دالەكەى ھىتايە دەرى و سەيرى مالى گەورەى بالئندەكانى كرد، ھەموو قەفەزەكان چۆلبوون... دەيەھا قەفەز كە ئىستا يەك لەسەر يەك ھەستابوون و خالىتيان دەنگىكى قورس و ترسناكى لەويدا جىھىشتبوو. كە ھەوالى مردنى دوا بالئندە لە شاردا بلاويوھەو، ھەموو دلنيابووين بەو مردنە چىرۆكئەك كۆتايى دەھات كە تەمەنى لە بىست سال زياتر بوو. ئىمە عاشقانى بالئندە غەمگىنە موقەدەسەكان كە زۆرىھەمان وىنەى بالئندەكانمان لە ئەلبومى تايبەتيدا ھەلگرتبوو، ھەستمانكرد لەگەڵ مردنى

دوا بالآندهدا شار ناخوشتتر و تاريكتتر و دوورتر له جاران دهردهكه وئيت ... بهلام له گهل نه وه شدا ههستمانكرد بالآندهكان جوړه پرديكيان له نيوان ئيمه و جيهاندا دروستكردوه كه ئاسان ناروخيت. نه و پوژه كه دوا بالآنده مرد، كوژسكه كه له دووره وه هيمن و ئاسايي دهردهكه وت، له ناويشه وه بيدهنگيه كي قورس بالي به سهر هه موو شتيكدا گرتبوو. پيش نيوه پو هه سئ پيره ميړده كه به غه مگيني هاتنه دهري و هه موومانيان له مردني دوا بالآنده ئاگادار كرده وه، به چايخانه كاندا گه پان، به بازاردا سوپانه وه، دوكانى ناسياو و هاوپي كوڼه كانيان به سهر كرده وه ... هه موو نه وانهي هه واله كه يان نه بيستبوو به كومه كي سئ پيره پياوه كه، بيستيان. نه و ئيواره يه هه موو كه مال يه لدامان بيني كه چوو دوا بالآنده وه ريگريت و له وسهر به چاوي پر فرميسكه وه هاته دهري. نه و بوي باسكردين كه سه وسه ن زور ئارام و له سه رخو پيشوازي ليكردوه و پتيگووتووه كه چه ندين ساله بيري له م ساته كردوته وه و خوئي بو ئاماده كرده، له بهرته وه نه م كاره ساتهي كه پوویداوه شتيكي چاوه پوان نه كراو نيبه . ئيواره ي نه و پوژه شتيكي نانا سايبمان له مالي گولدانچيدا نه بيني، دووجار هوزارمان بيني هاته دهري و گه پايه وه . شه و هه موو شتيك له مالي گولدانچيدا ئارام بوو. نه وه يه كم شه و بوو دواي نه و هه موو ساله ماله كه بي چركه و دهنگ و جريوه ي بالآندهكان بخوايت، ئيمه كه له دووره وه سه بيري كوژسكه كه مان ده كرد، مانگمان ده بيني به گه وره يي له سه ري دهره وشيته وه . نه و شه وه هوزار له گهل ره فعتي باوك و پروشه دا نه گه پايه وه بو مالي ... بيته وه ي هيچ كه س پتيبزانيت يا خود بيبيانيت به ياني زوو له گهل خانمي بالآنده كاندا له مال هاتنه دهري، سه وسه ن نزيكي دوازه سال بوو پتي نه خستبووه نه وديو ده رگا كه وه ... نه وه يه كه مجاريو دواي نه و ماوه دريژه پيخاته سه ر شه قامي نه وديو ده رگاي خويان، سه بيري له گوپاني شار و نه و خانوبه ره تازه و شه قامه نوييانه هات كه

بە چۆلى لەگەل ھوزاردا پىادە پۇيشتەن، بەلام ۋەك ھەمىشە ھەستى بە دلتەنگىيەكى قوول و خنكىتەنەرد. ھوزار جانتايەكى چكۆلانە و بېرىك پارەى پىيوو كە سەوسەن سالل دواى سالل بۆى ھەلگرتبوو، دەفتەرىكى گەورەى ناوئىشان و ژمارەى تەلەفوونى ئەو كەسانەى ھەلگرتبوو كە لە كۆشكى بالندەكانەو ۋە بە كۆمەكى پەرى ئەوان بەرەو دونىايى دوور پۇيشتەبوون. ئەو كەسانەى سالل دواى سالل و ۋەرز دواى ۋەرز ناوئىشان و شوئەن و نىگارى خۆيان بۆ خانم نارەبوو، پاسپۇرتىكى نوئى پىيوو كە تا ئىستا كەسمان نازائىن چۆن پەيداىكردبوو. لە نرىك سەعات پىنچ و نىوى بەيانىدا گەيشتنە نەقلاتى گەورەى شار، شۆفىرىكى پىر لە تاكسىيەكدا چاۋەپوانى پىيوارەكانى بەرەيانى دەكرد، بەلام نەقلاتەكە بە گشتى چۆل و بىنەفەر دەينواند. سەوسەن داواى لە پىرەمىردەكە كەرد ئەو كورپە گەنجەى تا نرىكتىن خالى سەر سنوورى ئىران بۆ بەرىت...

گرنگ ئەو ۋەبوو بگاتە سەر سنوور، ئىدى لەوئو ھەموو نەخشەكانى دونىايى لەسەردا بوو، لە مندالىيەو ۋە سالل دواى سالل و پىگا لەدواى پىگا ھەموو دونىايى لەبەرىوو، گەنجىرەن گەرالل بوو كە دوورى ھەموو شارەكانى دونىايى لە يەكدى دەزانى، دەيزانى ھەر شەقامىك لەم زەوييەدا بە چ جۆرە زەوى و بە ناوچ چەشنە باغىك و بە كىلگەى چ جۆرە دەغلىكدا دەپوات. لەوئو ئىتر پىويستى بە كۆمەكى كەس نەبوو، لەوئو ھەموو سەر زەمىن مالى خۆى بوو. بەر لەو ھەى شۆفىرەكە جانتاي تەنيا ميوانەكەى بخاتە سندوقەكەى پشتهو، پورى باۋەشى پياكرد و ماچىكرد و گووتى «لە ھەر كوئىيەكى دونيا بوويت، نامە بۆ داىكت بىئەرە... لە ھەر شوئىنىكى زەوييەو ۋە توانىت قسە لەگەل داىكتدا بگەيت بىكە، لە ھەر شوئىنىكى دونياۋە توانىت شتىكى جوان بۆئەم شارە بىئىرەو ۋە بىئىرە. ھەر پۇژىك زانىت كە ناتوانىت ئىتر سەفەرىكەيت و پىويت، لە جىگايەكدا دانىشە و چىرۆكى خۆت بۆ خەلكى ئەم شارە بنوسەو».

هر دووکیان به هیمنی سهیری به کترین کرد، هر دووکیان قوول به کترین خوئده ویست، هر دووکیان رهنگ په رپو و تنها ده یاننوند، هر دووکیان نه گریان.

سهوسن نزیکی سهعات شهشی به یانی گه یشته وه ماله وه، بیته اندازه شهکات و که نهفت بوو، به هیمنی چوو بو مالی بالنده کان، له ویش هه موو شتیک بیده نگ و غه مگین دیار بوو، که میک چوووه ناو قه فه زه کان، تا نیستا ده یقوانی بونی به جیماوی هه ندیک له بالنده کان بکات، بونی یادگار به جیماوه کانیان هه لمژیت. پاش نیستیک گه راپه وه بو ناو کۆشک، ژووراو ژورر گه راپا... سه رسامبوو که له یه کیک له ژورره چه په که کاند، به و به یانییه زوووه ناریان جه وده تی بینی به جووتیک چاری سوور و ماندوو بیخه وه وه په سمده کات، وای هه سترکرد ناریان چنده رۆژ بیت له م ماله دا له یاد کرابیت و هه مووان له ویادا بیریان چوو بیته وه. ناریان به جووتیک له ناو رهنگ و نیگار کردندا نو قمبوو وه ک شیت دهرده که وت. سهوسن به هیمنی دهستی خسته سه رشانی و گووتی «ناریان کاتی ئه وه هاتوو په شووبدهیت... کاتی ئه وه هاتوو هه موو په شووبدهین، تۆش ده بیت په شووبدهیت، ئاه چنده تۆم ماندوو کرد له گه ل خوئدا، چنده تۆم ماندوو کرد». ناریان پیشتر جووره رسته ی وه های له زاری سهوسن نه بیستبوو، به سه رسامی سه یریکرد، به جووتیک شهکات بوو نه یقوانی هیچ بلیت، به لام هر که سیک له ویادا بووایه و ئه و نیگا سه رسام قوول و شیتانه ی ناریان بدیبایه هه موو ئه و شتانه ی تیا ده خوینده وه که نزیکی بیست سال بوو وای له م کوپه کردبوو نیگار بو ئه م خانمه بکات. بیست سال بوو ئه ویش له سه فه ریکی دوور و قوول و بیپرانه وه دا بوو له پیناوی ئه م خانمه دا که هه موو عومری بیده نگ و سه رسام سه یریده کرد و هیچی نه ده گووت. هه موو ده مانزانی ئه م کوپه چنده سهوسنی خوئده ویت، هه مووش ده مانزانی چ په یمانیک تامردن زمانی

به ستوره . نهو به يانييه ناربان جانناكهى پىچايه وه، دلنيا بوو جاريكى تر ناگه پرتيه وه بو ئه م كۆشكه بو ئه وهى نيگاريكات، بيته وهى دوا نيگارى تا دوا فلچه ته واريكات، بويه كانى كۆكرده وه و به چاويكه وه كه پرپوو له فرميسكى گه وره سه يري سه وسه نى كرد و جانناكهى هه لگرت و كه ميگ له ژوره كان پاما و كه ميگ سه يري بالنده مؤمياكانى كرد و وهك ويلايك نه زانيت بو كوئ بچيت، كۆشكى بالنده كانى به جيهيشت .

له ساعات شه شونيوى به يانيدا سه وسه ن چوو بهر ئاوينه كه و ماوه يهك به بيدهنگى قزى داهينا، دواتر سه رى له فيكرهت گولدانچى و ساقى مه حمود و مه نگورى بابه گه وره دا كه هر سيكيان له خه ويكى قوولسى به يانيدا نوقم بوون . سه رى له هه موو بالنده مؤمياكان دا، هه نديكيانى به هيمنى ماچكرد، بۆنى به هه نديكيانه وه كرد، دواتر سه ركه وته سه ره وه و له ژوروى خه وتنه كه يدا دۆلابى جله كانى خۆى كرده وه، له ويذا سه رى سندوقىكى بچكۆلانهى كرده وه، سئ نامهى زۆر دييرىنى ده رهيتنا كه ته مه نيكي زۆر دريژيان هه بوو، سئ نامه كه وهك يه كه مين پۆزى ناردنيان نوئ ده ياننواند، وهك ئه وهى هه ر ئه مپۆ و بهر له سه عاتيگ نامه به ريگ هيئابيتنى، نهو نامانه بوون كه پتر له بيست ساڻ له مه ويه ر پازى بوونى داواكاره كانى بو سه وسه ن گواسته وه، پۆزتيك سه وسه ن داواى ليكردن برۆن و سه فه ريكن . به هيمنى چاوى ليكنا و بۆنى به نامه كانه وه كرد، نهو يه كه مجارپوو هه ستبكات كه كاغه زه كان به پاستى بۆنيكى تاييه تيان ليديت، بۆنى تپه پىنى ژيان و به باچوونى زه مان . له سه رخۆ نامه كانى نا به دلبيه وه و هه ستا و بو ئه و ژوره تاييه تهى دۆلابى يادگار تاله كانى تىدابوو چوو خوارى، له وي دۆلابه كهى كرده وه، نامه كانى خسته ناوى، جاريكى دى چوو سه ره وه و هه نديك له كتيب و ده فته ره كانى هوزارى هيئا و نه وانيشى خسته ناو دۆلابه كه وه . له ويادا كه ميگ وه ستا ده ستى له جله كۆنه كانى نزارى برابى دا، ده ستى

لە جلی خۆیناویبەکانی کامەران دا و جارێکی دی بۆنی پێوه کردەوه، ئەو شوشەی خۆلەمیشەئە هەلگرت کە پاشماوەی مائی ساقی مەحمود بوو، دەستی لەو دوو تاپەرە کۆنە دایەوه کە دەمێ ساڵ بوو لەویادا خەوتبوون... دواچار وەک ئەوەی بۆنی زەمانێکی دوور لە سینەئە خۆیدا هەلگرت بۆنی بە هەموو شتەکانەوه کرد و بە حەسرەتێکی نادیارەوه دەرگای دۆلابەکەئە داخست و سەرکەوتە سەرەوه. لە ژووری خەوتنەکەئە خۆیدا ئەلبومی وێنەئە هەر سێ داواکارەکەئە دەرھێنا، پەردەئە هەموو پەنجەرەکانی دادایەوه، کۆتری سینە زامداری خستە سەر سەرینەکەئە خۆئە، سێ ئەلبومەکەئە خستە سەرسنگی خۆئە و بە ئارامی پالکەوت. پاش کەمێک هەستیکرد گوێئە لە دەنگی کۆترەکەئە، وای هەستکرد لە تاریکیبە کە دا بە زیندووتی دەبینیت، کەمێک بە ماندووتی پاما و هەستیکرد بە راستی کۆترەکە دەجولێتەوه، نا بەلکو هەموو بالەندە مۆمیاکانی دەبینی لەو دیو دیوارەکانەوه دەجولێتەوه، هەستیکرد هەموویان لە هەموو ژوورەکاندا زیندوودەبنەوه، چاویکردەوه و لەو پەڕی سەرسامیدا هەموو ئەو وێنەئە ئاریانی بینی وەک جەنگەل و درەخت و کێلگە و دارستانی پاستەقینە دەکرێتەوه. بینی بالەندە مۆمیاکان لە جیگای خۆیان دەفەرن و خۆیان دەکەن بە ئاسمان و ئاو و دارستانی ناو نیگارەکاندا، لە ناکاو بێتەندازە خۆشحال بوو، بۆنێکی خۆشی دوتیا لە هەموو لایەکەوه خۆئە کرد بە ژوورەکەئە، بینی کە کۆترەکەئە تەنیشتی دەفەرت... بینی تەمێکی دەمەوبەیانئە چڕ بەلام فێنک ئابلقەئە دەدات، هەستیکرد دەنگێک لە پشت ئەو تەمەوه بانگیدەکات، نەیدەزانئە دەنگی کێبە... هەستیدەکرد پوختاری کەسێک لەو دیو تەمەکەوه دەرەکەووت و بانگیدەکات، بۆئە کەمجار لە ژیانیدا ئارەزووبیەکی گەورەئە هەبوو، قوول و دوور بە ناو ئەو جەنگەلەدا بپروات، بە ناو ئەو تەمەدا پۆچیت... دەبویست بزانیت ئەو دەنگە کێبە کە لەو دیو درەختەکانەوه، لەودیو

ئاوھەكانەوھ بانگیدەكات، دەیویست بزانیّت بالنده كان بۆ كوئى فرین...
 لە جیگاگەى خۆى ھەلدەستا، پوناکییەكى نادیار لەو دیو تەمەكانەوھ
 رایدەكیشا، پوخسارى گەسێكى دەبینى كە نەیدەزانى كامەرانى سەلمایە،
 مەنسور ئەسرىفە یاخود خالید ئامونە؟ لە دلەوھ دەیویست دواى
 تەلیسى ئەو تارماییه نادیارە بکەوئیت، كە لە بەردەمیدا دەپۆشت
 و زیاتر و زیاتر بەرەو ناو جەنگەلێكى دوور و گوئى ئاوێكى نەناسراو
 رایدەكیشا، بەلام سەوسەن دەیویست ئەم پیاوھ ببینیّت... دەشیویست
 بزانیّت بالنده كان دواى مردن بۆ كوئى دەفرین... دەپۆشت و دلنیابوو
 كە گەیشتە قوولایی ئیتر ناتوانیّت بگەرێتەوھ... بالنده كان و تارماییه كان
 و ئاوه كان راپانده كیشا، جەنگەل بە دەنگەكانى و ھەوا بە فیتكى و
 درەختە كان بە بۆنى خۆیان دەیانبرد... ئیستیكى دەكرد و دەیویست
 بگەرێتەوھ، دەیویست وەرگەرێت و بچیتەوھ سەر جیگاگەى خۆى، بەلام
 نا... نەیدەتوانى بگەرێتەوھ، كە ئاوپى دەدایەوھ كۆشكەگەى لە تەمێكى
 دوور چردا دەبینى، دەستیكى نەئینى بەرەو پێشەوھ پالى پێوھەنا...
 دەستیكى نەئینى بەرەو جیگاگەك پالى پێوھەنا كە بالنده كان بەسەر
 سەریدا و لە نزیکییەوھ و لە پیشییەوھ بەرەو ئەوئى دەفرین... ئیستا
 دلنیابوو قوول بەرەو شوئینك دەپوات كە پێشتر نەبیینیوھ، جیگاگەك
 دەتوانیّت لەوئى بۆنى ھەموو گولەكانى دۇنیا بكات و گوئى لە دەنگى
 ھەموو بالنده كان بگرێت... ئەمجارە بێئەوھى بیریكاتەوھ... بێئەوھى
 پێویستی بەوھ بێت دوودل بێت بەرەو ناو ئەو تەمە پۆشت...
 تەمێك كە تا زیاتر بە ناویدا پۆدەچوو پۆشن و پۆشنتر دەبووھ...
 بێئەوھى بترسێت دواى پۆلى ئەو بالندانە كەوت كە پێشى دەكەوتن...
 بێئەوھى بترسێت دواى ئەو تارماییه كەوت كە پێشى دەكەوت. ئیستا
 دلنیابوو بەرەو جیگاگەك دەپوات ھەموو ئەو شتانەى تیا دەبینیّتەوھ
 كە زۆر زۆر بیریاندهكات. بە ھێمنى پۆشت و ھەستیکرد جیھان...

هه‌موو جیهان بانگیده‌کات... هه‌ستیکرد جیهان هه‌موو جیهان به‌ره‌و ناخی خۆی داوه‌تیده‌کات، هه‌ستیکرد جیهان، هه‌موو جیهان ده‌رگاکانی خۆی یه‌ک یه‌ک بو ده‌کاته‌وه... ئیدی به‌خیراییه‌کی ئه‌وتۆ ده‌پۆشت پێشتر به‌خۆیه‌وه نه‌بینیبوو... ئیستا پرایده‌کرد و پرایده‌کرد... تا زیاتریش پرایده‌کرد کۆشکی غه‌مگینی بالنده‌کان له‌و دیو ته‌مه‌وه که‌متر و که‌متر و که‌متر ده‌رده‌که‌وت. تا زیاتر پرایده‌کرد، زیاتر دلنیا‌ده‌بوو که ئیدی ناتوانیت جاریکی دی هه‌رگیز بگه‌رێته‌وه.

كتيپە چاپكراوهكانى ئەندىشە

ناوى كتيپ	ناوى نووسەر	ناوى وەرگىر
۱. بىنەرەتەكانى فەلسەفە	د. ھەمىد غەزىز	
۲. كورد لەدىدى		
رۇزھەلاتناسەكانەوھ	د. فەرھاد پىربال	
۳. رېبازە ئەدەبىيەكان	د. فەرھاد پىربال	
۴. نەتەوھى زىرابەكان	جەبار جەمال غەرىب	
۵. ناسىئوناليزم و ناسىئوناليزمى		
كوردى	د. جەغفەر غەلى	
۶. سۇفېزم و كارىگەرى لەسەر		
بزوئەوھى رزگارى خوازى...	د. جەغفەر غەلى	
۷. مەھوى لەنيوان زاھىرىيى		
ت و باتىنىيەت و ...	د. ئەھمەدى مەلا	
۸. نەھىنىيەكانى ژيان	ئۇشۇ	ئازاد بەرزنجى
۹. كورتىلەيەك لە	ستېفەن ھۆوكىنگ	ھوسەين ھوسەينى
مېژوووى كات	ليۇنارد ملۇدېتۇ	د. ھىوا غومەر
۱۰. كۆشك	فرانتس كافكا	غەتا نەھايى
۱۱. فەصول مەقال	ئىبن رۇشد	مەريوان غەبدول
۱۲. شۇرشى ئەيلوول لەبەلگەنامە		
نەھىنىيەكانى ئەمريكادا	ورىا رەھمانى	

۱۳. دهسه‌لآت و جیاوازی مەریوان وریا قانعی
۱۴. له چ ئیستایه کدا ده ژین مەریوان وریا قانعی
۱۵. شوناس و ئالۆزی مەریوان وریا قانعی
۱۶. دین و دونیا مەریوان وریا قانعی
۱۷. سیاسهت و دونیا مەریوان وریا قانعی
۱۸. کتیب و دونیا مەریوان وریا قانعی
۱۹. دواهمین هه‌ناری دونیا به‌ختیار عه‌لی
۲۰. ئیواره‌ی په‌روانه به‌ختیار عه‌لی
۲۱. جه‌مشید خانی مامم به‌ختیار عه‌لی
۲۲. مەرگی تاقانه‌ی دووهم به‌ختیار عه‌لی
۲۳. که‌شتی فریسته‌کان (۱) به‌ختیار عه‌لی
۲۴. که‌شتی فریسته‌کان (۲) به‌ختیار عه‌لی
۲۵. شاری موسیقاره سپیبه‌کان به‌ختیار عه‌لی
۲۶. سیوی سیه‌هم به‌ختیار عه‌لی
۲۷. له دیاره‌وه بو نادیار به‌ختیار عه‌لی
۲۸. وه‌ک بالنده‌ی ناو به‌ختیار عه‌لی
- جه‌نگه‌له ترسناکه‌کان به‌ختیار عه‌لی
۲۹. چیرۆی مەرگدۆستی به‌ختیار عه‌لی
۳۰. ئه‌ی به‌نده‌ری دۆست، به‌ختیار عه‌لی
- ئه‌ی که‌شتی دوژمن به‌ختیار عه‌لی
۳۱. مه‌عریفه و ئیمان به‌ختیار عه‌لی
- هه‌یمن قه‌رده‌خانی به‌ختیار عه‌لی
۳۲. دۆزی کورد له بازنه‌ی به‌ختیار عه‌لی
- په‌یوه‌ندییه‌کانی ئه‌مریکاو... به‌ختیار عه‌لی
۳۳. سه‌مه‌رقه‌ند (چ ۲) به‌ختیار عه‌لی

۳۴. ویستگه یه ک له
گه شتیکی فلهسه فی
۳۵. ئەخلاقناسی
فاروق ره فیق
۳۶. گه شهسه نندنی رامیاری...
ته حسین همه غریب
۳۷. میژووی کۆنی کورد (چ ۲)
د. جهمال رهشید
۳۸. مندالاتی گه ره ک
هیوا قادر
۳۹. مروفی یاخی
ئەلبیر کامۆ
۴۰. په یوه ندییه سیاسییه کانی
نیوان هه ریم و دهوله تانی...
۴۱. میژووی گۆرانکاری
هیرش جهوههر مه جید
۴۲. کۆمه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)
فریشته نورائی
۴۳. له نیوان سالاتی (۱۹۴۵-۱۹۵۸)
توانا رهشید که ریم
۴۴. شارای سلیمانی
(۱۹۵۸-۱۹۶۸) هه وراز جهوههر مه جید
۴۵. کتیبی په راویزنووسان
مهتا محهمه د
۴۶. فیکر و دونیا (به رگی ۱)
مه ریوان وریا قانیع
۴۷. فیکر و دونیا (به رگی ۲)
مه ریوان وریا قانیع
۴۸. دین و دونیا (چ ۲)
مه ریوان وریا قانیع
۴۹. کۆمه لگه ی رهش
مه ریوان وریا قانیع
۵۰. زستانیکی دریز
د. عادل باخهوان
۵۱. فرانسیسکۆس قه دیسی من
کولم تویبین
۵۲. ئاهه نکی ته گه که
نیکۆس کازانتزاکیس
- د. ئارام عه لی
ملکۆ که لاری
ئازاد به رزنجی
هه ورامان فه ریق که ریم
دلاوه ر قه رداغی
دلاوه ر قه رداغی
جه لیل کاکه وه یس
- ماریۆ بار گاس یۆسا

۵۳. شەۋى لىشېۋنە ئىرىش ماریا رېمارك
 ۵۴. من و ئەو ئەلبېرتو مۇرفىيا
 ۵۵. مىرنامە جان دۇست
 ۵۶. روخسارە بەندىكراۋەگەم لەتېفە
 ۵۷. قەپىلك مستەفا خەلىفە
 ۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيە كان ماردىن ئىبراھىم
 ۵۹. گرگن پىر لاگەر كفىست
 ۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۇرۇل
 ۶۱. سوور و رەش ستاندال
 ۶۲. دەستىنووسە دۇزراۋەكەى ئەكرا پاولۇكۆيلۇ
 ۶۳. جادەى مېخەك (۱) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۴. جادەى مېخەك (۲) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۵. ئىۋارستان پىر لاگەر كفىست
 ۶۶. دارستانى نەروىجى ھاروكى موراكامى
 ۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ ۱) بەختىار عەلى
 ۶۸. شارى مۇسىقارە سېپىيە كان (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۶۹. مەرگى تاقانەى دوۋەم (چ ۵) بەختىار عەلى
 ۷۰. كۆشكى بالندە غەمگىنە كان (چ ۲) بەختىار عەلى
 ۷۱. تا ماتەمى گوول... بەختىار عەلى
 تا خوینى فرىشتە (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۲. سېۋى سېھەم (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۳. ئاورەكەى ئورفىۇس بەختىار عەلى
 ۷۴. غەزەلنوس و باغە كانى خەيال (چ ۲) بەختىار عەلى

۷۵. ئەي بەندەرى دوست،
 ئەي كەشتى دوزمن (چ ۲)
 بەختيار عەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵)
 بەختيار عەلى
۷۷. ئىمەي پەنا بەر
 كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلالە (چ ۲)
 عەتائەھايى
۷۹. عىراقىيەك لە پاریس
 سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و
 سەباح ئىسماعىل
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴)
 يۇستايىن گاردەر
۸۱. كچەي پرتەقال (چ ۳)
 يۇستايىن گاردەر
۸۲. لە ئاوينە يەكدا،
 لە نەينىيە كدا (چ ۲)
 يۇستايىن گاردەر
۸۳. كچى بەرپو بەرى سىرك (چ ۲)
 يۇستايىن گاردەر
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲)
 يۇستايىن گاردەر
۸۵. مايا (چ ۲)
 يۇستايىن گاردەر
۸۶. ئىنسا يكلۇپىد يايەكى
 مېژوويى وئىنەدار
۸۷. كېشەي كورد لە
 ھەورامان وريا قانع
۸۸. دوالىزىمى دژىەك لە ھۆنراوھ لىرىكىيە كانى
 د. حامد مەحمود عىسا
- مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوھ گۆزى دا
 لھۆن قادر
۸۹. فەلسەفەى ئايىن (چ ۲)
 ئازاد قەزاز
۹۰. سايكوپۇلىتىك (چ ۲)
 ئازاد قەزاز
۹۱. خۆت بناسە
 ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
 خاچ دەدەنەوھ (چ ۲)
- نېكۇس كازانتزاكىس
 دللوھەر قەرەداغى

٩٣. قهدهغه شكینی (٢چ) مهولود ئیبراهیم حهسن
 ٩٤. گهران بهدوای نهمریدا (٢چ) مهولود ئیبراهیم حهسن
 ٩٥. پیکهاتهی نهفسانهی کوردی (٢چ) مهولود ئیبراهیم حهسن
 ٩٦. فهلسهفهی بوون د. محهمهه کهمال
 ٩٧. وهک رووباره بهخووره که پاولوکویلو
 سیروان مهحمود

نصوير ابو عبد الرحمن الكردي

Bachtyar Ali Mohamed

Koşki
Balinde
Xemgînekan

ENDESE
KUTUPHANESİ

ISBN 978-1-63068-980-3

9 781630 689803

١٠٠٠٠ دینار